الہٰی غنچۂ اُمید بکشا

مکمل اکرام محمدی منظوم پنجابی

سستی کتابیں منگانے کا پتہ

ملک غلام محمد اینڈ سنز تاجران کتب

کشمیری بازار لاہور

فہرست کتب مفت

Marfat.com

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

الحمد للہ علیٰ احسانہ کہ دریں زمان مبارک نشان کتاب مستطاب مسمّٰی

مکمل اکرم محمدی صلی اللہ علیہ وسلم

یعنی سیرۃ المصطفیٰ

فی تفسیر سورۃ والضحیٰ

تصنیف مقبول بارگاہ سمیع و بصیر حضرت مولانا مولوی محمد دل پذیر صاحب بھیروی سلمہ ربہٗ

جسکو
ملک غلام محمد اینڈ سنز تاجران کتب بازار کشمیری لاہور پبلشرز نے

ملاپ پریس لاہور میں باہتمام ملک دل محمد پرنٹر چھپوا کر شائع کیا

قیمت [illegible] تعداد ۱۰۰۰ بار چہارم

بسم اللہ الرحمن الرحیم

حمد باری تعالیٰ جل شانہ و عز اسمہ

مالک ملک قدیمی مولا شاہنشاہ جہانان، واحد مالک واحد مالک وچہ زمیاں اسمانان
ناکوئی ہور شریک نہ سیری نہ کوئی اُس داثانی، اوہ بیمثل ہمیشہ اکو واحد ذات ربانی
ناکوئی ساک نہ رشتہ اُس دا ناہمسر ہم پایا، ماں پیو بھین بھرا اولادوں پاک ہمیشہ آیا
اوہو خالق اوہو مالک حی قیوم تعالے، اوہو اکو سبھ چیزاں نوں زندگی بخشن والا
سبھ تھیں وڈہ حکومت اسدی جو چاہے سو کردا، اوہ محکوم نہ ہول کسے دا سبھ جگ اُس دا بردا
قدرت اپنی تھیں اُس خالق خلقاں پیدا کریاں، روشن وچہ اسمان زمیناں اُس دیاں کاری گریاں
کتنی ہزار ہزاراں قسماں جیا جون اُپائے، صورت رنگ آواز زباناں سبھدے جدا بنائے
دکھو دکھ مزاجاں سبھدیاں آپو آپ بنایاں، دکھو دکھ خوراکاں جو گان ہریک کان اُپایاں
کمی نہیں کجھ اسدے گھر وچہ وافر گنج خزانے، جدا جدا کئی لاکھاں نعمت سرجی وچہ جہانے
ہر نعمت وچہ دکھو دکھری خالق لذت پائی، لاکھاں نعمت کروا کٹھی مول نہ رلے کائی
کئی ہزار انگوری سبزی زمیوں باہر آوے، سبھ دی شکل علیحدہ ہووے دکھرا رنگ لیائے
ہکو دھرتی جس دے وچوں لاکھاں رکھ نکالے، سبھ رکھاں نوں شکل علیحدہ بخشی بخشن والے
بوٹے باغ درخت زراعت قسم قسم گلزاراں، دنیا دے وچہ پیدا کیتے باہر حد شماراں
واہ سبحان اللہ کیا اسدی کامل قدرت ہوئی، لاکھاں رکھ اکٹھے کیتے رنگ نہ رلے کوئی
جتنے قسماں رکھ خدانے دنیا وچہ اوپائے، سبھنوں پتر دکھو دکھرے رب عطا فرمائے

ہر چیز دی تاثیر وکھو وکھری رکھی خالق باری
بخشے سبھ جگ اکٹھا ہو کے ساری قوت لاوے
کم کر سکیا ہووے اک تاثیر جیہڑی حکمے نال ربانے
واہ سبحان اللہ رب خالق کیڈی قدرت والا!
کتنی ہزار کروڑاں لاکھاں نقش نگار او پائے
کتنی ہزاراں بوٹیاں نچے باہجہ حساب شمار ول
جتنے تخم زمیں دے منہ تے رکھ درخت تمامی
ہر میوے دی لذت وکھری تے وکھری خوشبوئی
بعضے رکھ ایسے سر ستے قدرت پاک خدائی
پتراں وچ خاصیت وکھری جڑ اوہ دے تے جاون
وکھو وکھر لطف دکھاون پچے پکے میوے
چھلاں جڑاں اندیاں اندر ہور خاصیت ڈالی
باغاں اندر طرح طرح دے گل پھل نظری آون
اکدوجے دے نال نہ رلدے نہیں ہوں کسے دی
کیا خوش رنگ عجائب کلیاں استاکاریاں
دیکھو ہور عجائب اسدی کیسی قدرت ہوئی
ہر گل وچ خوشبو علیحدہ پاک مصور پائی
کون اجیہا صانع ایسی کاریگری وکھاوے
ویکھے نہ پیدائش اپنی کس نطفے تھیں ہوئی
گندے پانی تھیں رب اسنوں کیا بخشی زیبائی
ویکھے نہ تغییر صورت اپنی صنعت کاری گردی
کیونکر پیٹ مائی دے اندر بچہ ساز بناوے
جیوں چاہے پھر ہر بچے دی صورت شکل بناندا

سبھ نوں شکل علیحدہ بخشی واہ واہ استاکاری
ہنر ایک بنا نہ سکے جیوں کر رب بنادے
ساری دنیا لا نہ سکے پھر اوہ اوس ٹکانے
انہاں گلاں نال سنجھاپے واحد پاک تعالیٰ
سبھدا نقشہ وکھو وکھرا کون حساب لگائے
ہر چیزوں تاثیر علیحدہ بخش ہوئی سرکار دل
میوے پھل علیحدہ سبھنوں بخشے رب گرامی
وکھو وکھ خاصیت سبھنوں بخش حضور دتی ہی
وکھو وکھ تاثیر جیہاندی سبھ چیزاں وچ پائی
چھاواں دی تاثیر علیحدہ ہور جا کم آدن
انویں سکی سادی لکڑی کم علیحدہ دیوے
اسدی حکمت قدرت کولوں کوئی چیز نہ خالی
سبھدے رنگ علیحدہ دسن وکھری قطع نیادن
سبھدے وچوں نظری آوے قدرت پاک ربدی
قدرت دے گلدستے اندر قابو ہویاں ہویاں
لاکھاں قسماں پھل بنائے نار تے خوشبوئی
سبھناں دے وچ خوبی رکھی آپو اپنی جائی
مشرک نوں ہے مار خدا دی جنہوں عقل نہ آوے
پھر اوہ شرکوں باز نہ آوے نہ چھڈے بدخوئی
اکھیں کن زبان بنا کے سمجھ عطا فرمائی
اجے نہ منے وحدت ربدی واہ اسدی مرضی
کیونکر پتلا تیار کرے تے روح اسد ہو چہ پاوے
ہے کوئی ہور اجیہا صانع استاکار دلاندا

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ ۚ لَا إِلَٰهَ

وہی تمہارا نقشہ بناتا ہے ۔ ماں کے پیٹ میں جس طرح چاہے ۔ کسی کی بندگی نہیں

الا ھو العزیز الحکیم پ۳ ع۹

اُس کے سوائے زبردست ہے حکمت والا

اوہو ذات مبارک جیہڑا صنعت عجب وکھاوے
جداوہ ایسی قدرت والا خالق مالک سائیں
نہیں کوئی ہور عبادت لائق باجھوں حق تعالیٰ
کیسی حکمت قدرت اُس دی کیسی اُستاکاری
جو انسان مائی دے پیٹوں جم کے باہر آوے
اول تھیں تا آخر تائیں جیتی خلقت ساری
خلقکم اطوارا جیونکر رب سچے فرمایا
ساری خلق اکٹھی کر کے دیکھو کرو نظاراں
شکل علیحدہ عقل علیحدہ بخشے ہر یک تائیں
جو جو شکل تے عقل کسینوں بخش کیتی رب قاضی
لوک جہاں نوں کوجہا سدن نے کم عقل انجھان
آپو اپنے حالاں اندر رہن سدا متانے
تھوڑی بہت کسے دی عزت جو کجھ رب بنائی
اکبر فوت ہویا جس ویلے دنیا چھوڑ نمانا
کہن لگی او خاوند تائیں چوہڑی درداں ری
واہ سبحان اللہ کیا حکمت غالب پاک ربیدی
ایہہ بھی رب دی ہستی اُپر خاص ثبوت اک بھارا
رب دی طرفوں اُپر پیندی جو کجھ دکھ سکھ آوے
ہر کوئی آکھے شامت عملاں سختی وارد ہوئی
اُٹھے لوہلے لنگڑے منڈے لکھاں وچہ جہانے
جہناندے فرزند پیارے ہودن فوت انداںئیں
اُپر خدا دے کدی کسے نوں غصہ لیج نہ آیا
بندہ جیکر بندے تائیں دکھ ذرہ پہنچاوے

رہاں وچہ تساڈیاں شکلاں جیہا ہے جویں بناوے
لائق ہے پھر پوجے بندہ اوسے واحد تائیں
ہکو اوہ معبود ہمیشہ غالب حکمت والا
کتنیاں پردیاں اندر بچہ ساڈے خالق باری
کامل قدرت اُسدی پاروں کھری شکل لیاوے
نال کسے دے ہکدی جیدی شکل نہ رلتی ہاری
وچہ پیدائش انساناں نوں طور وطور بنایا
بیشک ہوسن ہر بندیاں جدا جدا تصویراں
جدا جدا سب چہرے مہرے ہر جا خالق سائیں
آپو اپنی شکل عقل تے ہر کوئی ہو گیا راضی
اوہ بھی وچہ مقابلے اپنے سبھنوں کمتر جانن
بھاویں ہوون کوجھے کملے جھلے تے دیوانے
اُوسے وچہ اوہ راضی ہو گیا حکمت پاک خدائی
چوہڑی نوں آدتیا خاوند مرگیا اج فلانا
بابل ہے جیہا نوں ترگئے اکبر کون دچاری
کم اُس دیوچہ حرف لیاون نہیں مجال کسیدی
غالب سرغالب تھیں غالب اوہ معبود ہمارا
کیا مجال خدا تے کوئی کجھ الزام لگاوے
نہیں نا پاک خدا دے سر گز دوس نہ کوئی
کوئی نہیں کہندا نال اساڈے کیتا ظلم خدا نے
اوہ بھی صابر شاکر ہو کے بہندے بن رضائیں
اُسدے نال مقابل ہونا نہیں کسے دا پایا
جتنک بدلا لوے نہ اُسدا مول آرام نہ آوے

مولا اپنی حکمت سیتی لکھاں پور ننگھارے
ایہو کامل صفت خدا دی وحدت ثابت کردی
پاک خداوند پاک خداوند وحدت ثابت ہوئی
بڑا رحیم کریم الٰہی صاحب صفت کمالاں
جد کوئی سائل اُسدے در تے آن سوال الاوے
ہیں جا ضرا ے بندے میرے رحمت غالب میری
بندہ آپ پھرے ہو گندہ اس ٹھفین جان چھڑاندا
جنہوں خلقت جھڑک ہٹاوے دیسوں دور کڈھاوے
گریہ زاری بہت پیاری خالق پاک رب لے نوں
وچ مقاصد ہک عاجز دا ذکر مبارک آیا

کیا مجال کسے دی اگوں اک ذرہ دم مارے
بیشک واحد ذات مبارک غالب رب اکبر دی
اول آخر اس دے جیہا دوجا ہور نہ کوئی
کرم کماوے تے گل لاوے ہر عاجز کنگالاں
بول لبیک کہے یا عبدی رحمت جھڑیاں لاوے
منگ اساں تھیں دیواں تینوں جو کجھ حاجت تیری
جد اسدے ول جاوے کوئی اوہ نہیں دور ہٹاندا
وچ درگاہ منظوری پاوے جد اسدے ول جاوے
فخر تکبر اُسدے بابجھوں لائق نہیں کسینوں
عاجزیاں تے زاریاں جیونکر اس دا کم بنایا

ذکر غفاری و شان ستاری پروردگار

وچہ زمانے پاک نبیؐ دے سی اک بندہ کوئی
ہک دن یار معاذ نبیؐ دا پاس نبی دے آیا
بجیج سیہا سدیا اسنوں پاک رسول تعالیٰ
تاں پھر اوس زمانے عاجز رو کر عرض گذاری
میں ہاں بہت گناہی بھار اعیباں نال پرویا
رات دنے میں خوف الٰہوں رو رو ماراں آہیں
ایہ گل سن کے اُسدے کولوں پچھیا نبی پیارے
تاں اس عاجز اوگن اپنے سارے پھول سنائے
وتا حکم مدینے وچوں اُسنوں کڈھیا جاوے
اوسے ویلے شہروں اسنوں لوکاں کڈھ چلایا
وچ جناب الٰہی جا کے لگا کرن دعائیں
ملکیا شہر مدینے وچوں مینوں دیس نکالا
کوئی نہیں ایسا جس لے اگے حال پکار سناواں

خوف الٰہوں روندیاں اُسنوں کتنی مدت ہوئی
اس عاجز دے رودن والا حال تمام سنایا
پچھیا اس عاجز دے کولوں حال ارودن والا
کیا میں حال سناواں اپنا یا محبوب غفاری
ایسے غم وچ روندیاں مینوں کتنا عرصہ ہویا
خبر نہیں اوہ اوگن میرے رب بخشے یا ناہیں
دس اسانوں کیا تدہ ایسے عیب کمائے بھارے
سن کے حضرت خوف الٰہوں لرزے اندر آئے
مت اس یاروں شہر تمامی قہر الٰہی پاوے
روندا تے کرلاندا اوتھوں جنگل طرف سدھایا
یارب تیرے نبی پیارے کڈھ دتا میں تائیں
دس ہن کت دل جاوے ربا اوگنہار موکالا
جیکر کریں قبول نہ توں بھی کس در وانے جاواں

احمد دا ایں دھکیا ہویا احمد اگے آر دیا
جیکر اوگن ہاران کارن بخشش تیری ہوئی
بخش گناہ میرے یا مالک صدقہ نام غفاروں
ایسا سخت دے دے سوز دل رنا اوہ نمانا
کرن دعائیں مولا اگے ملک زمین آسماناں د
اوسے ویلے وحی فرشتہ پاک جنابوں آیا
کیتا حکم جناب الٰہی یا محبوب تعالےٰ
اساں تساں نوں رحمت عالم دنیا وچہ بنایا
لکھاں عیب کما کے کوئی جو ساڈے در آوے
جد تساں اپنی رحمت کولوں دُور کیتا اُس تائیں
کر لئی اساں قبول تمامی اس دی گریہ زاری
نال محبت لکھیا اُس دا وچہ مقبولاں ناواں
دیدیو ایہہ خوشخبری اسنوں پاک جناب آکھوں
ہوگئی تیریاں عرضاں ڈالی وچہ درگاہ منظوری
سن کر ایہہ پیغام الٰہی سرور عالم سائیں
بھی اصحاب رسول اللہ دے نال ہوئے ہمراہی
کیتا ویکھن جو جنگل اندر پیش خداوند باری
عاجز ہو کے کہندا رب نوں یا رب خالق سائیں
تا پھر جنگلی وحشیاں تائیں حکم سنایا جاوے
اس بھکھیں ودھ ہن طاقت ناہیں میرے اندر رہیاں
آ گئی خفگی میرے اُتے حضرت شاہ نبیاں دی
کر توں رحم نمانے اُتے یا رب خالق سائیں
ایہو عرضاں کردا ہیسی عاجز حال نمانا
خاک و خاک ہویا منہ متھا مٹی وچہ بے حالا
نیڑے ہو کے سرور عالم پاک رسول حضوری

جتوں روک نزول کسے دی اتوں حاضر ہویا
تا پھر میرے جیہا ہو کا لاحک وچہ ہور نہ کوئی
کر جا کرم نکرمے اُتے شرم کریمی یاروں
سن کے سب فرشتیاں تائیں درد دلاں وچہ دھانا
اپنے فضلوں اس عاجز تے رحم کریں رحماناں
بعد سلاموں پاک نبی نوں ایہہ پیغام سنایا
اوگن ہاراں کارن ہر دم ہیں ہاں بخشن والا
پھر کیوں اپنی رحمت کولوں اسنوں تساں ہٹایا
پھر بھی ساڈی رحمت کولوں دور نہ کیتا جاوے
وچہ درگاہ اساڈی آ کے کیتیاں اس دعائیں
دتے بخش گناہ سبھ اُس دے امر کیتا رب باری
آکھیا ساڈی رحمت اندر اسیں نہ دور ہٹاواں
پاک کیتا رب دفتر تیرا ہر اک عیب گناہوں
سنیاں رب فریاداں تیریاں ہو توں خاص حضوری
جنگل طرف روانہ ہوئے ڈھونڈن اُسدے تائیں
آ پہنچے اُس موقعہ اُتے پاک رسول الٰہی
منہ بھار گرڑ زمین دے اُتے رو رو کردا زاری
جیکر نا بخشیوں لائق میرے عیب خطائیں
کھا جاون اوہ لاش میری نوں امن تداہیں آوے
کر دتا نا طاقت مینوں اینیاں جو رہیاں
ایہہ شرمندگی دنیا اندر میتھوں سہی نہ جاندی
نہیں تاں کھا جاون پھر مینوں جنگل دیاں بلائیں
دھرتی تے سر دھریا ہویا رووے درد رنجانا
تا پھر سر تے بولیا آ کے بیدل رحمت والا
رکھیا اس دے سر دے اُتے دست مبارک نوری

تنھہ مبارک حضرت دے بھیں شک بیا اسنائیں
آکھیا جان نکالن کارن تیں ول کرکے دھیاں
اے قابض ارواحاں تینوں ہو ڈیے بدی بائی
جاکے خدمت اقدس اندر شرف زیارت پاواں
ایہہ گل سُن کے پاک نبیؐ نوں رحم نہایت آیا
اٹھ اے مرد خدا دے تینھے رحمت بدی ہوئی
ہاں میں نبی محمد مرسل بھیجیا رب دا آیا
ڈِٹھا نال اکھیں دے جیدم پاک حبیب حقانی
نال محبت سرور عالم گل دے نال لگایا
بول زبان مبارک وچوں کہیا سرور عالی
جتنے عیب تمامی تیرے بخش دتے رب سائیں
پاک گناہوں کرکے تینوں خاص الخاص بنایا
سُن خوشخبری دوست ربدا الکھ لکھ شکر الاوے
نال محبت آپ جنہاں تے نظر کرم دی بھالے
بہت پیار نمانیاں کارن کردا خالق باری
جد کوئی بندہ عاجز ہوکے ربّ ول ہتھ اٹھاندا

شاید ملک الموت فرشتہ بھیج دتا رب سائیں
تاپھر کر فریاد نمانے عرضاں بول سنایاں
دے کجھ مہلت پاک نبیؐ نوں کجھ لواں بجوری
مت خوشخبری بخشش والی دیوے نبیؐ سچا وال
روپے حضرت سرور عالم تے اسنوں فرمایا
میں نہیں ملک الموت فرشتہ فکر نہ کرتوں کوئی
تاپھر نال خوشی دے اس نے سر سجدے بھیں جایا
لگ پئی آس خدا دے فضلوں کردا حمد ربانی
دور ہوئے دکھ درد تمامی رحمت پھیرا پائیا
دلواں میں خوشخبری تینوں تیری بخشش والی
وچہ جناب قبولیاں اللہ تیریاں کل دعائیں
دفتر وچہ مقبولاں والے نالوں درج کرایا
جنہوں آپ نوازیاں بوٹے اسنوں کون ہٹاوے
ہک پل اندر دھوتے جاون دفتر بدیاں والے
اس درگاہ دیچہ ہر گل نالوں عاجزی بہت پیاری
کرکے شرم فرشتیاں تائیں پاک خدا فرماندا

اَشْهَدُوا يَا مَلٰئِكَتِيْ لَقَدِ اسْتَحْيَيْتُ مِنْ عَبْدِيْ

اے میرے فرشتو گواہ رہو - کہ ضرور شرم کرتا ہوں میں اپنے بندے سے

وَلَيْسَ لَهٗ غَيْرِيْ

کیونکہ میرے بغیر اس کا کوئی رب نہیں

شاہد رہو فرشتو میرے امر کرے رب سائیں
کیوں جو بابجھ اساڈے اسدا ہور آلہ نہ کوئی -
مڑ مڑ عرض کرے اور ساتھیں عیب گناہ بخشاوے
ہیں ہن بخش دتے میں اس دے پچھلے عیب تمامی
واہ سبحان اللہ کیا ارحم اکرم ذات تعالےٰ

آگئی اپنے بندے کولوں شرم اساڈے تائیں
کس تھیں طلب کرے اوہ جاکے جو اس حاجت ہوئی
جیکر اسیں نہ بخشاں اسنوں کس دروازے جاوے
رہنا تساں گواہ اس گل دا آکھے ذات گرامی
کیڈے رحم کماوے ساتھے کیڈیاں شرما نوالا

ساری عمر کرے کوئی اسدی رج رج بے فرمانی
آخر جد دن معافی منگے رحم ہووے رحمانی

سو ناراض کرے کوئی اسنوں کر کر ظلم ادائیں
جد اوہ راضی کرنا چاہے دیر لگھیندا نا ہیں

لکھاں وار کرے کوئی توبہ لکھاں وار تروڑے
پھر بھی جیکر تائب ہووے بے امید نہ موڑے

سو کوئی کافر مشرک ہووے بیفرمان موکالا
بند نہ کرے برات کسے دی سوہنیاں لجاں والا

دن وناں دی نعمت وافر تے انعام اسلے
اپنی رحمانیت پاروں دنیا اندر کھلے

طرح طرح دی موج اڈاون کافر وچہ جہانے
دشمن تے بھی بند نہ کردا اپنے عام خزانے

سمجھن نہ احسان الٰہی کافر رب دے مارے
جلدی کرے نہ پکڑن اندر اسدے وڈے سہارے

دولت نعمت بخش الٰہی مہلت دتی جاوے
مت احسان اساڈے تک کے توبہ دے در آوے

آخر جد کوئی چارے ہٹے کجھ احسان نہ منے
پھر فرعون موکالے والی انگوں گردن اسدی بھنے

بہتی مدت توبہ کارن مہلت حاصل ہوئی
سرکشاں دا دوزخ باجھوں ہور علاج نہ کوئی

رب حلیم نہ اپنے حلموں کردا دور کسے نوں
ایسیر ایہہ فرعونی چالا بھاوے نہیں رہے نوں

حکم کرے اوہ نال اساڈے جے سو ور کیتو ئی
آجا ہن بھی صلح کرن نوں اتول در نہ کوئی

وچہ حیاتی توبہ کر کے راضی کر لے سینوں
جد تک سانس بدن وچہ تیرے تد تک مہلت تینوں

کرے توبہ کرے توبہ وچہ جناب ربانی
پھیر اپیل نہ دائر ہوسی جد میعاد وہانی

واہ سبحان اللہ رب خالق کیڈے رحم کماوے
سبھ نوں اپنی بخشش والے رستے آپ دکھاوے

رکھے امید خدا وے دردی جو کوئی آس لگاندا
پوریاں کرے امیداں سبھے جو اسدے ول جاندا

حکایت شخصے از قوم بنی اسرائیل بر بندہ نوازی رب الجلیل

اسرائیلیاں وچوں آہا مرد جوان اک کوئی
بہتی عمر گناہاں اندر ضائع اسدی ہوئی

آخر مرن لگا جس ویلے کیتی اجل تیاری
ویکھ جوالا رودن لگی اس دی ماں بیچاری

کہن لگی اے بیٹا تینوں بہت پیا سمجھایا
پر توں اپنے عیباں کولوں ہرگز باز نہ آیا

آکھ رہی میں بچ جا بچیا ڈر جا قہر الٰہوں
ہے اوہ ڈاڈھا پکڑن والا ہر یک عیب گناہوں

ایسیر تدھ نصیحت ہرگز بک نہ منی میری
کیا کریسیں ہن اگر لیاندے آ پہنچی جد تیری

بول جوان اوہ آکھن لگا ماں اپنی دے تائیں
بھاویں ودھ پہاڑاں نالوں میرے عیب خطائیں

ایسیر رب دی رحمت اُدپر مینوں آس ودھیری
کجھ نہیں اس دی اگے بے فرمانی میری

بے آسمان زمین تھیں ہوون بھارے گناہاں بھارے
سے امید جے مالک میرا رحمت اُپر آیا
ایہو نسیں دے وچ مینوں ہور نہ شیخی کائی
دیسی بخش جناب اپنی تھیں میرے سبھ ہو کالے
بیشک میریاں عیباں نالوں رحمت اُسدی بھاری
بعد وفات بزرگ کسے نے ڈٹھا اندر خواباں
پچھیا اوس بزرگ نے اُس تھیں دس اوہ من بھائی
کہن لگا اک آس فضل دی میرا کم بنایا
رکھی میں امید ہمیشہ اُس دی رحمت والی
دوجے آس فضل دی جس تھیں میں بخشش ہوئی
اوہو بھائی دس دردی تیجر کوئی آس لگاوے
جیونکر بخشیا اوس عاجز نوں آس فضل دی یاروں
تینوں بھی امید ہمیشہ رحمت والے دردی
یا بیچ گناہوں میرے پلے پونجی ہور نہ کائی
ہر کوئی تیرے فضل کرم دیاں کردا حمد ثنایاں
ہے توں بڑا کریم الٰہی اکبر ذات تعالیٰ
سبھ دا والی سبھ دا وارث سبھ دا مالک سائیں
سبھ دا پیدا کرنے والا سبھ دا پالن ہارا
سبھ لوکاں زندہ رکھنے والا سبھ لوکاں مارن والا
سبھ دیاں عرضاں سننے والا غرضاں جانن والا
سبھ دیاں حاجتاں دیون والا کم بناون والا
سبھ دیاں مشکلاں کھولن والا پہنچے اوکھی جائیں
ایڈیاں عالی صفتاں تیریاں باہر حد شماراں
آیت صاف کلام اللہ وچہ حکم خدا فرماے
یا نبی اللہ کہو اوہناں نوں خبر سچی سرکاروں

پھر بھی غالب رحمت اُس دی دور کرے غم سارے
کجھ نہیں پچھنا کسے اساں تھیں کیا تدھ عمل کمایا
غالب رحمت رب سچے دی میری آس ودھائی
دھوتے جاسن اُس دے فضلوں دفتر پاپاں والے
اتنی گل زباناں کہہ کے دتی جان پیاری
کرے بہاراں جنت اندر سو کھا بے حساباں
کس نیکی دے بدلے تینوں ایہہ نعمت ہتھ آئی
نہیں تاں میں اس جنت لائق عمل نہ کجھ کمایا
نیں اوہ اپنے آس منداں نوں مول نہ رکھدا خالی
لگا پھل امید میری نوں ہور نہ نیکی کوئی
ایڈیاں مہرباں والا ہو کے خالی کیویں موڑے
ایسے طور پیں کہ بندے نوں رحم کریں سرکاروں
کر کے فضل گناہاں اُتے پھیریں قلم قہر دی
تیری صفت کریمی والی میری آس ودھائی
کریں کریمی حال میرے تے کرماں والیا سائیاں
سبھ تھیں وڈا سبھ تھیں اُچا سبھ وڈیایاں والا
سبھ چیزاں تے قبضہ جس دا اول آخر تائیں
سبھ دا تکیہ سبھ دا آسرا سبھ دا اک سہارا
سبھ دے سر تھیں درد غماں دے بوجھ اتارن والا
سبھ دیاں مرضاں جانن والا حال پچھانن والا
سبھ دے پڑدے کجن والا عیب چھپاون والا
عزت دیوے ذلت دیوے ہر شے دا اوہ سائیں
اوہ کیوں اپنی رحمت کولوں واجے اوگن ہاراں
جنہاں اپنیاں جاناں اُپر ظلم اسراف کمائے
بے امید نہ ہوو ہرگز رحمت رب دی پاروں

بیشک اللہ بخشن والا سبھ گناہاں تائیں — تھکڑے ہو و رحمت والی آس تروڑو ناہیں

قُلْ یٰعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰۤی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ

کہ دے اے میرے بندو جنہوں نے زیادتی کی اپنی جانوں پر مت بے امید ہو خدا کی

اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِیْعًا ؕ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ

رحمت سے بیشک اللہ بخش دیتا ہے گناہ سب کے تحقیق وہ بخشنے والا مہربان ہے (پ ۲۴ ع ۳)

خبر حدیث مبارک اندر کہے رسول پیارا — رب فرماوے ہر تائب لوں میں ہاں بخشنہارا

جیکوئی نال گناہاں بھر کے چوداں طبق لیاوے — منگے آن معافی سائیں رحمت بخشش پاوے

بخشدیاں کجھ دیر نہ لگدی ہرگز ساڈے تائیں — لکھ پہاڑ گناہاں والے لکھ برابر ناہیں

اے بندے جے طرف اساڈی سدھا ہو کر آویں — کجھ پرواہ نہ ساڈے گھر وچ جو منگیں سو پاویں

توڑے نال اساڈے رہیوں ورکیاندا بھاویں — پھر بھی اینویں ملال نہیوں جیونکر یار رہیا سے

بھاویں وچ گناہاں جیونکر ابتر حالت تیری — پھر بھی تیریاں عیباں اُپر غالب رحمت میری

جنتیاں کل مراداں سبھے اول آخر تائیں — ہر حالت وچ رحمت میری جا پہنچے ہر جائیں

دنیا وچ بھی رحمت ساڈی سبھنوں اج دکھاوے — روز حشر جد رحمت کھلے انت نہ پایا جاوے

جد تک کوئی نہ مشرک ہو کے آوے وچ قبر دے — اسیں کسے نوں رحمت کولوں بے اُمید نہ کردے

طرح طرح تے رحمت رب دی لہراں مارن اُلی — مومن کافر چنگا مندا جتنے تھیں کوئی نہ خالی

کافراں بھی رحمت رب دی دنیا عیش دکھاوے — رنگ برنگی نعمت اُسدی کھاوے موج اڈاوے

جاں پھر کھا کے نعمت اُسدی کردا نمک حرامی — غیرت ربدی آ کر اُسدی دیوے بھن تمامی

دنیا وچ بھی قہر الہوں پاوے ذلت بھاری — آخر وچ بھی نازل ہووے سخت عذاب قہاری

جتنی دولت کافر تائیں دنیا اندر ڈھیوے — اتی حرص زیادہ اسنوں دم دم اوکھا تھیوے

رات دنے ہک چنتا اُسدی اندر وڈھ وڈھ کھاوے — ہر دم ایسے فکر وچالے سکھ دا ساہ نہ آوے

جیکر چور لیجاون دولت یا نقصان اٹھاوے — بڑا عذاب جہنم نالوں رب مول دکھاوے

دنیا وچ سزا ایہہ بھاری رب جبار قہاردں — رحمت بھی ہو زحمت ملے بے ایمانی یاردں

مومن نوں نت عیشاں خوشیاں دم دم موج بہاراں — دنیا آخر اندر اُس تے برسن رحمت باراں

دنیا وچ بھی جنت ربدا مومن کارن آیا — روز حشر بھی مل سی اُس نوں جنت عالی پایا

کافر کارن ہر شے دوزخ کرے جو بے ایمانی — مومن تائیں صبروں شکروں جنت دوہیں جہانی

رب اپنے دی حاضری کولوں جو کوئی ہووے ڈردا
دو جنت رب اسدے تائیں بخش حضوروں کردا

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ جَنَّتٰنِ ﴿۲۷ ع ۱۳﴾

اور جو کوئی ڈرا کھڑے ہونے سے آگے رب اپنے کے اس کے لئے دو جنت ہیں

ہک جنت رب دنیا اندر بخشے مومن تائیں
دو جا جنت مرنوں پچھے بخش کرے رب سائیں

طرح طرح تے جنت رب دا دنیا اندر آیا
ہر دم حاضر مومن کارن رحمت والا سایا

اول جو کجھ عشق الٰہوں مومن لذت پاوے
جنت تھیں ودھ کتنے حصے استوں موج وکھاوے

اوسے لذت مستی اندر رہے سدا متوالا
کجھ پرواہ نہ غیر کسے دی باجھوں حق تعالیٰ

جنت وچہ بھی سب چیز اندی ہوسی پرواہی
مومن دی بھی حالت ایہو اندر عشق الٰہی

جس گھر اندر عشق الٰہی آکر ڈیرا لاوے
دنیا تے مافیہا والی پھر کوئی چیز نہ بھاوے

ہر نعمت تھیں اعلیٰ نعمت عشق پیار خدائی
حد ایہ نعمت حاصل ہوئی ساری دولت پائی

اس تھیں ودھ کے دنیا اندر جنت ہور نہ کوئی
دو ہاں جہاناں دی ایہ نعمت جسنوں حاصل ہوئی

دوجا عشق الٰہی اندر جو کجھ دکھ سکھ آوے
صابر شاکر ہو کے مومن رب دا حمد الاوے

دکھاں نوں اوہ دکھ نہ سمجھے نہ کجھ برا مناندا
ربدی طرفوں جو کجھ آوے ہو خوشحال نہاندا

دوست ربدے دکھاں اندر رہن ہمیشہ راضی
اوسے نوں اوہ جنت سمجھن جو دیوے رب قاضی

حکایت عاشق ولی اللہ جلشانہ

حضرت موسیٰ عرضگذاری پیش خداوند سائیں
یارب سائیں دوست اپنا مینوں کوئی وکھائیں

ہویا حکم کلیم اللہ نوں جا کوہ طور پیارے
اوتھے ہے اک دوست ساڈا اوہ تکیں کر نظارے

پھر یا جا کوہ طور دوالے موسیٰ نبی گرامی
نظر پیا اک بندہ ربدا زخموں زخم تمامی

دونویں ہتھ نہ کم کسے دے زخماں نال پڑے
پیر نمانے چلن کولوں ڈاڈھے عاجز ہوئے

تک نہ سکے اکھیں چوں دور ہوئی بینائی
زخماں پاروں منہ اسدے تھیں گل نہ تھلے کائی

ہولی ہولی ہوٹھ مبارک ہلدے تکری آون
ایہہ سمجھ نہ آوے دردوں کیا کجھ اوہ فرماون

نیڑے ہو کے حضرت موسیٰ اپنے کن لگائے
شکر الٰہی شکر الٰہی دم دم نال الائے

ہو متحیر بیحد اس تھیں موسیٰ نبی ربانا
دکھاں سولاں زخماں تیرا ایسا حال نمانا

سر پیراں تک زخماں تیری ملی دیہی ساری
کردا ہیں تو کس نعمت دی دم دم شکر گذاری

ایہ گل سُن کے بولیا اگوں اوہ مقبول حقانی
اول ایہ جو شکر کرن دی طاقت مینوں ہوئی
دوجا ہر دم دل میرے نوں حاصل عشق سچاواں
جیہنوں طاقت شکر کرن دی وِچ عشق الٰہی
تاں پھر اس تھیں پچھن لگا موسیٰ نبی خدا نی،
کہن لگا اوہ سو برساں تھیں ایہو حالت میری
اتنے عرصے اندر تینوں طلب گذری کوئی
ہک زیارت موسیٰ دی نوں دل میرا سدھراندا
حضرت کہیا دوویں چیزاں حاصل ہویاں تینوں
دوجا ٹھنڈے پانی کارن طلب جے تینوں ہوئی
ایہ گل کرکے حضرت موسیٰ پانی طرف سدھایا
فوت ہویا اوہ دوست ربدا اندر عشق ربانے
جنگل دیاں تائیں حکم خدا فرمائے
ڈٹھا جدوں کلیم اللہ نے پانی لے کر آیا
پاک لاپرواہ واہ واہ تیریاں کاراں،
ہویا حکم جناب الٰہوں حضرت موسیٰ تائیں
جو کوئی ساڈا عاشق ہوکے غیر محبت لاوے
جس بندے نوں نال اساڈے خاص محبت ہوئی
اُہو بھائی اصلی سونا جسنوں رب لبھاوے
عشق حقیقی پارس گیٹی جس دے ہتھ وِچ آئی،
مومن نوں لکھ تنگی آوے اندر عشق ربانے
جیوں جیوں دکھ مصیبت فاقے آ کر گھیرا پا دن
درد بلائیں عاشق تائیں جو رب طرفوں آوے
مومن بندے دنیا والا دل تے فکر نہ آ نن
آوے بھاویں جاوے دولت شادی غمی نہ کائی

کردا ہاں میں دوہاں چیزاں وادم دم شکر زبانی
اُس دی شکر گزاری باجھوں وقت نہ گذرے کوئی
ایہ دو نعمتاں اسیں جنہاں دا دم دم شکر کماواں
ایہ دو چیزاں ملیاں جس دم ہو گئی بے پرواہی
کتنی مدت اس حالت وِچ تینوں آن وہائی
حضرت پچھیا اتنی مدت کیونکر گذری تیری،
کہن لگا اوہ دو چیزاں دی خواہش مینوں ہوئی
دوجا ایہ جو ٹھنڈا پانی مینوں کوئی پلاندا
میں ہاں موسیٰ نبی خدا دا ویکھ لیا تدھ مینوں،
اوہ بھی آن پلاواں تینوں دیر نہ لاواں کوئی
پچھوں ملک الموت فتابی جان نکالن آیا
پیتا روح مبارک اُس دا وِچ بہشت ٹکانے
کھا گئے اُس دی مبارک ہڈیاں چھوڑ سدھائے
رو کر وِچ جناب الٰہی عرض سوال سنایا،
ایہو حال کریندے دوست نال پیاریاں راں
عشق میرے وِچ غیر محبت ہرگز جائز ناہیں،
غیرت ساڈی ایہو تماشا ہتھاں پر دکھاوے
دنیا دی پھر ہرگز اسنوں چیز نہ بھاوے کوئی
نقلی زیور گلٹی تائیں کیویں پسند لیاوے
دنیا فانی دی پھر اسنوں لوڑ نہ رہ گئی کائی
لکھ کشائش سمجھے اوسنوں کجھ پرواہ نہ جانے
تیوں تیوں عاشق لذت پاردوں مستی اندر آون
اوسے نوں اوہ نعمت سمجھے خوشیاں نال ہنڈاوے
جس حالت وِچ رکھے مولا اوہا غنیمت جانن
ہر حالت وِچ شکوہ جیہے نا کردے وڈیائی،

جیکر بہت کشایش ہووے خوشیوں فخر نہ کردے
دنیا اندر دل دی تنگی سخت عذاب دکھاوے
دلی کشایش مومن کارن سمجھو نعمت عالی
جنت وچہ بھی جنتیاں نوں چنتا فکر نہ کوئی
نہ کوئی غم اندیشہ اوتھے نہ کوئی دکھ بیماری
مومن نوں بھی حُب ربانی جنت مزے چکھاوے
ناکوئی فکر نہ چنتا ہرگز ہووے مومن تائیں
سنے تکلیفاں آون جاون اسنوں فکر نہ ماسہ
نال رضا دے راضی رہنا لکھ آرام دکھالے
تیجا ہور ہک جنت اللہ مومن نوں بخشیندا
حضرت یوسفؑ خوف زلیخیں اپنا آپ بچایا
سارا ملک مصر دا گاڈے شاہ یوسف دیاں دلاں
جس ویلے پھر حضرت موسیٰؑ نبی مصر وچہ ہویا
جتنے مال خزانے اسدے تخت حکومت شاہی
جنہاں غریباں اسرائیلیاں دُکھ قفنیے جالے
سبھ جاگیراں محل شہانے قبضے اندر آئے

تنگی وچہ کم ظرفاں وانگوں گھابرکے نہیں مردے
تنگدلاں نوں سکھاں وچہ بھی تنگی دلوں نہ جاوے
دنیا وچہ دکھاوے ایہہ بھی موج بہشتاں والی
ہر دم موت خوشی دا میلا راحت فرحت ہوئی
بکو جیہا آرام ہمیشہ دائم عیش بہاری
ہر دم عشق الٰہی اندر راحت فرحت پاوے
ہر حالت وچہ بکو جیہا رہندا خوشی خوشائیں
بے فکری بے چلتی اندر دائم اس دا واسہ
اسدے جیہا بہشت نہ کوئی دنیا حشر وچالے
دنیا اندر فضل کرم تھیں ملک حکومت دیندا
تخت مصر دا دے کر اسنوں ربّ نے شاہ بنایا
دنیا وچہ دکھایاں ربّ نے جنت دیاں بہاراں
غرق کیتا فرعون خدا نے سن لشکر ڈُب ہویا
موسیٰؑ نبی کلیم اللہ نوں بخشی پاک اسلھے
اوہا مومن کیتے رب نے ملک مکاناں والے
جیونکر وچہ کلام اللہ دے خبر خدا فرمائے

فَاَخْرَجْنٰهُمْ مِّنْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ⑪ وَّكُنُوْزٍ وَّمَقَامٍ كَرِيْمٍ ۝

پس نکالدیا ہم نے ان (کافروں) کو باغوں اور چشموں اور خزانوں اور مقام عزت سے

كَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنٰهَا بَنِىْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۝ پ ۱۹ ع ۸

اسی طرح اور وارث کر دیا ہم نے اُن (سبھ) چیزوں کا بنی اسرائیل کو۔

جیونکر باغان مصر دیاں کھیں کافراساں نکالے
رنگیاں جاگیراں سبھے کردے مان جنہاں دا
کر کر ظلم جفا فرعونے حد نہ چھوڑی کائی
تخت نہ رہیا بخت نہ رہیا نا رہیاں جاگیراں
جھوٹھا رب سدادن والا قہر الٰہی پھڑیا

چھوڑ گئے سبھ ٹھنڈے چشمے محل خزانیاں والے
کیتا اسرائیلیاں تائیں وارث اساں اوہناں دا
جاں رب پکڑن اتے آیا سب دی بیخ اٹھائی
سب کجھ چھوڑ جہنم جھڑیا سنے امیر وزیراں
یاد نہ رہے خدائی دعوی جد ول شکنجہ چڑھیا

ہک پل اندر سے برساندی ہو گئی دور خدائی
لے گیا نال جہنم اپنے تابعدار سو کانے
لشکی نبی کلیم اللہ دے جتنے مومن پیارے
جیں اہوں رب حضرت موسیٰؑ خیریں پار لنگھایا
او ہا نیل ندی جس وچوں لنگھ گئے مومن عالی
پار کھلو تے ویکھن مومن اہل کفر دے چالے
خوشیاں نال پڑھن تکبیراں بولن حمد گرامی
ایپر اجے یقین دلے نوں پورے طور نہ آیا
تاپھر رب جناب اپنی تقیں حکم دتا دریا نوں
تا دریا تمامی لاشاں باہر کڈھ وگایاں
جیہڑی لاش اتھل کے پانی باہر کڈھ وگاوے
تک تک اہل ایماناں تائیں خوب تسلی ہوئی
ہویا حکم جناب اہوں مومن نیکو کاراں
جیونکر تساں ساڈے خوفوں دین ایمان بچایا
موج کرو ہن دشمن سارے نال خواری ہوئے
کرلا وارث دنیا توں کیتا دفع انہاں نوں
باغ بہاراں تے گلزاراں دولت مال خزانے
ہو گئے قابض ملک مصر دے مومن رب دے پیارے
ہر قسماں دی نعمت دولت مفت حضوروں پائی
سکھ آرام آسائش جیتوں دنیا اندر ڈہیوے
پہلا جنت دنیا اندر ایہو رب بنایا
سرورِ عالم نوں رب سچا وعدہ رب فرماوے
جیہڑے مومن مسلم تیری کرسن مدد یاری
دنیا وچہ بھی عزت حرمت سکھ آرام دکھاواں
بخشاں ملک حکومت شاہی شوکت شان ہزاراں

جدہ دگا ہوں دھکا ملیا ذرہ نہ لت اڑائی
ہو گئے غرق تمامی لشکر بے ایماناں والے
رحمت نال بچائے رب نے امن سلامت سارے
اودھے راہ فرعون ہو کالا قہروں مار ڈوبایا
کافراں نوں ہو لکھری اوہا گھاٹی دوزخ والی
ایہو آہے ساڈے اُپر ظلم کماون والے
شکر خدا دا دشمن ساڈے ہو گئے غرق تمامی
شاید مت کوئی زندہ ہووے کر نروار خد ایا
بے ایماناں دے سب مردے کڈھ دکھال انہانوں
خالق پاک تسلی کارن مومناں نوں دکھلایا
پتھر تے ڈگ چورہ ہووے شکلاں رعب بھٹاوے
دفع ہوئے ہن دشمن ساڈے زندہ رہیا نہ کوئی
جاو سوہن شہر مصر وچہ مانوں عیش بہاراں
اس دے بدلے ساں تسانوں مالک مصر بنایا
جتنے محل مکان انہاندے ملک تساڈے ہوئے
ٹھنڈے سرد فوارے چشمے بخشے اساں تسانوں
کرلو اپنے قبضے اندر محل مکان شہانے
سوہنے باغ عجائب چشمے بخشے بخشنہارے
دنیا دے وچہ جنت والی رب نے موج دکھائی
گویا اس جگ فانی اُتے جنت ایہو گنیوسے
جے ایمان ہووے تا ایسا ہور نہ جنت آیا
جو کوئی تیری تابع ہووے دائم جنت پاوے
دوہیں جہانیں اسیں انہانوں عزت بخشا بھاری
کراں نصیب قیامت وچہ بھی جنت والیاں چھاواں
پاون وہاں جہاناں اندر جنت دیاں بہاراں

پورا کیتا وعدہ اپنا فضلوں حق تعالےٰ
جو اصحاب رسول اللہ دے جانوں نوں پیارے
کر کر خدمت پاک نبی دی جنہاں غلامی چائی
جانا ماں رسول اللہ تھیں جنہاں تصدیق کیتے
اوکھے ویلے نال نبی دے جنہاں قبضے جالے
وچہ غریبی صبر دل شکروں فاقے جنہاں لنگھائے
عرب عجم تے روماں شاماں قبضے اندر آیاں
شاہ زمیں دے تابع ہو کے دروں کرن سلاماں
جنہیں دولت عرب عجم دی کر کے فتح سنبھالی
جیہڑے ملک خدا دے فضلوں کر کے گئے چڑھائی
کل ملکاں وچہ بخشیا رب نے شوکت شان سوایا
اس تھیں ودھ کے دنیا اندر ہور بہشت نہ کوئی
کر کر ویر عداوت جنہاں دکھ ایذا پہنچائے
سارے منصب بخشے اللہ عزت حرمت یاروں
ایہ کجھ درجے دنیا اندر پاون مرد ربانے
ادنے جنت دنیا اندر رب کریم دکھاوے
جو کوئی مومن سچے دل تھیں رب نوں یاد کریندا
طرح طرح دی عزت دولت بخشے وچہ لوکایاں
تاہیں وچہ کلام اللہ دے حکم خدا فرماوے
ہک جنت اس دنیا اندر بخشے عزت شاہی
اس جنت دیاں موجاں دی صفت نہ کیتی جاوے
جو جو چیزاں جنت وچہ رب تیار کرایاں
کیا کجھ جوڑ مثال اہناں دی آکھ سناوے کوئی
جے ہک برتن جنتی ایتھے بھیجے خالق سائیں
جے ہک پھل بہشتی آوے دنیا اندر کوئی

جو آکھے سو کر دکھلاوے سچیاں وعدیاں نوں لا
سبھناں اپنی رحمت یاروں منصب بخشے بھارے
فضل کرم تھیں رب نہاندی ہر اک آس پوچائی
ایسے جگ تے کوثر والے اہناں پیالے پیتے
آخر تخت سنبھالے انہاں قیصر کسرے والے
کل ملکاں دے مال خزانے ہتھ اہناں دے آئے
فضل کرم تھیں جنت والیاں موجاں رب کھوایاں
ملکی حاکم اردل اندر ہند سندھ تک غلاماں
ہو گئے خادم پاک نبی دے ستے ملکاں دے والی
ہر ہک پایوں عزت سیتی فتح مبارک پائی
جیونکر ہک بہشت نمونہ دنیا وچہ دکھلایا
جتھوں جاون عزت پاون رحمت رب دی ہوئی
آخر او ہا دشمن رب نے پیش غلام بنائے
رضی اللہ تعالےٰ عنہم سند ملی سرکاروں
روز قیامت اعلےٰ درجے پان بہشت ٹکانے
اعلیٰ جنت مل سی اوہناں جدوں قیامت آوے
دنیا وچہ بھی اللہ سنوں خالی نہیں چھوڑیندا
دو ہیں جہانیں جنت پاون کہیاں جنہاں کمایا
جسنوں خوف ربانا ہووے دو جنت اوہ پاوے
دوجا جنت روز قیامت کرے نصیب الٰہی
دنیا تھیں اوہ دوجی نعمت رب عطا فرماوے
ساڈیاں وہم خیالاں اندر ہرگز کدی نہ آیاں
دنیا اندر ایسی نعمت کوئی نہ پیدا ہوئی
روشن کرے جہان تمامی مشرق مغرب تائیں
سارا جگ معطر ہووے نال جھلے خوشبوئی

جے ہک گھٹ شراب بہشتی دنیا وچہ کوئی پیوے
پھیر پیاس نہ لگے اُس نوں جنتی مُدت جیوے

جے ہک ادنیٰ حور بہشتی دنیا اندر آوے
ساری خلقت اس دے پچھے لڑ لڑ کے مرجاوے

جے ہک کپڑا جنت والا ویکھیں یار سیجانا
لکھاں سال ہنڈاوے کوئی ہووے نہیں پرانا

موتی ہک بہشتاں والا جیکر ایتھے آوے
ساری خلقت وکے تاں بھی قیمت کوئی نہ پاوے

کیا کیا چیز بہشتاں والی کر تعریف سنائیں
عقل نہ پہنچے فکر نہ پہنچے انہاں مکاناں تائیں

میں قربان رسول اللہ یقین جاں واں لکھ لکھ واراں
جس دی خاطر رب اوہ جنت بخشے تابعداراں

پاک حدیثوں سرور عالم خوش فرمان سنایا
کر الہام اساڈے تائیں پاک خدا فرمایا

اَعْدَدْتُ لِعِبَادِیَ الصّٰلِحِیْنَ مَا لَا عَیْنٌ رَأَتْ وَلَا اُذُنٌ

تیار کی میں نے اپنے بندوں کے واسطے وہ نعمت کہ نہیں دیکھی کسی آنکھ نے اور نہ سنی کسی کان

سَمِعَتْ وَلَا خَطَرَ عَلٰی بَالِ بَشَرٍ

نے اور نہ ہی وہم گزرا ہے کبھی اس کا کسی آدمی کے دل پر

نیکاں بندیاں کارن ایسی نعمت اساں بنائی
جیہڑی کسے نہ اکھیں ڈٹھی سننے وچہ نہ آئی

ناپھر کسے بشر دے دل تے گذریا وہم انہاں دا
کدی کسے نوں چیت نہ چیتے رب صاحب فرماندا

ایسیاں چیزاں جنت اندر خالق پاک اوپایاں
دکھن کہیا کدی کسے دے وہم خیال نہ آیاں

ایہ سب اپنے بندیاں خاطر کیتی رب تیار ہی ۔
جنہاں شرک گناہاں کولوں بچکے عمر گذاری

انعامات الٰہی برائے بنی آدمؑ

بڑا رحیم کریم الٰہی کرم کماوے بھارے
سبھ خلقت تھیں بندے اپنے اسنوں بہت پیارے

کیا کیا رب انساناں اُتے لطف احسان کمائے
کل جیاں تھیں اشرف افضل آدم زاد بنائے

نوری ناری ہور ہوائی جو پیدائش ساری ،،
سبھ دے اُپر آدمیاں نوں رب بخشی سرداری

بندہ جیکر بندہ ہووے صالح عمل کماوے ،،
نوریاں تھیں بھی خاکی پتلا اچے منصب پاوے

کوئی چیز نہ ناری ہووے اس تھیں پھیر کدائیں ،،
سبھ چیزاں تے سایہ اس دا پایا خالق سائیں

سبھ کجھ اس دی خاطر رچیا جو مخلوق اوپایا ،،
دیکھے خلقت گردناں دا سبھ تھیں شان ودھایا

گھوڑے لے وڈ سواری کارن پیش غلام بنائے
لدو بھار اسباب تناہیں نا کوئی سیس لوائے

پچھر کھوتے رہن کھلوتے وانگوں خدمتگاراں ،،
ہر دم حاضر نوکری کارن ہور حیوان ہزاراں

مینہیں گائیں بخشیاں اللہ نال محبت پالو
چو ہو دودھ اینہاندے مکھن گھی نکالو
جداوہ فوت ہوون تاکھاؤ کر کے ذبح اینہاں نوں
چم اینہاں دے ورتن اندر آون کم تساں نوں
بخشے بیل بیایاں خاطر ہل زمیں وچ واہو
بیج کھیت اتے کھلواڑے گاہو فصل اُٹھا ہو
کھاؤ بکرے چھترے دنبے گوشت عجیب کھواواں
دیون دودھ اینہاندیاں ماواں دوہرے نرے دی کھاواں
پشم اینہاندی ورتن لائق ساز بناؤ لوئیاں
کمبل دُھسے تے پشمینے کیڈیاں سوجانیاں
چم اینہاندے مشکاں موزے پوستیناں بناؤ
ہر شے کم تساڈے آوے جس درکارے لاؤ
ہور ہزاراں جانوراں دے دریائیں صحرائیں
ماس جنہاندے کھاون لائق کیتے خالق سائیں
کرو شکار اینہاندے تائیں رب صاحب فرماندا
کیتا اساں حلال تساں نوں گوشت ماس اینہاں دا

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ پ ع

حلال کیا گیا تمہارے لئے شکار جنگلوں اور دریاؤں کا ۔

وچ دریاواں طرح طرح دیاں مچھیاں تے مرغابیاں
تیل نکالو گوشت کھاؤ اساں حلال بنایاں
جنگلاں اندر ہرن وغیرہ پھرن ہزاراں بھونکے
گوشت کھاؤ چم ہنڈاؤ کم تساڈے آوندے
کتے باز شکاراں اندر کم تساڈے آون
راکھی کرن تساڈی نالے پکڑ شکار لیاون
کیتے اساں تساڈی خاطر شتر مرغ بٹیرے
کرو کباب حلال تساں نوں پکھی گھنے گھنیرے
انڈے مرغیاں کھاون لاون ہور ہزاراں کھانے
کس نوں طاقت گن گن دسے جو انعام ربانے
وچ اجاڑاں شیر درندے ہور ہزار بلائیں
ہر آفت تھیں رکھ بچاوے رب انساناں تائیں
جیکر رب نہ آدمیاں دا رعب اینہاں تے پاندا
اک اک شیر درندہ اٹھکے لکھاں نوں رکھپاں دا
ایپر ایسا رعب اینہاں تے پایا فضل ربانے
جتھوں تکن آدمیاں نوں جاون نس نمانے
لکھ مسافر دیہاں راتیں جنگل پھرن چرندے
لکھاں وحشی پھرن کسینوں کجھ نہیں مول کھیندے
حد تک رب دا امر کسے نوں آپ نہ پکڑ مرائے
کیا مجال کسے نوں کوئی کجھ ایذا پہونچاوے
شیراں نوں انسان دچار پھڑ پنجرے وچ پاون
جیہڑی خدمت لین انہاں تھیں نا انکار لیاون
باندر بوزنے ریچھ وغیرہ آدم خور بلائیں
کیا کیا کم سکھاون بندے پکڑ اینہاندے تائیں
نک نکیلاں گھت اینہاں نوں مجرے نال نچ کراون
بندے پھرن دہاڑے باندر نہ کجھ عذر لیاون
کتنا قد ہاتھی دا ہووے دھروں پیا ڈراوے
رب دے فضلوں بچہ بندہ اُستوں پکڑ نداوے
گرجھاں کھا مردار زمین دی دور کرن بد بوئی
آدمیاں دی خدمت کارن ہر شے پیدا ہوئی

جو حشرات الارض تمامی سپ اٹھوئیں کھاون ... موذی چیزاں آدمیاں نوں نا تکلیف پہنچاون
یا بے شماروں زہری چیزاں رہن زمین دے چالے ... پکڑ صفائی کرن اہناں دی غاریں وسن والے
آدمیاں نوں نظر نہ آون نا اوہ مارے جاون ... سپ اٹھوئیں کیتے رب نے تخم اہناں دا چاون
کیا کیا رب انساناں لگے خدمت گار بنائے ... بندہ غافل جے نہ سمجھے رب دا قدر نہ پائے
باغاں دے وچ بلبل کوئل خوش آواز سناوے ... سن سن بندہ مائل ہووے دلنوں فرحت آوے
چڑیاں بولن وقت صبح دے کردیاں حمد خدائی ... لگڑ باگاں دے تھکے تینوں جاگ نہ آئی
پائل پاون مور خوشی تھیں حد مستی وچ آون ... سو جا ست خدا دے راہ وچ بندے نوں سمجھاون
کیسی سوہنی شکل اہناں دی اکھیں خوش ہوون ... اوہ بھی اپنے پیراں نوں جد ویکھن تا روون
چمکن کھنبہ سنہری رنگے مین عجب متوالے ... ہائے ربا کیوں پیر اساڈے ہو گئے کوجھے کالے
کیا انسان بچارے اُپر فضل کیتا رب سائیں ... سوہنی صورت بخشی ساری سر تے پیراں تائیں
وچ سورہ والتین مبارک حکم خدا فرمایا ... ڈاڈھی سوہنی طرز اندر بندہ اساں بنایا

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ط

البتہ تحقیق بنایا ہم نے آدمی کو بہت اچھی بناوٹ میں ف ۳۰ ۶ ۲۰

جتنے جیاں جون خدا نے سرجے وچ جہاناں ... سبھ تھیں سوہنی شکل مبارک بخشی رب انساناں
جس طرز وچہ آدمیاں دی صورت رب بنائی ... اس طرز وچہ ہور پیدائش ہول نہ سرجی کائی
سوہنی صورت سوہنا نقشہ سوہنا بت تمامی ... سوہنا بدن ملائم جثہ بخشیا رب گرامی
سوہنا ساری خلقت نالوں سدھا قد بنایا ... جیونکر باغ خلائق اندر سرو بنا کے لایا
جتنی مخلوقات خدا دی جگ وچہ پیدا ہوئی ... ایسی سوہنی قامت والا ہور نہ ہویا کوئی
سوہنا رنگ تمام بدن دا عجب صفائی والا ... سر پیراں تک اکو جیہا بخشیا حق تعالیٰ
جیہڑا رنگ کسے نوں ملیا ملیا اکو جیہا ... قدرت والی رنگن اندر ڈٹھا کوئی نہ رہیا
قد موافق عضو تمامی سوہنے بخشے سارے ... نال اندازے قدرت سائنے نا ہولے نہ بھارے
سوہنا چہرہ کل خلقت تھیں سوہنی خوش پیشانی ... سوہنیاں پلکاں سوہنے ابرو سوہنے نین نورانی
سوہنے نقش عجائب سبھ تھیں خالق پاک سنوارے ... سوہنے پتلے ہوٹھ پیارے تے سوہنے رخسارے
جیہیں کارن بخشے اللہ نین عجب متوالے ... دیہاں راتیں طرح طرح دی خلقت کرنیوالے
چنگی مندی کوہجی سوہنی ہر اک چیز دکھاون ... ٹوٹے ٹبے او جیہڑا ہوون کر ہشیار پچھاون

باہجھ زباناں دس سبھے اوچیاں جھکیاں جائیں
دوست سجن یار پیارے وکھ پچھاں دسیندے
جیتھے کم زبان نہ دیوے سہجن نین پیارے
ایویں سبھ چیزاں تھیں سوہنا اچانک بنایا
جیتھے کجھ خوشبوئی ہووے یا ہو وے بدبوئی
ہردم اوسے خدمت اندر نوکری اپنی دیندا
ایسے طور زبان خدا نے منہ دے وچ بنائی
تھوڑی ہی ہے اسدے اوپر جو شے رکھی جاوے
ہردم تابعدار نمانی رہندی وانگ غلاماں
جیتکی بندی اس دے کولوں جیہڑی گل کراوے
بتی دنداں اندر رب نے اس دی جگہ بنائی
اتنے دشمن سر دے اُتے چلن وانگ کٹاراں
فرمانداری دا ایہ ثمرہ بخشیا حق تعالےٰ
جو کوئی اپنے مالک سندا حکم بجا لیاوے
ویکھو کتنے ویریاں اندر رب زبان بچاندا
باہجھ زباناں جو شے آوے دلیا کیتی جاون
کیسا عجب نمونہ ظاہر خالق پاک وکھایا
ہور نصیحت اس دے اندر جے کر سمجھے کوئی
کرکر وعظ زبان ہمیشہ بندے نوں سمجھاوے
کریں گذارہ میرے وانگوں ہو کے نرم نمانا
بھاویں لکھ کروڑاں تیرے سخت طبیعت ہوئی
اوہ بادشمن ویری تیرے ہو جاسن رکھوالے
ہور اشارہ دنداں اندر رکھیا خالق سائیں
ہردم اوسے خدمت کارن ہن تیار وچارے
جو کجھ حکم سناوے مالک جو کجھ کھانا لوڑے

کیوں سنبھالا اتھوں پہلی سنبھل پیر ٹکائیں
جد کوئی آفت دشمن آوے خبر تماتی دیندے
رمزاں نال کریندے باتاں سمجھن گل اشارے
ایسا نک بنایا ہور کسے نوں رب عطا فرمایا
دینی خبر تمام اونہاندی اس دے ذمے ہوئی
جیہڑی چیز دہان تھیں لبھے ترت پوہنچ کریندا
تھوڑی کوڑی چیز پچھانن اسدے ذمے لائی
ترت بتاوے لذت اسدی ذرہ دیر نہ لاوے
جدوں لوڑانی چاہے بندہ بولے کرے کلاماں
اوسے ویلے بول سناوے نہ کجھ عذر لیاوے
میں قربان خدا تھیں جس نے حکمت نال بنائی
ذرہ وکھ نہ دیون اسنوں اوہ قدرت دیاں کاراں
ایہو نتیجہ سر دنیا اندر فرماں برداراں والے
لکھاں دشمن سر تے ہوون سبھ تھیں رب بچاوے
مالک دا جو حکم نہ موڑے کجھ تکلیف نہ پاندا
کیا طاقت جے اموں باہر اسدے نیڑے آون
ایہہ احمق غافل تائیں اجے نہ نظری آیا
سخت دنداں وچہ جیبھ بنائی نرم ملائم ہوئی
جیکر ڈاڈھیاں لوکاں اندر جاں تیری بچ جاوے
رحمت نال بچاسی تینوں سبھ تھیں فضل ربانا
جے توں نرم ہوویں تائیں تینوں دکھ نہ دیسی کوئی
نرمی پاروں کرن حفاظت ویر کماون والے
جس گل کارن پیدا کیتا رب انہاں دے تائیں
کسنوں طاقت امروں باہر یک ذرہ دم مارے
اوہو جیبھ کریندی حاضر کوئی امر نہ موڑے

ایہو حکم پچھے دِ اہناں دے کیتا خالق باری
ایسے طور زبانے کارن منع اہناں نوں ہوئی
جو کجھ امر نہی فرمایا رب اہناں دے تائیں
توں بھی امر نہی دا بندہ اے غافل انساناں
کیا کیا نعمتاں پیدا رب نے کیتیاں خاطر تیری
کیا کیا عجب نمونے تینوں خالق پاک وکھاوے
کر کھاں نظر وجود اپنے ول کر کے غور چنگیرا
سر پیراں تک ہر شے تیری تابع اندر ہوئی
لکھ چیزاں اُس تیرے اگے تابعدار بنایاں
کیا کیا چیزاں تھیں اوہ مالک تیرے حکم مناوے
ساری خلقت وچوں تیری سوہنی شکل بنائی
دتی سمجھ خدا نے تینوں باہر حد شماروں
عقل و تا رب سوچ سمجھ کے لگے وادھے سارے
حاصل کر دِ نفع دیاں باتاں دولت کسب کماؤ
کیا کیا ہنر تے کسب خدا نے دل تیرے وچ پائے
طرح طرح دیاں علمی باتاں دل تیرے وچ پایاں

کیا مجال خدا دے حکموں ہوون ذرہ انکاری
باہجوں امر اساڈے اینوں دُکھ نہ دینا کوئی
جد تک قائم رہن سو ہیں چھوڑ بھلاون نائیں
پھر بھی سمجھ نہ آوے تینوں بے عقلا نا داناں
واہ بے قدرا ہے نہ چھوڑیں شوخی اتے دلیری
ہر اک چیز نصیحت کر دی تینوں سمجھ نہ آوے
کیہڑا عضو اجیہا جیہڑا حکم نہ منے تیرا
واہ عقلا تو رب اپنے دا حکم نہ منیں کوئی
تھیوں ادن نبی دیاں باتاں من وچ نہ آیاں
تیرے کولوں اُس نبی دا حکم نہ منیاں جاوے
سبھ چیزاں تھیں اعلیٰ تینوں ہوش عطا فرمائی
ایسی سمجھ نہ ہور کسے نوں بخشی ہوئی سرکاروں
دین دُنی دے ہر نقصانوں بچکے رہو کنارے
علم عمل وچ کر دو ترقی دو نے منصب پاؤ
ہر مخلوقوں تیرے اُوپر کیتے فضل سوائے
جہناں گلاں دی خبر نہ تینوں اوہ باتاں سکھلائیں

عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ یَعْلَمْ ؕ سورۃ العلق

سکھلائی آدمی کو وہ باتیں جن کی اسے خبر نہ تھی

دیکھے علم ہنر رب تیرا سبھ تھیں شان ودھایا
سُننے کارن کن عجائب بخشے رب گرامی
سُن قرآن مجید مبارک ہور آواز ہزاراں
سبھ خلقت تھیں خوش آوازہ ہوسنی خوش لحانی
ہک دو جے نوں آپس اندر دسو حال حوالے
ملسن جدوں تساڈے تائیں دوست خویش پیارے
کیا کیا مال نمانی اُپر کرم کیتے رب عالی

کیندی عزت کیتی تیری تینوں شرم نہ آئیا
چنگی مندی ہر آوازوں دیون خبر تمامی
جس حکم اپڑ لائے سو لائیں پل رکھدے ساراں
بولو پڑھو قرآن کتاباں گلاں کرو زبانی
کھول سناؤ قصے اپنے خوشیاں غمیاں والے
کرو کلاماں نال ہناں دے بولو نیک بولارے
سبھ چیزاں تھیں ودھیکے بخشی طاقت بولن والی

سوہنیاں لفاں سر دے اوپر ریشم وانگ بنائیاں
سوہنی داڑھی مرداں کارن زینت عجب بنائی
سوہنا صاف عجائب چہرہ زینت زیب زنانہ
کتنیاں ہور عجائب زینتاں عورتاں اندر پایاں
کیا کیا صفت احسان الٰہی گن گن دسے کوئی
مرداں کارن عورتاں سندھ زینت زیب بنایاں
سوہنے ہتھ عجائب بازو سجے کھبے لائے
ہر جو نقشہ ہر جو میچا ہر جو بہتر آئی
فرق فرقی کم دوہاں نوں سونپے خالق باری
جو کم سجے لایق کیتا اوسے تھیں اوہ تھیوے
جتنے اعلیٰ کم تمامی سجا ہتھ کریندا
جو کوئی ادنیٰ خدمت ہووے کھبا ہتھ اٹھاوے
بعضیاں لوکاں دے رب ایسے کھبے ہتھ بنائے
حضرت شاہ علیؓ اسد اللہ غالب شیر گرامی
اسدے وچہ بھی قدرت اپنی دسے رب سچاواں
کیا کیا خوبی ہتھاں اندر استاکار لگائی
سبھ خلقت تھیں آدمیاں دے سوہنے ہتھ پیارے
جدا جدا انگشتاں سبھے وکھو وکھ دسیون
کیسا رب اتفاق ہماں دا آپس وچہ بنایا
وانگ پراں دے بازو دونویں بندنوں لائے
باقی جو کم لوے انہاں تھیں سبھ بچا لیاون
جو شے مشکل پکڑن کارن دلنوں خواہش ہوئی
سوہنے پیر دتے رب خالق خدمت سدا اٹھاون
جیوں مالک دی مرضی ہووے خوش ہو امر منادے
کرکھاں ذرہ نگاہ انساناں دیکھ احسان خدائی

نرم دلاں نوں دنیا اندر جا دوپاون آیاں
بخشیا عجب سنگار خدا نے چہرے دی زیبائی
داڑھی مچھاں مرداں کارن ہے زینت مردانہ
چہریاں مرداں وچہ نہ آیاں جدا عطا فرمایاں
کیہڑی نعمت بندے کارن جو نہیں پیدا ہوئی
مرد اہناں دی زینت کیتی جوڑیاں عجب رلایاں
جیونکر ہکی سیجے اندر دو لویں بن کر آئے
ایہہ طاقت فرق فرقی رب دوہاں وچہ پائی
کھبے اوپر بخشی رب نے سجے نوں سرداری
کھبے تھیں اوہ کیٹنگ ہووے سو تجویز کچیوے
کھبا اس دی ارد ل اندر مدد برابر دیندا
سجے نوں اوہ زیب دیوے حکر کیتی جاوے
سجے وانگ کرن کم سارے جو کجھ کوئی کرلے
دوہیں ہتھیں ہکو جیہا کردے کم تمامی
جو کم چاہاں جس دے کولوں قادر اسیں کراواں
کیا کیا خدمت لوے انہاں تھیں مخلوقات خدائی
نازک نرم ملائم سبھ تھیں استاکار سنوارے
چیز کوئی جد پکڑن لگن سبھ اکٹھیاں تھیون
مومناں نوں اتفاق نمونہ ہتھاں اتے دکھایا
ٹرنے پھرنے چلنے اندر مدد اہناں دی پائے
طاقت ہو جیا خدمت اندر ہرگز فرق نہ پاون
جلدی پکڑ کر مندے حاضر حکم نہ پھیرن کوئی
جس طرفے کوئی جانا چاہے اوسے طرف لیجاون
کدی نہ آکھن اتول تینوں اسیں نہیں لیجاندے
کیا کیا چیز خدا نے تیری فرمان دار بنائی

توں دس کہاں تدھ رب اپنے دا کیا کیا حکم منایا — کیا کجھ فرمانداری کیتی کیا کجھ عمل کمایا
پورے حق ربوبیت دے کیتے ذات خدائی — دس بھلا تدھ کیتی اسدی کیا کجھ حق ادائی
کیا کجھ تیری پرورش خاطر اس سامان بنائے — کیتے امن آسایش تینوں رب عطا فرمائے
پہنن کارن بخشے تینوں عجب لباس نرالے — ننگے پھرن تمام جناور تیری خدمت والے
کھاون کارن ملے حضوروں عجب عجایب کھانے — کرن گذارہ گھاہ بوٹاں تے کل حیوان نمانے
پیون کارن ٹھنڈے چشمے مٹھے شربت عالی — شیریں دودھ نصیب تیرے لوچہ کیتے اللہ والی
جہناں حیواناں دا رب تینوں کھیوتے دودھ پلاندا — پانی پیون گندہ مندا ویکھ نصیب انہاں دا
مٹھے دتے رب تیرے تائیں کھاویں نال جہاندے — ویکھاں ہور حیوان وچارے کیونکر اوکھا کھاندے
ورتن کارن بخشے تینوں برتن وَن وناندے — کھاؤ پیو دست ولیوے رکھو وچہ انہاندے
دس کھاں ہور تمام زمین وچہ مخلوق تمامی — تیرے وانگ آسائش کس لوں بخشی رب گرامی
وسن کارن بخشے تینوں محل مکان چبارے — گرمی سردی جالن باہر چہ حیوان وچارے
ہور ہزار سامان خدا نے تیری خاطر جوڑے — جیکوئی گنے قیامت تائیں پھر بھی ہوسن تھوڑے
نعمت ربدی ختم نہ ہووے یا بجھ حساب شماروں — کون گنے احسان الٰہی حکم ہویا سرکاروں

وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوهَا پ ۱۳ ع ۱۷

اور اگر شمار کرو تم خدا کی نعمت کو تو نہ گن سکو گے اس کو

جیکر گنو خدا دی نعمت ہرگز نہ گن سکو — موجاں مارے رحمت ربدی جس پاسے دل تکو
سر دے اُپر چھت موافق رب آسمان بنایا — ہر یک آفتے خطرے کولوں کر محفوظ بچایا
تھماں رسیاں لاواں باجھوں ایویں تان وکھایا — ہے سقفا محفوظا جس نوں خدا فرمایا
قدرت نال منقش کر کے نقش نگار سنوارے — روشن کیتے اُس دے اندر سورج چن ستارے
آپو اپنیاں وقتاں اوپر نوری شمع جگاوے — راتیں دیہاں کل خلایق فیض جنہاں تھیں پاوے
فرش زمین دا پانی اوتے قدرت نال وچھایا — نا چھجے نہ ہیٹھ دھسیوے سوہنا نرم بنایا
نہراں چشمے جاری کیتے بھی دریا چلائے — میوے پھل درخت عجائب باغ بہار بنائے
پھر جہاز سمندراں اندر کشتیاں وچہ دریاواں — قدرت اپنی نال چلاوے خالق پاک سچاواں
لکھ مناں دے بھار انہاں وچہ جاپڑو مال پیارے — فضلوں پار چڑھاون والا خیریں پار اُتارے
ریلاں عجب ہوا دی کارن چیزاں ہور بنایاں — کیا کیا رب انساناں تائیں بخشیاں موجاں بہاں

بندے کارن ہر قسماں دے رب سامان بنائے | بندہ غافل اجے نہ سمجھے قدر نہ اسدی پائے
طرح طرح دی بخشش کر کے رب اسنوں سمجھاندا | کئی نشان ہدایت کارن دم دم نال دکھاندا
جیکر بندہ سوچے سمجھے کجھ انصاف کماوے | ہر قسماں دی مت نصیحت تن اپنے تھیں پاوے
جتنا کل وجود بندے دا سر پیراں تک سارا | کرے تمام نصیحت اسنوں وعظ سناوے بھارا
ہر یک عضو ہدایت کر کے رب دا راہ وکھاوے | فرماں داری رب سچے دی بندے نوں سکھلاوے
اکھیں کن زبان وغیرہ جو اعضا تمامی | سبھ دے وچ ہدایت ایہو رکھی رب گرامی
ہر یک عضو تیرا جیوں تیری کردا تابعداری | ایسے طور اساڈی تینوں لایق فرماں داری
ہو جو خدمت ساڈی طرفوں جس دے ذمے ہوئی | کیا مجال جو اسدے اندر عذر لیاوے کوئی
آپو اپنے کم وچ ہر کوئی رہے سدا متوالا | کوئی نہیں نساڈے حکموں باہر نس کے جاون والا
ہور نصیحت رکھی رب نے وچ تمام اعضاواں | عجب نظارا قدرت والا تینوں کھول سناواں
جیہڑی طاقت عضو کسے نوں جو رب تبارک پائی | دوجے دے وچ اوہ طاقت ناہیں حکمت عجب خدائی
جس گل کارن پیدا کیتا رب کسے نوں تاہیں | اوہا کم کراوے اس تھیں دوجے ہووے ناہیں
اکھیں دا کم دیکھن تکن خالق پاک بنایا | کناں نوں رب سننے کارن بند نال لگایا
اکھیں دا کم کن نہ دیون نہ اوہ کم کناں دا | اینویں ہور کسے تھیں دوجا کم نہ کیتا جاندا
جیکر میٹ رکھے کوئی اپنے سوہنے نین نگینے | کم انہاندا دیون ناہیں سبھ سوراخ نا بینے
کناں وچ کوئی انگلاں پا کے زور ترلے ہے نکیندا | ڈورا ہووے بدن تمامی ناہیں کجھ سنیندا
سارے بدن اتے کوئی بھاویں لکھ کھوانے میوے | جد تک پر زبان نہ لاوے لذت ذرہ نہ دیوے
ایسے طور وجود تمامی لکھ ہلاوے کوئی | باہجھ زباں نوں گل کرن دی کسے نوں طاقت ہوئی
اینویں نک باکے کوئی جے سو جتن کماوے | اکھیں کن موہیں دراہوں کجھ خوشبو نہ آوے
پیراں دا کم ہتھ نہ کردے پیر نہ کم ہتھاں دا | ہر کوئی رب دے حکم مطابق اپنا کم نبھاندا
جو کجھ حکم خدا فرمایا جو کم ذمے لایا | اس بن دوجا کم کسے نوں کرناں روا نہ آیا
بندے نوں بھی بندگی کارن سرجیا خالق باری | تا جو کرے محبت یاروں میری فرماں داری

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ اِلَّا لِیَعْبُدُوْنَ پ ۲۷ ع ۲

اور نہیں پیدا کیا ہمنے جن اور آدمیوں کو مگر اس لئے کہ میری عبادت کریں

رب فرمایا اساں نہ سرجے آدم جن تمامی | مگراں اپنی بندگی کارن آکھے ذات گرامی

کرن عبادت خاص اساڈی شکر احسان مناون
جیکر ساڈی نعمت کھاکے کرسن نمک حرامی
دنیا اندر اسیں جنہاں توں ہو جاں جشن کراواں
بہتی مدت مہلت دیکے ویکھدے اساں سہارے
کرلے توبہ کرنے توبہ جے تجھ بن مرسیں
لاکھاں نعمت تیری خاطر جو کجھ اساں اوپائی
بخش فضیلت ہر ہک اُوپر عزت دتی تینوں
اساں ہزار ہزار طرح دے تینوں فضل کمائے
دنیا فانی دے وچ آکے رُدہوں کبر دلیری
توں جاتا ایں دنیا اندر جو کجھ بھراں کریندا
عاجز مٹھ مٹی ہوکے ایڈ غرور کماویں
جو کجھ تینوں اساں بنایوں کیا طاقت ہے تینوں
جیکر بے فرمانیاں اندر سانوں کریں کنارہ
جو عزت ذلت تیری منہ ساڈے وچ ہوئی
کیسی نعمت بخشی تینوں ساں عجب ندگانی
ہوش کریں ایہ نعمت ایسی ہور نہ کوئی دیندا
مُڑ نہ جائیں اس دے تائیں کر کر بریاں کاراں
لکھ کروڑاں پدماں نیلاں دولت کوئی لٹاوے
جیکر یاد اساڈی اندر اک ساہ خرچے کوئی
قیمت انہاں جواہراں سندی کیا معلوم تساں نوں
جیہڑے لوگ گناہاں اندر ضائع لعل گواون
ل اساڈا مال اساڈا سب کجھ ساڈے گھر دا
دولت رزق حیاتی صحت سبھ کجھ اسیں لٹاواں
ساری بخشش مہر ساڈی ہی خرچ نہ کوئی تیرا
جتنے ساہ حیاتی والے ضائع بھریں گواندا

جو جو ساڈی نعمت کھاون قدر اساڈا پاون
آخر ہک دن دوزخ اندر جاسن وہرے تمامی
جے بھر طاعت کرن نہ ساڈی گزراں اوہ لا اُڈاواں
پھیر نہ مہلت دتی جاسی جد جد ہیوں سر کاڑے
پھیر ایہ ویلا ہتھ نہ آسی جتنے ترلے کرسیں
ساری خلقت ناروں تیری سوہنی شکل بنائی
واہ بے قدرا تدھ کدائیں یاد نہ کیتا مینوں
تینوں اوہ احسان اساڈے خواب خیال نہ آئے
کیسے دہاڑے ایہو دلیری آکڑ ہنسی تیری
کوئی نہیں سر تیرے تھین والا نہ کوئی پڑھیندا
توں کی شوخیاں کرنے ہوگا کسنوں شان دکھاوا
سبھ کھیں بہتر نظری آویں جیکر بھاویں مینوں
سبھ ککھیں بندا جائیں سانوں بہت ذلیل نکارا
بیشک فضل اساڈے باہجوں جانہ جھلکے کوئی
قیمت پاویں اس نعمت دی کریں نہ بے فرمانی
متکے سمجھ نخصمی دولت ضائع بھریں کریندا
چیتیا اک ساہ نیر دی قیمت لکھ ہزاراں
ساڈے باجھوں کسنوں طاقت جیہی ہک دوہا وے
غفلت دے کھ سانوں اُسدی قدر زیادہ ہوئی
جس سمندر دا ایہ موتی معلم جاں سانوں
جیکر ول اسانوں دیون کتنی قیمت پاون
پھر کیوں احمق نال اساڈے ایہ سودا نہیں کردا
پھر اس بدلے جنت دیواں اجر عطا فرماواں
مفتی درجے دیواں پھر توں حکم نہ منیں میرا
جے اوہ ساڈے راہ وچ خرچیں ویکھیں مزہ انہاندا

نکتہ نوازی پروردگار

کرن روایت روز قیامت جد دل عدالت لگیوے
شخص کسے دے نکلن اس قسم نامے بداعمالاں
اک اک دفتر لماں ہوسی مشرق مغرب تائیں
مارے نظر انہاندے اندر نیکی ہک نہ ہوسی ،
ویکھ گناہ بریاں ولوں خوف نہایت کھاوے
ایسے غم وچ ہوسی عاجز روندا ہے پچھتاندا
ہے محفوظ ہک نیکی تیری یاد اساں نوں آئی
تاپھر ہک کاغذ دا پرچہ اسنوں کرن حوالے
ویکھ حیران ہووے اوہ بندہ غم وچ ڈبدا جاوے
ہووے حکم جناب الٰہیوں اس عاجز دے تائیں
جتنی تیری نیکی ہوسی اتنا اجر دلانواں
تاپھر اوہ کاغذ دا پرچہ وزن کرایہ جاوے
ہک طرفے اوہ کاغذ پرچہ اودیوں ملک ٹکادن ،
مارے موج خدا دی رحمت بھار فضل دا پاوے
بخش دیوے رب عیب تمامی اسدی برکت پاروں
نال یقین شہادت کلمہ ہجو وار الائیا ،
ہجو ساہ خدا دے راہ وچ کیتا خرچ دچارے
واہ سبحان اللہ راہ رب دے جو دم خرچیا جاوے
رب فرماوے جو کوئی ساڈی عزت جانن والا
جو ہکواری نال محبت کرے یاد اساں نوں
رحمت ساڈی انت نہ کوئی کہے خداوند باری
جیکر اپنی خلقت اُپر اسیں نہ رحم کمانواں
اسپر شرط جو نال اساڈے شرک نہ کوئی کماوے

آپر ترازو ہر بندے دی نیکی بدی تولیوے
گنتی وچ زرا نویں پوسے وڈے طول طولاں
وانگ پہاڑاں ہون اکٹھے عیب گناہ خطائیں
تاپھر اپنی بخشش کولوں ہو مایوس کھلوسی
کوئی نہیں صورت بچنے والی جاں جہنم اٹے
تاجو کہن فرشتے اسنوں نا کر خوف انہاندا
جس دی برکت فضل کرم تھیں لیسی رب رہائی
جس دے وچ شہادت کلمہ لکھیا لکھن والے
ایڈ پہاڑاں نال ایہ پرچہ کدوں برابر آوے
عادل ذات رحیم اساڈی ظلم کماندا نا ہیں ،
پوری کراں عدالت تیری اسیں کجھ لہنا واں
نال پہاڑاں بدیاں والیاں خالق پاک تلاوے
دوجی طرف گناہاں والے دفتر رکھے جاون
بدیاں تھیں اس نیکی والا بھارا بھار ہو جاوے
کرد ہو داخل جنت اندر حکم ہووے سرکاروں
بخشے گئے گناہ تمامی جنت ڈیرا لائیا
ہو گئے پاک تمام عمر دے گندے دفتر سارے
کتنی عزت ہووے اس دی کتنی قیمت پاوے
کون گھرانہ ساڈے اگوں قدر پچھانن ، والا
طرح طرح میں فضل کرم تھیں کردا یاد انہاں نوں
رحمت پاروں خلقت اپنی ساں نوں بہت پیاری
کون کرے پھر رحم انہاں تے اس گلوں شرماواں
ساڈے تھوں پیدا ہو کے ہور نہ رب بناوے

اسیں ہمیشہ ہر عاجز دی کردے مدد یاری
جے کر بے فرمانی کرکے آکڑ پھیر وکھاوے
رب سچے دی غیرت غضبوں پاوے اوہ رہائی
کر اقرار گناہوں جو کوئی عجز نیاز کماندا
کرن روایت شاہ علیؒ تھیں وچ کتاب حوالے
حکم کرے رب ہووا انہاں نوں کیا کجھ تساں کمایا
اوگن ہار گناہیں حسن دم نظر انہاں وچ پاون
رب فرماوے کیوں نہیں پڑھکے وچ دربار سناندے
کرسن عرض گناہیں عاجز پیش جناب الٰہی
جیکر اپنیاں عملاں موجب ہے اج بخشیا جانا
بھیجیں ہو پھر ساڈے تائیں جیوں گھلنا چاہو
تاں پھر پاک جناب الہوں ہووے حکم ربانا
اپیر نامے پڑھنے والا تائیں حکم سنایا
دیکھو اپنیاں عملاں نوں کیا کجھ عمل تساڈے
وچ عدالت عمل تساڈے آہے دوزخ والے
ویکھاں تسیں دوزخ لائق ہو سارے یا ناہیں
بیشک اسیں عذاباں لائق یا رب خالق سایاں
رو کر جیدوں گناہیں عاجز سب ہوون اقراری
لوز پوشاکاں اوسے ویلے حاضر ملک لیاون
دنیا وچ بھی ہو شرمندہ جو کوئی عاصی رووے
رب فرماوے غضب میرے تھیں رحمت میری بھاری
الکیاں بھار گناہاں لیکر جو ساڈے ول آوے
دہو تے جاون فضل میرے تھیں قہراں والے

پھڑاں نہیں گناہوں جیڑے خود ہوون اقراری
کیوں گھرایہ جو پھر ساتھیں اوہن سلامت جاوے
جیہڑا اس تھیں ڈرے ہمیشہ نا پکڑے اچیائی
ایتھے اوتھے دوہیں جہانیں بہت خدا نوں بھاندا
روز حشر جد ملسن سبھنوں دفتر عملاں والے
کل کمائی دا ایہ نقشہ پیش تساڈے آیا
دیکھ گناہ شرمندے ہوون گردن ہیٹھ جھکاون
کیوں نہیں انہاں وچہ پاندے کس گلوں شرماندے
یارب تیری رحمت والی آس اسانوں آہی
تاں پھر اگے پچھے ساڈا دوزخ وچہ ٹکاناں
پیش حضور پڑھاکے نامے تاں شرمندہ پاہو
میں نہیں کہندا مول تساں نوں دوزخ اندر جانا
کر دخیال انہاں نوں پڑھکے کیا کجھ اساں کمایا
نظر کرو پھر ساڈے ولوں کیا احسان اساڈے
اسیں تساں نوں فضل کرم تھیں جنت کراں حوالے
تاں پھر کر اقرار گناہاں بولن سبھ گناہیں
اپنے فضل کرم تھیں بخشش سبھے بریایاں
رب فرماوے جنت جاؤ موج فضل نے ماری
تاں خوشی دے پاون مومن دوڑ بہشتیں جاون
اوسے ویلے دفتر اسدا پاک گناہوں ہووے
نیتے میری رحمت کولوں غضب عذاب قہاری
جیوں ماں پیو دے بیٹوں جمیں ایتوں ہو کر جاوے
ذرہ گل نہیں بخشش پاون لاکھاں چور موکالے

کل دنیا تھیں اسیں تساں نوں کراں پیار سچاواں
جے سو جھڑکاں دیواں تاں بھی آخر رحم کماواں

حکایت شخصے تائب از بنی اسرائیل ۴

اسرائیلیاں دچوں آہا چور وڈا اک نامی
چوری پیشہ کرے ہمیشہ ایہو کار مدامی

آخر رب ہدایت کیتی توبہ دے در آیا
چوری پیشہ چھوڑ تمامی ربا تے پچھتایا

نیکی دے وچ شاغل ہویا خوف الٰہوں رووے
دیہاں روزہ رکھے راتیں نفلاں وچ کھلووے

ایسے طور عبادت اندر جاں کجھ روز دہائے
اُس ویلے دے مرسل حکم خدا فرمائے

آکھ دیہو اس بندے تائیں جو ہے شہر فلانے
نہیں منظور عبادت تیری وچ دربار ربانے

سن کے حکم جناب الٰہوں ترت اوہنوں سد وایا
جو کجھ حکم خدا فرمایا اسنوں کہہ سنایا

سن فرمان وچارا عاجز ہو گیا بہت نمانا
اگے نالوں ہور زیادہ اُٹھیا شوق ربانا

عاشق لوں معشوق پیارا جے کر جھڑک سناوے
سجھوں دونی کرے محبت عشقوں باز نہ آوے

اینویں اوس نمانے دے پر ایہو حالت بیتی
اگے نالوں ہور زیادہ شروع عبادت کیتی

کھاون پیون یاد نہ رہیا فکر اجیہا دھانا
ہفتے پچھوں تھوڑا بہتا کھا لیندا اجہ کھانا

باقی یاد الٰہی اندر دن تے رات گذارے
کر کر عجز سناوے عرضاں خالق دی سرکارے

بھاویں نہیں قبولن لائق کوئی عبادت میری
تا بھی میریاں عیباں نالوں زائد بخشش تیری

آڈگا دروازے تیرے عاجز حال نمانا
بھاویں توں منظور نہ رکھیں اساں نہیں سر چاہنا

اینویں کجھ دناں دا عرصہ اسنوں جدوں وہایا
پھر اس نبی پیارے تائیں وحی خدا نے فرمایا

جا دیہو خوشخبری اسنوں حکم دنا رب قاضی
ہوئی قبول عبادت تیری اسیں تیرے پر راضی

پاک کیتے سب دفتر تیرے ہر یک عیب گناہوں
رحمت دے دروازے کھلے فضل ہوئے درگاہوں

تا پھر نبی پیارے اسنوں کہی مبارکبادی
ہو گئی ہن منظوری تیری وچ درگاہ خدادی

اد گنہاراں تھیں رب تیرا ناواں دور مٹایا
دفتر وچ جیہاں والے ناواں درج کرایا

راضی ہو گیا تیرے اُتے پاک خداوند عالی
سن کے حمد کیتی اوہ بندہ دا ہمناندا دالی

پچھیا پھر اس نبی خدا دے کیا تدھ عمل کمایا
جس دی برکت نال خدا تھیں ایہ درجہ تدھ پایا

کہن لگا اوہ عاجز ہو کے میرا عمل نہ کوئی
شاید عجز نیاز میری تھیں رحمت بخشش ہوئی

اکدن رو کر عرض گذاری وچ جناب الٰہی
واہ وا ہیریا بے پرواہا تیری بے پرواہی

کافر یک خدائی دعوی مدت رہیا کریندا
انا ربکم الاعلیٰ آکھے جھوٹی لاف مریندا

کتنی مدت دنیا اندر اس ایہ بات چلائی
اوسنوں سر دا درد نہ ہویا نا تکلیف پہنچائی

میں اک عاجز در تیرے تے دوان کرلاداں
کیا پرواہ جے فضل تیرے بخشیں رحمت بخشش باواں

ایہو عرض قبولی میری رب قبولن ہارے
ہے اوہ وڈیاں شرماں والا شرم اسینوں سارے

ایہ گل سن کے نبی پیارے کہیا اسد تائیں
بیشک رب قبولیا تیرا عجز نیاز دعائیں

واہ سبحان اللہ رب خالق کیا احسان کماوے
جو کوئی اسدے در تے جاوے خیر کرم دا پاوے

لکھاں نعمت درجے بخشے لکھاں پاپ کجیندا
عام خزانے افر اسدے جو منگے سو دیندا

پاک الہی پاک الہی واہ وا اسدی شاہی
جس دے ملک حکومت اندر دائم بے پرواہی

غنیاں دے دروازے اتے جد کوئی عاجز جاوے
پیا بلاوے ہاڑے پاوے کوئی جواب نہ آوے

مولا دے دروازے اتے جد کوئی عاجز جاندا
رب لبیک کہے ہر واری جتنی وار بلاندا

غنیاں دے دروازے اتوں اوہ کجھ فیض اٹھاون
جیہڑے دو دست ہون اوہناں دے یا تعریف سناون

سے برساں دا کافر دشمن رب دے ول سیس جھکاوے
لکھاں دیر کماکے آوے دور نہ کیتا جاوے

سارے غنی رجا نہ سکن ہک فقیر سوالی
سارا عالم رب رجاوے کوئی نہ آوے خالی

غنیاں تھیں نہ پوری ہووے حاجت اک کسیدی
سبھے حاجتاں دیون والی عالی ذات ربیدی

جو کوئی منگے جو کجھ چاہے جو کجھ طلب کریندا
سبھ کجھ دیندا سبھنوں دیندا خالی نہیں مڑیندا

راتیں منگے دیہاں منگے جس ویلے کوئی جاوے
اس دربار دوں مول کسینوں کوئی جھڑک ہٹاوے

ہر دم حاضر عاجزاں کارن اسدا فضل سوایا
نہیں حاضر دا اس دے باروں کدی آواز نہ آیا

بوہا مارن سائل کارن سن کے غنی آوازہ
راتیں دیہاں بند نہ ہووے مولا دا دروازہ

غنیاں دے دروازے اتے جد دل سوالی جاون
بھاویں بیٹھے کھاندے ہوون جاگدیاں یا سون جاون

رب کریم سوالیاں تائیں فضلوں آپ بلاندا
سدا تیار عنایت اوپر نا سوندا اونگھلاندا

کیا ہک عجب حکایت مینوں نظر کتاباں آئی
کیسی سوہنی گل اک لڑکے بابل نوں فرمائی

حکایت پسر خلیفہ ہارون رشید

جد ہارون رشید خلیفہ ہویا وچ جہانے
ہک دن گیا شکار کرن نوں اپنے وچ زمانے

نال لیا اس لشکر اپنا فوجاں کٹک سپاہی
بھی اک چھوٹا لڑکا اس دا نال ہویا ہمراہی

جا پہوتے جد جنگل اندر ہرن ڈٹھا ہک جاندا
اوہو لڑکا ویکھ شتابی مگرے واگ اٹھاندا

کتنے کوہاں ہمت کرکے گھوڑا اوس بھجایا
وکھرا ہو گیا لشکر نالوں ہرن نہ قابو آیا

ہو حیران کھڑے وچہ جنگل راہ نہ لبھے کوئی
آخر ہک عبادت خانہ اُس نوں رب وکھایا
پچھیا راہ اُس زاہد کولوں لڑکے خوشی خوشائیں
زاہد کہندا کیہڑا رستہ تینوں اسیں وکھاؤں
دوہاں جہاناں وچوں کیہڑا راہ تجھیں لوڑن ہائی
گر گئی اثر دلے دے اندر اوہ گل زاہد والی
کہن لگا ایہ فانی رستہ مشکل مول نہ کوئی
زاہد کہندا ایہ اسواری ایہ لباس شہانے
جد تک دور نہ کریں انہاں نوں چھوڑ تکبر دلدا
ایہ گل سن کے گھوڑے اتوں اتر کھلا شہزادہ
کہن لگا ہن کپڑے اپنے جیکر سب اتاراں
تا پھر زاہد اُسدے کارن گودڑی کڈھ لیایا
زاہد پکڑ لباس وغیرہ گھوڑے اُوپر دھریا
گودڑی پہن فقیراں والی بیٹھ رہیا شاہزادہ
مگروں باپ خلیفہ اس دا آگیا ترت ڈھونڈھندا
آ ڈٹھا فرزند پیارا بیٹھا حال فقیراں
ویکھ حیران تعجب ہویا بیٹے نوں فرمایا
کیا تقصیر اساڈے کولوں حق تیرے وچہ ہوئی
یوں جواب دتا اس لڑکے نال ادبے دی یاری
اے بابل میں ہن تک تیری خدمت نہیں اٹھائی
دوجا ایہہ جو ملک حکومت حاصل راج گل تینوں
ہن میں ایسے شاہنشاہ دی پکڑی آن غلامی
راج ہمیشہ حاکم ہمیشہ جگ سارے دا والی
پاس تساڈے جتنا عرصہ قسمت نال لنگھایا
ہن میں ایسا ڈھونڈیا اپنا پالن والا سائیں

پچھے رہ گیا لشکر سارا بڑی مصیبت ہوئی "
اُس دے وچہ ہک زاہد بیٹھا نظر اچانک آیا
اے زاہد اُٹھ نام خدا دے مینوں راہ وکھائیں
ہک جہان ایہ فانی رستہ دوجا راہ سچا دائیں
ایہ گل سن شہزادے تائیں عقل ٹکانے آئی
ہووے نہیں کلام عارف دی اثر توحیدوں خالی
اگلا راہ دکھاؤ مینوں شوق دلے وچہ ہوئی
کجھ نہ آون نال نہ جاون ہرگز اوس جہانے
تد تک نہاں لباساں اندر اوہ رستہ نہیں ملدا
چھوڑ ہی واگ ہتھاں تھیں اُسدی ہو گیا پیر پیادہ
ننگاں ہوسی بدن تمامی کیونکر وقت گذاراں
کل لباس اُتار شہزادے زاہد نوں پکڑایا "
قابو کر کے گھوڑے تائیں پچھاہاں واپس پھیریا
زاہد آ سکھلاون لگا اُس نوں راہ خدا دا
ہوندا وچہ عبادت خانے نت تلاش کریندا
بدن دوالے کیتیاں ہویاں گودڑیاں تے لیراں
بیٹھا چھوڑا ساڈے تائیں کیوں ایہ حال بنایا
کیا کجھ ساڈی خدمت اندر عیب قصور ڈٹھوئی
کہیا اس ویلے سوہنے منہ تھیں نکلی بات پیاری
پر ایہ لذت گودڑی والی تیرے کول نہ پائی
کجھ دن تے مہمان مسافر نظری آئے مینوں
کدی زوال نہ آوے جسنوں شاہنشاہ مدامی
دوہاں جہاناں اندر جسدی سدا حکومت عالی
جد تک تسیں کھاندے کھاناں میں بھی کدی کھایا
جیہڑا آپ نہ کھاوے پیوے دیوے ساڈے تائیں

رنگ برنگی نعمت سبھنوں کھاون کارن دیندا
نالے پھر تیر پوچھ ایہہ بھی مشکل آہی مینوں
ہن میں ایسے مالک سندی آکر خدمت چائی
رل پیا مینوں جاگن والا لوڑ نہ رہ گئی تیری
القصہ ہارون خلیفے سارا زور لگایا
کہن لگا تسیں جاہو گھر نوں چھیڑو نہیں ساڈے نوں
رہن دیو ہن ساڈے تائیں اندر حال فقیری
جیندی خاطر لگدے آہے مائی باپ پیارے
دولت دنیا خویش قبیلے ہر شے گھول گھمائی
واہ سبحان اللہ جد کوئی رب ول پیت لگاوے
وچہ سمندر رحمت والے غوطہ جنہاں لگائیا
ہک دروازے رب دے والی لذت پئی جنہانوں
کل مراداں کل امیداں کلی حاجتاں پائیاں
غافل توں بھی چھڈ کے سبھ کجھ ہو جاوے سے دردا
گندا مندا عیبیں بھریا جو اس دے ول جاوے
بندے نوں جد بندہ کوئی عجز نیاز سناندا
اوہ رحیم اوہ اکرم مولا شرم کرداسائیں
بھاویں اس دا دشمن ہووے ناہیں بند کریندا
توں سوندا میں راکھی کردا چھوڑ نہ سکاں تینوں
دہاں راتیں جس دے تائیں نیندر کدی نہ آئی
میں سوندا اوہ فضل کرم تھیں کرے حفاظت میری
اپر اوہ فرزند پیارا اُس دے نال نہ آیا
وچھاں کج کر تخت تساڈے ہون نصیب تسانوں
ہن کجھ مول نہ بھاوے مینوں شوکت شان امیری
جد اوہ مل پیا آپ پیارا مطلب ہو گئے سارے
اس دے در تے آیاں ہویاں حاجت رہی نہ کائی
غیر محبت دل اس دے تھیں بستر جھاڑ اٹھاوے
موتی مانک لعل جواہر سبھ کجھ وچے آیا
ہور کسے در جاون سندی حاجت نہیں تنہانوں
کلی خواہشاں دلی تنہاں دیاں خالق پاک مٹایاں
دیکھ لویں پھر تیرے اوپر کیہا رحمت اوہ کردا
دور نہ کرے پیارا اُسنوں کر رحمت گل لاوے
اوہ بھی آخر کسے دہاڑے اس تے ترس کماندا
کیونکر دور ہٹاوے فضلوں بندا اپنے تائیں

حکایت سلطان محمود بادشاہ غزنوی

شاہ محمود جو غزنی والا ملکیں حکم چلائے
سبھ غلام خریدے اس نے جو کوئی حاضر آیا
کیتی عرض غلام دو چار ہے ہو کر پیش سلامی
باقی سبھ غلام خریدے شوق محبت پار دل
کیا تقصیر غریباں اندر آئی نظر تساں نوں
شاہ فرمایا ایہہ سبھ زر دے سندر شکل پیارے
ہک دن کجھ غلام دکاں دے اس دی خاطر آئے
ہک انہاں وچوں کوجھا آہا کر کے دور ہٹایا
کیوں منظور نہ کیتا مینوں یا سرکار گرامی
بکھو میں مسکین نمانا رد ہویا سرکاروں
کیہڑی خوبی جیہدے پچھے لیا خرید انہانوں
سوہنیاں نقشاں سوہنے چہرے سوہنے خوش رخسارے

تیرے وچ ایہ صفت نہ کوئی نظری آئی تینوں ۔ تاتوں سوہنا نہ دل موہنا کویں خریداں تینوں
ایہہ محل حسن کے روپیا اگوں اوہ غلام وچارا ۔ عاجز ہو کر شاہ دے اگے کردا عرض دوبارا
شاہا جہاں غلاماں اندر ہر ہک خوبی ہوئی ۔ جیکر تسیں خرید نہ کر سو ہور خریدے کوئی
سوہنیاں خوش رخساراں کارن ہر کوئی طلب رکھیندا ۔ میرے جیہاں کمیناں تائیں کون خرید کریندا
جے میں اس دربار تیرے وچ نامنظوری پاواں ۔ دوجا کون خریدے مینوں کس دروازے جاواں
رو کر اوس غلام نمانے جد ایہہ عرض سنائی ۔ ترت ہوئی منظوری اس دی دیر نہ لگی کائی
ایہہ مثال خدا دے اگے جاون جدوں گناہیں ۔ رو کر جدوں معافی منگن رد کریندا ناہیں
رحیم اکرم ذات ربے دی خود فرمان سناوے ۔ ہر ہک تائب عاجز کولوں شرم اساں نوں آوے
جیکر نیکاں عملاں والے خوش منظوری پاون ۔ ساڈے باجھ گناہیں عاجز کس دروازے جاون
جنہوں خلقت برا مناوے وکھنا مول نہ چاہے ۔ فضلوں اوہ منظوری پاوے خالق دی درگاہے

بندہ نوازی پروردگار (حکایات)

کرن روایت کسے زمانے فاسق آہا کوئی ۔ فوت ہویا اوہ دنیا توں ختم حیاتی ہوئی
دیکھے غسل نہواون والے کفن جدوں پہنایا ۔ اڈ لوکو دیکھو اسنوں کر آواز بلایا
اپر اسدے ویکھن کولوں سبھ نوں نفرت آئی ۔ کتنے آکے ڈٹھا اسنوں کسے نہ جھاتی پائی
کر آواز بلاوے جسنوں اوہ آوے ناہیں ۔ ہر کوئی آکھے جاون دیہو دفع کرو اس تائیں
ویکھ حیران تعجب ہویا غسل لاون والا ۔ اوہ بھی کہندا جا مردود دا آہیں وڈا لوکالا
کل خلقت نوں تیرے کولوں ایسی نفرت ہوئی ۔ موتوں پچھے ویکھن تینوں مول نہ آیا کوئی
آخر ڈاڈھی ذلت سیتی اس نوں وچ دفنایا ۔ رات پئی تاں بہوں لوکاں خوابے اندر آیا
عجب لباس بہشتاں والے پہنے اوس دوالے ۔ ملک نورانی اگے پچھے خدمت کرنے والے
ویکھ ہوا لوک تمامی پچھن اس دے تائیں ۔ کس گل وایہ بخشش تینوں کیتی خالق سائیں
کہن لگا جد لوکاں میرا ڈٹھا دھک جنازہ ۔ کھول دتا رب میرے کارن رحمت دا دروازہ
کر مردود خلائق مینوں سٹیا قبر وچالے ۔ آگئے اگوں گرزاں لیکے ملک عذاباں والے
جد اوہ ملک عذاباں والے کول میرے آ کھلے ۔ ملکوں ہور فرشتے رب نے رحمت والے گھلے
کہن لگے اوہ اس عاجز نوں کرو عذاب نہ کوئی ۔ رب فرمایا اس دے اُپر رحمت ساڈی ہوئی
دنیا اُتوں لوکاں اسنوں کر مردود چلایا ۔ اسیں نہ رد کریندے اسنوں رحم اساں نوں آیا

ہیں اکرم ہیں ارحم مولیٰ کل کریم رحیماں
جیکر اپنے بندے اُپر اسیں نہ رحم کماواں
جیکر اسیں نہ بخشاں اُنہوں کس تھیں بخشش پاوے
چھوڑ دیہوا ایہ بندہ میرا حکم دتا رب سائیں
واہ سبحان اللہ رب خالق کیڈیاں رحماں والا
جیونکر اوہیں تمانے اوپر رحمت بخشش ہوئی
نیکاں تائیں دنیا اندر ہر کوئی نیک پچھانے
ساری دنیا اندر ہویا ہیں بدنام موکالا
کوجھی شکل گناہاں پاروں اس عاجز دی ہوئی
ہر کوئی میرا گلہ سناوے سو سو بدیاں لاوے
پڑھ پڑھ ذکر کتاباں وچوں تیری بخشش والے
ربِّ ارحمنی ربِّ ارحمنی رو رو کراں دعائیں
فَاِن لَّم تَرحمنی پس جے کرتد مد نہ رحم کمایا
توہیں رحم کماون والا عیب چھپاون والا
دیکھ کمال رحیمی تیری آڈگا در تیرے
تیرے جیہا ہور نہ کوئی رحم کنندہ سائیں
جتنی صفت کرے کوئی تیری جتنا حمد بناوے
جس دے اول آخر والا نا کوئی حد کنارا
صفت الٰہی ختم نہ ہووے نا کوئی کر سکے
سبھ تھیں اعلیٰ ذات رسیدی جتنا کوئی سلاہے
کسنوں طاقت بولے اسدیاں پوریاں حمد ثنائیں
عمر نکھٹی کاغذ مکا ہو گئی ختم سیاہی
باقی صفتاں لکھنے کارن کیا توفیق کسے نوں
کاغذ کاتب قلم تمانے لکھ لکھ ہوئے نتانے
کر کجھ نعت پذیر فقیرا پاک نبی سرور دی

رحم کنندہ کرم کنندہ صاحب شرم عظیماں
کیہڑا ہور رحیم اجیہا اس گلوں شرماواں
جیکر اسیں قبول نہ کریئے کس در دانے جاوے
لوکاں دھکیا اسیں نہ دھکاں اس عاجز دیاں ئیں
سچ غریب نواز الٰہی اکبر ذات تعالا
اینویں آپس فضل دی میوں رنہ تکیہ کوئی
بدعملاں نوں اوٹ نہ کوئی باہجوں فضل ربانے
اس دربار الٰہی باہجوں کوئی نہیں بخشن ہارا
جیوں جاواں جھڑکاں کھاواں کر کجھ پسند نہ کوئی
جیکر توں بھی رد کریں تا کون پیار رکھاوے
لگی آس تیمنے تائیں دھوویں سبھ موکالے
رحم کماویں رحم کمائیں یارب میرے تائیں
کس رحیمی تیرے باہجوں کون رحیم خدایا
کرستاری فضل کرم تھیں ردے پاون والا
دین دنی دے کل مطالب کریں تیسیر میرے
سبھے صفتاں اول آخر لایق تیرے تائیں
قطرہ اک سمندر وچوں اجے نہ باہر آوے
لا احصی بن ہر گز اوتھے ہور نہ کوئی چارہ
کل اسمان زمیناں والے کر تعریفاں تھکے
نج نج گھوڑے عقل فکر دے ڈگ پئے اودا ہے
کجھ فقرہ ختم نہ ہووے روز قیامت تائیں
اپڑ سکنے وچہ نہ آئی کجھ صفت الٰہی
سبھ توفیقاں تے توصیفاں لایق ذات ربنوں
کجھ ہتھ وات نہ آیا آخر اس دیاں دہو جانے
دوہیں جہانیں ہووے تینوں مدد رب اکبر دی

نعت شریف
سرورِ کائنات علیہ افضل التحیۃ والصلوٰۃ

پاک حبیب محمدؐ احمد تے محبوب ربانی
مکے دے وچ پیدا ہویا سوہنا چند نورانی
غار حرا تھیں جاری ہویا اوہ چشمہ عرفانی
کامل اکمل نبی مکمل تے دوست یزدانی
تاج رسالت مہر نبوت حکم ڈھیا سبحانی
لے لے حکم جناب اوہنوں تے قانوں قرآنی
تخت بخت تے عزت عظمت حشمت بادشاہانی
بیٹھا تخت رسالت اُپر سوہنا دلبر جانی
کھول سنائی دنیا اندر حد توحید ربانی
آ کھولے جد خلقت اندر سر اسرار نہانی
پی پی پیالے وحدت والے خلق ہوئی متانی
تک تک جھج خلقاں دیکھن آ دن حسن خلق دا بانی
لکھاں قافلے آون جاون تے لکھاں کروانی
حبشوں چھج بلالؓ ہورانوں آندا عشق سیرانی
شاہ نجاشی رحؒ کلمہ پڑھ کے کردا مدح بیانی
کتنی ہور خلایق ہوئی رشق کنوں دیوانی
وچھڑیاں جے زناں مصر دیاں اُسدی خوش پیشانی
ہو گئی مات محمدؐ اگے بادشاہی سلیمانی
سکدے گئے تمام پیغمبر تے مرسل صمدانی
جیکر ہوندے دنیا اندر اوہ عاشق رضوانی
واہ وا شان محمدؐ والا ہویا جگ عیانی

خاتم کل رسولاں نبیاں تے مرسل لاثانی
عرش فلک تک جان لگا خوشیاں دو ہیں جہانی
ساری دنیا فیض اٹھایا فضل ہویا رحمانی
بخشی رب حضور دل جس نوں نبیاں دی سلطانی
جبرائیل جیہے وچ اردل کرن پیام رسانی
آن سناوے پاک نبی نوں پڑھ کر آپ زبانی
سبھ انعام ملے درگاہوں روحانی جسمانی
ویکھ عدالت خلق مروت جگ ہویا قربانی
مومن ہو گئے کئی ہزاراں کافر کفرستانی
لکھاں ڈبے نار وکھاسے اندر بحر معانی
پا گئے لکھ شفا مریض اس تھیں عمراں دے خفقانی
جو آن زیارت کرسی رہ جاسی ارمانی
سن سن خبراں عاشق ہوئی یمنی تے یونانی
فارس لوں چھڈ قدمیں لگا واہ شوقاں سلمانیؓ
کتنے سو دیناراں جس نے بھیجی نذر شہانی
حسن جمال کمال سخن دی باں دھماں کون مکانی
یاد نہ رہندا اُوہنوں انہاں توں یوسف ماہ کنعانی
چھوڑ گیا داؤد پیغمبر سوہنی خوش الحانی
زلدا کدی حبیب پیارا آخر فخر زمانی
سارے دین محمدی اُوپر کردے جان فشانی
حوراں اُتے ملائک جس دی کرن کھلے دربانی

چن ہویا دو ٹکڑے چارا کہا پتھر دی کانی
دیکھ تماشا جادو آکھن قوم ابو سفیانی
کھلا باب فتحنا والے چمکی تیغ یمانی
خادم ہوئے شاہ زمین دے ایرانی تورانی
دیکھ سیاست چرخ فلک دے پکڑی سرگردانی
کرن مباہلہ آئے جس دم عیسائی نجرانی
ٹھپ لیاں توراتاں انجیلاں عبرانی سریانی
باطل دین ہوئے سبھ مُردہ کرے ماتم خوانی
بخشی رب حبیب اپنے نوں ہادی شاہی آسمانی
ابو جہل بولہب جیہاں نوں گھیریا بے ایمانی
جیوں فرعون ڈوبیا پھر دل چڑھی پئی ہامانی
جیوں نمرود جیہاندی پھر دل سب کھیتی ویرانی
ایویں دشمن پاک نبی دا جو کوئی مرد زنانی
رحمت نال حبیب اپنے نوں رکھیا امن امانی
جو کوئی ویری پاک نبی دا چور منافق زانی
شاہی حکم ہمیشہ کارن دوزخ دی زندانی
ہوئے نصیب عذاب ہمیشہ تے دائم گریانی
آن کردان ملک حقانی مڑ مڑ یاد دہانی
تابعداراں دی رب فضلوں آپ کرے نگہبانی
دنیا وچہ بھی عزت حرمت برکت مسلمانی
دیکھ صدیقی رض درجے مومن فاروقی رض عثمانی
لکھ لکھ تھکے نعت محمدی سو کافی کرمانی

جدوں بلایا حاضر ہویا جگ وچہ رہی نشانی
آخر علی نبی انہاں نوں سبھ اپنی نادانی
جتوں دھانا نبی رہانا فتح لئی میدانی
عربی عجمی رومی شامی ترکی ہندوستانی
زمین نمانی ہیبت پاردل ہو گئی پانیوں پانی
دیکھ نشان جلالیت دے بھاگ گئے نصرانی
جدوں محمد عربی والا رعب پیا فرقانی
کسریٰ دے گھر پیا تزلزل آیا وچہ حیرانی
جو آیا سو پکڑ لڑایا نال کشش روحانی
کڈھی جڑ تے بیخ انہاندی ربدی بے فرمانی
جیونکر دشمن نوح نبی دے غرق ہوئے طوفانی
جیونکر پھڑ اصحاب فیلاں نوں بھیجیا گورستانی
چایا حکم انہاں دا رب نے کر دتے سبھ فانی
پھیر دل مار وگایا دوزخ ابو جہل شیطانی
ایویں قہر الہوں پاوے بدلہ اوہ طغیانی
کوئی نہ سُنے اپیل تہاندی لکھ کرن نگرانی
آتوں گرزاں آتش دوزخ پھند جویں بارانی
پاؤ بدلے دنیا والے کفر شرک ظلمانی
دوہیں جہانیں عالیشاں خوشیاں مانن رج جوانی
آخر وچہ بھی ملے انہاں نوں جنت دی مہمانی
نال طفیل رسول اللہ دے عزت شاہ مردانی
پورا ہووے حق کسے تھیں کیا طاقت انسانی

کرے مدح پیدا پیر فقیرا جب لگ ہے زندگانی
ہر مشکل وچہ دوہیں جہانیں رب بخشے آسانی

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی اٰلِ سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّبَارِکْ وَسَلَّمْ

دم دم اس سرکار رہبری تے ہوون لکھاں صلواتاں
بھیجیا رب نے رہبر سوہنا سید مخلوقاتاں
دور ہٹایاں شمع محمدی کفر دیاں ظلماتاں
آ سکھلائے خلقت اندر روزے حج زکوتاں
ٹالیاں آن خلائق کولوں شرک دیاں آفاتاں
رب دی طرفوں لے کر آیا عجب عجب سوغاتاں
سر نہیں وار لٹاون عاشق صدقے تے خیراتاں
روشن ہویاں نور اس دے تھیں رد گماندیاں راتاں
رحمت عالم بھیجیا رب نے کارن ہر ہر ذاتاں
نال پیار سناون آیا سوہنیاں مٹھیاں باتاں
جاگے بھاگ غریباں سندے رب سنیاں دعواتاں
دنیا نوں سمجھاون آیا سکھو نیک عاداتاں
اوسے کولوں منگو اپنیاں جو کلی حاجاتاں
جو کوئی اوسنوں پوجن والا سیر کرے جناتاں
واہ واہ وہ محبوب پیارا جامع کل حسناتاں
گھلیاں او گنہاراں کارن فضلیاں تبراتاں
اس دی ذات مبارک اتے لکھ لکھ تسلیماتاں

بارش وانگوں برسن ہر دم رحمت تے برکاتاں
لے آیا مخلوقاں کارن فضل دیاں برساتاں
گھر گھر دے وچ چانن ہویا رحمت پایاں جھاتاں
اللہ اکبر اللہ اکبر دسیاں بانگ صلوتاں
دوزخ جاندیاں بیخبراں نوں دسے راہ نجاتاں
ہو گئے مالا مال جنہاں نے من لیاں آیاتاں
جم جم آیا دلبر سوہنا صاحب نیک صفاتاں
کیتیاں رب نصیباں اندر خوشیاں عید براتاں
جن انس حیوان طیوراں کلی موجوداتاں
صدقے کیتیاں گلاں سندی تھیں شکر شہد نباتاں
رحمت نال ودھاون آیا رتبے تے درجاتاں
پکڑو وحدانیت رب دی چھوڑو لات مناتاں
اوہو خالق اوہو مالک احیاتاں اماتاں
پاوے موتی قسم بہشتیں تنبو ہور قناتاں
شافع محشر ساقی کوثر تے ماحی بدعاتاں
جے اوہ نبی نہ پیدا ہوندا ہر دا کول شفاعتاں
لکھ لکھ نعتاں رحمن نامیں قلماں نے دعواتاں

یَارَبِّ صَلِّ وَسَلِّمْ دَآئِمًا اَبَدًا
عَلٰی نَبِیِّکَ خَیْرِ الْخَلْقِ کُلِّھِمْ

کیا کجھ شان بیان محمدی بول سنا دے کوئی
چار کتاباں ہور صحیفے جتنے رب اتارے

پاک کتاب کلام الٰہی جس پر نازل ہوئی
سبھ دے اندر صفت محمدی نعت رسول پیارے

لکھے نال مدارج رتبے شان پیاریاں یاراں
جو اصحاب محمدؐ دی لشکر آہے ہوون والے
ایسیاں صفتاں والے ہوسن اسدے یار پیارے
ہیٹھ انہاندے گھوڑے ہوسن ایسیاں تکاں والے
کل صحیفے رب دی طرفوں جن جس نبی لیاندے
ختم رسولاں دے سب مرسل سبھو لائن ڈوری
روز ازل دے سبھے نبیاں تہیں اقرار کرایا
جاں پھر پاس تساڈے ساڈا اپنی پیارا آوے
اس دے نال ایمان لیانا واجب تساں ضروری
جیہڑے وچہ زمانے آوے بھاویں ہووے کوئی
سن کرایہ فرمان پیغمبر سبھ ہوئے اقراری سچا
جداوہ پاس اساڈے آیا پاک حبیبؐ وال
رب فرمایا سبھناں تائیں رہو گواہ ہن سارے

نالے درجے امت والے شان جو تابعداراں
سبھ دے نام نشان خدا نے پہلوں کھول دسالے
جاناں مال کرن قربانی دلبر جدوں نگارے
کل نشان حبیب اپنے دے خالق پاک دسالے
سبھ رسول محمدؐ والیاں خبراں گئے سناندے
جیسا شان محمدؐ پایا کسے نہ پایا ہور ہی
دے کے علم کتاب تساں نوں جد میں نبی بنایا
جیہڑا کر تصدیق تساڈی دنیا وچہ سناوے
نالے ہر گل اندر اسدی مدد کرنی پوری
سبھنوں اسدی تابعداری واجب لازم ہوئی
قالوا اقررنا اساں وعدہ کیتا یارب باری
نال اسدے ایمان لیاواں تے مدد پہنچاواں
اسیں گواہ خود نال تساڈے پکے ہو گئے کارے

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ النَّبِيّٖنَ لَمَآ اٰتَيْتُكُمْ مِّنْ كِتٰبٍ

اور جب لیا اللہ نے اقرار نبیوں کا کہ جو کچھ میں نے تم کو دیا ہے کتاب

وَّحِكْمَةٍ ثُمَّ جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ

اور حکمت سے پھر آوے تمہارے پاس کوئی رسول کہ سچ بتادے تمہارے پاس والے کو تو اس پر ایمان

بِهٖ وَلَتَنْصُرُنَّهٗ ؕ قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ وَاَخَذْتُمْ عَلٰى

لاؤ گے اور اس کی مدد کرو گے فرمایا کیا تم نے اقرار کیا اور اس شرط پر لیا

ذٰلِكُمْ اِصْرِيْ ؕ قَالُوْٓا اَقْرَرْنَا ؕ قَالَ فَاشْهَدُوْا

میرا ذمہ بولے اقرار کیا فرمایا تو اب شاہد رہو

وَاَنَا مَعَكُمْ مِّنَ الشّٰهِدِيْنَ

اور میں بھی تمہارے ساتھ شاہد ہوں پ ۳ سورہ آل عمران

جیوں جیوں پھیر تمام پیغمبر دنیا اندر آئے
سبھے اندر شان محمدؐ دی رب نازل فرمائے

قول اقرار صحیفیاں اندر رب اوہ یاد کرائے
تا جو یاد رکھن اوہ وعدے جو کجھ اساں کرائے

عاشق ذات رسول اللہ دے جتنے نبی حقانی — پڑھ پڑھ صفت بیان محمدی سبھ ہوون قربانی
کرن دعائیں مولا اگے یا رب بار خدایا — تاج اساڈے فخر اساڈے کیوں اتنا چر لایا
زندگی وچہ وکھا ہماری اوہ محبوب سجاواں — ویکھاں پاک زیارت اسدی سکدے نا مر جاواں
دھن اوہ امت جس امت نوں مل سی ایسا والی — بے شک ہوسی ساڈے نالوں وڈی نصیباں والی
وچہ اڈیکاں رہے تمامی مرسل رب اکبر دے — ہر اک اپنی امت تائیں گئے وصیت کر دے
یاد رکھواے قوم اساڈی کر کے خوب سنبھالہ — ہے اک وڈا لاٹ اساڈا اگر دل آون والا
جد تشریف لیاوے جگ وچہ خالق دی سرکاروں — کرنا عرض سلام اساڈا ادب محبت پیاروں
جو کوئی شخص تساں تھیں ویکھے اسدا پاک زمانہ — استقبالوں حاضر ہووے منے نبی یگانہ
دلوں بجالوں اسدے اوپر ترت ایمان لیاوے — منے حکم تمامی اسدے جو کجھ اوہ فرماوے
ایسے طور تمام پیغمبر جد ول خدا ول جاندے — اپنی اپنی امت تائیں گئے سبھے سمجھاندے
واہ سبحان اللہ رب کتنا شان حبیب بنایا — ہر یک مرسل آول حبیب دی خبر سناون آیا
حضرت موسیٰ حضرت عیسیٰ ہور پیغمبر سارے — سبھ مقبول رسول خدا دے رب نوں بہت پیارے
ایہہ جو محبوبی درجہ نبی محمدؐ پایا اے — کل نبیاں وچہ ہور کسے نوں نہیں عطا فرمایا
سبھ تھیں ودھ کے پاک نبی نوں شان دی ہیالوکی — ایہی درجہ کسے نہ پایا نوری ناری خاکی
رب فرمایا دنیا اندر جتنے کل پسارے — اے محبوبا تیری خاطر اساں بنائے سارے
جیکر اسیں نہ تیرے تائیں جگ وچہ ظاہر کردے — دھرتی انبر مول نہ کردے نا ایہہ نقشہ دہر دے
جتنی مخلوقات تمامی ظاہر باطن میری — سرجیا اساں محبت کر کے سبھ کجھ خاطر تیری
کیا کیا اپنے دوست کارن رب اسباب نکالے — جیوں کر عربی شعراں اندر کہیا قصیدے والے

لَوْلَاهُ مَا كَانَ شَمْسٌ وَّلَا قَمَرٌ — وَلَا نَهَارٌ وَّلَا لَيْلٌ لِّمُحْتَلِمِ

جیکر کدی نہ ہوندا جگ وچہ سید مخلوقاتاں، — سورج چن نہ ہوندے ہرگز نہ ایہہ دن تے راتاں،

لَوْلَاهُ مَا كَانَ فَرْضٌ وَّلَا سُنَنٌ — وَلَا صِيَامٌ وَّلَا حَجٌّ اِلَى الْحَرَمِ

سنتاں فرض نہ ہوندے جے کر اوہ ظہور نہ پاندا
نا روزے نا بیت اللہ نوں حج کرن کوئی جاندا

لولاہ ما کانت الدنیا بجمعہا ولا نبات ولا شئ من النعم

ساری دنیا مول نہ ہوندی باہجوں شاہ ابراراں
جو کجھ نبیاں جو کجھ ہویا دنیا وچ ہویدا
جتنے مرسل دنیا اندر خالق پاک اوپائے
جیونکر وڈا حاکم کوئی ہووے آون والا
کر ہشیار خلایق تائیں اس دی خبر سناوے
ایسے طور تمام پیغمبر جو بھیجے رب باری
سارے آمد پاک نبی دی پہلوں گئے دسیندے
ہنیں تاں وچ اخیر زمانے ایسا حاکم آوے
ہر یک طاقت بخشی جینوں خالق پاک الٰہی
نال اشارے ذکر حسد دے چاون تخم پلیداں
تعلیم کراوے عقل خلق خدا دی ہوش ٹکانے لیاوے
جیہڑا تعلیم محمدی آہی جگ وچ آون والی
آخر جاں سرکار محمد خود تشریف لیائے
تاہیں خاتم کل نبیاں دا پاک خدا فرمایا۔

تاکوئی نعمت دنیا والی نا ایہہ سبزہ زاراں
سبھ کجھ ذات محمد خاطر رب نے کیتا پیدا
سبھ محبوب محمد خاطر اردل بن کر آئے
پہلوں اس دی اردل آوے دسے کل حوالا
آن مقام بناوے اس دا رستہ صاف کراوے
گویا وچ حقیقت آہے سبھ اردل سرکاری
منوں وحدانیت ربدی ایہو نصیحت دیندے
جیہڑا وحدت رب سچیدی زوراں نال مناوے
جبرائیل جیہے ہمراہی جس دے نال سپاہی
جو انکار لیاوے اُتھیں سبھ دیاں لئے رسیداں
پکڑو واحدانیت ربدی شرکاں تھیں بچ جاؤ
دس دے گئے نمونہ اس دا کل پیغمبر عالی
کل احکام خلایق تائیں واضح کر سمجھائے
کل رجسٹر نبیاں دے تے مہر لگاون آیا

تفسیر خاتم النبیین

خاتم معنے مہر انگوٹھی لغت عرب فرماوے
جیکر ت دی زیر ہووے تا خاتم پڑھیا جاندا
ایپر اس آیت وچ تے زبر خدا فرمائی
یا پھر مہر جو کاغذاں اوپر لاون لکھن والے
اکثر لوک انگوٹھیاں اوپر اپنا نام لکھاون
پاک نبی نوں سبھ نبیاں دی مہر کہنا رب علی
واہ واہ شان حبیب اپنے نوں رب عطا فرمایا
جس کاغذ جس لکھت اوپر مہر نہ لائی جاوے

جیکر ت دی زبر ہووے تا ایہو معنے آوے
خاتم معنے جو کم کوئی کرکے ختم مکاندا
اس خاتم دے معنے ایہو مہر انگوٹھی آئی
اُنہوں بھی سبھ خاتم کرکے بولن عرب وچالے
وقت ضرورت کاغذ اوپر کر تصدیق لگاون۔
مہر نبوت مہر رسالت مہر صداقت والی
کل رسولاں نبیاں کارن جس نوں مہر بنایا
بھاویں کیسا سوہنا ہووے صدق یقین نہ آوے

جد تک ناپروانے اوپر مہر لگے سرکاری
سونے دا انگوٹھی چھلا سو کوئی رہے سجاندا
جس ویلے پھر چڑھے نگینہ کندن کیتا جاوے
سارے نبی انگوٹھی وانگوں سر جے اللہ والی
سبھ دی عزت سبھ دی زینت سبھ دا زیب ودھایا
سبھ ہتھیں پچھے آون اندر ایہو حکمت آہی
کرن تیار انگوٹھی پہلوں استاکار سیانے
جد تک نبیاں دی انگوٹھی نا بن رہندی ہوئی
ہتھیں تا سبھ تھیں اول ہویا نور نبی سرور دا
دوجا مطلب ایہی آیا پچھے آون والا
کل نبیاں دی پاک نبی نوں مہر خدا فرماندا
جو کجھ حکم ہووے سرکاری اول لکھیا جاوے
ایویں ختم ہوئی حد آکے مثل رسالت والی
بھیج دتا رب تعالیٰ خاتم نبیاں پاک حبیب لئے
جو کجھ کل شریعت آہی اتے احکام خدائی
ساریاں مثلاں جوڑ اکٹھیاں اکو گرنتھ بنایا
دے دتا محبوب اپنے نوں لیجا دوست سرے
کل کتاباں دا مجموعہ بھیجیا خالق سائیں
اگوں نویں کتاب نہ کوئی رب نازل فرماوے
اگے جتنے نبی خدا دے دنیا وچہ ہانے
جیکر کدیں ظہور نہ پاندا خاتم کل نبیاں دا
وچہ قرآن مصدق سبھ دا پاک خدا فرمایا
سب نبیاں دا فرق وفرقی رب نے شان بنایا
جو کجھ شان فضیلت درجے کل رسولاں پائے
سبھ نبیاں وچہ اک اک خوبی جو رب خالق پائی

ہووے کیوں رعیت اندر زادہ پر وانہ جاری
جد تک چڑھے نگینہ ناہیں ناقص گنیا جاندا
دونا زیب ہووے پھر اس دا دونی زینت پاوے
چاہئے یا رب فیروزہ سوہنا نبی محمدؐ عالی
ناہیں خاتم کل نبیاں دا پاک خدا فرمایا
ہونا سی فیروزہ سب دا پاک حبیب الٰہی
جچھوں چڑھے فیروزہ اس تے ایہہ گل ہر کوئی جانی
چڑھدا ایویں فیروزہ اس تے نبی محمدؐ نوری
جیویں انگوٹھیاں نالوں اول رب نگینے کردا
سبھ نبیاں تھیں آخر آیا پاک حبیب تعالیٰ
ہر کوئی اپنے کاغذ اتے پچھوں مہر لگاندا
پوری مثل ہووے تا حاکم مہر عدالت لاوے
لگ گئی دفتر نبیاں دے تے مہر عدالت والی
ہن کوئی نبی نہ ہوسی اگوں نویں شریعت والا
پوری کر کے مثل خدا نے مہر محمدؐ ہی لائی
اول آخر علم تمامی جس دے اندر پایا
اسے اتے عمل کماون کل خلیفے تیرے
کل دنیا نوں کافی ایہو روز قیامت تائیں
تا کوئی نویں شریعت لیکے نبی خدا دا آوے
لائی مہر انہاں دے اتے پاک حبیب ربانے
کر تصدیقاں کمون انہاں تے مہر صداقت لاندا
ساریاں دی تصدیق کرن نوں نبی محمد آیا
پیدا ایہہ درجہ خاتم والا ہور کسے نہ پایا
اوہ سب شاناں حبیب اپنے نوں رب عطا فرمائے
اوہ سبھ خوبیاں پاک نبی نوں بخشیاں ذات خدائی

باجھ اوتھاں نہیں ہور زیادہ ملے کمال ہزاراں — جتھے کسے نہ پائے اگے باجھوں شاہ ابراراں

فضیلت آن ذات از روئے کمالات بر دیگر انبیا علیٰ نبینا وعلیہم السلام والصلوٰۃ

ذات مبارک پاک نبی دی جامع کل کمالاں
عرش معلیٰ اُپر جس نوں رب معراج کرایا
ایسا قرب عطا فرمایا کھول تمامی پردے
حضرت موسیٰ کرے دعائیں پیش خداوند سائیں
حکم ہویا دیدار میرے دی کیا طاقت تینوں
جیکر بہت محبت تینوں ساڈے ویکھن والی
اپنے نور کنوں کجھ جلوہ پربت اوپر پاواں
جیکر ویکھ تجلی اساڈا رہیا پہاڑ ٹکانے
جاں پھر رب تجلے اپنا پربت اوپر پایا
ہو بیہوش کلیم الٰہی ڈگ پیا کوہ طوروں
ہکو وار کلیم اللہ نے ڈٹھا سر ربانا
اجے پہاڑ اتے سی موسیٰ ڈگ پیا غش کھاندا
دھن اوہ سوہنا مسند جس دی اُپر عرش معلے
اُپر پہاڑ کلیم اللہ نوں ہووے حکم ربانا

ہووے نا تعریف جنہاں دی جے کریئے لکھ سالاں
ایہ درجہ بھی باجھ محمدؐ ہور کسے نہ پایا
جبرائیل جیہے بھی جتھے جھات نہ گھتن ڈردے
رب ارنی یا رب مینوں اپنا آپ وکھائیں
لن ترانی کدی نہ ہرگز ویکھ سکیں تو مینوں
ویکھ پہاڑ نوں یک اری حکم دتا رب باری
عجب تماشا قدرت والا تینوں اسیں وکھاواں
تاں پھر توں بھی ویکھ سکیں گا جلوے پاک ربانے
ٹکڑے ہو کوہ طور تماشا جاندا نظر نہ آئے
دھن اوہ نین ہمیشہ جیہڑے جلوہ لین حضوروں
جھل نہ سکیا جھال تماشا ہوش حواس ہٹانا
جیکر کدی اوہدے ہوندا خبرے کی ہو جاندا
اُفقِ الاعلیٰ تے وچ ہویا تمام دنیٰ فتدلیٰ
لاہ چھڈ جوڑا پیراں وچوں ایہہ پاک ٹکانا

فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ اِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى پ۱۶ ع۱۰

پس اوتار دوئے پاپوش اپنی (کیونکہ) تو پاک میدان طوے میں ہے

دھن اوہ ذات جو قاب قوسینوں پہنچی علی جنائیں
واہ واہ شان حبیب محمدؐ باہر حد شماروں
بڑے بڑے اسرار خدا نے جنہوں کھول کہائے
دھن اوہ اکھیاں مولا جنہاں خالق پاک بنایاں

پر ایہ حکم نہ ہووے اسنوں اوہ دی دے تائیں
عرش معلیٰ لذت پاوے جس دے قدم پیاروں
جیہڑے اگے کدی کسینوں تکھن وچ نہ آئے
جو مازاغ نظر دا سرمہ نوڑوں پا کر آئیاں

جھن اوہ سینہ گنج خزینہ ہر گوہر اسرار دل
جنہوں نال الم نشرح دے شان ڈھیا کار دل

لکھاں علماں دا رب جنہوں منبع آپ بنایا
کوئی نہیں علم اجیہا جیہڑا اس دے وچ نہ پایا

اک اک علم تمام رسولاں بخش ہویا درگاہوں
سارے علم محمد سرور پائے فضل الٰہوں

اجے نہ پڑھیا کول کسے دے نہ کچھ کسے پڑھایا
نا اوہ ہرگز لکھن سکھیا امی رب فرمایا

ایہہ درجہ بھی وڈا پایا پاک حبیب ربانے
ان پڑھیا ان لکھیا ہو کے علم تمامی جانے

رب اشرح لی صدری موسیٰ رب تھیں کہے دعائیں
نشرح لک صدرک انعام محمد ،، تائیں

موسیٰ عرض کرے جو یارب سینہ کھولیں میرا
ہو دے حکم محمد نوں میں سینہ کھولیا تیرا ،،

جیہڑی نعمت حضرت موسیٰ منگ کے رب تھیں پاوے
بن منگیاں محبوب اپنے نوں رب عطا فرماوے

اسریٰ بعبدہ شان نبی دے پاک خدا فرماوے
اسر بعبادی موسیٰ تائیں حکم حضوروں آوے

پاک نبی نوں آپ خدا اندر آئیں سیر کراوے
موسیٰ جدوں سفر تھیں نکلے منگلے نال لیجاوے

جاں پھر رب دے فضل کرم تھیں پہنچے نیل کنارے
مگروں دشمن پکڑن والے آ گئے رب دے مارے

ڈٹھا جد فرعونی لشکر موسیٰ ،، دے اصحاباں
کہن لگے ہن چھوڑن ناہیں پکڑن نال عذاباں ،،

تاں سو ویلے حضرت موسیٰ ،، یاراں نوں فرمایا
ان معی ربی مینوں فکر نہ کوئی آئیا

ہے ہر ویلے حافظ ناصر نال میرے رب میرا
کی ہویا جے آ گیا سر تے اوہ فرعونی ڈیرا

کیا ہن اتھوں شان محمدی نظری آیا مینوں
جے توں کریں دھیان حبیبا کھول وکھاواں تینوں

سرور عالم نکل گئے تھیں راتوں رات ٹھکانے
ابوبکر بھی نال لے آہا گئے غار ٹکانے تے

مگروں لشکر ابوجہل دا پکڑن کارن آیا
آ گئے شاید دشمن ساڈے ابوبکرؓ فرمایا

واہ سبحان اللہ اس ویلے کیسی حکمت ہوئی
دوست نوں فرمایا حضرت فکر نہ کر توں کوئی

ان اللہ معنا یعنے کرو فکر دو واڈا
حافظ ناصر نال اساڈے بیشک رب اساڈا

حضرت موسیٰ ،، واحد کلمہ یاراں نوں فرماوے
میرے نال میرا رب سچا مینوں آپ بچاوے

بھاویں ساری امت اسدی بخشی اسدے پاروں
ایہہ بچے جان اپنی دی خیر منگی سرکاروں

ہور کسینوں یاد نہ کیتا جدوں دعا فرمائی
اوہ محبوب محمد جس نے سبھ دی خیر منائی

لفظ جمع دا ابوبکرؓ نوں معنا بول سنایا
یعنے رب اساڈا سنگی سبھ نوں نال رلایا

وچے ابوبکرؓ تے وچے اپنی جان پیاری
وچے ہور اصحاب تمامی وچے امت ساری

سبھ دے کارن نال محبت کہے رسول پیارا
ذرہ فکر نہ کر صدیقا ،، نراکھا رب ہمارا

دشمن ساڈا ساڈے اُوپر غلبہ مول نہ پاوے
دنیا دے وچ ایسا جیہڑا شفقت والا سائیں
بیشک جس نے ساتھ محمدی پھڑیا دلوں بجائیں
غار اندر جیوں ابوبکر نوں کہیا شاہ نبیاں دے
جنہاں دی لال دے وچ کلمے طیب اثر نہ کیتا کوئی
جس دن روز قیامت ہووے ہر کوئی بدلہ پاوے
اُسدے بے فرمان نکارے ابوجہل دے پیارے
کوئی وسیلہ نظر نہ آوے رو رو ہتھ ملیسن
کہسن ہائے افسوس اسیں بھی دنیا جگ دے چالے
ہائے کیوں اساں پاک نبی دی کیتی تابعداری
ہائے افسوس فلانے تائیں دوست اسیں نہ پھڑدے

ہر دشمن تھیں ساڈے تائیں خالق پاک بچاوے
محشر اندر کون بھلاوے اُمت اپنی تائیں
کوئی نہیں خطرہ اُس دے تائیں فضل خدا رحماں نوں
ایسے طور قبر دے وچ رہسن کلمہ ساتھ جنہاندے
ساتھ محمدی کو نوں بنھے کسے جہاں نہ ڈھوئی
سبھ لوکاں نوں شان محمدی خالق پاک دکھاوے
تک تک شان محمدیاں دے پچھون تا دن سارے
مارن جگ تھہاں نے ظالم تے ارمان کریسن
ہوندے ساتھ رسول اللہ دے رستہ پکڑن والے
دوزخ دے وچ سٹیا سانوں ابوجہل دی یاری
جیکر ساتھ نبی دے ہوندے کیوں دوزخ وچ سڑدے

وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلٰى يَدَيْهِ يَقُوْلُ يٰلَيْتَنِيْ

اور جس دن کاٹ کاٹ کر کھائے گا ظالم اپنے ہاتھ کہے گا افسوس کس طرح بڑی

اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُوْلِ سَبِيْلًا ۝ يٰوَيْلَتٰى لَيْتَنِيْ

ہوتی میں نے رسول اللہ (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) کے ساتھ راہ اے خرابی میری کہیں نہ

لَمْ اَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيْلًا ۝ الفرقان ۲۶

پکڑی ہوتی میں نے فلانے کی دوستی

ایسے طور کرن فریاداں تے افسوس کماون
تابعدار محمدیاں نوں ملسن شان نرالے
سچے دل تھیں پاک نبی تے جو ایمان لیاوے
نال محبت کرے شفاعت شافع او گنہاراں
بخشی رب شفاعت کبریٰ پاک نبی سرور نوں
دنیا وچ بھی کل نبیاں تھیں اعلیٰ منصب پائے
جس دن خوف الٰہوں مرسل تھر تھر کنبن سارے
اُس دن حضرت سرور عالم شافع بن کراوے

پر اوہ ویلا ہتھ نہ آوے جے لکھاں پچھتاون
ساتھ نبی دے جنت جاون امر قبولن والے
بھانویں عیبیں بھریا ہووے آپ نبی بخشاوے
ایہ درجہ بھی کسے نہ پایا جیہوں شاہ ابراراں
کل نبیاں تھیں فضل کیتا سید خیر بشر نوں
روز حشر بھی اعلیٰ درجہ رب عطا فرمائے
نفسی نفسی نفسی ہر یک کہلا پوکارے
سبھ تھیں اول اُمت اپنی مولا نبیں بخشاوے

وچ محمود مقام معلّٰے پاوے قرب حضوری — جو کجھ طلب کرے درگاہوں سبھ پاوے منظوری
ایہہ محمود مقام جو رب نے خاص الخاص بنایا — باہجھ محمدؐ ہور کسے نوں نہیں عطا فرمایا
ہور جہاد جو نال کفاراں لڑنا لے تلواراں — مال انہاندے لٹ لیاون جائز شاہ ابراراں
زناں انہاندیاں پکڑ لیاون رکھن وانگ غلاماں — کیتے عقد حلال انہاندے کارن اہل اسلاماں
جتنا مال غنیمت سارا رب حلال بنایا — ایہہ درجہ بھی باجھ محمدؐ ہوری کسے نہ پایا
ایویں ہور مراتب جیہڑے ثابت امر قرآنوں — ختم نہ ہو دن محشر تائیں باہر حد بیانوں
جتنے نبیؑ رسول تمامی خالق پاک اُپائے — آپو آپ علاقیاں اندر مرسل ہو کے آئے
کسے علاقے اندر آیا کوئی نبیؑ ربانا ں — کسے علاقے اندر کوئی جویں خداون بھاناں
قوم کسے دا رہبر ہو کے کوئی پیغمبر آیا — کسے نبیؑ نوں قوم کسے دا مرسل رب بنایا
تھوڑا یا تھوڑیاں قوماں سبھنوں دتیاں خالق باری — تھوڑے تھوڑے رقبے اندر کرن رسالت جاری
تھوڑی تھوڑی امت سبھنوں ایویں بخشش ہوئی — کل دنیا دا رہبر ہو کے نبی نہ آیا کوئی
سرور عالم سبھ لوکاں نوں ایہہ فرمان سنایا۔ — اے لوکو میں سبھ دی طرفے مرسل ہو کے آیا

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا ۝

اے لوگو میں بھیجا ہوا ہوں خدا کا تم سب کی طرف ۔

کل دنیا دا رہبر کر کے بھیجیا خالق سائیں — ایسا رتبہ باجھ محمدؐ ملیا کس دے تائیں۔
تھوڑیاں تھوڑیاں قوماں ول دوجے مرسل آئے — انہاں تھیں بھی تھوڑے بندے کجھ ایمان لیائے
حضرت نوحؑ نے دہ نو سو برساں عمر مبارک پائی — لو نو سو برساں وعظ سنائے دسے حکم خدائی
ولے پتھر ماراں کھا کھا دکھ اٹھائے بھارے — چالی مرد کفاراں وچوں مومن ہوئے سارے
مرد زناں سبھ اتنی بندے جو ایمان لیائے — باقی منکر رہے تمامی مؤمنن وچ نہ آئے
اتنی مدت اندر سارے ایہہ کجھ مومن ہوئے — باقی غرق کیتے رب قہروں نال خواری موئے
ترینجھ درہے سبھ عمر مبارک سرور عالم پائی۔ — تریویہ برساں بعد رسالت کر تبلیغ سنائی
تھوڑے عرصے اندر اتنا فیض کیتا رب بھاری — پھر بھی پئے کلمہ بولن نال خدا دی یاری
سارا عرب ہدایت پا کے دین اسلام لیایا — کل ملکاں وچ شان محمدؐی خالق پاک وکھایا
جیہڑے منکر دین نبیؐ دے نوں کردے آہے ٹھٹھے — اوہا آخر مومن ہو کے قدماں اندر ڈھٹھے۔
جس مکے تھیں ہجرت کر کے آیا نبیؐ پیارا — اوہا مکہ کلمہ پڑھ کے خادم ہو گیا سارا

ہور بتیریاں ملکاں اندر دین اسلام پھیلایا
کتنے شاہاں سرکشاں نوں مسلمان بنایا

کل دنیا وچہ دین اپنے دی جوش گلزار کھڑائی
کہیں ویکھ بہار اسلامی تا رحلت فرمائی

کیسی فتح عظیم خدا نے بخشی شوکت شانوں
کر منصور مظفر ٹوریا دنیا دے میدانوں

جس کم کارن دولت ربدا دنیا اندر آئیا
کر کے گیا مکمل پورا سوہنے طور نبھایا

چڑھ کے اوپر صفا مروہ دے بانگاں اوہ سنایاں
مشرق مغرب دکھن پربت پیاں پھڑک اوکایاں

اوہ آواز جو لا اللہ دا کڈھیا ہکو واری
پشت بہ پشتی کل خلقت نوں چیر گیا یکباری

پہتا اثر مبارک جسدا جا کے ہر ہر جائیں
لکھاں مومن ہوندے رہسن دز قیامت تائیں

باطن شان محمدی جسنوں خالق پاک وکھاوے
سر جاوے تا جاوے دکھے کلیوں باز نہ آوے

سننے وچہ بھی حسن محمدی جس نوں لطف دکھایا
وانگ صدیق پیارے پچھے سب گھر بار لٹایا

بیٹیاں تحقیق بھی فرق نہ کیتا کجھ مالوں جانوں
سبھ کجھ تیرا کجھ نہیں میرا کہیا بول زبانوں

عشق محمدی دین محمدی جس گھر جاتی پائی
پھر اس گھر وچہ چیز کسیدی حاجت رہے نہ کائی

سبھے نعمتاں حاصل ہویاں سبھے دولتاں پایاں
جس گھر وڑیا قدم نبی دا رحمت جھڑیاں لایاں

سبھ نبیاں تحقیق اعلیٰ اولیٰ شان نبی نوں ڈھیا
ہووے کون پیغمبر فقیرا نبی محمد جیہا

مقابلہ وفاداری حواریاں عیسوی و یاران موسوی و فدایان محمدی علیہ الصلوٰۃ والسلام"

حضرت عیسیٰ دنیا اندر جتنی عمر گزاری
ہوئے اُسدی تابع اندر یاراں کل حواری

جد دل صلیبی واقع ہویا اوہ بھی چھوڑ سدھائے
نس گئے حضرت عیسیٰ کولوں جاندے نظر نہ آئے

سرور عالم اُس دسے نالوں دہی عمران پائی
تا بھی رب دے فضل کرم نہیں کل مخلوق نوائی

یک لکھ چوی ہزار اصحابی رب عطا فرمایا
لکھ حواریاں نالوں جیہڑا اک اک بہتر آیا

سارے جان نثار نبی دے خادم دلوں بجانوں
جد کوئی دشمن لڑنا چاہے نا ہارن میدانوں

جت دل نال رسول اللہ دے کر کے گئے چڑھایاں
مار اڈائے دشمن رب دے کتنیاں صفاں اٹھایاں

شیر الٰہی سیف الٰہی ایسے لقب جنہاں دے
ہر دشمن تے غالب اغلب دوست شاہ نبیاں دے

شاہ علیؓ نوں سرور عالمؐ اسد اللہ فرماوے
شیراں وانگوں چیر دکھاوے جس پاسے چڑھ دھاوے

انیویں حضرت خالدؓ دے حق کہیا شاہ ابراراں / سیف اللہ تلوار الٰہی کردا مار و ماراں

ہے صدیقؓ عتیق اللہ دا لقب حضوروں پایا / کر دتا آزاد خدا نے پاک نبیؐ فرمایا

حضرت عمرؓ بہادر ایڈا تیغ جدوں لشکارے / دہشت نال کفاراں تائیں جان دن چھپ نگھارے

ہے فاروقؓ بہادر جس نوں کہیا شاہ جہاناں / جس دے سائے کولوں ڈر کے بھج پوے شیطاناں

شاہ عثمانؓ تونگر بھارا دولت مال لٹاوے / جو کجھ خرچ ضرورت ہووے جنگاں دے چہ پہنچاوے

ایسے دوست پاک نبیؐ نوں بخشے رب اناں / نال اشارے یار پیارے کرن تصدق جاناں

جس ویلے سردار رسولاں حکم جہاد سناوے / جاناں مال سنے سب حاضر نا کوئی عذر لیاوے

جیتھے جا کے مورچہ لاون جنگ جہاد مچاون / جد تک پوری فتح نہ پاون واپس کدی نہ آون

بھاویں پیٹوں بھکھے ہوون فاقے جان نبھاندے / پتے کھا کے کرن گذارہ تے تلوار چلاندے

وچن اصحابؓ نبیؐ سرورؐ دے وچ انہاندیاں کاراں / جنہاں فتح خدا دے فضلوں کیتے ملک ہزاراں

لکھاں دشمن تابع کیتے لکھاں مار اڈائے / بھاویں آپ ہوئے قربانی لڑنوں ہار نہ آئے

حضرت عیسیٰؑ نال یہوداں جدوں فریب کمایا / ہو گئے دور حواری سارے کسے نہ سنگ نبھایا

انیویں حضرت موسیٰ جس دم چلیا کرن لڑائی / شام ملک دے فتح کرن نوں کیتی اوس چڑھائی

حکم سنایا قوم اپنی نوں چلو شتابی جاواں / شام زمین مقدس اندر دخل حکومت پاواں

لگی کہن کلیم اللہ نوں قوم جو اُس دی ساری / قوم جبارا اوسے اوتھے وڈی زور آور بھاری

جد تک شام زمین دے اندر رہیا دخل اُنہاندا / ہم تک نال تساڈے ساتھیں مول نہ کوئی جاندا

جا توں آپ تے رب اپنے نوں لیجا نال سدائیں / جا کے جنگ مچاؤ دونویں بہساں سیں تہائیں

فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ۝ پ ۶ ع

پس جا تو اور تیرا رب سو لڑو تم دونوں ہم یہیں بیٹھیں گے

قصہ کوتہ قوم موسیٰ دی جنبی آہی ساری / کوئی نہ لگا آکھے اُس دے کسبھ ہوئے انکاری

اسپر دو شخصاں دے اوپر رحم خدا فرمایا / یوشع تے طالوت جنہاندے نام مفسر لیایا

باراں بار کلیم اللہ دے جو اصحاب پیارے / اُنہاں وچوں دو ایہہ ٹھہرے باقی مر گئے سارے

اُہناں دوہاں نے قوم اپنی نوں بہت پیا سمجھایا / اُپر کوئی نہ آکھے لگا نہ کوئی اُت ول آیا

حضرت موسیٰ سب دے حق وچہ بُری دعا فرمائی / کیتے رب ہلاک تمامی موت ہلاکت پائی

یوشع تے طالوت دوہاں نوں خالق پاک بچایا / انہاں دوہاں نوں موسیٰ پچھے مرسل رب بنایا

واہ سبحان اللہ کیا دوست پاک نبیؐ سرور دے / جو فرمان سنا دے سوہنا ترت آ منا کر دے
کر اتفاق اصحاب نبی دے جن پاسے دہا پوندے / ہو مردار کفار بچارے سمسری وانگوں سوندے
قوت زور محمدیاں دے پایاں جگ دہایاں / تاہیں وچ قرآن خدا نے ایہ صفتاں فرمایاں

مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰہِ وَالَّذِیْنَ مَعَهٗۤ اَشِدَّآءُ

محمدؐ رسول ہے خدا کا اور جو اس کے ساتھ ہیں زبردست ہیں

عَلَی الْکُفَّارِ رُحَمَآءُ بَیْنَهُمْ — پ ۲۶ سورۃ فتح

کافروں پر نرم ہیں آپس میں

پاک رسول محمدؐ نالے اس دے یار پیارے / رب فرمایا کافراں اوپر غالب علب سارے
یعنے جد کوئی کافر دشمن آوے پیش انہاندے / عیسیٰؑ دے حواریاں وانگوں رکے نس جاندے
نا پھر دیہن جواب نبیؐ نوں دنا جیوں ہو سیاں / توں تے رب تیرا جا دونویں کر دے پھر دلڑایاں
اسیں نہ آواں لڑنے کارن نہ ایہ ساتھ نبھاواں / کاہنوں تیرے مگر انہاں تہیں مفتی جان گوہاوں
واہ اصحابؓ محمدؐ یاں نوں رحمت لکھ ہزاراں / پورا ساتھ نبھایا جنہاں نال سید ابراراں
احد بدر احزاب وغیرہ کیتیاں جنہاں لڑائیاں / جنگ حنین تبوک تے خیبر ہور بہتیریاں آیاں
اکھیں تکھیں یار پیارے کئی شہادت پاندے / تا بھی ہمت مول نہ ہارن دور دشمنیں جاندے
ہو قربانی یار حقانی لڑدے وچ میداناں / وانگ پتنگاں عاشق سارے بجھ بجھ دیوا جاناں
واہ واصدق محمدیاں نوں بخشیا خالق باری / سچ محبت آکہن اسنوں سچی ایہو یاری
دیس وطن گھر بار پیارے مگر نبیؐ دے چھوڑے / دولت مال تصدق کیتے سے گھوڑے جوڑے
اگے آکے جنگاں اندر روسن پئے تلواراں / سر دیون بھیں عذر نہ کیتا پاک نبیؐ دیاں راہاں
صدقے جاون دوڑے آون جان تلی تے دھر کے / من حکم پیارے دا الا سو بسم اللہ کر کے
وچ جہاداں کر امداداں جاناں مال لٹائے / بھاویں آپ ہوئے قربانی امر دن عذر لیائے
جو آئی سو جھل بنھائی جو بنتی سو بنتی / اپر نبیؐ پیارے نوں ہرگز گنڈ نہ دیتی
طرح طرح دیاں سے تکلیفاں اپنے تے سہیاں / پر اوہ شوق محمدی تاہنگاں دم دم ودھدیاں رہیاں
کیا ہک صادق عورت والا ذکر کتابیں آئیا / جیں پیار محمدی اسنوں رگ رگ وچ سمایا

ذکر عورت محبہ صادقہ صاحب کامل ایمان

کرن روایت اُحد دے بارے ہوئی جدوں لڑائی
نالے ہور اصحابؓ نبیؐ دے ہوئے شہید بتیرے
چڑھ شیطان پہاڑی اُپر اُچا بول سنایا
پیا زلزل لشکر اندر سن کے کوڑ بولارا
جو جو دور نبی تھیں دوست یار پیارے
کافر ایہ آوازہ سن کے تیزی اندر آئے
یا حضرت ایہ لشکر اندر شیطوں چھوٹھ اُبلایا
دیکھو فوج فرشتیاں والی بھیجی رب اسمانوں
تاں پھر حضرتؐ لشکر اپنا جوڑ جمع کر سارا
خبریں پاک رسول پیارے جدوں حمال کھایا
دونی ہو گئی طاقت سبھدی ویکھ رسول پیارا
اینہہ پر چھوٹی خبر بلائی جو شیطان لعینے
جیہڑے مومن وچ مدینے باقی آہے سارے
کجھ لڑکے کجھ عورتاں آہیاں تے کجھ مرد وڈیرے
نا اوہ باہر پہنچ سکن جو پکی خبر لیا ون
عورت ہکے اوہناں دے وچوں مومن نیک کہائی
روندی جاوے تے فرماوے میں صدقے میں واری
جاں اوہ دور گئی اوہ اینویں کردی دوہائیاں
پہلوں ہک جنازہ ملیا راہوں اُسدے تائیں
ویکھ نمانی دردونجانی کیتا بول آوازہ
لوکاں کہیا بابل تیرا ہویا شہید وچارا
لوکاں کہیا ونج اگیرے جاں اوہ اگے آئی
دسو ایہ جنازہ کس دا کون ایہ لدّ سدھایا
تاں بھی اوس خدا دی کجھ پرواہ نہ کیتی
لوکاں کہیا جیہڑن آوے کل اُمت دا سائیں

دند مبارک پاک نبیؐ دے پاک شہادت پائی
حضرت حمزہ رضہ پا شہادت جنت سیتے ڈیرے
ہو گیا اج شہید محمدؐ چھوٹھ طوفان ہولایا
کیا جانن جو شیطوں دشمن مکر کمایا بھارا
پے گیا ڈاہڈا فکر انہاں نوں ہو گئے سست بچارے
اوسے ویلے وحی خدا دا آ پیغام سنائے
دیہو تسلّی لوکاں تائیں حکم خدا فرمایا
مارا ڈاہڈا ان دشمن تیرے حکم خدا رحماں نوں
سبھ نوں خوب تسلی دتی حال سنایا سارا
ویکھ زیارت ہر مومن نوں صبر دلاں وچ آیا
ہو ہشیار کفاراں اوپر پے گیا لشکر سارا
پہنچ گئی اوہ خبر تمامی جا کر وچ مدینے
سن کے خبر وفات نبیؐ دی روون درداں مارے
جو نہ قابل جنگ کرن دے ضعف بڑھاپے گھیرے
نا اوہ گھر وچ بیٹھ سکن نا صبر دلاں نوں آون
جبت دل جنگ نبیؐ دا آہا اُس طرفے اُٹھ دھانی
دسے کون جیہا تیری حال حقیقت ساری
اگوں فوجاں پاک نبیؐ دیاں ملیاں واپس آہاں
اگے تیرے اگے پچھے پڑھدے حمد دعائیں
صدقے جاواں دسو مینوں کس دا ایہ جنازہ
کہندی میں ایہ پچھاں تائیں دسو نبیؐ پیارا
اگوں ہور جنازہ ملیا تاں پچھیا اُس مائی
لوکاں کہیا ویر پیارا تیرا بابل جایا
کہندی دسو پاک نبیؐ دی کیا کجھ حالت بیتی
تاں پھر ہوا اگیرے اوتھوں آئی جائیں جائیں

اگوں ہور جنازہ اُسنوں ملیا تیجی واری
کس دا ایہ جنازہ آدے دسو میرے تائیں
کہندی کجھ پرواہ نہ مینوں ملے رسول پیارا
تاپھر ہور اگیرے اوتھوں دوڑ شتابی آئی
کہندی کون جنازے والا ایہ مقتول سہارا
تاپھر اس مقتول زنانی بول ہوہوں فرمایا
جیکر کدی ہزاراں ہوندے میرے پت پیارے
جیکر رب دکھایا جیہڑی گل امت دا والی
نام خدا دے دسو مینوں اوہ محبوب دلاندا
لوکاں کہیا ختم رسولاں اوہ تشریف لیاوے
تاں پھر اوتھوں نال خوشی دے توجاں لنگھ جیہی
جیہڑیں آیوں رب ملایوں یا حضرت سردارا
بھل گیا اپنا ٹبر سارا یا بجہ تساڈے مینوں
سرور عالم حق اُس دے وچہ کیتیاں بہت دعائیں
نالے کجھ وظیفہ اُس دا لایا نبی پیارے
واہ سبحان اللہ کیا اُسدن رحمت جھڑیاں لایاں
ایہ ایمان اک عورت والا ذکر سنایا تینوں
اَشِدَّآءُ عَلَى الْكُفَّارِ جنہاندے شان خدا فرمایا
تَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ خدا نے کہیا حق جنہاندے
فَرِيقًا تَقْتُلُونَ جو کتنے کر کے قتل اڈائے
نالے شان اصحاباں دے وچہ کہیا خالق سائیں
نالے گھر نے بار انہاندے دولت مال انہاندے

تاپھر ہو غمناک وچاری تپچھے درداں ہاری
لوکاں کہیا خاوند تیرا پر تیرے دا سائیں
لوکاں کہیا رحمتِ عالم پچھے آون '' والا
اگوں ہور جنازہ چوتھا آون لوک اُٹھائی
لوکاں کہیا بچڑا تیرا ہے فرزند پیارا
شکر خدا دا ٹبر میرا چنگے راہ سدھایا
میں کدی وال نبی دے اُتوں کردیندی سبھ وارے
کجھ پرواہ نہیں میرے تائیں بس قبیلے والی
حد تک اکھیں ویکھاں ناہیں صبر نہ کیتا جاندا
توجاں دے وچہ کار پیارا جند جہلکدا آوے
آ خدمت دے وچہ حاضر ہوئی کہلی دعائیں دیندی
اِک اِک قدم تیرے دے اُتوں صدقے عالم سارا
ہن آرام دے لوں آیا اکھیں ڈٹھا تینوں
سنے شہیداں رب اسنوں جنت وچہ سائیں
بیچ محبت پاک نبی دی دونویں جگ سنوارے
وانگ زلیخا ہڈ ہی عاجز کل مراداں پایاں
شان بیان کراں صحاباں کیا طاقت ہے مینوں
غلبہ پا کے کفر تماناں کر مغلوب چلایا
یعنے دلاں کفاراں دے وچہ ڈالے رعب انہاندے
وَتَاسِرُونَ فَرِيقًا کتنے کر کے قید لیائے
دتی بخش زمین انہاندی ساں تساڈے تائیں
سبھ چیزاں دے ہو گئے مگروں وارث تسیں انہاندے

وَاَوْرَثَكُمْ اَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ وَاَرْضًا لَّمْ

اور ملا دی تم کو ان کی زمین اور ان کے گھر اور ان کے مال اور ایک زمین

سے دیکھو سورہ فتح پ ۲۶ ع ۲ سورۃ احزاب پ ۲۱ ع ۱۲

تُطٰوْهَا ۚ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرًا

اور نہیں پھیرے تھے قدم اپنے اور اللہ ہر چیز پر قادر ہے۔ (سورہ احزاب)

یعنے جنہاں کفاراں تائیں مار بھجایا ندا
دتا اساں تساں نوں سبھ کجھ دولت مال اُنہاں دا

نالے اساں زمین اُنہاندی دتی بخش تساں نوں
بھی گھر بار مکان تمامی کی پرواہ اساں نوں

نالے ہور زمین اک بخشی اساں تساڈے تائیں
جتھے قدم نہ پایا اگے نہ ڈٹھیاں اوہ جائیں

ہک زمین مدینے والی دوجی خیبر والی
دوہاں طرف اشارہ ایتھے کہن مفسر عالی

جو نزدیک مدینیوں آہی رب زمین دیوائی
کر تقسیم مہاجراں اوپر پاک نبیؐ ورتائی

اگے سبھ انصار اُنہانوں دیندے خرچ پیاروں
ہولا ہو گیا بوجھ اُنہاں تھیں اُس زمین دے باروں

جاں پھر خیبر فتح ہویا تاں نال امداد خدائی
خیبر دیاں یہوداں کولوں ہور زمین ہتھ آئی

اُس دے نال اصحاب تمامی بہت آسودہ ہوئے
مالا مال کیتے رب سارے داغ دلاں دے دھوئے

ایہہ سبھ خدمت دینی پاروں ہو جاں ب کرایاں
دولت مال تصدق کیتے جاناں گھول گھمایاں

ایسے دین نبیؐ دے اوپر سبھ اصحاب وکانے
جس تھیں منگے جان پیارا عذر نہ کوئی آنے

سدا تیار پیارے کارن حاضر دلوں بجانوں
کھلے اُڈیکن حکم سجن دا خیراں ویکھ قرآنوں

فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضٰى نَحْبَهٗ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّنْتَظِرُ (سورہ احزاب)

پس کوئی ہے اُن میں سے کہ پورا کر چکا ذمہ اپنا اور کوئی ان میں سے راہ دیکھتا شہادت کی؛

یعنی بعض اُنہاندے وچوں ایسے مرد خدائی
پورا کر گئے ذمہ اپنا اجل شہادت پائی

بعض اُنہاں تھیں چہ اُڈیکاں تکن راہ اجل دا
ویکھیاں کس ویلے ہن سانوں رب جنت وچہ گھلدا

ہکناں اُحد بدر وچہ اپنی دتی جان پیاری
ہکنی جان لٹاون کارن کردے کھلے تیاری

ویکھن موت اپنی دا رستہ رب سچا فرماوے
ویکھیاں کس ویلے ہن ساڈی وار شہادت آوے

روایت

حضرت انسؓ روایت کردا ترمذی اندر آئیا
چاچا انسؓ میرا ایک آہا نضر بہادر جایا

جنگ بدر وچہ نال نبیؐ دے کیتی اوس تیاری
ایپر رہ گیا کسے سببوں اوہ مقبول غفاری

ڈھکی ساری فوج نبیؐ دی ہوئی شروع لڑائی
ایپر اوہ اس موقع اوپر پہنچ نہ سکیا بھائی

بہت افسوس کرے پھر پچھوں رووے در رنجانا
ہائے نصیب نہ ہویا مینوں جنگ دے وچہ جانا

ایہہ لڑائی پہلی حضرت کیتی نال کفاراں
رہیا میں محروم اوسے تھیں واہ قسمت دیاں کاراں

قسم خدا دی جیکر اگوں موقعہ بنیاں کوئی
دیکھے گا رب ہمت میری جیویں لڑائی کرناں
اس گل کر کے اس دنیا تیں خوف ڈلے وچہ آیا
آخر اگلے سال جدوں پھر ہوئی احد لڑائی
جنگ اندر آ حاضر ہویا لے تلوار سہارا
بھیجن لگا سعد پیارا کت ول نیت ہوئی
آخر پڑھ بسم اللہ جلدی رن وچہ آ کے وڑیا
پہلوں پکڑ کفاراں سندی جنگی جھنڈ بہائی
وچہ شہیداں داخل ہو کے جنت طرف سدھایا نا
دس دتا سی پہلوں اس نے نال حکم رب عالی
بعد شہادت ڈٹھی لوکاں اسدی لاش پیاری
اسی زخم برابر اسنوں آہے بدن دوالے
نال لے ریا نے سو کہا ہوندا مومن نام سدانا
نال زبانی آل نبی دی بن بہندا ہر کوئی
نال زبانی امت بننا ہوندا بہت سوکھا لا
کجھ نہیں مشکل اصحاباں دا ناحق بغض کمانا
جے اوہ ویلا حاضر ہووے سر دسن تلواراں
کیہڑی مشکل گھروچہ بہہ کے گلہ انہاں دا کرنا
دوست دشمن گھر دے اندر کیا معلوم کچیوے
خوب نمونہ دوستی والا جگ وچہ انہاں وکھایا

جا ساں نال رسول اللہ دے جے کر قسمت ہوئی
پچھلی کسر نکالاں ساری یا ماراں یا مر ساں
کیا مقدور میرا ایں ایسا دا فر سخن الایا
آیا ساتھ رسول اللہ دے اوہ مقبول خدائی
اگوں ملیا اسدے تائیں سعد معاذ پیارا
کہندا اول آوے مینوں جنت دی خوشبوئی
نال قریشیاں مکے والیاں خوب بہادر لڑیا
آخر جیونکر چاہندا آہا اجل شہادت پائی
جس دی وچہ اڈیکاں اسنوں پورا سال دہانا
احد پہاڑوں آوے مینوں خوشبو جنت والی
نیزے تیراں تے تلواروں زخمی آہی ساری
سوکھے نہیں پیندے فقیرا درجے جنت والے
اپیر عملیں مشکل اس دا ثابت کر دکھلایا
اپیر تدوں تنارا ہوسی جدوں قیامت ہوئی
لکھی پتہ تداہیں جس دم مل سی امت والا
اپیر مشکل وانگ انہاں دے لڑ کے سیس کٹانا
اس ویلے پھر معلم ہووے قدر نبی دیاں یاراں
اپیر مشکل راہ مولا دے دین بچا کے مرنا
جے تلوار سرے تے ہووے تدوں ہنہیرا ایچھوے
رضی اللہ تعالیٰ عنہم حق جنہاں دے آیا

رَضِیَ اللّٰہُ عَنْھُمْ وَرَضُوْا عَنْہُ

راضی ہو یا ان سے خدا اور راضی ہو گئے وہ خدا سے

بخش دتی ایہ سند جنہاں نوں آپ خداوند قاضی
خوش کیتا انہاں ساڈے تائیں چھوڑ شرک ریا یار
انہاں ساڈا دین قبولیا تے مداں پہنچایاں

راضی ہو گئے اسیں انہاں تے اور ساڈے پر راضی
اساں انہاں تے خوش کرنے نوں تحسیناں فرمایاں
اساں انہاں نوں دوزخ کولوں دتیاں بخش رہایاں

انہاں اساں نوں راضی کیتا کر کر نیک کمایاں
انہاں اساں نوں راضی کیتا وچہ جہاد لڑایاں
انہاں اساڈے رستے اندر جاناں گھول گھمایاں
انہاں اساڈے راہ وچہ آکے دولتاں سب لٹایاں
انہاں اساڈی خدمت اندر کاراں غیر بھلایاں
انہاں اساڈیاں پیریاں ادپر کیتیاں جان دل چڑہایاں
انہاں اسانوں راضی کیتا ہو نقاں دین ودہایاں
انہاں اساڈے خوش کرنے نوں تکلیفاں سر چایاں
انہاں اساڈیاں باتاں کر تصدیق منایاں
انہاں اساڈے دست والیاں یاریاں تو نبھایاں
طرح طرح دیاں عیشاں ہو جان نیا وچہ کرایاں
انہاں اساڈے خوش کرنے نوں سب گھر بار وسارے
انہاں اساں نوں راضی کیتا چھوڑے وطن پیارے
انہاں اسانوں راضی کیتا ہجرت اپنی باروں
انہاں اسانوں راضی کیتا طرف اساڈی آئے
انہاں اسانوں راضی کیتا جاناں مال لٹائے
انہاں اسانوں راضی کیتا بن کے مرد سپاہی
انہاں اسانوں راضی کیتا وچہ پانی زندگانی
واہ سبحان اللہ رب عالم راضی اوپر جنہاں دے
وچہ لاریب کتاب جنہاں دیاں صفتاں رب فرمائیاں

اساں انہاں نوں راضی کیتا رحمت جھڑیاں لایاں
اساں انہاں نوں راضی کیتا دولتاں فتح دیوایاں
اساں انہاں دیاں جنت اندر جائیں عجیب بنایاں
اساں انہاں نوں اگے تالوں نیاں دون سوایاں
اساں انہاندے تھوڑے کم وچہ دنیاں کتاں بالایاں
بھیج لساں اسمانی فوجاں مدد نال رلایاں
اساں انہاں نوں راضی کیتا دے عزت وڈیایاں
اساں انہاں نوں کل آسائشاں کر راضی وکھلایاں
اساں انہاں نوں جنت بخشے نہراں ہیٹھ چلایاں
اساں انہاندیاں اگلیاں پچھلیاں بخشاں گل خطایاں
اگوں استقبالی ہوکے حوراں دہین ودہائیاں
اساں انہاں نوں وچہ پردیساں بخشے محل جبائے
اساں انہاندے کھوں توڑی وطن بنائے سارے
اساں انہاں نوں راضی کیتا خود اپنے درباروں
اساں انہاں نوں راضی کیتا قرب عطا فرمائے
اساں انہاندے کل امت تھیں درجے شان ودہائے
اساں انہاں نوں راضی کیتا بخشش حکومت شاہی
اساں انہاں نوں عزت عظمت بخشی دوہیں جہانی
بندہ عاجز کی کر سکے شان بیان انہاں دے
بھی توریت انجیلوں ثابت ہور کتابیں آیاں

ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَاةِ ۚ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ الخ

یہ کہاوت اُن کی توریت میں اور کہاوت ان کی انجیل میں :

یعنی وچہ توریت انہاندی صفت خدا فرمائی
جیویں زراعت نکلے پہلوں چھوٹی تڑی آئے
وڈا کھیت بنے پھر بھارا اگل پھل آن نکالے

نے وچہ انجیل تہاندی ایہ تمثیل سنائی
آ پھر موٹی تگڑی ہووے دم دم ودہدی جاوے
دیکھ زراعت راضی ہودن کھیتی بیجن والے

ایہو مثال اصحاباں سندی رب صاحب فرماندا
آپھر رب ودھاون لگا نبی جماعت بھارنی
مالا مال کیتے رب فضلوں رحمت مینہ برسائے
داخل ہویاں دین نبی دچہ کئی فوجاں دیاں فوجاں
پڑھ سورہ نصر اللہ دچوں شوکت شان اسلامی
دچہ زبور رسول اللہ دا حلیہ رب فرمایا
سرخ سفید ہوویگا میرا اوہ محبوب پیارا
دس ہزاراں آدمیاں دچہ جد تشریف لیاوے
سونے وانگوں چمکے اس دا سینہ مبارک نوری
صاحب شرم کبوتراں وانگوں سوہنے نین پیارے
سوہنیاں لباں مبارک دوویں سوسن رنگ جھاندا
سوہنے صاف عجائب بازو جیوں سونے دیاں کڑیاں
پیٹ مبارک اینویں اسدا دچہ زبور حوالے
پیر اسدے رنگ مرمر وانگوں سوہنے صاف پیارے
ایہہ کجھ حلیہ پاک نبیؐ دا آیا نظر زبوروں "
کعب احبار جو یار نبیؐ دا الی نیک صفاتوں
ڈٹھا میں خود اسدے اندر رب صاحب فرماوے
ناں اوہ سخت طبیعت ہوسے ناں اوہ پتھر دل دا
دچہ بازاراں اچا بولے نرم کلام سنادے
امت اسدی اکثر سیتی بولے حمد ثنائیں
چادر لک دی گنڈھاں توڑی ہرگز نہ لمکاندے
اچیاں اچیاں بانگاں کہن اپر بلند میناراں
راتیں جد تسبیحاں بولن اینویں گھوکر آوے
مکے دے وچہ پیدا ہوسی اوہ محبوب پیارا
وچہ مدینے نخلستاں اوسدوں قبضہ سرسر جائیگا

پہلو یک قلیل جماعت آہا ساتھ اوہناں دا
ہر قسماں دی طاقت قوت بخشی خالق باری
بڑے بڑے شاہزور خدا نے قدماں دچہ نوائے
ہر یک طرفوں فضل کرم ہتھیں رحمت ماریاں چھاں
کیا خوشخبراں پاک نبیؐ نوں دتیاں رب گرامی
دچہ غزل الغزلات سلیمانؑ پیغمبراں بول آئیا
یعنی گندم گون بدن دا سوہنا رنگ نیارا
جیونکر اچا جھنڈا ہووے دوروں نظری آوے
کالیاں زلفاں گھنگر والیاں لگا عطر حضوری
کھڑیاں ہویاں پھلاں وانگوں سوہنے خوش رخسار
برسے نور اہناں تے وچوں سخن جدوں فرماندا
سوہنی چمک وکھاون دوروں نال جواہر جڑیاں
ہاتھی دنداں دے جیوں ہوون گل چہ ہول نیلم والے
سونے دیاں ستوناں اوپر جیونکر کسے کھلائے
ایہہ محبوب محمدؐ میرا کہیا رب حضوروں
کہند میں تعریف نبیؐ دی آپ پڑھی توراتوں
سبھتھیں بعد رسول محمدؐ دنیا اندر آوے
نرم زبان تے نرم طبیعت سبھنوں ہس ہس ملدا
بریاں نال کرے بھلیاں نیک سلوک کماوے
بہت پڑھن تکبیراں ربی چڑھ کر اچی جائیں
روشن ہوون وضو دے پاروں منہ ہتھ پیر اوہناں دے
جیگاں وانگ نمازاں اندر بنھن صفاں قطاراں
جیونکر کھمبیاں دا اڈے باہی اوپر چھاوے
آخر وچہ مدینے آکے کرسی قیام سہارا
ہوسی ملک علاقہ اس دا شام ولایت تائیں

ایہو محمد دوست ساڈا رب صاحب فرمایا
دنیا وچہ ایہ مرسل ہو کے جد تشریف لیاوے
جد تک نہ ایہ سبھ لوکاں نوں دے دین سچاداں
دل دا ایھے دل دے دورے جو مجہول نمانے
خوب اشاعت دین میریدی کرسی وچہ جہاناں
ایسے طور تمام کتاباں جو رب طرفوں آئیاں
وچہ انجیل یوحنا والی سولہویں بابوں آیا
جد تک اسیں نہ دنیا اتوں رخصت ہو کے جاواں
اوہ روح پاک تساڈے اندر جد تشریف لیاوے
جو کجھ سنسی ربدی طرفوں اوہو بول سناسی
بہتیاں خبراں گوں الیاں دسے کھول تساں نوں
کیا ایہ وچہ انجیل مبارک صاف عبارت آوے
وچہ قرآن جو رحمت عالم پاک خدا فرمایا
اپنے پاسوں کجھ نہ بولے باجھوں امر الٰہی
نال قرآن برابر لکھیا ایہ مضمون انجیلوں
ایسے طور شہادت دیون ہور صحیفے سارے
اُپر قرآن کلام اللہ دے نہیں یقین جنہاں نوں
جنہوں نال کلام اللہ دے دلوں محبت ہوئی
کتنی جگہ کلام اللہ وچہ آئیاں رب فرمایاں
سورہ صف اٹھائیویں پارے پڑھکے دیکھو قرآنوں
یاتی من بعدی اسمه احمد لوکاتوں فرمائے
کتنی مدت پہلوں اس نے ایہ خوش خبر سنائی
وچہ صحیح حدیث مبارک خود حضرت فرمایا

ہے متوکل نام مبارک جس دا اساں لٹکائیاں
اگلے دین ہوون سبھ باطل پنا دین سکھاوے
تد تک اسنوں دنیا اتوں رخصت نہ فرماداں
سبھنوں اپنی طرف بلاوے پاون فضل ربانے
اوہ محبوب محمد میرا ہادی جن انساناں
سبھ دے اندر نعت محمدی خبراں رب فرمایاں
آپ مسیح حواریاں تائیں ایہ فرمان سنایا
آوے نہیں تسلی والا اوہ محبوب سچاداں
دیوے آن تسلی سبھنوں سدھا راہ دکھاوے
اپنے کولوں کول کسے نوں ناکوئی سخن الٰہی
کرے بیان بزرگی میری چنگا جانے سانوں
خاص تسلی دیون والا آپ مسیح فرماوے
خاص تسلی دیون والا اس دا معنی آئیا
ان ھو الا وحی یوحی وچہ قرآن گواہی
صاف شہادت عیسٰی والی ثابت ہوئی دلیلوں
منکر اجے نہ منے جیکر آکھو ٹکراں مارے
کل کتاباں کھول دکھاؤ کجھ نہیں اثر تنہاں نوں
ہور ثبوتی دیکھن کارن اسنوں لوڑ نہ کوئی
اساں حبیب اپنے دیاں خبراں گے کھول سنایاں
حضرت عیسٰی جیوں کر اگے کہندا گیا زباں نوں
احمد نام رسول الٰہی میں تھیں پچھے آوے
ایہو بشارت عیسٰی والی پاک نبی فرمائی
آدم نالوں اگے میں نوں خاتم رب بنایا

کیتیاں ابراہیم نبی نے میرے حق دعائیں
جیوں کر وچہ سپارے پہلے کہیا اللہ سائیں

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ

اے ہمارے رب کھڑا کر ان کے بیچ ایک رسول انہیں میں سے

حضرت عیسیٰ میرے کارن گیا بشارت دیندا — میں تھیں پچھے احمد آوے سبھنوں گیا دسیندا

جس ویلے میں پیدا ہویا کہیا نبی خدائی — اوہو ویلے ہک نور عجائب ڈٹھا میری مائی

دور ہوئے سبھ پردے اگوں اوسے نور دچالے — ڈٹھے محل مکان منار شام ولایت والے

ایہ ہک خاص بشارت ہوئی حضرت آمنہ تائیں — بیٹا تیرا مرسل کینا فضلوں خالق سائیں

دسی رب حکومت اسوں ملکائیں حکم چلاوے — رب دے فضلوں شام وغیرہ قبضے اندر آوے

کیا کیا ذکر سناواں تینوں سید خیر بشر دا — کون صحیفہ جس وچ ناہیں حال نبی سرور دا

یار اصحاب رسول اللہ دے جو مقبول خدائی — بعد نبی تھیں دنیا اندر جنہاں خلافت پائی

ایہو بھی وچ زبور وغیرہ خبراں رب فرمایاں — وارث بنن زمین دے جنہاں کیتیاں نیک کمایاں

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِن بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا

اور تحقیق لکھدیا ہے ہمنے زبور میں نصیحت کے پیچھے کہ آخر زمین کے مالک ہوں گے

عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ

میرے نیک بندے پ ع ے

لکھیا اساں زبور دچالے پاک خدا فرمایا — بعد نصیحت اس دے اندر ایہ فرمان سنایا

آخر اوہ زمیں دے اوہا مالک کیتے جاون — جیہڑے نیک اساڈے بندے صالح عمل کماون

بعد رسول خلافت ہوئی آئی ہتھ جنہاندے — جے اوہ نیکوکار نہ ہوندے کیویں خلافت پاندے

رب فرماوے ایہیں نہاتوں کراں زمین حوالے — جیہڑے خاص اساڈے بندے نیک کمایاں والے

خاص خلافت حضرت دے حق کیسا صاف اشارا — مورکھ جے کر اجے نہ سمجھے ہے معذور وچارا

بعد جناب رسول اللہ تھیں جنہاں خلافتاں پایاں — سارے جگ نوں علم جیوں کر گئیاں انہاں کمایاں

آپ خداوند صالح کر کے بخشے قرب جنہاں نوں — دشمن جیکر لاکھاں مارے کیا پرواہ انہاں نوں

سو سچ جیوں تاریاں اوپر سو کوئی طعن لگاوے — حسد کرن تہیں سوجھ انہاں دا کجھ نقصان نہ ہووے

خاص حدیث مبارک اندر کہیا نبی سہارے — وانگ ستاریاں روشن میرے سبھ اصحاب پیارے

سیدی تابعداری کر سو حسد دے پیچھے جا سو
سدھا راہ اوہ دکھاوے اوہو نیک ہدایت پاسو

أَصْحَابِي كَالنُّجُومِ بِأَيِّهِمُ اقْتَدَيْتُمْ اهْتَدَيْتُمْ

میرے اصحاب ستاروں کی طرح ہیں۔ ان میں سے جس کی اقتدا کرو گے راہ پاؤ گے

وچہ توریت اصحاباںؓ سندی صفت خدا فرمائی
صادق مخلص ہوسن تیرے سبھ اصحاب گرامی
تھے میرے دی لائی ہوئی ہٹھی ہوسن سارے
بادیہ آیت دیوچہ اگے لکھیاں یہ اخباراں
چھوٹے ہک قلیل گروہوں وڈا اگروہ بناواں
ویکھو وچہ تمام کتاباں کیسی صاف گواہی
جیونکر وچہ توریت وغیرہ وعدہ رب فرمایا
بارکبار اصحابؓ پیارے ایسے ساتھ رلائے
دین گواہی اصحاباںؓ دی رہندیاں کل کتاباں
بڑے زور آور بڑے بہادر دوست شاہ عربیانے
دُجھا تعریف انہاندی آپ خدا فرماندا
نرمی خلق پیار محبت آپس وچہ رکھیندے
نیک سلوکوں آپ جہاندیاں ب گواہیاں کھلے
رب فرماوے آپس اندر وڈے پیاراں والے
سُن میں تیتوں جنگ کی دا انہوڑا ذکر سناواں

سٹھواں باب کتاب جو لیبیا اکی آیت آئی
واتے رہن ہمیش زمین دا ایڈر آباد ہدامی
کاریگری اساڈی تھدی اوہ مقبول ہمارے
چھوٹی اک جماعت کوں کرساں اسیں ہزاراں
جداوہ وقت برابر ہویا سبھ کجھ کر دکھلاواں
کیسی جلد زرقی آخر بخشی پاک الٰہی
اوسے طور حبیب اپنے نوں غالب کر دکھلایا
قتل رہے تہیں کافر جہاں کر مغلوب دکھائے
کون خدادا انکر جیہڑا گلہ کرے اصحاباںؓ
بڑے رحیم کریم آپس وچہ صاحب نرم دلاندے
لینے آپس اندر آہا بہت سلوک انہاندا
کون کہے جو یک دوجے نوں رتاایذا ہیں دیندے
مولا اگے ہور کسے دی دال نہ کائی گلے
رحم کماون یک دوجے تے ہر ویلے ہر حلے
آپس وچہ اصحابؓ جونکر کرن پیار سچاداں

ذکرِ محبت مابین صحابہ کرام رضی اللہ عنہم اجمعین

جنگ کسے وچہ ست اصحابی زخمی ہو گئے بھائی
ڈاڈھے زخم نمایاں تہیں چلن خون فوارے
سخت پیاس نزع دا ویلا تلخی غالب ہوئی
سُنداسی اک ہور صحابیؓ پانی زرت لیایا
مینوں بھی کجھ پانی دیویں اس تھیں بعد لیا کے
میں نہیں پیندا اول اس تھیں جدتک ایہ نہ پیوے

ہو کمزور نہ طاقت تنتے ڈِگے ہکی جائی
تڑفن پئے زمین دے اُتے سنے بار پیارے
بولیا ہک انہاندے وچوں پانی بخشو کوئی
جدوں پیالہ حاضر کیتا دوجے نے فرمایا
پہلے کہیا ایہو پانی دیہہ ہوا اس نوں جا کے
مت کے میرے پیندیاں اسدی تنم حیاتی ہیوے

ا۔ یہ قصہ جنگ یرموک کا ہے اور ان سات صحابہ میں سے پہلے اصحابی حضرت عکرمہ رضی اللہ عنہ تھے۔

تا پھر اوہ پیالہ لے کے دوجے دے ول آیا
پانی دیون والیا بھائی رحم کرے رب تینوں
ایہہ گل سُن کے دوجے کہیا پانی والے تائیں
پی لئے میرا دوست پہلوں ایہی پیاس مٹاوے
تا پھر پاس تریجے اُس لے پانی اوہ ہویاندا
ساقی ذرہ غریباں ول بھی نظر کرم دی پائیں
سُن آوازہ چوتھے والا تیجے نے فرمایا
بلیشک پہلے مینوں اپنے نالوں سدی جان رہی
چوتھے کول گیا جیو پلے پنجویں منگیا پانی
ستویں کول گیا جد آخر پانی دیون والا
کہندا حق اسی دا پہلوں اسنوں وچ پلائیں
موڑ پیالہ اوتوں پھر اوہ پہلے کول لیایا
ایہہ آن ڈٹھا جد اسنوں پانی دیون والے
دوجے کول گیا جیو پلے اوہ بھی لد سدھانا
ستویں ہی وچ ڈٹھی آخر خالی لاش نمانی
وچہ محبت ہک دوجے دی سبھناں جان گوائی
اپنے نالوں دوسریاں دی رکھی طلب زیادہ

اُسنوں جلدی پیاون لگا تیجے نے فرمایا
نام خدا دے اُتھیں پچھے پانی بخشیں مینوں
ایہو پیالہ میرے والا اسنوں وچ پلائیں
مت کے ایسے پانی کارن اوہ ترساندا جاوے
دیکھ پیالا پانی والا تا چوتھا فرماندا
مینوں بھی کجھ اُتھیں پچھے پانی آن پلائیں
ایہو پلاوے پانی اُسنوں جو میرے ول آیا
اُس پیتا تا میں خود پیا حاجت مٹ گئی سارى
آخر چھیویں ستویں توڑی انوین بات وہانی
پھر اُس پہلے یار اپنے ول گھیا موڑ پیالہ
میں نہیں پیندا وسلے باہجوں بے اوہ پیوناہیں
جس نے پہلوں اپنے کارن پانی سی منگوایا
فوت ہویا اوہ اگے اُتھیں کیتی جان حوالے
تریجا چوتھا پنجواں چھیواں کر گئے کوچ چلانا
ہو گئے روح مسافر سُتّے کسے نہ پیتا پانی
ایہہ پھر بھی ترک نہ کیتی دوجے دی بھلیائی
ایہو نشانی مومن والی کہے رسول خدا دا

لَا یُؤْمِنُ اَحَدُکُمْ مُؤْمِنًا حَتّٰی یُحِبَّ لِاَخِیْہِ مَا یُحِبُّ لِنَفْسِہٖ

نہیں مومن ہوتا کوئی بھی تم سے یہاں تک کہ پسند کرے اپنے بھائی کے لئے جو کچھ کہ پسند کرتا ہے اپنے لئے۔

صاف حدیثوں حکم سناوے پاک رسول غفاری
حدتک اپنے بھائی کارن اس دا پیار نہ بھاوے
کتنے مطلب اس حدیثوں ظاہر باہر آون
اول جتنی طلب کسینوں ہووے چیز کسیدی
جتنی خواہش اپنے کارن دلوں محبت ہوئی
سوہنا کھانا سوہنا بانا سوہنا عمل نرالا

چنگی چیز کسے نوں ہووے اپنے کارن پیاری
تدتک کوئی تساڈے وچوں مومن کہیا نہ جاوے
طرح طرح دی عبرت اسوچہ پاک نبی فرماون
اتنی دوجے مومن کارن رکھے طلب سیدھی
اتنی خواہش دوجے کارن فرق نہ رکھے کوئی
جیکر کرے نصیب کسے نوں فضلوں حق تعالیٰ

جیونکر تن اپنے دی خاطر کرے پیار انہاندا ۔ ایویں دوجے مومن کارن رکھے شوق نہاندا
جس دے کول نہ کھانا ہووے اسنوں بخشے کھانا ۔ جس دے پاس نہ کپڑا ہووے کرے عنایت بانا
جس دے عمل نہ چنگے ہوون اسنوں عمل سکھاوے ۔ دیوے مدد ہر قسماں دی جتنی دتی جاوے
اپنے وانگ اہ سمجھے دوجے مومن تائیں ۔ تا اوہ پورا مومن ہووے پاوے جنت جائیں
دوجا جیونکر غیبت اپنی کرے پسند نہ کوئی ۔ ایویں غیبت دوجے سندی مومن کارن ہوئی
تیجا جیونکر ہووے اپنا دولت مال پیارا ۔ ایویں دوجے مومن سندا مال پچھانے سارا
سوہنی چیز کسے دی تک کے مول چراوے ناہیں ۔ تا کجھ حسد دلے وچ رکھے مومن ہوسی ناہیں
نظر حرام گھر اپنے وچ جیونکر غیرت کھاوے ۔ ایویں ہور کسے دے گھر وچ مندی نظر نہ پاوے
قصہ کوتاہ اپنے کارن جو کجھ چنگا جانے ۔ دوجے مومن نوں بھی اس وچ اپنے نال پچھانے
جیہڑا یار ناں حق اپنے وچ نہیں پسند کریندا ۔ کرے پسند نہ دوجے کارن تا رب دیوے دیندا
کیتا عمل حدیث نبی تے پاک نبی دیاں یاراں ۔ جو فرمان سنایا حضرت نبیاں نال پیاراں
کیسی جان کندن دی حالت اپنے اتے آئی ۔ پانی بخشیا دوجے تائیں اپنی پیاس بجھائی
ساریاں یاراں ایویں کیتا آپ نہ پیتا پانی ۔ دوجے دی ہمدردی اندر دتی جان نمانی
بھاویں جان اپنی دے اتے پھر بھی اجل گزاری ۔ تا بھی دوجے یار اپنے دی کیتی جان پیاری
یار ہوون تا ایسے ہوون جیوں اصحاب نبی دے ۔ پورے مومن یار نبی دے صاحب نیک عقیدے
ہور روایت جنگ کسے وچ دو اصحاب سہارے ۔ بھاون کھیلے کھجوراں دونویں آہلیں وچہ پیارے
تا جو اوہ دوہروں لڑنے کارن طلب نہاندی ہی ۔ ست کھجوراں حاضر ہوئے دیر نہ کیتی کوئی
کہن لگے ہن جنت اندر کھاواں پیل کھجوراں ۔ وچہ اڈیکاں ساڈے کارن کھلیاں ہوسن حوراں
تلوار دساون لگے دونویں مرد خدائی ۔ کیتنے موذی ڈھیری کرکے دہاں شہادت پائی
واہ واہ اصحاب رسول اللہ دے واہ واہ ایمان انہاندے ۔ شاعر عاجز کیا لکھ سکے شان بیان انہاندے
کیا ہک ہور عجائب قصہ ابوبکر فرماوے ۔ سبھ بیانت کتاب وچالے ذکر جویں کر آوے

ذکر حضرت سعد اعرابی رضی اللہ عنہ

ہکدن اک اعرابی آیا پاس رسول گرامی ۔ کالا رنگ نہایت اُس دا شکل سیاہ تمامی
نام اُس دا سی سعد رہو پیارا غفلت عمر گوائی ۔ دین اسلام رسول اللہ دی ہرگز خبر نہ کائی

حاضر ہو کر پاس نبیؐ دے عرض سوال کریندا
حضرت کہیا نال اساڈے جے ایمان لیاویں
ایہ گل سن کے اوسے ویلے ترت ایمان لیایا
مومن ہو کر پاک نبیؐ نوں پھر اوہ عرض سناوے
بہتی خواہش عقد کرن دی دل میرے وچہ ہوئی
حضرت حکم دتا پھر اسنوں طرف فلانے جائیں
بعد سلام اساڈی طرفوں ایہ پیغام سنانا
جا پیغام دتا جد اس نے کہندا بیٹی والا
جاں پھر اپنی بیوی اگے اس ایہ گل سنائی
لڑکی نوں جد معلوم ہویا ماپے نہیں منیندے
کیہا اس ویلے لڑکی تائیں آیا خوف ربانا
ظاہر صورت ویکھ انہانوں نظر پسند نہ آیا
کہن لگی اوہ ماپیاں تائیں لڑکی ادب نیاز دل
بھاویں جیونکر صورت اسدی ہے منظور اسانوں
کرن روایت لڑکی طرفوں جلدی ول اجازت ہوئی
آخر حضرت سرور عالم کیتا عقد انہاں دا
عجب نصیب کیتے رب میرے کرد احمد ہزاراں
وچہ اصحاباں داخل کیتا فضلوں خالق باری
ہو قربان کمال خوشی تھیں لوے حمد ثنائیں
قدرت ربدی گھر اپنے وچہ وہٹی جدوں لیایا
سب اصحاباںؓ ساتھ نبیؐ دے کیتی ترت تیاری
سن کر حکم جہادوں ایہہ بھی ہویا نال روانہ
بعد نکاحوں گھر دے اندر رات نہ ہک لنگھائی
سکدیاں سکدیاں شادی ہوئی سبب بنایا
رل سنگ بہن نصیب نہ ہویا ہکدن شوق پیار دل

میرے جیہاں کمینیاں نوں بھی ہے رب جنت دیندا
بیشک توں بھی جنت جاویں عالی درجے پاویں
نال محبت ہو قربانی کلمہ بول سنایا
یا حضرت ہن میں عاجز دا عقد کرایا جاوے
ایہہ مینوں کوجھی شکلوں ساک نہ دیندا کوئی
آکھ سلام اساڈی طرفوں جا کر اس دیتائیں
بیٹی تیری میرے کارن منگے نبیؐ ربانا
بیوی کولوں پچھ کر آپے کرساں عرض حوالا
شکل سیاہ اعرابی والوں بات پسند نہ آئی
شکل سیاہ ہوں اسدے تائیں میں ساک نہ دیندے
کرن قیاس نہ بھولے ماپے ہے کس دا فرمانا
کرن خیال نہ باطن دیوں کس دا حکم لیایا
کر دیو عقد نکاح اسادا حکم نبی دے یاروں
بے فرمانی پاک نبیؐ دی لائق نہیں تسانوں
سن کر ماپے راضی ہوئے عذر نہ کیتا کوئی
نال خوشی دے سعد اعرابی دونا ہوندا جاندا
کل مراداں حاصل ہویاں صدقہ شاہ ابراراں
نالے مل گئی وہٹی مینوں سندر شکل کواری
نوشہ بن کے وہٹی اپنی لے گیا جا میں چاہیں
اوسے روز رسول اللہؐ نے حکم جہاد سنایا
اوسے روز روانہ ہوئی فوج نبیؐ دی ساری
رلیا فوج نبیؐ دی اندر خالص مرد یگانہ
رج نہ ڈٹھا وہٹی تائیں نہ کوئی بات الائی
سنیاں جد فرمان نبیؐ دا سب کجھ بھول گھمایا
صحبت عیش تصدق کیتی حکم نبیؐ دے پاروں

سن مومن انسانا کلمہ خوناں بھاریا اہل ایماناں
توں بھی مسلمان سداویں مڈھ قدیموں بھائی
یاد نہ رہندا شہوت اندر تینوں خوف ربانا
ہر دم حرص ہوائیں اندر دل شاغل چہ پر یایاں
حکم خدا دے منّے ناہیں مسجد طرف نہ آویں
ہیچ دن اس اعرابی تائیں کلمہ پڑھیاں ہوئے
بس پنجاہوں اگے تیرا دعوے مسلمانی
کر کجھ عقل لے ہوش پیارے پکڑ نصیحت کائی
سنو حقیقت سعدؓ اعرابی سچے صدق ایمانوں
سرور عالم ڈٹھا اسنوں ڈاڈھی شفقت آئی
سعدؓ اتوں تے نوشتہ آہیں کل تینوں پڑھایا
سن فرمان رسول اللہ دا بولیا سعدؓ پیارا
جد کوئی حکم اسلامی ہوئے حکم لساڈا آوے
اتنی عرض سنا کر جلدی رن اندر جا وڑیا
سرور عالم سنیاں جسدم سعدؓ شہادت پائی
ایہ گل دیکھ تعجب ہوئے یار اصحابؓ پیارے
حضرت کھیا رونے آہیں درد اساتوں آیا
جاں پھر حوراں اس دی خاطر جنت چوں آیاں
واہ سبحان اللہ رب خالق جس پر کرم کماوے
جتنے کل اصحابؓ نبی دے صادق مرد ربانے
جیہڑی نعمت پاک نبی نوں رب عطا فرمائی
یار سکے تا ایسے جیہڑے افضل کل جہانوں

کیا کجھ حب نبی دی تینوں بھاریا مسلماناں
جدی مومن ورثہ ساڈا بولیں کر وڈیائی
اجے کہیں میں مڈھ قدیموں مسلمان پرانا
کئی نمازاں شہوت حرصوں کر بے وقت گوایاں
جس دم لا فاما رن لگیں ہرگز نہ شرماویں
جتنے داغ کفر دے آہے سبھ دھوتے ہوئے
ہن تک لبھے نہ تیرے اندروں نکلی بے پروائی
پھر کر بے فرمانی کریں موت سرہانے آئی
جنگ اندر جد حاضر آکے ہویا دلوں بجانوں
نال محبت اس دے کولوں پچھیا نبی خدائی
اتنی جلدی وہٹی کولوں توں کیوں تکڑ آیا
یا نبی در نام تیرے تہیں صدقے عالم سارا
کیا وہٹی کیا مجلس اسدی پھر کوئی چیز نہ بھاوے
ایسا لڑیا پکڑ فرشتیاں جنت اندر کھڑیا
رونے نالے ہسے حضرت پاک حبیب خدائی
ایہ کیا حکمت یا نبی اللہ پچھن لگے سارے
اج دیا میاں اج پرنایا وہٹی چھوڑ سدھایا
منے اسیں اینانوں تک کے رحمت جھڑیاں لایاں
وہندا او گدا جنت جاوے عالی درجے پاوے
اتے طور خدا دے راہ وچ ہو قربان دکھاوے
سارے جگ تہیں علیٰ ادلیٰ ہر یک دولت پائی
کل امتاں نہیں بہتر جیہڑے جبرائیل کہہ قرآنوں

كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ
تم ہو بہتر سب امتوں سے جو پیدا ہوئے ہیں لوگوں میں سے حکم کرتے ہو ساتھ
بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ الخ
پانسا پر اور منع کرتے ہو ناپسند سے اور ایمان لاتے ہو اللہ پر الخ (پ ۴ ع ۳)

اِک دن کجھ یہوداں کہیا اصحاباں دے تائیں
تسیں محمدی گھٹ اساں تھیں درجے شان کماؤں
اُس ویلے ایہ آیت فضلوں خالق پاک اتاری
بہتر ہو تسیں کل امتاں تھیں جیہڑیاں سانُ اپایاں
دسدے ہو تسیں لوکاں تائیں چنگے کم پیارے
جیکر اہل کتاب یہودی بھی ایمان لیندے
بعضے لوک انہاں دے وچوں ہین ایماناں والے
ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ اللہ کہیا حق انہاں دے
کُنْتُمْ خَیْرَ اُمَّتْ رب نے کہیا محمدیاں نوں
یار ملے تاں ایسے جیہڑے جان نثار تمامی
دین ڈھیا تاں لیا جیہڑا اکل دنیا تھیں عالی
نالی رسالت ایسی جس نے مرسل سبھ موکائے
جنم لیا تاں اوتھے جتھے کعبہ رب اوپایا
اگے بیت مقدس آہا قبلہ پیغمبراں دا
پہلوں حضرت سرور عالم بھی اصحابؓ پیارے
اسپر دلوں خیال نبی نوں آوے ہتی داری
وچہ نماز کھلو دن جیسدم حضرت شاہ جہاناں
کیوں جو متاں خدا دی طرفوں حکم کوئی آجاوے
آخر رب حبیب اپنے دی خواہش کیتی پوری
حاصل ہوئی مراد نبیؐ دی خالق دی سرکاروں
جے معراج ہویا تاں اوتھے خالق پاک کرایا
خاص مکان یگانے اندر قربت حاصل ہوئی
سبھے پھر معجزے پاک نبیؐ نوں رب عطا فرمائے

سبھ تھیں بہتر شان اسانوں بخشیا خالق سائیں
نالے بہتر دین اساڈا دین لساڈے نالوں
سبھ اصحابؓ محمدیاں نوں کہیا خالق باری
اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ جو ساریاں لوکاں اندر آیاں
نالے منع کر دبریائیوں رب لوں منن ہارے
ہوندا بھلا انہاں دا جیکر دین قبول کریندے
بہت انہاں تھیں فاسق فاجر تے بدکار موکالے
رہن خوار ذلیل ہمیشہ پھرسن دھکے کھاندے
کل نبیاں تھیں بہتر امت بخشی شاہ نبیاں نوں
امت کل امتاں تھیں بہتر پائی نبی گرامی
کل کتاباں وچوں بہتر پاک کتاب نرالی
سبھ تے مہر لگاون کارن سرور عالم آئے
کل دنیا دا قبلہ جس نوں خالق پاک بنایا
جاں پھر جگ وچہ ظاہر ہویا سرور کل نبیاں دا
اوسے بیت مقدس دیوَل پڑھن نمازاں سارے
پڑھاں نمازاں بیت اللہ ول جی چاہے بہتا ری
ایہو خیال دلے وچہ کر کے ویکھن ول اسماناں
ملکے دیو وچہ بیت اللہ نوں قبلہ رب بنا دے
پڑھو نمازاں بیت اللہ ول آیا حکم حضوری
ایہو قبلہ رب بنایا ادب نبیؐ دے پاروں
جتھے اگے نبیؐ کسے نوں ناہیں رب بلایا
احد احمدؐ دے باجھ نہ جتھے ہور نہ کوئی
اتنے بخشے جتنے اگے سبھ نبیاں نہیں پائے

کیا کجھ ذکر بیان نبیؐ دا بولاں پڑھ صلواتاں
اتنے پڑھاں درود نبیؐ تے جتنے دن تے راتاں

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا

الٰہی درود بھیج ہمارے سردار محمد علیہ السلام پر اور ہمارے سردار محمد علیہ السلام

مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ اَيَّامِ الدُّنْيَا وَلَيَالِيْهَا

کی آل پر بے شمار تمام دن اور تمام راتوں دنیا کے ۔ دا آمین ثم آمین

سُن مومن اک ہور فضیلت پاک نبی دے شان نوں
جتنی پاک کلام خدا نے حضرت اُتے اُتاری
بھاویں نام محمدؐ احمدؐ ثابت پاک کلاموں
جیونکر ہور رسولاں تائیں لے کے نام بلایا
ایویں حضرت نوحؑ وغیرہ حضرت آدمؑ تائیں
ایہہ پاک حبیب اپنے دا اتنا شان بنایا
جتھے رب حبیب اپنے نوں حکم سنایا کوئی
یَا اَیُّھَا الرَّسُوْلُ جیونکر ہویا حکم جنابوں
ایسے طور بلایا ہر جا نام کرامت والا
نبی رسول بلاون اندر عزت ہووے بھاری
آپو اپنا منصب ہووے ہر بندے نوں پیارا
نالے اسوچہ کل امت نوں سب تہذیب سکھائی
افسر اپنے نوں جد کوئی لے کے نام بلاوے
ہے بے ادب خدا دا مار یا خالی عقل شعوروں
ایسے خاطر ادب سکھایا آپ خداوند سائیں
اگے جو کوئی دنیا اندر آیا نبی ربانا
ایس نبی دا شان زیادہ ساریاں نبیاں نالوں
لے کے نام حبیبؐ اپنے نوں ہرگز ناہیں بلایا
لے کے نام بلاؤ ناہیں دوست سائیں دے تائیں
ایس اپنے دوست تائیں لیکے نام بلاندے
پہلے جدوں رسول اللہ دی شرع رسالت ہوئی

کر کے نظر کلام اللہ وچہ دیکھ تمام قرآنوں
لے کے نام حبیب اپنے نوں نہیں سدیا بکواری
ایہہ آپ مخاطب کر کے نہیں بلایا ناؤں
یا موسیٰ نے یا عیسیٰؑ تے یا ابراہیمؑ بھی آیا
لے کے نام مخاطب کیتا سبھنوں اللہ سائیں
یا محمدؐ کر کے ناہیں حکم کوئی فرمایا
یا پیغمبرؐ کر کے سدیا اتنی عزت ہوئی
یَا اَیُّھَا النَّبِیُّ ایویں سدیا رب خطابوں
ہرگز کتے بلایا ناہیں نام علامت والا
جیہڑا منصب دِتا اوہو سدیا خالق باری
ناہیں منصب نال بلایا خاص حبیب پیارا
لے کے نام بلاون اندر بے تہذیبی آئی
بھاویں فسر کجہ آ کے خلقت بُرا مناوے
بے ادباں نوں دُر دُر کر کے جھڑکاں ملن دوروں
لیکے نام حبیب میرے نوں کوئی بلاوے ناہیں
جائز ہے سبھی امت تائیں لے کے نام بلانا
کیتا ادب خدا نے جس دا باہر حد کمالوں
کل امت نوں ایہو اشارہ ادب خدا سکھلایا
کون گنوار نہ سائیں دے ویکھے ادب کماوے ناہیں
کون نتیں محبوب میرے دا کیوں نہیں ادب کماندے
یا محمدؐ ابوالقاسمؐ سد لیندا ہر کوئی

جیونکر نام بلاون سندی عادت آہی اگے
اُسو یلے ایہ آیت اللہ بھیجی ہتھ وحی دے
لبعد نبوت دے بھی اوویں نام بولاون لگے
لکھیا جویں تعارج والے اندر شان نبی دے

لَا تَجْعَلُوْا دُعَآءَ الرَّسُوْلِ بَيْنَكُمْ كَدُعَآءِ

مت ٹھہراؤ بلانا رسول کا آپس میں مانند بلانے

بَعْضِكُمْ بَعْضًا پ ۱۸ ع ۱۵

اپنے ایک دوسرے کے

یعنے سدنا پاک نبی دا نا اس طور ٹھہراؤ
شان نزول اس آیت دیوچہ ابن عباسؓ لیا ندا
منع کیتا رب اس آیت وچہ سبھ اصحاباں تائیں
کرو لحاظ رسول اللہ دا پاک خدا فرماوے
اتھیں پچھے پاک نبی دے جو اصحابؓ تمامی
دوجا مطلب اس آیت دا جوں رسول بولاوے
اپنے وانگ نہ سمجھو ہرگز اُسدا اسدا بولانا
طرح طرح دے فیض پہنچاوے اوہ آواز رسولی
جد کوئی امر تساتوں پہنچے اُس دی پاک بانوں
جدتک آپ تساڈے تائیں رخصت نا فرماوے
امر کسے وچہ چھوڑو نا ہیں اُسدی تابعداری
بھی فرمایا جو کوئی اُسدا امر بجا لیاوے
ہلدوچے لوں آپس اندر جیوں کرسد بولاؤ
پہلوں ہر کوئی پاک نبی نوں لیکے نام بولاندا
لیکے نام حبیب میرے نوں کوئی بولاوے ناہیں
مت کوئی ساڈے دوست تائیں پنے انگ بولاوے
یا نبی اللہ کر کے سدن نال خطاب گرامی
ہر کوئی سُن کے حاضر ہووے مت کوئی دیر لگاوے
ہے اوہ خاص حضوری سدا تے فرمان رباناں
عام آدمی دے وانگوں اُسنوں نا سمجھو معمولی
اُوسیویلے حاضر ہوکے منوں دلوں بجا لوں
تدتک چھوڑ رسول اللہ نوں ہرگز کوئی نہ جاوے
ہر حالت وچہ فرض تساتوں پاک نبیدی یاری
نیاں اُس نے امر ربانا پاک خدا فرماوے

مَنْ يُّطِعِ الرَّسُوْلَ فَقَدْ اَطَاعَ اللّٰهَ

جس نے اطاعت کی رسول کی سو تحقیق اطاعت کی اُس نے خدا کی (پ ۵ ع ۸)

جد کوئی فرمانداری کرسی پاک نبی سرور دی
لکنا شان حبیب پنے نوں بخشیا ذات خدائی
اپنے حکم تے اُسدے اندر فرق نہ رکھیا کوئی
جو کوئی فرماندار نبی دا فرمانداررباناں
بے فرمان رسول اللہ دا بے فرمان ربے دا
پس تحقیق اس فرمانداری کیتی رب اکبر دی
فضلوں جسدی تابعداری اپنی خاص بنائی
اُس دا حکم اساڈا سمجھو کیڈی عظمت ہوئی
فرمانداراں رب دیاں دا جنت وچہ ٹکانا
جو کوئی بے فرمان رہیدا دوزخ حق اُسی دا

ہور فضیلت پاک نبیؐ نوں بخشی خالق باری / اپنے نالوں اودل اسدی رکھی تابع داری
کرو اطاعت پاک نبیؐ دی حکم خدا فرماوے / پس تحقیق اطاعت اسدی ساڈی سمجھی جاوے
ایہ نہیں آکھیا جو کوئی ساڈا حکم بجا لیاسی / پس اوہ فرمانبردار نبیؐ دا بیشک سمجھیا جاسی
جے اس طور خداوند عالم حکم کدی فرماندا / تاں پھر مومن کافر کوئی کیوں کر سمجھیا جاندا
جتنے فرقے دنیا اندر کل یہود نصارے / کر انکار رسول اللہ دا مومن ہوندے سارے
ابو جہل بولہب وغیرہ جو مردود خدائی / اوہ بھی مومن مسلم ہوندے آپو اپنی جائی
اسے خاطر پاک نبیؐ نوں بھیجیا خالق سائیں / جو کوئی مومن بننا چاہے منّے اسدے تائیں
پکڑے اسدی فرمانداری جو کجھ ایہ فرماوے / اسدا دوست ساڈا دوست رحمت بخشش پاوے
اپنی فرمانداری رب نے اس دے ہیٹھ ٹھہرائی / فرماندار رسول اللہ دا فرماندار خدائی
سو کوئی کرے عبادت رب دی لاکھاں ہڑ گاوے / پاک نبیؐ دا حکم نہ منّے کدی نجات نہ پاوے
لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہ کوئی پڑھدا رہے سدائیں / مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰہِ بن مومن ہوندا ناہیں
جیکر من رسول محمدؐ تھوڑا عمل کماوے / یک نیکی دا نسبت سو درجہ اجر حضوروں پاوے
کتنی عزت کتنی عظمت پاک نبیؐ سرور دی / کتنا کرے لحاظ محمدؐ ہی ذات خدا اکبر دی
چونکہ ذات رسولؐ اللہ دا ادب خدا فرمایا / اینویں نام حبیبؐ اپنے دا صاحب شان بنایا
ہے ورھیاں دا کافر کوئی کلمہ پڑھے پیاروں / بخشے جاون کفر تمامی نام نبیؐ دے پاروں
نور ایماں نوں عالی نعمت رب عطا فرماوے / اوسے ویلے فوت ہووے تاں گدا جنت جاوے
اسم مبارک پاک نبیؐ دے کیڈ فضیلت پائی / تنے ورھیاں دی کفر سیاہی دل تھیں جس گوائی
کیوں نہ اسم رسولؐ اللہ دا بخشے نور اُجالا / اپنے نام وچوں رب کڈھیا نام پیارے والا
احد حمید وچوں رب خالق احمدؐ نام بنایا / تے محمود خدا دے ناموں نام محمدؐ آیا
اینویں مدح نبیؐ سرور دی ابو طالب فرماندا / جیوں کر وچہ قصیدے اپنے ایہ اس شعر لیاندا

وَشَقَّ اسْمَهٗ مِنْ اِسْمِهٖ لِيُجِلَّهٗ

اور نکالا نام اس کا اپنے نام سے تو کہ بزرگ کرے اسکو

فَذُوالْعَرْشِ مَحْمُوْدٌ وَّهٰذَا مُحَمَّدٌ

پس عرش کا مالک محمود ہے اور یہ محمدؐ ہیں

لیکنے نام اپنے تھیں رب نے اس دا نام بنایا / ہے محمود عرش دا مالک ایہ محمدؐ آیا

عزت عظمت پاک نبی دا ایں کیا ذکر سناواں
جس دا نام محمد احمد جگ وچہ رکھیا جاوے
اتنی برکت نام نبی دی ابن عباس بتایا
بعد سلام خدا دی طرفوں ایہ خوشخبر سناندا
جو کوئی تیری امت وچوں تیرا نام رکھاوے
عزت اسے جلال اپنے دی کرکے قسم بتاواں
اتنا ادب لحاظ خدا نوں حضرت شاہ بنیا ندا
حضرت انس روایت کردا پاک نبی فرماوے
اک بندے نوں حاضر کرسن پیش خداوند سائیں
تا اوہ بندہ نال خوشی دے بولے حیدر یانا
یارب جنت جاون والا میرا عمل نہ کوئی
ہم ہی آس ولیو چہ میئوں دوزخ بھیجیا جاوے
رب فرماوے نام تیرے تھیں شرم اساں نوں آیا
جو کوئی نام محمد احمد دنیا وچہ رکھاوے
ابن مسعود اصحاب نبی کرے روایت بھائی
جس دے گھر وچہ بیٹا ہووے رحمت فضل غفاروں
روز قیامت نال اساڈے بیٹا باپ پیارے
ابو سعید جو خدری صاحب یار نبی سرور دا
جس گھر کوئی محمد احمد یا عبداللہ ہووے
ابو ہریرہ کرے روایت حکم نبی سرور دا
نال پیار محمد کرکے اسنوں جد دل بلاندا
کہن لبیک اوہ یا ولی اللہ عجب نصیبہ پایا
جتنا اجر ثواب اسانوں ملے عبادت پاروں
روز قیامت جد دل خدا تھیں سر کوئی بدلہ پاوے
ہور روایت وچہ معارج راوی ذکر لیایا

پڑھ صلوٰتاں تسلیماتاں دم دم صدقے جاواں
دوزخ اگ نہ ساڑے اسنوں ادب کنوں شرماوے
اک دن جبرائیل فرشتہ پاس نبی دے آیا
یا نبی اللہ حکم تساں نوں پاک خدا فرماندا
روز قیامت اسدے کولوں شرم اسانوں آوے
برکت نام تیرے دی اسنوں دوزخ وچہ نہ پاواں
دوزخ وچہ عذاب پاوے جو ہمنام اودہا ندا
روز قیامت جد دل خدا دل ہر کوئی پکڑیا جاوے
حکم کرے رب جنت اندر لے جاؤ اس تائیں
گرگر حمداں مولا اگے کرے سوال نمانا
کس گل پاروں میرے اُپر ایسی رحمت ہوئی
ایسیاں بد اعمالاں تائیں جنت کون دکھاوے
کرکے ادب حبیب اپنے دا جنت حکم سنایا
دوزخ اسنوں بھیجن کولوں شرم اسانوں آوے
سرور عالم ختم رسولاں ایہ خوشخبر سنائی
رکھے نام محمد احمد حب اساڈی پاروں
دوویں رلکے جنت جاسن کہیا نبی سہارے
صاف حدیث رسول اللہ تھیں نقل روایت کردا
اس گھر اندر رحمت آوے وروں نس کھلووے
جو کوئی مومن پتر اپنے دا نام محمد دھردا
دیہن جواب فرشتے اسنوں عرش مقام جہاندا
وچہ عبادت ساڈی تینوں رب شریک بنایا
ایہ سبھ تیرے دفتر اندر درج ہویا سرکاروں
کل ثواب ساڈا اسدا تینوں بخشیا جاوے
برکت نام رسول اللہ دے جو نکر اثر دکھایا

نام جلیلہ وقت نبیؐ دے سی اک عورت کوئی
اک دن رحمت عالم اگے آن سوالن ہوئی

یا نبیؐ اللہ لڑکے میرے چھوٹے مر مر جاون
کرن حضور عنایت ایسے عمل کوئی فرماون

حضرتؐ کہیا ہن جد تیرا لڑکا ہووے کوئی
رکھیں نام محمدؐ اس دا ایہو عنایت ہوئی

برکت نام محمدؐ اس دی عمراں رب ودھاوے
ودھے اس دی نسل زیادہ مولا برکت پاوے

جاں پھر اسنوں لڑکا ڈھیا مولا رحم کمایا
نام محمدؐ رکھیا اس دا جیویں نبیؐ فرمایا

بخشی رب حیاتی اسنوں نام نبیؐ دے پاروں
نالے اگوں پتر پوتے ہوئے باجھ شماروں

وچہ بحرین مقام انہاں دی ایڈ ترقی ہوئی
جتنی نسل انہاں دی اوتھے اتنی ہور نہ کوئی

ہور روایت نقل کتاباں وچہ معارج آئی
روز قیامت زندہ ہوسی جد مخلوق خدائی

کل نبیاں دے ہاں امتاں تائیں حاضر رب بلاوے
ہر پیغمبر امت اپنی پیش حضور لیاوے

جس نبیؐ دی امت کارن ہوسی ارشاد ربانا
لے کے نام بلاوے مولا آوے ٹول فلانا

مثلاً امت نوحؑ نبی دی جد دوں بلائی جاسی
امت نوحؑ دی حاضر ہووے حکم خدا فرماسی

اینویں ابراہیمؑ نبیؐ دی امت جد دوں سدلیوے
حکم ہووے جو ابراہیمی امت حاضر تھیوے

اینویں امت موسیٰؑ دی توں حکم کرے رب عالی
پیش اساڈے ہووے امت حضرت موسیٰؑ والی

سبھ نبیاں دی امت تائیں اینویں آن پکاراں
ایپر جد طلب بلائی جاوے امت شاہ ابراراں

حکم کرے رب دوست ساڈے حاضر ہوون سارے
جیہڑے خاص حبیب میرے دے تابعدار پیارے

اس دن بھی رب پاک نبیؐ دا اتنا ادب کماوے
لے کے نام بلاون کولوں شرم خدا نوں آوے

مومن توں بھی نام نبیؐ دا ادب لحاظ کماویں
سن کے نام رسولؐ اللہ دا صلواتاں پہنچائیں

عزت عظمت حرمت اُسدی باہر حد شماروں
کیا کیا درجے حاصل ہوون ادب محمدیؐ پاروں

شان محمدیؐ ادب محمدیؐ کیا میں دساں تینوں
سن اک ہور عجیب حکایت نظری آئی مینوں

حکایت شخصے فاسق کہ بہ برکت اسم محمد علیہ الصلوٰۃ مغفرت یافت

سی اک اسرائیلیاں اندر شخص گناہیں بھارا
دن تے رات گناہاں اندر شاغل اوگنہارا

فسق [illegible]ر معاصی پاروں حد نہ چھوڑی کائی
دو سو سال گناہاں اندر ضائع عمر گنوائی

آخر ایسے حالت اندر پیتا اجل پیالہ
سن کے ہر کوئی راضی ہویا مر گیا عیباں والا

کیتا شکر تمامی لوکاں خوشی نہایت پائی
شکر ہے ساڈے گردوں لتھا سختی رب مکائی

تا کسے غسل جنازہ کیتا نا کوئی کفن دتو نے
حال خراب نمانے تائیں ٹنگوں رستا پایا
موسیٰ نبی کلیم اللہ نوں ہویا حکم ربانا
گور جنازہ ہرگز اسدا کسے نہ کیتا کوئی
توں ہو جا دھوں کڈھ شتابی ساڈے دوست تائیں
آکھیں اسرائیلیاں تائیں پڑھن جنازہ آون
جو کوئی نال محبت اس دا پڑھسی آن جنازہ
سن کر حکم الٰہی موسیٰ اس دی طرفے آئیا
جدوں پچھیا تا حضرت موسیٰ بہت حیرانی آئی
خبر نہیں رب اسدے تائیں دوست کویں بنایا
کفن دفن تھیں فارغ ہو کے وچہ دربار ربانے
ایہو شخص گناہاں بھریا عیباں نال پرویا
کس سببوں ملیا اسنوں درجہ دوستی والا
رب فرمایا جیونکر بندے سجان اسدے تائیں
ایہو وچہ توریت مبارک مکدن جہاتی پائی
پڑھ کر نام محمدؐ اسنوں لگا بہت پیارا
چم کر اسم حبیب میرے دا ادب محبت پاردوں
جد اس پاک حبیب میرے دا عزت ادب کمایا
بخش دتے سب اوگن اسدے دسو برساں والے
وچہ محباں آپنیاں دے بخشیا قرب حضوری
جیں دے ادبوں غیر امت دا بخشیا ایڈ گناہیں
تابعداری حب نبیؐ دی کامل ادب نشانی
جیکر منہ تھیں ادب کماوے دل وچہ کفر عقیدہ
ہتھیں گانا سرتے سہرے چھڑے انگوٹھے چمیندا
دسو انہاں انگوٹھاں دے چوں کیا اسنوں ہتھ آد

ناکوئی قبر بنائی اسدی نا مدفون کیتو نے
پکڑ گھسیٹ اروڑیاں اندر گندی جگہ وگایا
فوت ہویا اک دوست ساڈا دنیا چھوڑ سدہانا
اسے سٹ اروڑیاں اندر بہت بے ادبی ہوئی
غسل جنازہ کر کے اسنوں نال ادب دفنائیں
برکت اس جنازے پاروں رحمت بخشش پاون
فضلوں اسیں کھولیساں اسنوں رحمت دا دروازہ
گندی جگہ اروڑی وچوں میت پکڑ اٹھایا
اوہ یار گناہاں اندر جس نے عمر لنگھائی
ایہہ امر قبولیا رب دا جیویں خدا فرمایا
کیتی عرض خداوندا اگے نیرباں توہیں جانے
کویں نساڈا قرب حضوری اسنوں حاصل ہویا
کویں بنایا دوست اسنوں یا رب پاک تعالیٰ
سو حصے ودھ اسدے نالوں آہا سخت گناہیں
اس وچہ نعت حبیب میرے دی اسنوں نظری آئی
ادب محمدی دل دے اندر ماریا آ چمکارا
لایا اپنیاں چشماں اتے عزت ادب پیاروں
میں بھی اسنوں عزت بخشی دوست خاص بنایا
جنت حوراں محل بہشتی کیتے اساں تحویلے
ہوئی ادب محمدی پاروں مقبولی منظوری
امت جیکر ادب کماوے کیوں بخشیوے ناہیں
مستحق بے ادبی پاک نبیؐ دی کرے جو بعزتی
قسم خدا دی اہل ایماناں ایہہ نہیں ادب نبیؐ دا
جیکر حکم نبیؐ دا سو ہرگز نہیں منیندا
عورت اپنا سینہ گھٹے کداؤ لذت پاوے

ساری عمراں پاک نبیؐ دا حکم نہ نیاں کری
جیونکر دین رسولؐ اللہ دی تدھ بے ادبی جانی
جو کجھ حکم نبیؐ فرماوے اُس دی طرف نہ آویں
ساریاں حداں دین نبیؐ دیاں ہوون پٹ اگیرے
جے کر حاکم وقت کیدی ایہ بے ادبی کردوں
ایپر ہے اوہ رحمت عالم جگ وچ ہو کر آئیا
سرورؐ عالم اعلیٰ حاکم افسر کل جہاناں
سورج بھی سردار عرب دا اتنا ادب کماوے
سر دے اوپر ہے ہمیشہ رحمت بدل سایہ
اُپر زمین نہ پاک نبیؐ دا سایہ کدی دسیوے
جس گھوڑے پر سرورؐ عالم پاون قدم پیارے
جس رُکھے دے سائے اندر ٹھہرے شاہ نبیاں دا
جنہاں درختاں پتھراں کولوں قدم رنجہ فرماون
جنگل دے حیوان بچارے اُٹھ اُٹھ ہوون سلامی
کل فرشتے ادب کماون پاک نبیؐ سرور دا
جبرائیلؑ خدا دے حکموں جدوں حاضر ہووے
وجیہہؓ کلبی شاہ عرب دے جد ایمان لیاندا
اس ہتھیں پچھے وحی فرشتہ جد کوئی حکم لیاوے
جنہوں کرے پسند پیارا پاک رسولؐ شہارا
اتنا ادب لحاظ نبیؐ دا خالق دی سرکاروں
کتنے دشمن دوست ہوگئے ادب نبی دا کر کے
کتنے کافر ادب نبیؐ تھیں اصحابؓ بنائے
اُم جمیل تے ابولہب نے جو بے ادبیاں چایاں
سورۃ تبت حق جنہاں تے بھیجی خالق سائیں
عکرمہؓ بیٹا ابوجہل دا جد ایمان لیایا
اجے کہے جو بیرے کولوں کیا بے ادبی ہوئی
اُستھاں وددھ کے ہور بے ادبی کیونکر ہوندی کائی
منہ تھیں نہیں غلام نبیؐ دا صدقے صدقے جاویں
اجے برابر ہو جیہے ادب قواعد تیرے
لگدا پتہ تد ایہیں جیہدم قید ہو گئیندا مردود
ہے افسوس بیقدرا اُس دا تدھ کجھ قدر نہ پایا
ہر شئے عزت کرے جہاندی وچ زمیاں آسمانان
جے کر حضرت باہر نکلن تا لشن مُول نہ لاوے
جتول جاون نال لے جاوے چھتر رب بنایا
مت کوئی اُپر قدم ٹکاوے ترک دا بول تھیوے
کرے پیشاب نہ لبھدیاں تو ڈی ادب نبیدی روں
جد تک حضرتؐ آپ جاون سایہ چھوڑ نہ جاندا
ادبوں کرن سلام تمامی صلواتاں پہنچاون
سُن کے نام رسولؐ اللہ دا کر دے ادب تمامی
کافر بے فرماناں باجھوں کون بے ادبی کردا
وانگ غلاماں خدمت اندر جُھکے منہ کھلووے
نقر محبت کہے اُس تے سرورؐ کل نبیاں دا
اوہ بھی وجیہہؓ کلبی والی صورت بن کر آوے
اوہا شکل بناواں میں بھی ہوداں متاں نیارا
جبرائیلؑ بھی شکل وٹاوے حُبّ نبیؐ دی پاروں
کتنے دوست دشمن بن گئے بے ادبی دے چہرے
کتنے سارے بے ادبی پاروں دوزخ وچ وگائے
رشتہ داریاں پاک نبیؐ دیاں ہرگز کم نہ آیاں
ساری اُمت لعنت پاوے روز قیامت تائیں
عزت ادب نبیؐ دے پاروں رب اصحابؓ بنایا

باپ اس دا ہے اوہیاں کر کے دوزخ گیا ہو کالہ
بہاویں اس بھی پہلی عمراں ضداں بہت کمایاں

پچھلا ایہی جنت ہویا ادب کیتا وڈ والا
جلدآ قدم نبیؐ دے پکڑے بخشیاں گل ہر پایاں

ذکر اسلام آوردن حضرت عکرمہ رضؓ بن ابو جہل

وچ کتاباں دو قسماں دی خبر روایت آئی
دیکھو دکھیہ روائیتاں دونویں کر کے عرض سناواں
اول شیخ محمد واعظ لکھیا ایہہ حوالا
کہندا اوہ جو عکرمہؓ آہا بڑا جوان ہک نامی
ایہہ دشمن دین نبیؐ دا آہا ہر حد شماروں
ہکدن حضرت سرور عالم کہیا اس دے تائیں
ہے افسوس ایہہ صورت لیکے دوزخ اندر جانا
کیا مشکل جے نال اساڈے توں ایمان لیاویں
حدوں نصیحت کیتی اسنوں پاک حبیب خدائی
کر کے ضد دلیو چہ آکھے موت پوے مر جاواں
آوڑیا بت خانے اندر ایویں کاوڑ ہوندا
رو رو کہندا بتاں تائیں نظر کرم دی بھالو
تسیں سبھے معبود اساڈے مارو میرے تائیں
کیا اس ویلے عکرمہؓ تائیں رب اسرار وکھایا
بول جواب سنایا اسنوں وڈے بت نمانے
ہے اوہ عالی ہمت والا وڈیاں قوتاں والا
آخر تینوں مسلم کرسی معلم ہوندا مینوں
ایہہ گل سن کر عکرمہؓ تائیں ڈاڈھی دہشت آئی
پے گیا فکر دلیو چہ ڈاڈھا ہن میں کتول جاواں
عقل نہ آوے بتاں حیدی دتی بول گواہی
ایہہ محابہ جس دی خاطر بولن بت پتھر دے

عکرمہؓ بیٹے ابوجہل دے جویں ہدایت پائی
جیونکر نقل نکھاباں اندر خدمت وچہ لیاواں
معجزات کتاب اپنی وچہ قصہ عکرمہ والا
سوہنی شکل عجائب اسنوں بخشی رب گرامی
سنہا پھرے رسول اللہ نہیں پن قبولن پاروں
کیسی سوہنی صورت تینوں بخشی خالق سائیں
ایسا سوہنا نازک جسہ آتش وچہ چلانا
دائم عیشاں خوشیاں پاویں وچ بہشتاں جاویں
سنہا دور نبیؐ دے کولوں ڈاڈھی کاوڑ آئی
ویکھاں نہیں محمد تائیں دنیا چھوڑ سدھاواں
لگ پیا آ بتاں اگے گھت دوہاں یاں روندا
جیون تلخ ہویا ہن مینوں میری جند نکالو
تا جو پھیر محمد مینوں نظری آوے ناہیں
سبھہ نہیں وڈا بت خدا نے قدرت نال الایا
سچ محمد بھیجیا رب دا توں احمق کی جانے
بیشک سچ رسالت اسنوں بخشی حق تعالے
جتناں تسیں بھیجیں اس نہیں نہیں خلاصی تینوں
بتاں بھی ہن ایہہ گل آکھی جانہ جیلے کائی
کیا تجویز کراں ہن اس نہیں لوہن خلاصی پاواں
ہے اوہ بیشک دوست ربدا سچا نبی الٰہی
پھیڑے ہرگز نال کسے دے بول کلام نہ کردے

سو کوئی کول اُنہاں دے آکے داہڑی اپنی پٹے | ایہ مُول نہ بولن اگوں ایہ وٹے دے وٹے
اج ایس بول سنائی مینوں سنت نبی سرور دی | ہے کوئی بھید ربانا ایتھے قدرت رب اکبر دی
ایہ گل سمجھ نہ آوے اسنوں غیر خیال نہ اُٹھاوے | جد تک رب دا حکم نہ ہووے کوئیں ہدایت پاوے
آخر اوتھوں گل شتابی گھر اپنے دل آیا | جو کجھ درم دینار تمامی پلّے اپنے ہایا
شہروں نکل روانہ ہویا منہ دبر ہا دریا دا | چلکے ڈب مراں گا اوتھے کیتا ایواز دا
کتنے روزاں پینڈا کرکے پہتا ندی کنارے | آخر غرق ہوون دی خاطر چھال ندی وچ مارے
اُس دریا دے پانی تائیں ہویا حکم ربانا | چیتا ہوش کریں دریا دا اسنوں نہیں ڈبانا
دوست ساڈے اس دے اُوپر نظر کرم دی پائی | اس دی نظر مبارک پاروں شرم اساں نوں آئی
چاویں اُسنوں قدر نہ علم ہے معذور ہمانا | غیرت نہیں ایہ ڈبنا چاہے اساں مُول ڈبانا
توں بھی کریں لحاظ اس گل دا امر ہویا سرکاروں | کجھ تکلیف نہ دیویں اسنوں ادب نبی دے پاروں
کافروں جد ادب نبی تہیں پانی نہ ڈبوے | مومن تابعداراں تائیں دوزخ کویں جلاوے
ماری چھال جدوں اُس جاکے ذکر مصنف کردا | پانی غرق نہ کیتا اسنوں رہیا آتا ہاں تردا
اپنی طرفوں ڈبنے اندر کسر نہ چھوڑی کوئی | ایہہ حلم ربے نہیں اسنوں کجھ تکلیف نہ ہوئی
کشتی وانگوں پانی اُپر پھرے وچار بھوندا | ترلا کرے مٹھاہاں جاں واں غوطہ اک آوندا
تاجو یک سوداگر ٹولہ قدرت پاک خداؤں | کشتی دے وچ چڑھیا ہویا آلنگھیا دریاؤں
ویکھ حوالہ عکرمہ والا ترس اینہاں نوں آیا | پکڑ بہانیاں نال محبت کشتی وچ چڑھایا
پچھن لگے اس دے کولوں کون کوئی توں بھائی | کیہڑے آیوں کیتھے جاناں کویں مصیبت پائی
کہندا نام میرا ہے عکرمہ ابو جہل دا جایا | قوم قریشی مڈھ قدیموں مکے طرفوں آیا
ہے اک نام اجکل پیغمبر سید داں دا | جدوں ہو دساڈے تائیں جادو دین کہاندا
جسنوں پکڑے جادو کر کے اپنے نال رلاوے | پیو دادے دا دین چھڑاوے مسلمان بناوے
مینوں بھی اوہ چاہندا ایسی مسلمان بنانا | ایہ میں نوں مذہب اس دا ہر گز مُول نہ بھانا
نس آیا میں اس دے کولوں چھال ندی وچ ماری | تاجو اپنے مذہب اُپر ڈب مراں یکباری
ایہ سندی قسمت میری پانی نہیں ڈبایا | آکر تساں نکالیا مینوں کشتی وچ بہایا
جد ایہ بات سنائی اُس نے اپنے درد آزاروں | لیا پچھان سوداگراں اسنوں ابو جہل دے پاروں
اپنے پاس بٹھایا اسنوں عزت کر یتہ ٹکاناں | بیٹھ گیا اوہ کول انہاندے جیوں حیران نمانا

قدرت رب دی اک سوداگر مومن مرد خدائی / تھی اک چھوٹا اوس دا بیٹا اوسے جائی
لڑکے دے ہتھ تختی آہی سبق پکاون آلی / جس دے اُپر لکھی ہوئی سی ایہ آیت عالی

یَا اَیُّھَا النَّبِیُّ حَسْبُکَ اللّٰہُ وَمَنِ اتَّبَعَکَ مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ

اے نبی کفایت ہے تجھ کو اللہ اور جتنے تیرے ساتھ ہو گئے مومن (پ ۶ ع ۴)

نال بلند آوازا وہ لڑکا آیت ایہو پکاوے / پڑھ پڑھ یاد کریندا ایہو مڑ مڑ کے دوہراوے
عکرمہؓ نے ایہ آیت اوتھیں سنی جو ہیسی واری / فضل الٰہوں اس دے توں لگی بہت پیاری
نال محبت لڑکے تائیں عکرمہؓ عرض سناندا / کیہا ایہ چیز پڑھیں توں بیبا جس دا سبق پکاندا
لڑکے کہیا پڑھدا ہاں میں آیت ایہ قرآنوں / اُپر رسول محمدؐ جیہڑا بھیجیا رب آسمانوں
ایہ گل سن کے عکرمہؓ تائیں دلوں محبت ہوئی / کہندا سچ کلام پیاری ایسی ہور نہ کوئی
بیشک سچ رسول محمدؐ سچ کلام ربانا / جس دے سنیاں دل میرے تے چا اثر محبت دھانا
ایہو کلام محمدؐ اُوپر جیکر رب اوتاری / کیوں میں اس نہیں منا پھر دا عقل میری کیوں ماری
لگا کہن مہانیاں تائیں کشتی نوں پرتاؤ / دیکھاں چل محمدؐ تائیں بیڑا کندھی لاؤ
دس دیناراں ساتھوں لوؤ اپنا ہرجانہ / ایپر کشتی نوں یکواری پچھے کرو روانہ
کہن مہانے دس دیناراں نہیں منظور اساتوں / عکرمہؓ کہندا ویہ دیناراں لیواں اسیں تساں توں
کہن مہانے ویہہ ہزاراں بھی اسیں قبول نہ پاواں / بھو دے ہرج اساڈا ایتھا کشتی نہ پرتاواں
تاں پھر عکرمہؓ نال محبت سو مہراں فرمایاں / ایپر اجے مہانیاں تائیں مول پسند نہ آیاں
جیوں جیوں عکرمہؓ زور لگاوے کرے منت تہاندی / تیوں تیوں پون زور مہانے عادت جیویں انہاندی
عکرمہؓ آکہے پچھے موڑو وجہ اگاہاں لاون / جتنے وجہ اگیرے لاون مہراں ودھیاں جاون
آخر دہ سو مہراں تائیں جس دم نوبت آئی / دیکھ بیار مہانیاں کیہا ڈاہڈا ہیں توں بھائی
دہ جانے ہن تیری خاطر کشتی اسیں موڑیندے / نہیں تاں سکے باپ پیندی گل نہ کدی منیندے
عکرمہؓ نے تھیلی کھول کمر ہیں مہراں ترت نکالے / دہ سو مہراں گن کے جلدی کیتیاں تہاں حوالے
لائے وجہ مہانیاں جلدی کشتی نوں پرتایا / دہ سو مہراں لیکے اسنوں کندھی تے پہنچایا
واہ سبحان اللہ کیا رب دی پاک کلام گرامی / ہکو آیت سن کے اسدا گیا کفر تمامی
ڈب کے جان گواون آیا جیندی غیرت ماروں / دہ سو مہر اُسے دی خاطر دتی عشق پیاروں
کیبا تاثیر کلام اللہ نے اپنا رنگ وکھایا / ہک پل اندر عکرمہؓ تائیں کجھ دا کجھ بنایا

برکت اثر کلام اللہ دا وچہ حساب نہ آوے
جو کوئی اسنوں سچ سمجھے ترت ہدایت پاوے

کیا اک ہور عجائب قصہ یاد پئی گل مینوں
باقی قصہ عکرمہ والا پھیر سناساں تینوں

قصہ در قصہ برکت و کشش کلام اللہ شریف

جموں وچہ ہک رہندا آہا عالم مرد ربانا
نالے علم طبابت اندر بیشک حکیم سیانا

ہر ہک طرح کلام اللہ دا عاشق دلوں بجانوں
کوئی وقت نہ گذرے اسدا خالی باہجہ قرآنوں

رات دنے اوہ لوکاں تائیں وعظ کلام سناوے
ہوتی جدوں پردون لگے خلقت جڑ مل آوے

دیوے درس کلام اللہ مومن لوکاں تائیں
سن سن مومن صدقے جاون آون چائیں چائیں

دائم ایہو طریقہ اس دا جینی عمر گذاری
لگ دے درس نہ ناغہ کیتا اندر عمراں ساری

ہک دن سکھ جموں دا کوئی شامت حرص ستایا
ہولا چارا ہنانڑے کولوں دارو لینن آیا

اگے درس کلام اللہ دا آہا شروع اوہناں دا
اوہ بھی بیٹھ گیا ہک پاسے ادب کنوں شرماندا

تھوڑا اجے جدہہ کے اس نے سنی کلام ربانی
اوسے ویلے سکھ عاجز دی مرض تمام ہانی

ہو گئی رب دے فضلوں دکھ نہ رہیا کوئی
پایا اثر کلام اللہ نے ترت ہدایت ہوئی

مجلس اندر اٹھ شتابی کلمہ بول سنایا
کہندا دین سکھاؤ مینوں میں ایمان لیایا

مولوی صاحب دسے اسنوں حکم احکام الہی
کہندا اوجہ کلام اللہ دے کیسی برکت آہی

آیاں سال ہیں پاس تساڈے دارو پھکن کوئی
سنیاں جدوں کلام ربانا ساری صحت ہوئی

ظاہر باطن مرضاں سبھے مینوں چھوڑ سدھایاں
کل مراداں حاصل ہویاں کل شفائیں پایاں

بیشک پاک کلام الہی خاص شفا حقانی
دور کرے ایہہ مرضاں سبھے روحانی جسمانی

جیوں کر سکھ نمانے اوپر ہویا فضل حضوروں
روشن کیتا سینہ رب نے دین نبی دے نوروں

جداوہ سکھ ایمان لیایا رحمت ربدی پائی
جموں والے راجے تائیں خبر کسے پہنچائی

یا سرکار حکیم تساڈے بڑا اثر کمائیا
شخص فلانا سکھاں وچوں مسلمان بنایا

ایہہ گل سن کے جلدی راجے سدیا عالم تائیں
پاس بلا کے کہن لگا مینوں گل سنائیں

سنیاں میں جو سکھ فلانا مسلم مذہب بنائیا
تاں پھر اگوں راجے تائیں عالم نے فرمایا

میں ناں اسنوں مسلم کیتا نا کہیا اس تائیں
ایہہ اک کتاب اساڈی بخشی خالق سائیں

کرے کتاب اوہ دعوی جو کوئی مینوں سنے سناوے
اپنی طرف بلاواں اسنوں ترت ہدایت پاوے

پس میں اوس کتاب اپنی دا دعویٰ ایہ آکھلاواں ۔ کراں تجربہ لوکاں تائیں پڑھ کے بہت سناواں
دیواں درس ہمیشہ اسدا شوقوں سدا اسدا ائیں ۔ دیکھاں اپنے دعوے اندر سچی ہے یا نائیں
جیکر اس نوں سنکے کوئی دین ایمان لیاوے ۔ اوہ سبھ اثر کتاب میری دا ہیں سر دوہن آوے
ایہ گل سن کے راجے کہیا مولوی صاحب تائیں ۔ مینوں بھی کوئی آیت اسدی پڑھ کے ذرہ سنائیں
تاں پھر حضرت مولوی صاحب پاک کلام ربانا ۔ نال محبت راجے تائیں کیتا شروع سنانا
دو تن آیتاں مجلس اندر پڑھ کے جدوں سنایاں ۔ سنے وزیراں راجے تائیں چھم چھم ہنجوں آئیاں
بیخود ہو کے آکھن لگا سچ کلام خدائی ۔ مینوں بھی اس دل دے اندر جا کر گنڈی پائی
بیشک سچا دعوے اس دا جو کجھ ایہ فرماوے ۔ بس کر دہت مینوں بھی ایہ مسلم پکڑ بناوے
جو کجھ کیتا اسے کیتا تیرا دوس نہ کوئی ۔ ہے کوئی عجب کتاب خدا دی پڑنا تیروں ہوئی
واہ وا پاک کلام الہٰی صاحب اثر پیاری ۔ کافر بھی جد سنلیے اسنوں ہو جاون اقراری
بھاویں ظاہر دنیا خاطر کرے عار نمانے ۔ اپر دل وچ نور شمس دا چام چڑک بھی جانے
چھپ نہ رہندی ہول کسے تھیں سچیاں دی سچیائی ۔ گجھی رہے نہ دنیا اندر سورج دی روشنائی
دیپر یا ہجہ نصیب کسے تھیں کوئی نہیں فیض اٹھاندا ۔ آب حیات نصیباں باجھوں ہوں نہ پیتا جاندا
ابولہب نوں گھر اپنے وچ ملیا نبی ربانا ۔ قسمت باجھ نصیب نہ ہویا جنت اندر جانا
اکھیں والیاں نوں رب عالم دردوں چن دکھاوے ۔ نابینے نوں گھر اپنے وچ دیوا نظر نہ آوے
سوہنا نور کلام اللہ دا جگ وچ رب کہنڈ آیا ۔ کیا اک نیک خدا دے بندے سخن عجب فرمایا

غزل در تعریف قرآن کریم

جمال و حسن قرآن نور جان ہر مسلمان ہے ۔ قمر ہے چاند اور دل کا ہمارا چاند قرآن ہے
نظیر اسکی نہیں جچتی نظر میں غور کر دیکھا ۔ بھلا کیونکر نہ یکتا ہو کلام پاک رحمان ہے
بہار جاوداں پیدا ہے اسکی ہر عبارت میں ۔ نہ وہ خوبی چمن میں ہے نہ اس سا کوئی بستان ہے
کلام پاک یزداں کا کوئی ثانی نہیں ہرگز ۔ اگر لولوئے عماں ہے وگر لعل بدخشاں ہے
خدا کے قول سے قول بشر کیونکر برابر ہو ۔ وہاں قدرت یہاں درماندگی فرق نمایاں ہے
ملائک جسکی حضرت میں کریں اقرار لا علم ۔ سخن میں اس کے ہمتائی کہاں مقدور انسان ہے
بنا سکتا نہیں کب پاؤں کیڑے کا بشر ہرگز ۔ تو پھر کیونکر بنانا نور حق کا اس پہ آساں ہے

اے لوگو کرو کچھ پاس شان کبریائی کا
خدا سے غیر کو ہمتا بنانا سخت کفراں ہے
اگر اقرار ہے تم کو خدا کی ذات واحد ہے
یہ کیسے پڑ گئے دل پر تمہارے جہل کے پردے
نہیں کچھ کیں نہیں بہایو نصیحت ہے غریبانہ

زباں کو تھام لو اب بھی اگرچہ بوئے ایماں ہے
خدا سے کچھ ڈرو یارو یہ کیسا کذب بہتاں ہے
تو پھر کیوں اسقدر دل میں تمہارے شرک پنہاں ہے
خطا کرنے سے ہو باز آؤ اگرچہ خوف یزداں ہے
کوئی جو پاک دل ہووے دل و جاں سینہ قرباں ہے

رجوع بہ قصہ عکرمہ رض

سنوں حقیقت عکرمہ رض تائیں جیوں تم سنی کلام بافی
ایسا دل اُس دیوچہ آکے اثر محبت پایا
اُپر کنارے اُس دریا ئیں گئے اُتار دھاتے
جس حضرت دے ویکھن کوں نٹھا غیرت کھاندا
دوڑے نالے آکے دل وچہ کیہڑا ویلا ہوسی
لگ گئے پر محبت والے عشق نبی دے پاروں
دس وزاں دا پینڈا آہا راہ دی ذکر لیا یا
پہلوں پاک نبی نوں اس دی خبر خدا پہنچائی
نالے دوہمراہی اسدے طلب زیارت آدن
اس نہیں پیچھے رب دی طرفوں وحی پیغام سنایا
کہدیو اج کفاراں تائیں جے او طاقت پاون
کچھ نہیں اج ہن ہرگز اس تے زور کسید اچلیدا
سن کے حکم حبیب خدا کے شاہ علی نے سد وایا
سیہ نوں ایہ فرمان سنایا پاک حبیب تعالیٰ
پاس اسا ڈے حاضر ہو کے اج ایمان لیاوے
سن کر حکم نبی دا گوں مول نہ بولیا کوئی
اجہاں نوں دی عکرمہ نوں بھی خالق پاک لیا یا
دیکھ جمال پیارے والا قدماں اندر جھڑیا ر

اوسے ویلے حب نبی دی رگ رگ وچہ سمانی
دہ سلو مہراں پلیوں دیکھے کشتی نوں پرتایا
بیٹھ کے لک روانہ ہویا طرف حبیب ربا تے
ہن دیدار اوسے دی خاطر شوق نہ جر یا جاندا
جس ویلے ہن پاک نبی دی چل کرساں پابوسی
کامل قدرت ظاہر ہوئی خالق دی سرکاروں
ادھے دن وچہ قدرت سیتی رب اسنوں پہنچایا
آوے بیٹا ابوجہل دا یا محبوب خدائی
تیتے پاس تسا ڈے آکے کلمہ بول سنائی
یا نبی اللہ حکم تساتوں پاک خدا فرمایا
عکرمہ رض نوں ہن تیرے کولوں کر کے منع ہٹاون
نال تیرے ایمان لیایا بیٹا ابوجہل دا
اتھیں بعد کفاراں تائیں کر کے جمع بولایا
عکرمہ بیٹا ابوجہل دا ہے ہن آون والا
ہے کوئی اسنوں روکن والا جیہڑا روک ہٹا وے
کرے جواب مقابل ہو کے کس نوں طاقت ہوئی
خدمت اندر حاضر ہو کے شرف زیارت پایا ر
نال محبت بول زبانوں کلمہ اشہد پڑھیا

پکڑ اٹھایا سرور عالم گل دے نال لگایا وچہ اصحاباں داخل کیتا قرب عطا فرمایا
واہ سبحان اللہ رب جسدی قسمت نیک بناوے ہکو آیت اسدے کولوں سارے کفر سٹاوے
بدقسمت لوں سارا مصحف کھول سناوے کوئی ذرہ کفر نہ جاوے دلدا نہ سٹے بدخوئی
کافر ہکو آیت سن کے دل دے کفر نروڑے مومن پڑھے قرآن ہمیشہ بدعت شرک نچھوڑے
جیکر ایہ کلام اللہ دی ایہ بھی عمل کماوے کویں نہ رحمت ہووے اس تے کویں بہشت نجاوے
ہکو نظر رسول اللہ دی عکرمہ اوپر ہوئی باقی عرق نہ کیتا اسنوں دکھ نہ دتا کوئی
پکڑ ڈھانیاں نال محبت کشتی وچہ چڑھایا دس روزاں دا پینڈا کرکے ادھے دن وچہ آیا
تن سو سٹھ ہزار مومن تے نظر خداوند پاوے ایسے کامل مومن تائیں دوزخ کویں جلاوے
کویں نہ کرے محبت اسدی پاک رسول ربانا کیوں نہ پار لنگھاوے اسنوں بن کے آپ مہانا
برس پنجاہ ہزار برابر عرصہ محشر والا کویں نہ پل وچہ کرے نبیڑا خالق پاک تعالیٰ
کویں نہ ہر اک دکھ عذابوں خالق پاک بچاوے کویں نہ ربدے فضل کرم تھیں مومن جنت جاوے
ایہ کجھ قصہ عکرمہ والا شیخ محمد لیایا ایپر وچہ تاریخ کتاباں ایہ مذکور نہ پایا
بھی کجھ ہور زیادہ اس تھیں اس مذکور لبھاندا ایپر میں اوہ ذکر نہ کیتا نہ اوہ منیا جاندا
تھوڑا ذکر سنایا تینوں جیہیں روایت ہوئی اگوں حال خدا نوں معلم مینوں خبر نہ کوئی

روایت دیگر

دوجی ہور روایت تینوں آکھ سناواں بھائی جویں معین الدین ہوراں تھیں وچہ معارج آئی
بھی تاریخ کتاباں اندر ذکر جویں کر آیا عکرمہ بیٹا ابوجہل دا جیوں ایمان لیایا
کرن روایت ابوجہل جاں جنگ بدر وچہ ہویا بن مسعود صحابی ہتھوں دوزخ داخل ہویا
پچھوں اس دے بیٹے عکرمہ آن شرارت چائی دشمن ہویا دین نبی دا ظلموں واگ اٹھائی
طرح طرح دے نال نبی دے ویر فساد کماندا جدا پڑے تاں مسلماناں نوں دکھ ایذا پہنچاندا
آخر جس دن مکے اوپر کیتی نبی چڑھائی ایہو عکرمہ کافراں طرفوں آیا کرن لڑائی
لے تلوار اصحاباں اوپر آیا نال کفاراں خالد ابن ولید انہاندیاں لاہیاں پکڑ تہاراں
ہک اصحابی پاک نبی دا غازی مرد ربانا پا شہادت عکرمہ ہتھوں جنت اندر جانا
جاں ایہ خبر رسول اللہ نوں لوکاں وچ سنائی شخص فلانے عکرمہ اجل شہادت پائی
سن ایہ خبر شہادت والی ہسے نبی گرامی ویکھ کمال تعجب ہوئے حاضر لوک تمامی

کیا حکمت اس ہاسے اندر لوکاں عرض سنایا
قاتل تے مقتول ایہ جس نوں اجل تہانت آئی
ڈٹھے اساں بہشتاں اندر دونویں رلکے جاندے
عکرمہؓ اتے اصحابی جیہڑا اس نے مار گنوایا
بخشن دتا رب دوہاں تائیں کہیا نبیؐ سہارے
ایہ گل سن کے یاراں تائیں بہت حیرانی ہوئی
ایسا دشمن پاک نبیؐ دا جانے کل لوکائی
کیا جانن اصحاب پیارے حکمت پاک ربانی
بڑے بڑے متکبر ظالم کفر کماون والے
کرن روایت جد دن حضوروں ہویا فضل خدائے
پہلے لوک اسلام لیائے رحمت فضل غفاروں
عورت اس دی پچھے اسنھیں بن اسلام لیائی
دل دے اندر خوف نہایت متکلے پکڑیا جاواں
کرکے نیت ملک یمن دی گھر نہیں تس سدھایا
ویکھ تیار اک کشتی اگے ایہ بھی اوس وچہ چڑھیا
پانی وچہ جد بجلی ڈگی شور پیا دریائے
کشتی دے وچہ بیٹھا آہا جتنا پور تمامی
مارو مار کریندی بجلی بدل کڑکے بولے
کرن قیاس دلے وچہ سارے ہور نہیں گل کوئی
جس ویلے ایہ کشتی اندر آکے قدم ٹکایا "
عاجز ہو کے عکرمہؓ تائیں آکہن لگے سارے
جیکر ہے کجھ تیرے اندر کفر شرک بریائی
متاں تیرے صاف ہوون تھیں رحم خدا فرماوے
عکرمہؓ کہندا سوہنیوں ہووے جو ہیں صفائی
من خداوند اول بجالوں واحد حق تعالے

تاں پھر حضرت سرور عالم یاراں نوں فرمایا "
باطن حالت انہاں دوہاں دی سانوں گئی کہائی
الکوں جد ہتھ پکڑکے پاک نبیؐ فرماندے
دوہاں دی ایہ حالت ڈٹھی تاں ایہ ہاسا آیا
دونویں رل کر جنت جاون جیونکر یار پیارے
کافر کیونکر جنت جاوے سمجھ نہ آوے کوئی
جس دے مسلمان ہوون دی ہوئی امید کائی
پتھر جیہاں سخت دلاں نوں کر دیندا اوہ پانی
یک پل اندر مومن کرکے جنت کرے حوالے
سرور عالم مکے اوپر فتح مبارک پائی
نس کے عکرمہؓ مکے وچوں نکل گیا گھر باروں
عکرمہؓ نا اسلام لیایا نٹھا کنڈ ولائی
قتل کراوے میرے تائیں پاک رسولؐ سچاواں
جتھے بندر کشتیاں والا پتن اوپر آیا
بجلی کڑک پئی اسماناں جد کشتی وچہ چڑھیا
پے گیا فکر مہانیاں تائیں حیرت اندر آئے
سبھ دے دل وچہ اس گل پاروں ہوگئی آہی رائی
جد آ کشتی ڈولن لگی ساریاں دے دل ڈولے
عکرمہؓ دے اسوار ہوون تھیں شامت نازل ہوئی
اوسے ویلے بجلی کڑکی قہر الٰہی آیا
تیری شامت پئی اساں نوں روردو کہن وچارے
ہے ایہ صاف ہوون دا ویلا جلدی پکڑ صفائی
سارا پور سلامت جاوے کشتی رب بچاوے
لوکاں کہیا کلمہ طیب بول زباناں نوں بھائی
مولا باجھوں ایسے ویلے کون بچاون والا

ایہ گل سن کے عکرمہؓ تائیں عبرت حاصل ہوئی
سمجھ گیا جو میرے وانگوں ہور دلیل نہ کوئی

سبھ لوکاں نے میرے تائیں پر تقصیر ٹھہرایا
سبھناں کہیا تیری شامت قہر الٰہی آیا

ایہو سوچاں کردا آہا نظر پچھاہاں پائی
کندی تے یک عورت اسنوں تکیا اچانک آئی

سر دے اُتوں کپڑا لاہ کے سوٹی کھلی ہلاوے
نالے شارے جیویں کسے نوں اپس پئی بلاوے

لگا کہن مُہانیاں تائیں کشتی ذرہ کھلاؤ
مت کوئی مینوں سددا ہووے کر کے کرم اتارو

لنگر سٹ مہانیاں جلدی کشتی نوں کھلوایا
چھوٹی کشتی ہور منگا کے اسلے وچہ بہایا

آیہو نتا تا جد کندھی اُتے کیا کجھ رب کہاوے
ام حکیم جو بیوی آہی کپڑا کھلی ہلاوے

عکرمہؓ ویکھ تعجب ہویا پچھدا بیوی تائیں
کیا موجب توں آئی مگروں مینوں حال سنائیں

لگی کہن جو سرور عالمؐ شفقت کرم کمایا
تینوں اپس کھڑنے کارن حکم انہاں فرمایا

کیتی سی میں عرض انہاں نوں تیری حب پیاروں
ڈر کے نٹھا خاوند میرا خوف تساڈے پاروں

جیکر دیہو معافی اس نوں کر کے کرم سجاواں
مکے دے وچہ اُس دے تائیں واپس پھیر منگاواں

تا پھر رحمت عالمؐ مینوں کر شفقت فرماوے
بخشی اساں معافی اسنوں بیشک اپس آوے

سن کر حکم رسول اللہ دا ایں نیڑے ل آئی
بیشک چل ہن اپس گھر نوں باہاں دیوائی

بہتی صفت رسول اللہ دی ام حکیم سناوے
سن سن عکرمہؓ راضی ہووے صدقے ہوندا جاوے

کہندا بڑا رحیم محمدؐ پاک حبیب تعالےٰ
دشمن تے جو رحم کماوے وڈیاں خلقاں والا

کیہا کیا سخت اساڈے لوکاں پایا دسائیں
پھیر امان دتی اس مینوں واہ شفقت دا سائیں

ام حکیم کہے میں کیا کجھ بولاں صفت زباں نوں
شفقت خلق حلیمی سر دی باہر حد بیانوں

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ نَّبِیِّ الرَّحْمَةِ وَشَفِیْعِ الْاُمَّةِ

الہٰی درود بھیج اپر حضرت محمد صلے اللہ علیہ وآلہ وسلم نبی رحمت کے اور شفیع امت کے

صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَسَلَّمَ

درود اللہ تعالےٰ کا ان پر اور ان کی آل پر اور ان کے اصحابوں پر اور سلام

قصہ کوتاہ آخر اوتھوں دو نویں ہوئے روانہ
بولن صفتاں پاک نبی دیاں واہ واہ نبی یگانہ

رستے اندر عکرمہؓ تائیں خواہش صحبت ہوئی
ایپر ہرگز بیوی اُس دی گل نہ منی کوئی

کہن لگی میں نال خدا دے صاف ایمان لیائی
توہیں شرک گناہوں بھریا وحدت خبر نہ کائی

جد تک نہ ایمانوں چانن حاصل ہووے تینوں
تد تک توں نہ خاوند میرا ہتھ نہ لاویں مینوں

ایہ گل سن کے عکرمہ تائیں شرم دلے وچہ آیا　　پھیر نہ خواہش کیتی اس نے دلنوں صبر سکھایا
مکے نوں جد نیڑے ہوئے راوی ذکر لیاندا　　پاک نبی نوں ول اس دی خبر خدا پہونچیا ندا
آوے بیٹا ابوجہل دا یا محبوب گرامی　　پاس تساڈے حاضر ہو کے ہوسی جلد سلامی
سن کر خبر رسول اللہ نے یاراں نوں فرمایا　　جیہڑا نکر وچہ کتاب اپنی دے شیخ معین لیایا

یاتیکم عکرمۃ بن ابی جھل مؤمنا مھاجرا فلا تسبّوا اباہ

آتا ہے تمہارے پاس عکرمہ ابوجہل کا بیٹا مومن مہاجر ہو کر پس نہ برا کہیو اس کے باپ کو

عکرمہ بیٹا ابوجہل دا پاس تساڈے آوے　　مومن اتے مہاجر ہو کے دین اسلام لیاوے
جد اوہ پاس تساڈے آوے ادب لحاظ کمانا　　باپ اسدے نوں برا الاکے نا شرمندہ پانا
کیتی شفقت پاک نبی نوں کارن تابعداراں　　کرنا رنج نہ چاہن کسینوں اوہ سید ابراراں
دتا حکم جو ابوجہل نوں مت کوئی برا الاوے　　مت اس گلوں بیٹا اس دا عار کرے شرماوے
جد اوہ مومن مسلم ہو کے دین اسلام قبولے　　باپ نوں شرمندہ کرنا پھیر نہ لایق ہولے
ایہو حکم تمام امت نوں جد کوئی تائب تھیوے　　اس نہیں پچھے پھیر نہ اسنوں اوگنہار کہیوے
بئس الاسم الفسوق جیونکر آیا حکم ربانا　　بعد ایمانوں چنگا ناہیں فاسق نام بولانا
کھاویں لکھیاں کفر کما کے توبہ دے در آوے　　وانگ فرشتیاں پاک ہو جاوے کلمہ جدوں الاوے
سو کوئی فاسق فاجر ہووے صاحب عیب خطایاں　　یکو کلمہ توبہ والا دہووے کل بریایاں
لایق ناہیں جے پھر اسنوں برا الاوے کوئی　　یا پھر پچھے طعنے دیوے ایہ گل روا نہ ہوئی
نا پھر ایسا کلمہ کوئی اس دے پاس الاوے　　جس گلوں اوہ رنجش پاوے تے تکلیف اٹھاوے
پاک کیتا رب اسدے تائیں ہر یک عیب خطاوں　　دہوتی گئی پلیدی اسدی رحمت دے دریاؤں
کرن روایت جاں پھر عکرمہ پاس نبی دے آیا　　پہلوں اسدی عورت جا کے عرض سوال سنایا
یا حضرت ہیں عکرمہ تائیں پیش حضور لیاندا　　اتنی خوشی نبی نوں ہوئی ذکر نہ کیتا جاندا
راوی کہندا ایسے جلدی اٹھے نبی خدائی　　چادر اتلی نال خوشی دے ڈگن توڑی آئی
عکرمہ بھی پھر اتنے توڑی آ کر حاضر ہویا　　کر کے ادب غلاماں وانگوں پیش حضور کھلویا
کر دا عرض جو میرے تائیں ام حکیم بتایا　　دتی تساں معافی مینوں کر کے کرم بچایا
حضرت کہیا بیشک اس نے سچی بات سنائی　　بخشی اساں معافی تینوں قتلوں جان بچائی
ایہ گل سن کے عکرمہ جلدی کلمہ اشہد پڑھیا　　ہو قربانی دلوں بجانوں قدماں اندر جھڑیا

روندا نے شرمندہ ہوندا عرضاں بول سُناندا
سخت عداوت نال تساڈے ویر کمائے بھانے
کر دعا ہن میرے کارن خالق دی سرکاروں
تاں پھر حضرت سرور عالمؐ دونویں ہتھ اُٹھائے
حکم ہویا میں بخشیا اسنوں یا محبوبؐ گرامی
تاں پھر حضرت کہیا اسنوں فکر نہ کر توں کوئی
عکرمہؓ کہندا جو میں اگے کیتی عمر اجائیں
جیویں میں کفر زمانے اندر لڑیا سنگ ابراراں
جیونکر اگے دوست رب دے کر کر ظلم ستائے
جیویں میں اگے نال تساڈے ویر عناد کمایا
جیویں میں اگے نٹھا پھریا پہلی عمر تمامی
جیویں میں اگے لوکاں تائیں رہیا کفر سکھاندا
جیویں میں اگے دین اسلاموں رہیا دور کنارے
کرن روایت حضرت عکرمہؓ جد ایمان لیایا
اوسے ویلے دین نبیؐ دی شروع حمایت کیتی
لگے دے وچہ رہندے آہے جو جو بت نکارے
ہتھیں بت رسول اللہؐ نے ہتھیں بھن تروڑے
خوب تساط دین نبیؐ دا ملکاں وچہ بہایا
ہو صنع اجنادین اندر پھر ہوئی جدوں لڑائی
یعنی جنگ یرموک بناوں وچہ تاریخاں آیا
واہ سبحان اللہ رب جس دے نیک نصیب بناندا
صحبت مجلس پاک نبیؐ دی مان کراں والے
سے برساں کوئی رب دے در تھیں نٹھا پھرے وچارا
ہکو واری اسم محمدؐ بولے شوق پیاروں
دوہاں جہاناں اندر جو کجھ نعمت رب بنائے

یا حضرت میں بے ادبی دم دم رہیا کماندا
واہ وا خلق تساڈا جہناں سارے ویر وسارے
اوہ بھی مینوں بخشے جیونکر بخشیا تساں پیاروں
وچہ سرکارے عکرمہؓ کارن عرض سوال سنائے
کلمے تیرے دفتر اس دا کیتا پاک تمامی
تیرے آون نال سانوں خوشی نہایت ہوئی
قسم خدا دی ہن میں سو دا ان لیساں خوب قضائیں
ہن میں اس تھیں دونا ہو کے لڑساں نال کفاراں
ہن میں اونویں دشمن اسدے کرساں قتل سوائے
ہن میں خلق پیار محبت کرساں دون سوائے
ہن میں اس دے بدلے کرساں پورے طور غلامی
اونویں ہن اسلام سکھاواں کفر دا ان میٹاندا
جیکر ہن میں زندہ رہیا بدلے دیساں سارے
نال اسلام مشرف ہو کے کلمہ بول سُنایا
اسے خدمت اندر باقی عمر تمامی بیتی
جیویں ویلے اوہ مومن ہویا پکڑ اڈائے سارے
جو کوئی باقی رہیا انہاں تھیں اس نے بھن مردودے
وچہ اصحاباں داخل ہویا عالی درجہ پایا
وچہ زمانے ابوبکرؓ دے تدوں شہادت پائی
جس دے اندر حضرت عکرمہؓ جنت طرف سدھایا
دامن پکڑ رسول اللہؐ دا ایہ درجہ اوہ پاندا
اس مجلس تھیں نٹھے جیہڑے دوزخ گئے مکانے
اس دربار ڈگے جد آکے ہووے ولی پیارا
طرح طرح دی نعمت پاوے خالق دی سرکاروں
کر قربان حبیب اپنے تھیں خالق نے ورتائی

جو کوئی دل تھیں تابع ہو کے طرف نبیؐ دی آوے
بیشک نال حبیب اپنے دے وعدہ رب فرمایا
ہر نعمت تھیں اعلیٰ نعمت قرب حضور ریانا
خاص محبت وعدہ ریدا اسیں پیار رکھاواں
جتنی عمر گناہوں کفروں ضایع کر کے آوے
جس نوں خود محبوبی درجہ بخشے خالق سائیں
ست اسمان زمیناں ستے جو کجھ انہاں وچالے
جنت حوراں محل نورانی سکن کھلے انہاں نوں
دنیا اتوں رخصت ہو کے کد تشریف لیاون
کرن اڈیکاں مومن کارن حوراں ملک تمامی
تابعداری پاک نبیؐ دی کیا رب عجب بنائی
نال محبت پکڑی جس نے ہک یہ تابعداری
جتھوں جاوے عزت پاوے وچہ تمام لوکائی
سچے دل تھیں پاک نبیؐ دی جدوں غلامی چائی
ہن تک روشن دنیا اندر باقی نام انہاندے
کئی ہزار ہمیش انہاندے خادم رب نکالے
قوم قریش اولاد انہاندی جیہڑے لوک اَدن
بعضے کہن جو اسیں صدیقی نسل صدیق اکبری
ہن تک نسل انہاندی تائیں فخروں عزت ہوئی
کدی نہ کسے انہاندی نسلوں کر کے فخر سدایا
کوئی نہیں کہندا دا اساڈا سی بوجہل یگانہ
بیٹھ اسلے وچہ اصحاباں پایا شان گرامی
ایویں بولہب دی نسلوں ہر کوئی نفرت کردا
اوپر جدوں رسول اللہ دی کیتی بے فرمانی
فرمانداری پاک نبیؐ دی بخشے قرب عطائیں

ہر یک نعمت حاضر اسنوں جو منگے سو پاوے
تیریاں تابع داراں کارن سبھ کجھ اساں بنایا
پاوے قرب حضوری جو کوئی اس دربار وکانا
تابعدار محمدیاں نوں میں محبوب بناواں
جد آ ساتھ محمدی پکڑے رب محبوب بناوے
دو ہیں جہانیں جیہڑ کسیدی کیا پرواہ انسائیں
تابعداراں نوں رب فضلوں سب کجھ کر دے حوالے
کدوں نصیب یارت ہوسی ملسن آن اسانوں
پاون قدم مبارک آکے سانوں آن سہاون
صدقہ حضرت پاک نبیؐ دا ہر یک چیز سلامی
جس دی خاطر ہر شے رب نے خادم کر دکھلائی
ہو گئی ان دی تابع اندر جتنی خلقت ساری
جیوں اصحاباں پاک نبیؐ دیاں جگو چہ عزتاں پایاں
ہر یک چیز انہاندے لگے رب غلام بنائی
ہوندے رہن قیامت توڑی ذکر کلام انہاندے
جیہڑے ہو قربان انہاندیاں صفتاں بولن والے
ہن تک فخر انہاندے پاروں شجرے کھول سناون
بھی عثمانی تے فاروقی جو اولاد عمرؓ دی
ابولہب ابوجہل جیہاں دا نام نہ لیندا کوئی
تاکدیں اپنا نال انہاندے شجرہ کسے ملایا
بہانویں وچہ قریشاں اوہ بھی ہو یا وڈا گھرانہ
تا بھی ابوجہل دی نسلوں نفرت کرن تمامی
بھاویں اوہ بھی سکا چاچا پاک نبیؐ سرور دا
لعنت تے فٹکار خدا دی ہو گئی دو ہیں جہانی
لعنت دی پرواہ نہ کوئی بے فرمانان تائیں

جنوں رحمت حاصل ہوئی ہوئی اس دربار دوں جس پر لعنت اتری اتے بے فرمانی بار دوں
بے فرمانی پاک نبیؐ دی دوزخ قہر نشانی کون ٹھکانہ جنت جاوے کر کے بے فرمانی
آ جا باز نبیؐ کے دیر دل احمق بے فرمانا جگ سارے دی لعنت کارن نہیں نہ مول نشانہ
بلکہ نبیؐ دی فرمانداری عزت ادب کمائیں کر کے ساتھ بوجہل ہوراں دا دوزخ طرف جائیں
جو کجھ حکم نبیؐ فرماوے جو کجھ عمل سکھاوے ہو قربان قبولیں اس نوں جو فرمان سناوے
جے تدھ کلمہ پڑھیا اسدا کر اقرار زبانوں عمل کماویں اس دے اُتے سچے صدق ایمانوں
رہن نہ دیویں سنگھوں اُتے ایسی نعمت تائیں مرد نہیں نامردی کر کے تو لوں ہار نہ جائیں
جد اقرار کیتا تدھ موہوں رب دی وحدت والا کوئی نہیں ہور عبادت لایق باجھوں پاک تعالیٰ
قائم رہیں ہمیشہ اُس تے وحدت مول نہ چھوڑیں غیر شریک بنا کے کوئی دین ایمان نہ بوڑیں
سچ رسول محمدؐ سرور حبیبا رب دا آیا کر اقرار زبانوں جد ایہ کلمہ بول سنایا
قائم رہیں زبان اپنی تے اسنوں نہ پرتائیں کر کے عمل خلاف نبیؐ دے کلمے لاج نہ لائیں
ہر حالت وچ پاک نبیؐ دی پکڑیں تابعداری عشق پیار اُسے دے اندر دلوں جان پیاری
سُن کر نام رسولؐ اللہ دا پڑھیں درود پیار ول ہو جاویں قربان محمدؐ دی عشق محمدؐ دی پار دل
بیشک جو کوئی پاک نبیؐ دا ادب پیار کریندا ہر تکلیفوں کڈھے مولا ہر اک نعمت دیندا
سن میں تینوں اک لڑکے دا تھوڑ ذکر سناواں جیوں کر نام نبیؐ تہیں اسنوں لگا عشق سجاواں

ذکر کودک صاحب ادب و عاشق محمدؐ ی ۲

وچ زمانے پاک نبیؐ دے لڑکا آہا کوئی پڑھن لگا انجیل مبارک حب دلے وچ ہوئی
پڑھدیاں پڑھدیاں ہویا اُس تے فضل خدائے اکبر دا نظر پیا اک ورقے اُتے نام نبیؐ سرور دا
کیتا اثر محبت دل نوں پایا نور نظارہ نام مبارک پاک نبیؐ دا لگا بہت پیارا
باپ اپنے تھیں پچھن لگا لڑکا چائیں چائیں کس دا ہے نام مبارک دسیں میرے تائیں
باپ اس دا ترسائی آہا اگ پرست مونہہ کالا بھارا دشمن پاک نبیؐ دا ویر کماون والا
جد اُس لڑکے نام مبارک اُس نوں آن وکھایا غیرت تھیں سڑ کولے ہویا غصے اندر آیا
اُسنوں سمجھاون لگا بریاں نال ادائیں بیٹے ایہ نام یتیم مکی دا اسنوں ویکھیں ناہیں
لڑکا کہندا کیوں نہ ویکھاں ڈٹھیاں کی ہو جاوے کافر کہندا جو کوئی ویکھے سخت زیان اٹھاوے

لڑکے کہیا دل میرے وچہ بہت محبت ہوئی
ایہ گل سن کے سبھنوں اُسنوں دونا غصہ چڑھیا
پکڑ کتاب شتاب پتر تھیں ظالم ظلم کمایا
اوسے ویلے رب سچے دی قدرت ظاہر ہوئی
اگے ناواں کتنے حصے سوہنا خط سوایا
پھیر خدا نے روشن کیتا ثابت اسم نورانی
پھیر مٹاوے پھر ہو جاوے روشن نام پیارا
ویکھ تماشہ لڑکا اوہنوں پختہ ہوندا جاوے
للہ شیطان کرے نت ترلے لکھاں مکر کماندا
کسے طرح ایمان اسدے نوں اتھیں دور ہٹاواں
چونکہ ثابت رکھیا فضلوں سوہنا اسم پیارا
آخر سارا ورق کتابوں کافر پکڑ نکالے
کیتا بند صندوق شتابی ورقہ وچہ چھپایا
لڑکے نوں آرام نہ آوے رو دے تے کرلاوے
کرے دلیلاں دل دے اندر جیکر موقعہ پاواں
سوہنا اسم محمدؐ والا جے ویکھاں اک واری
آخر اک دن اُسدے کارن موقعہ رب بنایا
مکروں کھول صندق شتابی اوسچہ جھاتی پائی
چمکن اُس کاغذ دے وچوں جلوے عجب نورانی
عکس پیا اس لڑکے اوپر نام نبیؐ دے نوروں
ویکھ جمال پیارے والا لڑکے ہوش بھلائی
کپڑے پاڑ لویراں کیتے حال جیویں دیوانہ
تا جو اسے حالت اندر باپ اچانک آیا
ہوش کریں اسے آکھن پیارے ناہو دیں دائی
کیہڑے دے ہتھ ہیوں توں ہٹیا جادو لوں وچہ جھلاں

حد تک اُسنوں دیکھاں ناہیں چیز نہ بھاوے کوئی
لگا تیر کلیجے اندر کفر دل شامت پھڑیا
غیرت کر کے نام نبیؐ دا کارد نال مٹایا
ثابت ہو گیا نام مبارک دیر نہ لگی کوئی
کافر دیکھ ہویا شرمندہ پھر اس دور ہٹایا
اگے ناواں سوہنا لکھیا قدرت قلم حقانی
ڈاڈھا تنگ پیا آ کافر پیش نہ جاوے چارا
مولا جیں نوں رکھنا چاہے اسنوں کون ہٹاوے
کر کر حملے مومن اوپر سارا زور لگاندا
فضلوں آپ بچاوے اسنوں خالق پاک سچاواں
اسے طور ایمان سلامت رکھے رکھن ہارا
ولا کر کے رکھیا اسنوں جا صندوق وچالے
کر محفوظ اس لڑکے کولوں اوپر قفل لگایا
اوہلے ہو گیا چند مبارک جلوہ کون وکھاوے
توڑاں قفل صندوقہ تیرا مال اپنا لے جاواں
آوے صبر قرار دلے نوں پاواں دولت ساری
مائی پیو باہر گئے کدائیں ویل عجائب پائیا
لڑ کے نوں صندوق تماشی قدرت رب وکھائی
روشن ہو گیا کوٹھا سارا کھلا کھنڈ حقانی
جیونکر حضرت موسیٰ اوپر جھلک پیا کوہ طوروں
منہ تھیں اسم محمدؐ جاری ہور کلام نہ کوئی
عشق محبت پاک نبیؐ دے کر دتا مستانہ
ویکھ جوالا لڑکے والا جلدی بول سنایا
کیا ایہ تینوں چھوٹی عمراں ایتی عشق پڑھائی
بھلی پوسیں وکھا ہوسیں چھڈ ایہ نویاں گلاں

لڑکا کہندا جتنے ہوون چھوٹے زکھ پیارے
زکھ لویں تے پھل پرانا ہرگز کم نہ آوے
میں کیوں عشق محمدی کولوں بیا مکھ بھنوائیں
دے کجھ خبر پیارے والی جے کر معلم تینوں
توں کی جانے عشق محمدی کیہا کجھ مزہ چکھایا
جیوں جیوں لڑکا اسم محمدی کر تعظیماں بولے
بہت ڈراوے تے دھمکاوے لڑکا باز نہ آوے
آخر قید ہوون دی نوبت لڑکے اُپر آئی
کرن روایت جد اوہ لڑکا عشقوں باز نہ آیا
ردی تلخ کھواوے اسنوں قیدیاں لا کھانا
کرکے صبر نمانا لڑکا جو آوے سو کھاوے
لے لے نام محمد والا روٹی گھت دو ہایاں
ڈاڈھی تلخ اجیہی ردی ڈنگھوں ہیٹھ نہ جاوے
پیراں دے وچ سنگل مینوں تیری عشق مرائے
ایپر سب منظور جیہا جو کجھ قسمت میری
ایسے طور کرے فریاداں رو رو نیر چلاوے
جے توں رونویں سنگل پاروں سنگل زرت کڈھاواں
لڑکا کہندا مجھ نہیں حاجت چیز کسے دی کوئی
اوہو عشق محبت مینوں اوہو عشق روانداں
کرن روایت ایویں اسنوں کتنے روز ڈہانے
تا پھر باپ پیارے اسدے ہور صلاح بنائی
جنگل وچ پاس ایالاں چھڈاواں ستائیں
پیریں سنگل مجھکا نساجاں کجھ روز لنگھاوے
آخر لے گیا پاس ایالاں جنگل بار وچالے
مت کوئی اسنوں پانی دیوے یا کوئی دیوے کھانا

جد دل بہار آوے کدھن نویں شگوفے سارے
نویں محبت نواں شگوفہ نویں بہار دکھاوے
نواں پیغمبر نواں طریقہ بھاوے نویاں تائیں
نہیں تاں نام چتارن کولوں بول نہ ہوڈن منوں
قدر محمدی اوہ کوئی جانے جسنوں رب جتایا
تینوں تیوں کافر سنگر اتھیں سٹر بل ہوندا کوسے
پاک محمد پاک محمد دم دم نال الاوے
کامل ہووے عشق اسے دا جس یہ منزل پائی
پیراں دے وچ اسدے تائیں سنگل باپ مرایا
نتاں دا پانی دیوے کرکے زور دھکانا
کرے گذارہ اس دے اُوپر تے الحمد الاوے
واہ محبوبا عشق تیرے نے نعمتاں عجب کھوایاں
پانی جتنا اندر جاوے سینہ ساڑ جلاوے
رہیا نہ کدھر جاوں جوگا رب بن کون چھڈائے
وشالا رب ملاوے تاہیں دلوں محبت تیری
ماں نمانی پچھے اس نہیں تینوں کون رواوے
جیکر رونویں بھکھ پیاسوں کھانا عجب کھواواں
صرف جمال رسول اللہ دی بھکھ دلے وچ ہوئی
سو تکلیفاں دیوے بابل پر اوہ شوق نہ جاندا
بھکھاں تساں راں کھاوے کجھ پرواہ نہ جانے
کجھ دن اپنے گھر دے وچوں پاواں اس جد آئی
رہے اینہاں اجھیڑ دن کے راتیں ہال اوتھائیں
آپے عشق محمدی کولوں باز شتابی آوے
کرنی خوب حفاظت اسدی رکھنا نظر حوالے
ہرگز مول نہ کھاون دینا کھانا بھکھا بھانا

مت کوئی اس دیاں پیراں وچوں سنگل پکڑ اتارنے
جو حکم ہوندے دیوو اس نوں اجڑ مال چرادُ
نالے اصلی حال تمامی دسیا پاس ایالاں
کتنے دن اوہ لڑکا ایویں رہیا پاس انہاندے
نا کجھ کھاندے نا کجھ پیوے بھکھا تے ترہایا
جتھوں جاندے روندا جاندے روندیاں روز وہاندے
واہ چناں تدھ کیا اس ویلے رنگ بنایا ہویا
کیا اس ویلے تیرے اوپر جوبن آیا ہویا
ایہہ جو تیرے چانن جگ وچ نور کھنڈایا ہویا
سوہنے مکھ تیرے دے جلوے جگ جگایا ہویا
ایہہ جو تیریاں رسماں جگ وچ شور مچایا ہویا
ایہہ جو تیرا حسن عجیب روپ سجایا ہویا
جتنا نور خدا نے تینتھے روہڑ وگایا ہویا
کیا ایہہ تاریاں گرد تیرے زیب لگایا ہویا
واہ چناں توں قسمت والا نیک نصیباں والا
جنہاں پاک جمال محمدی قسمت ناہیں میری
جے توں میرے نیڑے ہوویں کراں تیری لوسی
ایویں ویکھ ستاریا دلوں کرے تماتا جیہڑے
سبھ وچ نور محمدی وسے جتھوں کرے نظارا
پچھلی رات ہوندے جیویں رب بتیں کردے عائیں
حد تک اوس محبوب تیرے دا پاک جمال نہ پاواں
ایسے طور دعائیں اندر روندیاں رین وہاندے
آخر مہلت کئی عمر دی کرم کیتا رب باری
اک دن انہاں ایالاں اوپر نیند غلبہ پایا
سفنے اندر سرور عالم خود تشریف لیائے

جھوں جاوے ایویں جاوے پھر داٹکراں مارے
ہرگز ترس نہ کرنا اس تے مار جیونکر جاوے
آخر اوتھوں واپس آیا کر تاکید تماں لالاں
نالے اسنوں جھڑکاں دیون نالے کم کراندے
پیریں سنگل قیدیاں وانگوں درد حال ونجایا
راتیں چن چڑھے تا اسنوں عرضاں بول سناوے
تیرے وچہ بھی نور محمدی چانن لائی ہویا
میں جاناں تدھ یار میرے دا حسن چھپایا ہویا
ایہہ سب نور محمدی کولوں فیض اٹھایا ہویا
جیونکر تدھ محبوب میرے دا عکس اڈایا ہویا
ایہہ سب نور رسول اللہ دا رب ورتایا ہویا
یار میرے تینیں کجھ دن کارن منگ لیایا ہویا
ایہہ اک قطرہ نور نبی دا رب بنایا ہویا
جیوں اصحاباں پاک نبی دے جھرمٹ پایا ہویا
تکدا ہوسی تیرے دلوں پاک حبیب تعالیٰ
ویکھ لواں میں اسلے ویلے شکل مبارک تیری
تکاں مبارک یار میرے دی جیہڑے پوندی ہوسی
جتھاں قدم مبارک سبھ دے جیہڑے ہو دال تیرے
ہو گیا ایسا نقش دلے تے اسم محمد پیارا
یا رب پاک جمال محمدی کر کے کرم وکھائیں
دنیا تھیں نہ رخصت ہو داں سکدا نا مر جاواں
جس گھر عشق دھمالاں پاوے نیندر کسنوں آوے
ہوئی قبول جنابے اندر اس لڑکے دی زاری
ستے گھوک ہوئے جد سارے رب اسرار دکھایا
کر کے کرم اسیر لیتے دی بند چھوڑا دن آئے

کر تنبیہ ایالاں تائیں حکم شتابی دیندے
کھول دیہو ایہہ وڑی اسدی سنگل ترت کٹالو
اتنا کہہ کے غائب ہویا اوہ محبوب پیارا
اُٹھ بہا اُٹھے سبھ خوابوں ہو بیدار ایالی
کھولی بند شتابی اُسدی سنگل بھن زردے
سفنے اندر جھڑک اسانوں ہوئی شاہ نبیائیؐ
ایہہ گل کر کے رخصت اُسنوں کیتا ترت ایالاں
اسے طور قیامت اندر حرمت نبی پیارے
جس طرفے تشریف لیجاوں پاک رسول گرامی
نال شفاعت امت اپنی دوزخ کنوں نکالے
جیونکر اُس لڑکے دے اُپر نظر عنایت ہوئی
سنو بیان ایالاں کولوں جد اوس رخصت پائی
حکم ربانا رب دے ہر تی تائیں روشن ہوندی جاوے
سو فرسخ دا پینڈا آہا امر کنوں رب عالی
روشن کیتی رات خدا نے صبح مبارک ہوئی
بن یاسر عمار صحابیؓ ملیا پہل پہلائیں
دن کوئی توں کتھوں آیوں کس طرفے تدھ جانا
میں ہاں یک مسافر عاجز آیا اپنی دردوں
کیا کجھ حال سناواں اگوں جو میں دکھ اٹھایا
جیکر ہے کجھ معلم تینوں خبر نبی سرور دی
ایہہ گل سن عمارؓ پیارے بہت پیار کمایا
ایہو شہر مدینہ جتھے خاص مقام حضوری
چل زیارت پاک نبیؐ دی تینوں اسیں کراواں
ایہہ گل آکھ عمارؓ پیارے لڑکا پکڑ اُٹھایا
جبرائیل اس لڑکے خاطر ترت پیغام لیاندا

کیوں نہیں ساڈے دوست بندی بند خلاص کریندے
جیوں جاوے جاون دیو اپنا مال سنبھالو
سبھ ایالاں ڈٹھا ایویں آپو آپ اشارا
کر گئی اثر دلاں دے اندر جھڑک پیار دلالی
جاہن جیوں مرضی تیری تینوں کوئی نہ ہوڑے
ساڈے کولوں جھڑک اہناں دی ہرگز سہی نہ جاندے
کڈھ لئے سنگل پیراں وچوں حرمت شاہ جمالاں
اوکھیاں ماں دے رب سنگل کر کے فضل اُتارے
گل امت دے سنگل ایویں جھڑ جھڑ پون تمامی
اپنی ہتھیں آپ چھوڑاوے قیدی دوزخ والے
ایویں اُسدن دوزخ اندر مومن رہے نہ کوئی
راتو رات روانہ ہویا طرف مدینے دھائی
دوست ساڈے دا ایہہ عاشق کجھ تکلیف نہ پاوے
نیڑے ہو گئی اسدے کارن دھرت مدینے والی
اگے سے وقت مدینے پہونتا ویر نہ لگی کوئی
نال محبت بہن لگا تک کے لڑکے تائیں
تا پھر لڑکے دسیا اسنوں اپنا حال وہانا
دل دے اندر شوق محمدی چانن لایا نور دل
عاشق ہو کر پاک نبیؐ دی کرن زیارت آیا
نام خدا دے دسیں مینوں جگہ میرے دلبر دی
میں ہاں خادم پاک نبیؐ دا لڑکے نوں فرمایا
ہن پہنچ پیوں ہن مقصد اُتے آس کیتی رب پوری
پاک جمال رسول اللہ دا گھنگھٹ کھول دکھایا
موڈھیاں اُپر چا لڑ اسنوں پیش حضور لیایا
بعد سلام خدا دی طرفوں ایہہ فرمان سناندا

بخشی رب مبارکبادی یا سید ابراراں
پھیر وتھ اس لڑکے تائیں نال کمال پیاراں

ہے ایہ خاص مرید تساڈا عاشق دلوں بجانوں
تیرا دوست ساڈا دوست حکم ہویا رحمانوں

تن سو کوہاں پینڈا اسنوں پل وچ اساں کرایا
کرکے تنگ درازِ زمین نوں خدمت وچ پہنچایا۔

جیونکر اس لڑکے دی خاطر اساں زمین گھٹائی
ایویں تیری اُمت اوپر کراں کرم فرمائی۔

برس پنجاہ ہزار برابر جس دن حشر تپاداں
وچ پلکارے اُمت تیری جنت وچ پونچاداں

پتہ نہ لگسی مُول انہانوں محشر دی لمبائی
ایویں جانن وچ قیامت ہک ساعت لائی

حب محمدی ادب محمدی ایہ کجھ مزے وکھاوے
ہر قیدوں آزاد کراوے پلو چہ پار لنگھاوے

توں بھی سکھ لے ادب محمدی عشق محبت یاروں
دو ہیں جہانیں رحمت پاویں خالق دی سرکاروں

وچہ سورۃ حجرات نبی دا ادب خدا سکھلایا
وقت نبی دے اصحاباں نوں ایہ فرمان سنایا

یٰایها الذین اٰمنوا لا ترفعوا اصواتکم فوق صوت
اے ایمان والو نہ بلند کرو اپنی آوازوں کو نبی (صلی اللہ علیہ وسلم)

النبی ولا تجهروا له بالقول کجهر بعضکم لبعض
کی آواز پر اور نہ اونچے بولو آگے اس کے جیسے کہ اونچے بولتے ہو ایک دوسرے کے

ان تحبط اعمالکم وانتم لا تشعرون ۝ پ۲۶ ع۱۳
سنا تھ ورنہ ضائع ہو جائیں گے تمہارے عمل اور تم کو خبر بھی نہ ہو۔

اہل ایمانوں پاس نبی دے جد کوئی بات نکالو
کرو آواز بلند نہ اپنی بات نبی دی نالو۔

کرو کلام نہ اُچی ہرگز پاس نبی سرور دے
جیونکر آپس وچہ ہیکے اُچیاں باتاں کردے

کرو لحاظ رسول اللہ دا بولو نرم بولارے
نہیں تاں ایویں عمل تساڈے ضائع جاسن سارے

کرن روایت جد ایہ آیت ربدی طرفوں آئی
پھر کوئی پاس نبی دے اُچی کرے کلام نہ کوئی

سب اصحابی ہولی بولن ادب نبی دے یاروں
بولے تابعدار نبی دے سچے صدق پیاروں

عمرؓ بہادر پاس نبی دے ایسا نرم بولیندے
پہلی دفعہ کلام اُنہاں دی حضرت نہ سمجھیندے

پھیر دوبارہ پچھن سندی لوے ضرورت بھائی
جد دوں دوبارہ عرض کرن تاں سمجھن نبی خدائی

بنی تمیم وچوں کجھ بندے ہک دن ملن آئے
سرورِ عالم اندر آہے باہر دوں انہاں بولائے

ہک دو گھڑیاں صبر نہ کیتا جلد پکار بولایا
اتنی گلوں رب انہاں نوں لایعقل فرمایا۔

ان الذین ینادونک من وراء الحجرات اکثرهم لا یعقلون ۝
جو لوگ پکارتے ہیں تجھ کو پیچھے سے حجروں کے اکثر ان میں سے بے عقل ہیں (پ ۲۶ ع ۱۳)

اتنا ادب لحاظ نبیؐ دا خالق پاک کرا دے ——— اجّا بولن پاس نبیؐ دے ایہوں مول نہ بھاوے
کریے پسند نہ ہرگز مولیٰ اس بندے دیتا ئیں ——— ہر گل وچہ جو پاک نبیؐ دا ادب پچھانے نا ہیں
نال تیہاں جلدی گر کے باہر دل آن بلایا ——— اتنی بے تہذیبی یاروں لایعقل سدوایا
جیکر باہر آوندیاں نوں ٹک ذرہ صبر کماندے ——— کیوں ایہہ جھڑک حضوروں پاندے کیوں بے عقل سنائدے
وچہ سورۃ احزاب خدا نے ہور حکم فرمایا ——— حضرت دے گھر جاون سندا ادب طریق سکھلایا

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَدْخُلُوْا بُيُوْتَ النَّبِيِّ اِلَّآ اَنْ يُّؤْذَنَ

اے ایمان والو مت جاؤ گھروں میں نبی کے مگر جو تم کو حکم ہو

لَكُمْ اِلٰى طَعَامٍ غَيْرَ نٰظِرِيْنَ اِنٰىهُ وَلٰكِنْ اِذَا دُعِيْتُمْ فَادْخُلُوْا

کھانے کے واسطے نہ راہ دیکھتے اس کے پکنے کی لیکن جب تم کو بلاوے تب جاؤ

فَاِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوْا وَلَا مُسْتَاْنِسِيْنَ لِحَدِيْثٍ ؕ اِنَّ

پھر جب کھا چکو تو آپ آپ کو چلے جاؤ اور نہ آپس میں جی لگاتے باتوں میں اس بات

ذٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيٖ مِنْكُمْ وَاللّٰهُ لَا يَسْتَحْيٖ

سے تمہاری تکلیف تھی پیغمبر کو پھر تم سے شرم کرتا اور اللہ نہیں شرم کرتا

مِنَ الْحَقِّ ؕ وَاِذَا سَاَلْتُمُوْهُنَّ مَتَاعًا فَسْـَٔلُوْهُنَّ مِنْ وَّرَآءِ

ٹھیک بات بتانے میں اور جب مانگنے جاؤ بیبیوں سے کچھ چیز کام کی تو مانگ لو پردہ کے باہر سے

حِجَابٍ ؕ ذٰلِكُمْ اَطْهَرُ لِقُلُوْبِكُمْ وَقُلُوْبِهِنَّ ؕ وَمَا كَانَ لَكُمْ

اس میں خوب ستھرائی ہے تمہارے دلوں کو اور ان کے دلوں کو اور نہیں پہنچتا تم کو

اَنْ تُؤْذُوْا رَسُوْلَ اللّٰهِ وَلَآ اَنْ تَنْكِحُوْٓا اَزْوَاجَهٗ مِنْ بَعْدِهٖٓ

کہ تکلیف دو اللہ کے رسول کو اور نہ یہ کہ نکاح کرو اس کی عورتوں کو اس کے پیچھے

اَبَدًا ؕ اِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيْمًا ۝ پ ۲۲ ع ۴

کبھی البتہ یہ بات تمہارے اللہ کے ہاں بڑا گناہ ہے۔ ترجمہ شاہ عبدالقادرؒ

اہل ایمانوں حکم تساں نوں کردا اللہ سائیں ——— باجھ اجازت پاک نبیؐ دے گھر وچہ جاؤ نا ہیں
مگراں جے کر اذن تساں نوں خود حضرت فرماوے ——— کھانے کارن ہوؤ جدوں بولایا جاوے
آسوں پاسوں جا کے اوتھے نظر نہ ہرگز پاؤ ——— کھانے تھیں جد فارغ ہوؤ جلدی ہی واپس جاؤ
نا پھر گلاں چھیڑو ہرگز بہ کے اوس ٹکانے ——— اس گلے تکلیف زیادہ کارن نبیؐ ربانے

ہے اوہ صاحب شرم پیارا شرم تساں تھیں کردا
خود تکلیف اٹھاوے اپر آکھ نہ سکے ڈردا

اپر حق سنا دن کولوں ہوے نا شرماندے
دوست دی تکلیف اساں نوں ہرگز مول نہ بھاوے

بھی فرمایا عرضاں پاسوں جد کجھ منگنا چاہو
باہر دن کرو سوال انہاں نوں پردہ ادب کماؤ

خوب صفائی اس گل اندر پاکی دوہاں لانوں
دنیا دکھ رسول اللہ نوں لایق نہیں تساں نوں

بھی فرمایا پاک نبیؐ دے جتنے حرم تمامی
مت کوئی کرو نکاح انہاں نوں بعد رسول گرامی

ہے ایہ بڑا گناہ تساں نوں خالق دی سرکاروں
کیتا منع خداوند عالم ادب نبیؐ دے پاروں

جیونکر ادب رسول اللہ دا اینویں ادب تہاندا
سبھ تھیں بہتر حرم نبیؐ دے پاک خدا فرماندا

لَسْتُنَّ کَاَحَدٍ مِّنَ النِّسَآءِ رب جہاں فرمایا
ہور زنانیاں وانگوں ناہیں شان تساڈا آیا

بھی سورۃ احزاب اسے وچ ہور اک آیت آئی
ویکھو وچ رکوعے پہلے رب نازل فرمائی

اَلنَّبِیُّ اَوْلٰی بِالْمُؤْمِنِیْنَ مِنْ اَنْفُسِہِمْ وَاَزْوَاجُہٗٓ اُمَّہٰتُہُمْ

نبیؐ کا زیادہ لگا ہے ساتھ مومنوں کے ان کی جانوں سے اور اس کی بیبیاں مومنوں کی مائیں ہیں

نبیؐ پیارا نائب رب دا عزت عظمت شانوں
ساریاں اہل ایماناں کارن بہتر اپنی جانوں

لیکھے اپنیاں جاناں نالوں بہتر حق نبیؐ دا
جتنا حق نبیؐ دا آہا ناہیں ہور کسے دا

سرور عالم مالک سبھدا اوہ جب حکم ریندے
جتھے چاہے خرچ کراوے جاناں مال کسیدے

بلدی اگ وچ جائز ناہیں اپنا آپ جلانا
اپر فرض ہو جاوے جیکر آکھے نبیؐ ربانا

اتنا حق رسول اللہ دا پر اہل ایماناں
بہت پیارا جان اپنی تھیں کارن مسلماناں

نالے جو جو بیویاں اسدیاں وچ نکاح دے آئیاں
ساریاں اہل ایماناں کارن مائیاں رب فرمائیاں

ہر حالت وچ ماواں وانگ سدا ادب خدا فرماوے
ماواں دی جو کرے بلے دبی کدی بہشت نجاوے

وچ حدیث مبارک حضرت پاک نبیؐ فرمایا
ہے ماواں دیاں قدماں تلے جنت رب دا آیا

بھی فرمایا جسدے اتے ماں پیو راضی ناہیں
کدیں نہ راضی ہووے اس تے پاک اوندا ناہیں

جو کوئی اپنے ماپیاں تائیں دنیا وچ رنجا لے
دو ہیں جہانیں کن اس تے قہر عذاب ربانے

سن میں تینوں دو شخصاں دا ذکر کے ذکر سناواں
دنیا اندر کیتیاں جنہاں رنج پیاریاں ماواں

ذکر شخصے کہ بلا اجازت والدہ بقصد حج رفتہ بود

کرن روایت شہر بلخ وچ مرد آہا اک کوئی
دل اس دے وچ حج کرن دی شوق محبت ہوئی

بڈھی مائوں نمانی آہدی بہت ضعیفی ، حالا
باہجھ اجازت اسدی ایویں کر کے زور دہگانا
بیت مقدس رستے اندر چوراں اسنوں پھڑیا
نال کوہاڑے وڈھے اسدے ہتھ تے پیر تمامی
بانگے بیت مقدس دے نوں رب نے خواب دکھائی
فجر ہوئی تا اٹھ کر بانگا ستے اوپر آئیا
ناکوئی ہتھ نہ پیر سلامت عاجز حال نمانا
ویکھ حیران ہویا اوہ بانگا پچھدا اس دے تائیں
تاپھر اگوں رو کر اس نے واقعہ کھول سنایا
ایہہ رنج نصیب ہویا میں بدقسمت ، تائیں
لے گئے مال تمامی میرا جو کجھ دولت ساری
رہیا نہ کدھرے جاون جوگا قہر خدا جباروں
جیکر بھلا کریں کجھ میتھے اتنی عرض سناواں
رحم پیا اس بانگے تائیں اس نوں چکر اٹھایا
گھر اپنے دے بوہے اگے آیا جدوں نمانا
چھوڑ گیا دروازے اگے اس عاجز دے تائیں
سنیاں اس دروازیوں باہر مائی دا آوازہ
پت میرا پردیس سدھانا چھوڑ اکلیاں میوں
واہ سبحان اللہ کیا رب نے مائواں عجب بنایاں
کجھ تکلیف اولاد اپنی دی ہرگز ناہ تک بھاوے
ایہہ جو کوئی ماپیاں سندا ناہیں دب کریندا
یا پھر ماپے کرن سفارش رب تھیں آپ چھڑاون
سنوں حقیقت آخر اس نے بوہے نوں کھڑکایا
کون کوئی توں ویکھن آیوں چل لا درد مندا ں ا
کون کوئی توں میں عاجز نوں آن بولاون والا

جیدا گھر وچ ہور نہ کوئی خدمت کرنے والا
نال ارادے حج کرن دے مکے طرف سدھانا
لگیئے مال تمامی اس دا جو کجھ تا بوچھیا
ٹنڈا منڈا کر کے اسنوں سٹ گئے چور حرامی
سفنے اندر حالت اسدی نظر تمامی ، آئی
ڈٹھا حال برابر اسدا جیوں رب خواب وکھایا
خالی لاش پئی وچ رستے جیوں حداؤں بھانا
کیا ایہہ مصیبت تینوں میوں حال سنائیں
باہجھ اجازت ماں اپنی دے حج کرن میں آیا
رستے اندر چوراں میوں کیتا پکڑ ازائیں
آخر ٹنڈا منڈا کر کے سٹ گئے جاندی واری
ملی سزا ایہہ میرے تائیں بے فرمانی باروں
لے چل ماں میری دل میوں اس نوں چل مناواں
جیونکر ہوتا اوویں اسنوں شہر بلخ پہنچایا
پچھدا اس دا ہن لا چھڈ میوں یا مقبول ربانا
اگے اس دی ماں بچاری رو رو کرے دعائیں
رو رو آکھے مولا اگے رب غریب نوازا
توہاں کریں حفاظت اسدی کراں پیراں ل
لکھ ناراض اوہ ہوون تا بھی کردیاں رہن دعایاں
منہ بھی لکھ تکا لن آہیں لوں پیار نہ جاوے
بدلہ اس دا دتے باہجوں خالق نہیں چھوڑیندا
تاپھر توبہ تائب ہوون نہیں تا بدلہ پاون
سن کے کھڑاک نمانی بڈھی کر آواز بولایا
کون نمانیاں محتاجاں دا جے بوہا کھڑکاندا
میں کوئی اوس مسافر دی بھی خبر لیا دن والا

آخر بوہا کھولیا اس نوں آکر بڈھی مائی ۔ آہی رات اندھیری اگوں چیز نہ دسے کائی

پچھن لگی بوہے اتوں کس بولایا مینوں ۔ جیکر ہے کوئی سائل بھکھا ٹکڑا دیواں تینوں

بول جواب دتا اس اگوں پتہ نہ میرا کوئی ۔ کیونکر ٹکڑے پر سکاں ہیں ٹکڑا ایہ گل مشکل ہوئی

بڈھی کہیا اندر آجا تینوں آپ کھواواں ۔ کہندا میرا پیر نہ کوئی کیونکر اندر آواں

تا پھر بڈھی اسدے بانہیں کر کے رحم اٹھایا ۔ اندر آن بہایا نالے دیوا ترت جگایا

جاچن کر کے منہ اسدے دل تڑ جدوں اس مائی ۔ سکویں صورت بیٹے والی یاد دلیوچہ آئی

رو کر اس تھیں پچھن لگی ہیں توں کون بچارا ۔ تیرے وانگوں ہوندا آہا میرا پت پیارا

اپر خبر نہیں جو اجکل کیا کجھ اس دا حالا ۔ مدت ہو گئی چھڈ گیا مینوں سوہنی صورت والا

ایہ گل سن کے بولیا اگوں اوہ معذور وچارا ۔ اودھا حال میں ٹکڑا تیرا بے فرمان نکارا

بابجہ اجازت حکم تیرے میں حج کرتوں دھانا ۔ رب سچے نوں غیرت ہوئی ایہ کجھ حال دہانا

ہتھ کپائے پیر کپائے مال اسباب لٹائے ۔ تیری بے فرمانی کیتے ایہ کجھ بدلے پائے

خبر نہیں ہن کی کجھ اگوں میرے نال دہاوے ۔ جیتوں راضی ہو دیں ماں ہیں دوزخ کھلا ڈراوے

سن کر حال نمانی بڈھی بیٹے نوں فرمایا ۔ ہائے میں صدقے ہائے میں صدقے رو رو کے گل لایا

کر فریاد جناب الٰہوں رو رو کرے دعائیں ۔ ایہ کیا ورتی نال اساڈے یارب خالق سائیں

ہیسی شرط بے ادباں کارن ادب آداب سکھانا ۔ نہیں سی شرط ہلاک کرن دی قہروں مار وڈانا

ایپر ہے منظور اسانوں جو تقدیروں ہوئی ۔ اگوں اس فرزند میرے نوں دکھ نہ دیویں کوئی

میں راضی ہن اس دے اتے رنجگیاں در شاہاں ۔ توں بھی ہو جا راضی اس تے فضلوں الیا سائیاں

پچھڑیں نہیں عذاباں اندر محشر گور وچالے ۔ فضلوں آپ وسائیں اس تے بدل رحمت والے

اسے طور کریندی عرضاں پیش خداوند باری ۔ وقت مصیبت ماواں باجھوں کون کرے غمخواری

جتنی حب اولاد اپنی دی ماواں اندر ہوئی ۔ اتنی حب کسیدی ہرگز ہور نہ کردا کوئی

سنے کلیفاں سر اپنے تے ماواں آپ اٹھاون ۔ ذرہ دکھ اولاد اپنی دا اوہ پسند نہ لیاون

اسے کارن ماپیاں سند جو نہیں ادب کماندا ۔ کوئی عمل عبادت اسدی رب قبول نہ پاندا

کرنا راضی اوہ ماں اپنی نوں حج گذارن دہانا ۔ حج نصیب نہ ہویا آخر کیا کجھ حال وہانا

اینویں ہور اک ذکر تحیدا وچین اندر آیا ۔ بیکلیات کتاب اپنی وچہ جیہوں بو بکر لیایا

ذکر دیگر بعقوبات مادر خود

ہک دن حضرت سرورِ عالم شہر ولوں باہر آئے
کھا دتیں ہک میت والا حال خدا دکھلایا
تختی نار، فوقی نار، کہندا اگہت کہائیں
سیتے آتش کہیے آتش پاسا کوئی نہ خالی
دیکھ حوالا پاک نبی ؐ دل رحم نہایت آئیا
گورستان بقیع دے اندر میت دفن جہاندے
سن فرمان رسول اللہ دا ہر کوئی حاضر ہویا
ایپر اوس قبر دا وارث مول نہ آئیا کوئی
پھر کجھ لوک اکٹھے ہوکے آ گئے گورستانی
دتا حکم منادی کارن پھیر تریجی واری
ہتھ وچہ عاصا پکڑیا ہویا ڈگدی ڈہیندی آئی
حضرت پچھیا ایس قبر وچہ کون کوئی ہے تیرا
ایپر بفرمان میرا اوہ بہت لے ادب پکارا
حضرت کہیا راضی ہوکے خفگی دور ہٹائیں
تا پھر حضرت سرورِ عالم صاحب شفقت عالی
وچہ عذاباں پکڑیا ہویا نیرا ایت وچارا
راضی ہوکر اسدے کارن رب تھیں منگ دعائیں
بہت شفاعت اسدے کارن پاک نبی ؐ فرمائی
آخر حضرت سرورِ عالم حیلہ ہور بنایا
یارب جیونکر وچہ عذاباں پکڑیا اسدے تائیں
شالا رحم پوے کجھ اسنوں دیکھے جیدوں حوالا
واہ سبحان اللہ کیا شفقت پاک نبی ؐ سروردی
دنیا وچہ جو عاصیاں کارن اتنا رحم کماوے
کرن روایت سرورِ عالم جدوں دعا فرمائی
باطن پردہ کھول انہیں تھیں سب حجاب اٹھایا

گورستان بقیع دے اندر لے تشریف سدہائے
وچہ قبرے روڑے چھلکے ڈاڈھا شور مچایا
تلے آتش اُتلے آتش ساڑے میرے تائیں
ہر یک طرفوں کھاوے مینوں آتش دوزخ والی
سارے شہر مدینے اندر ایہ فرمان سنایا
سارے آکر حاضر ہوون آون پاس تہاندے
آپو اپنیاں قبراں اُپر سب کوئی آن کھلویا
دوجی واری حکم نبی تھیں پھیر منادی ہوئی
ایپر پھر بھی خالی رہ گئی اوہا گور نمانی
تا ہک عورت حاضر ہوئی بہت ضعیف وچاری
آ کھلی اُس گور سرہانے عاجز بڈھی مائی
بڈھی کہندی اس دے اندر ہے اک بچڑا میرا
میں نہیں راضی اسدے اُپر یا سید سردارا
کہندی میں نہیں راضی ہونا روز قیامت تائیں
ہوسی کھول حقیقت اسنوں درد عذاباں والی
جد تک توں نہ راضی ہوویں نہیں ہوندا چھٹکارا
متاں خداوند کرم کماوے بخشے اسد تیائیں
ایپر راضی ہوون اندر مائی مول نہ آئی
اُس عاجز دی بخشش کارن ربنوں عرض سنایا
کل حوالہ مال اس دی نوں پردہ کھول دکھائیں
راضی ہو کر دیوے دل تھیں نکتہ خفگی والا
ماں پیو نالوں ودھ جہنانوں امت دی ہمدردی
روز قیامت امت اپنی کیوں نہ اوہ بخشاوے
بڈھی نوں فرزند اپنے دی حالت رب کھائی
بلدی آتش اندر بیٹا سڑدا نظری آیا

ڈیکھ نہ سکی حالت اُسدی بڈھی ماں نمانی
کر فریاد خداوند اگے رُنی در درنجانی

راضی ہاں میں اسدے اُپر یا رب خالق سائیں
کیری پار دل آتش اندر ساڑ نہ اسدے تائیں

جد اس بڈھی راضی ہو کے اپنی عرض سنائی
دُور ہوئی سبھ آتش اسدی جاندی نظر نہ آئی

کتنا ادب لحاظ ماواں دا خالق پاک بنایا
دو لوئیں جگ جھلن اسنوں جسنے ادب گوایا

ایسے خاطر حکم سنایا کارن اہل ایماناں
جتنے حرم رسول اللہ دے صاحب عالیشاناں

نسبیں تمام اولاد انہاندی کہندا رب سچاواں
کرو ہمیشہ ادب انہاندا ایہن تساڈیاں ماواں

ہرگز مول کسے دے حق وچہ غیر خیال نہ آنوں
بھلوں ایہناں ماواں نوں سبھ سبھدا ادب پچھانوں

جیکر کدی کسے دے حق وچہ کجھ بے ادبی کرسو
دین ایماں تو خارج ہوسو مندے حالیں مرسو

وچہ قرآن جو کل امت دیاں ماواں نوں فرماوے
کیہڑا منکر ماں اپنی نوں جھوٹھیاں بدیاں لاوے

جو کوئی مومن نام سدا کے کرسی گلہ انہاں دا
اینویں ہے جیوں ماں اپنی نوں جھوٹھا الزام لگاندا

پاک الزاموں پاک لزاموں حرم رسول خدائی
سورت نور گواہ جہناں دی رب نازل فرمائی

حضرت عائشہؓ اُپر منافقاں جد بہتان بنایا
بھیج اٹھاراں آیتاں اللہ اوہ الزام اُڈایا

جبرائیل جناب الٰہوں دتی آن گواہی
کوئی قصور نہ عائشہؓ اندر کیندا پاک الٰہی

جو الزام لگاون والے بیویاں پاکاں تائیں
دائم لعنت اُتے انہاندے بھیجی خالق سائیں

اِنَّ الَّذِیۡنَ یَرۡمُوۡنَ الۡمُحۡصَنٰتِ الۡغٰفِلٰتِ الۡمُؤۡمِنٰتِ

جو لوگ عیب لگاتے ہیں اندر بیٹھنے والی بے خبر ایمان والیوں کو

لُعِنُوۡا فِی الدُّنۡیَا وَ الۡاٰخِرَۃِ ۪ وَ لَہُمۡ عَذَابٌ عَظِیۡمٌ

لعنتی ہیں دنیا میں اور آخرت میں اور ان کو بڑا عذاب ہے (پ۱۸ ع ۹)

یعنے جو کوئی عیب لگاوے بیویاں اہل ایماناں
لعنت اتے عذاب انہاں توں اندر دوہاں جہاناں

حرماں پاک نبی دیاں اُپر جو کوئی عیب لگاوے
دوہاں جہاناں وچ مُوکالا دائم لعنت پاوے

خوف کریں کجھ لعنت ولوں او بے ادب نبی دے
ہرگز گند نہ کہولیں ایسا اپنے وچہ عقیدے

حرماں پاک نبی دیاں اُتے پر مت کوئی عیب لگاویں
نال شیطاں برابر ہوسیں دائم لعنت پاویں

بچ جا رب دی لعنت کولوں ہو بردا سرور دا
جتنے حرم رسول اللہ دے خادم ہو جا بردا

سن ہن تینوں حرم نبی دا قدر سے ذکر سناداں
بھی کجھ آل اولاد نبی دا شان بیان لیاداں

ذکر امّ المومنین حضرت خدیجۃ الکبریٰ و اولاد رسول خدا و حضرت فاطمۃ الزہرا رضی اللہ تعالیٰ عنہم اجمعین

سارے حرم رسول اللہ دے صاحب عالیشان ماواں وانگوں ادب جنہاں دا کارن مسلمانان
پہلا حرم خدیجہ کبریٰ کل امت دی مائی دردہاں جہاناں دی جس دولت سبھ تھیں اول پائی
بڑے رئیس گھرانے وچوں ڈیاں رتاں والی ہو قربان رسول اللہ دی پائی نعمت عالی
کتنا مال نکاح دی خاطر اول اوس لٹایا کتنا مال نکاحوں پچھے رب دے راہ وچہ لایا
پنجیہ برساں عمر مبارک پاک حبیبؐ خدائی چالی عمر خدیجہ کبریٰ جدوں نکاح وچہ آئی
پنجیہ برساں ساتھ نبیؐ دے خوشیاں نال گذارے بیٹیاں چار تولد ہویاں دو فرزند پیارے
زینبؓ ام کلثومؓ رقیہؓ نام جنہاندے آہے چوتھی حضرت فاطمہؓ جسنوں زہرا سدیا جائے
حضرت قاسمؓ تے عبداللہ ایہ دو صاحبزادے طیب طاہر لقب جنہاندے دونوں نور خدا دے
بھی اک ابراہیمؓ نبیؐ دا سی فرزند پیارا حضرت ماریہؓ قبطیہ وچوں جمیا چند سوہارا
ایہ فوت ہوئے ایہ تنے چھوٹی عمر پیارے طیب طاہرؓ مکے اندر دنیا چھوڑ سدھارے
ابراہیمؓ مدینے اندر بخشیا خالق سائیں ستر روز حیاتی پا کے ہویا فوت اُتھائیں
اُسدے بعد اولاد نبیؐ دی جتنی آہی ساری سبھ خدیجہ کبریٰ وچوں بخشی خالقؐ باری
ابراہیمؓ تے جنت خاتون بنت رسول الٰہی بہت زیادہ حب انہاندی پاک نبیؐ نوں آہی
ابراہیمؓ پیارا جیسدم چلیا گھت جدائیاں پاک نبیؐ نوں دے فراقوں چھم چھم ہنجوں آیاں
درجہ حضرت فاطمہؓ والا وچہ حساب نہ آوے جسنوں ٹکڑا اپنے نالوں پاک نبیؐ فرماوے

اَلْفَاطِمَۃُ بُضْعَۃٌ مِّنِّیْ

فاطمہ ایک ٹکڑا ہے مجھ سے

سبب لقب حضرت سرور عالم کہیا سخت کمالوں حضرت فاطمہؓ ٹکڑا ایہے خاص اساڈے نالوں
ایویں ہور فضائل بہتے باہر حد شماروں لوڑ پوشاکاں آون جسنوں حق دی سرکاروں
کرن روایت چھوٹی عمرے ہیسی زہراؓ مائی گھر ہمسایاں اک نبیؐ دیاں شادی ہو پئی کائی
رل مل عورتاں شادی دے لئیاں گھر حضرت دے آیاں بیبی جنت خاتون تائیں عرضاں دل سنائیاں

تا پھر حضرت فاطمہؓ تائیں پاک نبیؐ فرمایا
بیٹی اہناں زنانیاں کولوں شرم اساں نوں آیا

کر امید اساڈے در تے ہویاں آن سوالی
لائق نہیں اساڈے کارن جے ہن موڑاں خالی

سن فرمان ایہ جنت خاتون رو کر عرض گزاری
کیونکر جاواں ساتھ اہناں دے یا مقبول غفاری

اپر اہناں دے سوہنے کپڑے عجب لباس نرالے
ڈھانگ اہناں دے کپڑے ناہیں میرے بن دو والے

ایہ گل سن کے پاک نبیؐ نوں ہنجوں ہو جان جاری
بیٹی نوں فرماون لگے رو رو جان پیاری

جیکر ماں خدیجہؓ تیری جگ وچ زندہ ہوندی
سوہنے کپڑے دیندی تینوں کیوں تاں نوں روندی

جاہن نال اہناں دے ایویں جویں غریبی حالا
ایسے اندر فخر اساں نوں بخشیا حق تعالے

آخر اہناں کپڑیاں اندر نال اہناں دے آئی
اگے بہتیاں زناں عربیاں بیٹھیاں کاج آئی

ہر ایک زیور زینت پا کر دل خوب آراستہ ہوئی
دن وناندیاں عجب پوشاکاں پا بیٹھی ہر کوئی

جنت خاتون اپر آہے کپڑے سبھ پرانے
ہو حیران کھلوتی اوتھے جویں یتیم نمانے

ایہ پر عربی عورتاں جیسدم نظر اوہدے ول پائی
کیا اس دیلے فضل کرم تہیں قدرت رب دکھائی

عجب لباس بہشتی جوڑا اطلس قسم نورانی
فاطمہؓ اوپر تڑی آئے سبھ کپڑے لاثانی

ویکھ حیران تعجب ہویاں عربی زناں تمامی
بولن صفتاں آپس اندر عجب لباس گرامی

دیکھو نی ایہ کس کاریگر اطلس ساز بنائی
دیکھو نی ایہ چیز عجائب کیہڑے ملکوں آئی

دیکھو نی ایہ کیسے سوہنے کپڑے اسدے سارے
کردے اس بات اساڈے عجب لباس پیارے

واہ وا اطلس دا واہ وا اسدی زینت تے زیبائی
ساری عمر پوشاک اجیہی ویکھن وچ نہ آئی

پا کے ہتھ تمامی عورتاں کہن چائیں چائیں
جیہڑی آکر دیکھے اوہ کردی صفت ثنائیں

ساریاں پچھن ایسا کپڑا کتھوں ملیا تینوں
بی بی شاید ایہ سبھ ٹھٹھے کردیاں مینوں

آخر اوتھوں واپس ہو کے پاک نبیؐ دی جائی
ایسے گلوں روندی روندی پاک نبیؐ ول آئی

کہن لگی آ پاک نبیؐ نوں یا سردار گرامی
کرن بکھیڑے میرے تائیں عربی زناں تمامی

ریشم قسم لباس عجائب اہناں تمامیاں پائے
بھیج اہناں دے اندر مینوں ٹھٹھے تساں کرائے

ویکھ پرانے کپڑے میرے بولیاں او رو واری
کتھوں دی ایہ اطلس سوہنی اعلیٰ قسم پیاری

ایسے طور تمامی عورتاں مسخری ہک بنائی
آخر ہو شرمندہ اوتھوں میں واپس مڑ آئی

ایہ گل سن کر سرور عالمؐ بہت پیار کمایا
تا جو جبرائیل فرشتے آن سلام سنایا

موڑ جا تو نال اہناں دے بیٹی فاطمہؓ نوں فرماون
ہو محروم اساڈے در تھیں بے امید نہ جاون

بعد سلاموں خدمت اندر کر دا عرض زبانی ،،
جو اس وقت لباس بہشتی اس نوں رب پہنایا
تاں پھر اہناں عورتاں کولوں پچھیا نبیؐ پیارے
کرکے قسم تمامی عورتاں کہیا بول زبانوں ،
اکھیں نال نہ ایسے کپڑے ڈٹھے عمراں ساری
عجب لباس آہا کوئی اُسدا اوہ تمام جہانوں
خیر نہیں اوہ کی کجھ کپڑے عالی قیمت والے
تاں پھر حضرت فاطمہؓ تائیں کہیا سرور عالی ،
خاص حضور دوں نوری کپڑے تینوں رب پہنائے
حضرت کہیا شرف جنہاں نوں رب عطا فرماندا
اپنی عظمت آپ نہ ویکھن جو مقبول حقانی
ایہ گل سن کر جنت خاتون اتنا راضی ہوئی
کیا کجھ حضرت فاطمہؓ تائیں ملیا شان حضوروں
باطن شان کرامت جو کجھ رب عطا فرمایا
روز قیامت پل تہیں جس دم لنگھے خلقت ساری
پہلوں ساری خلقت تائیں حکم خدا فرماوے
سن فرمان الٰہی سبھ کوئی اکھیں ہیٹھ کھلوسی
کئی ہزاراں خدمتگاراں عورتاں نیکو کاراں
سبھ تہیں دل پل دے اُتوں لنگھے زہراؓ مائی
بجلی وانگوں پار سدھاوے زہراؓ دی سواری
اتنا ادب شرم جنہاں دا آپ خدا فرماوے
جو ازواج رسول اللہ دے جو اولاد تمامی
بی بی پاک خدیجہؓ کبریٰ جد تک زندہ آہی
بہت پیار رسول اللہ دا آہا نال اُنہاں دے
جنت دی خوشخبری اسنوں گھلی رب حضوروں

گھلیا حضرت فاطمہؓ کارن رب لباس نورانی
پچھیا اہناں زنانیاں کولوں کیا کجھ نظری آئیا
دسو کیونکر فاطمہؓ اوپر کپڑے آہے سارے
کیا کجھ کریئے صفت اہناں دی باہر حد بیانوں
کناں نال نہ سنے کداہیں جتنی عمر گذاری ،،
ویکھ حیران ہویاں اسیں سبھے اسدی عظمت شانوں
اگے اس تہیں کدی اساں نوں نا رب پا دکھالے
سن لے صفت اہناں دے کولوں پنے کپڑیاں والی
بی بی کہیا میر تیا تائیں کیوں اوہ نظر نہ آئے
عزت عظمت شان اہناں دا لوکاں نوں دکھلاندا
دوجی خلقت ویکھ اہناں نوں ہو جاوے قربانی
لکھنے پڑھنے سننے اندر رسیدی حد نہ کوئی ،،
جسنوں آپ خداوند عالم کپڑے بخشے نوروں
تھوڑا قدر زنانیاں تائیں اس دن رب وکھایا
سبھ اول جنت خاتون آوے وچ عماری
ہر کوئی اپنیاں اکھیں میٹے بی بی پار سدھاوے
نور عماری دے وچ حضرت جنتؓ خاتون ہوسی
اودوں آکر حاضر ہوون حوراں تاں بعد اراں
دوزخ اودوں ٹھنڈا ہووے تیزی کرے نہ کائی
حکم ہووے ہتھ اکھیاں اپنیاں کھوے خلقت ساری
اس گھبر دی جو کرے بے ادبی وگدا دوزخ جاوے
سبھ دا ادب اسانوں کارن ہویا فرض مدامی
تد تک ہور نکاح نہ کیتا پاک رسولؐ الٰہی
وچ حیاتی سرور عالم شفقت بہت کماندے
سوہنا محل خدیجہؓ کارن اساں تیار یا نوروں

شیخ معین الدین جوہر دی وچ معالج لیا ڈے
کر دا عرض جو یا نبی ؐ اللہ حکم ڈتا رب سائیں
تاں پھر حضرت رب دی طرفوں کہن سلام انہاں نوں
دسویں سال نبوت پچھے رحلت اُس فرمائی
وقت وفات خدیجہ کبریٰ کیتی جد ول تیاری
نالے حضرت بی بی صاحبہ گل امت دی ہمائی
کرکے کرم رسول اللہ نے کیتیاں بہت دعائیں
ہے مشتاق بہشت تساڈا اجر خداوند دیندا
بعد تساں تھیں ہوسن جتنے ساڈے حرم تمامی
نالے ہور جو مومن عورتاں اندر دنیا ساری
حضرت مریم حضرت آسیہ بیویاں نیکوکاراں
جس راتیں وچہ ساڈے تائیں رب معراج کرایا
جنت اندر ہوسن ایہ بھی نال تیرے ہمراہی
حضرت حوا ماؤں ابی دے تینوں کراں حوالے
سن ایہ باتاں بی بی تائیں خوشیوں ہاسہ آیا
ڈٹھا محل نورانی اپنا فضل خدا رحمانوں
ترن دہاڑے پہلے اس تھیں چاچا پاک نبی دا
بھتا غم رسول اللہ نوں انہاں دناں وچہ آیا
اوسے سال اندر پھر اگوں ہو گئی جدائی

جبرائیل سنیہے لیکے جد حضرت ول آوے
گھلو سلام اساڈی طرفوں تسیں خدیجہ رضہ تائیں
کون کرے تعریف تہاندی ایڈے شان جہاناں نوں
جنت المعلےٰ اندر قبر مبارک پائی
درد فراقوں پاک نبی ؐ نوں ہنجوں ہویاں جاری
جان کندن دی حالت اپنی رو کر کجہ سنائی
نالے ایہ خوشخبر مبارک دتی اسلے تائیں
وچہ اڈیک تساڈے کارن جنت کہلا تکیندا
جہناں وچوں رب تساں نوں بخشیا شان گرامی
کل عالم دیاں بیویاں اُپر تینوں ہے سرداری
جنت اندر اوہ بھی تیری عزت کرن ہزاراں
نال انہاں دے رب اساڈا عقد نکاح کرایا
ساڈی بارون خادم تیریاں لیتیاں پاک الٰہی
جاں ساره بھین اپنی نوں ملی غ بہشت وچہ جالے
وقت نزع دے جنت رب نے پردہ کھول وکہایا
آکھ مبارکباد نبی ؐ نوں کیتا کوچ جہانوں ،
دنیا چھوڑ روانہ ہویا باداشاہ علیؓ دا ،
اوسے درجے دا نام نبی ؐ نے عام الحزن رکھایا
حضرت عائشہ پاک نبی دے عقد نکاح وچہ آئی

ذکر ام المومنین حضرت عائشہ صدیقہ رضہ و دیگر ازواج مطہرات رضی اللہ تعالیٰ عنہن

چھ برساں دی حضرت عائشہ رضہ دی ذکر لیایا
چھوٹی عمراں حاصل ہوئی دین دنی دی شاہی

جد ول خدا نے خاوند اس دا پاک رسول بنایا
تاہیں بہت محبت اس دی پاک نبی ؐ نوں آہی

بعد خدیجہؓ اس دے اُپر نظر محبت ہوئی
بیش نکاحوں پاک نبیؐ نوں رب تصویر دکھائی
یا حضرت ایہ حرم تساتوں رب عطا فرماوے
تن راتیں متواتر ایویں خواباں ہوئے اشارے
اِنْ یَّكُ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ يُمْضِهٖ پاک نبیؐ فرماوے
جاں پھر حضرت سرور عالم عقد نکاح نبھایا
کتنے ہور ملائک نوری آئے نال وحی دے
بکری ہک ولیمے کارن حضرت ذبح کرائی
جتنی عمر رسول اللہ نے عائشہؓ نال گذاری
بھی فرمایا سرور عالم دین دنی دے سائیں
زمیاں وچہ سردار جویں ہے زمین تہامہ والی
سورت نور اٹھارہواں پارہ ویکھ کلام الٰہی
جنہاں خیال بے ادبی والا کیتا حق انہاندے
سخت عذاب انہاندے کارن کہیا اللہ سائیں
بھی فرمان رسول اللہ نوں پاک خدا فرماوے
سخت منافق منافق پاوے قہر خدائی
کرن روایت جداوہ موذی دنیا چھوڑ سدھایا
آئے پڑھن جنازہ اسدا پاک حبیب غفاری
یا حضرت ایہ سخت منافق ایسیاں کماں والا
حضرت کہیا اس دی بابت حکم نہ آیا کوئی

جیں نظر رسول شہ دی اسنوں غم نہ کوئی
جبرائیل خدا دی طرفوں آ خوش خبر سنائی
اسدے نال نکاح تساڈا خالق پاک کراوے
لے آوے تصویر فرشتہ پاس رسول پیارے
ہے ایہ بہت پسند اسانوں جیکر رب دیواوے
جبرائیل پوشاک بہشتی عائشہؓ کارن لیایا
کہن مبارکباد تمامی پیش حضور نبیؐ دے
دوسو نیدہ رجیا اُستھیں رب نے برکت پائی
ساریاں حرماں اوپر اسدی رہی سدا سرداری
کلی عورتاں دی سرداری حضرت عائشہ تائیں
عورتاں اندر عائشہؓ ایویں کہیا سرور عالی
کیونکہ حضرت عائشہؓ دے حق دی رب گواہی
دوہیں جہانیں لعنت مولیٰ کیتی اور تہاندے
کدیں نہ بخشاں کدیں نہ بخشاں ایسیں انہاندے تائیں
گستر ار شفاعت تیری نا انہاں بخشاوے
جس نے حضرت عائشہؓ اپر کوڑی تہمت لائی
پاک نبیؐ نوں دل دے اندر رحم نہایت آیا
حضرت عمر اگیرے ہوکے عرض نیاز گذاری
کیونکر پڑھو جنازہ اس دا نامقبول تعالیٰ
اوسے ویلے رب دی طرفوں آیت نازل ہوئی

وَلَا تُصَلِّ عَلٰٓى اَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّاتَ اَبَدًا وَّلَا تَقُمْ عَلٰى قَبْرِهٖ

اور مت نماز پڑھ اس پر جو مر جاوے ان میں سے کبھی اور نہ کھڑا ہو اسکی قبر پر (پ ۱ ع ۱۷)

یعنی انہاں منافقاں وچوں جو کوئی مرجاوے
ناپھر کدیں کھلوویں ہرگز اسدی گور کنارے
کتنا حضرت عائشہؓ سندا رب نے شان بنایا

کدیں نہ پڑھیں جنازہ اسدا منع خدا فرماوے
پورے منکر رب نبیؐ دے ہین وہ فاسق بھارے
جس دے ڈیری اُپر جنازہ پڑھنا روا نہ آیا

ابن سلول عبداللہ آہا نام منافق والا
اسے حضرت عائشہؓ اُتے سی بہتان بنایا
جو کوئی حرم رسول اللہ دا ناحق ویہہ لگا دے
دنیا اُتوں سرورِ عالم جد رحلت فرمائی
ہجری ۵۸ شنہ اٹھونجہ اندر بعد نبی سلطانوں
جنت البقیع دے اندر قبر مبارک ہوئی
ابوبکر صدیق پیارا جس دا باپ سہارا
بہت حدیثاں مردی اتھیں پاک نبی دا دِرلیں
چھیڑے سال نکاح انہاتوں کیتا نبی الٰہی
بیٹی ایہ زمعہ دی آہی راوی ذکر لیایا
ایہ عمر ضعیفی یاروں نظر پسند نہ آئی
بی بی تائیں معلم ہویا جس دم ایہ حوالہ
عاجز ہو کر پاک نبی نوں اتنی عرض سنائی
بھانویں نہیں تساڈے لائق ایہ عاجز بیچاری
قسم خدا دی میرے تائیں ہور نہ خواہش کوئی
روز قیامت اٹھاں جس دم ساتھ تساڈا پاواں
جیکر سچ نکاحوں میری قسمت رب اُٹھائی
سے میں وچ غلاماں ہوواں خدمتگار سدیواں
ایہو عرضاں کردی آہی حضرت سودہ مائی
جبرائیل خدا دی طرفوں تُرت پیغام لیایا
جیکر اج ضعیفی یاروں سُوں دُور ہٹا سو
بہت ضعیف تساڈی امت کل گناہوں دُوں
جیکر اج قبول کریسو اس نوں خاطر میری
واہ وا نیک نصیباں والی حضرت سودہ مائی
بھی ایہ آیت حق اسد یوچہ خالق پاک اُتاری

کیتا منع جنازہ جس دا خالق پاک تعالےٰ
ڈِھلیا گیا جناب اوہنوں دوزخ ڈیرا لائیا
دوہاں جہاناں وچ مونہہ کالا دائم لعنت پاوے
برس اٹھاراں دی تد آہی حضرت عائشہ مائی
وچ رمضان ستارھویں جنہوں کیتا کوچ جہانوں
خاص بہشتی خاص بہشتی اس وچ شک نہ کوئی
سرورِ عالم خاوند جس دا کھلا نیک ستارا
وچ اصحاباں عالی درجہ شان اُچی سرکاروں
حضرت بی بی سودہ خاتوں اُو دسے سال پاہی
پہلا خاوند مویا تے پھر حضرت عقد پڑھایا
کیتا قصد طلاق دیون دا پاک حبیب خدائی
ڈِگ پئی آ قدماں اندر ہیش رسول تعالیٰ
دُور نہ کر دو مسائی تائیں یا محبوب خدائی
ایہ پردامن لگیاں سندی شرم تسانوں ساہی
ہوواں تیریاں قدماں اندر ایہو محبت ہوئی
اُس دن تیریاں حرماں وچوں دُور نہ کیتی جاواں
وچ غلاماں رکھو مینوں نا منظور خدا ای
تاں بھی لکھ غنیمت مینوں تیں تہیں جدا نہ تھیواں
رحمت ربدی عرشوں اُس دا حکم بنا دن آئی
یا نبی اللہ سودہ کارن حکم خدا فرمایا
روز قیامت امت اپنی ساتھیں کون چھڈا سو
کرساں دور اسیں بھی اپنی رحمت دے دربار دوں
لکھ عاصی میں سیدے بدلے بخشاں رب تیری
ایسی عجب سفارش جیدی آپ خدا فرمائی
وچ سپارے بیچویں جیہڑی پاک کلام پیاری

وَاِنِ امْرَاَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوْزًا اَوْ اِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ

اور اگر عورت ڈرے اپنے خاوند کے لڑنے سے یا جی پھر جانے سے تو گناہ نہیں

عَلَيْهِمَآ اَنْ يُّصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا ؕ وَالصُّلْحُ خَيْرٌ ؕ

ان دونوں پر یہ کہ کر لیں آپس میں کچھ صلح اور صلح اچھی چیز ہے (پ ۵ ع ۱۶)

یعنے جیکر عورت تائیں خوف دلے وچہ آوے
کوئی نہیں عیب جے آپس اندر صلح کرن اوہ دونویں
سن فرمان الٰہی حضرت رحمت کرم کمایا
توشی خوشاں ہی ہمیشہ پاس نبی سرور دے
کتنی مدت بعد نبی تھیں حکم خدا رحماں وں
گورستان بقیع دے اندر دفن کیتی اصحاباں
چوتھی بیوی حضرت حفصہؓ پاک نبی سرور دی
پہلوں شاہ عثمانؓ غنی ول کیتا باپ ارادہ
اوپر شاہ عثمان غنی نوں آہا غم کمالاں
اس غم وچہ عثمانؓ غنی نوں بات نہ کوئی بھاوے
اس گلوں کجھ عمرؓ ولی نوں دل وچہ رنجش ہوئی
آپے ویکھ خداوند عالم نیک سبب بناوے
بھی عثمانؓ غنی وچہ کہیا نبیؐ غفاری
جاں کجھ روز ہوئے تاں سدیا شاہ عثمانؓ پیارا
کیتا آپ نکاح مبارک حضرت حفصہؓ تائیں
دتی ہک طلاق ہکواری راوی ذکر لیایا
سنہ پینتالی ہجری اندر وچہ شعبان مہینے
پنجویں بیوی حضرت زینبؓ پاک نبی دی آہی
اوپر آپس اندر ہویا نا اتفاق انہاں دا
مدت کے خاوند دور ہٹاوے لڑ کے کجھ ہووے
بہتر صلح انہاں دے کارن رس مس جاون دونویں
راضی ہو کر سودہ تائیں نا پھر دور ہٹایا
کل صحابی ماواں انگوں عزت اسدی کردے
وچہ زمانے عمرؓ ولی دے کیتا سفر جہانوں
پنج حدیثاں مروی اس تھیں لکھیاں وچہ کتاباں
کل امت دی ماں پیاری بیٹی شاہ عمرؓ دی
بیٹی حفصہؓ دیواں اسنوں ہویا دلوں آمادہ
فوت ہوئی سی بیوی اسدی بیٹی شاہ جمالاں
میں نہیں جے نکاح کریندا اول جواب سناوے
پاک نبی فرمایا اسنوں فکر نہ کر توں کوئی
بہتر خاوند حفصہؓ تائیں رب عطا فرماوے
بہتر بیوی اسدے تائیں دیسی خالق باری
دوجی بیٹی اپنی اسنوں دتی پھیر دوبارا
نیک ستارہ دوہاں کارن کھولیا خالق سائیں
اوپر حکم الٰہوں حضرت پھیر رجوع فرمایا
حضرت حفصہؓ رحلت پائی اندر شہر مدینے
پہلوں زید غلام اپنے نوں دتی نبیؐ الٰہی
چھوڑ دتا اس زینب تائیں جیویں خدا فرماندا

فَلَمَّا قَضٰى زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنٰكَهَا (پ ۲۲ ع ۲)

پس جب پوری کر چکا زید اس (زینبؓ) سے اپنی غرض نکاح کر دی ہم نے وہ عورت تجھ کو

یعنی زیدؓ طلاقاں دے کر چھوڑیا جدا ستی تائیں
واہ سبحان اللہ رب جس دا آپ نکاح فرماوے
زوجنکھا جس دے حق وچ کہیا اللہ سائیں
زیدوں پچھے سرور عالم اپنا حرم بنایا
حضرت انسؓ روایت کردا ترمذی اندر آوے
عقد تساڈے وار تہاں بدھے نال رسول سہارے
پھوپھی جائی پاک نبی دی آہی زینبؓ مائی
ویہہ برساں ایہہ بعد نبی تھیں دنیا اندر جیوے
بھی اک ہور نبی دی بیوی زینب نام سداوے
زندہ رہی نکاحوں پچھے دو یا تن مہینے
ستویں حضرت ام سلمہؓ سی حرم رسول الٰہی
عاتکہ نام نبی دی پھوپھی ام سلمہ دی مائی
سرور عالم کیتی جس دم نال انہاندے شادی
ہتی وار انہاندے گھر وچ ہوون نبی پیارے
جد آیت تطہیر مبارک رب دی طرفوں آئی
انیویں وچ حدیث کتاباں بہت حدیثاں آیاں
بہتی مدت حضرت پچھے انہاں حیاتی پائی
اٹھویں بیوی ام حبیبہؓ بیٹی بوسفیانوں
ناوں حرم صفیہؓ مائی حی بن اخطب جائی
پہلوں کسے یہودی دے گھر خیبر اندر آہی
چن مبارک آسماناں تھیں ہس دا ہین دا آیا
فجر ہوئی تا خاوندا اگے دسیا خواب تمامی
غصے ہو کے آکھن لگا اوہ مردود ربانا
جاں پھر حضرت خیبر اُتے فتح مبارک پائی
لینا عقد نکاح پھر اسنوں پاک رسول سہارے

اساں نکاح کر دتی تینوں کہندا اللہ سائیں
درجہ شان فضیلت اس دی کون بیان سناوے
یعنے اساں نکاح کر دتی زینب تیرے تائیں
کیتا رب نکاح دوہاں دا عالی منصب پایا
بی بی زینبؓ فخروں ایہہ گل حرماں وچ سناوے
میرا عقد خدا نے بدھا ساتھ حبیب پیارے
حوراں اندر داخل ہو کے جنت طرف سدھائی
ویہہ ہجری وچ جنت داخل جا ہوئی ایہہ بیوی
بنت خزیمہؓ سدن جنہوں راوی ذکر لیاوے
چوتھے سال ہجری دے اندر ہوئی فوت مہینے
ساکوں ایہہ بھی پاک نبی دی بھین پھوپھیری آہی
باپ سہیل تناوں اسدا جویں روایت آئی
نال خوشی دے آن فرشتیاں کہی مبارکبادی
نازل ہووے وحی پیارا خالق دی سرکاروں
ایہہ بھی ام سلمہؓ دے گھر وچ رب نازل فرمائی
جیہڑیاں حضرت ام سلمہ تھیں راویاں نے فرمایاں
ہجری سنہ انھاسٹھ اندر رحلت فرمائی
سنہ چوتالی ہجری اندر کیتا سفر جہانوں
حضرت ہاروں دی اولادوں جنگ خیبر وچ آئی
اک دن ستیاں سفنہ ڈٹھا قدرت نال الٰہی
نال پیار صفیہؓ بی بی گل دے نال لگائیا
ڈاڈھا سخت طمانچہ منہ تے ماریا اوس حمامی
کیا توں نبی محمد تائیں چاہندی ہیں گل لانا
وچ اسیراں خیبر والیاں ایہہ بھی پکڑی آئی
داغ سیاہ اک منہ دے اُپر ڈٹھا نبی پیارے

پچھیا حضرت کیونکر ہو یا داغ تساڈوں کالا
تاں محبت سرور عالم لب مبارک لائی
جت ول حضرت سرور عالم نظر مبارک پاندے
دور ہو جاون جہناں دی پاردن باطن داغ پرانے
یارب برکت پاک نبیؐ دے رحمت فضل کمائیں
جیونکر کرم صفیہؓ اُتے کیتا نبی پیارے
مسلم اتے بخاری اندر خبر روایت آوے
آپ جناب صفیہؓ خاتوں کرے بیان زبانی
پیس میں راتیں پاس اوہناں دے کرن زیارت آئی
جد میں اوتھوں رخصت کارن واپس اٹھ کھلوئی
رخصت کیتا میرے تائیں اتنی عزت پلووں
سنہ پنجاہ ہجری اندر فوت ہوئی ایہ مائی
دسویں بنت حارث میمونہؓ حرم رسولؐ الٰہی
سنہ اکونجہ ہجری اندر ہوئی وفات اونہاں دی
ایہوں ہور بتیریاں یاں وچ نکاح دے آئیاں
پنج غلاماں گھر اپنے وچ رکھیاں نبیؐ خدائی
پہلی حضرت ماریہؓ قبطیہ شمعو نے دی جائی
حضرت ابراہیمؓ نبی دا جو فرزند پیارا
دوجی نام ریحانہ تریجی اُم ایمنؓ فرماون
جتنے حرم رسولؐ اللہ دے سن ازواج غلاماں
ماواں ہین اوہ ہر مومن دیاں پاک خدا فرماوے
جو کوئی حرم رسولؐ اللہ دی تہمت بیلے دبی کرسی
وچ قرآن بھیڑا کیتا آپ خداوند سائیں
جو کوئی سچا مومن ہوسی موجب حکم ربانے
جیکر حق کسے دے اندر کرسی طعن کداہیں
تاں پھر کھول سنایا اُس نے حالہ سنن والا
دور ہویا اوہ داغ تمامی ترت سفیدی آئی
سے برساں دے دہوتے جاون کالے داغ غدائے
کجھ نہیں مشکل اوہناں اگوں ظاہر داغ مٹانے
ظاہر باطن داغ اساڈے کرکے کرم مٹائیں
نال شفاعت اپنی ساڈے داغ ہٹائے سارے
تاں صفیہ سرور عالم جیویں پیار کماوے
اعتکاف دی حالت اندر آہے نبیؐ حقانی
گلاں باتاں کیتیاں آکے ساتھ رسول خدائی
اٹھ کھلوتے سرور عالم ایڈ عنایت ہوئی
اٹھ کے آپ اگیرے مینوں چھوڑ گیا آن پیاروں
دنیا اتوں رخصت ہو کے جنت طرف سدھائی
موضع سرف مکے تہیں نیڑے وتھوں ہیج یاہی
ایہ بھی بہت پیاری بیوی آہی شاہ نبیاں دی
جیہڑیاں بعد نکاحوں جلدی جدا نبیؐ فرمایاں
وچہ جامع تاریخ جویں کر خبر روایت آئی
حاکم اسکندریہ جیہڑی خدمت وچہ پہنچائی
ایسے ماریہ قبطیہ دے چوں جمیا چند شہارا
پچھی سالہی پنجویں رضوی وچہ کتاباں آون
لازم سبہہ دا ادب برابر کارن اہل اسلاماں
رب جہناں دا ادب کراوے کون انکار لیاوے
کافر ہے فرعون برابر جے توبہ بن مرسی
ماواں انھاں دب اوہناں دا اہل ایماناں تائیں
سارے حرم رسول اللہ دے ماواں انہاں جانے
موجب حکم کلام اللہ دے مومن ہوسی ناہیں

جس دا کلمہ پڑھے زبانی امت جس سدا دے
سرور عالم ختم رسولاں کل امت دے سائیں
چھڈ چلیا میں تیکھے اپنے دوست یار پیارے
جیہڑے بعد میرے بھی ایویں خدمت رہے کماند
دنیا اندر آ کے ایہ کجھ پونجی اساں بنائی
معلم ہو جاسن ہن جیہڑے نیکیاں صدقا نوالے
ہوسن ہر دم خدمت کارن حاضر دلوں بجانوں
ہر گل اندر پورا کرسن ادب لحاظ تساڈا
جاں پھر حضرت سرور عالمؐ پیتا جام وصالوں
جنت نوں جا روشن کیتا اپنے حسن جمالوں
کرن روایت ایسی اس دن سخت سیاہی ہوئی
حضرت انسؓ کہے جو جس دن پاک حبیب حقانی
جیونکر اس دن نور نبی دے جگ وچہ چانن لایا
جیونکر پھیر وفات دہاڑے رات خدا نے پائی
دن نہیں رات بنائی رب نے اندر دنیا ساری
لوچ کیتا جد شمع محمدی اپنا نور چھپایا
سب اصحاب جدائی پاروں رون درد رنجانے
جوش محبت دے وچہ آ کے لے تلوار کھلویا
جو کوئی ایہ گل آکھن والا سامنے میرے آوے
حضرت ابوبکرؓ جد ڈٹھی حالت ایہ عمرؓ دی
زمی کر کے خطبے اندر آئیتاں کجھ سنایاں
تا اوہ جوش ہویا کجھ مٹھا حضرت عمرؓ دلی دا
بعد وفاتوں ابوبکرؓ نے عام ایہ حکم سنایا
باکجھ جس دا قرضہ ہووے طرف رسول پیارے
حضرت جابرؓ ابوبکرؓ نوں آ کر عرض گذاری

گھر اسد یوچہ کرے بے ادبی کویں شفاعت پاوے
رخصت ویلے حکم سنایا ساریاں محرماں تائیں
جیہڑا وچہ محبت میری تن من اپنے وارے
آپے مگروں ٹر جاسن سچ پیار جہاں دے
باجہ اہناں نہیں گھر ساڈے وچہ دولت ہور نکائی
رکھسن فکر خیال تساڈا اہر ویلے ہر حالے
خادم رہن مریاں توڑی سچے صدق ایمانوں
جیونکر وچہ حیاتی ساڈی کردے ادب اساڈا
سد یا رب محبوب اپنے نوں عزت قرب کمالوں
پیا اندھیرا دنیا اندر رات سیاہی نالوں
ہر گز مول پچھان نہ سکے یک دوجے نوں کوئی
دنیا وچہ تشریف لیائے فضل کنوں رحمانی
ایسا روشن روز اساں نوں پھر کوئی نظر نہ آیا
ایسی رات بھی ساری عمراں کدی نہ نظری آئی
مشرق تھیں لے مغرب تائیں پھیل گئی اندھاری
دنیا اندر سورج اس دن چانن ذرہ نہ لایا
درد فراقوں عمرؓ ولی دی ہوش نہ رہی ٹکانے
کون کہے جو سرور عالمؐ فوت جہانوں ہویا
ماراں سیس اتاراں اس دا خالی مول نہ جاوے
تاں بہت انہاں دی آ کیتی ہمدردی
شان وفات نبی دے اندر جو رب طرفوں آیاں
ایسا عاشق عمرؓ پیارا آہا پاک نبیؐ دا
جیہڑ کسے دا وعدہ جس نوں پاک نبیؐ فرمایا
پورا کرن اساڈے کولوں آ کے منگن سارے
تند دیون دا کجھ مینوں سی وعدہ سرکاری

اوسے ویلے ابوبکرؓ نے نال کمال دلیری
پنجھو درماں بخشیاں اسنوں ذرہ نہ کیتی دیری

اینویں ہور بتیری جائیں کیتے خرچ ضروری
تابعداری محبّ نبی دی رکھی پوری پوری

جتنی مدت ابوبکرؓ دی رہی خلافت جاری
اہل البیت رسول اللہ دی خدمت بہل گذاری

سبھ حرماں دی عزت حرمت کیتی حد کمالوں
دکھو وکھو وظیفے سب دے لائے بیت المالوں

بھی عبدالرحمنؓ صحابی باغ اک منظر ٹکایا
چار لکھاں تھیں وی کیا جیہڑا حرماں دے کم آیا

اینویں ہور اصحاب نبیؐ دے بعد رسول گرامی
حرماں پاک نبیؐ دیاں سندی خدمت کرن تمامی

خدمت گذاری و دیانتداری حضرت عمر فاروق رضہ

ازالۃ الخلفاء دے اندر خبر روایت آئی
بعد نبیؐ تھیں عمرؓ بہادر جد دل خلافت پائی

خدمت آل ازواج نبیؐ دی عین فرض کر جالے
ہر گل نالوں دل اُسنوں اپنا فرض پچھانے

بہت فضیلت ہاشمیاں دی بہتا ادب کماوے
نال توجہ آپ اہناں دے عقد نکاح کراوے

جس دے پاس نہ نوکر ہووے خادم آپ بھجیندا
انویں حرماں پاکاں سندی ہردم خبر رکھیندا

جو شئے اہناں ضرورت ہووے خدمت وچ پہنچاوے
منگنی پوے نہ مول اہناں توں اتنا ادب کماوے

اک واری جو حرماں پاکاں کیتا حج ارادہ
کردا شاہ عمرؓ اہناں نوں سب سامان آمادہ

جتنا خرچ سفر دا آہا آدن جاون تورے
سنے سواریاں حاضر کیتا کوئی کسر نہ چھوڑے

بھی عبدالرحمنؓ تے نالے شاہ عثمانؓ یگانہ
دونویں صاحب خدمت کارن کیتے نال روانہ

خوب کیتی تاکید اہناں نوں جیوں ماں یاں فرمادن
کرنا امر قبول تمامی کجھ تکلیف نہ پادن

جیکر راہ وچہ ٹھہرن سندی خواہش کرن کتھائیں
دسیاں حضرت عمرؓ ولی نے رہنے والیاں جائیں

اینویں جو جو حق سفر دے آہی بات ضروری
کیتی حضرت عمرؓ اہناں نوں خوب ہدایت پوری

ایسے طور ہزاراں خدمتاں حضرت عمرؓ اٹھایاں
بھی تعظیماں حرم نبیؐ دیاں لوکاں نوں سکھلایاں

مائی ام سلمہؓ جو آہی حرم رسول خدائی
اک دن اہناں عمرؓ ولی نوں ایہ اطلاع پہنچائی

شخص فلاناں ساڈے تائیں ہے کجھ تنگ کریندا
ہر کسے وچہ ناحق سانوں ہے تکلیفاں دیندا

اوسے ویلے عمرؓ ولی نے اس نوں پکڑ منگایا
دتی خوب سزا اس تائیں بھی اگوں سمجھایا

قصہ کوتاہ سب حرماں دی بعد رسولؐ الٰہی
اونویں خدمت کیتی اہناں جیوں کر لائق آہی

جیونکر حضرت سرور عالم کہہ گئے جاندی واری
ڈٹھی جاسی ساتھیں پچھے سچ جہاندی یاری

خدمت کرسن اہل پیری سچ ایماناں والے
اوسے طور تمام اصحاباں پورا عمل کمایا
اودوں ہریک خدمت کارن حاضر دون نوں بجا
باقی اہل البیت نبی دے جتنے آہے سارے
سیرۃ الفاروق دے اندر راوی ذکر لیاندا
ہک واری کجھ ملک یمن تھیں یمنی چادراں آیاں
حضرت حسنؓ حسینؓ شہزادے چھوٹے آہے بھائی
عمرؓ ولی نوں اس گل باروں بہت ہوئی بیتابی
اتنے قد موافق جلدی چادراں دو بنوائیں
پڑھ کے خط شتابی اس نے چادراں دو بنوایاں
خوشی خوشی اوہ چادراں لیکے حضرت عمرؓ پیارا
نال پیار شاہزادیاں اوپر چادراں جلد ولی کرائیں
لہندا جد تک نا ایہ چادر ڈٹھیاں اپر انہاندے
ہن آرام دلے نوں آیا دور ہوئی دلگیری
ایویں مال غنیمت والا جد تقسیم کریندے
اس تھیں پہلے سبھ لوکاں نوں جو جو حق کسے دا
ہک واری دا ذکر مبارک وچ کتاب حوالا
اول حضرت شاہ حسنؓ تھیں شروع کیتا ورتاناں
اس تھیں پچھے شاہ حسینؓ نوں دہ سو درم پھڑائے
جاں پھر آکر حاضر ہویا اپنا پت پیارا
پنج سو درماں عمرؓ ولی نے کڈھیاں سدی واری
یا حضرت میں نال نبی دے رہیا وچ جہاداں
پیش حضور رسول اللہ دے جا تلوار وسائی
مڈھ قدیموں پاک نبی دا ہاں میں گولا بردا
حضرت حسنؓ حسینؓ شاہزادے دونویں بال ایانے

آپ لئے پچھوں مسلم ہوسن نیک نشاناں والے
سچ ایمان برابر اپنا ثابت کر دکھلایا
ماواں نوں کر ماواں جاتا سچے صدق یقینوں
سبھ دے نوکر سبھ دے خادم سبھ اصحاب پیارے
جویں پیار عمرؓ نوں آہا حسنؓ حسینؓ ہوراں دا
وچ مہاجر تے انصاراں عمرؓ ولی ورتایاں
چادر کوئی انہاں دے اوپر پوری ہون نہ آئی
ملک یمن دے حاکم تائیں لکھیا خط شتابی
بہت شتاب تیار کرکے بھیج اساڈے تائیں
بھیج پیادہ عمرؓ ولی دی خدمت وچ پہنچایاں
آیا حسنؓ حسینؓ ہوراں ول صدقے ہوندا سارا
ویکھ نہایت راضی ہویا خوشیاں دون سوایاں
تد تک مینوں خوشی نہ کوئی آہی باجھ تہاڈے
خوشیاں نال ہنڈاون شالا دائم عیش امیری
پہلوں حسنؓ حسینؓ ہوراں نوں دونہاں حصہ دیندے
دیوے حضرت عمرؓ پیارا جیونکر حکم نبی دا
ونڈن لگا عمرؓ بہادر مال غنیمت والا
دہ سو درماں اس دتیا میں ونڈنا مال ربانا
دہ سو درماں لیکے دونویں شاہ علیؓ دے جائے
تاں آہا عبداللہ جسدا بڑا صحابی بھارا
تاں پھر اس نے خدمت اندر اپنی عرض گذاری
کیتی داری جنگاں اندر جا دتیاں امداداں
نال کفاراں لڑنے اندر کسر نہ چھوڑی کائی
خدمت دین رسول اللہ دی رہیا ہمیشہ کردا
گلیاں دے وچ کھیڈن والے یا مقبول ربانے

میرے نالوں کتنے چھوٹے خود معلوم تساں نوں
پنج سو درماں میرے کارن حکم تساں فرمایا
ایہ گل سن کے عمرؓ ولی نوں آیا جوش کمالاں
جیکر میں نوں نال انہاندے پوری ریس کماندا
نالے ماں انہاندے جیسی لے آماں حقانی
جویں انہاندا چاچا ایسا چاچا لے آ کوئی
ڈانگ انہاندیاں ماسیاں توں بھی لے آ اپنی ماسی
ناجانے توں باپ انہاندا حیدرؓ شیر خدائی
حضرت پاک رسول محمدؐ نانا پاک انہاندا
چاچا حضرت جعفرؓ صاحب جس طیار سدایا
ماسیاں حسنؓ حسینؓ ولی دیاں پاک نبی دیاں جایاں
جیکر ہے کوئی ڈانگ انہاندے تیرا ساک پیارا
کوئی جواب نہ کیتا اگوں بیٹے عمرؓ ولی دے
کتنا شان رسول اللہ دا حضرت عمرؓ پچھانے
کتنا حسنؓ حسینؓ ولی دا ادب لحاظ کمایا
سچ فرمایا سرور عالمؐ پاک حبیبؐ حقانی
ماں پیو بھی اولاد اپنی تھیں ہور تمام جہانوں
جدتک سبھ تھیں ودھ اسانوں دلوں عزیز بجانے

دہ دہ سو پھر درم دتے تساں انہاں نوں
پوراحق نہیں دیا میرا اپنا عرض سنایا
بیٹے نوں فرماون لگا صاحب نیک خصالاں
لے آ توں بھی باپ پیارا جیسا باپ انہاندا
نالے جیہانانا لے آ نانی جیہی نانی
ماما جیہا ماماں لے آتا تیری گل ہوئی
تینوں بھی پھر نال انہاندے حصہ دتا جاسی
جنت دی خاتون سدا وے انہاں دو ہاندی مائی
نانی پاک خدیجہؓ کبریٰ عالی شان جنہاندی
ماماں ابراہیمؑ انہاں دا پاک نبیؐ دا جایا
ام کلثومؓ رقیہؓ دونویں عمرؓ ولی فرمایاں
لے جا دہ سو درماں توں بھی کہندا عمرؓ تمہارا
راضی ہو کے پنج سو درماں لیاں نال خوشی دے
کتنی اہل البیت نبیؐ دی عزت حرمت جانے
توں کیا چیز انہاندے اگے بیٹے نوں فرمایا
بیشک کامل مومن کارن ہوندی ایہو نشانی
سبھ تھیں ودھ کے پیارا ساڈا رکھے دلوں بجانی
تدتک کوئی نہیں مومن ہوندا کہیا نبی ربانے

لَا یُؤْمِنُ اَحَدُکُمْ حَتّٰی اَکُوْنَ اَحَبَّ

نہیں کوئی مومن ہوتا تمہارا یہاں تک کہ دوست رکھے مجھ کو

اِلَیْہِ مِنْ وَّالِدِہٖ وَوَلَدِہٖ وَالنَّاسِ اَجْمَعِیْنَ

زیادہ تر باپ اپنے سے اور بیٹے اپنے سے اور تمام لوگوں سے

اس حدیث نبیؐ دی اُپر یاراں عمل کمایا
چھوڑ دتے سب خویش قبیلے ماں پیو بھیناں بھائی
ابو شحمہؓ ہک بیٹا آہا حضرت عمرؓ ولی دا

جنہاں پیار نبیؐ دے پچھے سب کجھ گھول گھمایا
پتراں نوں قربان کرن وچ ذرہ دیر نہ لائی
وارد حکم ہویا جد اُس تے آ کر رب نبیؐ دا

کجھ پیار نہ کیتا اُس دا نا کجھ رحم کمایا
سُن کر حکم جلاد منانال رونا ڈھائیں ڈھائیں
غصے ہو کر کہندا اسنوں حضرت عمرؓ سہارا
مار شتابی مار شتابی عمرؓ ولی فرماوے
آجلاد دو ساون لگا دُرّے سخت قہار نی
نازک جسم ابو شحمہؓ تے جد آچابکاں پیاں
ہو بیتاب زمیں تے ڈگا بیٹا عمرؓ ولی دا
کول کھلو کر باپ پیارا دُرّے رہیا مراندا
سچ محبت رب نبی دی آکھن اسد بیتائیں
ثابت ہو گئی بیٹے اُپر جد کجھ لے فرمائی
ایہو نشانی مومن والی کہے رسول خدادا
ہر گل نالوں حکم اساڈا بہت عزیز پچھانے
دنیا تے کجھے حکم شرع تہیں جسنوں نفرت ہووی
شادیاں وچہ خلاف شرع دے کرن فضول نسارے
دُنیاں خاطر طرح طرح دے عیب فساد کماون
پنڑ وچہ زنا شراباں پھرن حرام کماندے
جے کوئی کہے انہاندے تائیں منع کرو سمجھاؤ
جو کجھ حیلہ ترلہ آہا زور تمامی لائیا
آخر کیتی چپ ہناں نے کر کر منع تبیرا
جے ہن ماراں جھڑکاں سنوں تاں بھی ہے بدنامی
خلقت رکہنی ادکہی ہوندی کسے سبب کھوڑے
دوجا خوف کراں مت سانوں چھوڑ کتے نس جاوے
بیٹے نوں اس رازق جاتا روزی دیون والا
کجھ لحاظ نہ مولا والا نا کجھ شرم نبیؐ دا
آپ بیدین خدادا مارا جھوٹے عذر بناوے

سد جلاد شتابی اسنوں دُرّیاں نال مرایا
کردا عرض جوایہ بیرحمی مینتھوں ہوندی نائیں
رب نبیؐ دے نالوں مینوں ایہنیں وده پیارا
مت کِتے دیر گذارن پاروں رب ناراض ہو جاوے
تالے مارے نالے رووے حکم جویں سرکاری
کل خلقت دیاں درد پیاروں ڈیکاں نکل گئیاں
پانی منگیا مول نہ دتا جگرا ویکھ صفی دا
آخر ہو گیا فوت وچارا پانی نوں ترساندا
جیونکر حضرت عمرؓ ولی نوں بخشی خالق سائیں
پکڑ شتابی اوسے ویلے کر دتا قربانی
سمجھ لوکاں تہیں ساڈی سنوں ہووے حب زیادہ
سارا جگ مخالف ہووے کجھ پرواہ نہ جانے
قسم خدا دی اسدے اندر مول ایمان نہ کوئی
رب نبیؐ تہیں ودھ جہنا نوں ہووے شریک نسارے
بھلگیا حکم رسولؐ اللہ دا رب تہیں نہ شرماون
پالے تک تک راضی ہوندے ذرہ نہیں سمجھاندے
دین جواب جو ہتی داری کیتا منع ٹھہراؤ
ایہہ باز نہ آوے اُکا سے واری سمجھایا
کیا کریئے ہن اپنے جیڈا ہویا پُت پیارا
اپنے جیڈا مارن لگا آکھن لوگ تمامی
خالق نالوں خلقت ڈاہڈی دلوں ہکوسلے جوڑے
ایتھیں تیکے ساڈے تائیں کھٹ کے کون کھواوے
لوکاں دی بدنامی کولوں کردا شرم موکالا
اپنے وہم خیالاں اوپر بیٹھا بنھ قصیدا
کتھوں ہووے عمرؓ بیا دُرّیاں نال اڈاوے

حضرت کہیا جد کوئی منکر نظر کسے نوں آوے
جینکر ہتھیں طاقت ہووے نال ہتھاں دے موڑے
اسپر جے اوہ دوہاں گلاں دی طاقت پاوے ناہیں
کرے کنارہ اُس دے کولوں اپنا آپ بچاوے
جتنی طاقت ہووے رسنوں بدیوں مومن ہٹاوے
جیکر ہتھیں موڑ نہ سکے نال زبانے ہوڑے
دل تہیں دور ہٹاوے اِسنوں نیڑی جاوے ناہیں
ایہہ ایمان ضعیف نہایت پاک نبی فرماوے

مَنْ رَّاٰى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهٖ فَاِنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ

جو کوئی دیکھے تم میں سے کسی منکر کو تو پھیر دیوے اُس کو اپنے ہاتھ سے اگر نہ پھیر سکے تو اپنی

فَبِلِسَانِهٖ فَاِنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهٖ وَذٰلِكَ اَضْعَفُ الْاِيْمَانْ

زبان سے (روک دے اُسکو) یہ بھی نہ کر سکے تو اپنے دل سے اور یہ بہت ضعیف ایمان ہے۔

سُن اے مومن نیکوکارا اپنی نیکوکاری
ناتدھ آپ کنارہ کیتا ناتدھ اوہ ہٹایا
دینی حُب دلے دے اندر ہرگز ذرہ نہ ہوئی
جے نوں ہٹ دیون جوگا اپنا آپ بچاندوں
ہن ناوچہ ضعیفاں رہیوں وچہ طاقت مندااں
نال بیدیناں فاسق لوکاں رہیا سدا ورتارا
رب نوں چھوڑ پیاری کیتی اس دی بیفرمانی
حُب پیار رسول اللہ دا نیڑے مُول نہ آیا
رب رسول فرشتے بھاویں سارے رنج ہو جاون
کل پیغمبر رب سچے دے جے رُسّن رُسّن جاون
کل فرضاں دا تارک ہویاں ہرگز شرم نہ آوے
کل احکاماں رب دیاں تے کجھ یقین نہ آیا
کل قرآن حدیث کتاباں کیتیاں کنڈ پچھاڑی
دین اسلاموں خارج ہووے سے جواب بہانوں
اجے کہیں میں تے نبی تے خاص ایمان لیایا
جینکر انہاں فعلاں اندر مسلمانی ہوئی
غیر خدا نوں پوجن والے جتنے لوک موکالے
کیہڑے حکم نبی دی کیتی تدھ فرمانبرداری
دس کہاں ایہہ ایمان جو تیرا کیہڑے لیکھے آیا
عذر بنایا اس زمانے مت نہ لیندا کوئی
وچہ ضعیف ایماناں والیاں ناہیں گنیاں جاندوں
کس دے وچہ سٹیا تینوں جا ڑیاں پوندااں
عذر بنایا بابجہ انہاں نہیں چلدا ہیں گذارا
ویر سہیڑیا نال نبی دے واہ واہ مسلمانی
رسماں اگے سواجاں ناہیں اپنا دین ٹھہرایا
کجھ پرواہ نہیں رنج نہ ہوون اپنے خویش پیارے
ایہہ رک شریک کرے سے اس نوں بُرا مناون
رک رسم برادری والی مول نہ چھوڑی جاوے
بجو گل شریک سنائی جھگا ساڑ جلایا
کنجراں دے ول کنڈ نہ ہووے ایہہ گل ڈاڈھی ناہی
ایہہ ریاں رسماں دو دل حاضر دلوں بچانوں
شکر الحمد خدا نے مینوں مسلمان بنایا
تا پھر ساری دنیا اُتے کافر مول نہ کوئی
سارے مومن مسلم ہو گئے دوزخ کون سنبھالے

بدعت رسماں شرع مخالف جو نہیں ترک کریندا
اینویں ہے جو نال خدا دے ہور شریک گڈھیندا

ہکناں ظاہر بت بنا کے پوجے وانگ کفاراں
ہکناں اپنے دل دے اندر رکھے بت ہزاراں

ہکناں ذات خدا دی اندر غیر شریک بنائے
وحدت رب دی من ناہیں دو دو رب ٹھہرائے

ہکنی وحدت رب سچے دی نال زبان منیندے
ایہ اس دیاں مراداں اندر پورا شرک کریندے

ہکنی ذات صفات اس دی وچ شرک کرے کوئی
ایہ اس دیاں حکماں اندر شرکوں عادت ہوئی

جد کوئی حکم خدا دا آوے اس تے عمل نہ کرناں
جے کرناں تاں اس دے تائیں شرکت ٹھہرایا وناں

لوکاں نوں دکھلاون کارن جو کوئی عمل کماوے
اینویں ہے جیوں نال خدا دے لوک شریک ٹھہراوے

نفس اپنے دے آکھے لگ کے جو کرنی پائی
اینویں ہے جیوں نفس اپنے دی پوجا اوس کمائی

جے اولاد اپنی دی خاطر مندا فعل کماندا
اینویں ہے اولاد اپنی نوں جیوں کر رب ٹھہرایا

جیکر اپنی بیوی خاطر چھوڑے حکم ربانا ں
بیوی نوں معبود ٹھہرا کے مشرک ہویا نماناں

اینویں جیکر شرع مخالف رسم رسوم کماوے
تا جو وچ شریکاں بھائیاں میٹھے حرف نہ آوے

رب نوں چھوڑ شریکاں تائیں اس معبود ٹھہرایا
وگ دا وہندا مشرک ہویا دین ایمان کھڑایا

اینویں ہور ہزار طرح دے شرک بتیرے آئے
مومن اوہ جو ہر اک شرکوں اپنا آپ بچائے

بہتے لوک ایمان لیاون کلمہ پڑھن زبانی،
ایہ شرک نہ چھوڑن ہرگز دل وچ بے ایمانی

رب فرماوے بہت انہاں تھیں نا ایمان لیاون
ایہ شرک کماون ہاروں مشرک سڈیے جاون

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللّٰهِ إِلَّا وَهُمْ مُّشْرِكُوْنَ ۝

اور نہیں ایمان لاتے لوگ خدا پر مگر ساتھ شرک بھی کرتے ہیں۔ (پ ۱۳ ع ۶)

کر کہاں غور اس آیت اندر بھاریا اہل یاناں
آجا باز تمامی شرکوں مشرک مسلماناں

ذاتی اتے صفاتی جتنے شرک تمامی
ظاہر باطن سبھ شرکاں نوں دشمن جان مدامی

مالی تے قولی فعلی چھوڑ تمام تباہی
دین دنی دیاں سبھ کماں وچ پھڑ توحید الٰہی

جیکر ظاہر بت پوجن تھیں کیتا تدھ کنارا
باطن والیاں بتاں نوں بھی کریں نہ مول پیارا

جیکوئی مال پیار اکر کے رب دے راہ نہ لاوے
اوہا دولت مال تمامی بت اس دا ہو جاوے

اینویں جیکر نفس اپنے دی کرسی فرمانبرداری
نفس اپنے نوں بت ٹھہرایا مورکھ دی مت ہاری

ایسے طور شریک برادری بت کدی بن جاوے
بے اولاد خدا تھیں رکھے اوہا بت سدھاوے

قصہ کوتاہ جو شے رب تھیں دور ہٹاون والی
سمجھیا جاوے بت اوسے نوں کرے ایماں نوں خالی

لوکاں جاتا بتاں باجھوں جو کجھ پیا پوجیوے
اُسدے تائیں بت نہ آکھن نا اوہ شرک سدلوے

جانن نا جو من دون اللہ کہیا صاف الٰہی
اللہ باجھوں جو کجھ پوجو سبھ شرک گمراہی "

بعضے آکھن غیر خدا نوں سجدہ روا نہ آوے
سجدے باجھوں شرک نہ ہووے جو کجھ کیتا جاوے

بعضے آکھن نماز پڑھن نوں پوجا آکھیا جاندا
اُسدے باجھ نہ پوجا ہووے جو کجھ کوئی کماندا

انویں ہور بتیرے لوکاں باطل وہم ٹھہرائے
بھل گئی حب الٰہی دل تھیں غیر محبوب بنائے

چھوڑ محبت رب سچے دی غیر محبتاں لایاں
جیونکر وچہ سیپارے دوجے خبراں رب فرمایاں

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّتَّخِذُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَنْدَادًا يُّحِبُّوْنَهُمْ
اور بعضے لوگ ہیں جو پکڑتے ہیں اللہ کے برابر اوروں کو محبت رکھتے ہیں اُن کی

كَحُبِّ اللّٰهِ ؕ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَشَدُّ حُبًّا لِّلّٰهِ (پ ۲ ع ۲)
جیسے محبت اللہ کی اور ایمان والوں کو سب سے زیادہ ہے محبت اللہ کی

اس آیت وچہ صاف خدا نے حکم ایہو فرمایا
مولا باجھوں ہور کسے دا روا پیار نہ آیا

بعضے لوکاں نال خدا دے ہور شریک ٹھیرائے
مولا وانگ پیار محبت نال انہاں دے پائے

جیونکر جیسی فرض انہاں توں حب پیار خدائی
اوسے طور برابر انہاں غیر محبت " لائی

دولت مال مکان وغیرہ ہور اولاد پیاری
ماں پیو خویش قبیلے سارے ہور جا خلقت ساری

سبھ کجھ راہ مولا دے اندر جیہڑا چھڈ ناں آوے
دیوے چھوڑ خدا دی طرفوں تدوں محبت کہاوے

ہے سی ایہو محبت رب دی خاص پیار ربانا "
مولا پچھے صدقے کر کے سبھ کجھ گھول گھمانا

ایہ پر لوکاں الٹ طریقہ الٹی چال بنائی،
رب نوں چھوڑن دنیا پچھے غیر محبت لائی

جیہڑی چیز پیاری کر کے رب دا حکم بھلایا
اوسے نوں اس نال خدا دے غیر شریک ٹھیرایا

جیونکر کم پیار اکے پڑھے نماز نہ کوئی
کم اپنے نوں رب پچھاتا غیر محبت ہوئی "

ایہو مثال تمام چیزاں دی جتول حب لگاوے
جیہڑی شے رب تھیں دور ہٹاوے اوہا شریک ہو جاوے

ایہ پر جیہڑے مومن بندے سچ ایمان جنہاں ندا
سبھ چیزاں تھیں وَدھ خدا ول حب پیار اپناندا

اَشَدُّ حُبًّا لِّلّٰهِ جیونکر کہیا اللہ سائیں
سبھ تھیں وَدھ پیار اساڈا ہووے مومن تائیں

دولت مال اولاد تمامی چھوڑ اساں ول آون
جد کوئی حکم اساڈا پہنچے ہر شے گھول گھماون

ہر دم ساڈی خدمت اندر حاضر جالوں مالوں
کون پیارا ہور انہاں توں وَدھ ات اساڈی نالوں

ساڈے نال نہ کدیں کسے نوں ہول برابر جانن
سبھ تھیں اعلیٰ سبھ تھیں ولی ساڈا حکم پچھانن،

ایہو حب پیار اساڈا رب صاحب فرماوے　　سر چشماں تے ہو من ساڈا حکم بجا لیاوے
کرے پیار نہ چیز کسے دا جس دم اسیں نوں لاواں　　سبھ کجھ چھڈ کے حاضر ہووے بنے محب سچاواں
دولت عزت جان پیاری جو کجھ منگیا جاوے　　راہ مولا دے خرچ کرن نہیں ماں کجھ عذر لیاوے
کر قربان لٹاوے ہر شے اندر راہ ربانے　　ساڈے باہجوں ہور کسے دی کجھ پرواہ نہ جانے
رب فرماوے نال اساڈے ایسا پیار جنہاں توں　　جنت حوراں محل نورانی بخشاں اسیں انہاں توں
جنہاں پیار اساڈا چھڈ کے غیر محبتاں لایاں　　سدا نیار انہاں دے کارن دوزخ والیاں کتاں
سرور عالم ختم رسولاں رب دا حکم سناوے　　جو کوئی رب نوں ملنا چاہے مگر اساڈے آوے

قُلْ اِنْ کُنْتُمْ تُحِبُّوْنَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُوْنِیْ یُحْبِبْکُمُ اللّٰهُ

کہہ دے اگر تم محبت رکھتے ہو اللہ کی تو تابعداری کرو میری دوست بنا لے گا تم کو

وَیَغْفِرْ لَکُمْ ذُنُوْبَکُمْ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ ○

اللہ اور بخش دے گا تم کو تمہارے گناہ اور اللہ بخشنے والا مہربان ہے (پ ۳ ع ۱۲)

خاص حبیب اپنے نوں فضلوں حلم دتا ربا سائیں　　یا محبوب سناوے ایہ گل ساریاں لوکاں تائیں
اے لوکو جے تسیں خدا دے دوست بننا چاہو　　پکڑو میری تابعداری مگر اساڈے آؤ
جتھوں جاواں جدھر چلاواں جو میں حکم سناواں　　کرو اطاعت ہر گل اندر جو کجھ میں فرماواں
جیکر پورے طور اساڈی کرسو تابعداری　　ہو جاسو محبوب خدا دے نال رلے ہی یاری
جدوں تساں نوں دوست اپنا خالق پاک بناوے　　کرے معاف اوہ عیب تساڈے رحمت فضل کماوے
ہوسو پاک گناہاں کولوں رب دے خاص پیارے　　ہے اوہ مولا بخشن والا رحم کماوے بھارے
ہکو بات حبیب اپنے نوں ایسی رب سمجھائی　　دوہاں جہاناں دی ہر نعمت جس دے اندر آئی
ہکو تابعداری کہدے ساریاں لوکاں تائیں　　ہو جاون محبوب اساڈے کہندا خالق سائیں
سے رساں کوئی نال خدا دے ور کہا کے آوے　　پکڑے قدم رسول اللہ دے دوست رب بناوے
جتنے کفر شرک بریایاں کردار ہیا تمامی　　ہکی تابعداری یاروں بخشے رب گرامی
کیڈ لحاظ حبیب اپنے دا خالق پاک بنایا　　جس دی تابعداری کارن ایہ درجہ فرمایا
کبھی فرمایا جو کوئی اس دی کرسی بے فرمانی　　اسیں نہ راضی ہو داں اس تے ہرگز دوہیں جہانی
بھاویں رشتہ دار نبی دا سکا ساک سدا وے　　جد تک اس دا حکم نہ منے دوزخ دھریا جاوے
سب خویشاں نوں حکم سناوے پاک رسول ربانا　　پکڑو میری تابعداری جے کر جنت جانا

شاہ عباسؓ تے حضرت حمزہؓ چاچے پاک نبیؐ دے
ساری امت وچ اینہاں نوں رب سردار بنایا
ابولہب بھی سکا چاچا خاص اینہاں دا بھائی
جیکر تابعداری باجھوں ہوندا پار اُوتارا!
رشتہ داری پاک نبیؐ دی ہے سبھ تابعداری
جنہاں تابعداری پکڑی بھاویں کون وچارے
لکھاں عیب کما کر آئے لکھ بُریاں کر کے
لکھاں دفتر گندے کر کے نال گناہاں بھر کے
لکھ منتارے مگر نبیؐ دے لنگھ گئے شوہ تر کے
لکھاں ویر کما کے آئے نال خدا دے لڑ کے
لکھاں کفر کماون والے آتش کفروں سڑ کے
لکھاں فاسق فاجر خونی کیتیاں دے سر چڑھ کے
بے فرماناں کارن ہر دم آتش دوزخ بھر کے
پاسن مزہ نبیؐ دے ویری دوزخ اندر وڑ کے
آتش گرزاں مار اڈاون چھینے وانگوں چھڑ کے
تابعدار محمدؐ یاں نوں ناں کوئی چھیڑ کے جھڑکے
جنت اندر داخل ہوون حمد ربانا پڑھ کے
سونے کنگن جنتیاں نوں بخشے حقتعالے
لُٹن مزے بہشتاں والے تابعدار نبیؐ دے
تابعداراں کاراں ہر دم رحمت فضل غفاری
سُن تینوں اِک تھوڑا جیسا ذکر سُنایا جاوے
سن فرمان ایمان لیائے پکڑے نیک عقیدے
ہو گئے مالک حوض کوثر دے جنت ڈیرا لایا
تابعداری نہیں جد نبھا جال جہنم آئی
سکے چاچے ابولہب نہیں آہا کون پیارا
بیشک تابعداری باجھوں کوئی نہیں رشتہ داری
سکیاں ساکاں خویشاں نالوں ہو گئے وڈہ پیارے
ہو گئے نیک فرشتیاں وانگوں خوف الہوں ڈر کے
ہو گئے پاک رسولؐ دے قدماں تے سر دھر کے
جنت اندر داخل ہوئے وچ محبت مر کے
ہو گئے دست رب سچے دے اس دروازے چھڑ کے
ہو گئے سبز قیامت توڑی لڑ حضرت دا پھڑ کے
ہو گئے ولی محب خدا دے اُس دا کلمہ پڑھ کے
دور سنیوے جدا وہ قہروں بجلی وانگوں کڑکے
جدوں فرشتے کھسن اوس نوں نال زنجیراں کر کے
اوہ ویلے یہ معز مانی سینے اندر رڑکے
اوہ سلامت پل دوزخ نہیں لنگھ جاون بیدھڑکے
ہار سنگار پہناون حوراں نال جواہر جھڑ کے
ریشم نرم لباس عجائب صدقہ حضرت والا
دنیا اندر ہو گئے جیہڑے فرماں دار نبیؐ دے
کل عیباں تھیں پاک بناوے اوس دی تابعداری
تابعداری پاک نبیؐ دی جویں گناہ بخشاوے

ذکر اسلام آوردن دحیہ کلبیؓ شاہ عرب

جامع المعجزات وغیرہ بہت کتابیں آیا
دنیا اندر سرور عالم جدوں رسالت پائی ۔
ابوبکر رضی اللہ عنہ ذکر جویں فرمایا
سوہنی دولت دین اپنے دی ملکاں تے ورتائی

بھیتیاں شاہاں دے ول حضرت لکھ بھیجے پروانے
قیصر روم، نجاشی حبشہ نالے شاہ ایرانی
اہناں وچوں شاہ نجاشی صاف ایمان لیایا
قیصر روم، مقوقش دونویں صاف ایمان لیائے
شاہ ایران نوں شامت چایا ہویا بے ادب لوانے
سرور عالم اسدے حق وچہ بری دعا فرمائی
تھوڑے عرصے اندر اس دی توڑ دتی رب شاہی
اتھویں ہر ہر ملکاں اندر جو سردار تمامی
بعضے حکم قبول نبیؐ دا قدماں ندر آون
اسے طور ہک کافر آہا دحیہؓ نام سداندا
بڑا رئیس تے دبدبے والا اندر قوم کفاراں
پاک نبیؐ نوں اس دے کارن محبت دلے وچہ ہوئی
ست سو بندہ تابع اس دی جو فرمان اٹھاون
چھوڑن کفر تمامی اس دے تابعدار پیارے
کرن دعائیں سرور عالم پیش خداوند سائیں
کرے قبول اسلام طریقہ دین میرے وچہ آوے
ہوئی قبول دعا حضرت دی رحمت فضل الٰہوں
رحمت عالم جس دے کارن رحمت کرم کماوے
دل دے اندر پاک نبیؐ نوں جدا یہ خواہش ہوئی
ہو گئی کشش دلے وچہ جا کے دحیہؓ کلبیؓ تائیں
نیتی محمل سرور عالم رہبر ہو کے آیا
کتنی خلقت دوزخ طرفوں آکر اوس بچائی
چل کے کول نبی رت اس دی ہن دے وچہ آواں
ایہ گل آکھ دلے دے اندر ٹریا شوق پیاروں
بھیجی خبر حبیب اپنے نوں پاک خداوند سائیں

کرو قبول اطاعت میری نال یقین ایمانے
شاہ نصیر مقوقش دے ول لکھیا نبی حقانی
ہو گیا خادم پاک نبیؐ دا کلمہ قول سنایا
اپر کر تصدیق برابر ادبوں تا سر چائے
غصے ہو کر پاک نبیؐ دا چاک کیتا پروانہ
کرسی چاک خداوند اس دی شاہی تے وڈیائی
مسلماناں نوں تخت ایرانی بخشیا پاک الٰہی
سبھنوں سدیا دین اپنے ول کر دعوت اسلامی
بعضے شاہ ایرانی وانگوں اپنا ناس کراون
ملک عرب دیاں شاہاں چوں ابو بکرؓ فرماندا
حکم چلاوے قوم اپنی تے چال جویں سرداراں
دحیہؓ جے اسلام قبولے سبھ تہیں دور نہ کوئی
جیکر ہک اوہ مومن ہووے سبھ ایمان لیاون
جاون بچ عذاباں کولوں جنت جاون سارے
یا رب بخش ہدایت اپنی دحیہؓ کلبیؓ تائیں
کتنی خلقت اسدے پچھے ہور ہدایت پاوے
بارش رحمت نازل ہوئی خالق دی درگاہوں
کیونکر اپنی رحمت کولوں اسنوں رب ہٹاوے
اوسے ویلے رحمت لدی دیر نہ کیتی کوئی
میں کیوں کفر پرستی اندر کردا عمر ازائیں
سچا دین الٰہی جس نے ملکاں تے ورتایا
میں بے قسمت اوہ جہا ہن تک خبر نہ کائی
رت کے اسدی رحمت پاروں ہن لبھی رحمت پاواں
روشن ہویا سینہ اسدا رحمت فضل غفاروں
کیتی اساں ہدایت فضلوں دحیہؓ کلبیؓ تائیں

ہو کر صاف تساں نوں جلدی آن سلام سناوے
سرور عالم اصحاباں نوں جد ایہ خبر سنائی
اصحاباں نوں کفر اس دے تھیں نفرت آئی بھاری
کیتی دلوں صلاح اصحاباں جد اوہ ایتھے آوے
پاک نبی نوں جد دوں ہاندی نیت معلم ہوئی
دل دے اندر سمجھیا حضرت جد اوہ حاضر آوے
خلقت جسنوں برا منادے نفرت پکڑے دردوں
کرن روایت دحیہ کلبی جد مسجد وچہ آئیا
چادر اپنی اتوں لاہ کے حضرت آپ وچھائی
دحیہ شفقت ویکھ نبی دی چادر پکڑا اٹھاندا
رو کر پیش حضور نبی دے کردا عرض بنانا
تاں پھر حضرت سرور عالم کلمہ پاک سکھایا
بول زباں نوں کلمہ طیب رونا سخت وچارا
کردا عرض جو یا نبی اللہ کیا میں حال سناواں
کر کر ظلم گناہاں اندر عمر حرام گوائی
رب اپنے تھیں پچھ کے حضرت دسو میرے تائیں
جے کر حکم کرے رب مینوں اپنی جان گواواں
جو کجھ اہناں گناہاں بدلے بھرنا پوے کفارا
ایہ گل سن کے اس دے کولوں پچھیا نبی پیارے
تاں پھر دحیہ ہور زیادہ رونا ڈھائیں ڈھائیں
شاہاں عرب دیاں وچہ مینوں رب نے شاہ بنایا
ظالم نفس دے وچہ مینوں ایہ گل فخر دی پائی
عار کراں میں دنیا اندر سوہرا کویں سداواں
ستر بیٹیاں اپنی ہتھیں ماریاں اسے عاروں
اے پر یک بیٹی میں جیوں کر نال ظلم دے ماری

دلوں بجانوں حاضر ہو کے دین اسلام لیاوے
دحیہ کلبی آدن والا خبر خدا پہنچائی
سن کے آمد دحیہ والی بہت ہوئی بیزاری
اپنے اندر اس دے تائیں جگہ نہ دتی جاوے
اصحاباں نوں دحیہ کلبی حکم نہ دتا کوئی
آپے ہر کوئی راضی ہووے جد ایمان لیاوے
کر منظور خداوندا اسنوں بخشے شان حضوروں
سرور عالم اس دے کارن اتنا کرم کمائیا
اجلس حکم سنایا اس نوں بہ جا اس تے بھائی
نال محبت چم کر اسنوں سر اکھیں تے لاندا
دین اسلام سکھاؤ مینوں یا محبوب ربانا
نال محبت پڑھیا اس نے جیوں حضرت فرمایا
حضرت کہیا ہن کیوں رودیں دس حقیقت یارا
اپنے پچھلے عیباں کارن روواں تے پچھتاواں
ہن آ فکر پیا وچہ دل دے مل سی کویں ہائی
جس گلے رب بخشے مینوں اوہ میں عمل کمائیں
جے اوہ مال قبولے میرا دولت سب لٹاواں
نام خدا دے بخشہ دے مینوں یا سید سردارا
کیا کجھ عیب گناہ اوہ تیرے کتنے ہو سن سارے
کیا کجھ عرض کراں یا حضرت ہاں میں سخت گناہیں
شاہی اتے حکومت پاروں بہت خودی وچہ آیا
نا کوئی میری بیٹی ہووے نا کوئی بنے جوائی
جو کوئی میری بیٹی ہووے جمدی مار گواواں
جمدیاں نوں گھٹ پار لنگھیا یا خوف جوائی پاروں
ہرگز مول نہ بھلے مینوں اس بیٹی دی زاری

گھر میرے وچہ حکم رب نہیں جد اوہ پیدا ہوئی
ہور کسے گھر ہوئی میری اسنوں زرت پہنچایا
جاں اوہ کجھ ڈڈیری ہوئی غیراں دے گھر پلکے
بیوی میری سمجھیا دل وچہ ہن ہوئی سیانی
آپ کراں ہن پرورش اس دی گھر دے وچہ لیاواں
مٹھیاں مٹھیاں بات تاں جس دم گھر دے وچہ کریسی
ایہو آس دلے وچہ کر کے گھر دے وچہ لیائی
بچپیا میں ایہہ کس دی بیٹی کون لیاون والا
سن کے مینوں اس دے کولوں لیسی نفرت آئی
چھوڑ دا گھر آون جاون غیرت اس دی پاروں
آخر اک دن گھر وچہ آیا کر کے ظلم تیاری
نال پیار شتابی آ کے میرے کول کھڑ دی
میں کہیا چل باہر مینوں طرف بازار لیجاواں
سن ایہہ بات پیاری بیٹی ٹرپئی شوق پیاروں
دوڑی آوے نال خوشی دے انگل میری پھڑ کے
لاڈاں نال پیاریاں باتاں مینوں بول سناوے
اس جاتا جو بابل مینوں چیز کھواون چلیا
نال بہانے شہروں باہر آندی پکڑ نمانی
بابا اتوں چیز نہ کوئی توں کس طرف سدھایا
آخر غار آئی اک ڈونگھی وچہ پہاڑ ٹکانے
ڈر گئی اوہ معصوم وچاری دہشت والی غاروں
میں بے ترس کہاں وچہ دل دے ہن توں گھر نہیں جاندی
ہو بیتاب نمانی لڑکی لگاں باہاں مارے
کیہڑے نال بہانے مینوں گھر تھیں دور لیاندا
جیکر کول میرے ہن اینتھے ہوندی ماں پیاری

مینوں اس دے جمن پاروں پتہ نہ لگا کوئی
چوری میتھوں آجرت دے کے نال پیار پلایا
رہن لگی قدم زمین تے نال محبت چل کے
نالے اس دے جمن والی ہو گئی گل پرانی
شاید باپ پیار کماوے جد اس نوں دکھلاواں
راضی ہوسی بابل اس دا شاید نہ مریسی
تا جو اک دن میرے تائیں نظر اچانک آئی
تا پھر مینوں بیوی اپنی دسیا کل حوالا
کتھے قتل کراں میں اسنوں جا نہ جھلے کائی
بے آوا تا سٹ ٹل جاواں ایسی ترک پیاروں
بابل بابل کہے پیاروں اوہ معصوم بیچاری
پر میرے دل دے اندر مول پیار نہ کوئی
اپنے نال پھراواں تینوں چیزاں عجب کھواواں
پکڑ لئی اس انگل میری بہت محبت پاروں
کیہڑی چیز کھواسیں بابل مینوں اتوں کھڑ کے
پر میں بے رحم اجیہا ہرگز زرا سن نہ آوے
کیا جانے جو دشمن ہو کے سر توں ٹکاون چلیا
دیکھ پہاڑ اجاڑ ویرانہ کہندی بول سیانی
ایپر پھر بھی میرے تائیں ذرہ خیال نہ آیا
باہوں پکڑ نمانی تائیں لے گیا غار سرہانے
بابا گھر ول لے چل مینوں کہندی بول پیاروں
سٹ دتی اس غار وچالے وندی تے کرلاندی
بابل بابل پئی پکارے کدھر اے باپ پیارے
وچہ اجاڑ پہاڑاں اندر کتھے سٹی جاندا
نال محبت پکڑ اٹھاندی عاجز درداں ماری

بابا کس اندھیرے کھوہ وچ سٹ چلیوں توں تینوں ‏— مر جاساں میں روندی ایتھے ترس نہ آوے تینوں

کر کر زاری میری طرفوں دو نویں ہتھ پسارے ‏— چلائے چلائے بابا بابا رو رو پئی پکارے

روندی روندی نوں پھر آخر ہوش نہ رہی کوئی ‏— پھر بھی پتھر دل میرے نوں کجھ تاثیر نہ ہوئی

غار اُتے میں پتھر وٹے دِتے جوڑ تمامی ‏— زندہ لیتی دفن وچاری یا محبوب گرامی

جد اس وقت پیاری بیٹی باتاں درد سنایاں ‏— مارن تیر کلیجے اندر یاد جدوں اوہ آیاں

جو میں ہور تمامی بیٹیاں ماریاں ظلم کماوں ‏— اس دا درد زیادہ مینوں ستر بیٹیاں نالوں

رووے رووے چپ ہووے عاجز حال بنانا ‏— جدوں باہر ظلم کمائے یا محبوب ربانا

کرن روایت جد ایہ حالت دسیے بول سنائی ‏— رووے حضرت سرور عالم ڈاڈھی شفقت آئی

دسیہ آکھے میرے کارن پچھو پاک اوہناں ‏— جیویں خلاصی ہووے میری اولادی درگاہوں

پاک نبی نوں دل دے اندر بہت حیرانی ہوئی ‏— چپ ہوئے اس حیرت اندر کرن سوال نہ کوئی

جبرائیل خدا دے حکموں ترت پیغام لیایا ‏— کر قسم جلال اپنے دی پاک خدا فرمایا

یا نبی اللہ دسیہ تائیں خبر دیہو سرکاروں ‏— دور کیتے رب وگن تیرے کلمے طیب پاروں

جس ویلے مدھ کلمہ طیب منہ نہیں بول سنایا ‏— ستھ برساں دا کفر جو تیرا جاندا نظر نہ آیا

جد اوہ کفر معاف کرن وچ دیر نہ لگی مینوں ‏— بیٹیاں والے خون تمامی کیویں نہ بخشاں تینوں

واہ سبحان اللہ جد کوئی رب ول حاضر آوے ‏— بھاویں لکھاں عیبی ہووے دفتر دھو تا جاوے

تابعداری پاک نبی دی رب نوں بہت پیاری ‏— لکھاں عیب معاف کراوے اس دی فرمانبرداری

جو کوئی دل نہیں تائب ہو کے چھوڑے عیب خطائیں ‏— وچ پیاریاں داخل اس نوں کرے خداوند سائیں

ایتھے ہور اک توبہ والا ذکر سنایا جاوے ‏— جیونکر تائب لوکاں اُپر رحم خدا فرماوے

حکایت شعبانہ بصروی

بصرے وچ اک عورت آہی صاحب حسن کمالاں ‏— گاون اتے وجاون اندر استاکار کمالاں

نام اس دا شعبانہ آہا اردی ذکر لیایا ‏— سوہنے خوش آوازے اس دے گھر گھر جادو پایا

شادیاں اوپر دولت لیکے لوکاں دے گھر جاوے ‏— طرح طرح دے راگ سناوے مجرے ناچ وکھاوے

باراں ہور غلاماں سوہیاں گولیاں خدمتگاراں ‏— جتھول جاکے ناچ وکھاون مائل کرن ہزاراں

سبھنوں زیور زینت چاروں خوب تیار رکھیندی ‏— سبھنوں ہار سنگار لگا کے عجب پوشاکاں دیندی

اپنے ہار سنگار علیحدہ بہت نفیس پوشاکاں ‏— سونا چاندی حد نہ کوئی جانے زینت ناکاں

جاں اوہ رل کے گھمر پاون قہر کرن پشوازاں
ڈنگ ہو جاون ویکھن والے ویکھ اہناں دے بانے
کرے زناہ اوہ آپ تے نالے نوچیاں کنوں کراوے
جے کر بہتی دولت والا آ کر پھاسے کوئی
لے لے آون مال تیرے آ پاون منظوری
ایسے طور اکٹھی کیتی دولت باہجھ شماراں
اک دن قدرت رب سچے دی اسنوں پکڑ اٹھایا
لے کے نال کنیزاں تائیں گھر تھیں باہر آئی
بصرے دا اک عالم آہا صالح نام سدا وے
مجلس گرم کیتی اُس ڈاڈھی وعظ نصیحت اوہدی دل
پایا اثر خلایق اُتے اس دے وعظ پیار سے
سنیا اُس شعبانہ دردوں رووَن دا آوازہ
سن آوازہ رووَن والا گولی نوں فرماوے
تا پھر گولی ویکھن کارن مسجد دے ول آئی
نیڑے ہو کر سنیا اُس بھی وعظ کلام ربانا
بیٹھ گئی اوہ اوسے جائی سن سن کلام خدائی
اوہ بھی سن کے وعظ نصیحت بیٹھی رہی اتھائیں
تیجی بھی نہ واپس آئی چوتھی نوں فرماوے
لے آجا کے خبر اہناں دی کیہا کجھ نبی اہناں نوں
قصہ کو نہ سبھے گولیاں گھل کے اوس کھڑایاں
آخر آپ اکیلی ہو کے مگر اہناں دے آئی
ڈر گئی خوف الٰہوں جس دم سنی کلام ربانی
بے خود ہو کے رووَن لگی بھر بھر نیر اچھالے
ساعت پچھوں جد کجھ اُس دی ہوش ٹکانے آئی
یا حضرت کوئی ہووے جیکر حدوں ودھ گناہیں

جادو پاپے خلقت تائیں سوہنیاں خوش آوازاں
ڈاڈھیاں سردی دلائے اندر اگ بل بودے دھکانے
جو کوئی تھوڑی فیس لیاوے گولی کوئی کھڑاوے
اپنے پاس بلاوے اسنوں رسم ہمیشہ ہوئی
ہر اک طرف زناہوں اسدی بہت ہوئی مشہوری
آ لے دولت لے لے آون عاشق لوک ہزاراں
سنے کنیزاں خدمتگاراں ہار سنگار لگایا
جا لنگھی اک مسجد کولوں دیکھو حکم خدائی
اُس مسجد وچہ وعظ نصیحت لوکاں نوں فرماوے
حکم ربانے لوکاں تائیں دسے خلق پیار دوں
سن کر ہر کوئی خوف الٰہوں روڈ ہائیں مارے
کھلن لگا اس دے کارن رحمت دا دروازہ
جا کے ویکھ شتابی اوّل کیہا آوازہ آوے
کیہا ویکھے جو وعظ کلاموں رووے بہت لوکائی
گولی نوں بھی دل دے اندر اثر محبت دھانا
جاں کجھ دیر ہوئی تاں مگروں گولی ہور بھجائی
تاں شعبانہ بھیجیا مگروں تیجی گولی تائیں
جیہڑی جاوے پرت نہ آوے نا کجھ خبر لیاوے
ایہہ پر جلدی واپس آویں دسیں آن اسانوں
جیہڑیاں گیاں اوّل ہیاں پھیر نہ واپس آیاں
سنیاں وعظ جدوں اُس آ کے ترت ہدایت پائی
اوسے ویلے مذر اُس دا ہو گیا پانیوں پانی
خشک ہویا سبھ خون بدن دا جیوں کر سکتے والے
تا پھر رو کر عالم اگے دتی عرض سنائی
توبہ نال معافی اسنوں مل دی ہے یا ناہیں

عالم کہیا بھالویں جو کوئی توبہ دے در آوے
جتنے عیب کما کر کوئی توبہ تائب تھیوے
بھالویں کتنی ہزار طرح دے ہون عیب کسیدے
توں کیا چیز گناہ کیا تیرے عالم بول سناوے
ایہ گل سُن کے بولی گوں رو کر اوہ شعبانہ
ایہ میں ہن توبہ کر کے رب اپنے ول آواں
عالم کہیا توبہ کر توں سچے صدق ایمانوں
بخشے جاسن اوگن تیرے رحمت فضل اَلٰہوں
ایہ گل سُن کے اوسے ویلے توبہ تائب ہوئی
نال محبت مجلس اندر کلمہ بول سنایا
کر آزاد غلاماں تائیں کیتا رب حوالے
زیور ہار سنگار وغیرہ ہور لباس امیری
دلوں سجانوں پاک نبی دی پکڑی تابعداری
چالی برساں اس ہتھیں پچھے عمر مبارک پائی
کر کر یاد گناہاں تائیں اندر بیٹھی رووے
بخشے گئے گناہ تمامی خالق دی سرکاروں
وچہ محباں ولیاں لوکاں عالی درجہ پایا
بخشی رب فضیلت اسنوں سیکڑے بیبیاں نالوں
جیونکر حضرت رابعہ بصریؒ بصرے اندر ہوئی
کتنی رحمت وافر رب دی کارن اوگنہاراں
امت نبی محمدؐ کارن کیا کیا فضل ربانے
سدا تیار جہاز محمدی جو آوے چڑھ جاوے
کر کر سد نمانیاں تائیں شفقت نال بلاندا
کوئی نہیں دیر اساڈی طرفوں مڑ مڑ سکھے بہانا
جیہڑی پاس نہ حاضر ہووے تقدی عملاں والی

رب غفور رحیم کسے نوں نہ دھرکار ہٹاوے
پاک کرے رب فضل اس دا نیکاں وچہ لکھوے
ہک پل اندر بخشے جاون اگر پاپ ہندے
جے شعبانہ تائب ہووے اوہ بھی بخشی جاوے
میں ہاں اوہ شعبانہ جیہڑی عیباں وچہ یگانہ
جیکر فضلوں بخشی میں نوں خالق پاک سچاواں
پکڑ خدا دی فرمانداری ہو کر دلوں سجانوں
پاک کرے رب فضل تیرا ہر ہک عیب گناہوں
لوئیں سر دل ایمان لیا نذرانہ کیتی کوئی
جتنا مال اسباب تمامی رب دے نام لٹایا
آپ لباس فقیراں والا پہنیاں بدن دوالے
سبھ کجھ راہ مولا دے دیکے مل لئی آپ فقیری
وچہ عبادت شاغل ہو کے گوشے عمر گذاری
اتنی مدت وچہ کسے نوں پھیر نہ نظری آئی
استغفار درود شریفوں کدی نہ فارغ ہووے
پاک کیتا رب فضل اس دا تائب ہوون پاروں
نیکاں پاکاں عورتاں اندر ناواں درج کرائیا
حاصل ہویا ولائیت درجہ رب دے فضل کمالوں
اوہنوں پاک کیتا ربا اسنوں عیب رہیا کوئی
تائب ہو کے فضل الٰہوں رلن سنگ ابراراں
توبہ کر کے پاک ہو جاون اوگنہار پُرانے
بڑا رحیم کریم بہانا پل وچہ پار لنگھاوے
آ دُجن لے پار رسد ہانا میں اسنوں لے جاندا
آ دُچڑھ ہو جہاز اساڈے جس لے جنت جانا
مفتی پار چڑھاواں اسنوں جو کوئی پلیوں خالی

ہک واری جے ہمت کرکے پہنچے ساڈے تائیں — پھر میں رہن نہ دیواں انہوں باہوں پکڑ چڑھائیں
جس دے پلّے خرچ نہ ہووے ذرہ خوف نہ کھاوے — آپنے پاس اساڈے آکے مالا مال ہو جاوے
کجھ پرواہ نہیں ساڈے تائیں دولت درم دیناروں — اگراں ساڈی تابعداری پکڑے شوق پیاروں
نال محبت جو کوئی آکے پکڑے ساتھ اساڈا — جنت رب دا اس دے کارن ناہیں کجھ دوراڈا
قہر سمندر دوزخ والا اس نوں ہاتھ ہو جاوے — امن سلامت پار رسدہاوے کجھ تکلیف نہ پاوے
شاہی پتن ساڈے کولوں جو کوئی نفرت کرسی — وچے رہسی غوطے کھاسی ہرگز پار نہ چڑھسی
سوہنا رہبر نبی محمدؐ امت کارن آیا — دوزخ دے وچ ڈگدیاں تائیں رحمت نال بچانا
اس کشتی نوں خوف نہ کوئی جس دا نوح مہانا — جس دا رہبر نبی محمدؐ اسنوں فضل زبانا
کشتی نوح تہیں نٹھے جیہڑے غرق ہوئے طوفاں — امت احمدؐ کولوں نٹھے خارج گئے ایمانوں
غرق ہوئے گمراہی اندر منکر شاہ نبیاں دے — قہر الہوں دوزخ اندر رہن غوطے کھاندے
جیہڑے دلوں حاضر ہوئے طرف رسولؐ پیارے — فضل الہوں ڈبدے ڈبدے نکلے من تارے
شفقت کرکے رحمت کرکے بچے ملے تہ جہاندے — ہو گئی دوہاں جہاناں اندر کشتی پار اہناں دی
کل مراداں حاصل ہویاں کلی دولتاں پایاں — ملیا رہبر نبی پیارا رحمت جھڑیاں لایاں
جاگے بھاگ غریباں امت دے ایسا رہبر پایا — جیہڑا ساری دنیا کارن رحمت ہو کر آیا
ایسا نبی نہ کسے امت نوں اگے ملیا کوئی — تا پھر ایسی امت اگے کسے نبی دی ہوئی
بہتر رہبر دنیا اندر بھیجا خالق باری — جس دے پاروں بہتر ہو گئی اسدی امت ساری
بہتر رہبر بخشیا رب نے بہتر امت تائیں — بہتر امت بخشی بہتر رہبر نوں رب سائیں
بہتر نال رلا کے بہتر سوہنا ساتھ رلایا — دوہاں نوں رب بہتر کرکے شان حبیب ودھایا
اوہ ہو بہتر کل نبیاں وچوں نبی محمدؐ عالی — ایہہ بہتر کل امتاں وچوں امت احمدؐ والی
شان حبیب بیان نہ ہووے جو کجھ رب بنایا — جس دی امت نوں رب عالی خیر امت فرمایا

فضائل و درجات امت مرحومہ محمدیہ

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ

تم ہو بہتر سب امتوں سے (پ ۴ ع ۳)

کل امتاں ہیں بہتر امت پاک نبی سرور دی — جنہاں تابعداری پکڑی سید خیر بشر دی
اول درجہ کل امت تہیں جو اصحاب پیارے — جنہاں خدمت حضرت دی وچ سبھ گھر بار وسارے

بعد انہاں انہاں نہیں ہوون جیہڑے خادم دین نبی دے
کر کر کوشش دین نبی دا جگ وچ جو پھیلاون
بعد انہاں نہیں زاہد عابد صالح ولی ربانے
اس تھیں پچھے آخر درجہ عام جو مومن سارے
نیکی طرف رجوع زیادہ بدی پسند نہ کردے
جیکر شامت نفس انہاں تھیں ہووے کجھ خرابی
ایہ سبھ لوک محمدی امت رحمت فضل غفاروں
بعد انہاں تھیں ہور جو بندے غافل دین ایمانوں
کجھ پرواہ نہ دین نبی دی نہ کجھ شوق اسلامی
بے نماز بے دیناں کولوں ڈھلو لے رب پناہیں
جیہڑے اللہ رسول اللہ دا کرسن نال دلیری
روز قیامت سرور عالم ویکھن جدوں تنہانوں
جیونکر تساں اساں تھیں پچھے الٹا طریق نکالے
جو کوئی مومن بدعت شرکوں اپنا آپ بچاوے
شفاعتی لاہل الکبائر کہیا حضرت شاہ ابراراں
مشرک باہجوں جتنی امت پاک نبی سرور دی
ساری امت پاک نبی دی جنت اندر جاوے

نکل امام فقیہ مجدد صاحب نیک عقیدے
شائع کرن کتاباں دینی وعظ کلام سناون
دلوں بچاون راہ مولا دے جیہڑے لوک دکالے
پکڑی جنہاں حدت بدی شرکوں رہے کنارے
تھوڑی رغبت دنیا والی بہت خدا تھیں ڈردے
جلد معافی منگن رب تھیں توبہ کرن شتابی
خیر امت دا لقب جنہاں نوں بخش ہویا سرکاروں
ہر دم بدعت شرکاں اندر حاضر دلوں بجالاون
رب دی بے فرمانی اندر گذری عمر تمامی
بھاویں کلمہ پڑھن زبانی امت داخل ناہیں
حضرت کہیا ایسے بندے ہوں نہ امت میری
سحقاً سحقاً حکم سناون ہے دھتکار تساں نوں
ہو جاؤ اج دفع اساں تھیں بدعت وال ہوکالے
بھانویں اوہ گنہگار ہووے آپ نبی بخشاوے
لئنے ہوگ شفاعت میری کارن اوگنہاراں
نال شفاعت حضرت سبھ تے رحمت رب اکبر دی
ابن عمر عباس جیونکر صاف حدیث لیاوے

مَا مِنْ أُمَّةٍ بَعْضُهَا فِي النَّارِ وَبَعْضُهَا فِي الْجَنَّةِ

ہر ایک امت کے لوگ بعض دوزخ میں ہوں گے اور بعض جنت میں

إِلَّا أُمَّتِي فَإِنَّهَا كُلُّهَا فِي الْجَنَّةِ

مگر میری امت سب کی سب جنت میں ہوگی

کوئی نہیں ایسی امت جیہڑی کل بہشتی جاوے
بیہڑک اساڈی امت کہیا نبی غفاری
ابن عباسوں وچ معراج راوی ذکر لیایا
خدمت دے وچ حاضر ہو کے کرے سوال نمانا

کجھ دوزخ کجھ جنت جاسن پاک نبی فرماوے
فضل آکھوں روز قیامت جنت جاسی ساری
طرح نام اعرابی ہک دن پاس نبی دے آیا
شان امت دا دسو مینوں یا محبوب ربانا

حضرت کہیا کل نبیاں وچہ جیویں فضیلت میری
جیونکر سبھ پیغمبراں اندر شان اساڈا عالی
روز قیامت کل نبیاں وچہ جیوں میری سرداری
سطرح کہندا اید فضیلت کیونکر اس دن پاوے
کل پیغمبر روز قیامت جد دل بلائے جاون
کوئی پیغمبر یکو بندہ اپنے نال لیا وے
نال کسے دے پنج چھ بندے ہوسن سالو ٹرہی
لے پر میری امت اس دن جو میرے سنگ آوے
اتنی بہتی امت میری ہوسی بابجھ شماروں
پھیر اعرابی کہین لگا یا محبوب غفاری
حضرت کہیا امت میری چار گروہ ہو جاوے
پہلا درجہ امت میری عالی منصب پاون!
گل امت ہیں تہیں اول درجے ودھ کے شان انہاندا
استھیں پچھے دو جا درجہ امت میری آوے
کوئی کچھ سی عمل نہاندے نا کوئی دکھ اٹھاون
کہے اعرابی یا نبی اللہ کیا کجھ عمل انہاندا
حضرت کہیا دنیا اندر دتی انہاں گواہی
نالے اوپر رسالت میری پک یقین جمایا
کر اقرار خدا دی وحدت من دلوں بچانوں
بھی سبھ وعدیاں رب دیاں اوپر سچ ایمان لیاون
کہے اعرابی اس گل اوپر جو ایمان لیاوے
حضرت کہیا آہو بیشک جو ایہ عمل کماسن
اس تہیں تے کے خدمت اندر عرض کرے اعرابی
حضرت کہیا نزیجا ٹولہ جس دم حاضر آوے
بہت آسان حساب انہاندا لیسی خالق سائیں

انہویں ساریاں امتاں وچوں اعلیٰ امت میری
اسے طور اساڈی امت عالی درجے والی
انہویں کل امتاں وچہ ہوسی میری امت پیاری
تاپھر حضرت سرور عالم کھول بیان سناوے
آپو اپنی امت تائیں پیش حضور لیاون
کسے نبی دے دو تن بندے امت سندی جاوے
انہویں سبھ نبیاں دی امت ہوسی تھوڑی تھوڑی
مولا بابجھ شمار اونہاں دا ہور کوئی پاوے
پھر دیسی میدان حشر دا رحمت فضل غفاروں
کتنے ٹولے تساڈی امت ہوسی دن ان رہی
چارے وچہ بہشتاں جاسن پاک نبی فرماوے
نبیاں اگوں کرن شفاعت لوکانوں بخشاون
نبیاں انگ لحاظ کریسی رب رحمان انہاندا
بابجھ حساب کتاب انہانوں جنت بھیجیا جاوے
ناکوئی لوڑ شفاعت والی دگدے جنت جاون
بابجھ حسابوں جنت اندر ہوگ مقام جنہاندا
ایہ جو کوئی نہیں لوچالاکی باجوں ذات الٰہی
سچ رسول محمد بندہ بھیجیا رب دا آئیا
من سچ رسالت میری سچے صدق ایمانوں
کر تصدیق تمامی من تاں ایہ درجہ پاون
ادھ بھی اسے ٹولے اندر داخل کیتا جاوے
بابجھ حسابوں نال انہاندے جنت اندر جاسن
نزیجا ٹولہ دس مومنوں یا مقبول حبابی
وقت حساب انہاندے کارن رحمت پھیرا پاوے
بعد حساب لبسیر انہانوں جنت ملسن جاتیں؛

کہے اعرابی اس نوں لیتیں کویں حساب جے پچھوے
باہجھ حسابوں کیوں نہ ایہہ بھی جنت داخل تھیوے

حضرت کہیا گناہ انہاندے بہتے ہوسن بھائی
بعد حساب انہاندے تائیں دیسی رب ربانی

ایہہ گل سن کے پھیر اعرابی کردا عرض زبانی
کتول جان گناہ انہاندے یا محبوب حقانی

حضرت کہیا گناہ انہاندے مشرک لوک اٹھاون
دنیا اندر نال خدا دے جیہڑے شرک کماون

کل گناہ محمدیاں دے رب انہاں تے ڈالے
لے کر بھار گناہاں والے دوزخ جان ہوکالے

کہے اعرابی یا نبی اللہ دیہو ثبوتی کوئی
کیہڑی آیت حق انہاندے بابت نازل ہوئی

تا پھر حضرت سرور عالم آیت ایہہ فرمائی
وچ سیپارے ویہویں جیہڑی پاچو تھے وچ آئی

وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ

اور اٹھاویں گے بوجھ اپنے اور کتنے بوجھ ساتھ بوجھوں کے (پ ۲۰ ع ۱۳)

یعنی اس دن کافر مشرک اپنے بھار اٹھاون
نالے کتنے بھار بیگانے اوپر انہاندے پاون

مد ایہہ آیت سرور عالم اوسنوں کھول سنائی
کہن لگا کوئی ہور بھی آیت ہے اس باہجوں آئی

تا پھر دوجی آیت اوسنوں دسی نبی پیارے
سورۃ نحل اندر جو آئی چودہویں وچ سیپارے

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۙ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُم بِغَيْرِ عِلْمٍ

تو کہ اٹھاویں پورے بوجھ اپنے قیامت کے اور کچھ بوجھ ان لوگوں کے جن کو بہکا انہوں نے سوائے علم کے (پ ۱۴ ع ۱۹)

روز قیامت کافر اپنے پورے بھار اٹھاون
بھی کجھ بھار انہاندے چاون گمراہ ہوں جنہاندن

جد ایہہ دو لوآتیاں حضرت اسنوں کھول سنایاں
ہویا یقین اعرابی تائیں بہت پسند نی آیاں

کہن لگا جو کافر مشرک کیا بدبخت ہوکالے
اوپر جنہاندے رکھے جاون بھار بیگانیاں والے

واہ واہ بخت مبارک کیتنے رب محمدیاں دے
دوجے لوک اٹھاون آسدن عیب گناہ جنہاندے

ہو قربان رسول اللہ نہیں پچھیا پھیر اعرابی
چوتھا ٹولہ دسو مینوں یا سرکار ستابی

حضرت کہیا چوتھا ٹولہ ہین اوہ لوک وچارے
جیہڑے نال شفاعت میری جنت جاسن سارے

سن کے لفظ شفاعت والا بولیا نال دلیری
سبحان اللہ جنت ملسی نال شفاعت تیری

جد اعرابی سبحان اللہ منہ تھیں بول سنایا
نال تعجب سرور عالم ہنسے تے فرمایا

اے اعرابی خبر تینوں کرم کنوں رب عالی
دتی ہتھ اساڈے اندر کنجی جنت والی

روز قیامت ہوسی مینوں جنت دی مختاری
ایہ گل سن اعرابی اکوں بولیا چائیں چائیں
میں کیوں ساتھ تساڈا چھڈکے ہور کتے ول جاواں
حضرت کہیا نال اساڈے جے ایمان لیاویں
کہے اعرابی ٹبر میرے جے کر آت ول آون
حضرت کہیا جیکر اوہ بھی دین قبولن میرا
سن سن باتاں حضرت اوپر ترت ایمان لیایا
جو کجھ دین اسلام طریقہ دسیا نبی پیارے
جے ہن پچھن لوک اساتھیں یا محبوب سچاواں
حضرت کہیا جو کوئی ایسا کرن سوال تسانوں
پھر اعرابی دوجی واری کردا عرض زبانی
حضرت کہیا نزد خدا دے مسلم کہن انہاں نوں
اسے کارن امت میری مسلم سبھ سداوے
پھر اعرابی آکھن لگا یا محبوب گرامی
کر کے کرم تسیں یا حضرت نام میرا بدلاؤ
حضرت کہیا کہن اساں تیرا مسلم نام ٹکایا
کر کے ادب رسول اللہ نوں پھر اوہ عرض سناوے
ہے کوئی ہور بھی مسلم باجھوں دوجا نام انہاندا
کہے اعرابی یا نبی اللہ مومن کسنوں کہندے
روز قیامت ہوسی سبھنوں بھاری بے آرامی
امت میری ہر خطرے تھیں خالق پاک بچاوے
اس تھیں پچھے پھر اعرابی عرض سوال گذارے
انہاں وچہ بھی عیب کما کر ہوسن لوک گناہیں
تا پھر باجھ انہاں تھیں اللہ ہور اک قوم نکالے
اوپر انہاں دے رحمت اپنی ظاہر کرے الٰہی

اپنی تھیں جنت اندر بھیجاں امت ساری
جے کر تھی جنت والی لی تساڈے تائیں
جے کر ساتھ تساڈے رلاں میں بھی جنت پاواں
کھولن یاں دروازہ تینوں بیشک جنت جاویں
نال اساڈے جنت اوہ بھی جاون یا نا جاون
نال تیرے اوہ جنت اندر کرن اکٹھا ڈیرا
نال محبت ہو قربانی کلمہ بول سنایا
اس تھیں پچھے خدمت اندر ادبوں عرض گذارے
کون کوئی کیا نام تساڈا کیا کجھ انہیں سداواں
مسلم نام سنا کر اپنا دیہو جواب تنہا نوں
کیا کجھ معنے مسلم والے یا محبوب حقانی
دوزخ کولوں امن سلامت رکھے رب جنہانوں
اگ دوزخ تھیں امن سلامت خیریں پار لنگھاوے
کس طرح نام بدلاون اگے مینوں لوگ تمامی
کس طرح نام ہٹا کر کوئی چنگا نام ٹکاؤ
سن اعرابی راضی ہویا بہت خوشی وچہ آیا
جتنی امت سبھ تساڈی مسلم نام سداوے
حضرت کہیا دوجا ناں انہاں مومن کہیا جاندا
نبی کہیا جو ہر یک خوفوں امن سلامت رہندے
تھر تھر کنبن دہشت کولوں جتنے لوک تمامی
دیوے رب امان تداہیں مومن سکھی جاوے
یا حضرت جو امت تیری مومن مسلم سارے
حضرت کہیا جیکر مومن عیب کماون ناہیں
دنیا اندر ہوسن جیہڑے عیب کماون والے
کرے معاف انہاندے تائیں جو کجھ عیب تباہی

فضل الٰہوں جنت جاون او گنہار نماتے
جے کر او گنہاراں اُوپر بخشش نافرماوے
سن اعرابی نال شتابی خوشیوں حمد الایا
تا جو سبھنوں معلم ہووِن رحمت فضل ربانے
تاپھر بخشنہار الٰہی کیونکر سدیاجاوے
شکر خدا دا اُمت تیری مینوں جس بنایا

اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ الَّذِیْ جَعَلَنِیْ مِنْ اُمَّتِکَ

شکر ہے اللہ کا جس نے کر دیا مجھ کو بھی تیری امت سے

حضرت کہیا تیرے اُپر فضل ہوئے اج بھارے
اوّل کفر انھیرے وچوں تینوں رب بچایا
دوجا ٹھاکر پوجن کولوں تیری جان چھڑائی
تریجا بخش دتے رب تیرے پچھلے عیب تمامی
چوتھا تینوں دوزخ کولوں خالق پاک بچایا
کیڈ مصیبتاں سر تیرے تھیں رب نے ٹال گوایاں
کہے اعرابی یا نبی اللہ میں قربانی جاواں
لکھ لکھ شکر خدا نے مینوں تیرے ساتھ رلایا
سن سن صفتاں اُمت والیاں لیسا دلوں کا نا
کتنا شان حبیب اپنے نوں بخشیا رب کاردوں
دنیا وچہ بھی اس اُمت نوں رب مرحوم بنایا
اگلیاں اُمتاں دنیا وچہ بھی سے تکلیفاں پاون
ہوون غرق بہتیریاں قوماں دھسن ہیٹھ زمیں دے
اس اُمت نوں ہر تکلیفوں خالق پاک بچاوے
کرے ہلاک رب انہاں نوں تنگی قحط وبالوں
تاپھر اگلیاں اُمتاں واگون ڈبن وچہ گمراہی
برکت کلمے تھیں رب تیرے کتنے کم سنوارے
نور ایمان عنایت کیتا دل نوں چانن لایا
قرب الٰہی حاصل ہویا مجلس میری پائی
وچہ اصحاباں داخل ہویوں پایا شان گراہی
وچہ بہشتاں جاون دا لا رستہ صاف دکھایا
کتنی نعمت حاصل ہوئی رحمت جھڑیاں لائیں
جاگے بھاگ تیرے توں ملیا رہبر پیر سچاواں
اُمت تیری تھیں حد ہویا سارا جنت پائیا
سنے قبائل مومن ہو کے بن گیا دلی ربانا
ساری اُمت رحمت پاوے رحمت عالم یاروں
روز حشر بھی سبھ اُمتاں تھیں درجہ شان سوایا
ذرہ بیفرمانی یاروں قہر وبال اُٹھاون
ہکناں اُوپر عذاب الٰہی اُوتھوں نازل تھیندے
برکت حضرت دنیا اندر کوئی عذاب نہ آوے
تاپھر ہوون غرق اکٹھے قہر عذاب جلاوں
جیونکر وچہ حدیث مبارک کہیا نبی الٰہی

لَا تَجْتَمِعُ اُمَّتِیْ عَلَی الضَّلَالَۃِ

نہ اتفاق کرے گی امت میری گمراہی پر

اگلیاں اُمتاں نبیاں پچھے ہوں گمراہ ہو جاون
اس اُمت وچہ نور ہدایت سارے ہمیشہ جاری
چھوڑاں وحدانیت ربدی ظاہر شرک کماون
نبی کہیا گمراہ نہ ہوسی اُمت میری ساری

کئی مجدد دین میرے کرے خداوند سائیں — ہوندے رہن خلیفے میرے روز قیامت تائیں
جیہڑے خدمت دین میری رہن سدا کریندے — واحدانیت رب سچے دی رہن ہمیش دسیندے
برکت حضرت اس امت پر دائم فضل ربانا — نہیں اکٹھا اس امت نوں رب گمراہ بنانا
ناکوئی ہور محمدیاں تے بوجھ خداوند ڈالے — جیونکر بوجھ اٹھا گئے اگے اگلیاں امتاں والے
وَيَضَعُ عَنْهُمْ اِصْرَهُمْ جیوں رب سچے فرمایا — بوجھ انہاں دے لاہنے والا نبی محمد ؐ آیا
اگلیاں امتاں اندر جد کوئی کردا لے فرمانی — کئی مصیبتاں نازل ہوون قہر عذاب نشانی
امت موسیٰ دی جد ہوئی جنگ کنوں انکاری — چالی برساں جنگل اندر رب رلا کے ماری
جان پھر وچھا پوچھیا انہاں شرک فساد کمایا — توبہ بدلے حکم قتل دا رب نازل فرمایا
قتل کرو تسیں جاناں اپنیاں وچھا پوچھن یاروں — تا توبہ منظور تساڈی رب کریسی سرکاروں
ہک دوجے نوں مارن لگے لے ننگیاں تلواراں — تا اوہ پاک ہوئے جس ویلے ہو گئے خون ہزاراں
واہ سبحان اللہ کیا رب نے شان حبیب بنایا — ایسا مشکل اس امت دے تے بھار نہ کوئی پایا
بھاویں جیونکر طرح طرح دے عیب کماوے کوئی — سارے عیب گواون کارن توبہ کافی ہوئی
بکواری کوئی سچے دل تھیں توبہ دے در آوے — جیوں مائی دے پیٹوں جمیاں ایسا پاک ہو جاوے
دھوتے جاون دفتر اس دے ہریک عیب گناہوں — بدیاں کل نکویاں ہوون رحمت فضل الٰہوں
ایہہ سب برکت پاک نبی دی رحمت فضل خدائی — جس دی پیاری امت اتے کجھ تکلیف نہ پائی
سوکھا دین حبیب اپنے نوں بخشیا خالق سائیں — تا جو کجھ تکلیف نہ ہووے امت اس دی تائیں
ہیسی اگلیاں امتاں کارن منع حضوروں ہوئی — مسجد باہجھ زمیں دے اتے پڑھے نماز نہ کوئی
تا پھر پاک مصلیٰ ہر کوئی آپو آپ بناوے — رکھے ساتھ نمازاں خاطر جس طرفے کوئی جاوے
جان پھر حضرت سرور عالم قدم زمیں تے پایا — جتنا طبق زمین دا آہا رب نے پاک بنایا
برکت حضرت اس امت دی سب تکلیف گوائی — کل زمین محمدیاں نوں مسجد رب بنائی
جتھے چاہو پڑھو نمازاں پاک زمین تمامی — دے گئے خبر حدیثاں اندر پاک رسول گرامی

وَجُعِلَتْ لِیَ الْاَرْضُ مَسْجِدًا وَّطَهُوْرًا

اور بنائی گئی میرے لئے تمامی زمین مسجد اور پاک کنندہ

حضرت کہیا میری خاطر رب اوہ کرم کمائے — جیہڑے اگے کسے نبی نوں وچ نصیب آئے
کل زمین مسیت بنائی رب نے خاطر میری — تا جو کجھ تکلیف نہ پاوے ہرگز امت میری

پڑھن نمازاں دھرتی اُتے جائز ہر ہر جائیں
پاک کیتا میں طبق زمیں دا مشرق مغرب تائیں

دوجا ایہہ بھی میری خاطر کرم کیتا رب عالی
کر دتی اس دھرت تمامی پاک نمازاں والی

جنہوں حاجت غسل وضو دی پانی کول نہ پاوے
کرے تیمم پاک زمیں تے سارا پاک ہو جاوے

یا جو پانی ورت نہ سکے ہے معذور نمانا
کافی ایہو تیمم اس نوں کتنا فضل ربانا

ل تیمم پاک اجیہا ہووے حکم خداؤں
جیویں برابر جیہا اپنا دھو آیا دریاؤں

پانی وانگوں پاک ہو جاون کل اعضا جسمانی
کتنا قدر محمدیاں نوں رب بخشی آسانی

ہور سہولت اس امت نوں رب عطا فرمائی
ادھ نماز معاف تساں نوں وچ پردیساں آئی

جیکر سفر اندر تسیں ہووو پڑھو نماز دوگانہ
اجر ثواب چوہاں جتنا کتنا فضل یگانہ

جیکر کدی مسافری اندر ماہ رمضان آ جاوے
اندر سفر نہ روزے رکھو مہلت رب فرماوے

ایویں روزیاں اندر ہووے جیکر کوئی آزاری
صحت توڑی مہلت اوہنوں بخش دتی رب باری

سفری جیوں مقیمی ہووے مانندے پان شفائیں
ماہ رمضان تھیں پچھے دونویں دیون سبھ قضائیں

ایسے طور نمازاں اندر ہور سہولت ہوئی
جیکر کدی نماز کھلو کے نا پڑھ سکے کوئی

پڑھے نماز اوہ طاقت موجب بھاویں کرے اشارے
بیٹھا تا جیوں پڑھ سکے اوسے طور گذارے

جیکر کپڑے پاک ہوون نہ ہے بالکل ننگا
تا بھی پڑھے نماز اوہ انویں جیونکر جانے چنگا

بھاویں نال پلیداں کپڑیاں ڈھکے بدن ضروری
بھانویں ننگا بیٹھ گذارے رب پاوے منظوری

طاقت تھیں رب ودھ کسے نوں کجھ تکلیف نہ دیندا
انویں ہے بدقسمت جہڑا ایہہ بھی عذر کریندا

لَا یُکَلِّفُ والی آیت عذر تمام تروڑے
جو کوئی پھر بھی کرے بہانے قہر ربانا لوڑے

کتنے سکھ محمدیاں نوں رب عطا فرمائے
کتنے فضل ہوئے درگاہوں ہور کہو قدر نہ پائے

کجھ تکلیف نہ اس امت تے خالق پاک ٹھہرائی
دیکھو جیہ کلام اللہ دے کیا خوشخبری آئی

وَجَاهِدُوْا فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ هُوَ اجْتَبٰىكُمْ
اور محنت کرو خدا کی راہ میں جیسے حق ہے اسکی محنت کا پسند کیا اس نے تم کو اور نہیں

وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّيْنِ مِنْ حَرَجٍ
رکھی تم پر دین میں کچھ مشکل (سورۃ حج پ ۱۷ ع ۶)

سورت حج محمدیاں نوں رب فرمان سناوے
کوشش کرو خدا دے راہ وچ جیونکر کیتی جاوے

بھی فرمایا سبھ لوکاں تھیں چنیا اساں تساں نوں
کتنا شان عنایت ہویا قوم محمدیاں نوں

بھی فرمایا ساڈی طرفوں کیڈ عنایت ہوئی
سوکھا دین عنایت کیتا اساں تساڈے تائیں
وچہ ترغیب حدیث نبیؐ دی پاک نبیؐ فرمایا
بخشے حق حقوق تمامی سبھ حق داراں تائیں
جتنے حکم شرع دے آہے سارے کھول سنائے
جو کجھ حداں شرعی آیاں بھی ارکان اسلامی
کجھ تکلیف نہ اُمت کارن ہرگز باقی چھوڑی
سوکھا کیتا دین خدا نے اوکھا نہیں بنایا
کھلا کھلا دین اسانوں بخشیا حق تعالے
بہت وسیع اسلام اساڈا پاک نبیؐ فرماوے
بھاویں کافر مشرک کوئی ہووے تِنّے برساں دا
حضرت کہیا دین میرے وچہ کیڈ سہولت ہوئی
کرو خیال اے اُمت میری ہوش ٹکانے لیاؤ
جتنے عہد احکام الٰہی پورے کرو تمامی
نہیں ایمان امانت باجھوں پاک نبیؐ فرماوے
بھی فرمایا جو کوئی بندہ توڑے عہد ربانا
جو کوئی میرا عہد تروڑے میں خود دعویٰ کرساں
جس اُپر میں دعوے کیتا پیش حضور گرامی
جس اُپر میں دعوے کرساں اس پر غالب آوال
بھی فرمایا جو کوئی میرا عہد تروڑ گواسی
نا اوہ میرے حوض کوثر دا ٹھنڈا شربت پیوے
حکم کراں میں دور ہٹاؤ انہاں نوں کالیاں تائیں
قائم رہے جو عہد میرے پر تابعدار پیارے
ٹھنڈا شربت کوثر والا بھر بھر پین پیالے
سچی اُمت پاک نبیؐ دی اوہو لوک سداون

دینی مشکل اُپر تساڈے مول نہ رکھی کوئی
جس دے وچہ تکلیف نہ کوئی پاوے کدی کداہیں
کیسا سوہنا دین اساڈا خالق پاک بنایا
کجھ نہیں باقی حق کسے دا رکھیا خالق سائیں
سنت واجب فرض تمامی جدا جدا سمجھائے
کل حلال حرام وغیرہ دسے کھول تمامی
سدھا صاف بنایا رستہ جنت وڑدیاں توڑی
ناکجھ سختی کیتی اس وچہ نرمی نال سکھلایا
جس دے وچہ نہ تنگی کوئی وڈی کشائش والا
جس دے وچہ گنجائش بہتی جو چاہے سو آوے
جداوہ پاس اساڈے آوے دور نہ کیتا جاندا
اُمت میری سنے رب عالم بوجھ نہ رکھیا کوئی
کرو حفاظت دین اپنے دی نا احسان بھلاؤ
ہوؤں امانت دار ہمیشہ طور جویں اسلامی
جو کوئی اپنا عہد نہ پالے دین اسدا رُڑھ جاوے
پیش عدالت بدلہ دیسی ہو مجبور نمانا
روز قیامت اس دے تائیں پیش عدالت دھرساں
کسنوں طاقت میتھوں چھڈ کے ہووے اسدا حامی
دیسی فتح مبارک میتھوں خالق پاک سچا واں
پاسی نہیں شفاعت میری دوزخ دھکیا جاسی
پھیر مان میرے نوں جنت مول نصیب نہ تھیوے
جنہاں عہد تروڑے میرے اُمت میری ناہیں
اوہ سبھ نال اساڈے ہوسن کوثر حوض کنارے
خوش ہوساں میں ویکھاں جس دم پیہاں قولاں والے
جیہڑے سن کر حکم نبیؐ دا ترت سجا لیاون

ہو قربان رسولی رستہ پکڑن دلوں بجا لیون
جیہڑے سن کر حکم نبیؐ دا ٹیڑھ دے پھرن نمانے
تینہ دا کلمہ کم نہ آوے جے سو درد کماون
اُتوں بھید فقیری والا دل وچہ راگ شیطانی
جد تک بچو جیہا نہ ہووے اندر باہر سارا
مومن بھی جد ظاہر باطن بچو جیہا نہ تھیووے
بیٹھے لوک سداون امت کم نہ امت والے
کدی نماز نہ اکھیں ڈٹھی سجدے طرف نہ آیا
نال شریعت ویر قدیمی دلوں نہ کفر سٹیندا
خاص نشان جو امت والا اس تھیں دور رسدھانا
خاص نشانی امت والی پاک نبیؐ فرمائی
یا نبیؐ اللہ روز قیامت خلق شمار نہ آوے
تاں پھر حضرت گھوڑیاں والی آکھ مثال سنائی
بھاویں بہت انہاں وچہ ہوون مشکی گھوڑی کالے
اسے طور اساڈی امت اس دن نظری آوے
پنجے وقت جو وضو سازن منہ ہتھ پیر دھوندے
روز قیامت روشن ہوون پنجے عضو انہاندے
جیونکر نور محمدیاں نوں بخشے خالق سائیں
نوری چہرے ویکھ انہاندے ذرہ نہ لگسی دیری
جس دے منہ تے نور نہ ہویا آپے نکھڑ جاسی
نال نماز پیار نہ جس دا نور کویں اوہ پاوے
جے توں امت بننا چاہیں پکڑ نماز نشانی
پکڑ کنارا بدعت شرکوں ہر شرکوں نقصانوں
کیا کیا نعمتاں اس امت نوں رب عطا فرمایاں
ہکو کلمہ اس امت نوں ایسی نعمت ڈٹھیا

مردیاں تیک چھوڑن اسنوں سچے صدق ایمانوں
کون انہاں توں امت آکھے مومن کون پچھانے
اُچے لوپ شوالیاں جیڈے ہرگز کم نہ آون
ہرگز امت بنن نہ دیندی ایسی مسلمانی
تد تک ایسا سونا چاندی نہیں لیندا سنیارا
کرے قبول نہ مولا اسنوں امت کیویں سدیوے
شیطاں وانگ نمانے دن لنگھن دل کالے تن کالے
پھندیا پھرے شفاعت اُپر جنت دا سدھرایا
میں ہاں امت پاک نبیؐ دی دعوی پھری کریندا
ایویں امت بننا چاہے کر کے زور دھگانا
اک دن پیش حضور نبیؐ دے یاراں عرض سنائی
اس دن بھلا تساڈی امت کیویں پچھانی جاوے
پنج کلیان جیونکر گھوڑے ترت سجاپن بھائی
تاں بھی وکھرے ملے دسیون چٹیاں متھیاں والے
پنج کلیاناں گھوڑیاں وانگوں دروں لب کہاوے
پڑھن نمازاں مولا اگے سجدے رہن کریندے
وکھرے کھلے سجاپن دوروں ٹول محمدیاندے
ایسا نور نہ ہوسی اس دن ہور کسیدی تائیں
آپے اسیں پچھان لواں گے ایہو امت میری
ایہہ نہیں میری امت وچوں پاک نبیؐ فرماسی
کیونکر امت بنے نبیؐ دی کویں پچھاتا جاوے
باہجھ نمازوں کم نہ آوے دعوے جھوٹھ زبانی
سچے طور امت وچہ داخل ہو جا دلوں بجا نوں
ہے افسوس بیقدر اینہوں مول پسند نہ آیاں
تنہاں رسیاندے کفر وچھاوے لکھ کفارے جیہا

ہک واری کوئی کافر اس نوں پڑھ کر عمل کماوے
جنت اُس پر واجب ہووے پاک نبیؐ فرماوے

طرح طرح دے عمل سخاوت تو کوئی رہے کماندا
کلمے تئیں جد منکر ہووے کدی بہشت نہ جاندا

کلمے اُتے یقین جنہاندا بھاویں ہون گناہیں
تھوڑے عملوں بہتے درجے ملن انہاں نوں تے نائیں

ہک نیکی کوئی اس امت تئیں نال پیار کماوے
دس نیکی دا درجہ اسنوں رب عطا فرماوے

جو کوئی مومن اس امت تئیں کردا ہک برائی
ہکو بدی لکھیوے اُس دی کتنا فضل خدائی

مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ عَشْرُ اَمْثَالِهَا وَمَنْ جَآءَ

جو ایک نیکی کرے اس کے لئے دس نیکیاں ہیں برابر اُس کے اور جو

بِالسَّیِّئَةِ فَلَا یُجْزٰۤی اِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا یُظْلَمُوْنَ ۝

ایک بدی کرے سو نہیں بدلہ اُس کا مگر وہ ایک ہی اور اُن پر ظلم نہ ہوگا۔ (پ ۸ ع ۷)

ہک نیکی دیاں دس نکیاں وعدہ خاص رہاتا
بدی کردا تا اسدے اندر کجھ نہیں ساں ودہانا

کتنا قدر محمدیاں تے رب احسان کمایا
جس دے اندر نفع انہاندا اسنوں بہت ودہایا

جس گلوں نقصان اٹھاون اسنوں نہیں وہاندا
جتنی بدی کماوے کوئی اتنا بدلہ پاندا!

اوہ بھی جے کر تائب ہو کے توبہ دے در آوے
لکھے نہیں فرشتہ اسنوں جے لکھ بہے مٹاوے

وچہ حدیث نبیؐ فرمایا سن توں یار سیانے
دو دو منشی ہر بندے سنگ ہوون ملک یگانے

دوہاں پاس رجسٹر ہوون آپو آپنی جائی
ہک فرشتہ نیکی لکھے ہک لکھدا بُریائی

جد کوئی میری امت وچوں نیکی عمل کماوے
نرت فرشتہ لکھے اُسنوں ذرہ دیر نہ لاوے

ہک نیکی دیاں دس نکیاں امر ہووے سرکاروں
نرت فرشتہ نیکیاں والا لکھے شوق پیاروں

جس ویلے پھر بدی کماوے دوجا قلم اُٹھاوے
پکڑ فرشتہ نیکیاں والا اسنوں روک ہٹاوے

ٹھہیر ذرہ ہک ساعت اسنوں اجے نہ لکھیں بھائی
کیوں نہیں مت کے تائب ب بخشے بُریائی۔

تا پھر اسنوں لکھنے ناہیں بدیاں لکھن والا
جے اوہ جلدی تائب ہووے بخشے حق تعالٰے

ایہہ جے اوہ کرے نہ توبہ ساعت گذر وہاوے
پھیر فرشتہ لکھن لگے پھر دوجا اٹکاوے

آکھے ہور روزہ ہک ساعت کر جا یار سہارا
شاید ہن پچھتاوے اتھیں توبہ کرے وچارا

جے اوہ توبہ تائب ہووے کجھ نقصان نہ تیرا
کالا کریں نہ دفتر اُس دا کہنا من جا میرا

پھر اوہ اُس دے آکھے لگ کے اپنی قلم ہٹاوے
ایویں ستاں ساعتاں توڑی بدی نہ لکھی جاوے

جیکر ستاں ساعتاں توڑی توبہ نہیں کریندا
تا پھر ہو چار فرشتہ ہکو بدی لکھیندا

اس تھیں پھر بھی جیکر توبہ دے دل آوے
بھی فرمایا سرور عالم پاک رسول پیارے
جد کوئی مومن چنگے کم دی نیت دلوں کریندا
جس ویلے اس نیت موجب پورا عمل کماوے
جتنی خالص نیت ہووے اتنا اجر زیادہ
جس وچہ ہور اخلاص زیادہ ہور زیادہ دیندا
یک پیسہ کوئی راہ مولا دے نال محبت لاوے
یک پیسے تھیں دس پیسے پھر ست سو پیسہ آیا
کتنی لوٹی اس امت پر رحمت فضل غفارول
بھی فرمایا امت کارن کل امت دے سائیں
جو کوئی مومن بھل بھلاوے عیب خطا کماوے
جیونکر کوئی روزے والا بھل کے کھاوے ہووے
ایویں ہور بتیری کتیں بھل معاف ٹھہرائی
برے ارادے بریاں نیتاں برے خیال دے لاندے
حضرت کہیا جد کوئی مومن برا خیال کریندا
ایویں جد کوئی مندے کم دا دل وچہ قصد اٹھاوے
نیک ارادے نیک دلیلاں نیک خیال اسلامی
برا ارادہ جد تک کوئی اندر عمل نہ آنے
ایہہ جیہڑے مومن ہودن صاحب شان جمیلان
بھاویں اپنے فضل کرم تھیں رب نہ مول لکھیندا
جیکر ایہو نیت اپنی نیکی طرف لگاوے
یک نیکی اس نیت بدلے ملے ضرور اس تائیں
دوناں تھیں پھر اگے ودھے چودہ سو تک جاوے
جس بندے نوں ہر دم ہووے فکر خیال ربانا
کجھ نہیں دور خدا دی رحمت کاسن نیکو کاراں

ہووے حکم فرشتے تائیں بدی مٹائی جاوے
میری امت کارن ایسی رحمت ٹھاٹھاں مارے
اوسے وقت فرشتہ اسدی نیکی یک لکھیندا
دس نکویاں اسدے بدلے درج خدا فرماوے
دوناں تھیں تا ست سو تائیں ہے فرمان خدا دا
بلکہ نیکی تھیں چوداں سو تک اجر خدا بخشیندا
جتنی محب زیادہ اتنا اجر زیادہ پاوے
ست سو تھیں پھر چوداں سو تک حکم خدا فرمایا
ملن ثواب پہاڑاں جتنے ذرہ عملاں بدلوں
بھل چک ہوئی معاف حضور دی امت میری تائیں
کرے معاف خداوند اسنوں مول نہ پکڑیا جاوے
رہے سلامت روزہ اس دا مول نہ فاسد تھیوے
وچہ حساب شمار نہ آون جو احسان خدائی
کتنے رب معاف حضور دن سبھ محمدیاں دے
جد تک نہ تھیں کڈھے ناہیں خالق نہیں لکھیندا
جد تک اوہ کم کرسی ناہیں مول نہ لکھیا جاوے
اوسے ویلے دفتر اندر ہودن درج تمامی
تد تک اس دا برا نہ لکھن کاتب ملک ربانے
لائق نہیں نہاندے کارن بریاں کرن دلیلاں
ایہہ ایہہ کیوں مومن ہو کے نیت بری کریندا
بھاویں انت دل پہنچ نہ سکے درجہ لکھیا جاوے
جے رب کرے نصیباں اندر پاوے دس جزا ئیں
یک نیکی تھیں اتنے درجے خالق پاک دواوے
کیا مشکل پھر اسدے کارن جنت اندر جانا
کجھ نہیں دور بہشت خدا دا کارن تابعداراں

اس اُمّت پر رحمت رب دی انت شمار نہ آوے
جو کوئی مومن طرف خدا دی ہک ہتھ چلکے جاندا
کیا خوشخبراں اُمّت کارن دتیاں نبیؐ ربانے
ابو ہریرہؓ کرے روایت پاک نبیؐ فرماوے
کرے تیار خداوند اس دی جنت وچہ مہمانی
بھی فرمایا جد کوئی بندہ وضو گھروں کر نیندا
ہر ہر قدموں یک یک اُس دی بدی ہی مٹائی جاوے
جتنا دوروں چل کر آوے جتنے قدم اٹھاندا
طرف نماز تیاری اندر جتنا وقت لگاوے
بعد نماز مصلی آتوں جد تک نہیں اُٹھیندا
نال وضو دے جد تک مومن بیٹھا رہے اتھائیں
کہن فرشتے بخشیں اسنوں یا رب پاک تعالیٰ
کتنا شان نماز پڑھن دا خالق پاک بنایا
وچہ نماز جو اس امت نوں درجے ملن ہزاروں
وقت وضو ہر قطرے بدلے جھڑن گناہ ہزاراں
جتھوں تائیں پہنچے جا کے پانی وضو والا
یعنی منہ ہتھ پیر جتھوں تک مومن دھوندا کوئی

مفتو مفت محمدیاں نوں موجاں رب وکھاوے
ذرہ ہتھ اسنوں نیڑے ہو گے رب لبیک سناندا
کسنوں دوس حجر دوزخ ڈِگے امت آپ دھکانے
فجری شامی جد کوئی مومن مسجد دے ول آوے
ہر واری جد مسجد اندر جاوے مرد حقانی
پھر اوہ طرف مسیتی آوے جتنے قدم دھریندا
ہک ہک نیکی دفتر اس دے درج کرائی جاوے
اتنیاں بدیاں گھٹن اس دیاں اتنے درجے پاندا
چونکہ وچہ نماز کھلوتا اونویں سمجھیا جاوے
جد تک اس دے دفتر اندر رہے ثواب لکھیندا
ملک پیارے اس دے کارن کر دے رہن دعائیں
رحم کریں اس مومن اُتے توں ہیں رحماں والا
کرن دعائیں ملک ربانے اسنوں بخش خدایا
ہووے نہیں حساب انہاندا باہر عقل شعوروں
کئی ہزار ثواب فرشتے لکھن باجھ شماراں
اوتھوں تیک بہشتی زیور بخشے حق تعالےٰ
اوتھوں تک اوہ زیور پاسن خبر جدیثوں پائی

تَبْلُغُ الْحِلْيَةُ مِنَ الْمُؤْمِنِ حَيْثُ يَبْلُغُ الْوُضُوْءُ رواہ مسلم

زیور پہنے گا (1) مومن جہاں تک کہ پہنچے (3) اس کے عضووں پر (2) پانی وضو کا

بھی فرمایا سرور عالم پاک رسول گرامی
پاک ہوون اوہ عضو تمامی وقت وضو جد ہوندا
جتنی ہمتی کوشش کرسی جتنا جہد کماسی
جو کوئی سوہنا وضو کرکے کلمہ اشہد بولے
پاک جناب اس دے کارن حکم خدا فرماوے
وچہ حدیث مبارک حضرت تن باتاں فرمایاں

دھوتے جاون وضو پیاروں جتنے عضو تمامی
انگلیاں دیاں نوہاں توڑی پاک گناہوں ہوندا
اتنا پاک زیادہ ہوسی عالی درجے پاسی
اٹھ دروازے جنت والے اس کارن کھولے
جس دروازیوں کرنی اس دی جنت اندر جاوے
نال جنہاندے درجے ودھن دور ہوون بریایاں

اوّل چنگا وضو کرنا پانی خوب پہونچانا
تریجا اک نمازوں لے کے تکنا دوجی تائیں
بعد نمازوں دُوجی واری دل وچ فکر جنہاں نوں
ایہوئیں ہور فضیلت جو جو ملے نمازاں پاراں
وچہ نمازاں حاصل ہووے قرب حضور ربانا
ہر ہر حرفوں رحمت رب دی بارش وانگوں آوے
جتنا نال حضور دلے دے کوشش کرے زیادہ
نال گناہاں بھریا ہویا مسجد دے ول جاوے
لاکھاں درجے ہک نمازوں رب عطا فرماندا
ایہوئیں باہجہ نمازوں جیہڑے ہور احکام الٰہی
روزے حج زکوٰۃ وغیرہ جو کجھ رب فرمایا
کوئی نہیں ایسا امر جو ہووے رحمت کولوں خالی
کوئی نہیں عمل اجیہا جیہڑا نہیں گناہ بخشاندا
کوئی نہیں عمل اجیہا جو نادوزخ کنوں بچاوے
کوئی نہیں عمل اجیہا جیہڑا دور نہ کرے عذابوں
کوئی نہیں عمل اجیہا جس وچہ ناہیں نور ربانا
بیشک رب دے حکم مطابق جو کوئی عمل کماندا
اس امت تھیں جو کوئی بندہ نیک اعمال کماوے
روزہ کرے شفاعت اپنی کاراں روزے داراں
کرے نماز شفاعت ایہوئیں پاک نبیؐ فرمادن
کیا کیا رب، محمدیاں تے فضل احسان کمائے
ہور فضیلت اس امت نوں رحمت فضل الٰہوں
جد کوئی مومن رب دے حکموں محنت کسب کریندا
کسب حلال مثال عبادت مومن کارن آیا
ایہوئیں نیت ربدی کرکے جو کوئی کھاوے پیوے

دوجا ایہ جو طرف میتاں ہتھاڑ کے جاناں
ایہو رباط جہاد تساڈا کیتا خالق سائیں
دشمن نال جہاد جویں کر توہیں ثواب تنہانوں
لکھنے وچہ سماون ناہیں درجے باجھ شماراں
جیونکر پیش حضور کہلوتا بنھ کے ہتھ نمانا
تسبیحوں ہر تکبیروں درجے رب ودھاوے
اتنا قدر زیادہ اسنوں ہووے قرب خدادا
بعد نمازوں کوڑ وانگوں ہوکے پاک سدھاوے
رحمت بھرے خزانے دھوں پنڈاں بنھ لیجاندا
ہر کم وچہ محمدیاں نوں رحمت بے پرواہی
سبھ دے وچہ محمدیاں دا درجہ شان ودھایا
کوئی نہیں حکم اجیہا جس وچہ آس نہ جنت والی
کوئی نہیں عمل اجیہا جیہڑا درجے نہیں ودھاندا
کوئی نہیں عمل اجیہا جیہڑا جنت نہ پہونچاوے
کوئی نہیں عمل اجیہا جیہڑا خالی ہوگ ثواباں
کوئی نہیں عمل جو بخشے ناہیں قرب حضور ربانا
ہر ہک نعمت حاصل اسنوں ہر ہک درجہ پاندا
سارے عمل شفاعت کرسن پاک نبیؐ فرماوے
کرے قرآن شفاعت جیہڑے پڑھن نال پیاراں
ایہوئیں حج زکوٰتاں صدقے مومن نوں بخشاون
ہر ہک عمل انہاں دے تائیں مولا نہیں بخشائے
جیونکر ملن ثواب انہانوں مولا دی درگاہوں
وانگ عبادت اُسدی وچہ بھی احمد خداوندیندا
نیکیاں وچہ لکھیوے اُسدا جتنا کسب کمایا
ہر ہر لقمے نیکی اُسدی دفتر وچہ لکھیوے

جو کجھ اہل عیال اپنے پر مومن خرچ کریندا — حضرت کہیا اوہ بھی اس دا صدقہ رب لکھیندا

نَفَقَةُ الْمُؤْمِنِ عَلٰی اَهْلِهٖ صَدَقَةٌ

خرچ کرنا مومن کا اپنے اہل وعیال پر بھی صدقہ ہے

صدقہ ایسی چیز عجائب کیتا اللہ سائیں — حضرت کہیا جس دی پاروں ہوون دفعہ بلائیں
بھی فرمایا ڈھال عقبیٰ دی صدقہ خیر کمانا — سرد ہو جاوے بھڑکیا ہویا قہر عذاب ربانا
بھی فرمایا سرور عالم جد کوئی صدقہ دیندا — سبھے ہتھ اپنے تے اسنوں رب قبول کریندا
نال محبت اس دے اُپر نظر کرم دی پاوے — تھوڑی چیز ہووے اوہ بھاویں فضلوں رب ودھاوے
ایسا کرے پیار الٰہی ایسا مال سنبھالے — جیونکر کوئی وچھیرا اپنا نال محبت پالے
اتنی پرورش کردا اس دی اتنی برکت پاندا — دانہ یک کھجوروں ہووے پکڑ پہاڑ بناندا
واہ سبحان اللہ کیا رحمت اس امت پر ہوئی — مفت ثواب لکھیون جس دی حد شمار نہ کوئی
جو کجھ آپ ہنڈاوے کھاوے اجر جنابوں پاوے — جو کجھ دیوے ٹبر تائیں صدقہ لکھیا جاوے
نیت اُپر مدار تمامی ہر کم اندر آئی — جیسی نیت ایسا بدلہ خبر نبیؐ فرمائی
جس کم اندر نیکی والی نیت دلوں کچیوے — کھانا پینا سونا بہنا کل عبادت تھیوے
جد کوئی مومن کھاوے پیوے نیت دلوں کریندا — رب فرمایا کھاؤ پیؤ میں اوہ حکم منیندا
تا ایہہ کھاون پیون اسدا ڈھنگ عبادت تھیسی — نالے رجے موج منڈاوے نالے اجر لکھیوے
ایویں جد کوئی کپڑے پاوے نیت دلوں نباندا — رب دی فرمانداری کارن میں یہ کپڑے پاندا
رب فرمایا کپڑے پاؤ زینت زیب بناؤ — ادوں کجھ بدن پیارا مسجد دے ول آؤ
اس خاطر میں کپڑے پاوے ہووے فرمانداری — ایہہ بھی کل عبادت اسدی لکھدا خالق باری
اسے طور سدا دی نیت جس کم اندر کردا — لکھے اجر ثواب فرشتہ نیکی دفتر بھردا
ایہہ سب مفت ثواب حضوروں ملن محمد یانوں — جیکر ایہے نہ جنت جاون ہے افسوس تنہا توں
اتنی رحمت وافر رب دی کارن اہل ایماناں — ہر گل وچ ثواب فضیلت مل دا عالی شاناں
وچ کتاباں پاک نبیؐ نہیں خبر مبارک آئی — جیونکر اہل ایماناں کارن رحمت پاک خدائی

حکایت در ذکر رحمت پروردگار بر بندہ مومن

یکدن کجھ کفاراں تائیں حضرت پکڑ منگایا — دین اسلام سکھاون کارن زور بتیرا لایا

ایہہ دین قبولن دے دل اوہ بدبخت نہ آئے
ڈاڈھی گرم زمین نہایت سورج سخت تپائی
سی ہک عورت بیٹے والی تپدی وچہ اُنہاں دے
سڑدے پیر پُتر دے ڈٹھے جیدم اُسدی مائی
تاجر سکی دکھ پُتر دا اس دی ماں پیاری
ہو قربان محبت اندر کہندی بیٹے تائیں
آ جا میریاں مونڈھیاں اُپر تینوں پکڑ اٹھاواں
جد ایہہ حال ڈِٹھا اصحاباںؓ اُسدی شفقت والا
کیا اس ویلے سرورِ عالم خوش فرمان سنایا
دیکھ پیار اس عورت والا لگا عجب تساں نوں
قسم خدا دی جس دے ہتھ وچہ میری جان پیاری
جتنا میری اُمت کارن رب نوں پیار سچاواں
ہو روایت پاک نبیؐ تھیں ہور حدیثوں آوے
پڑھن لگے جد دفتر اپنا مومن شخص گناہیں
حکم ہووے اے بندے میرے جو تدھ عیب کمائے
ساڈی بےفرمانی کولوں سچے توں نہیں شرمایا
توں بھی مومن میں بھی مومن اپنا نام سداواں
واہ سبحان اللہ کیا ارحم اکرم ذات تعالے
لکھ خزانے نام اپنے تھیں کر قربان لٹاوے
لکھاں عیب گناہ بُرایاں مومن نوں بخشیندا
لکھ عذاب جہنم والے رب مومن تھیں ٹالے
جو بکواری من اپنے نوں مومن کر دکھلاندا
بن جا اُمت پاک نبیؐ دی سننے والیا یارا
کیا کیا اس امت دے کارن رب احسان کمائے
پڑھے نماز جو مومن بندہ پاک نبیؐ فرمایا

تنگی پیریں پھڑ اصحاباں دُھپے وچہ کھلوائے
سڑن لگے اُپیر انہاندے جان شکنجے آئی
دونویں بےفرمانی یاروں کھلے سزائیں پاندے
جھل کٹی کل مصیبت اپنی ایسی شفقت آئی
آکر اس دیاں پیراں اگے ڈگی درداں ماری
صدقے جاواں میرے اُپر اپنے قدم ٹکائیں
تاجو دہرت نہ ساڑے تینوں میں قربانی جاواں
رو کر سارے حاضر ہوئے پاس رسول تعالے
نال کمال پیار محبت یاراں نوں فرمایا
اس تھیں ودھ پیار کماوے رب محمدیاں نوں
ماواں تھیں ودھ مومن اُپر رحم کرے رب باری
اتنا پیار نہ بچے کارن کرن پیاریاں ماواں
روز قیامت مومن کولوں شرم خدا فرماوے
تھر تھر کنبے خوف اُتھوں عیب گناوے ناہیں
بخشے اساں تمامی تینوں رب صاحب فرمائے
ایہہ مومن نام تیرے تھیں شرم اساں نوں آیا
شرم کراں ہمنام اپنے نوں کیوں دوزخ وچہ پاواں
کیڈے رحم کماون والا کیڈیاں شرماں والا
لکھاں نعمت مومن تائیں صدقے کر دکھلاوے
لکھاں اجر ثواب فضیلت لکھاں درجے دیندا
لکھ آرام بہشتاں والے فضلوں کرے حوالے
سارا جنت دولت اس دی رب صاحب فرماندا
دلوں بچاؤں مومن ہو کے لے لے جنت سارا
گھر وچہ بیٹھا کرے عبادت قرب حضوری پائے
ایویں ہے جیوں اس نے تائیں رب معراج کرایا

پڑھے قرآن مجید جو کوئی ادب محبت پیاروں ‏ انویں ہے جیوں نال خدا دے باتاں کرے پیاروں
حضرت موسیٰؑ نوں ایہ درجہ جا ملیا کوہ طوروں ‏ گھر دے وچہ محمدیاں نوں حاصل قرب حضوروں
تاہئیں اس امت دے عالم نبیاں وانگوں آئے ‏ جیونکر وچہ حدیث مبارک پاک نبیؐ فرمائے

عُلَمَاءُ اُمَّتِی کَاَنْبِیَاءِ بَنِی اِسْرَائِیْلَ

میری اُمت کے علماء بنی اسرائیل کے پیغمبروں کی طرح ہیں۔

اُمت میری دے جو عالم پاک نبیؐ فرماندا ‏ اسرائیلیاں نبیاں وانگوں وچہ شان انہاندا
لکھ نہیں گھٹ محمدی عالم جو مقبول ربانے ‏ نبیاں نال برابر درجہ مورکھ قدر نہ جانے
جو کوئی عالم صالح ہووے صالح عمل کماوے ‏ بخشے فیض زیارت اُسدی عیب گناہ بخشاوے
جے کر ایسے عالم سندی کرے زیارت کوئی ‏ جویں زیارت پاک نبیدی اُہنوں حاصل ہوئی
حضرتؐ کہیا زیارت میری ہووے جس دے تائیں ‏ جیوں کر اُس نے اکھیں ڈٹھا پاک خداوند سائیں
جو کوئی رب نوں اکھیں ویکھے پاوے قرب ربانا ‏ حضرتؐ کہیا بیشک اُسدا جنت وچہ ٹکانا!
کتنے درجے اس امت نوں نعمت خداوند دیندا ‏ گھر وچہ بیٹھیاں مومن تائیں جنت رب بخشیندا

ماں پیو دی جو کرے زیارت عزت ادب پیاروں ‏ حج برابر درجہ اُس دا خالق دی سرکاروں
جتنی واری نال محبت ویکھے ماں پیو تائیں ‏ اُتنے حج لکھیندا اُس دے فضلوں خالق سائیں
جس دے گھر وچہ ماں پیو ہووے خدمت کرے انہاں دی ‏ اوہو حج برابر اُس دی خدمت لکھی جاندی
جیکر خدمت چھوڑ انہاندی حج گذارن جاوے ‏ رب ناراض ہووے اس تے حج قبول نہ پاوے
اسے کارن ماں پیو جس دا عاجز ہووے بھائی ‏ کرناں حج نہ لازم اس تے مہلت شرع دیوائی
گھر اُس دے وچہ کعبہ اُس دا ماں پیو رب بنایا! ‏ چھوڑ انہاں نوں حج تے جانا اُسنوں روا نہ آیا
انویں ہور ہزار آسائشاں رب عطا فرمایاں ‏ نہیں شمار فضیلتاں جو جو اس امت وچہ آیاں
جیونکر حضرت سرور عالم کل نبیاں تھیں والی ‏ انویں کل امتاں تھیں والی امت کیتی مولیٰ
کل اُمتاں کے شاہد کیتا رب اس امت تائیں ‏ جیونکر شاہد اس امت دا کل امت دا سائیں
وچہ قرآن سپارے دوجے ویکھو آیت آئی ‏ جیویں فضیلت اس امت دی رب صاحب فرمائی

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنٰكُمْ اُمَّةً وَّسَطًا لِّتَكُوْنُوْا شُهَدَآءَ

اور اسی طرح کیا ہم نے تم کو امت بیچ کی تاکہ ہو تم گواہ

عَلَى النَّاسِ وَيَكُوْنَ الرَّسُوْلُ عَلَيْكُمْ شَهِيْدًا

لوگوں پر اور ہو رسول (صلے اللہ علیہ وآلہ وسلم) تم پر گواہ

ربّ فرماوے اساں تساں نوں اُمت ٹھیک بنایا
تسیں گواہ ہو لوکاں اُپّر دلیسو حشر " گواہی
یعنی جو کجھ عمل تمامی اگلیاں اُمتاں والے
جیونکر اپنے نبیاں دے سنگ اُنہاں سلوک کمایا
پڑھ سو تسیں کلام اللہ وچہ سبھہ احوال ہمانے
ترمذی وچہ حدیث نبیؐ دی ابوسعید لیاوے
دنیا وچہ جو حکم اساڈے پہنچے تیرے تائیں
حضرت نوحؑ کہے سرکارے یارب پاک گرامی
ایپر اُنہاں قبول نہ کیتا جو کجھ تدھ فرمائیا
تا پھر نوحؑ دی امت کولوں پچھے خالق باری
کہن کوئی نصیحت والا ساڈے پاس نہ آیا
ایویں جھوٹھ کہے ایہ تینوں یارب پاک تعالیٰ
تا پھر حضرت نوحؑ دے تائیں حکم ہووے سرکاروں
عرض کرے پھر نوحؑ پیارا وچہ دربار الٰہی
تا پھر اس اُمت نوں اللہ پیش حضور بلاوے
سچا کرسن نوحؑ نبیؑ نوں پیش عدالت عالی
کافر عذر کریسن کیوں وچہ دربار ربانے
اسیں اُنہاں تھیں اگے ہوئے مدت سال ہزاراں
تا پھر سبھہ گواہ محمدی کہن کفاراں تائیں
سورۃ نوحؑ سناون اولوں پڑھکے ترت انہاں توں
اُس ویلے پھر سرور عالم دیون آپ گواہی

سبھہ لوکاں تے شاہد کرکے درجہ شان ودھایا
ہوسی خاص گواہ تساڈا پاک رسولؐ الٰہی
وچہ قرآن بیان تمامی کیتے اساں حوالے
چنگا مندا حال انہاندا اساں تمام سنایا
روز قیامت شاہد ہوسو پیش حضور ربانے
روز قیامت حضرت نوحؑ تھیں ایہ گل پچھی جاوے
اُمت نوں تدھ جا کے دتے سن یا ناہیں
دسن تے میں اُمت تائیں تیرے حکم تمامی
الٹا مینوں مارن لگدے جد کوئی حکم سنایا
صاف انکار کرے اُس گلوں کافر اُمت ساری
نا کسے سانوں دنیا اندر تیرا حکم سنایا
ہر گز اساں نہ ڈٹھا کوئی حکم سناون والا
حاضر کر کوئی شاہد اپنا جرم ثبوتی یاروں
اُمت احمدؐ شاہد میری بیشک لئو گواہی
دیہن گواہی حضرت نوحؑ دی پاک نبیؐ فرماوے
جھوٹھا کری کفاراں تائیں امت احمدؐ والی
کجھ نہیں خبر انہاندے تائیں کیونکر حال ہمانے
ایہ سب پچھے ہوئے اساں تھیں کیونکر پایاں سارا
وچہ قرآن تساڈیاں خبراں بھیجیاں خالق سائیں
سرور عالم حال تساڈا سبھہ کجھ دیس گئے سانوں
جیونکر وچہ کلام اللہ دے دتی خبر اتھے

وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ۝

اور ہوگا رسول (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) تم پر گواہ

خوش فرمان محمدیاں نوں کردا ربّ پیارا
دیہن گواہی اُمت اُپّر پاک رسولؐ گرامی

اُپّر تساڈے شاہد ہوسی پاک رسولؐ شہید
اُمت میری سچی یارب بولن سچ تمامی

جو کجھ اُنہاں گواہی دتی جو کجھ نوحؑ لیا یا — کجھ نہیں جھوٹھ اُنہاں دے اندر یارب یار خدایا!
سب کجھ سچ بیان اُنہاں دے سچی سب گواہی — نال قرآن مجید اُنہاں نوں خبر تمامی آہی
ہو دن چُپ تمامی کافر کرن جواب نہ کوئی — لگ گئی مُہر محمدی جتھے مِسل مکمل ہوئی
ایویں ہور جو باقی اُمتاں کافر لوک ہوکائے — نال رسولاں جھگڑا کرسن روز قیامت والے
سبھ دے اُپر محمدیاں نوں رب گواہ بنائے — کر تصدیق رسولؐ پیارا سچیاں کردا جائے
سورہ حج دے چھیکڑ ایویں ہور اک آیت آئی — اسے طور محمدیاں نوں رب خوشخبر سنائی

لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَآءَ عَلَى النَّاسِ

تو کہ ہو رسول بتانے والا تم پر اور تم ہو بتانے والے لوگوں پر۔ پ ۱۷ ع

تُسیں گواہ ہو لوکاں اُپر نبیؐ گواہ تساڈا — پڑھو نماز زکوتاں دیہو پکڑو حکم اساڈا
کیسی نسبت اس اُمت دی نال رسولؐ ملائی — دو صفت دوہاں نوں بخشی آپوں اپنی جائی
سرور عالم نوں بھی اللہ شاہد نام بولایا — اُمت نوں بھی شاہد کہیا کیا جوڑ ملایا
ہور فضیلت اس امت دی تینوں کھول سناواں — جویں محبت مومناں کارن کردا رب سچاواں
کتنی جگہ کلام اللہ وچہ ذکر مبارک آیا — نام اپنے دے نال اُنہاں نوں یاد خدا فرمایا
اوّل جویں اطاعت اپنی پاک خدا فرمائی — تویں اطاعت پاک نبیؐ دی لوکاں نوں سمجھائی
اودوں حکم اطاعت والا مومناں کارن آیا — ویکھو وچہ سیپارے پنجویں رب فرمان سنایا

أَطِيعُوا اللّٰهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ پ ۵ ع

حکم مانو اللہ کا اور حکم مانو رسولؐ کا اور جو اختیار والے ہیں تم میں سے

کرو اطاعت رب نبیؐ دی پاک خدا فرماندا — بھی جو صاحب حکم تساں تھیں منوں حکم اُنہاندا
صاحب امر بناون بعضے بادشاہاں دے تائیں — جیھڑے حاکم مومناں چوں کری خداوند سائیں
بعضے کہن امام مجدد اس امت دے آئے — بھی صالح علماء اُمت دی بعضیاں نے فرمائے
قصہ کوتاہ رب جہاں نوں صاحب امر بناوے — کرو اطاعت تسیں اُنہاندی حکم خدا فرماوے
دوجا وچہ ولایت اپنی یاد خدا فرماندا — جویں سپارے چھیویں اندر رب فرمان لیاندا

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا پ ۶ ع ۱۲

یعنے تمہارا دوست اللہ اور اس کا رسولؐ ہے اور جو ایمان والے۔

کیا خوش خبری اُمت کارن بھیجی تیں بارے — دوست رب رسولؐ تساڈا بھی جو مومن پیارے

تریجا یا دمرا قبے اندر کیتا مومن تائیں — وچہ سپارے یارہویں جیونکر کہیا اللہ سائیں

قُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ پ۱۱ ع ۹

کہہ دے عمل کئے جاؤ پھر آگے دیکھے گا اللہ کام تمہارے اور رسول (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) اس کا اور مسلمان

اوگنہاراں نوں رب اس وچہ کر تہدید ڈرایا — کرلو عمل تساں دیو سبھنوں حضرت نوں فرمایا

رب رسول نے مومن بندے ویکھن عمل تساڈے — آپے اک دن حاضر ہو سو آکر پاس اساڈے

پیش عدالت ڈھٹے جاسن عمل تساڈے سارے — ویکھن رب رسول نہانوں ہور جو مومن پیارے

واہ سبحان اللہ کیا درجہ مومن لوکاں والا — نام اپنے دے نال جنہاں نوں کردا یاد تعالیٰ

پہلوں اپنا نام لیا وے پھیر نبی سرور دا — اس تھیں پچھے مومن بندے یاد خدا وند کردا

اسے طور اٹھاویہ پارے ہور اک آیت آئی — عزت اہل ایمان سندی نال اپنے فرمائی

وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ

اور اللہ (تعالیٰ) کو عزت اور اس کے رسول (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) کو اور مسلمانوں کو پ۲۸ ع ۱۲

ہے سبھ عزت رب نبی نوں غلبہ شان گرامی — بھی جو اس دے مومن بندے عزت پان تمامی

ایہویں سورۃ توبہ اندر ہور اک آیت آوے — بعد خدا تھیں مومناں اتے نبی یقین لیاوے

يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ

یقین لاتا ہے پیغمبر اللہ پر اور یقین لاتا ہے مسلمانوں کی بات پر اور رحمت ہے ان کے لئے جو ایمان لائے تم میں سے پ۱۰ ع ۱۴

یعنے حضرت سرور عالم پاک حبیب پیارا — مولا نال ایمان لیاوے رب نوں منن ہارا

اس تھیں پچھے مومن بندے جو کجھ کہن بانی — کرے یقین انہاں دے اتے پاک رسول حقانی

کتنا شان خدا نے بخشیا کارن اہل ایماناں — کرے یقین جنہاں دے اتے سرور دوہاں جہاناں

کرن یقین رسول اللہ نے مومن بندے پیارے — جو حضرت فرماون مومن کرن آمنا سارے

اسے طور برابر جو کجھ مومن مونہوں الاون — سرور عالم اس دے اتے ترت یقین لیاون

بھی فرمان اس آیت اندر پاک خدا فرمایا — مومناں کارن سرور عالم رحمت ہو کر آیا

رحمت عام رسول پیارا کارن جمل جہاناں — رحمت خاص خدا نے کیتا کارن اہل ایماناں

حضرت کہیا دنیا اندر رحمت آدن ساڈا — بھی فرمایا دنیا اتوں رحمت جاون ساڈا

کراں ہدایت دنیا اندر رحمت طرف بلاداں — اگے جا کے امت کارن رحمت جگہ بناداں

واہ سبحان اللہ کیا بیٹا مائی آمنہ جنیاں — آدن جاون امت کارن رحمت جس دا بنیاں

برکت حضرتؐ اس امت پر کیا کیا رحمت ہوئی ۔ وچہ قرآن جنہاں ندیاں صفتاں حد شمار نہ کوئی
ہور ایک آیت دوستی اندر خالق پاک لیائی ۔ جبرائیل دے نال برابر صفت محمدؐ پاندی

فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ مَوْلٰىهُ وَجِبْرِيْلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِيْنَ پ ۲۸ ع ۱۹

یعنی اللہ رفیق ہے (پیغمبر علیہ السلام کا) اور جبرائیل اور نیک ایمان والے

وچہ سورت تحریم خدا نے ایہ آیت فرمائی ۔ اندر شان رسول اللہ دے کیا خوشخبری آئی
مولا دوست پاک نبیؐ دا جبرائیل بھی نال لے ۔ اس تھیں پچھے دوست اسدے نیک ایماناں والے
اینویں ہور کلام اللہ وچہ آیتاں گنتی جائیں ۔ وچہ جنہاں دے شامل کیتا مومن لوکاں تائیں
نال اپنے تے نال فرشتیاں نال حبیب پیارے ۔ شامل کیتے مومن مسلم نیکو کار سہارے
بہت محبت موُمناں کارن رب صاحب فرماندا ۔ ہر رحمت وچہ نال انہاں نوں شامل کیتی جاندا
جو کم بہت فضیلت والا بہت خدا نوں بھاوے ۔ او ہو عمل محمدیاں نوں حکم خدا فرماوے
جیویں درود رسولؐ اللہ دا رب نوں بہت پیارا ۔ بھیجے آپ درود نبیؐ تے خالق سرجنہارا
بھی جو ہور فرشتے اس دے تابعدار پیارے ۔ بھیجن سدا درود نبیؐ تے نال محبت سارے
او تویں حکم خدا فرمایا کارن اہل اسلاماں ۔ بھیجو تسیں درود نبیؐ تے پڑھو صلوۃ سلاماں

اِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهٗ يُصَلُّوْنَ عَلَى النَّبِيِّ

تحقیق اللہ اور اس کے فرشتے رحمت بھیجتے ہیں رسول (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) پر

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا صَلُّوْا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا ۝ پ ۲۲ ع ۴

اے ایمان والو رحمت بھیجو اس پر اور اسلام بھیجو سلام کہہ کر ۔ سورۃ احزاب

جدا ایہ آیت نازل ہوئی ذکر مفسر لیایا ۔ ابوبکر صدیقؓ پیارے عرض سوال سنایا
یا حضرتؐ جو دولت نعمت ملے تساڈے تائیں ۔ کیا کجھ ساڈا حصہ اس وچہ رکھیا خالق سائیں
ایسی نعمت اُپر تساڈے رب بھیجی سرکار دل ۔ کل دنیا تھیں ودھ کے جیدا درجہ باجھ شمار دل
بھیجے خود صلوات تساں پر ذات مبارک عالی ۔ بھی صلوۃ تساں پر بھیجے قوم فرشتیاں والی
بھی فرمان اساڈے کارن کیتا خالق سائیں ۔ بھیجو تسیں صلوۃ سلاماں نبیؐ پیارے تائیں
ایسی دولت اُپر تساڈے خالق پاک اُتاری ۔ کیا کجھ حصہ ساڈا اس وچہ عرض صدیقؓ گذاری

کوئی جواب نہ ابوبکرؓ نوں پاک نبیؐ فرمایا
جبرائیل جناب الٰہوں آیت ترت لیایا

هُوَ الَّذِیْ یُصَلِّیْ عَلَیْکُمْ وَمَلٰٓئِکَتُهٗ لِیُخْرِجَکُمْ مِّنَ
وہی ذات پاک ہے جو رحمت بھیجتا ہے تم پر اور اس کے فرشتے کہ نکالے تم کو اندھیروں
الظُّلُمٰتِ اِلَی النُّوْرِ وَکَانَ بِالْمُؤْمِنِیْنَ رَحِیْمًا
سے اجالے کی طرف اور ہے ایمان والوں پر مہربان پ ۲۲ ع ۳

کیا انعام محمدیاں پر رحمت فضل غفاروں — حضرت دا نگ صلوٰۃ جہناں پر رب بھیجے سرکاروں
جویں درود رسول اللہ پر نازل رب کریندا — اونویں اس دی اُمت کارن رب درود بھجیندا
جویں درود فرشتے بھیجن پاک نبیؐ سرور نوں — اوسے طور درود بھجیندے اُمت خیر بشیر نوں
واہ سبحان اللہ کیا رحمت اُمت عاجز پائی — نال حبیبؐ اپنے دے جس دی نسبت رب ملائی
کر کے کرم جناب الٰہی تھیں کیا خوش خبر سناندا — سنے فرشتیاں رب تساں پر ہے رحمت پہنچاندا
تا جو کل نہیریاں وچوں کڈھے رب تساں نوں — ہر قسماں دے چانن لاوے بخشے نور دلاں نوں
کل تکلیفاں وچوں کڈھے کل آرام وکھاوے — ہر یک رحمت وچوں کڈھے ہر رحمت دکھلاوے
کیا کیا فضل احسان الٰہی آکھ سناواں تینوں — کراں شمار خدا دی رحمت طاقت قدر نہ مینوں
جیونکر اہل ایماناں کارن حکم ہویا سرکاروں — بھیجو تسیں صلوٰۃ نبیؐ پر ادب محبت پیاروں
اسے طور رسول اللہ نوں حکم دتا رب عالی — توں بھی بھیج صلوٰۃ انہاں پر اوہ کبول جاون خالی
صَلِّ عَلَیْهِمْ اُتے انہاں دے بھیج صلوٰۃ دعائیں — بہت آرام دعائیں تیریاں بخشن اُمت تائیں
بھی فرمایا مومن بندے پاس تیرے جد آون — آکھ سلام انہاں دے اُتے رحمت بخشش پاون
بھی رب آپ سلام بھجیندا کارن اہل سلاماں — جنت وڑدیاں کل فرشتے کرسن ادب سلاماں
کیا کیا تحفے مومناں کارن بخش کرے رب باری — نازل کرے صلوٰۃ سلاماں بدلہ فرمان داری
بھیجے آپ ہمیشہ رحمت حضرتؐ کنوں بھیجاوے — کل فرشتے رحمت بھیجن جو ایمان لیاوے
کجھ حساب فضیلت ناہیں اس اُمت دے شاناں — اے پر جیکوئی مومن پورا ہووے دلوں بچاناں
دنیا اندر ایسے درجے بخشے رب جہاں نوں — روز قیامت جنت داخل کویں نہ کرے تنہاں نوں
بس یک ہور فضیلت والا تینوں ذکر سنائیں — جیویں درود شریفوں درجے ملسن مومن تائیں
برکت اجر ثواب درودوں لکھاں چند حوالے — پاون فیض درود شریفوں پڑھنے سننے والے

فضائل درود شریف

لکھ کروڑاں پدماں نیلاں حمداں پاک خدا نوں
کیتا حکم حبیب میرے پر تسیں درود پہنچاؤ
کیسی نعمت فضل کرم تہیں بخشی خالق سائیں
جتنے حرف کلام اللہ دے جتنے نقطے سارے
جتنیاں شداں مداں جزماں زیراں زبراں آیاں
جتنیاں سوزناں کل کوئے جتنے وقف تمامی
اتنے شکر کرے کوئی رب دا تے اتنے حمد الاوے
تا بھی کدی ادا نہ ہووے ربدی شکر گذاری
ایسی نعمت پاک اسانوں رب عطا فرمائی
نال پیار جو حضرت ابہ آپ درود پہنچاوے
جتنا بہت درود نبیؐ پر مومن پڑھ دا کوئی
وچہ مدارج ذکر حدیثوں شیخ معینؒ لیایا
جو کوئی شخص درود میرے پر ہے اکوار بھیجیندا
نالے دس برایاں اس دیاں خالق پاک مٹاوے

عجب وسیلہ رحمت والا بھیجیا جیں اسانوں
بھیجاں سیں درود تساں پر رحمت برکت پاؤ
شکر ادا نہیں ہوندا جیں دا روز قیامت تائیں
اتنے شکر خدا دے کوئی دم دم نال گذارے
جتنے پیش تمامی جتنیاں آیتاں رب فرمایاں
جتنی وار آوے بسم اللہ جتنے حکم گرامی
اتنے پڑھے درود نبیؐ تے صلوٰتاں پہنچاوے
حدوں ودھ ایہ فضل اساں پر کیتا خالق باری
جیہڑی آپ خداوند تائیں بہت پیاری آئی
اس تھیں ودھ کے نعمت کیہڑی کون بیان سناوے
اتنی بہت حضور خدا دے عزت اُسدی ہوئی
صلی اللہ علیہ وسلم پاک نبیؐ فرمایا
دس واری خود رحمت اس پر نازل رب کریندا
بھی دس درجے اس دے کارن جنت وچ ودھاوے

مَنْ صَلّٰی عَلَیَّ صَلٰوۃً وَّاحِدَۃً صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمْ عَشْرًا وَّحُطَّتْ

جو شخص درود بھیجتا ہے مجھ پر ایک دفعہ رحمت بھیجتا ہے خدا اس پر دس دفعہ اور مٹائی

عَنْہُ عَشْرَ خَطِیْئٰتٍ وَّرُفِعَتْ لَہٗ عَشْرَ دَرَجَاتٍ

جاتی ہیں دس برائیاں اسکی اور بلند کئے جاتے ہیں دس درجے اس کے رجنت ہیں)

روضۃ العلماء دے وچوں ہور حدیث لیاوے
دنیا وچہ کوئی حضرت اُتے جدوں درود بھجیندا
لیکر خبر درود شریفوں حضرت پاس سدھاوے
عرض کرے جا روضے اُتے یا محبوب ربانے
پُت فلانے دا اوہ بندہ نام فلانے والا
سُنکے حضرت سرور عالمؐ بہت خوشی وچہ آون
یعنے ہکواری اس رحمت بھیجی ساڈے تائیں

حضرت ابو ہریرہ رضہ پاسوں ابو الحسنؒ فرماوے
ترت فرشتہ حاضر ہووے خالق پاک گھلیندا
اکھ جھمکن تھیں اگے پہنچے اتنا جلدی جاوے
ہے اکوار درود تساں پر بھیجیا شخص فلانے
مرد ہووے یا عورت ہووے دستے کل حوالہ
تلیغہ وحنی دعشرا دسنوں ہور اصنی فرماون
دس واری توں ساڈی طرفوں جا اسنوں پہنچائیں

نالے جاکر دسیں اسنوں ایہہ خوشخبر پیاروں
ایسی برکت وچہ انہاندے کہے رسولؐ ربانا
جیکر انہاں دساں وچوں ہک بھی بھیجی جاندی
اوسے نال شفاعت ساڈی روز قیامت پاندا
وچلی انگلی نال سبالے جیوں کر گنڈھی ہوئی
ہک صلواتوں اتنا درجہ ملدا اس دے تائیں
سن فرمان فرشتہ جلدی عرض سلام سناوے
حاضر ہو کے عرض گذارے پیش جناب تعالیٰ
کجھ نہیں حاجت عرض کرن دی یارب بار خدایا
بَلِّغْهُ عَنِّي عَشْرًا اس نوں حکم کرے رب سائیں
جیکر بکو رحمت ساڈی اس نوں بھیجی جاندی
دس واری جد رحمت اپنی اسنوں میں پہنچاواں
ہک رحمت جد اسدے تائیں دوزخ کنوں بچاوے
اس تئیں بھیجے ملکاں تائیں حکم ہووے سرکاروں

دس صلواتاں اسیں جو اسنوں بھیجیاں رحمت پاروں
رحمت اجر ثواب جہناں دا ناہیں حد ٹکانا
اوہا اسنوں کافی ہوندی اس دا کم بناندی
نال اساڈے جنت اندر جوڑا بن کر جاندا
تیویں نال اساڈے ہوندا فرق نہ رہندا کوئی
ہن ایہہ دس برابر بھیجاں کیوں بخشیوے ناہیں
روضے تئیں پھر رخصت ہو کے طرف خدا دی جاوے
یارب توں ہر غیبوں واقف ہر گل جانن والا
معلم تینوں شخص فلانے ایہہ تحفہ پہنچایا
دس واری توں رحمت ساڈی لیجا اسدے تائیں
دوزخ والی آتش اسنوں کدی نہ مول جلاندی
کل عذاباں اپنیاں تئیں کریں نہ پہیر بچاواں
دس رحمت تئیں بندہ میرا کویں بہشت نہ جاوے
رکھ دیہوا ایہہ تحفہ اس دا عزت ادب پیاروں

عَظِّمُوْا صَلٰوةَ عَبْدِيْ عَلٰى نَبِيِّيْ وَاجْعَلُوْهُ فِيْ عِلِّيِّيْنَ

تعظیم سے رکھو درود بندے میرے کا (جو بھیجا ہے اس نے) میرے نبی پر اور داخل کرو اس کو خزانہ علیین میں

یعنی ایہہ جو بندے میرے صالح عمل کمایا
ادبوں کرو حفاظت اسدی حکم کرے رب سائیں
ہووے جمع ذخیرہ اس دا خالق سانبھ رکھاوے
جتنے حرف درود شریفوں مومن کہے زبانی
ترسیوسٹھ (۳۶۰) ہوون سر اسدے قدرت پاک الٰہوں
ہر ہر منہ وچہ ہوون اگوں تن سو سٹھ (۳۶۰) زباناں
ہر ہر حمد علیحدہ بولی جدا زبان سناوے
وچہ حیاتی اپنی جو جو بولے حمد ثنائیں
جیہڑا مومن حضرت اُپر پڑھ صلوٰۃ پہچاوے

بھیج درود حبیب میرے پر تحفہ اوس پہنچایا
علیین خزانے اندر رکھو اس دے تائیں
تا جو روز قیامت اندر مومن نوں کم آوے
ہر حرفوں رب پیدا کردا اک اک ملک نورانی
تن سو سٹھ (۳۶۰) پھر ہر یک سر نوں منہ ملن درگاہوں
تن سو سٹھ (۳۶۰) ہر نال زبانے بولے حمد ربانا
یک دوجی دے نال نہ رلے ایسی صفت الاوے
جتنا اجر تمام انہاں دا روز قیامت تائیں !!!
لکھو اس دے دفتر اندر حکم خدا فرماوے

کتنا اجر درود شریفوں بخشے حق تعالےٰ
ہور ریاض مذکریں اندر راوی ذکر لیا یا
تناں چیزاں نوں حق باتاں خالق پاک سناوے
امت میری تیں جد کوئی جنت طلب کریندا
اَللّٰهُمَّ اَسْكِنْهُ جلدی جنت کرے دعائیں
دوجا جد کوئی دوزخ کولوں کردا طلب رہایاں
اَللّٰهُمَّ نَجِّهٖ مِنِّیْ دوزخ کرے دعائیں۔
تریجا اک فرشتہ ایسا خاص مؤکل نوری
جد کوئی عورت مرد اساں پر بھیجے درود زبانی
عرض کرے اوہ ساڈے اگے یا محبوب ربانے
بھی فرماں حدیثاں اندر پاک نبیؐ فرمایا
جو کوئی شخص درود میرے پر یکواری پہنچاوے
جو کوئی بھیجے میرے اُتے دس واری صلواتاں
جے سو وار درود الاوے مومن بندہ کوئی
جے کوئی مومن دہ سو واری پڑھ صلواۃ پہنچاوے
ہور ثواب درود شریفوں تینوں آکھ سناواں
حضرت علی روایت کیتی رضی اللہ تعالےٰ
تِن واری جو میرے اُوپر درود پہچاوے

ہر صلواتوں اتنا درجہ پاوے پڑھنے والا!
صلی اللہ علیہ وسلم پاک نبیؐ فرمایا
اوّل رب دعا جنت دی جنت نوں لیجاوے
نال خوشی دے جنت اسنوں اپنی طرف سدیندا
یا رب میرے طالب تائیں میرے وچ وسائیں
دوزخ کہے بچائیں اسنوں میتھیں یا رب سایاں
دُہیں خلاصی میرے کولوں یا رب اسدے تائیں
جیہڑا ساڈے روزے اُتے لیمے ہمیش ضروری
شُنکر جلدی اساں نوں دیوے ملک حقانی
بے صلوات سلام تساں پر بھیجیا شخص فلانے
ساڈی خاطر ضامن ہو کے رب ایہ ذمہ چایا
دس واری صلواتاں اس پر رب نازل فرماوے
سو واری رب بھیجے اس پر رحمت تے برکاتاں
دہ سو وار خدا دی رحمت اس پر واجب ہوئی
حضرت کہیا اگ دوزخ ہتھیں اسنوں رب بچاوے
صلی اللہ علیہ وسلم میں قربانی جاواں
رحمت عالم سرور سوہنا حکم سناون والا
سو واری ہر روزہ جمعہ دے ایہ صلواۃ الاوے

صَلَوَاتُ اللّٰهِ بِعَدَدِ مَلٰٓئِكَتِهٖ وَرُسُلِهٖ وَاَحِبَّآئِهٖ وَجَمِيْعِ خَلْقِهٖ

خدا کی رحمتیں بے شمار اور اس کے فرشتوں اور رسولوں اور دوستوں اور تمام مخلوقات کے

عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓى اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ

محمد علیہ السلام پر اور محمد علیہ السلام کی آل پر اور خدا کی رحمت اور اس کی برکتیں

اتنا ملے ثواب اُس تائیں راوی ذکر لیاندا
نالے اتنا درجہ اُس دا پاک نبیؐ فرماوے
بھی فرمایا سرور عالمؐ کل امت دے سائیں

جیونکر ساری خلق برابر اوہ صلوات پہنچاندا
روز قیامت وچ اصحاباں داخل کیتا جاوے
باہوں پکڑ بہشتاں اندر میں کھڑ ساں تن تائیں

ہور حدیث رسولؐ اللہ تھیں شاہ علی فرماوے
کہ جے دعا جد مومن کوئی وچ دربار ربا سنے
طرف خدا دی جاون کارن رستہ ملے کوئی
جے کر وقت دعا اپنی دے پڑھے درود زبانوں
جلدی پار ہووے اسماناں طرف خدا دی جاوے
بیشک پڑھ صلوٰۃ نبیؐ تے جدوں دعا کچھ ہووے
ہور روایت پاک نبیؐ تھیں شاہ علی رضہ فرماندا
اتنا نور جنابوں اسنوں روز قیامت ڈیہوے
حضرت انسؓ روایت کردا کہیا نبیؐ غفاری
دہ سو واری اس دے اوپر رب درود بھجیندا
نالے دہ سو نیکی اسدے دفتر وچ لکھیوے
ہور حدیث جو روز جمعہ دے سو صلوٰۃ الاوے
سو حاجت رب فضلوں اس دی پوری آپ کریندا
تریہ حاجت وچ دنیا اس دی پوری رب کریسی
کہی فرمایا سرور عالم پاک رسول حضوری
جد صلوات پڑھے اوہ بندہ ترت فرشتہ جاوے
حاضر کرے اساڈے اگے آکے طبق نورانی
سچے پاس اساڈے دفتر ہووے کہے جیب وال
نام فلانا پتر فلانے سب کچھ لکھیا جاوے
روز قیامت سگواں دفتر اوہو اسیں نکالاں
واہ سبحان اللہ حضرت پر جو صلوات پوچاوے
رکھ رکھن خود ناواں اس دا سرور عالم سائیں
ہور اک تاج مذکرین اندر راوی ذکر لیایا
یا سرکار تساڈی امت جو صلوات الاوے
امت عاجز بھیجے ہردم تحفے تے صلواتاں

کوئی دعا اسماناں اوپر باجھ درود نہ جاوے
جد تک نال درود نہ ہووے خالق پردہ تانے
پھر دی رہے سرے دے اپر ایسی بندش ہوئی
دور ہووے اوہ پردہ اگوں فضل خدا رحماناں
پہنچے وچ حضور ربانے اوہ مقبولیت پاوے
ترت قبول ہووے درگاہوں رد نہ ہرگز تھیوے
سو واری جو روز جمعہ دے ہے صلوٰۃ پوچاندا
جے اوہ کل دنیا وچ ونڈے تا بھی گھٹ نہ تھیوے
پڑھے درود جو میرے اوپر روز جمعہ اک واری
سنے تمام فرشتیاں مولا اتنا کرم کریندا
دہ سو درجہ اچا اس دا جنت اندر تھیوے
سو واری پھر رات جمعہ دی پڑھ صلوٰۃ پوچاوے
تریہ دنیا تے ستر آخر رب مراداں دیندا
ستر حاجت روز قیامت اللہ مالک دیسی
کھڑا کرے رب اس دی خاطر اک فرشتہ نوری
تحفے طور صلواتاں اس دیاں ساڈے پاس پوچاوے
کراں قبول اوہ تحفہ اس دا جو صلوات حقانی
درج کراں اسیں دفتر اندر اس بندے داناواں
ساڈے پاس رہے اوہ دفتر پاک نبیؐ فرماوے
پڑھ پڑھ نام دروداں والے وست سبھ سنبھالاں
سرور عالم اس دے کارن کتنا پیار کماوے
روز قیامت آپ سنبھالن پڑھنے والیاں تائیں
اک دن عمر خطابؓ نبیؐ نوں عرض سوال سنایا
گویا اوہ اک اوپر تساڈے تحفہ بھیجا جاوے
اسدے بدلے تسیں انہاں نوں کیا دیسو سوغاتاں

کیا کجھ تحفہ امت کارن تساں تیار کرایا | تا پھر حضرت عمرؓ ولی نوں ایہ فرمان سنایا

یَا عُمَرُ اَلصَّلٰوۃُ مِنْ اُمَّتِیْ تُحْفَۃٌ لِّیْ وَتُحْفَۃٌ

اے عمرؓ　درود میری　امت سے میرے لئے ایک تحفہ ہے

لِاُمَّتِیْ مِنِّیْ غَدًا فِی الْجَنَّۃِ

اور مجھ سے میری امت کو تحفہ جنت میں ملیگا

خوب سوال کیتا تدھ سانوں سن اے عمرؓ پیارے
دنیا وچہ اوہ امت طرفوں تحفہ پہنچے سانوں
کتنا شان درود پڑھن پاک نبیؐ فرمایا
مور ثواب درود شریفوں حضرت انسؓ تا دے
جو کوئی مومن ہکدوجے نوں ملن محبت پاروں
جان پھرن کر ہکدوجے تھیں ہوون جدا پیارے
اتنا اجر درود شریفوں ملے انہاں دے تائیں
نا کر ترک درود پڑھن تھیں سننے والیا یارا
جد کوئی مومن فضل کرم تھیں تینوں رب ملاوے
کریں مصافحہ نال محبت سچے صدق ایمانوں
بار علاقے جتاں لوکاں الٹی رسم بنائی
یا غو باغ ہوون جد وکھن دوروں ہبد آون
جیوں جیوں دور محبت پاوے بہتے فحش کڈھیندے
پہلا ایہو سلام انہاں دا کر بجواس سنا ندے
معاذ اللہ اس ملنے کولوں بخشے رب پناہیں
ہوش کرو اے مومن بھائیو عقل ٹکانے لیا ہو
کیتا رب انسان تساں توں امت نبیؐ بنایا
ہر گل وچہ تساڈے کارن چاہیے اوہ بھلیایاں
ہر حالت وچہ اوپر تساڈے شفقت کرم کماوے
سدا تساڈی بخشش کارن کوشش حرص کرینڈا

اوہ صلوات جو ساڈے اوپر بھیجن مومن سارے
جنت اساڈی طرفوں تحفے ملن انہاں نوں
جس دے بدلے جنت تحفہ امت کارن آیا
جویں ریاض مذکریں اندر نقل روایت آوے
کرن مصافحہ آپس اندر پڑھن درود پیار دلی
بخشے جان گناہ انہاں دے اگلے پچھلے سارے
اگلے پچھلے عیب انہاں دے بخشے خالق سائیں
ہو جا پاک گناہاں کولوں پکڑ درود پیارا
پڑھیں درود رسول اللہ تے جتنا پڑھیا جاوے
تلیاں نال ملا کے تلیاں پڑھن درود زبانوں
جد کوئی بہت پیارا دوست ملے انہاں نوں بھائی
نال محبت ہک دوجے نوں گالیں فحش سناون
ہبد ہبد ہک دوجے نوں منہ تھیں گند لنیدے
پچھوں کہن سلاماں علیکم آ پھر بیٹھ ملاندے
جانگلیاں تے جاہلاں وچوں کری اسانوں نا ہیں
پکڑ طریقے جانگلیاں دے نا جیوان سدا ہو
کیسا سونہا رہبر اس نے کر کے کرم ملایا
طرح طرح دیاں ہر گل اندر خوشخبراں فرمایاں
دل دل دوزخ دلوں ہوڑے جنت دل لیجاوے
جیونکر وچہ کلام اللہ دے خبر خدا دندینڈا

لَقَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ عَزِیْزٌ عَلَیْهِ مَا عَنِتُّمْ

آیا ہے تمہارے پاس (ایک ایسا) رسول تم میں سے کہ ناگوار ہے جس پر تمہارے تکلیف (اور) بڑا خواہشمند

حَرِیْصٌ عَلَیْكُمْ بِالْمُؤْمِنِیْنَ رَءُوْفٌ رَّحِیْمٌ (پ ۱۱ ع ۵ سورۃ توبہ ۱۶)

ہے تمہاری (بھلائی کا اور) مومنوں پر شفقت کرنیوالا مہربان ہے۔

رب فرماوے اساں تساں نوں ایسا نبیؐ ملایا　　جیہڑا خاص تساڈے وچوں مرسل ہو کر آیا

اتنا پیار تساڈا اسنوں امر کرے رب باری　　جویں کسے نوں عین برابر اپنی جان پیاری

جیکر دکھ تساں نوں پہنچے اپنا دکھ پچھانے　　جیونکر صدمہ جان اپنی نے عین برابر جانے

جیہڑی بات تساں نوں ہووے دکھ پچاون والی　　ہرگز بھی نہ چاہوے اس نہیں امر کرے رب عالی

جیہڑے فعل تساڈے تائیں دوزخ وچ لیجاون　　رنج مصیبت دکھ تساڈے اسنوں ہون نہ بھاون

سکھ آرام تساڈے کارن بہتی حرص کماوے　　جس گلوں رب جنت بخشے اوہ باتاں سکھلاوے

اہل ایماناں نال ہمیشہ شفقت کرنے والا　　بڑا رؤف، رحیم امت دا پاک رسول تعالیٰ

کیا احسان کیتا رب خالق اپر اہل ایماناں　　کیسا مشفق رہبر سوہنا بھیجیا وچ جہاناں

قدر کرو اس نعمت سندا بھائی مسلمانوں　　جانگلیاں دی چال نہ سکھو عقل کرو انسانوں

جد کوئی مومن خویش پیارا ملے تساڈے تائیں　　کہو سلام علیکم اسنوں پاؤ نیک جزائیں

کرو مصافحہ دوہیں ہتھیں پاک نبیؐ فرمایا　　پڑھو درود رسول اللہ تے جس ایہہ طور سکھایا

وقت مصافحہ پاک نبیؐ تے جو صلوات بھجیندا　　اگلے پچھلے اوگن سارے رب اسنوں بخشیندا

حضرت کہیا بہت صلواتاں بھیجو اُپر ساڈے　　بیشک نال درود پڑھن دے جھڑن گناہ تساڈے

روضۃ العلماء دے اندر ذکر روایت لیایا　　صلی اللہ علیہ وسلم پاک نبیؐ فرمایا

جو کوئی مومن روز جمعہ دے سو صلوات بھجیندا　　فضل کرم تھیں مولا اس دے سبھ گناہ بخشیندا

بھاویں جھگ دریا برابر ہوون عیب خطائیں　　تاں بھی اپنے فضل کرم تھیں بخشے خالق سائیں

ہور ثواب درود شریفوں سن توں مومن بھائی　　جویں ریاض مذکریں اندر خبر روایت آئی

پڑھے درود جو روز جمعے دے مومن چالی واری　　اسّی برساں عمر گناہوں پاک کرے رب باری

سو وار جو روز جمعہ دے پڑھے درود پیاروں　　دو سو سالاں اوگن اسدے رب بخشے سرکاروں

بھی فرمایا سرور عالم پاک حبیب حقانی　　دو سو وار جو روز جمعہ دے پڑھے درود زبانی

دنیا تھیں نا رخصت اسنوں کرے خداوند سائیں　　جد تک نہ دکھلاوے اسنوں جنت الیاں جائیں

وچ جیاتی ویکھے اپنے جنت محل چبارے ‏ کل دیدار کرا کے اسنوں تاد نیا بھیں مارے

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ عَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ

الٰہی رحمت بھیج محمد علیہ السلام پر ‏ اور محمد علیہ السلام کی آل پر

بیٹھا ہے تا اُٹھن نالوں اول بخشیا جاندا ‏ کھڑا پڑھے تا بیٹھن نالوں اگے بخشش پاندا

جیونکر ابوبکرؓ فرماوے رضی اللہ تعالےٰ ‏ ایہو درود گناہاں کولوں پاک بناون والا

جیونکر پانی ٹھنڈا ہووے آتش زرت بجھاوے ‏ اس تھیں ودھ درود نبیؐ دا عیب گناہ مٹاوے

اسنے طور سلام نبیؐ تے جو مومن پہنچاندا ‏ بردے توں آزاد کرن تھیں بہتر درجہ پاندا

ہور روایت ابوبکرؓ تھیں وچ ریاض لیایا ‏ حج وداع دے خطبے اندر پاک نبیؐ فرمایا

امت میری بخشش پاسی برکت استغفاروں ‏ پاک کرے رب فتر گندے بخشش پاروں

جو کوئی مومن سچے دل تھیں توبہ کرے گناہوں ‏ بخشے جاون اوگن اُسدے خالق دی درگاہوں

لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہ دا جو کوئی ورد کماوے ‏ نیکیاں والا پلہ اُسدا بھارا رب بناوے

جو کوئی پڑھے درود اساں پر مومن مرد بچاواں ‏ روز قیامت اُسدے تائیں آپ اسین بخشاواں

ہور ثواب رسول اللہ تے جو صلوٰۃ پوچاوے ‏ روز قیامت دکھ پیاسوں اسنوں رب بچاوے

کل سیاہیاں دل اس دے تھیں خالق پاک اتارے ‏ کرن مصافحہ سرور عالم جیونکر یار پیارے

ہور ثواب رسول اللہ دے جنہاں درود پوچایا ‏ روز قیامت عرش مجیدوں ملے انہاںنوں سایا

دہشت ہول قیامت کولوں کجھ تکلیف نہ پاون ‏ نال آرام خدا دے فضلوں پل تھیں پار رسداون

نال درود شریف پڑہن دے بہت پیار جنہاںنوں ‏ روز قیامت کرے خداوند بہت پیار تنہانوں

بہت قریبی پاک نبیؐ دے ہون حشر دہاڑے ‏ دوزخ والی اگ انہاںنوں ہرگز مول نہ ساڑے

دہرۃ الریاض اندر یک ہور روایت آئی ‏ صلے اللہ علیہ وسلم کہیا نبیؐ خدائی

یک فرشتہ قدرت سیتی خالق پاک اُپایا ‏ عزرائیل اس نام تہادن پاک نبیؐ فرمایا

روز قیامت پل دوزخ تے بازو کھول پسارے ‏ کر آواز خلائق اندر اچی طرح پکارے

دنیا وچ درود پڑھن دی جنہاں محبت آہی ‏ لے آون تشریف اساں ول آکھے ملک الٰہی

اکر پراں اساڈیاں اُپر قدم مبارک پاون ‏ اس سلامت پل دوزخ تھیں خیریں پار رسداون

ہور یک تاج مذکریں اندر راوی ذکر لیایا ‏ صلی اللہ علیہ وسلم پاک نبیؐ فرمایا

جو کوئی مومن کلمہ پڑھ کے کہے درود دہک واری ‏ سبز پرندہ منہ اس دے تھیں نکلے مار اڈاری

اتنے وڈے دو پر اس نوں بخشے خالق سائیں
وعد مثال آوازہ اس دا کہیا فیر نبی حضوری
کر آواز پرندہ نوری عرض سوال سناوے
ہووے حکم پرندے تائیں جیکر پھیر پیارے
کیونکر چپ کراں تے ٹھہراں یارب پاک تعالیٰ
آخر حکم ہووے پھر اسنوں خالق دی سرکاروں
اتنی برکت ایس درودوں راوی ذکر لیاندا

کہولے تا اوہ پوچن دو نویں مشرق مغرب تائیں
پہنچے عرش معلی توڑی اوہ پرندہ نوری
اوس آوازوں عرش معلی لرزے اندر آوے
تا پھر اگوں بول پرندہ عرض کرے سرکارے
بخشیا نہیں حضور تیرے تہیں پیر پڑھے والا
بخشیا تیرے پڑھنے والا اساں محبت یاروں
جو کوئی اسنوں پڑھنا چاہے عاجز لکھ وکھاندا

لا الٰہ الا اللہ محمد رسول اللہ اللھم صل علی محمد وعلی آل محمد وسلم

کوئی معبود نہیں بغیر اللہ کے محمد (علیہ السلام) رسول ہیں اللہ کے الٰہی درود بھیج محمد (علیہ السلام) پر اور محمد (علیہ السلام) کی آل پر

کی کجھ شان درود شریفوں تینوں آکھ سنائیں
جو کوئی پاک نبی سرور تے بہت درود پوچاوے
ترمذی وچہ اصول نوادر راوی ذکر لیاندا
ہک دن حضرت سرور عالم سانوں خواب سنائی
کیا ویکھاں جو دوزخ اپر رب اک پل بنایا
جد اوہ پل دوزخ دے اپر چڑھیا آن وچارا
تا جو کمر دوں ہور جنا ہک بھیجیا حق تعالے
پھر ٹکے ہتھ اس ڈگ دے سندا محکم قدم جمایا
واہ سبحان اللہ جو مومن پڑھن درود پیاروں
حضرت شاہ علی کرم اللہ ہور بیان لیایا
جو کوئی میری امت وچوں حج بجا لیاوے
اتنا ملے ثواب اس تائیں کہیا نبی پیارے
سن ایہ حکم غریباں تائیں ہوئی پکڑ دلاں نوں
ہو آزردہ دل دے اندر آکھن درد ال مارے
جیکر سانوں طاقت ہوندی حج کرن نوں جاندے
اوسے ویلے سرور عالم کر شفقت فرمایا

کیا کیا درجے حاصل ہودن پڑھنے والیاں تائیں
روز قیامت شافع بن کر لوکاں نوں بخشاوے
راوی عبدالرحمٰن سمرہ ایہ گل ہے فرماندا
سفنے وچہ قیامت سانوں خالق پاک وکھائی
امت میری تہیں ہک بندہ اسنھیں لنگھن آیا
ڈگے تلکے پیر نہ پہنچے ہویا حال اوارہ
جیہڑا بہت درود اساں پر ہیسی بھیجن والا
آن سلامت پل دے انوں باہوں پکڑ لنگھایا
کتنے درجے ملن انہاں نوں خالق دی سرکاروں
ہک دن حضرت سرور عالم ایہ فرمان سنایا
جیہوں تہیے نال کفاراں جنگ کرن نوں جاوے
جیونکر راہ مولا دے اندر چار سو حج گزارے
طاقت حج جہاد کرن دی نہیں سی جنہاں نوں
رہ گئے ایس ثوابوں خالی اینویں ایس بچارے
اس تھیں بعد جہاد کریندے تا ایہ درجہ پاندے
جبرائیل جناب الٰہوں سانوں حکم سنایا

جو کوئی پڑھے درود تساں پر یا محبوب الٰہی
لکھن اس دے دفتر اندر ایڈ فضیلت بھاری
سو جہادوں اتنا درجہ بخشاں اس دے تائیں
واہ سبحان اللہ کیا رب نے کھولے بخت غریباں
نا کر ترک درود شریفوں مومن اہل ایماناں
کریں ادا شکریہ اس دا خالص حب پیاروں
کر لے حاصل اگوں کارن توشہ راہ سفر دا
بھیج درود رسول اللہ تے سچے صدق ایمانوں
کل دنیا دی ریت برابر جے دیاں ہون خطائیں
ہور روایت وچ مدارج آکھ سناواں یاراں
بھی اصحاب نبیؐ دے بیٹھے پاس رسول گرامی
نال محبت سرور عالمؐ اس نوں کول بولایا
بہت محبت سرور عالمؐ جد اس نال کمائی
یا حضرتؐ میں آہی دل وچ ایہ گل جاتی ہوئی
لے پر ایس اعرابی اُپر ایسا کرم کمایا
تا پھر ابوبکرؓ نوں حضرت کہیا خلق پیاریں
جبرائیلؑ اسانوں اس دی آ کے بات سنائی
ایسا ہک درود اساں پر بھیجے ایہ شخص بھجیندا
برکت اوس درود دی سانوں ہویا حکم ربانا
ایہ گل سن کے راضی ہویا یار صدیق پیارا
تا پھر حضرتؐ سرور عالمؐ بول درود سنایا

رب فرماوے اس دے کارن رحمت بے پرواہی
جو ہیں جہاد اس راہ مولا دے کیتا چار سو داری
چار سو حج گذاریا جیونکر امر کرے رب سائیں
پڑھن درود شریف جنہاں توں ہویا وچہ نصیباں
کیا ایہ نعمت بھیجی رب نے کارن مسلماناں
مڑ مڑ بھیج درود نبیؐ تے بہت محبت پیاروں
کھڑا اڈیکے سر دے اُتے پر لماں پندھ حشر دا
ہو کے پاک گناہاں کولوں جاویں ایس جہانوں
حضرتؐ کہیا درود پڑھن تھیں بخشے خالق سائیں
بیٹھے ہک دن مسجد اندر سید شاہ ابراراں
ہک اعرابی پاک نبیؐ نوں ہویا آن سلامی
سب لوکاں تھیں نیڑے کر کے اپنے کول بہایا
ابوبکرؓ نے خدمت اندر اتنی عرض سنائی
میرے نالوں ودھ تساڈا دوست ہور نہ کوئی
جینوں بھی ایہ نیڑے کر کے اپنے پاس بٹھایا
ایس دے کارن خاص اسانوں حکم ہویا سرکاروں
جس تھیں بہت پیار کماوے اسنوں ذات خدائی
جیہڑا اگے کسے نہ بھیجیا خبر فرشتہ دیندا
اپنے پاس بٹھا کر اس نوں بہت پیار کمانا
کون درود اوہ دسو سانوں عالم دے سردارا
جیونکر وچہ کتاب اپنی دے شیخ معین لیایا

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ فِي الْاَوَّلِيْنَ
الٰہی درود بھیج محمد علیہ السلام پر اور محمد علیہ السلام کی آل پر پہلوں میں
وَالْاٰخِرِيْنَ وَفِي الْمَلَاِ الْاَعْلٰى اِلٰى يَوْمِ الدِّيْنِ
اور پچھلوں میں اور بلند کچہری میں قیامت کے دن

سنیاں جد دل درود مبارک حق صدیقؓ گذاری
کیا کجھ اجر ثواب ہے اس دا یا محبوبؐ غفاری
حضرت کہیا درجہ اس دا وچ حساب نہ آوے
کل فرشتے لکھن تا بھی مول نہ لکھیا جاوے
کل دریا سیاہیاں ہوون قلماں رکھ تمامی
کل ملائک لکھن لگن اس دا اجر گرامی
اتنا اس درود پڑھن دا اجر جنابوں ڈیوے
قلماں مکن دریا سکن ختم ثواب نہ تھیوے
وچ احیا علوم لیایا شیخ امام غزالی
صلی اللہ علیہ سلم کہیا سرور عالی
خاص درود سنن دی خاطر رب ہک ملک بنائے
بھر دے ہن زمین دے اندر پاک نبیؐ فرمائے
جد آواز درود پڑھن دا کنیں پوے تنہا توں
ترت فرشتے حاضر ہوون دیون خبر اساں نوں
ایہو کار ہمیش انہاں دی خدمت ایہو اٹھاون
جتھوں سنن درود کسے تھیں ساں نوں آ پہنچاون
بھی فرماوے سرور عالم پاک رسول سچاواں
جو کوئی کہے سلام اساں نوں اسیں جواب سناواں
اتنا شان درود سلاموں پڑھنے والا پاوے
روضے وچوں سرور عالم بول سلام سناوے
خدمت وچ رسول اللہ دے یاراں عرض گذاری
کیونکر پڑھاں درود دسیاں پر یا محبوب غفاری
تا پھر حضرت سرور عالم ایہ صلوات سکھائی
وچ مدارج ہور معارج جو ہیں روایت آئی

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓى اٰلِهٖ وَاَزْوَاجِهٖ وَذُرِّيَّتِهٖ
الٰہی درود بھیج محمد علیہ السلام پر اور انکی آل پر اور انکی بیبیوں پر اور ان کی اولاد پر

كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰٓى اِبْرَاهِيْمَ وَعَلٰٓى اٰلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ
جیسا کہ درود بھیجا تو نے ابراہیم علیہ السلام پر اور ابراہیم علیہ السلام کی آل پر تو صفت کیا گیا بزرگ ہے۔

وچ اسرار ابرار روایت پاک نبیؐ فرماوے
جو ہک واری میرے اُتے پڑھ صلوات پچاوے
جتنے ملک ستاں اسماناں حکم کرے رب سائیں
بھیجن سبھ درود اس اُتے روز قیامت تائیں
جو کوئی پڑھ صلوات اساں پر دو واری پہنچاندا
کل فرشتیاں تائیں اللہ حکم ایہو فرماندا
ست آسمان زمیناں اندر جتنے ملک تمامی
کرسی عرش سنے سبھ اس پر پڑھن درود مدامی
جو کوئی پڑھ صلوات اساں پر تن واری پہنچاوے
آپ ہوواں میں ضامن اس دا پاک نبیؐ فرماوے
روز قیامت اس دے کولوں لوے حساب نہ کوئی
باجھ حسابوں جنت جاوے ایسی رحمت ہوئی
نالے اس دن پل دوزخ تھیں اینویں پار سدھاوے
جیونکر بجلی ظاہر ہووے جاندی نظر نہ آوے
تریجا نال اساڈے رل کے جنت اندر جاسی
برکت نال درود پڑھن دے سو سو عزت پاسی
وچ سبعین فضول وغیرہ ہور روایت آئی
کیتا ہک دن ذکر مبارک پاک رسول خدائی

روز قیامت جدوں خداوند خود دربارگاہ وے
سجّے پاس عرش دے ہوسی ابراہیمؑ پیارا
نور پوشاک بہشتاں والی اسنوں رب پہناوے
کھبّے پاسے میری خاطر کرسی ملک وچھاون
بیٹھ رہاں میں کرسی اُپر پہن بہشتی ؛ بانا
وچہ دربار اساڈی اُس دن جو کجھ عزت ہوسی
سُن اصحاباں عرض گذاری یا محبوب ربانے
حضرت کہیا مومن بندے ساتھ اساڈا یا دن
ساڈے وانگ بہشتی حُلّے ملن انہاں تائیں
وانگ بدر دے چمکن اُسدن سوہنے مکھ انہاں دے
وچ ریاض تے تاج مذکریں ہور حدیث لیاون
جو کوئی مومن میرے اُپر یک صلوٰۃ اکھیندا
وچہ پہلے آسمان فرشتے خبر جدوں ایہ پاون
دوجے والے دوسو بھیجن رحمت تے برکاتاں
چوتھے والے بھیجن اس پر رحمت دو ہزاراں
وچہ چھیویں آسمان فرشتے جد آواز سنیندے
ست ہزار درود بھجیندے ستویں انبر والے
عرش مجیدوں حکم سناوے خالق پاک گرامی
جیونکر اُپر حبیب میرے دے اُس درود پوچایا
روضۃ العلماء دے اندر ہور روایت لیاوے
جس دن کوئی درود اساں پر تن واری پہنچاندا
بھی اس راتیں اندر جو جو اُس نے عیب کمائے
پڑھ صلوات رسول اللہ تے مومن مسلماناں
دنیا وچہ بھی ہر سختی تھیں ایہ صلوات بچاوے
جو کوئی پڑھے درود نبی تے پاوے فیض ہزاراں

کُل خلقت نوں پیش عدالت حاضر کیتا جاوے
سبھ تھیں اوّل جنتی حُلّہ پہنے اوہ سہارا!
سجّے پاسے کرسی اُپر نال پیار بہاوے
نور پوشاک بہشتی حُلّہ مینوں پھیر پہنا دین
وانگ وزیراں ہوسی ساڈی قرب حضور ربانا "
ہر پیغمبر دیکھ اساڈی ہو حیران کھلوسی
یا کچھ تساڈے ہور بھی کوئی ہوسی اوس ٹکانے
دِنّ دِنّ دار نمازاں پچھے جو صلوات الاون
اوہ مینوں میں انہاں تائیں ونجھاں چائیں چائیں
برکت نال درود پڑھن دے پاک نبی فرماندے
صلے اللہ علیہ وسلم پاک نبی فرماون
دنّ واری رب اُس دے اُپر آپ درود بھجیندا
سو واری اُس مومن اُپر اوہ صلوات الاون
تیجے والے دہ سو بھیجن یک ہزار صلواتاں
پنجویں والے پنج ہزاراں وسن رحمت باراں
چھ ہزار دفعہ اُس اُپر اوہ صلوات بھجیندے
تا جو ایہ آواز انہاں دا جائے عرش دوالے
بخشے اپنے بندے کارن اساں گناہ تمامی
دونویں ساں گناہوں اُس دا دفتر پاک بنایا
حضرت پاک رسول اللہ تھیں ابو کاملؓ فرماوے
اُسدن دیاں گناہاں کولوں رب تھیں بخشش پاندا
کرے معاف خداوند اسنوں رحمت جھڑیاں لائے
کر لے حاصل نعمت رب دی دن دو جہاں جہاں
روز قیامت امن سلامت جنت وچہ پہنچاوے
طرح طرح دیاں دو جہانیں نے موج بہاراں

جتنا بہت پیار محبت نال درود کرے سی　　اُتنے رب زیادہ اسنوں اعلیٰ درجے دیسی
جتنی حب رسول اللہ دی کرسی دلوں بچا نوں　　اُتنا قرب زیادہ حاصل فضل خدا رحما نوں
جتنا بہت محبت پیار دل پڑھے درود پیارا　　اُتنی بہت محبت اُس دی کرے رسول نہارا
جتنے دکھ عذاب تمامی دنیا آخر والے　　برکت نال درود پڑھن دے ہر سختی رب ٹالے
جس تکلیف اندر کوئی بندہ عمل درود کماوے　　اوسے وچہ درود نبیؐ دا مومن نوں کم آوے
کاشفیؒ وچہ کتاب اپنی دے کردا نقل حوالا　　اوکھے وقت درود نبیؐ دا جیونکر لوچن والا

ذکر اصحابؓ سفینہ و برکات درود شریف

کرن روایت وچہ دریا دے سی ہک کشتی جاندی　　آگئی واؤ مخالف اودبروں طبق زمین ہلاندی
گھمنگھیر پئی جا کشتی موجاں اندر آئی　　عاجز ہوئے ملاح مہانے واہ نہ چلنے کائی
پلے گئے فکر اندیشے دلو چہ کشتی والیاں تائیں　　بچن محال ہویا ہن ایتھوں سان ڈب اتھائیں
دہوتے ہتھ حیاتی کولوں ایسی حالت ہوئی　　جیھوں جھٹی واگ لاندی ہن بنین بچدا کوئی
ہک دوجے نوں آپس اندر مل مل وداع کریندے　　راضی راہنا ساڈے اپر کر کر وداع اکھیندے
ایسے حالت وچہ ہک بندہ مومن مرد خدائی　　وچہ بیہوشی اُسلے تائیں جھانجہ ذرہ ہک آئی
نال غنودگی اکھیں جڑیاں رب اسرار دکہایا　　سفنے اندر سرور عالم پاک جمال کرایا
بخش زیارت اُسلے تائیں حکم نبیؐ فرماوے　　پڑھو درود اساڈے اُتے پر کشتی رب بچاوے
جتنے لوک اس کشتی اندر کہیدے سبھناں تائیں　　پڑہن درود ہزار اساں پر فضل کرے رب سائیں
خاص درود ہک اُسلے تائیں حضرتؐ آپ سکہایا　　اوسے ویلے اکھیں کھلیاں بول درود سنایا
کشتی اندر سبھ لوکا نوں اُس نے خواب سنائی　　پاک زیارت پاک نبیؐ دی مینوں رب کرائی
کیتا حکم درود پڑہن دا پاک رسول گرامی　　ایہ گل سن کر راضی ہوئے جتنے لوک تمامی
لگے پڑھن درود نبیؐ تے کشتی والے سارے　　اوہ درود جو سفنے اندر دسیا نبیؐ پیارے
سو واری دے پڑہنے توڑی نوبت اجے نہ آئی　　ٹھہر گیا طوفان تمامی کشتی رب بچائی
دتی رب امان انہاں نوں اُس طوفان ہوا دُں　　صحیح سلامت پور تمامی لنگھ گیا دریا دُں

کون درود اوہ جس دی برکت فضل کیتا رب سائیں
جس نوں شوق پڑھن دا ہووے لکھ کے دسی جائیں

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّ عَلٰی اٰلِ سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ

الٰہی درود بھیج ہمارے سردار محمد علیہ السلام پر اور ہمارے محمد علیہ السلام کی آل پر

صَلٰوۃً تُنْجِیْنَا بِہَا مِنْ جَمِیْعِ الْاَھْوَالِ وَالْاٰفَاتِ وَتَقْضِیْ

وہ درود کہ نجات دے تو ہم کو جس کے ساتھ تمام ہولوں اور آفتوں سے اور پوری کرے

لَنَا بِہَا مِنْ جَمِیْعِ الْحَاجَاتِ وَتُطَہِّرُنَا بِہَا مِنْ جَمِیْعِ السَّیِّاٰتِ

تو جس کے ساتھ ہماری سب حاجتیں اور پاک کرے تو جس کے ساتھ ہم کو سب برائیوں سے

وَتَرْفَعُنَا بِہَا عِنْدَکَ اَعْلَی الدَّرَجَاتِ وَتُبَلِّغُنَا

اور بلند کرے تو جس کے ساتھ ہمارے لئے اعلیٰ درجے اور پہنچائے تو جس کے

بِہَا اَقْصَی الْغَایَاتِ مِنْ جَمِیْعِ الْخَیْرَاتِ فِی

ساتھ ہم کو آخری حد پر سب بھلائیوں سے زندگی میں

الْحَیٰوۃِ وَبَعْدَ الْمَمَاتِ اِنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ

اور پیچھے مرنے کے بے شک تو ہر چیز پر قادر ہے

ایہ درود جو حضرت اسنوں سفنے وچ سکھایا
وچ پنجابی معنے اس دے تینوں کھول سناواں
بھیج درود محمدؐ اُپر یارب بار خدایا
بھی سردار محمدؐ سندی جتنی آل پیاری
ایسا بھیج درود خدایا اُپر نبیؐ پیارے
جس دی برکت کل نجاتاں بخشیں ساڈے تائیں
جس دی برکت نال اساڈیاں غرضاں کل دیویں
جس دی برکت پاک کریں توں سانوں سبھیا سایاں
وڈے بلند مراتب ساڈے ہودن جس دی پاروں
پہنچاں اصل مراد اپنی تے اہن سلامت جاواں ۔
بیشک ہیں توں ہر شئی اوپر قادر قدرت والا
بھیج درود مبارک ایسا سرور عالم تائیں
جامع ایہ درود مبارک اہل سلف فرماون ۔

جس دی برکت ڈاڈھا ڈاڈا بیڑا رب بچایا ۔
یار پنجابی پڑھن شتابی میں بھی فیض پاواں
فضل کرم تہیں جنہوں ساڈا اندھ سردار بنایا
بھیج درود انہاں دے اُپر یارب خالق باری
جس دی برکت نال اساڈے ہول نجادیں سارے
جس دی برکت نال ساں تہیں ٹالیں کل بلائیں
کل مراداں بخشیں ساں نوں آساں کل پچادیں
کل پلیدیاں چوں کڈھیں دھوویں کل بریایاں
کل نکیاں حاصل ہودن خاص تیری سرکاروں
وچ حیاتی اتے مماتی سارے مقصد پاواں
کجھ نہیں دور احسان تیرے تہیں رب پاک تعالیٰ
جس دے نال قبول ہوجاون ساڈیاں کل دعائیں
کل دعائیں ظاہر باطن اس دے اندر آون

جس مشکل جس حاجت اندر اسنوں پڑھیا جاوے
مشکل حل ہووے اوہ جلدی رب مراد پچاوے

کنز العرش مراتب اسدا ابن عربی فرمایا
یعنی خاص خزانے عرشوں ایہ خزانہ آیا

إِنَّهُ الْكَنْزُ مِنْ كُنُوْزِ الْعَرْشِ

ایہ ایک خزانہ ہے عرش کے خزانوں سے

جو کوئی اسنوں آدھی راتیں دہ سو وار الاوے
بھانویں جیڑی حاجت ہووے خالق پاک مٹاوے

بھی اکسیر اعظم فرمایا ایہ درود پیارا
بھی تریاق مجرب کہندا محی الدین سہارا

نزنت مراد کرے رب حاصل سدی برکت پاروں
بہت شتابی اثر دکھاوے بجلی دے چمکاروں

ایویں ہور بتیرے فائدے اس دے اندر آئے
صاحب حصن حصین تے جوزی بہوں تعریف لیائے

ہور درود دبک جامع ایسا تینوں لکھ وکھائیں
دین دنی دیاں جس دے اندر آون کل دعائیں

اَللّٰهُمَّ صَلِّ صَلٰوةً كَامِلَةً وَّسَلِّمْ سَلَامًا تَامًّا عَلٰى

الٰہی درود بھیج کامل اور سلام بھیج سلام پورا ہمارے

سَیِّدِنَا مُحَمَّدِنِ تَنْحَلُّ بِهِ الْعُقَدُ وَتَنْفَرِجُ بِهِ الْكُرَبُ وَ

سردار محمد علیہ السلام پر کہ کھولے تو اس کی برکت سے گرہیں اور دور کرے تو تکلیفیں اور

تُقْضٰی بِهِ الْحَوَائِجُ وَتُنَالُ بِهِ الرَّغَائِبُ وَحُسْنُ الْخَوَاتِمِ

پوری کرے تو حاجتیں اور دلوے تو مرغوب چیزیں اور انجام نیک

وَیُسْتَسْقَی الْغَمَامُ بِوَجْهِهِ الْكَرِیْمِ وَعَلٰی اٰلِهٖ وَصَحْبِهٖ

اور پلاوے بادل بطفیل ذات بزرگ اسکی کے اور درود بھیج آپ کی آل اور اصحاباں

فِیْ كُلِّ لَمْحَةٍ وَّنَفَسٍ بِعَدَدِ مَعْلُوْمٍ لَّكَ

بیچ ہر ایک لحظہ اور سانس میں بے شمار اپنے معلومات کے

ایہ درود مبارک جس نوں ناریہ کہیا جاوے
یعنی شعلے اگ دے وانگوں جلدی اثر دکھاوے

بھاویں جتنے دکھ مصیبت ہوون درد بلائیں
آتش وانگوں ساڑ جلاوے کل تکلیفاں تائیں

بھی تفریجیہ آکھن اسنوں راوی کر لیایا
ہر یک مشکل کھولن والا بہت مجرب آئیا

جس بیمار دیوانے اپر اس نوں پڑھیا جاوے
فضل الٰہوں رحمت پاوے ہوش ٹکانے آوے

چار ہزار تے چار سو چالی اپر چار زیادہ
کافی ہر بیماری کارن ہووے فضل خدا دا

جے ہر روز پڑھے کوئی مومن اس نوں یاراں واری
ہووے رزق کشادہ اسدا نال لبے دی یاری

شیخ محمد طوسی کہیا جو ایہ عمل کماوے
کہے امام دینوریؒ صاحب جو کوئی بعد نماز دل
مالا مال کرے رب اسنوں دولت عزت پار دل
نالے وچ جناب الٰہی ملن مراتب عالی
ایویں جو اکتالی واری فجری نت الاوے
سو واری ہر روز پڑھے نال اتنی رحمت پاسی
جو کوئی تن سو تیراں واری نت پڑھے اس تائیں
یک ہزار ہمیشہ جو کوئی اس دا ورد کماوے
کہے امام جو قطبیؒ صاحب کامل مرد حقانی
چار ہزار تے چار سو واری ایہو درود الاوے
بھاویں جہی مصیبت ہووے ٹالے خالق سائیں
حافظ ابن حجرؒ بھی دی بہت فضیلت لیایا
ایویں ہور درود بتیرے لکھے وچ کتاباں
بہت درود حدیثاں اندر خود حضرتؐ فرمائے
کہے سیوطیؒ جو کوئی مومن بہت درود الاوے
ودھے رزق درود پڑھن تھیں بہتی کثرت پاوے
غم تکلیفاں دکھاں کولوں بخشے رب رہایاں
تقصہ کوتا بہت درود دل بہت آپ ڈہیندے
پچھیا یک دن پاک نبی تھیں حضرت عمرؓ پیارے
حکم کرو تا تریجا حصہ میں صلوات ٹھہرائیں
عمرؓ کہیا پھر دو حصے میں عمل درود ٹھہراواں
پھر بھی ایہو حکم سنایا پاک رسول سچاویں
تا پھر اوڑک آکھن لگا حضرت عمرؓ پیارا
جتنے درود دعائیں سارے میں دن رات الاواں
یعنی کل وظیفہ اپنا میں صلوات ٹھہرائیں

دھرتی تے آسماناں سنوں رزق خدا پہنچاوے
یاراں وار ہمیشہ پڑھسی پنجے وقت نماز دل
بند نہ ہووے روزی اسدی خالق دی سرکار دل
قرب حضوری حاصل ہووے کرم کرے رب والی
جیہڑی اسدی حاجت ہووے اوہ یا رب مٹاوے
حاجت تھیں ودھ اسدے اُپر مولا کرم کماسی
کشفوں راز پوشیدہ اس پر کھولے خالق سائیں
اتنا درجہ حاصل ہووے صفت نہ کیتی جاوے
سخت مہم پوے کوئی جسنوں آوے وچ حیرانی
بھی چتالی پڑھے زیادہ مطالب حل ہو جاوے
برکت اس درود پڑھن تھیں ہوون دفع بلائیں
ہے اکسیر انہاں فرمایا ہر حاجت وچ آئیا
درجہ اجر ثواب جہاں دا باہجھ شمار حساباں
وچ نمازاں پڑھن جو مومن بہت مبارک آئے
بہتا رزق ملے اس تائیں برکت رب ودھاوے
پوریاں ہون مراداں سبھے خالق دی سرکار دل
نال تجربے پاکاں لوکاں ایہ باتاں ازمایاں
بہت درود الاون والے بہت پیارے تھیندے
یا حضرت میں جتنے اپنے پڑھاں وظیفے سارے
حضرت کہیا زیادہ کرنا بہتر تیرے۔ تائیں
تریجا حصہ ہور وظیفہ باقی ورد بناواں
بہتر ہے جو ہور ودھاویں عالی درجے پاویں
ماں پیو میرا صدقے تیں تھیں عالم دے سردارا
سبھ دے بدلے اُپر قسا فے میں صلوات پڑھاواں
حضرت کہیا ہر کم اندر کافی تیرے تائیں

جو کوئی حاجت ہووے تینوں دنیا آخر والی کرے کفایت ہر کم اندر لکھے تفسیر عالی
ابویں تاج مذکرین اندر راوی ذکر لیایا اُبی بن کعبؓ رسول اللہ تھیں ہو سوال الایا
اُنہوں بھی فرمان سنایا پاک رسولؐ گرامی جے توں کل دعائیں لئے پڑھیں درود مدامی
سبھ کماں وچہ کافی تینوں ہوگ درود پیارا کل اندیشے دور مٹاوے کہے رسول سہارا
نالے کل گناہ چو تیرے رحمت بخشش پاون دفتر وچہ گناہاں والے نیکیاں لکھیاں جاون
کیا کیا شان بیان درود دل کرے یقین زمانا برکت نال درود پڑھن دے ملدا قرب ربانا

ذکر تقرب حضرت موسیٰ علیہ السلام بہ برکت درود شریف

وچہ تفسیر عباسی حضرت ابن عباسؓ لیایا جویں درود پڑھن تھیں درجہ حضرت موسیٰ پایا
جد توریت کلیم اللہؑ تے خالق پاک اتاری اُپر طور بلا کر دتی پاک کتاب پیاری
پڑھ کتاب کلیمؑ پیادا بہت خوشی وچہ آیا نال محبت خوشی کمالوں سر سجدے وچہ پایا
کر شکرانہ سجدے اندر عرضاں بول سناوے یا مالک احسان تیرے دا انت شمار نہ آوے
اوہ درجہ اج میرے تائیں تساں عطا فرمایا جیہڑا ہرگز میں تھیں اگے ہور کسے نہ پایا
کہیا حکم کلیم اللہ نوں پاک خداوند عالی اے موسیٰ اساں سبھ دے دل پر نظر مبارک ڈالی
سبھ لوکاں تھیں دل تیرے نوں بہت گودڑ پایا بخش رسالت تیرے تائیں اساں کلیم بنایا
ہو شاکر اس نعمت اُپر جو میں بخشی تینوں رہیں ہمیشہ وحدت اُپر واحد سمجھیں میںوں
دو جا جب پیار محمدؐ ی دل اپنے وچہ پائیں قائم اس شکرانے اُپر رہناں مرداں تائیں
کیتی عرض کلیم اللہ نے کر آداب تمامی کون محمدؐ سرور جس دا اتنا شان گرامی
نال توحید اپنی دے یارب جیدی محب ملائی کون پیارا جس دے کارن ایڈ فضیلت آئی
حکم ہویا اوہ دوست ساڈا خاص حبیب سچاواں لکھیا عرش معلی اُپر اول جس دا ناواں
ڈلیہ سو سالاں پچھے اس تھیں ابر رحمت بنائے خاطر اس محبوبؐ محمدؐ دونیں جگ اوپائے
اے موسیٰ جے دل دے اندر خواہش ہووے تینوں بہتا قرب عنایت اپنا کرے خداوند میںوں
پڑھ صلوات محمدؐ اُپر بہت محبت پا روں بہتا قرب حضوری تینوں بخشاں اسیں پچ رون
جتنا بہت درود الاسیں قرب زیادہ پاسیں بہت پیار اہو سیں ساتوں دور نہ کیتا جاسیں
اہو پیغام سنا دیہ جا کے امت اپنی تائیں بھیجیا حکم تساڈے کارن پاک خداوند سائیں

حُبّ پیار محمدی کولوں جو دل ہوسی خالی
جس دن سورج قہر عذابوں سر پر آن کھلوسی
ساری خلقت پیش اساڈے حاضر کیتی جاوے
اُپڑوں آتش سورج والی سر دا مغز اُبالے
اُس دن عرش معلی باجھوں سایہ ملے نہ کوئی
بھول قہروں مجتی کرڑکن بھڑکن دوزخ نازاں
نال محمد صلوات اللہ دلوں پیار جنہاں دا
جنہاں دلاں وچ حُبّ محمدی نظر نہ آئی سانوں
اُس محبوب محمد کولوں جو انکار کریسن
جس دن قہر عذاب اساڈا سخت شکنجہ چاڑھے
کوئی فرشتہ اوپر اہناندے رحم نہ مول کماوے
نا دیدار اساڈا ہوسی مول نصیب اُنہانوں
حضرت موسیٰ نوں سرکاروں ہویا حکم ربانا
پڑھ صلوات ہمیشہ اُس پر کبدے اُمت تائیں
اے موسیٰ جے چاہیں ساڈا اپنا قرب حضوری
سُن کر حکم کلیم اللہ نے ادبوں عرض گذاری
کتنا شان مراتب اُسدا ظاہر کھول دسیوے
تا پھر شان حبیب اپنے دا بول خدا فرمایا

روز قیامت بھڑکے گم اس پر آتش دوزخ والی۔
غضبوں تپ زمین تمامی تامبے دا نگو ہوسی
دہشت ہیبت محشر والی سُنھوں پکڑ دباوے
ہیٹھوں سڑسن پیر زمین تے گرمی تجھ نکالے
منکر لیغرمانان کارن کتے نزل سی ڈہوئی
بھول مومنیاں خوش گزاراں جنت باغ بہاراں
اوہ جنت اوہ حور قصوراں ہوسن ملک اُنہاندا
سدا عذاب جہنم والے کراں نصیب تنہاں نوں
پکڑ فرشتے زوراں والے دوزخ طرف گھڑیسن
قدر محمدی معلم کرسن منکر اوس دباوے
ناکوئی کرے رسول شفاعت ناکوئی آن چھڑاوے
دل وچ حُبّ پیار محمدی ناہیں کجھ جنہاں نوں
باجھوں حُبّ محمد سرور کسے نہ جنت جانا
جو انکار کریسن اُس تھیں دوزخ پان سزائیں
بہت درود پہنچائیں اُس پر تا پاسیں منظوری
یارب واقف شان اُسدے تھیں کرمینوں کواری
جس باجھ درودوں مینوں حاصل قرب نہ ہووے
جیوں تفسیر عباسی وچوں شیخ معین لیایا

لَوْلَا مُحَمَّدٌ وَّ اُمَّتُهٗ لَمَا خَلَقْتُ الْجَنَّةَ وَلَا النَّارَ

اگر نہ ہوتے محمد علیہ السلام اور ان کی امت تو نہ پیدا کرتا میں بہشت اور دوزخ

وَلَا الشَّمْسَ وَلَا الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلَ وَلَا النَّهَارَ وَ

اور نہ سورج اور نہ چاند اور نہ رات اور نہ دن اور

لَا مَلَكًا مُّقَرَّبًا وَّلَا نَبِيًّا مُّرْسَلًا وَّلَا اِيَّاكَ

نہ ملک مقرب اور نہ پیغمبر مرسل اور نہ ہی (اے موسیٰ) تجھکو پیدا کرتا

موسیٰ نبی کلیم اللہ نوں حکم خدا فرمایا
اے موسیٰ سُن شان محمدی جو کجھ اساں بنایا

اوہ محبوب نے اُمت اسدی ایسی اساں پیاری
جیکر اساں نہ کرناں ہوندا اوہ سرور بنیاں دا
ناہیں سورج چند بناندا نا ایہہ دن تے راتاں
نا کوئی جگ وچہ پیدا ہوندا مرسل نبی ع پیارا
قصّہ کوتہ ظاہر باطن جتنے کل پسارے
سبھ کجھ اُس دی خاطر بنیاں رب صاحب فرماندا
کر اقرار نبوت اُس دی من لئے تاں بچاواں
حد تک نال محبّت اُس پر نا صلوات پڑھاسیں
بھاویں ابراہیمی درجہ حاصل ہووے تینوں
بھیج درود حبیب میرے پر پکڑ پیار سچاواں
سن کر حکم الٰہی موسیٰ جلدی عرض سناندا
نال محبت اُسدے اُتے بہت درود پڑھاواں
حکم ہویا توں آکھ پیارے جو کجھ مرضی تیری
میں ہاں بہت پیارا تیرا یا رب پاک غفارا
اَنتَ کلیمی موسیٰ تاہیں حکم خدا فرمایا
وَھُوَ حبیبی اوہ ہے ساڈا خاص حبیب پیارا
ایہہ گل سن کے حضرت موسیٰ پھیر سوال سناوے
رب فرمایا سن اے موسیٰ تینوں ایس سناواں
شان کلیم جو دوست رکھے آپ خداوند تائیں
شان کلیم جو رب دی مرضی ہر کم وچہ نہ چھوڑے
شان کلیم جو چالی روزاں محنت رہے اٹھاندا
اُس پچھیں تجھے قرب الٰہی جا منگے کوہ طوروں
شان حبیب جو گھر اپنے وچہ مانے سیج پیاری
جبرائیل اساڈی طرفوں گھن سنیہے جاوے
شان کلیم جو آپ اساتھیں طلب کرے دیداروں

نال پیار جہناں دی خاطر سرجی خلقت ساری
جنت دوزخ دا کجھ نقشہ مُول نہ دھریا جاندا
نا کوئی ملک مقرب ہوندا نا ایہہ مخلوقاتاں
نا میں تینوں پیدا کردا سنیں کلیم پیارا
اوس محبوب محمدؐ خاطر اساں کھلار کھلارے
تینوں بھی میں اُس دے خاطر دنیا وچہ لیاندا
بہت پڑھیں صلواتاں اُس پر سچے صدق ایمانوں
حد تک وچہ دربار اساڈے قرب حضور نہ پاسیں
تا بھی باجھ درودوں ہرگز کدی نہ بھاویں تینوں
باجھ درودوں وعدہ ساڈا آتش وچہ جلاواں
یارب نال نبوت اُسدی میں ایمان لیاندا
جے کر ملے جواب حضوروں ہور اک عرض سناواں
ادبوں کہے کلیم پیارا عرض ایہو ہن میری
یا اوہ نبی محمدؐ سرور تینوں بہت پیارا
یا اے موسیٰ اساں اپنا تینوں پیش کلیم بنایا
آکھ کلیم جیہاں تائیں شان فضیلت بھارا
فرق کلیم حبیب وچالے ظاہر کیتا جاوے
شان کلیمی شان حبیبی واضح کر سمجھاواں
شان حبیب جو دوست رکھے اسنوں اللہ سائیں
شان حبیب جو مرضی اُسدی آپ خداوند لوڑے
دیہاں روزہ رکھے راتیں بندگی وچہ لنگھاندا
تا ایہہ درجہ حاصل ہووے اسنوں قرب حضوروں
موج خوشی وچہ نیند آراموں ذکر الٰہی جاری
اکھ جھمکن تھیں اگے اسنوں پیش حضور لیاوے
شان حبیب جو بھیج فرشتہ سداں اسیں پیاروں

شان کلیمؑ کوہ طور اُپر آ قرب ساڈا پاوے
شان کلیمؑ جو ربِ اَرِنی شوقوں کرے دعائیں
شان حبیبؐ ٹکانا اس دا قاب قوسین پیارے
شان کلیمؑ خدا دی طرفے پیر پیادہ جانا
اے موسیٰؑ جو اساں حضوروں شان حبیب بنایا
تینوں شان کلیمی والا اسنوں شان حبیبی
سن کر شان حبیبؐ نبیؐ دا موسیٰؑ پڑھے صلواتاں
نال نبوت درجے اُس دے میں ایمان لیایا
سن انساناں کلمہ خواناں کر کے صاف عقیدا
موسےؑ نوں جد حکم سنایا قرب درودوں پاسیں
ہویا جدوں کلیمؑ اللہ نوں ایسا حکم ربانا!
جیکر ہے کجھ جنت والی خواہش دل بچانوں
بابجھ نبیؐ دی تابعداری جنت ملے نہ تینوں
ہو کر تابعدار نبیؐ دا جے صلوات الاسیں
کرے شفاعت تیرے کارن کل امت دا سائیں
سن تینوں سردار نبیؐ دا ذکر سنایا جاوے
شان حبیبؐ جو عرش میرے پر تکیہ آن لگاوے
لن ترانی حکم سناوے جس نوں خالق سائیں
اَوْ اَدْنیٰ تھیں اگے جا کے پاوے پاک نظارے
شان حبیب سواری کارن ملے براق ربانا
ایسا درجہ ہور کسے نوں نہیں عطا فرمایا
پڑھ صلوات حبیبؐ میرے تے ہوسیں بہت قریبی
یارب اوس محبوب تیرے پر رحمت تے برکاتاں
پڑھساں بہت درود ہمیشہ جویں تساں فرمایا
جے توں قرب الٰہی لوڑیں پکڑ درود نبیؐ دا
جے نہ پڑھیں درود نبیؐ تے دوزخ دھریا جاسیں
جے توں ترک درودوں کرسیں تد کد جنت جانا،
پکڑ نبیؐ دی تابعداری پڑھ صلوات زبانوں
پھیر نہ آکھیں دنیا اندر کسے نہ آکھیا مینوں
بھاویں عیبیں بھریا ہوویں تاں بھی جنت جاسیں
بھیجیا ایں درود اساں پر چھوڑ دیہو اس تائیں
جویں پیار درود شریفوں عاصیاں نوں بخشاوے

ذکر نجات بہ برکت صلوٰۃ

ابن عمرؓ ہتھیں کرن روایت وچہ معارج آیا
روز حشر یک عاصی کارن ہووے حکم ربانا
لے چالن فرشتے اُس دا دوزخ طرف لیاون
سٹیاں کوہاں تک پہنچے جاون آتش قہر البنے
تکھے انہاں فرشتیاں کولوں کتول آنداں مینوں
ایہ گل سن کے اوگن ہارا ڈاڈھا عاجز ہووے
کہن فرشتے ایہہ رونا تیرے کم نہ آوے
صلے اللہ علیہ وسلم شمس عرب فرمایا
آتش دوزخ دے وچہ سٹو اوگن ہار فلانا
دوروں دِسن اگ لمبے کڑک آواز سنادن
فکر ہوئے اس عاصی تائیں خوفوں تھر تھر کنبے
کہن فرشتے دوزخ دیوَل رب نے بھیجیا تینوں
جیوں جیوں دوزخ نظری آوے ڈھائیں ڈھائیں رووے
نامنظور ہووے نا تینوں دوزخ کنوں بچاوے

جے توں ابہور دنا اوسے تھے دنیا اندر رونا
کرسی عرض فرشتیاں اگے عاجز اوگنہارا
ہاں کمزور نا طاقت عاجز بہت غریب نمانا
اُمت نبی محمدؐ وچوں مینوں رب بنایا
ہیں امید محمدؐ یاں نوں دوزخ رب جلاوے
بھاویں وچہ گناہاں ہوئی عمر گذشتہ میری
نال پیارے وعدہ آہا کیتا خالق سائیں
ہیں بھی اُس دی اُمت وچوں پر تقصیر گناہیں
آہی حرص طفیل محمدؐ مولا رحم کماسی
کہن فرشتے اسیں تیرے پر اتنا رحم کماواں
کرنوں عرض اُنہاں دے اگے تینوں آن چھوڑادن
نہیں ناجو کجھ حکم اسانوں پاک خدا فرمایا
اوہ سردار محمدؐ سرور وچہ دربار کہلوئیا
تا پھر او گنہار وچارا اوپر تکے دربار ول
کر آواز بلاوے جلدی کر کے گہت دو ہاہاں
امت تیری تھیں ہیں عاجز دوزخ چلیا جاندا
کر کے کرم تسیں یا حضرتؐ خود تشریف لیاہو
سُن فریاد شتابی حضرتؐ نظر مبارک پادن
کرسن حکم فرشتیاں تائیں سرور دوجگ والے
تا جو اس دے عمل تمامی کریئے وزن دوبارا
دیہن جواب فرشتے اگوں سید شاہ انبیاں نوں
اسیں تمام حکم دے بندے جویں خدا فرماوے
تا پھر وچہ جناب الٰہی حضرتؐ عرض سنادن
اوسے وقت فرشتیاں تائیں حکم جنابوں آوے
بیشک عمل تولادن اسدے جاکر دوجی واری۔

اس رونے تھیں تیرے تائیں بیشک فائدہ ہوندا
آدم دے فرزنداں وچوں میں مسکین بیچارا
دوزخ اندر جھل نہ سکاں قہر عذاب ربانا
نال محمدؐ سرور عالم میں ایمان لیایا
میں عاجز کیوں دوزخ جاواں رو کے عرض سنادے
اپر نبی محمدؐ یاروں مینوں آس ودھیری
فضلوں اسیں خلاص کرلیساں اُمت تیری تائیں
بہت امیداں مولا پر دوزخ گھل سی ناہیں
نال یہود نصاریٰ مینوں دوزخ وچہ نہ پاسی
وچہ دربار رسول پیارا تینوں اسیں دکھاواں
کرن شفاعت تیرے کارن مولا تھیں بخشادن
اُس دے اندر فرق لیاون سانوں روا نہ آیا
کر فریاد اُنہاں دے اگے قید جویں توں ہویا
آوے نظر رسول پیارا خالق دی سرکار دن
پھیر شتاب نمانے کارن لے اُمتی یاں سایاں
یا ہجہ تساڈی شفقت مینوں کوئی نہیں ج چھوڑاندا
کرو شفاعت راہ مولا دے بندیوں چھوڑاؤ
ویکھن بندیوان نمانا نال محبت آدن۔
چھوڑ دیہو ایہ مجرم عاصی ساڈے کر دو حوالے
معلوم ہووے کس گناہوں بدہا ایہ بیچارا
جیکر حکم خدا فرماوے کجھ نہیں عذر اسانوں
نہیں مجال جو اسدے حکموں دھکہ کیتا جاوے
او گنہار چھوڑاون بدلے سر سجدے وچہ پادن
دے دیہو ساڈا بندہ جلدی جیوں حضرتؐ فرماوے
کرن تسلی اپنی طرفوں امر کرے رب باری

سُن کر حکم جناب الٰہوں چھوڑن ملک ربانے
سرور عالم اُپر ترازو اسدے عمل تولاون
بھی ہک کاغذ اپنے کولوں کڈھسے نبی پیارا
عدادہ کاغذ رکھیا جاسی نیکی والے پلے
ودھ جاون اعمال نکویاں سدی برکت پاروں
دُور کرو من اُسدے کولوں دوزخ والے بانے
کرن روایت جنت اندر اسنوں ولی لیاون
جنت دے دروازے اُپر آکر عبد ول کھلودے
سرور عالم پچھن اس تھیں کون اسیں ای بھائی
کیا ایہ سوہنا مکھ تساڈا کیا سوہنی خوشبوئی
حضرت کہن نبیؐ محمدؐ نام اساڈا آئیا
اوہ کاغذ نورانی جیہڑا بخشیوں جیدی روں
سانبھ اساں اوہ تحفہ تیرا اپنے پاس ٹکایا
سُن کر مومن صدقے جاوے قدماں اندر آوے
میں قربان تساڈے اُتوں یا سید سردارا
جیکر تسیں نہ ہوندے حضرت نا صلوات تساڈی
نیک وسیلہ اُمت کارن رب درود دیایا
سُن ہک ہور سناواں تینوں ذکر درود پیارا
نیکی بدی تولیوے جتھے آون ادس ٹکالے
ہک پلے وچ نیکیاں رکھن دُوجے بدیاں پاون
نیکیاں والے پاسے اسنوں رکھے نیک سہارا
اتنی برکت ہووے اُسدی چھپا بھول نہ ہلے !
بخش دتا میں بندہ اپنا حکم ہووے سرکاروں
دیو پوشاک بہشتاں والی جنت خوشیاں مانے
اتنی خوشی ہووے اُس تائیں سبھ باتاں بھل جاون
حضرت صلوٰۃ اللہ سندی پھیر زیارت ہووے
عرض کرے قربان تساں تھیں میرے بابل مائی
صدقے جاواں دسو مینوں کون تسیں ہو کوئی
جس نے دوزخ جاندیاں مینوں ہون آن چھوڑائیا
دُنیا وچہ درود اساڈں بھیجیا تدھ پیاروں
وانگ امانت رکھیا اسنوں اج تیرے کم آئیا
چُمیں قدم رسول اللہ دے حمداں بول سُناوے
اپنی بھیں بخشیا مینوں جس ایہ جنت سارا
کون چھوڑاندا دوزخ کولوں عاجز جان اساڈی
نال محبت پڑھیا جس نے رب جنت پونچایا
جیوں کر پڑھنے والیاں کارن بھیجے نبی سہارا

ذکر نجات بہ کثرت صلوٰۃ

نقل تنبیہ الغافلین وچوں شیخ معینؒ لیایا
ڈٹھا اساں جوان ہک مکے حج طواف کریندا
حاجی ہور پڑھن تکبیراں تے تسبیح دعائیں
اے پر باجھ درود اوہ بندہ ہور نہ کجھ الاوے
پچھیا میں اس حاجی کولوں نال تعجب بھائی
شاہ سفیانؒ جو ثوری صاحب ذکر انہاں فرمایا
قدم قدم تے حضرتؐ اُپر بہت درود بھجیندا
جویں مناسب ہووے تع اُپر ہور دن حاجیاں تائیں
پڑھے درود رسول اللہ تے جیہڑا قدم اُٹھاوے
باجھ درود دوں آوے تینوں ہور کلام نہ کائی

سارے لوک پڑھن تسبیحاں جو جو پڑھیاں جاون
کہن لگا اوہ سبھ کلاماں یاد لے وچ مینوں
نہیں سی ظاہر کرنے والا ایہ اسرار پوشیدہ
باپ میرا تے میں اسیں دونویں حج کرن نوں آئے
ایہہ نال علاجاں اسنوں فائدہ کجھ نہ ہوئیا
بعد وفاتوں صورت اُسدی رب صاحب بدلائی
دیکھ حیران ہویا میں ڈاڈھا رو داں بیٹھ سرہانے
کراں قیاس جو ظاہر اس مندا عمل نہ کوئی
وچ پردیس نہ محرم کوئی کس نوں حال سناواں
ڈردا ٹول نہ کہاں کسینوں کون آکے دفناوے
کفن دفن بھتیں عاجز ہویا سخت مصیبت ہوئی
آخر صبروں شکروں اسدے منہ تے چادر پائی
جاں کجھ رات گئی تا مینوں نیندر آن دبایا
عجیب جوان ہک سُفنے اندر پاس اساڈے آیا
سوہنا بدن لباس عجائب تے سوہنی خوشبوئی
نہ میں ایسا حسن کسے دا ڈٹھا عمراں ساری
نا پھر ساری دُنیا اندر خوشبو ایسی پائی
جد تشریف لیایا سوہنا کر شفقت دلداری
نال محبت منہ اسدے پر پھیر یا ہتھ کرم دا
بخشی رب دوبارہ اسنوں صورت آدم والی
جاں پھر رخصت ہوون لگا اوہ مقبول ربانا
کون تسیں کیا نام تساڈا کس بابل دے جائے
وچ پردیس اساڈے اُتے ایسی شفقت ہوئی
سُن کر عرض میری تد مینوں کر شفقت فرمایا
عبد المطلب دادا میرا تے ہاشم پڑدادا

اوہ تسبیحاں تے تکبیراں تینوں تینوں یاد نہ آون
ایہہ شان درود پڑھن دا کیا میں تساں تینوں
اکھیں نال تماشا ڈٹھا جویں درود نبی ﷺ دا
راہ وچ باپ آزاری ہویا بہت علاج کرائے
آخر ہو گیا فوت نمانا رستے اندر موئیا
خوکاں شکل ہویا منہ کالا ڈٹھیاں دہشت آئی
خبر نہیں جو کس تقصیروں پایا قہر نمانے
خبرے دلوں منافق ہوسی تا ایہ حالت ہوئی
نا کجھ آوے نا کجھ جاوے رو رو حال ونجاواں
اپنے کولوں اِک اکلیاں دفن نہ کیتا جاوے
آکھ نہ سکاں مول کسینوں کیا کجھ بھسی کوئی
اسے غم وچ روندیاں روندیاں رات اگوں نہ آئی
بیٹھیاں بیٹھیاں اکھیں جڑیاں رب اسرار دکھایا
ڈاڈھی سوہنی صورت والا چنوں روپ سوایا
ایسا سوہنا دُنیا اندر ہور نہ ڈٹھا کوئی
نا پھر کدی پوشاک اجیہی ڈٹھی عجب پیاری
جیونکر اوس پیارے کولوں آس دِن مینوں آئی
آکر باپ میرے دے منہ تھیں چادر پکڑ اتاری
اوسے ویلے ہو گیا اُس تے فضل خدا اکرم دا
ہو گئی دور سیاہی ساری نوروں لاٹ نکالی
دامن پکڑ کھیا میں اوہنوں عرض میری سن جانا
اساں غریباں عاجزاں اُتے کرم کماون آئے
یا عبد اللہ دس مینوں کون تسیں ہو کوئی
میں ہاں نبی محمد ﷺ عربی عبد اللہ دا جایا
عبد مناف ہے بابل جس دا کہے رسول خدا دا

باپ تیرا سی عیبیں بھریا سخت دلیر گناہی
وقت معصیت آیا اُس پر حد دوں عذاب ربانا
نال لے جو صلوات فرشتے نت ساڈوں پہنچاون
باپ تیرا بھی ساڈے اُوپر نت درود بھیجاندا
اج درود اس باپ تیرے تھیں مول نہ پہنچیا کوئی
تاں پھر اُنہاں فرشتیاں ساڈوں اس دا حال سنایا
سُن کر اس دی حالت ساڈوں ڈاڈھی شفقت ہوئی
جو کوئی مومن ساڈے اُوپر پڑھ صلوات پوچاوے
کراں شفاعت روز قیامت ایسے طور ابہاندی
ہر منزل وچ دوست اپنے ایہں نہ مول بھلاواں
سبھ تھیں ودھ محبت ساڈی کارن تابعداراں
ایہہ خوشخبراں دیکر حضرت صورت پاک چھپائی
رج نہ ڈٹھا سُفنے اندر اوہ محبوب تعالے
اوہ دیدار جمال جو مینوں بخشیا نبی ربانے
آخر خوابوں جاگ شتابی ڈٹھا باپ پیارا
سوہنا رنگ عجائب نوری لاٹ کڈھے پیشانی
اوسے دن تھیں عاشق ہویا میں صلوات نبی دا
جتنے ہور وظیفے آہے کیتے ترک تمامی
اس جاگہ یک ہور مصنف ذکر عجائب لیایا
فجر ہوئی تا باپ اپنے دی ڈٹھی لاش پیاری
قدرت ربدی آسوں پاسوں خلقاں جمع ہو آیاں
دیکھ حیران ہویا اوہ مومن لگا کہن تنہاتوں
وچہ پردیس ساڈا ایتھے محرم حال نہ کوئی
لوکاں لبھیا وقت صبح دے سُنیاں اساں آوازہ
ہوگیا فوت مکان فلانے یک مقبول ربانا
ایہہ بہت درود پڑھن دی عادت اسنوں آہی
کر فریاد اساڈے اگے رونا درد رنجانا
ہر مومن دے تحفے حاضر ساڈے پاس لیاون
نت اور تحفہ پاس اساڈے حاضر کیتا جاندا
پچھیا اساں فرشتیاں کولوں کیوں اج دیری ہوئی
ہوگیا فوت بیچارہ عاجز سختی دے منہ آہیا
کیتی آن شفاعت جلدی قہروں جان چھڑائی
بیشک ساڈوں اس دے کارن رحم نہایت آوے
نال اساڈے دلوں بجانوں ہوسی حب جنہاندی
اوگنہار نمانیاں تائیں مولا تھیں بخشاواں۔
ساتھ اساڈے جنت جاسن کرسن موج بہاراں
دیکھ بشارت اکھیں کھلیاں پھیر نہ نیندر آئی
اچن چیتی غائب ہوگیا سوہنی صورت والا
سکدے رہگئے ہن تک اسنوں عاجز نین نمانے
آگئی اصلی صورت اُس دی نور کڈھے چمکارا
پڑھ صلواتاں حضرت اُپر بولاں حمد زبانی
باجھ درود خلاصی ناہیں ہویا دلوں عقیدا
دم دم پڑھاں درود ہمیشہ اُپر نبی گرامی
جد اُس مومن سُفنے اندر عجب نظارہ پایا
سوہنی صورت دیکھ شتابی کیتی دفن نیاکی
آپے بھجے بھج حاضر ہوون آدن دوڑ لوکایاں
اساں غریباں دی کس جاکے دتی خبر تسانوں
کوئیں اساڈے ماتم والی خبر تساں نوں ہوئی
جیوں آسماںوں آکھے کوئی اُٹھو پڑھو جنازہ
جاکے پڑھو جنازہ اس دا جس نے جنت جانا

سن آوازہ بخشش والا حرص دلاں وچہ ہوئی ۔ آ گئے دور دور جنازے کارن دیر نہ کیتی کوئی
ایہ گل سن کے ہور زیادہ دلوں عقیدہ آیا ۔ آخر گور جنازہ کر کے نال ادب دفنایا
جد سفیانؒ ولی نوں اس نے ایہ سب ذکر سنایا ۔ کہن لگا سفیانؒ پیارا سچ تساں فرمایا
بیشک ایسی نعمت کامل پاک درود گرامی ۔ چھوڑیں نہیں وظیفہ اس دا اندر عمر تمامی
اے مومن کر دل نوں حاضر پکڑ پیار رسولی ۔ ہو جا دوست پاک نبیؐ دا تاں پاسیں مقبولی
پڑھ صلواتاں دلوں بجالوں اُتے نبیؐ ربانے ۔ بخشے جاون اس دی پاروں اوگنہار نمانے
کیا کیا ذکر درود شریفوں تینوں آکھ سنائے ۔ کیا کیا پڑھنے والیاں اُتے رب احسان کمائے
بہت درود پڑہن جیہڑے مومن بہت مدارج پاوے ۔ سبھ لوکاں تھیں اُسنوں پاک نبیؐ فرماوے

اَوْلَى النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ اَكْثَرُهُمْ عَلَىَّ صَلٰوةً

بہتر سب لوگوں سے قیامت کے دن وہ لوگ ہوں گے جو مجھ پر بہت درود بھیجیں گے

روز قیامت سب لوکاں تھیں بہتر سمجھے جاون ۔ جیہڑے لوک اساڈے اُتے بہت درود لوچاون
اے مومن جے بہتری چاہیں خالق دی سرکاروں ۔ کر لے بہتر درج اکٹھا جاندی وار بازاروں
جتنی جنس کھٹی ایتھوں نیک خرید لے جاسیں ۔ اتنا آپ آسودہ ہوسیں نفع زیادہ پاسیں
جتنا بہت درود نبیؐ تے پڑھسیں حب پیاروں ۔ اتنا قرب زیادہ پاسیں خالق دی سرکاروں

موقعات تاکیدی برائے درود شریف

بہت تاکید درود پڑہن دی دس موقعے تے آئی ۔ اول وچہ نماز جیویں کر پڑھدے مومن بھائی

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى

الٰہی درود بھیج محمد علیہ السلام پر اور محمد علیہ السلام کی آل پر جیسا کہ درود بھیجا تو نے

اِبْرٰهِيْمَ وَعَلٰى اٰلِ اِبْرٰهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ

ابراہیم علیہ السلام پر اور ابراہیم علیہ السلام کی آل پر تو ہے صفت کیا گیا بزرگ

اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلٰى

الٰہی برکت بھیج محمد علیہ السلام پر اور محمد علیہ السلام کی آل پر جیسا کہ برکت بھیجی تو نے

اِبْرٰهِيْمَ وَعَلٰى اٰلِ اِبْرٰهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ

ابراہیم علیہ السلام پر اور ابراہیم علیہ السلام کی آل پر تو ہے صفت کیا گیا بزرگ

ہک دن پاک رسول اللہ نوں یاراں عرض سنائی
کویں درود تساں پر بھیجاں یا محبوب خدائی
تاں پھر حضرت یاراں تائیں ایہو درود سکھایا
اس وچ ابراہیم نبی دا ذکر مبارک آیا
وچ نماز اخیری قعدے پڑھنا جان ضروری
باہجھ درود نماز نہ ہووے کہیا نبی حضوری

لَا صَلٰوۃَ لِمَنْ لَمْ یُصَلِّ عَلَیَّ

نہیں نماز (کامل) اس شخص کی جو نہ بھیجے درود شریف مجھ پر (نماز میں)

وچ نماز جو ساڈے اُپر نہیں درود بھجیندا
مُول نماز قبول نہ اس دی حکم پیغمبرؐ دیندا
شافعیؒ کہن جو پہلے قعدے پڑھنا بہتر آیا
پچھلے اندر واجب اُنہاں کرتا کید سنایا!
دو جا وقت درود پڑھن دا ئینوں کھول سنادا
جتھے بہت درود ضروری حکم دتا علماواں
کرے دعا جو مومن کوئی پیش خداوند سائیں
پڑھے درود رسول اللہ تے ہون قبول دعائیں
باہجھ درود اسماناں اُتے مُول دعا نہ جاوے
پھڑدی رہے سرے اُتے پاک نبیؐ فرماوے
حضرت عمرؓ روایت کردا پاک نبیؐ فرما دن
باہجھ درود نماز دعائیں راہ وچہ ٹنگیاں جاون
جدتک پڑھے درود نہ بندہ اُپر نبیؐ پیارے
تدتک نہ اسمانی پہنچن نا پاون چھٹکارے
پڑھو درود نمازاں اندر مومن اہل ایمانوں
پڑھو درود دعائیں ویلے فضل ہووے رحمانوں
تریجا جد کوئی مسجد اندر داخل ہووَن لگے
پڑھ صلوات رسول اللہ تے قدم ٹکاوے اگے
چوتھا بانگ الاذان والا جس دم بانگ ہوکاوے
پڑھے درود رسول اللہ تے عالی درجہ پاوے
پنجواں نام رسول اللہ دا جیہڑا وقت سنوے
صلے اللہ علیہ وسلم او سوقت اکھیوے
بھی جد آپ زبانی بولے نام نبی سرور دا
پڑھے صلوات سلام نبیؐ تے تابعدار امر دا
جو کوئی سن کر نام نبیؐ دا نہیں درود الاندا
حضرت کہیا میرے اُپر ہے اوہ ظلم کماندا

مَنْ سَمِعَ اِسْمِیْ وَلَمْ یُصَلِّ عَلَیَّ فَقَدْ جَفَانِیْ

جس نے سنا میرا نام اور نہ بھیجا درود مجھ پر سو ستایا اس نے مجھے

بھی اوہ شخص بخیل نکارا پاک نبیؐ فرمایا
جس نے سن کر ذکر اساڈا نہیں درود الایا

اَلْبَخِیْلُ مَنْ ذُکِرْتُ عِنْدَہٗ فَلَمْ یُصَلِّ عَلَیَّ

بخیل ہے جس کے پاس میرا ذکر ہو تو درود نہ پڑھے مجھ پر

ظلم نہ کریں رسول اللہ تے سننے والیا یارا
پڑھیں درود محبت پار دل سُن کر نام پیارا
تُرک نہ کریں درود شریفوں بخل نہ مُول کمائیں
ظالم اتے بخیل سبھے دوزخ طرف نہ جائیں

ہر واری جد نام مبارک سُنیں نبی سرور دا
پڑھن درود پیاروں تینوں شارع واجب کردا

اسے طور امام طحاوی رحمہ اللہ فرماوے
سُن کر نام رسول اللہ دا فرض درود ہو جاوے

ذکر بیان رسول اللہ دا جد کوئی کرے زبانی
یا پھر سُنے کسے دے کولوں پڑھے درود حقانی

روضۃ العلما دے اندر بصری رح حسن لیایا
ابو عصمہ بن نوح بن مریمؒ کوں چ جدوں فرمایا

جد وفاتوں سُفنے اندر ڈٹھا میں اس تائیں
نال محبت راضی ہو کے ملیا خوشی خوشائیں

پچھیا میں جو بعد وفاتوں کیونکر حال دہانا
کہن لگا رب بخشیا مینوں ہو گیا فضل زمانا

پھر میں پچھیا کیہڑے عملوں رحمت بخشش پائی
کہن لگا میں دُنیا اندر جتنی عمر لنگھائی

جد کوئی حکم حدیث نبیؐ دا ذکر زبانوں کردا
باجھ درودوں کدی نہ بولیا نام نبیؐ سرور دا

پڑھاں درود رسول اللہ تے جل جلالہٗ حدیث وال
اس دی برکت ملیاں مینوں جنت والیاں نوال

اینویں حضرت شافعیؒ صاحب جو مقبول ربانے
دنیا ہتیں جد رحلت کر کے جنت طرف سدھانے

بعد وفاتوں خوابے اندر پچھیا کسے انہاتوں
کیہڑا عمل کماون بدلے بخشیا رب تساتوں

کہن لگے صلواتوں سانوں بہت محبت آہی
بھیج درود الاون اکثر اوپر نبی الٰہی

برکت انہاں درود ان سانوں بخشیا خالق سائیں
ملیاں اس دے فضل کرم تھیں جنت والیاں جائیں

پچھن والے پچھیا اگوں یا مقبول خدائی
کون درود جنہاندی پاروں رحمت بخشش پائی

تا پھر ایہ صلوات نبیؐ دی بول امام سُناندا
جو کوئی مومن پڑھنا چاہے عاجز لکھ دکھاندا

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَنْ صَلّٰى عَلَيْهِ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
الٰہی درود بھیج محمد علیہ السلام پر بے شمار ان لوگوں کے کہ درود بھیجتے ہیں ان پر اور درود بھیج
بِعَدَدِ مَنْ لَّمْ يُصَلِّ عَلَيْهِ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَ
محمد علیہ السلام پر بے شمار ان لوگوں کے کہ نہیں درود بھیجتے اُن پر اور درود بھیج محمد علیہ السلام پر جس طرح کہ تو چاہتا ہے اور
تَرْضٰى اَنْ يُّصَلّٰى عَلَيْهِ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا يَنْبَغِى الصَّلٰوةُ
پسند کرتا ہے درود بھیجنا اُن پر اور درود بھیج محمد علیہ السلام پر جس طرح کہ لائق ہے درود
عَلَيْهِ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا اَمَرْتَنَا بِالصَّلٰوةِ عَلَيْهِ
اُن پر اور درود بھیج محمد علیہ السلام پر جیسا کہ حکم کیا تو نے ہم کو درود بھیجنے کا اُن پر

اے مومن جد اسم نبیؐ دا پہنچے کناں تائیں
آپ کہیں یا سنیں کساں پڑھ صلوات لوچائیں

پھلوں جس موقعہ دے اوپر اسم حبیب لکھیوے
صلے اللہ علیہ وسلم ستھائل نال لکھیوے

ہک روایت لکھنے اندر کافی صرف اشارہ
ابو ہریرہؓ کرے روایت پاک نبیؐ فرماوے
جنہوں نیک ادہ لکھا رہسی کرسن ملک دعائیں
وچہ کتاب معارجؒ اپنی شیخ معینؒ لیایا
کندری ابوالفضلؒ ولی اللہ فوت ہوئے جد بھائی
امر الاہوں سفنے اندر ڈٹھا کسے اُنہا تؤں
کہن لگے رب میرے اُپر رحمت فضل کمایا
عرض کرے کس عملوں ایسا شان ہیا کاروں
نال جنہاندے حضرتؐ اُپر رہیا درود لکھیندا
باجھ درودوں نام نبیؐ دا کدی نہ لکھیا کوئی
اِسے طور ہک کوفے اندر کاتب مرد ربانا
جتھے نام رسول اللہ دا لکھنے اندر آوے
جد اوہ فوت ہویا پھر ہکدن خوابے اندر آیا
دیکھن والے پچھیا اُس تھیں کیونکر رحمت پائی
جد میں نام رسول اللہ دا دنیا وچہ لکھیندا
برکت اوس درودوں تینوں ہویا فضل ربانا
اے مومن جد لکھیں توں بھی نام نبیؐ سرور دا
ستواں دن تے رات جمعہ دی بہت درود الانا
اسّی وار جو اس دن راتیں پڑھ صلوات بھجیندا
حضرت انسؓ کہے جو حضرت پاک نبیؐ فرمایا
اس راتیں وچہ اسّی واری جو صلوات پکارے
اتنی برکت روز جمعہ دے سبھ درودوں بھائی

بہتر ہے جے ثابت لکھے صاف درود پیارا
لکھنے وچہ درود اساڈا جو ہک وار لیاوے
یارب بخش جناب اپنی تہیں لکھن والے تائیں
علیسے ابن عباد دینوری ذکر جویں فرمایا،
بعد وفات انہاندی حالت رب کریم دکھائی
پچھن لگا یا ولی اللہ دس حال اساں نوں
بخش خطایاں جنت اندر باعزت پہنچایا
کہن لگے رب بخشیا مینوں دو انگشتاں پاروں
جد میں لکھاں نام نبیؐ دا نال درود جڑیندا
برکت بہت درود لکھن تھیں رحمت ربدی ہوئی
لکھے بہت کتاباں کاغذ مومن نیک سیانا
صلے اللہ علیہ وسلم اوہوں نال رلاوے
جنت اندر شخص کسے نوں خالق پاک دکھایا،
کہندا بہت درود لکھن تھیں رب رحمت فرمائی
لکھاں نال درود برابر ترک نہ مول کریندا
نہیں تاں انہاں بہشتاں لائق میں کیا چیز نمانا
لکھیں نال درود پیارا جاویں خوشیاں کردا
بہت فضیلت وچہ انہاندے حضرت دا فرمانا
اسّی برساں دے رب اس دے عیب گناہ بخشیندا
اتنا شان درود پڑھن دا رات جمعہ دی آیا
اسّی سال گناہ بخشیون اگلے پچھلے سارے
ایہ صلواۃ جو پڑھدے مومن بہت فضیلت آئی

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَنَبِيِّكَ وَرَسُوْلِكَ
اے اللہ درود بھیج اپنے بندے اور پیغمبر اور رسول

النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَعَلٰى اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَسَلِّمْ
نبی امی اور محمد علیہ السلام پر اور ان کی آل پر اور اصحابوں پر اور سلام بھیج

پڑھے درود جو روز جمعہ دے مومن ہکو واری
ہور ثواب جو حاصل ہوون حد شمار نہ کائی
مومن قدر کریں اس دن دا بہت درود الائیں
اٹھواں جد کوئی مومن بندہ ملے مومن بھایاں
ناواں وچ شعبان مہینے بہت درود پڑھیوے
وچ شعبان درود نبیؐ تے جو ہک وار الاوے
دہواں جد کوئی مومن اپنے یاد گناہ لیاوے
نرت زباں اپنی دے اپر کلمہ طیب آنے
جتنے عیب تمامی اسنوں یاد دلیو چہ " آدن
حضرت ابوبکرؓ فرماوے یار نبیؐ سرور دا
جیونکر تختی لکھی ہوئی پانی نال دھویوے
پانی وانگ درود نبیؐ دا عیب مثال سیاہی
پڑھ صلوات نبیؐ پر مومن پکڑ محبت عالی
ایہو وسیلہ تیرے کارن بہتر رب بنایا
جس نے پکڑی تابعداری رحمت فضل انہوں
کل عذابوں کل خرابوں اسنوں رب بچایا
سن ہک ہور سناواں تینوں ذکر پیارے والا

دو سو برساں عمر گناہوں پاک کرے رب باری
بہت فضیلت روز جمعہ دی تکیے آکھ سنائی
فضلوں رب بچاوے تینوں عالیدرجیاں تائیں
پڑھن درود مصافحہ کر کے بخشے رب خطایاں
ہور مہینیاں نالوں اس وچ اجر زیادہ ڈھیوے
دس واری وچ ہور مہینیاں اجر برابر پاوے
کر افسوس خدا دے خوفوں روے تے پچھتاوے
پڑھے درود رسول اللہ تے ہوون فضل ربانے
برکت کلمے اتے درودوں سارے بخشے جاون
اسے طور درود نبیؐ دا پاک گناہوں کردا۔
جتنی کل سیاہی ہووے ور تمامی بھتیوے
عملاں والی تختی اوتوں دھووے پاک اٹھی
دھو سٹ اپنے دفتر وچوں کالک عیبا نوالی
تابعداری تھیں ودھ درجہ ہور نہ کوئی آیا
برکت حب درود نبیؐ دی ہو گیا پاک گناہوں
پاک جنابوں اجر ثوابوں عالی درجہ پائیا
جویں نجات صلواۃ سلاموں بخشے حق تعالیٰ

حکایت برکت درود شریف

زہرۃ الریاض کتابوں کہے معینؒ یگانا
عورت ہک انہاں دے اگے رتی آن نمانی
گھر میرے ہک بیٹی آہی یا مقبول تعالےٰ
عمر جوان پیاری بیٹی محرم حال میریدی
آتش درد فراق اسدے دی مینوں ساڑ جلائیا
ہو گئے چھیک کلیجے اندر مارن تیر جدایاں

حضرت بصری حسنؒ ہوراندا آہا جدوں زمانہ
لگی کہن امام حسنؒ نوں عاجز درد رنجانی
اپن جیتی دے گئی مینوں داغ جدائی والا
دنیا چھوڑ روانہ ہوئی مرضی جویں ربے دی
جس دن دی اوہ رخصت ہوئی پھیر آرام نہ آیا
سینہ ساڑ دتا غم اسدے ڈاڈھی کلمل آئیاں

دسو کوئی وظیفہ ایسا جو میں عمل کمائیں ۔ تو ٹٹے خواب اندر کواری وکھیاں اسد تیائیں
تاپھر حضرت بصریؒ اس نوں اک درود سکھایا ۔ سوندی دار پڑھیں توں اتنا حکم انہاں فرمایا
برکت ایس درود شریفوں فضل کرے رب سائیں ۔ سُفنے وچہ پیاری بیٹی مل سی تیرے تائیں
بعضے کہن جو حضرت اسنوں ایہ صلوات سکھائی ۔ برکت ایس درود دال اس دی رب مراد پوچائی

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِنِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَاَزْوَاجِهٖ اُمَّهَاتِ

الہی درود بھیج محمد علیہ السلام نبی امی (علیہ السلام) پر اور آپکی بیبیوں پر جو تمام مومنوں کی مائیں

الْمُؤْمِنِيْنَ وَذُرِّيَّتِهٖ وَاَهْلِ بَيْتِهٖ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ

ہیں اور آپ کی اولاد پر اور اہلبیت پر جیسا کہ درود بھیجا تو نے ابراہیم علیہ السلام پر

وَعَلٰى اٰلِ اِبْرَاهِيْمَ فِي الْعَالَمِيْنَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ

اور ابراہیم علیہ السلام کی آل پر سب جہانوں میں بے شک تو تعریف کیا گیا بزرگ ہے

سنکر حکم امام حسنؒ تہیں عورت گھر دل آئی ۔ نال محبت شوقوں ذوقوں پڑھ صلوات نشانی
جیونکر حضرت کہیا اسنوں اوویں عمل کمایا ۔ پڑھ صلوتاں ستی راتیں سُفنہ رب وکھایا
اُس سُفنے وچہ ڈٹھا اُس نے بیٹی اپنی تائیں ۔ وچہ عذاباں پکڑی جکڑی پاوے سخت سزائیں
ستیں سنگل پیریں سنگل گل وچہ سنگل ڈالے ۔ بھڑکن آتش بدن دے اُتے جامے گندر دالے
دیکھ حوالا بیٹی والا ڈاڈھی عاجز ہوئی ۔ ڈٹھا جد اُس عذاب ربانا ڈر کے اٹھ کھڑوتی
فجر ہوئی تا روندی روندی حضرت دے دل آئی ۔ خدمت اندر حاضر ہو کے رو کر عرض سنائی
یا حضرت میں بیٹی اپنی ڈٹھی اندر خواباں ۔ ڈاڈھی اوکھی حال خراباں پکڑی وچہ عذاباں
سن کر حال عذاباں والا بصری حسنؒ پیارا ۔ ہو گیا غم دی حالت اندر اوہ مقبول شہارا
اسے غم وچہ جد اوہناں نوں مدت کجھ وہائی ۔ آ گئی خوشی وکھاون کارن رحمت پاک ربانی
بصری حسنؒ ہوراں اک راتیں اکھ مبارک لائی ۔ فضل کرم تہیں سُفنے اندر قدرت رب وکھائی
کیا ڈٹھیں اک سوہنی عورت صاحب حسن جمالاں ۔ کردی ناز بہشتاں اندر زینت زیب کمالاں
زیور ہار سنگار بہشتی عجب لباس دوالے ۔ موتیاں جڑیا تاج سرے تے دور دور چمک کھاوے
دیکھ پچھان امام حسنؒ نوں کہندی بول زبانی ۔ میں نوں تساں پچھاتا ناہیں یا مقبول حقانی
میں ہاں اس عورت دی بیٹی اس تہیں جی جائی ۔ جیہڑی اکدن پاس تساڈے روندی روندی آئی
دسیا تساں درود اس تائیں اس نے عمل کمایا ۔ سُفنے وچہ حوالا میرا اس نوں رب وکھایا

حضرت حسن ہ کہیا اس تیری حالت ہور سنائی ہن کجھ ہور حوالا تیرا کیونکر لنگھت ہ پائی
کہن لگی اُس جیونکر اگے دسیا حال تسانوں انہاں ڈکھاں وچہ اوتویں آہا سخت عذاب سانوں
ایپر اس بھیں پچھے جلدی فضل خدا رحمانوں آلنگھیا ہک مومن بندہ ساڈے گورستانوں
نال پیار درود نبیؐ دا پڑھیا اُس ہک واری بخشیا گورستان تمامی فضلوں خالق باری
قبراں وچہ جو پکڑے آہے مومن سخت عذابوں سبھ دے کارن نازل ہویا ایہ فرمان جنابوں

اِرْفَعُوا الْعَذَابَ عَنْهُمْ بِبَرَكَةِ صَلٰوةِ هٰذَا الرَّجُلِ

اٹھا دو عذاب ان سے اس شخص کے درود کی برکت سے

کرد یہو دُور عذاب انہاں تھیں حکم خدا فرمایا برکت ایس درود شریفوں جو اس شخص الایا
جد ایہ حکم الٰہی پہنچیا گورستان وچالے چھوڑ گئے سبھ او گنہاراں ملک عذاباں والے
اوسے وقت فرشتے دوجے رحمت والے آئے نال محبت اُنہاں اسانوں نور لباس پہنائے
ساڈھے پنجسو بخشے اُس دن او گنہار نمانے برکت اوس درود شریفوں جنت ملے ٹھکانے
میں بھی وچہ انہاں دے آہی عورت بول سنایا ملی نجات عذاباں کولوں تا ایہ درجہ پائیا
دیکھ بشارت حسنؓ دلی دی اُگھڑی نیند پیاری شان بیان درود شریفوں جگ وچہ ہویا جاری
اے مومن کر شیشے حاضر دلیاں کہیں والے کیا کیا شان درود شریفوں تینوں رب کہائے
جاندیاں جاندیاں جد یک راہی پڑھ صلوات سنایا سارا گورستان خدا نے دوزخ کنوں بچائیا
جو کوئی آپ درود ہمیشہ پڑھدا عمر تمامی کویں نہ اسنوں رحمت فضلوں بخشے رب گرامی
اتنا شان درود پڑھن دا وچہ ریاض لیائیا صلے اللہ علیہ وسلم شاہ عربی فرمائیا
ہک دن جبرائیلؑ اسانوں آ ایہ بات سنائی ہک دریا کوہ قافوں اگے یا محبوبؐ خدائی
اس دریا وچہ رہن ہمیشہ مچھیاں با جھ شماراں پڑھن درود تساڈے اُتے نال کمال پیاراں
کیتا حکم انہاں دے تائیں پاک خدا وند سائیں پڑھ ہو درود حبیبؐ میرے تے پھر کوئی پکڑے نائیں
قدرت ربدی کئی شکاری کر تجویزاں تھکے اے پر اس دریاؤں کوئی مچھلی پکڑ نہ سکے
بے ناچار کدی کوئی مچھلی ہتھ کسے دے آوے لوہے ہتھ ہو جاون اسدے مچھلی نکل سدہاوے
اِسے طور ازماون کارن کئی شکاری آدن مچھیاں مول نہ قابو آدن لوہے ہو کر جادن
واہ سبحان اللہ کیا درجہ شان درود گرامی جس دے برکت پڑھنے والے پان نجات تمامی
مچھیاں پڑھن درود نبیؐ تے پھاہی وچہ نہ پھاسن جیہڑے مومن پڑھن ہمیشہ کویں نجات نہ پاسن

بیشک فضل امید اساں نوں خالق دی سرکاروں　　ملے نجات ہر سختی کولوں حب محمدی ہاروں !
جس پر پڑھاں درود ہمیشہ آپ اوہ بخشاوے　　کرے شفاعت روز قیامت پاک جمال دکھاوے
شوق زیارت پاک نبیؐ دا دل وچہ ہووے جینوں　　دنیا وچہ جمال محمدی رب دکھاوے مینوں
دو تن عمل وظیفے اس نوں اتھے لکھ دکھاواں　　فضل الٰہوں سفنے اندر ملے حبیب سچاواں

عمل برائے حصول زیارت پیغمبر علیہ الصلوٰۃ والسلام

ابوہریرہؓ کرے روایت پاک نبیؐ فرماوے　　سفنے اندر جس نوں ساڈی صورت نظری آوے
پس اوہ سچے صدق یقینوں ایہ گل دل وچہ جانے　　بخشی آپ زیارت مینوں پاک حبیب ربانے
خواب اندر جو ویکھے مینوں سمجھے خواب حقانی　　وہمی خواب نہ سمجھے اسنوں نا سمجھے شیطانی
باجہ رسولاں ہر بندے دی شکل شیطان وٹاوے　　ایہ شکل پیغمبر اس تھیں مول نہ بنیاں جاوے
خاتمہ نیک کرے رب اس دا نال ایمان سدھاوے　　کرے شفاعت سرور عالم جنت اندر جاوے
بخشے رب اس نوں تے نالے ماپیو اسدے تائیں　　جے اوہ دونویں مسلم ہوون پاون جنت جائیں
وقت نزع آسانی ہووے قبر عذاب پاوے　　دہشت ہول قیامت دے تھیں امن سلامت جاوے
ہور جو دنیا آخر والے جتنے امر ضروری　　فضلوں ہر اک حاجت اسدی کرے خداوند پوری
اتنے کرم کماوے اس پر خالق سرجہنارا　　سفنے اندر ملے جہانوں پاک حبیب پیارا
اسے طور کتاباں اندر اہل علم فرماون　　حاضر کراں عبارت عربی من شک نہ لیاون

وَمَنْ رَاٰی النَّبِیَّ صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمَ فِیْ مَنَامِہٖ فَلَہٗ

اور جس نے نبی صلے اللہ علیہ وآلہ واصحابہ وسلم کو خواب میں تو اس کے لئے

حُسْنُ الْخَاتِمَۃِ وَلَہُ الشَّفَاعَۃُ وَلَہُ الْجَنَّۃُ وَیَغْفِرُ اللّٰہُ لَہٗ وَ

اچھا خاتمہ ہے اور شفاعت اور جنت اور بخشے گا اللہ تعالیٰ اسکو اور

لِاَبَوَیْہِ اِذَا کَانَا مُسْلِمَیْنِ وَیُھَوِّنُ عَلَیْہِ سَکَرَاتِ الْمَوْتِ

اسکے ماں باپ کو اگر ہوں وہ دونوں مسلمان اور آسان کرے گا اس پر مشکلات موت کے

وَیَرْفَعُ عَنْہُ عَذَابَ الْقَبْرِ وَیُؤَمِّنُہٗ مِنْ اَھْوَالِ الْقِیَامَۃِ

اور اٹھا دے گا اس سے عذاب قبر کا اور امان دیگا اسکو گھبراہٹ قیامت سے

وَیَقْضِیْ جَمِیْعَ حَوَائِجِہٖ فِی الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَۃِ بِلُطْفِہٖ وَکَرَمِہٖ

اور پوری کرے گا اس کی تمام حاجتیں دنیا اور آخرت کی اپنی مہربانی اور بخشش سے

وچ کتاب امام سیوطی ذکر مبارک لپ آیا
کرکے غسل جمعہ دی راتیں دو لویں نفل گذارے
پوری کرے مراد دلے دی فضلوں حق تعالیٰ
اسے طور اک ہور طریقہ جویں روایت ہوئی
فاتحہ پچھے آیت کرسی اک اک وار لیا وے
بعد سلام درود نبیؐ تے بھیجے دہ سے واری
سورۃ قدر جے روز جمعہ دے دہ سو وار پڑھیوے
اسے طور زیارت ہووے سورۃ کوثر پاروں
دہ سے وار درود ایہہ پڑھنا اس تحقیق پچھے آیا

جس نوں طلب زیارت ہووے زہری نے فرمایا
دہ سو واری فاتحہ پچھے قل اخلاص پکارے
اوسے راتیں مل سی اُس نوں اوہ شاہ مدینے والا
رات جمعہ دی دو رکعتاں نفل جو پڑھسی کوئی
بھی سورۃ اخلاص مبارک پندرہ وار الاوے
اوسے ہفتیوں اندر اندر ملے مراد پیاری
وچ حیاتی پاک نبیؐ دی پاک زیارت تھیوے
دہ سو وار جو روز جمعہ دے مومن پڑھے پیاروں
شیخ محمد نازلی صاحب آپ جویں آزمایا

اَللّٰھُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی اٰلِ سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ

الٰہی درود اور سلام بھیج ہمارے سردار محمد علیہ السلام پر اور سردار محمد علیہ السلام کی آل پر

بِعَدَدِ کُلِّ مَعْلُوْمٍ لَّکَ

بے شمار اپنی تمام مخلوقات کے

بھی سورۃ لایلاف جو مومن دہ سو وار الاسی
ہور درود اک میرے تائیں نظر کتابوں آیا
دسنو نال ہمیشہ جو کوئی ایہو صلوات الاندا

رات جمعہ دی وضو کر کے شرف زیارت پاسی
عبدالحق محدث دہلوی حکم جویں فرمایا
انشاء اللہ سرور عالم پاک جمال دکھاندا

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِہٖ وَسَلِّمْ کَمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰی

الٰہی درود اور سلام بھیج محمد علیہ السلام پر اور آپ کی آل پر جس طرح تو چاہتا ہے اور پسند کرتا ہے

اسے طور سعید عطاروں ہور دعا اک آئی
لستر پاک جو مومن پڑھ صد سو ندی واری
کرے قبول دعا اس دی نوں فضلوں خالق سائیں
لکھ دکھا دعا اوہ جلدی کارن مومن بھایاں

طلب حصول زیارت کارن جو انہاں فرمائی
سبھی بانہہ سرہانے رکھ کے ملنے نیند پیاری
خواہوں ملے حبیب پیارا اسچے عاشق تائیں
جیہڑے پڑھ کر مطلب پاسن تینوں دین دعایاں

اَللّٰھُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ بِجَلَالِ وَجْھِکَ الْکَرِیْمِ اَنْ تُرِیَنِیْ فِیْ

الٰہی سوال کرتا ہوں میں تجھ کی بطفیل بزرگی تیری ذات بزرگ کے یہ کہ دکھا مجھ کو خواب

مَنَامِیْ وَجْہَ نَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمَ رُؤْیَۃً تُقِرُّ بِھَا

میں چہرہ مبارک اپنے نبی محمد صلے اللہ علیہ وسلم کا ایسا دکھانا کہ ٹھنڈی کرے

عَلَیْنِیْ وَتَشْرَحُ بِهَا صَدْرِیْ وَتَجْمَعُ بِهَا شَمْلِیْ وَتُفَرِّجُ بِهَا

تو اس سے آنکھ میری اور کھولے تو سینہ میرا اور جمع کرے تو کام پراگندہ میرا اور حل کرے تو مشکل میری

کُرُبَتِیْ وَتَجْمَعُ بِهَا بَیْنِیْ وَبَیْنَهٗ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ فِی الدَّرَجٰتِ الْعُلٰی

اور جمع کرے تو مجھ کو اور ان کو قیامت کے دن بلند درجوں میں

ثُمَّ لَا تُفَرِّقْ بَیْنِیْ وَبَیْنَهٗ اَبَدًا یَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِیْنَ

پھر نہ جدا کرے تو مجھ کو اور ان کو ہمیشہ اے بڑے رحم کرنے والے رحیموں کے

ہور درود ہک روز جمعہ دے پڑھے چودہ سو واری
انشاء اللہ پوری ہووے حاجت اسدی تیری

جیکر پہلے جمعے ناسنوں دیوے یار نظارا
پنج جمعے تک عمل کماوے ملے حبیب پیارا

ایہو درود مبارک جیہدا ذکر ثواب رہ لیاندا
کرکے نقل صدیق حسنؒ ہتھیں عاجز لکھہ وکھاندا

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ نِ النَّبِیِّ الْاُمِّیِّ وَاٰلِهٖ وَسَلِّمْ

الٰہی درود بھیج اور سلام (حضرت) محمد صلے اللہ علیہ و آلہ وسلم) نبی امی پر

ہور درود ہک بہت عجائب ذکر صدیق لیاوے
جو کوئی پڑھے ہمیشہ اسنوں شرف زیارت پاوے

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی رُوْحِ مُحَمَّدٍ فِی الْاَرْوَاحِ وَصَلِّ عَلٰی

الٰہی درود بھیج محمد (علیہ السلام) کے روح پر روحوں میں اور درود بھیج

جَسَدِ مُحَمَّدٍ فِی الْاَجْسَادِ وَصَلِّ عَلٰی قَبْرِ مُحَمَّدٍ فِی الْقُبُوْرِ

محمد علیہ السلام کے جسم مبارک پر جسموں میں اور درود بھیج محمد علیہ السلام کی قبر شریف پر قبروں میں

ایویں ہور درود وظیفے بہت کتابیں آئے
تاں جنہاں دے سرور سوہنا پاک جمال دکھائے

ایہ شرط اخلاص محبت ادبوں تابعداری
باجھ محبت تابعداری حرص نکمی ساری

غوث قطب تے ولی ربانے جو مقبول حضوری
سبھ نے پہلوں شرط محبت ادبوں کیتی پوری

تابعداری نفیں جو مومن اس دربار وکالے
حاصل ہوئے قرب انہانوں وچ دربار ربانے

قرب الٰہی قرب رسولی ہون نصیب تنہانوں
تابعداری پاک نبی دی دلوچ شوق جنہاں نوں

باجھ نبی دی تابعداری کسے حضور نہ پائیا
جھوٹھا دعوےٰ کرنے والا دھکے کھاندا آئیا

فَاتَّبِعُوْنِیْ حکم سنایا پاک رسول ربانا
جے تکر اساں وکھائی کرکے رب دی فرمانداری

اگر اساڈے لگو جے کر قرب حضوری ہے پانا
ایویں تسیں دکھاؤ کر کے میری تابعداری

میری تابعداری سبھنوں وچ دربار لیجاوے
جو کوئی میرا رستہ پکڑے قرب الٰہی پاوے

تینوں فرمانداری بدلے رب حبیبؐ بنایا
نالے رب محبوبؐ بناوے اسنوں میرے یارو
مڑ مڑ ایہو حکم سناوے اوہ سرورؐ نبیاں دا
سننے والیا سننے کارن کھولیں کن دلیندے
جان نہ دیویں کناں کولوں بخشش دا آوازہ
ہو محروم نہ اس دروازیوں ایویں لنگھ سدھائیں
کیا کیا عجب عجائب سودے ملدے اس بازاروں
دام پلے نے ویلا باقی گھر وچہ چیز نہ کوئی
دن تھوڑیاں چیزاں اتھے وافر کھلیاں پیاں
کیسا عجب سولا سودا ملدا ایس دکانوں
جیکر ایسا سستا سودا توں چھڈ جاسیں
کر لے سودا کرلے سودا چاندی وار پیارے
لعلاں کتھیں ودھ حب نبیؐ دی جتوں قدر پچھانے
لعلاں نال جہان تمامی بھر کے کوئی لیاوے
اوہ جنت رب وعدہ کیتا کارن تابعداراں
اوہ جنت اوہ حور قصوراں بخشاں اسیں نہ انوں
اوہ جنت اوہ باغ بہاراں کرساں تہاں حوالے
اوہ جنت اوہ نعمت میوے کھاون اوہا پیارے
اوہ جنت اوہ ٹھنڈیاں چھاواں شربت شہد پیالے
اوہ جنت اوہ موج بہاراں سوہنیاں مست ہوائیں
اوہ جنت اوہ اچے بنگلے سوہنے بالا خانے
اوہ جنت اوہ سیر بہشتاں دائم اوہا کرسین
اوہ جنت دیدار اساڈا ہوگ نصیب انہاں نوں
اے مومن کر ادب نبیؐ دا پھڑیں تابعداری
پڑھ صلواتاں حضرتؐ اُتے تابعداری یارو

اسیں حبیب بناواں سنوں جو ساڈے دل بھایا
ہو جاؤ محبوب خدا دے میرا تابع دارو
میریاں تابعداراں تائیں رب محبوب بناندا
کیسے بول پیارے لگدے اوس محبوب رنگیلے دے
دتا کھول خدا نے فضلوں رحمت دا دروازہ
جے ہے قسمت یارو تیری سودا کیتی جائیں
کر لے نیک پیارے سوہنے دے دربار دوں
پھر توں ہتھوں خالی چلیوں کتول عقل گیو ای
ایہہ ہٹی لوڑ جہاندی اوہ بھی تدھ نہ لیاں
ہک پیسے دا است سو پیسہ فضل خدا رحماں لوں
پھر ایہہ ویلا ہتھ نہ اوسی گھر جا کے پچھتاسیں
مفتی لعل نہ چھوڑن جیہڑے لعلاں دے ونجارے
جیہڑی یارو جنت پاون فرماندار ربانے
جنت دی اک شاخ برابر قیمت قدر نہ پاوے
بخشاں اسیں محمدیاں نوں صدقہ شاہ ابراراں
دلوں محبت حبیبؐ میرے دی جس وچہ ہوگ جہانوں
جیہڑے حکم حبیبؐ میرے دا ہوسن منن والے
تابعدار حبیبؐ میرے دے جیہڑے ہوسن سارے
حاصل کرن طفیل محمدؐ لوک نصیباں والے
کراں نصیب حبیب پنے دے یاں اصل محباں تائیں
بخشاں اسیں نہانوں جیہڑے تابعدار بیگانے
جیہڑے اُتے حبیب میرے دے بہت درود بھجیسن
جیہڑے حب محمدیؐ یارو بہت پیارے سانوں
تابعداری نالوں تینوں کیہڑی چیز پیاری
کل نعام الٰہی تینوں بخشش ہوون سرکاروں

نال درود حبیبؐ پیارا جہات کرم دی پاندا
جو ناپڑھن درود نبیؐ تے سن لے حال انہاندا

بیان تارک درود شریف

وچ معارج ذکر لیا یاسی ہک مومن کوئی
پڑھے درود نہ حضرت اوپر سستی غالب ہوئی

ہک راتیں اُس خواب اندر ڈٹھا نبیؐ پیارا
کر کے کنڈ کھلوتا اُس ول پاک حبیبؐ سہارا

جس پاسوں اوہ زاری کر کے آ کر حاضر ہووے
اوسے پاسوں سرور عالم پاسا موڑ کھلووے

کرن نگاہ نہ اُس دی طرفے نہ دیدار وکھاون
جس پاسوں اوہ حاضر ہووے حضرتؐ مکھ بھنواون

آخر ہو لاچار نہایت کردا عرض لمانا
ہے کجھ خفگی میرے اوپر یا محبوبؐ ربانا

حضرت کہیا تیرے اوپر خفگی مول نہ کائی
ایپر اساں پچھاتا ناہیں کون کوئی توں بھائی

کردا عرض جو امت وچوں میں مسکین وچارا
کویں نہ تسیں پچھانو مینوں یا حضرت سردارا

سنیاں میں علماواں کولوں جو امت دا سائیں
ماواں نالوں ودھ پچھانے اُمت اپنی تائیں

حضرتؐ کہیا آہو بھائی اس وچ شک نہ کوئی
ایپر نال درود اسانوں بہت محبت ہوئی

جتنا کوئی اساڈے اوپر پڑھ صلوات سناوے
اتنا اسیں پچھاناں اس نوں حکم نبیؐ فرماوے

نال درود پچھاتی جاوے امت اپنی مینوں
کدی درود نہ پیتا تیرا نہیں پچھاتا تینوں

اتنی بات سنا کر حضرتؐ صورت پاک چھپائی
دیکھ اشارہ اس دے تائیں جاگ شتابی آئی

بہت ہویا شرمندہ عاجز روندے تے پچھتاوے
اس تھیں پچھے حضرت اوپر نت درود الاوے

سو واری ہر روز وظیفہ اس صلوات ٹھہرایا
نال محبت ہو قربانی ادبوں سیس جھکایا

ہک راتیں پھر سفنے اندر کرم کیتا رب عالی
بخش زیارت حسن جمالوں دتی یار وکھالی

نال محبت دلبر سوہنے خوش رخسار وکھایا
کر شفقت سردار دو عالم ایہ فرمان سنایا

لے ہن اساں پچھاتا تینوں ہیں توں امت میری
روز قیامت انشاء اللہ کراں شفاعت تیری

پڑھ صلواتاں ساڈے اوپر نال ادب پہنچائیں
ترک نہ کریں درود پیارا آخر مر دیاں تائیں

اے مومن کر دل نوں حاضر پکڑ پیار نبیؐ دا
ہو جا خادم دلوں پچھانوں کر کے صاف عقیدا

جیکر شوق دلے وچ تینوں یاداں قرب حضوری
پڑھ صلواتاں حضرت اوپر جے ہیں چاہندا اُدری

ہر حالت وچ پاک نبیؐ دا ادب دلے وچ پائیں
لبے دی تھیں ملک ربانی پاون قہر سزائیں

سن ہک ہور عجائب تینوں ذکر سنایا جاوے
جویں روایت شیخ محمدؐ جامع وچ لیاوے

ہک دن جبرائیل پیارا پاس نبیؐ دے آئیا
یا حضرتؐ ہک بات عجائب نظری آئی مینوں
تاپھر جبرائیل فرشتہ کھول بیان سناندا
سُنیا ہک آوازہ دُروں یا مقبول ربانا
سُن آواز اگیرے ہو کے جدمیں جھاتی پائی
اگے ایو فرشتہ ہکدن ڈِٹھا وچ آسماناں
ستر ہزاراں اُس دے اگے خادم ملک آہی
جد ایہ بول پڑھے تسبیحاں مُنہ تھیں سانس نکالے
اوہا فرشتہ ڈِٹھا اُس دن اُپر پہاڑاں روندا
ویکھ مینوں اوہ آکھن لگا اے جبریلؑ پیارے
میں پچھیا جو تیرے کولوں کی گستاخی ہوئی
کہن لگا کی دساں تینوں جو میں جُرم کمایا
بیٹھا ساں میں کرسی اُپر ذکر زبانوں جاری
اُس ویلے میں کرسی اُپر بیٹھا رہیا اتھائیں
ذکر شغل وچ رُدہا رہیا اُٹھنا یاد نہ آئیا
مُٹھے کھنبہ تمامی میرے طاقت رہی نہ کوئی
جبرائیلؑ کہے جد مینوں اُس ایہ حال سنایا
کیتا عرض سوال شتابی پیش خداوند سائیں
ہویا حکم جناب الٰہوں تا ایہ بخشیا جاوے
تاپھر اُس فرشتے ادیوں پڑھ صلوات لوچائی
اوسے ویلے پیدا ہوئے اُس دے کھنبہ دوبارا
یا حضرتؐ ایہ شان تساڈا جبرائیلؑ بتاوے
ملکاں نوں جد اتنی گل تھیں آوے قہر ربانا
بے ادبی محبوبؐ اپنے دی بندے نوں ہین بھاندی
کرکے خاص حبیبؐ اُس ید احد کوئی ادب لواوے

بعد سلاموں خدمت اندر کرکے عرض سنائیا
حضرتؐ کہیا دس پیارے جو کجھ معلم تینوں
یا حضرتؐ کوہ قافوں ہکدن سنیاں میں لنگھیا جاندا
جیوں کوئی ڈاڈھا سخت نمانا روے درد رنجانا
ڈِٹھا ہک فرشتہ عاجز رو رو کرے دوہائی
کرسی اُپر بیٹھا ہویا اندر شوکت شاناں
اتنی عزت عظمت اُسدی وچ اسماناں آہی
ہر ہر ساہ تھیں پیدا ہودن ملک عبادت والے
ٹُٹے کھنبہ تمامی اُسدے رو رو عاجز ہوندا
کریں شفاعت میرے کارن خالق دی سرکارے
کس گلوں رب پکڑیا تینوں کیہڑا جرم کیتوئی
جس راتیں سردار نبیؐ نوں رب معراج کرایا
میرے کولوں لنگھی آکے حضرتؐ دی اسواری
نا کجھ اُٹھ تواضع کیتی سرورِ عالمؐ تائیں
غیرت ربدی کرسی اتوں دھرتی تے ٹپکائیا
حضرتؐ دی بے ادبی پاروں ایہ کجھ حالت ہوئی
دیکھ نمانا عاجز مینوں رحم نہایت آیا
یا رب بخش معافی فضلوں اِس عاجز دے تائیں
جیکر اُپر حبیبؐ میرے دے پڑھ صلوات لوچاوے
بخشیا رب قصور حضوروں ترت معافی پائی
لوچیا اپنے منصب اُپر لول درود پیارا
جو بے ادب نبیؐ دا ہووے کویں نہ پکڑیا جاوے
کر بے ادبی خیر نہ جاوے کون انسان نمانا
کویں پسند خدا نوں آوے بے ادبی نبیاں دی
بھاویں ملک مقرب ہووے کویں سلامت جاوے

پکڑیا جاوے قہر عذابوں ہووے تنگ وچارا
کرے نہ طلب معافی جدتک پڑھ صلوات پیاروں
سُن انساناں بے فرماناں بے عقلا نادانا
ہوجا فرمانبردار نبیؐ دا کرلے فرمانی
ایہ دوزخ جو دنیا والا بیفرمانیوں ڈھیوے
توں جاتا جو کافر مشرک بے فرمان ہو کالے
جیکر اصلی حال انہاں داتینوں رب دکھاوے
جیہڑیاں موج جال علیشاں خوشیاں دوزخ دل لیجاون
ایپر تینوں معلم ناہیں اصلی حال انہاں دا
پڑھ سورۃ الھکم د وچوں اد غافل انجانا
رب فرماوے دنیا حرصوں ایسے غافل ہوئے
کثرت مالوں تے اولادوں ایسا رب بھلایا
جیکر کدی یقینی علموں اصل نتیجہ پاون
جنہاں مگر دیوانے ہو کے سانوں تساں بھلایا
پر اس گل دی اجے تسانوں سمجھ نہ آوے کائی
پیش عدالت ہر ہر نعمت جس دن پچھی جاوے
اساں تسانوں نعمتاں دتیاں کارن شکرگذاری
دنیا حرص تساڈے تائیں کیتا پکڑ دیوانہ
کر چالان جہنم دے دل دکھاں اسیں انہاں نوں
جد میعاد اپیلاں والی ختم گذشتہ ہوئی
بھاری نعمت دنیا اندر کارن اہل ایماناں
کرکے قدر جو اس نعمت دی کرسن شکرگذاری
روز قیامت کسے قصوروں جے اوہ پکڑے جاون
کرن اپیل شفاعت والی حضرتؐ آپ انہاندی
اُنا کرم کاون حضرتؐ کارن تابع داراں

یا بہجہ طفیل حبیب محمدؐ کون چھوڑادن ھارا
تدتک نہ ملے نجات نہ اسنوں خالق دی سرکاروں
بے فرمان نبیؐ دا ہوکے کویں سلامت جانا
بیفرمانی پاک نبیؐ دی دوزخ دو ہیں جہانی
جیکجہ عقل تیرے وچ ہووے تاں اوہ معلم تھیوے
دنیا وچ آسودہ رہندے بدعت شرکاں والے
پھر ایہہ ایسا گند اتینوں کدی خیال نہ آوے
دوزخ یقیں اوہ گھبٹ نہ ہوون نا آرام وکھادن
ڈِٹھے باہجہ یقین نہ آوے رب صاحب فرماندا
کیوں کر دنیاداراں کارن آیا حکم ربانا
قبراں تیک نہ ہوش سنبھالی اوسے اندر موئے
اوسے اندر فانی ہو گئے مرناں یاد نہ آئیا
دولت مال اولاد تمامی دوزخ نظری آون
ہوش کردتا ایویں سمجھو دوزخ کھاون آئیا
اصل نتیجہ معلم ہوسی جدوں قیامت آئی
اس دن خبر تسانوں ہوسی ہوش تداہیں آوے
تساں اساڈی کرنا شکری چھوڑی فرمانداری
بیقدراں نوں کھلا تکیندا دوزخ بندی خانہ
دنیا وچ اپیل کرن دا نہیں خیال جنہاں نوں
اس یقیں بعد اپیل کسے دی سُنی نہ جاسی کوئی
حضرتؐ پاک حبیبؐ محمدؐ رحمت جگ جہاناں
نال محبت دلوں بجا کر پکڑن تابعداری
سرور عالم آپ انہاں نوں وچہ دربار چھوڑاون
پیش عدالت حاضر ہوسی جس دن مسل تنہاندی
سجدے اندر طلب کریں بخشش اد گنہاداں

کر منظور اپیل شفاعت حکم کرے رب قاضی
سن خوشخبری سرورِ عالم سجدے تھیں سر چاون
جیہڑے عاصی دوزخ اندر ہون سزائیں پاندے
جا کر آپ انہاں نوں حضرتؐ دوزخ کنوں نکالن
دنیا تھیں جو بدعت شرکوں ہو کر پاک سدھانے
نال شفاعت سرورِ عالم ؐ دی بند چھوڑا سن
وچ بہشت پوچاون جس دم اپنی امت ساری
جونتہ وعدہ نال اساڈے دتیا وچ فرمایا
وچ سورۃ والضحیٰ مبارک ایہو وعدہ آوے
اے محبوب روز قیامت جدوں اٹھایا جاسیں
کرساں ذکر مفصل اِس دا خبنارب کرائیا
روز قیامت جد ایہ وعدہ پورا کیتا جاوے
راضی ہیں ہن ساڈے تیتھے حق تعالےٰ
میں راضی ہن تیرے اُپر فضلاں والیا سائیں
کتنی شفقت امت کارن پاک نبی سرور دی
جو کجھ شان حبیبؐ اپنے دا خالق پاک بنایا
اوّل تھیں تا آخر جتنا پاک کلام الٰہی
اک اک سورۃ اک اک آیت اک اک حرف تمامی
کوئی نہیں ایسی سورۃ آیت وچ قرآن پیارے
ہر سورت تھیں نظری آوے صورت اس دلبر دی
ایسی اظہر اکمل احسن ہووے صفت جہناں دی
واجب انساں خوبیاں کارن ایہو شکر گزاری
کرے نصیب خداوند عالم ہر مومن دے تائیں

اسیں اپیل نہ موڑاں تیری جیوں توں دیں راضی
عاجز اد گنہاراں تائیں مولا تھیں بخشاویں
اتنی شفقت سرورِ عالم کرسن اُپر انہاں دے
ساری امت اپنی تائیں لے کے نام سنبھالن
دوزخ وچوں نکلن سارے حرمت نبی ؐ ربانے
اپنے نال رلا کے سبھ نوں جنت وچ لیجاسن
کہسن ہن میں راضی ہویا یارب خالق باری
اج اوہ وعدہ پورا ہو گیا فضلوں بار خدایا
کر کے کرم حبیبؐ اپنے نوں پاک خدا فرماوے
اتنی کراں عنایت تیتھے توں راضی ہو جاسیں
انشاء اللہ پر جس ویلے موقعہ خیریں آئیا
نال شفاعت سرورِ عالم کل امت بخشاوے
تا پھر اگوں بول سناوے شاہ مدینے والا
امت میری جنت بہتی کل مراداں پائیاں
طرح بیان نہ کیتی جاوے سید خیر البشر دی
وچ قرآن مفصل اس دا ذکر خدا فرمایا
سارا شان نبیؐ دے اندر دیوے صاف گواہی
سبھے دے وچوں ثابت ہووے شان رسول گرامی
جس دے وچوں شان نبیؐ دا جلوہ چمک دکھاوے
ہر یک آیت کرے ہدایت طرف نبیؐ سرور دی
بندہ عاجز کی کر سکے صفت بیان انہاں دی
پڑھ صلوات ہمیشہ اُس دی کریئے تابعداری
سُنے پڑھے فقیر مولف ہون قبول دعائیں

دعا برائے تفسیر سورۃ والضحیٰ شریف

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّ عَلٰی اٰلِ

الٰہی درود بھیج ہمارے سردار محمد علیہ السلام پر اور ہمارے سردار

سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّ بَارِکْ وَسَلِّمْ

محمد علیہ السلام کی آل پر اور برکت اور سلام

آ تلکے ہن مولا اگے سر سجدے وچ دھر توں
چم زمین نیازاں والی ادبوں سجدہ کر توں

بول دعائیں عاجز ہو کے رو رو آہیں بھر توں
یارب میرے آنسو قطرے کر دے لعل گہر توں

میں عاجز کمزور نا طاقت پر ہیں طاقت ور توں
بخش حضوروں طاقت مینوں کر دے نڈر آدر توں

میں مسکین نمانی کانی غالب رب اکبر توں
دے کر غلبہ اپنی طرفوں کھول کرم دا در توں

میرے وچ نہ خوبی کوئی پر ہیں کاریگر توں
آپے خوبیاں بخشیں مینوں ہر خوبی دا گھر توں

ہنروں خالی میں منہ کالی کامل اہل ہنر توں
بھر دے علم ہنر تھیں میرا باہرا تے اندر توں

میں پرواز نہ جاناں یارب پر عاجز پرور توں
کر امداد نمانی تائیں لاوے فضلوں پر توں

میں لیے برکت فضل تیرے بن عالیشان قدر توں
پا برکت تحریر میری وچ بخشیں آپ اثر توں

مینوں خبر نہ کوئی یارب صاحب علم خبر توں
کھول معارف آپ جنابوں بخشیں شرح صدر توں

کر دے شاعر عاجز آپر اپنی خاص مہر توں
بخش کلام اپنی دیاں سمجھاں صدقہ خیر البشر توں

اوہ محبوب پیارا تیرا والی بر بحر توں
بخش رسائی اس دے پاروں اندر بحر دُرر توں

لکھاں میں تفسیر ضحیٰ دی جے لکھوائیں پر توں
شمس عرب دے جلوئیوں اسنوں کر دے جلوہ گر توں

اوسے شمس ضحیٰ اپنے دا صدقہ نورا نور توں
روشن کر دے سینہ میرا وانگوں لیل قدر توں

کر دے حکم زبان میری نوں ہو ہشیار نہ ڈر توں
بحر معانی اندر روڑ توں مچھلی وانگوں تر توں

جیکر اپنی رحمت والی بھالیں یک نظر توں
یک پل اندر کریں نبیڑے ہیں ایسا رہبر توں

پار کریں اس منزل چوں اپنے نال امر توں
رکھیں ساتھ حبیب پیارا پاک نبی سرور توں

کر آسان اوسے دی برکت جو مشکل ہر ہر توں
دور ہٹائیں ہر منزل دے سارے خوف خطر توں

بخش محبت کامل اس دی میلیں اوہ دلبر توں
دین اسلے پر رکھیں ماریں کریں فراخ قبر توں

کریں شفیع اساڈا اوہا شافع روز حشر توں
پائیں خیر مینوں ہر خیروں دور کریں ہر شر توں

ایہ کچکول دعا میری دا نال فضل دے بھر توں
ما توفیقی الا باللہ حامی شام سحر توں

خلاصہ سورۃ والضحیٰ و زمانہ بعثت حضرت محمد مصطفےٰ صلی اللہ علیہ و آلہ و اصحابہ وسلم

حمداں تے تعریفاں لائق ذات پاک تعالیٰ
دنیا اندر کھِلیا جس دم کفر شرک گمراہیاں
روز بروز ترقی پائی اُس دے نور اجالے
جیوں جیوں اُچا ہوندا آیا شمس عرب نورانی
دن دن غلبہ بخشیا سنوں فضلوں خالق سائیں
وچ سورۃ والضحیٰ دے اللہ ذکر ایہو فرمایا
توں اوہ شمس نہیں جو تینوں خلل زوال پچاوے
اوّل نالوں آخر حالت بہتر ہوسی تیری
ویکھ اوہ حالت پہلی اپنی حد توں جگ وچ آیا
اسے طور زیادہ لگوں دیاں ترقی بھاری
ایہو خلاصہ ایہ سورۃ دا جو میں آکھ سنایا
ہن کجھ آکھ سناواں تینوں مُدہوں بکر سوالا
اُس ویلے ملک عرب دی کیا کجھ حالت آہی
سخت زمین پہاڑ عربدی چیز نہ جمّے کوئی
بارش باہجھ نہ پانی لبھے وگن تتیاں لوئیں
کُل پہاڑ اوجاڑ ویرانہ جنگل بار دوالے
اہل عرب دا حال نہ کوئی ڈاہڈا بُرا گذارا
دُھند وکار انھیر غباروں کانگاں چڑھیاں آہیاں
طرح طرح دیاں وہم پرستیاں دل تھیں گھبریاں آہیاں
بھیناں تے بھراواں اندر جھگڑیاں لڑیاں ہویاں
لڑلڑ پھر ٹلوں عربی قوماں مُول نہ اڑیاں ہویاں
وانگ درندیاں وڈھ وڈھ کھاون اک دوجے دیاں تائیں

جس نے بھیجیا رہبر سوہنا اچیاں شاناں والا
اُس دے شمس نورانی آکے کیتیاں دور سیاہیاں
چھپدے گئے زمیں دے اندر بھٹیں وسیا میاں والے
تیوں تیوں نیویاں سُٹیاں رب نے کفر اہنیر جہانی
اینویں غالب ہوندا جاسی روز قیامت تائیں
اے محبوبا دن دِن تیرا کرساں شان سوایا
وانگ ضحیٰ دے روشن رہسی جو دن تیرا آوے
تیری خاطر جو شان اندر سدا عنایت میری
تھوڑے عرصے اندر تینوں کیا کیا رنگ وکھایا
ہو جاسیں توں راضی سارے کہے خداوند باری
کر تفصیل سُناساں اسدی جو رب کرم کمایا
جد دنیا وچ ظاہر ہویا شمس رسالت والا
رب نہ مُول وکھاوے تینوں منگ بناوہ آہی
کدی نہ سبزی آہیں ڈٹھی کھیتی کدی نہ ہوئی
ناخوش آب ہوا اتھوں دی ناچنگیاں خوشبوئیں
یا پھر رکھ کھجوراں دِسن یا کنڈیاں والے
فاقہ مستی بُت پرستی گھر گھر ٹھاٹھا کر دوارہ
کفر شرک نے چاروں طرفے ساگاں ہویاں
بُریاں رسماں تے بد چالاں حدوں ٹپیاں ہویاں
حیواناں دیاں انساناں نوں عادتاں پیاں ہویاں
سخت طبیعت سخت مزاجاں ڈاہڈیاں سڑیاں ہویاں
خونی اتے فسادی ظالم آدم خود بلائیں

درہ گل تھیں آپس اندر اتنا شور ودھا دن
کل ملکاں وچہ مندا انہاندی ایسی شہرت ہوئی
لٹن مارن کسب انہاں دا ڈاکو چور لٹیرے
جمدیاں بیٹیاں مار گواون خوب ہویاں پاروں
فخر تکبر آکڑ چاوڑ لنگھیا دور انہاں دا
جھوٹھ فریب تے غیبت چغلی سی دستور انہاندا
ظلم تعصب غصہ کینہ سی مشہور انہاندا
شیشہ دین ایمان حرم دا ہو گیا چور انہاندا
ہو گیا خلق احسان مروت سبہ کافور انہاندا
ہر خوبی تھیں ظاہر باطن سی بے نور انہاندا
دہاں راتیں پیشہ آہا فسق فجور انہاندا
ہر برائیاں تے گمراہیاں کے دھماں پلیاں
کل عرب دی ایہو حالت سارا ملک ویرانہ
ہو جاہندے موہرن کریبے نندے خطرہ خوف نہ کوئی
نہ کوئی ایہا وچہ انہاندے نبی ہو ڈراون والا
حضرت اسمٰعیل پیغمبر جد دا لد سدہایا
حیروں جہالت تے گمراہی حدوں لنگہ سدہائی
ابو قبیس پہاڑی دے ول ابر کرم دا آیا
جتھے جتھے پانی اسدا پہنچا سر ہر جائیں
نیک انگوریاں پیدا ہویاں کرم کیتا رب والی

کئی ہزاراں خون ہو جاون لڑدوں باز نہ آون
ضدی قوم انہاندے ورگی ہور نہ ہوسی کوئی
جوئے باز شرابی زانی شہوت غفلت گھیرے
زندہ دفن کرن وچہ قبراں ڈرن نہ قہر قہار دوں
وچہ شمار حساب نہ آوے کبر غرور انہاں دا
جہل حماقت تھیں گم ہویا عقل شعور انہاندا
قہر غضب تھیں تتا ہویا سخت تنور انہاندا
کفر شرک وچہ ڈبا ہویا سارا پور انہاندا
ویر عداوت حسدوں بخلوں دل بھر پور انہاندا
ہر برائی اندر نانا بکھر قصور انہاندا
لجہ نہ کچھ پنڈ پیر فقیروں ایہہ مذکور انہاندا
نبی نہ ہرگز آیا کوئی صدیاں بہت وہایاں
وحشیاں وانگوں لوگ نکامی گذریا بہت زمانہ
نا کوئی کچھن پرتن والا شوخی غالب ہوئی
نہ کوئی مرسل رب دی طرفوں حکم سناون والا
آس تھیں مکے اندر فیر نہ کوئی آیا
غیرت رحمت رب سچیدی جوشاں اندر آئی
سوہنا نزل رحمت والا مکے اتے وسایا
گردتا سرسبز خدا نے کل زمیناں تائیں
رحمت بارش ہر جیج عرب دی خشکی سبھ نکالی

سلہ کتب تواریخ و تفاسیر میں تحت آیت اذ کنتم اعداءً کے زمانہ جاہلیت کے عربوں کا حال لکھا ہے کہ اسوقت ایسے ضدی اور جنگجو لوگ تھے کہ ایک شخص کا اونٹ کھیت میں چلا گیا۔ کھیت والی عورت نے اسے مارا۔ اونٹ والے نے عورت کی چھاتی کاٹ ڈالی۔ اسی بات پر ۴۹۲ء سے ۵۳۴ء تک لڑائی برابر جاری رہی۔ اول یہ لڑائی بنی بکر اور بنی تغلب میں ہرنی شروع ہوئی۔ مگر رفتہ رفتہ تمام عرب کے قبیلے اس میں شریک ہو گئے۔ یہاں تک کہ ابتدا سے آخر تک ستر ہزار آدمی مارا گیا۔ اور اسی طرح کئی واقعات مشہور ہیں۔

حضرت آمنہ دے گھر چڑھیا چن رسالت والا
نبی محمد رحمت عالم قدم مبارک پایا
کرساں ذکر تولد والا اگے چل کے سارا
جاگن لگے بھاگ عرب دے غفلت والی خوابوں
نال سعادت بدلن لگے روز نحوست والے
کفر شرک لاوارث ہو کے بستر جھاڑ اُٹھاوے
ہر ہر پایاں تے گمراہیاں ملکوں نس سدھاون
بہتی مدت کعبے اندر بتاں سورج اوڈائی
بہتا عرصہ بیت اللہ تے بتاں قبضہ پایا
بت پرستی ہٹا کر مستی کعبیوں پکڑ نکالے
شمس ہدایت قمر ولایت کرن لگا روشنایاں
حضرت ابراہیمؑ پیارا دوست رب اکبر دا
عیسےؑ جہے مبشر جیدی گئے بشارت دیندے
اوہ محبوب پیارا رب دا مکے اندر آئیا
نیک دہاڑا نیک مہینہ نیک دہاڑا لوزی
دنیا اندر ظاہر ہویا سورج رحمت والا
فکر پیا شیطاناں تائیں ڈگے بت موکلے
ڈھائیں مار ابلیس نکارے سر وچہ مٹی پائی
اجے نہ شمس ہدایت والے اپنی تاب دکھائی
چن مبارک روزیاں والا سے اجے ایانا
چالی برساں چن عرب دے رہتے وچہ لنگھائے
طرف پہاڑاں غاراں اندر جا کر دا روشنایاں
چالی سال ہوئی جدا آ کے عمر مبارک پوری
غار حرا تھیں برکت والا چشمہ ہویا جاری
جبرائیلؑ جناب الٰہوں گوشے اندر آئیا

ہو گیا دور انہیرا جس تھیں کفر ضلالت والا
دید حقیقی کفر شرک دے روگ گواون آئیا
جے کر فضلوں حامی ہویا خالق سر جہارا
بھیجیا رب جگاون والا اپنی پاک جنابوں
ہر ظلمت نوں نور الٰہی دیسی دیس نکالے
کر قبضہ توحید ربانی اپنا تخت وچھاوے
نیک کمایاں تے بھلیاں سکہ آن جماون
تھوڑے روز رہے ہن باقی شامت تیرے آئی
کر لے دخل نکالن والا وارث اس دا آئیا
حق پرستی قابض ہو کے اپنا حق سنبھالے
سے برساں نہیں اگے جیدیاں جگو چہ خبراں آیاں
جس دی خاطر مولا اگے گیا دعائیں کردا
آمد حضرت احمدؐ والی پہلوں گئے سنیدے
گھر عبد اللہ پیدا ہویا مائی آمنہ جایا
دار سوار نورانی ویلے ہویا کرم حضور دے
مشرق مغرب روشن جس تھیں کیتا حق تعالےٰ
ٹٹ گئے اج سیہ اساڈے جال فریباں والے
تختوں ڈگ ہویا بیچالا شامت میری آئی
ہو چلی بیتاب اگیرے رات ضلالت والی
اگدوں شست پھرن بے روز گر کے حال نمانا
مخفی طور حجاباں اندر جلوے پاک دکھائے
بہت پسند بنی نوں آون گوشے تے تنہایاں
گھنگھٹ کھول خلائق تائیں بخشیا جلوہ نوری
بھر بھر پیالے وحدت والے پیتے خلقت ساری
سوہنا تاج رسالت والا حضرت نوں پہنایا

لے چناں ہن ظاہر ہو کے کر چانن چو فیرے
بول سنا توحید الٰہی وچہ تمام لوکایاں!
تینوں رب رسول بنایا خاتم کل رسولاں
وحی الٰہی پاک نبیؐ دل ایتویں آوے جائے
سن کر حکم الٰہی حضرت کھولیا گھنڈ نورانی
شمس رسالت پردے وچوں کڈھیاں آن شعاعیں
چڑھکے اُپر پہاڑ صفا دے کیتا شیر ربانا
جدا جدا ہر قوماں تائیں کیتا بول آوازہ
سنکر لوک ہوئے سبہ حاضر خدمت وچہ گرامی
سبناں کہیا اجتک تیرا عیب نہ ڈٹھا کوئی
چھوٹی عمروں ہن تک تیری اسیں صداقت جانا
حضرت کہیا جیکر مینوں صادق تسیں پچھانو
ہے یک وقت تساڈے اُپر ایسا آون والا
جداوہ وقت مصیبت والا اُتہ تساڈے آوے
کرلو اس تھیں پہلے اپنا بندوبست کھراؤ
سنو قریشو آدل ہوش تھیں اپنا آپ سنبھالو
اِنّی رَسُوْلُ اللّٰہِ اِلَیْکُمْ پاک نبیؐ فرمایا
کر آگاہ سناداں سبھنوں میں قربان ربانا
میں مامور خدا دی طرفوں امر سنادن آیا
میں رہبر گمراہاں تائیں راہ دکھادن آیا
میں اس اللہ واحد دی توحید سکھاون آیا
میں معبود حقیقی دنوں حق جتادن آیا
سنو قریشو دنیا اندر میں کس آدن آیا
میں یک سچا مذہب جگ وچہ ہاں پھیلادن آیا
میں یک بھاری آفت کولوں تساں بچادن آیا

دیکھ جمال نبوت تیرا ہو دن دور انہیرے
بھاجڑ کھا کے کنڈ دکھاون کفر شرک بریایاں
دین الٰہی دسو جاکے بلے دیناں جھولاں!
اسیں ہمیشہ حامی تیرے حکم خدا فرماوے
لوکاں نوں دکھلاون لگے پاک جمال حقانی
یک دن سد بلوایا حضرت مکے والیاں تائیں
آؤ لوکو سنو نصیحت جس تے جنت جانا
آؤ لوکو کھُلا مات دل رحمت دا دروازہ
حضرت کہیا کیونکر مینوں جانوں تسیں تمامی
تاکوئی سنیا جھوٹھ تیرے تھیں جتنی عمراں ہوئی
بڑا امین تے صادق تینوں تکے وچہ پچھانا
تا پھر من بھی بات میری نوں بالکل جھوٹھ نہ جانو
جس دی خبر سنادن مینوں بھیجیا حق تعالےٰ
پھر اسو یلے کوئی کسے دا چارہ پیش نہ جاوے
ویلے سر اس آفت کولوں ہوش کرو بچ جاؤ
یک خدا نوں واحد منو دلدے شرک نکالو
میں یک رب دا مرسل ہو کے طرف تساڈی آیا
من لؤ مینوں مرسل رب دا جس نے جنت جانا
میں پیغمبر مولا دے پیغام پہنچادن آیا
میں اس سچے مولا ولوں سد بلادن آیا
میں ایہ کفر شرک دیاں رسماں ترک کرادن آیا
میں دنیا تھیں باطل والا نام مٹادن آیا
بت چھوڑادن آیا تے میں رب پوجادن آیا
جتنے جھوٹھے مذہب اگلے دور ہٹادن آیا
دوزخ کولوں سبھ لوکاں دی جان چھوڑادن آیا

وچہ دلاندے عظمت ربدی میں بٹھلاون آیا
میں اُستاد تساڈا اِن کے درس دلاون آیا
ہیں ہاں ہِک تدبیر خدا دا تساں ڈراون آیا
جو کوئی میرے آکھے لگ کے پورا عمل کماسی
کرن روایت جدا یہ حضرتؐ کر تبلیغ سنائی
کافر مشرک لوک عرب دے جاہل سخت پورانے
پیو دادے پڑدادے ہرگز نبی نہ ڈِٹھا کوئی
ڈاڈھا اوپرا جاتا اُنہاں حضرتؐ دا فرمانا
شمس رسالت شمس ہدایت جد کڈھے چمکارے
جنہاں کدی نہ ڈِٹھا چانن سورج والے نوروں
راتاں والیاں جانوراں نوں دِنے لذت آوے
وچہ انھیرے کفر شرک دے عمراں جنہاں لنگھایاں
لگے کہن تمامی کافر سرور عالم تائیں
جو کجھ ہوراساں نوں کہیں سبھ کجھ کراں اُمنا
کہے ابولہب بھتیجا میرا ہو گیا ایہ دیوانہ
چلو شتابی نسو اسدی سنو کلام نہ کائی
تیجے سال نبوت پچھے ایہ گل واقعہ ہوئی
ایہہ بعض سلیم الفطرت نیک نصیب جنہاں دے
پہلے روز خدیجہ کبریٰؓ کل مومناں دی مائی
اُس تھیں پچھے حیدر صفدرؓ غالب شیر ربانا
چھوٹی عمراں حضرتؐ اس توں اپنے نال رلایا
اُس تھیں بعد ایمان لیایا زید غلام پیارا
نال نبیؐ دے زیدؓ دلی دی ایڈ محبت آہی
شام دلوں ایہ وِکدا وِکدا پاس نبیؐ دے آیا
مُدت پچھوں آیا اُس دا وارث باپ پیارا

غیر خدا دی عظمت والا تخم اٹھاون آیا
سبھ لوکاں نوں ہک اللہ دا سبق پڑھاون آیا
اتے بشیر بہشتاں دی خوشخبر سناون آیا
جنت دے وچہ داخل ہوسی دوزخ طرف نہ جاسی
دِل دے وچہ قریشاں تائیں ڈاڈھی غیرت آئی
دین اسلام نبوت والا نام نہ کوئی جانے
بُت پرستی منداں اندر عمر گذشتہ ہوئی
چمگدڑاں نوں سورج والا نور نہ ہرگز بھانا
آکو کہیں سیٹ شتابی نٹھے دور بچارے
دیکھ اچانک جلوہ اُسدا اٹھے ہوون دوروں
نال انھیرے جال جنہاں دی چانن کدی نہ بھاوے
مونوں تلخ انہاں دے کارن ایہ جلوے وشنایاں
بس ساں نوں ایسیاں باتاں پھیر نہ کدی سنائیں
ایہ رب رسالت تیری ہرگز اسیں نہ مناں
چھڈ کے مذہب پیو دادے دا اساں تھیں ہویا بیگانہ
ایہو جہیاں باتاں کر کے قوم تمام نبائی
دشمن ہو گئے کافر سارے دوست رہیا نہ کوئی
دیکھ نظارے حضرتؐ اُپر رب ایمان لیاندے
نور نبوت ویکھ نبیؐ دا سبھی ایمان لیائی
اجے نابالغ لڑکا آہا حضرتؐ اُپر وکانا
بعد خدیجہ حضرتؐ اُپر ایہ ایمان لیایا
جسنوں حضرتؐ بیٹا سڈن کہلا نیک ستارا
جیونکر وچہ تاریخ کتاباں راوی دین گواہی
حضرت اسنوں بیٹا اپنا کر آزاد بنائیا
وچہ تلاشاں عاجز ہو کے پھونتا آن وچارا

نال محبت ملیا رو کر زیدؓ پیارے تائیں
ڈٹھی جدوں محبت اُس دی پاک حبیب خدائی
نال محبت زیدؓ دلی نوں ایہ فرمان سُنایا
جے توں چاہیں شوق پیاروں نال پیو دے جانا
تاں پھر زیدؓ گذارے عرضاں پیش حضور گرامی
میں نہیں جاندا نال پیو دے یا محبوبؐ سجاواں
بھاویں میں ناچیز وچارا عاجز کسے نہ مُل دا
ہے منظور جدائی مینوں باپ پیارے والی
آخر مل کر رخصت کیتا باپ پیارے تائیں
اجے نہ شمس رسالت والے جگ وچ چانن لایا
جاں پھر نور نبوت والے آ کیتی روشنائی
ترت بچا مومن نال نبیؐ دے رلیا ایہو یگانہ
اُس بھتیں تھکے ابوبکرؓ نوں رب بخشی روشنائی
پیش نبوت سفنہ ڈٹھا حکم خدا رحما نوں
مکے دے وچ گھر گھر اندر کیتا ادس لیسارا
پھر اوہ ٹکڑے آپس اندر ہو کے جمع تمامی
اُٹھ شتابی ابوبکرؓ نے بند کیتا دروازہ
ویکھ نظارہ ابوبکرؓ دی کھسکی نیند پیاری
سُنیاں اِک یہودی کولی خواباں دس حوالا
کہے یہودی تیرے تائیں خواب نکمی آئی
مدت پچھوں پھر اِک ملیا راہب ہور سیانا
ابوبکرؓ پھر اُسدے اگے ایہو خواب سُنائی
مکے وچ اِک ظاہر ہوسی رب دا نبیؐ پیارا
اوہو جگ مبارک سوہنا گھر گھر چانن لاوے
ہور گھراں وچ قدر تقدیرے کرسی ادھ دشنائی

مُنہ سر چُم لگایا سینے لگا دین دعائیں
رحمت عالم نوں اس پاروں ڈاڈھی رحمت آئی
عاجز ہو کے باپ پیارا مینوں ملن آیا
بخشاں اسیں اجازت تینوں کہے رسول ربانا
بابل دی سرداریوں مینوں بہتر ایہو غلامی
قدماں اندر رکھو مینوں خدمت سدا کماواں
تا بھی لکھ دکھاں جے وتاں جوڑیاں اندر رلدا
ایپر چھوڑ نہ سکاں ہرگز ایہہ دروازہ عالی
آپ ہمیشہ خدمت کارن رہیا زیدؓ اٹھائیں
نیک نصیباں زیدؓ ہوراں نوں پہلوں آن بہایا
بعد علیؓ تھیں زیدؓ پیارے شمع ایمان جگائی
نال ایمان منور ہویا سارا دولت خانہ!
دیکھ بشارت مولیٰ طرفوں عزت ہدایت پائی
ٹکڑے ہو کے چن مبارک ڈگ پیا آسمانوں
نور اُسدے تھیں روشن ہویا جتنا مکہ سارا
اُبوبکرؓ دے گھر آ ڈریا ثابت چن گرامی
نوروں نور ہویا گھر سارا چانن بے اندازہ:
شام ولایت سفر اندر ایہ ڈٹھی حالت ساری
ابوبکرؓ نے دسیا اسنوں جا کر سبھ حوالا
کجھ تعبیر نہ ہوندے اسدی وہمی خواب بنائی
نام بحیرا اسدا اُس دا عالم مرد سیانا
سُن کر راہب آکھن لگا خواب عجائب آئی
جس دا نور ہدایت والا گھر گھر کرے پسارا
گھر تیرا سبھ اُسدے نوروں روشن کیتا جاوے
ایہہ گھر تیرے وچ اُسدی ساری دولت آئی

توں اس نال لیا کے قرب وزیری پاسیں
سُنکر ایہہ تعبیر دِلے وچ ابو بکرؓ نے پائی
ایویں ہور بھی کئی بشارتاں اسنوں رب دکھایاں
کئی نشان دکھائے اسنوں پہلے حق تعالے
آخر جدوں نبوت دعوے حضرتؐ بول سُنایا
کرن روایت سرورِ عالم جدوں نبوت پائی
جاں پھر سفروں واپس آیا لوکاں بہت پچھایا
آکھے مینوں مرسل کر کے بھیجیا خالق سائیں
اسے طور شکایت بہتی کیتی رل سریاں
ایپر حضرت ابو بکرؓ توں جدوں زیارت ہوئی
ناکجھ اثر مخالف لوکاں دلؔ اس دے پر پائیا
ملیا رُتبہ صدیقی درجہ صدقنا دی پاروں
بجنس طرح تھیں پہلا مومن ہے ایہہ گنیاں جاندا
زیدؓ غلام تے حیدرؓ صفدرؓ ہور خدیجہؓ مائی
یا جھ انہاں تھیں دوجا مومن اجے نہ ہویا کوئی
کل اُمت تھیں پہلا نمبر لے گیا ایہو پیارا
سعدؓ وقاص تے عبد الرحمٰنؓ پھر ایمان لیائے
بہتی کوشش دین نبیؐ وچ ابو بکرؓ فرمائی
کئی غلام آزاد کرا کے حضرتؐ طرف لیاندے
غیراں وچوں سبھ تھیں اوّل ایہو ایمان لیایا
مرد اصیل نہ اگے اس تھیں مومن ہویا کوئی
حضرتؐ کہیا پہلوں جو کوئی چنگا کم کریندا
جتنے لوک انہاں تھیں پچھے اس پر عمل کماون

اُس تھیں بعد خلیفہ اس دا توہاں بنایا جاسیں
اجے نہ حضرتؐ ظاہر ہوئے رب ایہہ خواب دکھائی
دیکھ تمامی ابو بکرؓ نے دل اپنے وچ پایاں
ہوسی اوہ محبوب پیارا ایسیاں صفتاں والا
ابو بکرؓ نہ کجھ عذر نہ کیتا ترت ایمان لیایا
آسو پہلے بھی سفر کسے وچ ابو بکرؓ سی بھائی
تیں تھیں پچھے شخص فلانے دعویٰ جھوٹھ بنایا
کر لے ادبی بُرا لاوے تہتاں ساڈیاں تائیں
طرح طرح دیاں قوم قریشاں آکھڑیاں تدبیراں
دیکھ پچھاتا یار پیارا شبہ نہ رہ گیا کوئی
اٰمَنَّا صَدَّقْنَا کہہ کے کلمہ بول سُنایا
چوتھا مومن شامل ہویا رحمت فضل غفاروں
غیراں وچوں اوّل اس تھیں کسے ایمان نہ آندا
تے اپنے گھر دے بندے جنہاں ہدایت پائی
سب تھیں اوّل ابو بکرؓ نوں خاص ہدایت ہوئی
اسے یاروں مومن ہویا شاہ عثمانؓ سہارا
ایویں ہور بتیرے دوست اپنے نال رلائے
بہتے لوکاں اس دے یاروں خاص ہدایت پائی
کئی اصیل جو اس دی یاروں سبھے ہدایت پاندے
پہلوں ایہو نمونہ بنیاں سبھ نوں راہ دکھایا
اسے ایہہ بسم اللہ کیتی سنت جاری ہوئی
یا کوئی ایویں سبھ تھیں دل مندی رسم کڈھیندا
چنگے کم دے لگن یا مندے دل جا دن

جتنا عجب ثواب انہاں دا پا ول کرنے والے
اتنا عیب ثواب انہاں نوں جنہاں طریق نکالے

مَنْ سَنَّ فِی الْاِسْلَامِ سُنَّۃً حَسَنَۃً فَلَہٗ اَجْرُہٗ وَاَجْرُ مَنْ عَمِلَ

جس نے جاری کیا اسلام میں طریقہ اچھا اُس کے لئے ثواب ہے دنیا اور ثواب اُن کا

بِھَا مِنْ بَعْدِہٖ مِنْ غَیْرِ اَنْ یَّنْقُصَ مِنْ اُجُوْرِھِمْ شَیْئٌ

جنہوں نے عمل کیا اس پر پیچھے اس کے بغیر اس کے کہ گھٹایا جاوے اُن کے ثوابوں میں سے کچھ

وَمَنْ سَنَّ فِی الْاِسْلَامِ سُنَّۃً سَیِّئَۃً کَانَ عَلَیْہِ

اور جس نے جاری کیا اسلام میں کوئی بُرا طریقہ اس پر ہے گناہ

وِزْرُہٗ وَوِزْرُ مَنْ عَمِلَ بِھَا مِنْ بَعْدِہٖ مِنْ غَیْرِ اَنْ

اپنا اور اُن لوگوں کا جنہوں نے عمل کیا اُس پیچھے اُس کے بغیر اُس کے

یَّنْقُصَ مِنْ اَوْزَارِھِمْ شَیْئٌ

کہ کم کیا جائے اُن کے گناہوں سے کچھ

جو کوئی چنگا کم نکالے نیک طریق چلاوے
ملے ثواب ہمیشہ اس نوں جو کوئی عمل کماوے

اپنا اجر علیحدہ اُس نوں بخشے خالق سائیں
سبھ لوکاں دا ملے علیحدہ روز قیامت تائیں

اُہپر کجھ ثواب اُنہاندا رب نہ مول گھٹاسی
سبھ لوں اجر برابر ملسی اوہ بھی آپنا پاسی

ایویں جو کوئی وچہ اسلامے مندی رسم نکالے
جتنے لوک ہودن اُس پچھے عمل کماون والے

اپنی ملے سزا علیحدہ اس بندے نے تائیں
باقی سبھ لوکاں دے بدلے ملسن دکھ سزائیں

اُہپر کجھ سزا اہناندی گھٹ نہ کیتی جاوے
جتنی پاون کرنے والے اتنی اوہ بھی پاوے

ابوبکرؓ اسلامی سنت جگ وچہ کیتی جاری
اُس تھئیں بعد اسلام لیائی جتنی امت ساری

کر حساب ہن درجہ اُسدا کیا کجھ رب بنایا
جس پہلوں طریقہ دنیا وچہ چلایا ۱

اُس تھئیں بعد اسلام لیائے ہور جو مومن سارے
کل اصحابؓ انصار مہاجر ہور مجاہد بھارے

کل امام تمام مجدّد ہور جو ولی ربانے
کل شہیدؓ صدیقؓ تے صالح نیکو کار سیانے

کل نقیہ محدث جیہڑے عالم فاضل نوری
غوث قطب تے زاہد عابد بندے نیک حضوری

ہور تمام جو اہل کرامت نیک خدا دے پیارے
حافظ لوک کلام اللہ دے ہور جو حاجی سارے

ایویں جو جو چنگے بندے روز قیامت تائیں
سبھدا درجہ ابوبکرؓ نوں بخشیا خالق سائیں

جتنے مومن دنیا اندر دین اسلام لیاون
جتنے آپو آپ تمامی صالح عمل کماون

جتنا اجر ثواب انہانوں بخشش ہووے سرکاروں
اتنا درجہ ابوبکرؓ دا رحمت فضل غفاروں

ایسا درجہ بخشے جس نوں خالق سرجنہارا　کیوں ایمان نہ ہووے اسدا کل امت تہیں بھارا
درجہ شان صدیقؓ اکبر دے وچ حساب نہ آئیا　ہر کوئی مومن ہوون لگا جد ایمان لیایا
بڑے بڑے سردار قریشی کبر غروراں والے　بڑے بڑے متکبر مشرک فسق فجوراں والے
دیکھ اطاعت ابوبکرؓ دی بہت ایمان لیائے　جد اوہ حضرت دے لڑ لگے رب اصحابؓ بنائے
اے پر جد تک عمرؓ بہادر نا ایمان لیاندا　تد تک جو کوئی مومن ہوندا خوف نہایت کھاندا
چھپ کر پڑھن نمازاں سبھے مومن ربّ پیارے　کافراں کولوں ڈردا کوئی اچا دم نہ مارے
جد ایمان لیاوے کوئی نال نبیؐ سرور دے　کافراں نوں جد معلوم ہووے بہت شرارت کردے
طرح طرح تکلیفاں دیون اہل ایماناں تائیں　خود حضرت سردار نبیؐ نوں دیندے سخت ایذائیں
ابوجہل سردار کفاراں افسر بے ایماناں　وچہ قریشیاں اینویں جیونکر شیطاناں دا ناناں
بھارا دشمن پاک نبیؐ دا اوہ مردود موکالا　دلوں بجانوں نال نبیؐ دے ویر کماون والا
کرے ہمیشہ گھٹی اپنی کافراں نوں مچھراوے　کر منصوبے پاک نبیؐ نوں تکلیفاں پونچاوے
کرن روایت اک دن اینویں بیٹھا مجلس لائی　قوم قریش کفاراں والی اپنے پاس بہائی
اسے مجلس کول کسے نے اوٹھ اک ذبح کرایا　خون آلودہ اوجھر اس دا ابوجہل منگوائیا
کہن پھر مجلس اندر اوہ مردود حرامی　ہے کوئی ساڈے اندر ایسا مرد بہادر نامی
جیہڑا ایہ غلاظت لے کے طرف محمدؐ جاوے　جد اوہ سجدے اندر ہووے اسدے اپر وگاوے
عقبہ نام شرارتی بھارا ابی معیط دا جائیا　اس ایہ ٹوکر لعنت والا سر اپنے تے چائیا
لیکر اوجھر جلدی اوتھوں ٹریا اوہ منہ کالا　پڑھن نماز بیت اللہ اندر پاک حبیبؐ تعالیٰ
نگروں ہور بتیرے موذی ویکھن کارن دہانے　آخر جاں پھر سجدہ کیتا پاک حبیبؐ ربانے
خون آلودہ اوجھر گندہ نال غلاظت بھریا　دوڑ شتابی اس منہ کالے حضرت اوپر دھریا
میں قربان حبیبؐ خدا دے جد ایہ حالت پائی　وچہ عبادت مولا اگے ڈاڈھی ہی لذت آئی
پڑھ تسبیحاں صبر دل شکر دل بولن حمد ربانا　سجدے تھیں سر گول نہ چایا کتنا وقت دہانا
کافر کھلے تماشہ ویکھن مارن کچھ دوالے　اتنا ہسن اک دوجے تے ڈگ ڈگ پون موکالے
بن مسعودؓ کھڑے دوروں ویکھاں کھلا اہنا توں　اوہ ہسن میں روون ہوگا موڑے کون تنہا توں
ہیسی اوس زمانے اندر غلبہ بہت اُنہاں دا　مومن تھوڑے کافر بہتے چارہ پیش نہ جاندا
آخر جنت خاتونؓ تائیں خبر کسے پہنچائی　سن کے حال شاہزادی روندی روندی آئی

آکر باپ پیارے اتوں اُس اوہ بوجھ ہٹایا
تاپھر حضرت سرورِ عالم سجدے تھیں سر چایا

بعد نمازوں مولا اگے عرضاں بول سنایاں
یا رب جہناں قریشاں مینوں تکلیفاں پوہنچایاں

کرتوں آپ جناب اپنی تھیں لیکھا پاک تہاندا
آخر جنگ بدر وچ رب نے کیتا ناس اُنہاں دا

سُن ابوجہل وغیرہ جو جو دشمن سخت موکالے
کر کے سخت ہلاک خدا نے دوزخ اندر ڈالے

جیہڑے عمرؓ بہادر وانگوں دین اسلام لیائے
نیک نصیبوں دین دُنی وچ رب سردار بنائے

چھیویں سال نبوت پچھے عمرؓ ایمان لیاندا
پہلوں ایہ بھی اہل کفر دی مدد رہیا کماندا

بڑا زور آور بڑا بہادر ہر کوئی اس تھیں ڈردا
ابوجہل بھی جھل نہ سکے غصہ شاہ عمرؓ دا

ایہہ نیک نصیباں جس دم آن جمال وکھایا
ہک پل اندر عمرؓ والی نوں لجبہ دا جبہ بنایا

اتنا خوف عمرؓ دا آہا تینوں ذکر سناواں
ہک دن لنگھیا اُسلے کولوں پاک حبیب سچاواں

ابوجہل دے کول اکٹھا بیٹھا عمرؓ پیارا
دوویں رل کے آپس اندر کردے کجھ اشارہ

ویکھ اُنہاں نوں سرورِ عالم لگے کرن دعائیں
یا رب آپس وچ اُنہاں دا نا اتفاق بنائیں:

عمر خطابؓ یا ابوجہل تھیں ہک اسلام لیاوے
دوویں کافر ہین نہ یا رب نبیؐ دعا فرماوے

اَللّٰھُمَّ اَعِزَّ الْاِسْلَامَ بِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ اَوْ بِاَبِیْ جَھْلِ بْنِ الْھِشَامِ

الٰہی غالب کر اسلام ساتھ عمرؓ بیٹے خطاب کے یا ساتھ بیٹے ابوجہل ہشام کے

غالب کر اسلام خدایا عمرؓ بہادر یاروں
یا ابوجہل ہدایت پاوے خاص تیری سرکاروں

مڑ مڑ ایہو دعا فرماون پاک حبیب ربانے
ہک دن تے ہک رات برابر ایسے وچ دہانے

دوجے روز دعا حضرت دی ایسا اثر وکھایا
عمرؓ بہادر مومن ہو کے قدماں اندر آیا

ابوجہل نے بھیجیا اُسنوں طرف محمدؐ جاویں
بن کے مرد بہادر اُس دا سیس اُتار لیاویں

لے تلوار شتابی اوتھوں قتل کرن نوں دہانا
اگے آ کے مسلم ہو گیا واہ وا کھیل ربانا

وچ گلزار[1] ایہہ قصہ سارا کر منظور سنایا
تاہیں ایں تفصیل نہ کیتی مجمل ذکر لیایا

اصلی بات عجائب ایہو جو میں آکھ سنائی
مارن آیا خود مر رہیا قدرت رب وکھائی

سجدے اندر کردے ہیسن حضرت اجے دعائیں
یا رب عمرؓ یا ابوجہل نوں مسلمان بنائیں

جبرائیل جناب الٰہوں ایہہ خوشخبر لیائیا
یا حضرت دروازے اُتے عمرؓ بہادر آئیا

کھول دیہو دروازہ اُسنوں بیشک اندر آوے
خدمت دے وچ حاضر ہو کے کلمہ بول سناوے

نہیں نصیب ہدایت ازلوں ابوجہل دے تائیں
اوہ نویں وچ کفر دے مرسی پاسی سدا سزائیں

[1] یعنے میرے بنائے منظوم احمدی ملے چار یار میں یہ قصہ مفصل بیان کردیا ہے۔

اجہاں نوں دروازے اتوں کیتا عمرؓ آوازہ
بھی حضرت سردار دو عالمؐ دین دنی دے سائیں
ہویا جدوں نصیب عمرؓ نوں پاک جمال حقانی
جد تک شمع مبارک کولوں دور رہے پروانہ
جسو بلے پھر شمع مبارک جلوہ پاک دکھاوے
عمرؓ ولی بھی رہیا جد تک دور نبیؐ سرداروں
جاں پھر رب حبیبؐ اپنے دا جلوہ خاص دکھایا
نا اوہ طاقت قوت ہمت نا اوہ رہی دلیری
کفر شرک اوہ خودی دلیری دور تمامی ہوئی
ایسا رعب پیا دلبر دا چھٹ گیا کنبن ورا
ہو قربان نبیؐ دے اگے گردن ہیٹھ جھکائی
سرور عالم پھڑ عمرؓ نوں سینے نال لگایا
کامل دید حقیقی پارس ایسی لاگ لگائی
نا اوہ عمرؓ نہ شکل عمرؓ دی نا اوہ رہیا عقیدا
شمس ضیاؤں روشن ہویا سوہنا چند اُجالا
ارقمؓ دے گھر بیٹھے آہے اُس دن نبیؐ گرامی
کیتی عرض نبیؐ دے اگے حضرت عمرؓ پیارے
حضرت کہیا اگے تیں تقیں آہے سبہ اتنا ئی
عمرؓ کہیا پھر عجب تماشہ یا محبوبؐ ربانے
ظاہر کرن بتاں دی پوجا بت پرست موکالے
دے دیو حکم اُنہاں دے تائیں ہن کجھ خوف نہ کھاؤن
کجھ پرواہ نہ کرن دی باجھوں ذات الٰہی
جد اصحاباں عمرؓ ولی دیاں سُنیاں ایہ تقریراں
آخر اوتھوں عمرؓ بہادر کعبے دے ول آئیا
سجے پاسے پاک نبیؐ دے سی بوبکرؓ پیارا

پڑھ بسم اللہ حضرت حمزؓ نے کھول دتا دروازہ
استقبالوں باہر آکے ملے عمرؓ دے تائیں
دیکھ زیارت جھل نہ سکیا ترت ہویا قربانی
تد تک انہیاں موجاں اندر مست پھرے دیوانہ
پھر قربان ہوون دے باجھوں بات نہ کوئی آوے
تد تک مان غرور دلے وچ آیا باجھ شماروں
مان غرور جوانی والا جاندا نظر نہ آیا
کرے دلیلاں حضرتؐ اگے کیا کجھ ہستی میری
اوہ تلوار اوہ قتل ارادہ یاد نہ رہ گیا کوئی
ڈِگ پئی تلوار عمرؓ دی ڈِٹھا جدوں پیارا
منہ تھیں کلمہ بول سنایا ہور کلام نہ کائی
جتنا ظاہر باطن اُس دا شیشے وانگ بنایا
یک پل اندر عمرؓ ولی دی کایا پلٹ وکھائی
دشمن کتوں بنایا رب نے دوست پاک نبیؐ دا
کر گیا نور و نور تمامی عکس پیارے والا!
اندر چھپ کے کرن عبادت جو اصحابؓ تمامی
کتنے مومن نال تساڈے ہن تک رلے سارے
ہن توں رلیو نال تساڈے پورے ہو گئی چالی
چھپدے پھرن عبادت کارن اہل سلام نمانے
اندر وڑ کے کرن عبادت ربنوں پوجن والے
ظاہر کرن عبادت رب دی دین اسلام پھیلادن
عمرؓ تساڈا سنگی ہویا جس دی دہشت آئی
نال خوشی دے اللہ اکبر بول کہیاں تکبیراں!
سُن اصحاباں پاک نبیؐ نوں اپنے نال لیا ئیا
کھبے پاسے حضرت حمزہؓ اگے علیؓ سہارا

اُس دے اگے عمرؓ بہادر لایا نبیؐ گرامی
کر کے صفاں جماعت دانیوں نکلے شوکت شانوں
پہلا دن ایہ موٗمناں تائیں خالق پاک وکھائیا
اگے اگے عمرؓ بہادر تیغ نکالی ہوئی
رستے اندر کہندا جاوے حضرت عمرؓ پیارا
میں ہاں عمرؓ بہادر مینوں جو جانے سو جانے
جسنوں معلم ہمت میری نیڑے کدی نہ آوے
سنو قریشو جلدی کر کے دین اسلام لیاؤ
نہیں تاں کرو یقین تمامی جے میں ہتھ اٹھایا
کراں لحاظ نہ مول کسے دا کردن پکڑ مروڑاں
سُن آوازہ عمرؓ ولی دا کافر ہر گئے سارے
لگ گیا فکر نمانیاں تائیں سخت مصیبت ہوئی
بجو عمرؓ ہا ساڈے اندر آہا دبدبے والا
رنڈا ہو گیا شہر کفر دا گھر گھر پئے سیاپے
کرن تعجب کافر سارے حالت ویکھ عمرؓ دی
آکھن اج محمدؐ ایسا جادو کوئی چلائیا
گیا تھکار ہسادن کارن کر کے عمرؓ تیاری
خبرے کی کر لیا محمدؐ آوے سخت حیرانی
کرن روایت ابوجہل نے کافر کجھ مچھر آئے
شاہ علیؓ تے عمرؓ بہادر کھچ لیاں تلواراں
مگرے دوڑیا عمرؓ بہادر ہک موذی نوں پھڑیا
اکھاں دی وچ چوبھا دیکے اُنگل عمرؓ لنگھائی
آخر لمل کافراں اسنوں منددے حال چھوڑائیا
جا پہنچے ملبیت اللہ اندر موٗمن ربدے پیارے
اگے جیہڑے مشرک ادتھے وڑن نہ ہر گز دیندے
پچھے پچھے پاک نبیؐ دے ہور اصحابؓ تمامی
رستے وچ بلند تکبیراں کہندے بول زبانوں
جس دن ظاہر گلیاں اندر کلمہ بول سنایا
ایہ شہادت دیندی جاوے سامنے آوے کوئی
میں ہاں عمرؓ بہادر جس نوں جانے مکہ سارا
نہیں تاں دیکھ لوے اج مینوں جنگی طرح پچھا لے
ایپر جسنوں خبر نہ ہووے اج آ کے ازماوے
تابعدار نبیؐ دے ہو کے کلمہ بول سنائی
اسے تیغوں ماراڈاساں جو کوئی اگے آئیا
جے میں تیغ وساون لگا کافر ہک نہ چھوڑاں
نالجہ آوے نالجہ جاوے ڈر کے نٹھے سارے
اج اساڈی مکے اندر عزت رہی نہ کوئی
آس بھی اج ایمان لیاندا چھوڑ کفر دا چالا
مر گئے بچھڑے کفر شر کدے دین کرینگے ماپے
ماری عقل حیرانی اندر کفروں اہل کفر دی
پل وچ سر اپنے دا دیری تابعدار بنائیا
ایہ الٹا پھاہی اندر پھاتھا آپ شکاری
جانی دشمن جس دے اگے ہو گیا دوست جانی
سر دے بل دے عمرؓ ولی تے حملہ کر کے آئے
دہشت کھا کے نٹھے موذی بھاج پئی مرداراں
پکڑ ادتا نا کیتا اسنوں سینے اُتے چڑھیا
سارے سد کفاراں تائیں کردا حال دوہائی۔
اس تھیں پچھے عمرؓ دے نیڑے کوئی نہ آئیا
پڑھ تکبیراں حاضر ہوئے مولا دے دربارے
دیکھ عمرؓ نوں کعبے وچوں نٹھے بت چھوڑیندے

ظاہر طور عبادت آسد ن کیتی شاہ ایراں
اُچی بانگ عبادت ظاہر شروع اُسے دن ہوئی
تن دن پہلے حضرت حمزہؓ دین اسلام لیایا
جد ایہ دونویں مسلم ہوئے ٹٹا زور کفر دا
ابن عباسؓ کہے جو پہلے عمرؓ ایمان لیاندا
ادھی ہوگئی قوم اساڈی اسدے نکھڑن یاروں
ابن اسحاقؓ کہے جد حضرت عمرؓ اسلام لیایا
نال انہاندے سرور عالم بہت سہولت پائی
اتنا خوف عمرؓ دا آہا راوی ذکر لیاوے
نظر اٹھا کر اس دے ولوں ویکھ نہ سکدا کوئی
بن مسعودؓ کہے رب اپنی رحمت کرے تہانوں
اُس تھیں پہلے ساڈے تائیں اتنی طاقت ناہیں
جس ویلے پھر عمرؓ بہادر کلمہ بول سنایا
پڑھی نماز اساں پھر اوتھے رل کے نال اُنہاندے
نال عمرؓ دے ظاہر ہویا دین اسلام گرامی
کھل ہوئی اصحاباں تائیں سنے رسول پیارے
مشرک ابوجہل دے ساتھی دچہ دچہ غصہ کر دے
روز بروز اسلامی قوت آن ترقی پائی
جیوں جیوں سورج اُچا ہوے اپنی تاب دکھاوے
سن سن خبراں آسوں پاسوں لوک تیرے آون
تکے وچہ رب فضل کرم تھیں نوری شمع جگائی
نور نبی دیاں دھماں پیاں ہر ہر شہر گرائیں
دوروں دوروں عاشق ہو کے آجھڑ دے پروانے
فارس روم تے حبشہ توڑی جا پہتے چمکارے
سارا عالم روشن ہویا جس دے نور انوار دوں

پڑھی نماز بہشتی دی اوتھے سنے پیاریاں یاراں
عمرؓ جدوں ایمان لیایا جھاکا رہیا نہ کوئی
چوتھے دن پھر عمرؓ بہادر کلمہ بول سنایا
پے گیا رعب کفاراں اُتے حمزہؓ اتے عمرؓ دا
مشرک آکھن اج ایہ ساڈا لک تروڑی جاندا
اتنا سخت افسوس انہانوں ہویا بے شماروں
نالے حضرت حمزہؓ صاحب دین رسولی پائیا
بہت آرام ہویا اوہ اگلی تنگی رب ونجائی
جیکوئی اپنی جیز لکھائیں عمرؓ ایویں چھڈ جاوے
بھاویں آپ نہ حاضر ہووے ایسی دہشت ہوئی
عمرؓ جد دکا مومن ہویا عزت ملی اسانوں
ایہ جو کعبے پاس کھلو کے پڑھاں نماز الٰہی
نال قریشاں لڑکے ساڈوں کعبے پاس لیایا
اس تھیں بعد عبادت ربدی ظاہر رہے کماندے
عمرؓ جدوں اسلام لیایا فتح ہوئی اسلامی
پڑھن نمازاں ظاہر جاکے مولا دے دربارے
ایہہ خوف عمرؓ دے یاروں ہوڑ نہ سکن ڈردے
دِن دِن شمس رسالت والے آ کڈھی روشنائی
چانن ویکھ انھیریاں وچوں خلقت دوڑی آوے
قسمت والے چانن پاون روشن ہوندے جاون
ابوجہل ابولہب جیہانوں گھر وچہ نظر نہ آئی
گھر وچہ دیوا نظر نہ آوے قوم نابینی تائیں
ویکھ انہاںنوں کہن دیوانے جو خود آپ دیوانے
غفلت خوابوں اجے نہ جاگے جو قسمت دے مارے
کیا اک نعمت مبارک اُس دی ہی نظر پئی اخبار دوں

غزل نعتیہ

وہ شمع اُجالا جس نے کیا چالیس برس تک غاروں میں　　اک روز چمکنے والی تھی سب دنیا کے درباروں میں

گر ارض و سما کی محفل میں لولاک لما کا شور نہ ہو　　یہ رنگ نہ ہو گلزاروں میں یہ نور نہ ہو سیاروں میں

جو فلسفیوں سے کھل نہ سکا اور نکتہ وروں سے حل نہ ہوا　　وہ راز اک کملی والے نے بتلا دیا چند اشاروں میں

وہ جنس نہیں ایمان جسے لے آئیں دکانِ فلسفہ سے　　ڈھونڈھے سے ملیگی عاقل کو وہ قرآن کے سیپاروں میں

ہیں کرنیں ایک ہی مشعل کی بوبکرؓ و عمرؓ عثمانؓ و علیؓ　　ہم مرتبہ ہیں یارانِ نبیؐ کچھ فرق نہیں ان چاروں میں

ساتھ نبی دے عمرؓ بہادر جیاں رب پاک رلایا　　اُس نفیں پچھے باغ محمدیؐ دونا رنگ لیایا

دن دن دین رسولؐ اللہ دیاں آکھڑیاں گلزاراں　　دور دراز گیاں خوشبوئیں وانگوں چیت بہاراں

بھوراں نوں خوشبو پھلاں دی کرے معطر دوروں　　دوڑے آون صدقے جاون جلوہ پاون حضوروں

بھونڈاں نوں کجھ اثر نہ کردے سبھے رنگ پھلاندے　　گند غلاظت نال ہمیشہ بند دماغ جنہاں دے

پاوے قدر پھلاں دا بلبل صاف دماغاں والی　　کرجاں نوں کد لذت دیوے صحبت باغاں والی

دیوے مزہ پتنگاں تائیں لاٹ چراغاں والی　　کدی نہ ڈھٹی کول شمع دے مجلس زاغاں والی

باجھ ہدایت کہار نہ کوئی دل دیاں داغاں والی　　کھوجی باہجھ شناخت ناہیں اصل سراغاں والی

سرور عالم رحمت ہو کر دنیا اندر " آئے　　سوہنی بارش رحمت والی اپنے نال لیائے

نیک زمیناں بارش فضلوں سبز پوشاکاں پایاں　　نیک انگوریاں پیدا ہویاں تازے رنگ لیایاں

اپر جیہڑیاں شور زمیناں مڈھوں سڑیاں ہویاں　　کد اوہ نیک انگوریاں پیدا کرہن کد آون خوشبویاں

جتنی بارش پوے انہاں پر فائدہ کجھ نہ ہووے　　الٹا شور زیادہ ابھرے کلر اٹھ کھلووے

ایسے طور کفار سکے دے جو بدبخت ازل دے　　ویکھ ترقی دین نبیؐ دی رہن وچے وچ گل دے

رحمت بارش چاروں طرفے گل پھل آن نکالے　　بھونڈاں وانگ پھرن بے قسمت بند دماغاں والے

دم دم پاک حبیب ربانا رب دے حکم سناوے　　ابوجہل دے ٹولے تائیں بات پسند نہ آوے

سن سن وعظ نصیباں والے بھج بھج مسلم تھیندے　　بدبختاں نوں اثر نہ ہووے وانگوں شور زمیں دے

الٹا شود و ہاون اپر کمراں پھرن کسیندے　　راتیں دن ہال خلاف نبیؐ دے گوٹیاں رہن گنیندے

بجادیں مولاں نہاندی گونٹی بیش نہ جاوے کوئی　　پھر تھی منڈوں باز نہ آون رسم شریراں ہوئی

سرور عالم وحدت ربی لوکاں نوں سکھلاون　　اپر شرک بت نہ چھوڑن نا مولا دل آون

حضرت آکھن بت نہ پوجو رب دے بنوں پیارے　　بت اگے بت پوجن والے دوزخ جاسن سارے

کافر کہن بتاں دی پوجا اسیں نہ مول چھوڑیندے
اسیں انہاندا رستہ چھڈکے کیوں تیرے لوں آں وال
بڑے بڑے سردار قریشی مکے اندر ہوئے
بڑے بڑے اقبالاں والے مالکیاں دے سائیں
ہنہاں وچوں تُوں جمیاں پلیا کل ساڈے وچ ہویا
معلم تینوں حالت اپنی جیوں نہ پرورش پائی!
حضرت آکھن خوبی میری جے کر نہیں پچھانوں
مینوں رب رسول بنایا خاتم کل رسولاں
کل خلقت تھیں ودھ میرے پر کرم کیتا رب باری
اوہ عزت اوہ دولت مینوں رب عطا فرمائی
اہپر شامت کفر انہاں نوں سمجھ نہ آوے کوئی
ظاہر والی دولت اُتے ہووے نظر جہاں دی
اوہ درجے اوہ منصب جیہڑے سرورِ عالم پائے
کوئی نبی نہ ڈٹھا انہاں نا ڈٹھا پیو دادے
اہیو یک بات انہاں دے تائیں بہت انوکھی جاپے
نہ کوئی فوج فرشتیاں والی اپنے نال لیا ئیا
نا کوئی اسدے قبضے اندر باغ کھجوراں والا
نا پھر کدی خدا دی طرفے ڈٹھا ہرگز جاندا
اینویں بن بن نبی اساں نوں اپنے حکم منا دے
اج تک سانوں بتاں کولوں کسے نہ روک ہٹایا
حضرت آکھن میں نہیں اگے کئی پیغمبر آئے
میں بھی وانگ انہاندے آیا نواں نہ جانوں مینوں
اسیں نہ تینوں مرسل مناں نا پیغمبر جاناں
جتنے وڈ وڈیرے ساڈے ٹھاکر گئے پوجیندے
حضرت آکھن اہو ٹھاکر جو تسیں جہاں نوں

پیو دادے پڑدادے سارے مر گئے بت پوجیندے
مدہ قدیمی پیو دادے دا مذہب چھوڑ گوادان!
وڈیاں وڈیاں عمراں والے بت پوجیندے ہوئے
کسے نہ ہن تک بتاں کولوں موڑیا ساڈے تائیں
اج ہن آپوں وڈیا تائیں متیں دین کھلوئیا
ساڈے نالوں ودھ تیرے وچ کیا خوبی وڈیائی
پھر کجھ میریاں باتاں اُتے ہرگز شک نہ آنوں
رب دادیں سکھا دن آیا بے دیناں بھولاں
دو ہاں جہاناں اندر مینوں رب بخشی سرداری
جیہڑی دوہاں جہاناں اندر ہوری کسے نہ پائی
کیا کجھ عزت پاک نبی نوں بخشش حضور دی ہوئی
باطن تیری پہنچ نہ سکے ہرگز عقل انہاں دی
پیو دادے تھیں کدی انہاں نوں سننے وچ نہ آئے
کیا جانن اوہ کیونکر ہوندے مرسل پاک خدا دے
بیٹھا بیٹھا ساڈے وچوں مرسل بن گیا آپے
نا کوئی دولت مال خزانہ ودھ اساں تھیں پایا
سوہنیاں مٹھیاں نہراں والا سبز انگوراں والا
نا اسماناں اُتے چڑھ کے سانوں ایہ دکھلاندا!
بت نہ پوجو بت نہ پوجو اینویں کھلا دبا دے
ہن ایہ نواں پیغمبر ہویا بت چھوڑاون آیا
جنہاں اگے بت چھڑائے رب دے حکم سنائے
کافر آکھن قسم بتاں دی مرض کوئی ہے تینوں
تیرے آکھے چھوڑاں ناہیں ہن ہب اسیں پوراناں
اج ہن تیرے آکھے لگ کے کیونکر اسیں چھوڈیندے
دوزخ دا ایہ بالن بنسن کھڑسن نال تساں نوں

ایہ گل سن کے کافراں تائیں الٹا غصہ آوے ۔ دیکھو ساڈیاں دیوتیاں نوں گالیں کھڑا سناوے
جیکر باز نہ آوے اس گلوں بہتر ہے اس تائیں ۔ نہیں تاں اسیں نہ ڈرساں ہرگز کرساں مار انائیں
پہلے دن بھئیں نیندے آئے کافر ایویں ڈراوے ۔ کرساں قتل محمدؐ تائیں جے کر باز نہ آوے
اوہ پرانہاں ڈرادیاں والا کیہڑا خوف انہاں نوں ۔ ایں ہاں آپ تساڈا سنگی آکھے رب جہاناں نوں
دم دم نصرت پاک رب دی شامل حال جنہاں دے ۔ کس دی طاقت غالب ہووے لڑکے نال انہاں دے
پورا دلوں یقین ہمیشہ سرور عالم تائیں ۔ ہر دشمن تے غالب میتوں کرسی اللہ سائیں
جو کجھ حکم خدا فرماوے جو فرمان اتارے ۔ بیشک فضلوں پورے کرسی وعدے اپنے سارے
مولا باجھوں ہور کسے دا حضرت خوف نہ کہاں ۔ جو بیدھڑک خلائق تائیں رب دے حکم سناون
کافر لکھ کرن تجویزاں دیون لکھ ڈراوے ۔ مت ایہ حکم سناون کولوں کسے طرح رہ جاوے
جتنا زور انہاندا آہا حیلے کر کر تھکے ۔ ایہہ شمع محمدی تائیں مول بجھا نہ سکے

مخالفت و ایذا رسانی کفار بحضرت سید الابرار صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

سبھناں اول کافر لوکاں ایہہ تجویز ٹھہرائی ۔ جتھے حضرت وعظ سناون پاون شور دو بائی
لچ اچکے گنڈے منڈے مگر نبیؐ دے لاون ۔ حضرت جدوں قرآن سناون پچھے شور مچاون
کرن مخول مزاخاں ٹھٹھے مارن کجھ دوالے ۔ سنن نہ دیون وعظ کسیوں بیفرمان سو کالے
ہر منکر دا ایہو طریقہ جد کوئی مرسل آوے ۔ یا کوئی عالم ویکھن جتھے وعظ کلام سناوے
بے دیناں نوں بھاون ناہیں ہرگز حکم ربانے ۔ کر شیطانی مجلس اندر پاون خلل دھنگانے
کرن شرارت کول انہاندے شور فساد جگاون ۔ ٹھٹھے اتے مخول بنا کے مجلس لوڑ گواون
کل نبیاں دے وقت شریراں ایویں شور جگائے ۔ مڈھ قدیموں ہر مرسل نوں ٹھٹھے ہوندے آئے

یٰحسرۃ علی العباد ما یاتیھم من
افسوس ہے بندوں پر کہ نہیں آیا ان کے پاس کوئی (نبی ایسا) رسول (علیہ السلام)
رسول الا کانوا بہ یستھزءون ○
جس کے ساتھ انہوں نے ٹھٹھا نہ کیا ہو (یٰسین پ ۲۳ ع ۱)

ہے افسوس ایہ بندیاں اتے رب صاحب فرمایا ۔ جو کوئی ساڈا مرسل آیا ٹھٹھا انہاں بنایا
ٹھٹھے باجھ رسول اساڈا انہاں نہ چھوڑیا کوئی ۔ ہے افسوس ایہ ہر منکر دی مڈھوں عادت ہوئی
جد کوئی رب دی طرفوں آیا حکم سناون والا ۔ ہودن لوک مخالف اس دے ایہ مڈھوں دا چالا

رب فرمائے سبھ نبیاں دے دشمن ہوندے آئے
اس دے اندر حکمت رب دی قدرت بھید حقانی
جد کوئی نبی نبوت والا دعوی بول سناوے
اک اکلا دوست رب دا کر آواز پکارے
دم دم کرن شکایت اسدی گھر گھر گلہ سناون
ایپر رب صداقت اسدی ایسی کھول وکھاندا
کردے رہن شرارت اینی لوک شریر بلائیں
کر کر ویر عداوت ویری رہن پچھے وچ سڑدے
روز بروز ترقی اس نوں آپ خدا وند دیندا
خاص نشان صداقت والا خالق پاک وکھاوے
سرور عالم لوکاں تائیں وعظ کلام سناون
حضرت کجھ پرواہ نہ سمجھن نا ہرگز گھبراندے
جتھے کوئی اکھاڑا میلہ ہووے کدی اینہاندا
یا پھر جدوں مشاعرہ کوئی شاعر لوک کراون
جد اوہ شاعر آپو اپنے بولن شعر زبانی
سن دے جدوں کلام الہی لوک شناخت والے
اتھویں ہر یک مجلس اندر حضرت وعظ سناون
کر کر شور زبانی کافراں جاں کجھ نفع نہ پایا
دین لگے تکلیفاں بڑی سرور عالم تائیں
بوہے اپر کھلاں کنڈے پتھر رکھ رکھ جاون
ہکدن حضرت رستے اندر ہین وعظ سناندے
مگروں آکے پاک نبی نوں گلوچہ کپڑا پایا
ابوبکرؓ نے آن چھوڑایا پاک نبی سرور نوں

کر شیطانیاں نال انہاندے جہاں ویر کمائے
سچا مرسل ہوون والی کامل ایہو نشانی
سارا عالم دشمن ہووے نیڑے کوئی نہ جاوے
دیری ویر کماون اندر زور لگاون سارے
اس دی طرفے جاون کولوں سبھنوں ڈک بٹھاون
جیونکر سورج ظاہر ہووے تارے سبھ چھپاندا
ایپر رب دوہاندا جاوے اس دے سلسلے تائیں
نج نجے لوک نصیباں والے آقدماں وچ جھڑدے
ابوجہل فرعون جہیاندا بیڑا غرق کریندا!
سارا جگ مخالف ہووے اسنوں رب ودھاوے
دشمن کول شرارت کردے شور شرابا پاون
بھاویں کافر شور مچاون وعظ سنائی جاندے
یا کوئی مرنے پرنے اپر جلسہ کیتا جاندا!
ہر مجلس وچ سرور عالم لے تشریف سدھاون
ویکھ مناسب موقعہ حضرت پڑھن کلام ربانی
دیکھ فصاحت اتے بلاغت ہو جاون متوالے
لوکاں دیاں شرارتاں کولوں ہرگز خوف نہ کھاون
سجھیں دکھ پہنچاون اپر آپھر متا پکایا
جتھوں ویکھن ویلے مارن دیون دکھ ایذائیں
تا جو حضرت ڈگن راہیں جس دم باہر آون
چند شریر اکٹھے ہو کے آگئے غصہ کھاندے
گھٹن لگے سنگھ مبارک ایسا سخت دبایا
چھوڑ نبی نوں پکڑ لیو نے حضرت ابوبکرؓ نوں

[1] وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيٰطِيْنَ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ (پ ۸ ع ۱۶) ترجمہ اے پیغمبر جس طرح یہ کفار تمہارے ساتھ دشمنی رکھتے ہیں۔ اسیطرح ہمنے شریر آدمیوں اور جنوں کو ہر پیغمبروں کا صبر آزمانے کیلئے) دشمن بنا دیا

رل مل سارے مارن لگ پئے ابو بکر رضی دے تائیں
یاراں تیکھے واراں کھاون بیشک یار پیارے
آخر نوں تیمم قبیلے خبر جدوں ایہ پائی
طرح طرح تکلیفاں اونہیں کافر پت پونچاون
دسی جاون لوکاں تائیں حق توحید الٰہی
وچ تبلیغ اسلامی حضرت سبھ کجھ ہور بھلایا
عربی دیوچ اُس بندے نوں مجنوں آکھیا جاندا
نبیاں نوں بھی رب دی طرفوں جو کم سونپیا جاندے
اوہو فکر خیال ہمیشہ جس مجلس وچ جاون
پاک نبیؐ بھی رب دی طرفوں جو فرمان لیائے
دشمن لوک دیون تکلیفاں تے بکواس سناون
پورے طور خداوند اُتے ہیں یقین جنہاں دا
نال خوشامد لوکاں تائیں مسئلے غلط بتاون
دنیا دے فرزند چارے دتیا کرن پیاری
کچے مومن لوکاں کولوں اونہیں ڈر ڈر مردے
اوہ سردر سردار دو عالم خاتم کل نبیاں دا!
پہلے دن یقین ہویا جنہوں وعدہ خاص ربانا
کر لئے اپنا جیلہ ترلا جو کوئی ویری تیرا
ہر دشمن پر تیرے تائیں فتح ہمیشہ دیساں
رکھ تسلی دل دے اندر اے محبوب پیارے
وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ تیرا شان بلند بناواں
وچ میدان فَتَحْنَا والے تیری فتح گرامی ۔
سرور عالم نوں جد ایسے وعدے رب فرماوے
بول سناون حکم الٰہی ظاہر وچ لوکایاں
عاشق تائیں راہ مولا دے جو تکلیفاں آون ۔

ایسا ظلموں ماریا اُسنوں غش پے گیا اتھائیں
سو کھانہیں صدیق سدانا اندر عالم سارے
آ کرانہاں چھوڑایا اوتھوں ابو بکر رضی نوں بھائی
ایہ حضرت کم اپنے وچ ہرگز فرق نہ پاون
بُت نہ پوجو بُرا نہ بیجو چھوڑ دیو گمراہی
ایسے گل تھیں دشمن لوکاں مجنوں نام ٹکایا
جیہڑا سنے نہ ہور کسیدی اپنی پھرے ڈوہاندا
اُسلے باجوں ہور اونہاں توں بات نہ کوئی بھاوے
بھانویں لوک دیوانہ سدن اپنا کم نبھاون
اوسے وچ مصروف ہمیشہ غیر خیال بھلائے
ایہ حضرت ایسے ناہے ڈر کے حق چھپاون
جے تکلیف ذرہ کجھ جانن حق نہ بولیا جاندا
دین ایمان جاندے جاون حق دی طرف نہ آون
ہووے پکے مومن تائیں سدا خدا دی یاری
مرسل تے مامور خدا دے نہیں کسے تھیں ڈردے
لوکاں دی تکلیفوں ڈر کے اوہ کیوں حق چھپاندا
جے دشمن تکلیفاں دیون نہیں تساں گھبرانا
رہسی تیرے نال برابر فضل ہمیشہ میرا
کر مغلوب ہلاک اونہاں توں دوزخ وچ گھبلیساں
کرنا لوڈاڈلے جاسن دشمن تیرے سارے
دیاں ترقی ہر قسماندی تینوں اسیں ودھاواں
نصر اللہ دا جھنڈا تینوں بخشیا اساں مدامی
کجھ وندی تکلیفوں ڈر کے اوہ کیوں حق چھپاوے
کرنیاں منظور سرے تے جو تکلیفاں آئیاں
دوست دا انعام پچھانن دونی لذت پاون

پاک نبی نوں عشق الٰہی جو لذت دکھلائی
اوس لذت دے بدل حضرت سبھنوں سد بلاون
حضرت چاہندے عشق الٰہی گھر گھر دھوم مچاوے
دینہ تکلیفاں اس لذت نوں دونی چاہن مٹانا
کردے رب شرارت اپنی سنگی ابو جہل دے
سوناں لوں جدا پر ہو گئے مومن رب دے پیارے
جو کوئی بندہ مومن ہو کے طرف محمدؐ جاوے
کر تجویز ایہ مسلماناں نوں لگے دین سزائیں
وانگ بلالؓ ایہ غلام جہانڈے دین اسلام لیائے
تتیاں ریتوں اپر انہاں نوں دھپاں وچہ لٹاون
ہکناں تائیں بھکھ پیاسوں کردے تنگ ہو کالے
ہکناں تائیں قتل کرایا جانوں مار گوایا
اسے طور غریب اصحابیؓ جو جو قابو آون
قصہ کوتاہ دشمن رب دے ڈاڈھا تنگ کریندے
تنگی فاقے تے تکلیفاں سبھ کجھ سہتے چاپایا
جس منہ وچوں کلمہ طیب نکل گیا یک واری

دوہاں جہاناں دی بھلیائی اس وچہ نظری آوے
پر بے قسمت بھید نہ سمجھن آلٹے شور جگاون
ہر کوئی رب دا عاشق ہووے ہر کوئی لذت پاوے
لے رب بے ارادہ ازلی اسنوں اساں ودھانا
ایہہ پھوہی نال نبی دے رب بے تیرے رلدے
تاں پھر ایہ منصوبہ کردے رل مل کافر سارے
پکڑو مارو دبھواسنوں جد تک باز نہ آوے
جس تھوں کسے دا چلے پکڑ لو واس تائیں
کر کے قید انہاندے تائیں دکھ وڈے پہنچائے
چھاتیاں اپر پتھر رکھن چابک مار اڈاون
ایہہ پھر بھی دین نہ چھوڑن پکیاں صدقاں والے
یاسر جہیاں شہیداں تائیں رب جنت پوچایا
پکڑ انہاں توں طرح طرح دیاں تکلیفاں پہنچاون
صبروں شکروں دوست رب دے سبھ کجھ رہن جھلیندے
کل آرام جنہاں کیتے قربانی لئے پر صدق نبھایا
پھر اس منہ تھیں مولا توں کون ہووے انکاری

ذکر ہجرت حبشہ و ناکامی کفار

آخر جس دم مکے والیاں حدوں ودھ ستایا
اسی یا کجھ گھٹ ودھ اس تیں مومن مرد زنانے
نام نجاشی شاہ حبشہ دا ہے سی قوم نصارا
نرمی صفت نہایت اسدی سننے اندر آئی
خبر ہوئی جد کافراں تائیں ڈاڈھے کھل آئے
پکڑ لیاؤ حبشہ وچوں جا کر انہاں تائیں
نیں بھیجے کجھ سوغاتاں تحفے شاہ حبشہ دے کارن

تاں پھر حضرت یاراں تائیں ہجرت حکم سنایا
ہجرت کر کے مکے وچوں حبشہ طرف سدھائے
ایہہ نال غریباں لوکاں خوش ورتے ورتارا
اوسدے پاس مہاجر لوکاں دیکھ رہائش پائی
کر منصوبہ مگر انہاندے بندے کجھ بھجائے
تاجو اوتھے دین اپنے دی کرن اشاعت ناہیں
تاجو اوتھے حاضر ہو کے شاہ دی نظر گذارن

خوش ہووے شاہ ساڈے اُپر نظر کرم دی پاوے
آخر جداوہ تحفے لے کے شہر حبشہ وچ آوے
اس تھیں پچھے عرض گذاری رل مل سب شریراں
شہر اساڈے تھیں کجھ بندے باغی ہو کے آئے
جے سرکار اساڈے اُپر نظر کرم دی بھالے
جے کرنہ اوہ پکڑ اسانوں واپس دے تے جاون
پیؤ دادے دا مذہب اپنا انہاں چھوڑ گوایا
نالے حضرت عیسٰی سندا قدر نہ کجھ پچھاتن
طرح طرح دے لوکاں تائیں جادو اوہ دکھلاندا
لیناں لوکاں نوں اس ایویں دنیا گبت کوں ایہہ
بہتر ہے جے سبھ کجھ اتھوں نرت نکالے جاون
دسے طور شکایت بہتی کیتی بد کرداراں
سن کر تُرت سپاہیاں تائیں شاہ فرمان سناوے
سن فرمان سپاہی جلدی کرن تلاش دوالے
جدا جدا پردیسی عاجز دکھ تکلیفاں والے
رُڈہا کوئی تجارت اندر محنت کوئی کریندا
تا کوئی فخر غرور کسے وچ عاجز حال نمانے
ویکھ پچھان سپاہیاں لوکاں سبھ اصحاب سہارے
کرن قیاس آپس اندر سبھ اصحاب نگینے
ڈر کے ظلم کفاراں کولوں چھوڑیا وطن پیارا
خبر نہیں ہن کس گل کارن سانوں شاہ سدا دے
شاہ عثمانؓ نے حضرت جعفرؓ آہے نال انہاندے
جو کجھ پچھے شاہ اساتھیں تساں جواب سنایا
کر مصلاحت ڈردے ڈردے آپہنچے سرکارے
آگیا لو لہ اللہ والا اے شاہنشاہ عالی

بکر تمام اصحاباں تائیں ساڈے کول اپڑاوے
مل کر شاہ نجاشی تائیں تحفے نذر ٹکائے
اسیں رئیس قریش عرب دے صاحب شان امیراں
پھرن آوارہ شہر تیرے وچ کیتنے روز وہائے
پکڑ اساڈے باغی سانوں کیتے جان حوالے
کرن خراب رعیت تیری تے نقصان پوچاون
اک ساحر دے پچھے لگ کے نواں طریق بنایا
اوسدے نالوں جادوگر دا شان زیادہ جانن
اوسے نوں ایہہ سچا جانن جو کجھ اوہ بتلاں دا
شہر تیرے وچ ایسے بندے رہنے لائق ناہیں
نہیں تاں دین وگاڑن سبھدا اپنی لاگ لگاون
نالے کرن خوشامد شاہ دی چال جویں اشراراں
عربی بندہ جو کوئی لبھے حاضر کیتا جاوے
ہر کوچے نہیں پھرن بھلیندے عربی شکلاں والے
اپو اپنے کماں اندر رُدھے پھرن وچارے
کوئی وچار اسردے اُپر پالن پھرے وچیندا
ایہہ پرنوری چہریاں وچوں جاپن مرد رباّنے
بکر تمام اکٹھے کیتے لے چلے سرکارے
اسیں عبادت رب دی کارن آئے ایس زمینے
نال آرام عبادت اندر کجھ دن کراں گذارا
واللہ اعلم رب نوں معلم کیا فرمان سناوے
انہاں دہاتوں اپنی طرفوں سبھ مختار بناندے
پیش عدالت لائق ناہیں وافر سخن الانا
حضرت جعفرؓ آدر بارے کرم دا ز پکارے
طالب اجازت کرے حضور دل اندر آون والی

عربی وچہ ایہ حضرت جعفرؓ کیتا بول آوازہ
بھیجا حکم شتابی اُس نے بولن والیا یارا
دوجی واری حضرت جعفرؓ پھر اُنویں فرمایا
تریجی واری حکم سُنایا حضرت جعفرؓ تائیں
تن واری جد حضرت جعفرؓ ایہو آواز سُنایا
یعنے جتنے عربی بندے آن کھڑے دربارے
سُنکر حکم تمام صحابیؓ اُدیوں حاضر ہوئے
وچہ کچہری بیٹھے اگے دشمن اوہا پورا نے
پے گیا فکر دلاں دے اندر دیکھ اِنہاندے تائیں
کرکے چپ کھلوتے اُدیوں عاجز حال فقیراں
ایہ مسکین غریبی دعوی لیراں بدن دوالے
دیکھے شاہ انہاندی طرفوں دلوں قیاس اُٹھاوے
سبہ درویش غریب نمانے جاپن دردرنجانے
پچھیا شاہ قریشاں کولوں کہو قریشو حالے
ایہو لوک جنہاندی بابت شکوے تساں سُنائے
عمر بن عاص قریشاں طرفوں سی مختار تمامی
پچھیا پھر اصحاباں کولوں جانوں تسیں انہانوں
تاپھر حضرت جعفرؓ صاحب بولیا مرد سُنایا
ایہ پر ذرہ اُنہاندے پاسوں ایہ گل پچھی جائے
نا اسیں چور نہ یار انہاں دے نا کجھ مار لیاندا
کرن بیان جو اساں انہاندا کیا کجھ جرم کمایا
یا کوئی پت غلام بھتیجا ساڈے وچہ انہاندا
حد ایہ بات قریشاں کولوں سبھ دریافت ہوئی
نا ایہ چور نہ بردے ساڈے نا ساڈے قرضائیں
ایہ قصور جو ساڈے نالوں مذہب انہاں وٹایا

بہت پیارا لگا شاہ نوں لوں لوں ہو گیا تازہ
پھر کجھ اری بول سناویں ایہو آواز پیارا
اُدیوں نرم آواز شاہ نوں بہت پسندی آئیا
اسے طور آوازہ کرکے پھر یک وار سُنائیں
اُدْخُلُوْا یَا اَصْحَابَ اللّٰہِ شاہ تدوں فرمایا
بیشک نال امان اللہ دی اندر آون سارے
ہوئیں طریقہ پیش عدالت کر تسلیم کھڑوئے
چھڈ گھربار جنہاندے ظلموں آئے نکل نمانے
شالا آپ بچاوے ساتوں فضل کرم دا سائیں
وچہ مقابل بیٹھے جیوں کر طور امیراں
نور ایماناں دِستن سبہ دے چہرے برکت والے
انہاں وچہ شرارت والا نظر نہ کوئی آوے
طبع شریفوں معلم ہوندے ایہ کوئی مرد رہاتے
ایہو لوک تساڈے کولوں نس کے آون والے
ایہو لوک جنہاندے تائیں لین تسیں ہو آئے
کہندا ایہو جوان اساڈے یا سرکار گرامی
ایہ سردار قریش عرب دے آئے لین تساتوں
یا سرکار انہاندے تائیں بیشک اسیں پچھاتا
کس تقصیروں کس گناہوں ساتوں پکڑن آئے
نا کجھ ہور غلامی دعوی ساڈے اپر انہاندا
یا کوئی خون اُنہاندا کیتا یا کجھ مال چرایا
یا کجھ قرض وغیرہ بدلے ساتوں پکڑیا جاندا
کیہا قریشاں اپر انہاندے ایسا جرم نہ کوئی
نا کوئی ہور قصور نگاواں اسیں انہاندے تائیں
اسے بات اساڈے تائیں بہوں نقصان پہنچایا

کتنے لوک انہاندے پچھے شک شبہ وچ آئے
بڑا فساد اساڈے اندر رہیا انہاندی یاروں
ہووے حکم انہاندے تائیں نال اساڈے جاون
جد ایہ بات قریش کفاراں شاہ نوں بول سنائی
تاں پھر حضرت جعفرؓ کہیا سنو حضور گرامی
اسیں زمانے جاہل آہے ڈھہ قدیموں سارے
رب نبی دی ساڈے تائیں ہرگز خبر نہ کوئی
گل مردار حرام وغیرہ کھاواں مزے اڈاواں
لٹاں مال غریباں والے کر کے بے پرواہی
ایسی حالت وچ اساں پر رب نے کرم کمایا
بھیج دتا اک مرسل اپنا آپ خداوند باری
نام محمدؐ صلوات اللہ کردار اہنمایاں
بتاں کولوں مود رہیا رب دا راہ وکھایا
کڈھے دلاں اساڈیاں وچوں فسق فجور برانے
اس دے اپر اپنی طرفوں رب کلام اتارے
رات دنے اوہ لوکاں تائیں رب دے حکم سنادے
اسیں تمامی تابع اسدے مناں اسدے تائیں
اوہ آکھے جو چھوڑو لوکو کفر شرک بریائیاں
اساں نہ اپنے پیو دادے دا رستہ چھوڑ گوانا
جو کوئی اسدے آکھے لگ کے اسنوں سچا جانے
طرح طرح تکلیفاں دیکے ساتوں انہاں ستایا
سنیاں وڈا حلیمی والا اساں تساڈے تائیں
وطنوں ہو بے وطن مسافر پاس تساڈے آئے
سچو سچ حقیقت اپنی پیش حضور سنائی
کرے قیاس اساں لیے اندر سنگر شاہ حوالا

کتنے لوکاں مگر انہاندے مذہب آن وٹائے
ہوئی خراب عقیدے سبھ دے باہر حد شماروں
پیو دادے دا دین چھوڑن لوکاں توں سمجھاون
پچھیا شاہ اصحاباں کولوں گل کرو بن بھائی
کر کے عرض سناواں حاضر جتنی بات تمامی
وحشیاں وانگوں حال اساڈا سخت جہالت مارے
بت پرستی جوا بازی کار اساڈی آہی
وچ شراب زنا بدکاری اپنی عمر گواواں
ڈاڈھی فاسق فاجر ظالم قوم اساڈی آہی
سوہنا بدل رحمت والا ساڈے اپر دسایا
مکے وچ اوہ رحمت والا چشمہ ہویا جاری
جس اوہ کفر شرک بریایاں ساتھیں آن چھڑایاں
گل حلال حراماں کارن امر نہی فرمایا
نال محبت دسے ساتوں جو احکام ربانے
آدے حسد انہاندے تائیں غیرت کردے سارے
بت پرستی کولوں روکے تے توحید سکھاوے
ایہ سب ٹھاکر پوجن والے اسنوں منن ناہیں
ایہ آکھن پیو دادے ساڈے کیتیاں ایہو کاہاں
نا بریائیاں کولوں ہٹنا نا نیکی دل جاناں
ایہ سبھ اسدے دشمن ہوون کافر کرن دنگانے
آخر اساں انہاندے کولوں ڈیرا پٹ اٹھایا
جان بچا کے شہر تساڈے لیاں آن پناہیں
تو سرکار مناسب سمجھے حکم سنایا جائے
ایہ کجھ ڈیرا انہاں دا ساڈا ہور نہیں گل کائی
لیے رنگ اک پیغمبر رب دا جیسی آدن والا

وچ انجیل مقدس جس دی خبر مبارک آئی
واقف سی توریت انجیلوں شاہ نجاشی بھارا
جد اُس سنیاں تکے اندر ہویا نبی گرامی
کہن لگا اصحاباں تائیں جو اوہ نبی پیارا
جو کجھ پاک کلام الٰہی اُس دے اُپر آوے
حضرت عیسےٰ دا بھی اُس وچ ہوسی ذکر کتھائیں
پڑھ کے کجھ سناہو سانوں پاک کلام پیاری
تاپھر حضرت جعفرؓ صاحب نال کلام صفائی
سنیاں جدوں کلام ربانا شاہ نے سنے وزیراں
ساری مجلس رُنوں لگی چھم چھم ہنجوں آیاں
وچ سیپارے ستویں اللہ ذکر ایہو فرمایا

حضرت عیسےٰ آئد جس دی اگے بول سنائی
سب تعریفاں پاک نبی دیاں اگے جانن ہارا
علم ذریعے اُسلے تائیں لگ گیا پتہ تمامی
تکے دے وچ ظاہر ہویا کھلا نیک ستارا
سانوں بھی کجھ اُس دے وچوں ذکر سنایا جاوے
کیونکر جانے نبی تساڈا نبی اساڈے تائیں
کیونکر نبی تساڈے اُپر رب کتاب اتاری
وچ کچہری سورۃ مریم پڑھ کے خوب سنائی
اوسے ویلے اندر ہو گیاں تاثیراں
سُنے وزیراں تے مرداں ڈاہڑیاں لتاں پایاں
پہلیاں تن آیا تاں اندر ایہو اشارہ آیا

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ
اور جب سنیں جو اترا ہے رسول پر تو دیکھے ان کی آنکھیں ابلتی ہیں

مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا
آنسوؤں سے اس پر کہ پہچان لیا انہوں نے حق کو کہتے ہیں اے ہمارے رب ہم نے یقین کیا تو لکھ ہم کو

مَعَ الشَّاهِدِينَ ۝ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ
ماننے والوں کے ساتھ اور ہم کو کیا ہے کہ نہ یقین لاویں اللہ پر اور (اس پر) جو پہنچ چکا ہمارے

الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَن يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ۝
پاس حق اور ہم کو امید ہے کہ داخل کرے ہم کو ہمارا رب ساتھ نیک لوگوں کے

فَأَثَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
سو بدلہ دیا ان کو اللہ تعالیٰ نے اس کہنے پر باغ جن کے نیچے نہریں چلتی ہیں

خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
ہمیشہ رہا کریں ان میں اور یہی جزا ہے نیکی والوں کی اور جو لوگ منکر ہوئے

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝
اور جھٹلانے لگے ہماری آیتیں وہ دوزخی ہیں پ ۷ ع ۱

جد اوہ سُنن کلام الٰہی برسن نین انہاندے
آکھن اسیں ایمان لیائے یارب خالق سائیں
کیوں نہ اسیں یقین لیاواں نال خداوند باری
کراں امید اساڈے اُپر مولا کرم کماوے
رب فرماوے جو کجھ سانوں اُنہاں سوال سنایا
رہن ہمیشہ اسدے اندر موجاں جشن کریندے
جیہڑے لوک اساڈیاں آیتاں نا منن جھٹلاون
کہن مفسر ایہہ جو آیتاں تیئے چارے آیاں
حضرت جعفرؓ اسلے تائیں جدوں قرآن سنایا
اُسے وقت قریشاں تائیں دتا حکم زبانی۔
چلو اپنے گھوڑے پلانے بورئیے بستر چاہو
لیجاؤ سبھ تحفے اپنے جو کجھ تساں لیاندے
ہے منظور قرآن اسانوں جو کجھ انہاں سنایا
اسیں نہ ٹوراں نال تساڈے ایہہ مقبول ربانے
ایسا اثر وکھایا شاہ نوں پاک کلام ربانی
مومن ہو کر اصحاباں دی عزت رہیا کریندا
جد اوہ فوت ہویا تاں سنیا حضرت پاک نبیؐ نے
سن بیان قریشاں تائیں جد مایوسی ہوئی
ہو شرمندے خالی ہتھیں گھر نوں واپس آئے
بہت بے چین ہوئے سب کافر تکنکر ایہہ ناکامی
کیا کریئے ہن اوتھے ساڈا دس نہ کوئی چلے
دے دیکے تکلیف انہاں نوں آپے اساں نسایا
شاہ نجاشی کول انہاں نے عالی عزت پائی
رہن دیو ہن انہاں تائیں ساڈے کم نہ آون
ہور کوئی ہن نال محمدؐ کریئے چارہ۔ جوئی

حق پچھان کلام ربانا جنہوں نیر چلاندے
اپنے تین والیاں اندر لکھ اساڈے تائیں ا
آپ ہوتی جد کول اساڈے حق کلام پیاری
صالح لوکاں اندر سانوں داخل کیتا جاوے
اُسدے بدلے اساں انہاں نوں جنت وچ پہنچایا
ایویں نیکاں لوکاں تائیں اسیں جزائیں دیندے
ابوجہل دے ٹولے وانگوں دائم دوزخ جاون
شاہ نجاشی دے حق اندر پاک خدا فرمایاں
سن کر ہتیا راضی ہویا دلوں ایمان لیایا
میں نہیں ایتھوں جاون دیندا ایہہ بندے نورانی
جیکر اپنی عزت لوڑو نکل شتابی جاہو
کجھ پرواہ نہیں مُول انہاندی نا ایہہ رکھے جاندے
ہر تحفے تھیں بہتر تحفہ گھر ساڈے وچ آیا
چلو تسانوں رخصت ہوئی کر بیو کوچ نگاڑے
سخت محبت پاک نبیؐ دی کوں کوں وچ سمانی
پاک نبیؐ دی خدمت اندر تحفے رہیا گھلیندا
نال پیار جنازہ اس دا پڑھیا وچ مدینے ا
شاہ نجاشی مومن اوتھوں مُول نہ لوڑیا کوئی
مکے اندر ابوجہل نوں قصے آن سنائے
کرن دلیلاں آپس اندر رل شریر تمامی
ہن کجھ اہل اسلاماں اگے دال نہ ساڈی گلے
اپنے پیر کوہاڑا ماریا آپے گم گوایا!
ساڈا کجھ نہ بنیاں اوتھے سخت ہزیمت آئی
نکل گئے جو تھاں وچوں ہن اوہ داؤ نہ کھان
کیوں نہیں ساڈا تیر تسانے لگیا دے مت کوئی

تن چیزاں دی ہر بندے نوں خواہش ہووے بھاری
ویہ تن چیزاں جس بندے نوں حاضر کیتیاں جاون
آکھاں چل محمد تائیں جو شئی سانھیں لوڑے
ایہ کجھ سمجھ انہاں دی اندر ناقص عقلوں آیا
ایہو چیزاں قاتل ہوون کارن دنیا داراں
اتھوں نوڑی حد انہاندی اگے راہ نہ کوئی
دم دم ایہو خیال انہانوں آون دنیا والے
دنیا دے فرزند وچارے دنیا رہن پوجیندے
علی دولت دے دل جنہاں کدی نہ جھاتی پائی
ایہہ ہوون فضل الہوں باطن صاف جنہاندا
دنیا نوں کوئی چیز نہ سمجھن عارف رب دے پیارے
ہر دولت تھیں اعلیٰ دولت پاون نبی ربانے
کافر لوک قریش عربے دین ایمانوں خالی
جیکر سکدے پہنچ اتھوں تک ناقص عقل بناندے
ایہہ عقلی دوڑ انہاندی اتھوں تیکن آہی
کعبے اندر بیٹھے آہے سید کل اماماں
عتبہ نام قریشاں اندر بڑا اگلا دھڑ نامی
جوڑ مسودہ حضرتؐ تائیں لگا کہن " موکالا
قوم شریف گھرانہ اُچا حسبوں نسبوں عالی
اسیں تمام قبیلے اندر عزت تیری جاناں
ایہہ ساڈیاں تیتاں تائیں جو توں بُرا الاندا
نہیں تاں اسیں تمامی تیرے آہے خویش پیارے
اسے گلوں قوم اساڈی لڑتی لڑی ہوئی
جے توں ساڈے آکھے لگ کے ایہ گل دلوں گواندا
اسیں تمامی خادم ہو کے خدمت تیری کردے
سوہنی عورت بہتی دولت تے تیجی سرداری
بھاویں سخت ہووے اوہ کہیا اسنوں نرم بناون
حاضر کرساں اسدے اگے دعوی اپنا چھوڑے
دنیا والے انہاں گلاں دا جانن قدر سوائیا
اس تھیں اگے عقل نہ پہنچے بیدینیاں مرداراں
دل دی تاکی مولا دلوں بند جنہاں دی ہوئی
دنیا والی دولت ہمت سارے کم نکالے
دنیا پچھے دین گلیندے تے ایمان سڑیندے
ادنیٰ دولت دنیا والی اعلیٰ انہاں بنائی
دنیا دے اسباباں کولوں دور مکان انہاں دا
چوداں طبق جنہاں دے اگے شیشے وانگوں سارے
ایہہ قدر نہ جانن اُسدا جو لے سمجھ نمانے
اوہ کیا قدر پچھانن عاجز اعلےٰ دولت والی
سکے دے کے سونے تائیں کڈن چھوڑاون جاندے
کر منصوبہ آئے اک دن پاس حبیبؐ اکٹھے
حاضر ہو کر خدمت اندر لگے کرن کلاماں
ہر مجلس وچ گل کرن دے جانے ڈھنگ تمامی
ہیں توں ساڈا ویر پیارا بہت شرافت والا
مڈھوں دی سردار قدیمی قوم قریشاں والی
ذاتوں اتے صفاتوں تیرا قدر بلند پچھاناں
بہت فساد پیا اس گلوں آپس وچ دوہاندا
اسے گل نے ساڈے اندر ویر اٹھائے بھارے
اک دوجے نوں آپس اندر ویکھ نہ سکدا کوئی
تاں توں نہ بُرا الاندا فتنہ دور ہو جاندا
جو فرمان سناندوں سو ہوں سر چشماں پر دھردے

میں بھی تیری خدمت کارن حاضر ہو لوں بجا نوں
جے کر ہووے خواہش تینوں دولت دنیا والی
اتنی دولت تیرے کارن کراں اکٹھی بھالی
سبھیں وِدھ کے گھر تیرے وِچ ہوون مال خزانے
جیکر ساتھیں مکے اندر چاہیں توں سرداری
دیکر تاج حکومت تینوں اپنا شاہ بناواں
یا پھر جیکر تیرے تائیں مرض عشق دی ہوئی
جس عورت دے کارن ہووے دلوں محبت تیری
جیکر نال کسے دے نائیں خاص محبت دل دی
گھر میرے اک بیٹی اپنی سندر شکل کنواری
جے توں باز آویں اس گلوں بخش دیاں اوہ تینوں
جو کجھ طلب کریں توں ساتھیں حاضر کراں تمامی
اسے طرح تمامی بولن عجز نیاز سناون
ایہہ سبھ چیزاں پاک نبیؐ نوں اگے رب فرمایاں
ایتھے اوتھے دوہیں جہانیں جو پیدائش میری
دنیا وِچ بھی شاہی درجہ آخر وِچ بھی شاہی
وِچ مقدر ایسے وڈے ہوون نصیب جنہاں نوں
دوہاں جہاناں دی سرداری تینوں جنہاں نے آوے
دنیا آخر دوہیں تھیں ہوون دولتاں عالی
اعلیٰ دولت عقبےٰ والی رب جہان نوں دیندا
سارا جنت حوراں بھریا پیش غلام جنہاں دا
جس گلوں سردار دو عالم عالی دولتاں پایاں
سن سن باتاں سرورِ عالم کہیا قریشاں تائیں
پڑھ سورۃ حم السجدہ اول کجھ سنائی
اس تھیں بعد محمدؐ سورۃ پہلیاں تن آیاتاں
وِچ جنہاں دے کافر مومن رب تحریر سنائے

مناں حکم تمامی تیرا جو توں کہیں زبانوں
مالا مال کراں اسیں تینوں دیکر دولت عالی
جتنی قوم اساڈی وِچوں کسے امیری پائی
کرن تمامی رئیساں تیریاں جتنے خویش بیگانے
کل قریشاں اُتے تیری کراں حکومت بھاری
ہوواں اسیں رعیت تیری تابعدار سداواں
تا بھی دس جو تیرے کارن دارو کریئے کوئی
اوہ اسیں لیاواں حاضر ذرہ نہ کرساں دیری
تابھی جیسی عورت چاہیں ایسی تینوں ملدی
سارے ملک عرب تھیں ودھ کے صاحب حسن حیا دی
نالے دیواں دولت وافر کجھ پرواہ نہیں تینوں
ایہہ وِدھ گھٹ آکھ نہ ہرگز تباں ساڈیاں تائیں
ایہہ حضرت نوں ایہہ باتاں کد دل پسندی آون
اے محبوبا تیری خاطر نعمتاں سبھ بنائیاں
کیتا اساں تیار تمامی سبھ کجھ خاطر تیری؛
ہر نعمت ہر دولت تینوں بخشی پاک الٰہی
مولا باجھوں ہور کسے دی کیا پرواہ تہانوں
دنیا دی سرداری عاجز قدر اوتھے کی پاوے
کیہڑے کم ایلی اوتھے دولت دنیا والی،
اودے دولت فانی تھیں اسنوں کون چھوڑیندا
کویں پسند انہاں نوں آوے ناقص حسن زنانہ دا
اوس اگے ایہہ فانی چیزاں کیسے لیکھے آیاں
سن دِتا نوں اسیں خدا دی پاک کلام سنائیں
جس دے وِچ کفاراں کارن سخت نصیحت آئی
کیتیاں پڑھ کے پیش انہاں دے سید مخلوقاتاں
تاں دے عمل نتیجے جو جو دوہاں کارن آئے

اَلَّذِیْنَ كَفَرُوْا وَ صَدُّوْا عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ اَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ○

جو لوگ انکار کرتے ہیں اور خدا کی راہ میں روک ڈالتے ہیں ان کے اعمال اکارت جائیں گے

وَ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَ اٰمَنُوْا بِمَا نُزِّلَ عَلٰى مُحَمَّدٍ

اور جو لوگ یقین لائے اور اچھے کام کئے اور مانا جو اتارا ہے محمد (صلے اللہ علیہ وآلہ وسلم)

وَّ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ ۙ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَیِّاٰتِهِمْ وَ اَصْلَحَ بَالَهُمْ ○

پر اور وہی حق ہے ان کے رب کی طرف سے دور ہو جائیں گی ان کی برائیاں اس سے اور ان کے حالات بھی اچھے ہو جائیں گے

ذٰلِكَ بِاَنَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَ اَنَّ الَّذِیْنَ اٰمَنُوا

یہ اس لئے کہ منکروں نے پیروی کی باطل کی اور ماننے والوں نے

اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَّبِّهِمْ ؕ كَذٰلِكَ یَضْرِبُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ اَمْثَالَهُمْ ○

پیروی کی حق کی جو ان کے رب کی طرف سے ہے اسی طرح خدا سمجھاتا ہے لوگوں کو مثالیں دے کر ع ۵ پ ۲۶

کافر جو انکار کرن تے روکن رب دے راہوں ۔ ضائع سبھ اعمال انہاندے رد ہوئے درگاہوں
ایپر جیہڑے مومن ہو کر چنگے عمل کریندے ۔ جو کجھ اتریا اُپر محمدؐ اسنوں سچ منیندے
کرن یقین پچھانن اسنوں حق کلام خدائی ۔ بیشک نبی پیارے اُپر رب دی طرفوں آئی
ایسا لوکاں تھیں رب فضلوں دور کرے برائیاں ۔ دم دم حالت نیک بنا ندی پاون سبھ بھلیائیاں
کافراں دے سبھ عمل اکارتھ اسے گلوں جاون ۔ باطل دی اوہ تابع ہوون حق دی طرف نہ آون
مومن تابع حق دی ہوون اپنے رب دی پاروں ۔ تاہیں عمل قبول انہاندے خالق دی سرکاروں
آخر ایہ کجھ عمل نتیجہ آیو آپ دوہاں دا! ۔ ایویں رب مثالاں دے کے لوکاں نوں سمجھاندا
پڑھ ایہ آیتاں سرور عالم کافراں نوں فرمایا ۔ سنیاں تساں جواب اساڈا جو کجھ اساں سنایا
دونویں رستے کھول سنائے جو کجھ حکم ربانا ۔ اکول جنت اکول دوزخ جا ہو جتول جانا
ایہ گل سن کر کافراں میں سبھنوں کا ڈر آئی ۔ ڈاڈے تنگ پئے آ ظالم بات نہ بننے کائی
جو منصوبہ جوڑلیا دن جاندا سبھ ازائیں ۔ جتول جاون سدھ نہ ڈھکے ایپر سمجھن نائیں

رفتن کفار پیش ابوطالبؓ

ہکدن پھیر ابوطالب ول رل مل سارے جاون ۔ چاچے پاک نبی دے تائیں لگے آن ڈراون
ابوجہل تے عتبہ شیبہ ایویں ہور بتیرے ۔ وچہ قریشاں سمجھے جاندے جو سردار وڈیرے

کہن لگے بوطالب تائیں توں ہیں وڈ کا ساڈا
اپر آن بھتیجے تیرے سانوں سخت ستایا یا
روک دیہو تسیں اُس دے تائیں ہجائے اس گلوں
آول اسیں تساڈے تائیں دب کنوں سمجھاں
سدلویں پھر توں بھی اپنے کل حمایت والے
اتنی بات سُنا کر کافر جلدی کنڈ وکھائے
بوطالب نے پاک نبیؐ نوں اپنے پاس بولایا
نال محبت آکہن لگا سرور عالم تائیں
جو اوہ آکہن تیرے تائیں سن لے بات نہاندی
پچھلی عمراں نال انہاں دے طاقت لڑن نہ مینوں
ایہ گل سن کر دل دے اندر سوچیا نبیؐ پیارے
نال اسدے کجھ رہندی آہی سانجھ تکے وچ میری
جدکوئی ایسا موقعہ ہووے مدد مینوں دیندا
شاید تنگ پیا ہن ایہ بھی چھڈنا پیا اساتوں
ایہ گل سوچ دلے وچ حضرت چاچے نوں فرمایا
جے توں میرے سجے کھبے سورج چن ٹکاویں
تا بھی میں اس کم اپنے تھیں ہرگز باز نہ آواں
جدتک رب رسالت میری ظاہر نہ فرماوے
ایہ تبلیغ رسالت والی سر دے نال نبھاواں
اتنی بات سُنا کر حضرت چاچے نوں فرمایا
رخصت کر دیہو میرے تائیں اپنی اسیں نبھاواں
ایہ گل سُن کر چاچے تائیں ڈاڈھی شفقت آئی
نال محبت اوہا چاچا بول جواب ایہ دیندا
جیونکر تیری مرضی ہووے کرجاں ورت اُڈاندا
اپنی طرفوں جتھوں تائیں طاقت ہوسی میری

ہن تک اساں برابر جاتا عزت ادب تساڈا
تیاں نوں اوہ بُرا لاوے بڑا فساد مچایا
نہیں تا پھیر ناراض نہ ہونا تساں اساڈے ولوں
جیکر تسیں نہ روکو اس نوں آپے اسیں ٹھہراں
اُس دے بھی سب ڈبے جاسن جتنے چیلے بالے
اپنی طرفوں بوطالب نوں دھمکی دتی جاندے
جو کجھ کافر کہہ گئے اسنوں سارا ذکر سُنایا
بیٹا انہاں قریشیاں کولوں اپنا آپ بچائیں
نہیں تا پھر تلوار انہاندی میتھوں سہی نہ جاندی
آجا باز اساڈے آکھے کراں نصیحت تینوں!
چاچا بھی ہن ساڈے کولوں لگا ہون کنارے
نال قریشاں میری طرفوں کردا گل چنگیری
سمجھ وڈیرا ہر کوئی اس دا خوف لحاظ کریندا
ایپر مولا ساتھ جنہاندے کیا پرواہ تنہاتوں
چاچا جو کجھ اسانوں مولا دتوں آئیا
اسدے بدلے میرے کولوں رب دا حکم چھڑاویں
ساری دنیا صدقے کر کے اس تھیں گھول گھماواں
قسم خدا دی ایہ کم میتھوں مول نہ چھوڑیا جاوے
یا اسلام کرے رب غالب یا وچے مر جاواں:
لے چاچا ہن تیرا ساڈا رب وچھوڑا پائیا
ہوسی حافظ ناصر میرا خالق پاک سچاواں
استقلال رسول اللہ دے کیا تاثیر وکھائی
اپنے نالوں تیرے تائیں میں نہیں جدا کریندا
میں نہیں تینوں منع کریندا نا اسلام چھڈاندا
مردیاں تیکر دلوں بچانوں کراں حمایت تیری

ہیں توں بہت پیارا میتوں دیر پیارے جایا
اس تھیں بعد قبیلہ اپنا بوطالب سَد وایا
ہاشمیاں تے مطلبیاں تھیں جتنے لوک تمامی
بھاویں بہتے لوک اُنہاں ہیں مُسلم اجے نہ ہوئے
مکے اندر ہور قبیلے جتنے آہے سارے
اتھوں تیکن دوہاں وَلاں دی سخت عداوت ہوئی
لیسنا دینا ملن بولن بند تمام کرایا
جیکر ہاشمیاں دے وچوں قتل کوئی ہو جاوے
نا کوئی کرے حمایت مدد ہرگز ہاشمیاں دی
ایسی سخت قریشاں طرفوں جدوں عداوت ہوئی
نال قریشاں سنگی آہا جتنا شہر تمامی
آخر جتنے بوطالب دے خویش قبیلہ سارے
پاک نبیؐ تے بوطالب بھی نال انہاندے آئے
داہنگ حصاریاں غار وچالے کردے تنگ وچارا
رسد وغیرہ پہونچن والے جو سامان تمامی
جھکھے تسے ہاشمیاندے رووَن لڑکے بالے
لنگھن اوس پہاڑاں جیہڑے اہی اڈدے جاندے
تن سالاں تک وچ مصیبت ایسے طور لنگھائے
کیتا اس ویلے سرور عالم استقلال وکھائیا
جے توحید نہ حضرت تائیں ہوندی کدی پیاری
اپر اوس حقیقی مرسل کامل جو ملنے والے
ایسی حالت وچ بھی اپنا پورا کم نبھائیا
بعض دناں وچ اہل عرب دا سی دستور پرانا
سال اندر اوہ حرمت والے جدوں مہینے آون
جتھے وعظ سناون کارن حضرت موقعہ پاندے

ہیں کیوں کراں جدائی تینیں تھیں بوطالب فرمایا
پاک نبیؐ دی مدد کارن سبہ نوں حکم سنایا
شامل ہو گئے مدد کارن نال رسول گرامی
اپر سبہ حمایت اُپر کھران بنھ کھلوئے
ہاشمیاں دے نال تمامی ہوئے مخالف بھارے
مکے اندر ہاشمیاں دا دوست رہیا نہ کوئی
سبہ لوکاں اک کاغذ لکھ کے کعبے وچ لٹکایا
اس دے بدلے قاتل اُپر جرم نہ کوئی آوے
گویا واجب قتل تمامی جتنی قوم انہاندی
ہاشمیاں چھپن باہجوں چارہ رہیا نہ کوئی
تھوڑے لوک قبیلہ ہاشم پاک نبیؐ دے حامی
آکر غار پہاڑ دی وچ چھپے سبہ وچارے
بھی سبہ سنگی پاک نبیؐ دے جو ایمان لیائے
دشمن لوکاں آون جاون بند کردتا سارا
کیتے بند قریشاں لوکاں طرف رسول گرامی
کجھ نہ کچھ پلے کر نقیر دن حال غریباں والے
سن آوازے روندیاں دے بہت بے چینی پاندے
ہولا جانے نال انہاندے جیوں اوہ روز دہائے
جس توحید الٰہی کچھے سبہ دا بوجھ اٹھایا
ہک پل وچ مصیبت سبھ دی دور ہو جاندی ساری
کر منظور سہے تکلیفاں عہد الٰہی پالے
وعظ کلام نہ چھوڑیا اپنا نا ذرہ گھبرایا
بُرا پچھانن اُپر کسے دے ظلموں ہتھ اٹھانا
سرور عالم نکل پہاڑوں آسے پاسے جاون
شروع کرن تبلیغ اسلامی رب دے حکم سناندے

جد دن دہاڑے ختم ہو دن اوہ حمیت بندشن دے ❊ جا آرام کرن پھر واپس اودسے غار وچ جالے
تا جو تن سالاں دا عرصہ ایسے طور لنگھایا ❊ آخر استقلال نبیؐ دے اپنا اثر دکھایا
قدرت ربدی بعض مخالف نرم انہیں جے ہوئے ❊ ہاشمیاں دی مدد کارن آپے اٹھ کھلوئے
کرن صلاحیں آپس اندر کیا تجویز بناواں ❊ دیاں خلاصی ہاشمیاں نوں غاروں کڈھ لیاواں
اودھروں اپنی قدرت ظاہر کیتی حق تعالیٰ ❊ گل کے ڈگا کیبے اوتوں کاغذ لکھت والا
تن برساں دا عرصہ اسنوں آکر دیدوں دھاتا ❊ کیڑیاں چٹے حرف تمامی کاغذ ہویا پرانا
جو تحریر آہی اُس اُپر چٹ تمامی ہوئی ❊ ثابت اسم محمدؐ باجھوں حرف نہ رہیا کوئی
جتنے اپنے نام قریشاں اُسلے اُپر لکھائے ❊ بلکہ نہ رہیا نام اوہناں دا سارے رب اُڈائے
باقی نام محمدؐ اگو وانگوں شمس نورانی ❊ اُسن سلامت کاغذ اُتے رہ گئی اوہا نشانی
اُس وے اندر ایہو اشارہ رکھیا حق تعالیٰ ❊ روشن نام حبیب میرے دا کون مٹاون والا
کسے دہاڑے دشمن اُسدے ہو جاون سب فانی ❊ روشن نام محمدؐ والا رہسی دوہیں جہانی
جیونکر اس کاغذ دے اُتوں مٹ گئے نام انہاں دے ❊ دُنیا تیں بھی ایونہیں اکدن جاسن دے کھاندے
جیونکر نام والا امن سلامت رہیا ❊ ایسے طور تمام عرب وچ رہ سی نام ایہا ہا
ہر دشمن پر غالب آ کے فتح مبارک پاوے ❊ کل دنیا وچ اُسدی پاروں رب سلام پھیلاوے
دوہیں جہانیں دشمن اُسدے پاون قہر سزائیں ❊ روشن رہسی ناداں اُسدا روز قیامت تائیں
ایونہیں سورۃ کوثر اندر حکم خدا فرماوے ❊ دوتی دشمن تیریاں سندا تخم اٹھایا جاوے

اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ ○

تیرا دشمن (دم بریدہ) (ہلاک ہونے والا) (قطع نسل ہے)

قصہ کوتاہ جد اوہ کاغذ خالق پاک گرایا ❊ ناعہد قریشاں والا جو کعبہ وچ لکھایا
ل گیا اُس دے ڈگن سیتی موقع عجب تنہاتوں ❊ ہاشمیاں دے لیاون کارن آیا خیال جنہانوں
اوسے ویلے ہاشمیاں نوں خبر انہاں پہنچائی ❊ نکلو غار وچوں ہن ہوگئی تساں رہائی
ڈگ پیا اوہ کاغذ گل کے ہو کر بہت پرانا ❊ ہن نہیں کسے تساڈے اُپر ظلموں ہتھ اٹھانا
ایہ گل سُن کر ہاشمی سارے غاروں باہر آئے ❊ نالے حضرتؐ سرور عالم خود تشریف لیائے
اپر پھر بھی مکے اندر ایسی تنگی ہوئی ❊ خوف قریشوں پاک نبیؐ دا وعظ نہ سُن دا کوئی

ذکر سفر طائف

مکے وچوں پھر سرور عالم طائف دے ول آئے
اوتھے بھی کجھ لوک مخالف ہو گئے سخت انہاندے
اک ظالم نے ظلموں ایسا پتھر سخت چلایا
اوہ پر کجھ پرواہ نہ کیتی پاک حبیب غفاری
اتنا خوف نبی نوں آیا باہر حد شماروں
نیڑے کھوہ آہا اک اوتھے کسے یہودی والا
ویکھ یہودی آکھن لگا سرور عالم تائیں
تا پھر حضرت کلمہ طیب اس نوں بول سنایا
اس وچیں تبھے سرور عالم نام اپنا فرمایا
سن کر نام یہودی تائیں ڈاڈھی کاڈر آئی
جیکر اوتھوں سرور عالم اوتویں واپس آئے
اوہ صاحب لولاک پیارا اتے محبوب خدائی
اِنَّا اَعْطَیْنٰکَ الْکَوْثَرْ جسدے حق وچ آیا
ویکھو ہنے شتابی اس دا جانن قدر موکالے
جتنے دشمن رہی اُس دے بغیر مان نکالے
بھادیں وڈیاں خلقاں ذالا اوہ محبوب تعالیٰ
سنو حقیقت جدوں پیاسے حضرت واپس آئے
سفر اندر سی اک اکلا پاک حبیب سہارا
جد کوئی کافر پاک نبی نوں پتھر آن مریندا
ہیں قربان رسول اللہ تہیں ماپیو گھول گھماواں
جیہڑے دشمن پاک نبی نوں تکلیفاں پہنچاندے
طائف دے وچ جدوں کفاراں پتھر آن چلائے

بہت دناں تک اوس علاقے وعظ کلام سنائے
دور کھلو کے دلے مارن جد ایہ وعظ سناندے
زخمی ہو گئی پلی مبارک خون نہایت آئیا
منہ وچیں کلمہ پلیاں چوں خون مبارک جاری
سخت پیاس ہوئی آ حاضر جس دے نکلن وچوں
پانی پیون کارن اس پر پہنچے نبی تعالےٰ
پانی کول نہ پیویں پہلوں اپنا نام بتائیں
اوّل رب دی وحدت والا حکم اونہوں پہنچایا
میں ہاں خاص رسول محمد بھیجیا رب دا آیا
میں نہیں پانی پیون دیندا سخت کلام سنائی
رب دا حکم سنا دن بدلے کیا کیا دکھ اٹھائے
ساری دنیا جس دی خاطر خالق پاک بنائی
بعد اں وچ صاحب کوثر پانی نوں ترھایا
آ گئے جدوں سپاہی رب دے گرایاں لاون والے
جیکر کدی نہ توبہ کرسن بدلے دیسن سارے
پیر سر ظالم تہیں بدلہ رب نہ چھوڑن والا
سایہ دیکھ کھجور بکی دا اوتھے آن کھلوئے
دو جا ساتھ نبی دے آہا زیدؓ غلام پیارا
ہتے پتھر زید پیارا اپنے اُپر جھلیندا
کیسی شفقت رحمت والا اوہ سرور انبیاواں
سرور عالم حق انہاندے نیک دعا فرماندے
بیٹھ کھجور کھلو کے حضرت ایہ کلمے فرمائے

اَللّٰھُمَّ اھْدِ قَوْمِیْ اَللّٰھُمَّ اھْدِ قَوْمِیْ فَاِنَّھُمْ لَا یَعْلَمُوْنَ ○ الخ

اے میرے مولا میری قوم کو ہدایت دے اے میرے مولا میری قوم کو ہدایت دے کہ وہ مجھے نہیں پہچانتے ہیں۔

یارب آپ ہدایت کرتوں قوم میری تائیں
دے توں سمجھ انہاندے تائیں میریا مالک سائیاں
کریں نہ مار ہلاک اُنہانوں قہروں بار خدایا
بھیجیا تدھ ہدایت کارن مینوں وچہ جہاناں
جو کجھ ایہہ بے سمجھی یاروں دکھ پہنچادن مینوں
کرتوں اپنے فضل کرم تھیں آپ حمایت میری
اگلیاں قوماں اہناں پر قہر نہ بھیجیا جاوے
یا پھر نسل انہاندی وچوں ایسا کوئی اٹھ ہووے
توں ارحم توں اکرم اللہ رحم کماون والا
جیکر شامل حال میرے دے مدد تیری ہوئی
بھاویں دشمن میرے تائیں دیون دکھ ایذائیں
واہ سبحان اللہ کیا حضرتؐ صاحب خلق حلم دا
جے اُس وقت حبیب خدا دا ایہی دعا فرماندا
ایپر حضرت حق انہاندے نا چاہی برپائی
کیا رب خلق حلم دا مادہ بخشیا حضرت تائیں
زخموں زخم مبارک پلیاں چلن خون فوارے
ایسی نازک حالت وچہ بھی اوہ سرور نبیاں دا
جنہاں شریراں پتھر مارے پانی بند کرایا
رحمتؐ عالم دیریاں اُتے رحمت کرم کماون
لے فرماناں کارن جنہوں اتنی شفقت آوے
وچہ تکلیفاں سرور عالم جدوں دعا فرمائی؛
طائف تھیں جد مکے اندر واپس ہو کر آئے
بہت مسافر مکے اندر آسوں پاسوں آون
روز نویں سر نویں مسافر آ کر حاضر ہوندے
تو کیہ اہناتوں جل مردے کافر مکے والے

ایہہ عاجز ناواقف میرے مینوں جانن ناہیں
سچا نبی پچھانن مینوں نادیون ایذایاں
نہیں ہلاک کراون کارن میں دنیا وچہ آیا
ایپر میرا قدر نہ جاتا بے عقلاں نادانان
کجھ نہیں حاجت عرض کرن دی سبھ کجھ معلم تینوں
کریں ہدایت آپ اہناتوں ایہو دعا ہے میری
کیوں نہیں تاں انہاندے وچوں کوئی ہے اپت یاد
جیہڑا تیرا امر قبولے شربت وحدت پیوے
ہر عاجز نوں دیریاں کولوں آپ بچاون والا
تا پھر مینوں کسے طرح دا خطرہ خوف نہ کوئی
تا بھی آپ ہدایت یارب کریں انہاندے تائیں
کرے دعائیں ویریاں کارن شہ عرب عجم دا
قہر کنوں رب خیر تیاندا تخت شریف اُڈاندا
جد چاہی تا ویریاں کارن اُس چاہی بھلیائی
بُریاں نال کرے بھلیایاں واہ شفقت دا سائیں
پانی دین نہ پیون جوگا دشمن رب دے مارے
قوم انہاں دی خیر خواہی دیہہ کھڑا دعا فرماندا
کرے دعائیں انہاں تائیں دیویں سمجھ خدایا
مت کسے ویلے ہدایت پاون دوزخ تھیں بچ جاون
مومن تابعداراں تائیں کوبن نہ اوہ بخشادے
فضل الٰہوں مہلت عمر دی سکن اُپر آئی
سبھ تکلیفاں دھوون والے رب اسباب بنائے
سن دے کلام نبیؐ دا اثر ہدایت پاون
سن سن وعظ نصیباں والے داغ دلاں دے دھوندے
صابن نال نہ چھٹے ہوون اصل جنہاندے کالے

طرح طرح دے اپنی طرفوں حیلے کر کر تھکے
سب تجویزاں پورا نہا توں جان کجھ کم نہ آیاں
جو کوئی نواں مسافر آوے اوہنوں ڈک ہٹیندے
آکھن ہے اک رہندا جادو ساز فلانا
ایسا اثر کلام اس دی وچہ جو سُندا ہکواری
جو کوئی اُسدیاں گلاں سُندا یا اس کول کھلوندا
اوسدے وچہ غرق ہو جاوے ایسا جادو پاوے
بڑی کتاب بک جادو والی سبھنوں ہے سُناندا
اسے طور نبی دے دشمن سبھ نوں گلہ سُناون
جیوں جیوں ور کھماون اندر سویری زور لگاندے
دن دن شمس رسالت والے کدھیاں آن شعاعیں
جیوں جیوں لوک ملنے والے خبر نبی دی پاون
تاں بہت انصار نبی دے ہو گئے وچہ مدینے
کر چکے سب حیلے اپنے پیش نہ جاوے کوئی
آکھیر سخت سوالاں اُتے بدھا لک شریراں
جیہڑی بات نہایت اوکھی جاپے نوں انہاتوں
کئی سوال انہاں نے حضرت کر کے حل وکھائے
جیہڑی بات انہاں دی حضرت پوری کر دکھلاون
ہوڑ کوئی منصوبہ مشکل پھیر آپیش کریندے
شق القمر جیہے مد معجزے نظر انہاں نوں آئے
ایسے طور ہزاراں معجزے حضرت رہے وکھائے
پاک نبی نوں نبی نہ سمجھن تاں پیغمبر جانن
کرن شکایت پاک نبی دی جیوں جان نکالے
دستو کوئی اساڈے تائیں علم نجوموں حالا
آکھن نجومی اپنے علموں ایہ گل دسیں پچھاتا

ایہ پروعظ کلام نبی دا ہرگز روک نہ سکے
آخر ہر دروازے اگے چوکیاں آن بہایاں
بہت شکایت پاک نبی دی آپو آپ کریندے
نام محمد سدن جس دا اُس لے پاس نہ جانا
پھر کوئی بات کسے دی اسنوں مول نہ لگے پیاری
کلمہ کسے دا ہے نہ ہرگز ایسا تو ہوندا!
پیو دادے دا دین چھوڑاوے اپنے رنگ بنادے
جو کوئی اسنوں پڑھدا سُندا عقل شعور گواندا
ایہہ عاشق صادق جیہڑے ہوڑیاں باز نہ آون
تیوں تیوں عاشق پاک نبی دے ونے ہوندے جاندے
پہنچلی روشنائی اسدی توڑ ملے تائیں
عاشق ہو کر قدماں اندر کئی آون کئی جاون
اس گلوں پھر گھابرے آکے کافر لوگ کمینے
دل وچہ بے ایماناں تائیں سخت حیرانی ہوئی
کرن سوال آ طرح طرح دے سگھر گھڑ کے تبیراں
پچھن آکے حضرت کولوں دیہو جواب اسانوں
طرح طرح دے معجزے ڈٹھے تاں ایمان لیائے
جادو کہہ کے نسن اوتھوں پھر دوجے دن آون
جیکر اوہ بھی حل ہو جاوے تاں ایمان لیسندے
اوہ بھی انہاں نہ منتے ہرگز جادو سبھ بنائے
منن کویں پلید فقیرا ایہے نصیب جنہاندے
کر دے دی شاعر سدن جادو ساز پچھانن
پچھدے پھرن نجومیاں کولوں منکر رب دے مارے
ہے سی نواں پیغمبر کوئی اج کل آون والا
ہوناسی اک ایس زمانے کامل نبی مہربانا

دیوے خبر زمانہ اس دی نالے کہن ستارے ۔ وقت نشان ظہور اُس دے پورے ہو گئے سارے
ایسے طور یہودی عالم خبراں سب بتاون ۔ ایہہ دشمن پاک نبی ہووے نا ایمان لیاون
پہلے دن تھیں نال نبی دے ایویں ویر اہناں دا ۔ خلق نبی تے ویر اُنہاں دا ذکر نہ کیتا جاندا
ہن کجھ بول منہی سورۃ دا شان نزول سنائیں ۔ جیونکر رب عنایت کیتی نبی پیارے تائیں

شان نزول سورۃ والضحیٰ شریف

وچہ تفسیر عزیزی حضرت شمس الہند لیایا ۔ شمس رسالت حضرت والے جدوں ظہور پایا
قاصد بھیج مدینے اندر مکے دیاں کفاراں ۔ اہل کتاب یہوداں کولوں کجھ گھلیاں اخباراں
ہے ہک شخص اساڈے اندر ہویا اس زمانے ۔ دعویٰ کرے نبوت والا اپنی نال زبانے
آکھے میں ہاں مرسل رب دا سنوں پیر بتائیں ۔ کرو تمام اطاعت میری جو کجھ تیں فرمائیں
کتنے لوک اساڈے وچوں اس نے نال رلائے ۔ دیتے کلمہ نام اپنے دا دھرا دین سکھائے
تسیں تمام اساڈے بھانے صاحب علم سیانے ۔ علم کتابوں علم نجوموں واقفکار پرانے
دسو کوئی طریقہ ایسا تسیں اساڈے تائیں ۔ جس دے نال ازمائیے اسنوں سچا ہے یا ناہیں
کل نشان پیغمبراں والے معلم خوب تساتوں ۔ دسو جیونکر معلوم ہووے اس دا حال اسانوں
ایہ گل سن کے کہیا یہوداں اس تھیں پچھیا جاوے ۔ جیکر ہے اوہ نبی ربانا تن باتاں فرماوے
اول ذوالقرنین سکندر جو مقبول ربانا ۔ کھول سناوے قصہ اس دا جیونکر حال وہانا
دوجا کہف اصحاب جو گذرے اگلے وچہ زمانے ۔ پچھو حال انہاں دا اوہ بھی آہے مرد یگانے
وچہ توراۃ ایہ دوویں خبراں رب صاحب فرمایاں ۔ باجھ رسولاں ہور کسینوں نہیں خدا سمجھایاں
جے اوہ پورے طور انہاں دی کر تفصیل سناوے ۔ تاں اوہ برحق نبی ربانا بیشک سمجھیا جاوے
تریجا حال حقیقت روح دی جو کجھ رب بنائی ۔ کسے نبی نوں اج دن توڑی نہیں خدا سمجھائی
پچھو ایہ بھی اس دے کولوں جیکر جوڑ سناوے ۔ تاں پھر اوہ حکیم پچھانوں نبی نہ آکھیا جاوے
کیوں جو اگے دنیا اندر جو کوئی مرسل آیا ۔ اصل حقیقت روح دی بابت کسے نہ کجھ فرمایا
جیکر ایہ بھی رب دی طرفوں سچا نبی ربانا ۔ لہسی امر خدا دے باجھوں میں کجھ بول نہ جانا
نہیں تاں پھیر حکیماں وانگوں حکمت لہسے جگاندا ۔ سو تجویزاں جوڑ سناوے نبی نہ آکھیا جاندا
ایہ تن باتاں جدوں انہاں نوں لوک یہود سکھایاں ۔ سن کر کفاراں تائیں بہت پسندی آیاں

کہن لگے کجھ خبر نہ اسنوں علم کتاب نہ جانے
نویب سوال اساڈے تائیں اہل کتاب سکھائے
خوشی خوشی آحاضر ہوئے پاس رسول گرامی
پھیکر انہاں سوالاں سندا دیو جواب امامی
سنکر اوہ محبوب خدا دا کافراں نوں فرماندا
دل وچہ ایہا خیال نبی نوں راتیں کراں دعائیں
تاں لے اکثر اوندا ہے سی راتیں وحی پیارا
اسپر جلد ایہ ہیلکے والا حضرت حکم سنائیا
اسے گل تھیں غیرت ہوئی خالق دی سرکاروں
پندرہ روز تیا دن بعضے گھٹ ودہ بھی فرماون
انہوں وچہ شمار دناں دے ادیاں فرق تبایا
تاں کفاراں وعدہ کیتا پاک رسول گرامی
وچہ اڈیکاں پاک نبی نوں رات گذشتہ ہوئی
کرن دلیلاں سرور عالم فکر دلے وچہ دھانا
جیوں جیوں دیر ہووے تاں حضرت کردے فکر ہویا
فجر ہوئی تا آگئے کافر پاس رسول پیارے
حضرت کجھ جواب نہ دیون باہجوں امر ربانے
جد تک وحی خدا دی طرفوں نا کجھ حکم لیاوے
حضرت رب دا حکم اڈیکن بول نہ کجھ فرماون
آپو آپ شرارت اُپر کھولیاں آن زباناں
کوئی آکھے تدہ گل اجہ کا وعدہ سی فرمایا
کوئی آکھے ہن رب اپنے نوں کیوں نہیں عرض سناندا
کوئی آکھے توں رب دی طرفوں کیونکر نبی سداندا
کوئی آکھے توں ایہو جہے سہ وعدے فرماندا
اسے طور تمامی کافراں آن مزاخ بنائی

عالم باجھوں دسنے مشکل ایہ حالات پورانے
آپے بند جواں بوسی جس دم اساں سنائے
خدمت وچہ سوال اوہ تنے کیتے عرض تمامی
بیشک اسیں ایمان لیاواں منّاں نبی تساں نوں
بھلکے اسیں تساڈے تائیں دیاں جواب بہاندا
جو کجھ وحی جواب لیاندا کہاں نہاں دیتائیں
اسے خاطر بھلکے والا حضرت کیتا کارا
انشاء اللہ پاک زبانوں کہنا یاد نہ آئیا
کیتنے روزاں وحی نہ آیا مولا دے دربار دوں
سدی اکے ضحاک وغیرہ چالی روز تیا دن
لے پر گل کیری ایہو کجھ دن وحی نہ آیا
بھلکے فجری اسیں تساں نوں دیاں جواب تمامی
دوست دے دل دوست ولوں حکم نہ آیا کوئی
خبر نہیں اج کیوں نہیں آیا آئیں وحی زبانا
خیر ہووے اج وحی پیارے کیوں اتنا چر لائیا
دیو جواب اساڈے تائیں آکھن لگے سارے
تا جد اسے حالت اندر کتنے روز وہانے
امروں باجھ رسول پیارا کویں جواب سناوے
کافراں نوں ہک موقعہ لدا جس شور مچاون
لگے کرن زبان درازی ٹولے بے ایمانان
کیوں نہیں اج اوہ پورا کیتا کیوں نہیں توڑ نبھایا
کیوں نہیں اج فرشتہ تینوں آن جواب سکھاندا
جھوٹھا وعدہ نبیاں کولوں مول نہ کیتا جاندا
ایویں جنت دوزخ والے قصے رہیں سناندا
ابولہب نے مجلس اندر ایہ گل آکھ سنائی

اِنَّ مُحَمَّدًا وَدَّعَهُ رَبُّهُ وَقَلٰی

محمد (صلے اللہ علیہ وآلہ وسلم) کو اس کے خدا نے چھوڑ دیا اور اس سے بیزار ہو گیا۔

چھوڑ یا رب محمدؐ تائیں ہن نہیں مدد کریندا
غصے ہو گیا اُسدے اُپر نہیں جواب دمیندا

ایویں ابولہب دے گھر وچہ دو زناں سن [illegible]
بک بناں تھیں دوڑی دوڑی پاس نبیؐ دے آئی

تاں دلیری خدمت اندر سخن بے ادب سناندی
کر بے شرمی آکھن لگی عادت جویں زناں دی

مَا أَرٰى شَيْطَانَكَ إِلَّا قَدْ تَرَكَكَ

مجھے معلوم ہوتا ہے کہ تیرا شیطان تجھے چھوڑ کر چلا گیا ہے۔

یعنے جو شیطان تیرے دل ہیسی اوندا جاوندا
چھوڑ گیا اوہ تیرے تائیں ہن نہیں کجھ سکھاندا

ایسیاں سخت کلاماں کفروں کافر بول سناون
حضرت کوئی جواب دیون سُن سُن دل وچ پاون

اک اوہ فکر رسول اللہ نوں جبرائیلؑ نہ آیا
دوجا طعنیاں نال کفاراں وَل وَل آن ستایا

صبروں شکروں ہوئی اگے حضرت کران دعائیں
درد فراقوں سخت مصیبت آ گئی ساڈے تائیں

بے کر اتنے طور اسانوں لکھیاں تدہ جدائیاں
نہیں سی مینوں پیدا کرنا یا رب خالق سائیاں

معلم تینوں جو غم درداں بھار میرے پر آیا
آنا بھار اٹھاون کولوں میں کمزور خدایا

دو تی دشمن چار چوفیریوں طعنے دیون تیرے
بھیج خوشی دیاں خبراں یا رب دور کریں غم میرے

کران روایت جتنے تائیں جبرائیلؑ نہ آیا
اتنے تائیں سرورِ عالم چین آرام نہ پایا

ابوبکرہ صدیق پیارا رہے تسلی دیندا
اِہرا مسل تسلی باجھوں کون آرام کریندا

دن تے رات محبت یاروں روون نال اُلاون
دل بیذوق رہے غم دردوں ہنجوں سا دن لاون

وچ بلایا عرش معلیٰ پاک نبیؐ دی زاری
جبرائیلؑ پیارے تائیں حکم دتا رب باری

دوست ساڈے دے دل دے اندر صدمہ سخت لگائی
ہے اس طور حبیب میرے نوں مشکل ساہن جلائی

رات دنے اوہ ساڈے باجھوں رو رو نیر چلاوے
ایہ تکلیف حبیب اپنے دی سانوں مول نہ بھاوے

جا توں ایہ پیغام اساڈے دست نوں پہنچائیں
اساں نہ ہرگز چھوڑیا تینوں قسماں نال بتائیں

سورۃ والضحیٰ دے کر رب نے بھیجیا وحی پیارا
نبی اوہ کہف اصحابؓ وغیرہ حال بتایا سارا

شیخ حمید الدین ناگوری وچہ تفسیر لیایا
جیہڑا مصباح العاشقین والے کر مذکور سنایا

جبرائیلؑ رسول اللہ دل کیتی جلدوں تیاری
اوہ سے ویلے حکم ہوا نوں کیتا خالق باری

جاتوں پہنچ وحی نہیں اول پاس حبیب یگانے
وچہ خوشخبرا ساڈی طرفوں بھیجیا وحی خدا نے

سن کر حکم ہوا رحمت نے ماری تیز اوڈاری
جبرائیلؑ وحی تھیں پہلے آکر حاضر ہوئی
سرورِ عالم جدوں ہو بیٹھیں خوشی مبارک پائی

وانگ صبا دے پہنچی جلدی لے خوشخبر پیاری
جیوں یعقوبؑ نبی نوں مصروں آ پہنچی خوشبوئی
ہس کر اُٹھ کھلے پھر بیٹھے پاک حبیبؐ خدائی

فَضَحِكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ قَامَ وَقَعَدَ

پس ہنس پڑے پیغمبر صلے اللہ علیہ و آلہ واصحابہ وسلم پھر اُٹھ کھڑے ہوئے اور بیٹھ گئے

یاراں عرض کیتا وچہ خدمت یا مقبول تعالیٰ
تاں پھر وانگ یعقوبؑ نبی دے کہیا سرور عالی
فضل الٰہوں رات غماں دی ختم ہوون لئی آئی
ایہو باتاں کردے آہے پاک رسولؐ گرامی
آکھ سلام خدا دی طرفوں بیٹھا پاس نبیؐ دے
حضرتؐ پچھن جبرائیلاؑ دس اساڈے تائیں
جبرائیلؑ کہے یا حضرتؐ سن میں صدقے جاواں
من میرے وچہ دسو ایہو جیونکر لوڑ اکھیں دا
دم دم رکھاں یاد تساں نوں یا محبوب سجاواں
حضرتؐ پچھیا بھیجن والے کیوں بندش فرمائی
جبرائیلؑ کہیا جو اس وچہ یا محبوبؐ تعالیٰ
دشمن لوکاں جدوں تساں نوں آن سوال سنائے
دسیسی رب انشاء اللہ ترک کریندی پاروں
ہک واری جد انشاء اللہ ترک تساں فرمایا
طرح طرح دے کافر لوکاں طعنے بول سنائے
دوست بھاویں آپس اندر جیونکر بھار وکھان
جدوں کفاراں طعنہ کیتا چھوڑیا رب تساں نوں
حضرتؐ پچھیا دس اساں نوں کیا خوشخبر لیائیا
قسماں کرکے رب تساڈے اساں نہ چھوڑیا تینوں
ایویں کافر بکن جیہڑے دین ایماںوں خالی!

کیا موجب اس ہسن والا اُٹھن بہن والا
آ پہنچی اج ساڈے تائیں خوشبو دوست والی
ڈہن لگی صبح خوشی دی خبر صبا پہنچائی
جبرائیلؑ حضور نبیؐ دے ہویا آن سلامی
کرن کلاماں آپس اندر دونویں نال خوشی دے
کیونکر مینوں بھلایا سانوں کیونکر آیوں ناہیں
کیا مجال اساڈے تائیں اک پل مینوں بھلا واں
ہر دم وچہ اکھیں دے رہندا ایک پل دور نہ تھیندا
جے نہ بھیجے بھیجن والا آپے کیوں کر آئیا
اتنے روز اساڈی طرفوں پچھڑی تساں جدائی
سی ہک بھید خدا دی طرفوں خاص محبت والا
وچلے اندر دوست تائیں تسیں نہ یاد دلیائے
دوست نوں آئندہ کارن سبق ڈھیا سکاروں
اتنی دیر ہوئی سرکاروں کوئی پیغام نہ آئیا
چھوڑدا رب ساتھ محمدؐ ہی آ بہتان بنائے
غیرتیاں دے بول اوتے ہرگز کدی نہ بھاون
بھیجیا رب تسلی کارن دیہہ خوشخبر اساتوں
تاں پھر سورۃ والضحیٰ والا وحی پیغام سنایا
تاں پھر کجھ تساڈے اُتے خفگی آئی بینوں
کیہڑی خبر اوہناں دے تائیں ساڈیاں بھید انوالی

کجھ غمناک نہ ہو حضرت جبرائیل تبایا
دیہو جواب کفاراں تائیں یا محبوب ربانے
جبرائیل ادہ دونوں قصے حضرت نوں سمجھائے
بھی ایہ حکم خدا دی طرفوں کہندا ادمی ہو ربانا

سبقیں بہتر شان تساڈا خالق پاک بنایا
کہف اصحاب سکندر والے قصے ہویں دہانے
سورۃ کہف کلام اللہ دچہ جیونکر دونویں آئے
انشاء اللہ کم کسے وچہ پھیر نہ کدی بہو لانا

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايْءٍ اِنِّيْ فَاعِلٌ ذٰلِكَ

اور نہ کہو کسی کام کے لئے کہ میں کل کر دونگا اسکو

غَدًا اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ ط

مگر یہ کہ خدا چاہے (سورۃ کہف پ ۶ ع ۶)

یعنے انشاء اللہ باجھوں پھیر نہ کدی الانا
جو کوئی کم بیگانہ اپنا پیش تساڈے آوے
ہر کم اندر پاک جناہوں چاہو مدد یاری!
ہر مومن نوں ایہو نصیحت ہے فرمان ربید ا
بول زبانوں انشاء اللہ نال ضرور ملاوے
سورۃ کہف اتاری جس دم فضلوں حق تعالیٰ
جبرائیل رسول اللہ نوں دونویں ذکر سنائے
باقی اوہ جو روح دا مسئلہ کیتا طلب کفاراں
جو کیفیت روح دی والا کرن سوال تسانوں
یعنے روح خدا دی طرفوں ہے اک امر ربانا
مشکل روح حقیقت روح دی خاص اک زندائی
کافی ایہو جواب اہناں نوں یا محبوب گرامی
امر ہووے تا خاکی پتلا ہر یک طاقت پاوے
اپنے امر خدا دے تائیں روح بتلایا جاندا
سرور عالم جدوں وحی تھیں ایہ خوشخبراں پائیاں
کھول بیان مخالفاں تائیں آپو آپ سنائے
ایہ پیل نصیباں توں ہووے یار جنہاں نوں!

ایہو جو بھلکے اسیں یار کرساں کم فلانا!
ہر وعدے وچہ انشاء اللہ شامل کیتا جاوے
میں ایہ کم کرلیساں جیکر چاہیا اللہ باری
جدکوئی وعدہ کرے زبانوں چنگے کم کسے دا
کم اس دے وچہ برکت ہووے رب مدد فرماوے
اوسے وچہ ایہ حکم سنایا انشاء اللہ والا
کہف اصحاب سکندر والے جویں خدا فرمائے
اس دی بابت کہے فرشتہ یا سید ابراراں
قُلِ الرُّوْحُ مِنْ اَمْرِ رَبِّيْ کہد یوسیں نہا نوں
اس تھیں ودھ کے سمجھ نہ آوے بے سمجھاں انجاناں
عارف باہجہ کسینوں اس دی سمجھ نہ آوے کائی
امر اوہنوں سبھ چیزاں دا جیون مرن تمامی
امر ہووے تا ہر یک طاقت اسدی کھچی جاوے
جیہڑے کرن سوال تسانوں ایہو جواب ام نہاندا
حل ہوئی اوہ تنے مسئلے خوشیاں دوں سوایاں
سنکر نیک نصیباں والے ترت ایمان لیائے
لکھ دیاں گھول پلایئے اثر نہ کرن تہانوں

بھر بھر پیالے وحدت والے ساقی کھلا پلاوے
گھر وچہ آکے جنت رب دا جلیاں مدبولاندا
ابوجہل ابولہب وغیرہ جو بدبخت ازل دے
رحمت عالم دنیا اندر رحمت فیض کھنڈا دن
شمس ضحٰی رسالت والے ملکیں چانن لائے
ساحرتے مجنوں وغیرہ بولن حضرت تائیں
دلوں نال حبیب خدادا رہیا تہاں سمجھاندا
سورج وانگوں شان محمدی رب نے کھول وکھایا
اپنے ہو کر نال عداوت بولن سخن او تے
کرو نہ کجھ پرواہ انہاں دی جواوہ کہن تسانوں
اسے خاطر سورۃ والضحٰی خالق پاک اتاری
کیا کیا اس سورۃ دے اندر رب خوشخبراں گھلیاں

لنگھ جاون بے قسمت انہوں بات پسند نہ آوے
کون کہے بدبختاں تائیں ہجوں تیں نہیں جنت جاندا
وقت وہانے پچھوں تاسن رہن سدا ہتھ ملدے
وچہ نصیب عذاب جہناں نوں کیونکر رحمت پاون
پر بے قسمت غفلت خواہوں جاگن وچہ نہ آئے
آپے کرن نتیجہ معلم پاون جلدوں سزائیں
اپر کیونکر سمجھن ازلوں برا نصیب جہناندا
بدبختاں نوں نظر نہ آیا شامت پردہ پائیا
تاہیں اپنے دوست تائیں رب سنیہے گھلے
ساری خلقت نالوں ودھ کے تسیں پیارے سانوں
قسماں نال حبیب اپنے دی رب کیتی دلداری
کیا کیا نبی پیارے تائیں دتیاں رب تسلیاں

میں کجھ ذکر بیان انہاندا آکھ سناساں تینوں
جیہوں تفسیر کتاباں وچوں معلم ہویا میںنوں

سُوْرَۃُ الضُّحٰی مَکِّیَّۃٌ وَّھِیَ اِحْدٰی عَشْرَ اٰیَۃً

سورۃ ضحٰی مکے میں نازل ہوئی اور یہ گیارہ آیتیں ہیں

ہک سو چوداں سورتاں سبھے وچہ قرآن گرامی
جیہڑیاں سورتاں مکے آیاں مکی کہن تنہانوں
سورۃ والضحٰی مکے اندر بھیجی خالق سائیں
یاراں آیتاں جانی مکے اس سورت وچہ آئے
بعضے اک سو ستر آکہن بعضے گھٹ بتاون
باہجہ ادغام وغیرہ جیکر ظاہر حرف گنیون "
جے بسم اللہ سنے تمامی حرف گنائے جاون
ظاہر ایہو شمار حروفاں باطن خبر نکائی "

بعضیاں مکی بعضیاں مدنی سنو بیان تمامی
جیہڑیاں طرف مدینے آیاں مدنی کہن انہاتوں
ایسے خاطر مکی سورت آکہن اسلے تائیں
اک سو بانویں حرف تمامی بعضیاں نے فرمائے
ایہ اتنے حرف نہ بن دے جے لکھنے وچہ آون
اک سو اتے چھیاسٹھ پورے گنتی اندر تیون
اک سو اتے پچاسی تا پھر گننے اندر آون
پورا علم کلام اپنی دا جانے ذات خدائی

والضحےٰ نام کہن اس پاروں سورۃ والضحیٰ تائیں
پہلے قسم ضحیٰ دی اس وچ کھادی خالق سائیں

کہن ضحیٰ اس ویلے تائیں پاہر دوں آن دے
چہاہ ویلا اے بہتے ویلا جس نوں آکھیا جاوے

سورج جد دل سفیدی پکڑے اُچا آن کھلووے
ہر کوئی کمتیں کاریں لگے وڈا ویلا ہووے

ایس ویلے دی قسم کرن وچ بہتیاں رمزاں آیاں
وقت مناسب انشاء اللہ آکھ سناساں بھایاں

والضحیٰ تے واللیل دوہاں وچ بہت لطیف اشارے
کل بیان نہ ہون کسے تھیں رہنوں معلم سارے

ایویں باقی سورتاں اندر جو خوشخبراں آیاں
جیویں خدا نے دست کارن پیشگویاں فرمایاں

وچ تحریر رسالے ناہیں ذکر بیان انہاں دا
تا تقریر زبانی کر کے حال سنایا جاندا

ہر دو دائریاں تھیں باہر شان رسول غفاری
نور و نور کلام خدا دی ظاہر باطن ساری

لائق نا تفسیر کرن دے میں مسکین وچارا
نا باریکیاں سمجھن لائق میرا ذہن نکارا

ناقص عقلوں ناقص علموں ناقص فہم قیاسوں
کیا تفسیراں لکھن جوگا ناقص ہر ہر پاسوں

پر ہک تدبی مدد والی آس دلے وچ دھر کے
پکڑاں قلم خدا دے فضلوں میں بسم اللہ کر کے

کرے حمایت پاک جنابوں آپ خداوند باری
دہ جگ وچ پذیر بندے نوں ہووے اُسدی یاری

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

شروع اللہ (تعالیٰ) کے نام سے جو عام رحمت والا اور خاص رحمت والا ہے

شروع کراں بسم اللہ پہلوں لے کے نام ربانا
جس دی رحمت دوہیں جہانیں بیڑا بنے لانا

اوہ رحمان رحیم الٰہی صاحب شان تعالیٰ
سبھ تے رحم کماون والا وڈیاں مہراں والا

تنے نام مبارک رب دے بسم اللہ وچ آئے
تنے آپو آپ علیحدہ اپنی صفت لیائے

تنے صاحب عزت عظمت تے صاحب وڈیائی
تنے اچیاں شاناں والے آپو اپنی جائی

تنے رحمت برکت والے نور ہدایت والے
تنے فضل کرم دے چشمے مہر عنایت والے

اللہ نے رحمٰن تریجا نام رحیم بتایا
دوہاں جہاناں دا سبھ نقشہ وچ انہاں دے آیا

عارف کہن کلام اللہ دا جو مضمون تمامی
کر پوشیدہ بسم اللہ وچ رکھیا ذات گرامی

جیوں الحمد شریف وچالے ساریاں خبراں آیاں
ایویں بسم اللہ دے اندر سبھ رمزاں فرمایاں

ایپر اتنا علم لیاقت مول نہ میرے تائیں
نا اتنی گنجائش ایتھے جے میں کھول سنائیں

تنے نام خدا دے جیہڑے بسم اللہ وچ آون ✦
مجمل طور انہاں دے معنے صرف سنائے جاون ✦

پہلوں اسم اللہ دی تینوں کر تفسیر سناداں
اس تھیں پچھے رب دے فضلوں دوجے نام لیاواں

اللہ

اوّل نام خدا دا اللہ بسم اللہ وچہ آیا
ہے ایہ ذاتی نام مبارک رب اپنا فرمایا

اس دے باہجوں ہور خدا دے جتنے نام پیارے
ذاتی نام نہ کوئی انہاں وچہ ہین صفاتی سارے

ہکّو نام خدا دا ایہو ذاتی اسم سدا دے
باہجہ خدا ایہ ہور کسے تے مُول نہ بولیا جاوے

اللہ باہجہ صفاتی جیہڑے دُوجے نام سداون
باہجہ خدا اوہ غیراں تے اکثر بولے جاون

جویں رحمان رحیم کریم وغیرہ نام صفات خدائی
صفت مجازوں غیراں تے بھی بولے جاون بھائی

جس وچہ صفت کریمی والی کہن کریم انسائیں
جس وچہ صفت رحیمی والی کہن رحیم اسائیں

ایویں جیہڑا شخص کسے نوں پالے حبّ پیاروں
رب مجازی سدّن اسنوں پرورش کرلے پاروں

ایویں ہور صفاتی جیہڑے نام خدا دے آئے
جیسی صفت کسے وچ ہووے ایسا نام سدائے

فرق ایہو جے اس دے اندر ہو وے صفت مجازی
مولا اندر صفت حقیقی سدا غریب نوازی

اللہ نام سدا دن لائق اوہو ذات گرامی
ساریاں صفتاں کامل جس وچ ہوون جمع تمامی

سب تعریفاں کامل اکمل تے بھیتے وڈیایاں
سبھ توفیقاں سبھے قوتاں اسم اللہ وچہ آیاں

اللہ بود کرے نابودوں ہر ہک چیز بناوے
جو چاہے کر سکے اللہ ذرہ دیر نہ لاوے

سبھ چیزاں دی اس دے اندر کامل قدرت ہوئی
اوّل آخر اُس دے اگے مشکل کم نہ کوئی

جس ویلے جس لحظے اندر چاہے کجھ بنانا
سبھ آسان اللہ دے اگے ذرہ نہیں اٹکانا

جے نابود کرے اوہ بودوں اسنوں طاقت ساری
کل دنیا دے کل گواوے ایڈی قدرت بھاری

جتنے نام صفاتی رب دے سبھ اللہ وچہ آئے
ساریاں صفتاں اُسدے اندر جامع تدوں سدائے

کوئی صفت خدا دی جیہڑی اللہ دے وچہ ناہیں
اللہ نام اوسے دا جیہڑا سبھ صفتاں دا سائیں

اللہ اوہ جو پاک ہمیشہ ہر عیبوں نقصانوں
عزت عظمت رتبہ اُس دی باہر حد بیانوں

باجھ خدا دے ہور نہ کوئی ایسیاں صفتاں والا
اللہ نام سدا دن لائق ہکّو حق تعالےٰ

الرحمٰن

دوجا نام خدا نے اپنا الرّحمٰن لیاندا
الرّحمٰن بھی ہور کسینوں نہیں بولایا جاندا

ہے ایہ نام صفاتی رب دا الرحمٰن پیارا
مفتو مفتی ہر یک کارن رحمت رب دی ہوئی
الرحمٰن جو کل خلقت تے رحمت اوہ فرماوے
الرحمٰن کہن اُس تائیں زاہدی وچ لیاوے
اوّل یقین نا آخر تائیں کردا مِہر عطائیں
وچ حقیقت الرحمٰنوں دو مظہر تبلاون
ہے جسمانی رحمت عامہ جو سبھ خلقت پاوے
جن انس حیوان پرندے ہور ملائک سارے
اینویں سورج چند ستارے ہور جو خلقت ساری
اس مظہر جسمانی اندر سبھ پیدائش آئی
کوئی نہیں اس رحمت کولوں دنیا اندر خالی
مومن کافر چنگا مندا دوست دشمن سارے
چن سورج اسمان زمیناں دن تے رات بنائے
اُس دی رحمانیت پاروں چلن سر ہوائیں
بخشے پھیر حیاتی صحت تے روزی پوہنچاندا
کیتی ہوش عنایت سبھ نوں عقل عطا فرمائیا
اینویں ہور جو طاقت دیندی سبھنوں بخشش ہوئی
بخشے مال اولاداں سبھنوں دولت دنیا والی
اینویں ہور اسباب ہزاراں جو مظہر جسمانی
دوجا مظہر ہے روحانی مومن فیض اُٹھاون
جو اسباب روحانی سارے بن منگیاں اوہ دیندا
کرن روحانی پرورش آکے رب دا راہ دکھاون
اسے طور کتاباں بھیجے کر اپنی رحمانی:
گنج نہانی فیض عرفانی کھولن رامعانی
دین ترقی باطن تائیں رب دیاں پاک کتاباں

باجھ معاوضے ہر کس کارن رحم کماون بارا
جس در رحم کرن وچ اپنی ذاتی غرض نہ کوئی
بن منگے بن بدلے سبھ نوں نعمت دتی جاوے
ہر حالت وچ بندیاں اُتے جیہڑا رحم کماوے
بند نہ کردا رحمت اپنی جنت وڑدیاں تائیں
یک جسمانی یک روحانی جدا جدا فرماون ا
اس رحمت تھیں چیز کسے نوں دور نہ کیتا جاوے
اس رحمت رحمانی کولوں فیض اٹھاون ہارے
ہے ایہ رحمانیت اُس دی سبھ دے کارن جاری
ظاہر باطن اوّل آخر جو کجھ رب بنائی
سبھ نوں رحمانیت اُس دی موج وکھاون والی
دنیا اندر عاماں خاصاں رحم کماوے بھاوے
ٹھنڈے چشمے جاری کیتے تے دریا چلائے
مومن کافر چنگا مندا لوچن ہر یک تائیں
جو مقسوم کسے دا لکھیا سبھ نوں دتی جاندا
اکھیں کن زبان وغیرہ سبھ رحمان دوایا
مومن کافر مشرک کارن فرق نہ رکھیا کوئی
اس رحمت رحمانی کولوں کوئی قوم نہ خالی
ہر کوئی پاوے فیض جہاں تھیں وچ اپنی زندگانی
کافر اتے منافق مشرک اس دے وچ نہ آون
جیوں مرسل پیغمبر اپنے دنیا وچ گھلیندا
سبھ قوماں نوں طرف ہدایت نال پیار بلاون
دنیا اندر بارش رحمت پاک کلام حقانی
رونق نور غذا ایمانی ایہ اسباب روحانی
مرسل آون زین سکھاون دسن راہ صواباں

جیہڑے لوک انساناں دے تائیں منّ دلوں پچھانوں — ہو جاون محبوب خدا دے قرب خدا رحمانوں
ایہہ بھی وچہ رحمانیت اسدی سبھ دے کارن ہوئی — جے بد قسمت آپ منّ اسنوں دوس نہ کوئی
اپنی طرفوں سبھ دے کارن رحمت عام بھجیندا — جو کوئی اتول حاضر ہووے اوہ نہیں دور کریندا
جو اسباب حیاتی والے روحانی جسمانی — دان کرے بے محنت بخشے ایہہ اس دی رحمانی
پس رحمان حقیقت اندر اس نوں کہیا جاندا — بے محنت بے منت جہڑا سبھ تے رحم کماندا

الرحیم

ترے سجا الرحیم خدا نے نام اپنا فرمائیا — ختم ہوئی بسم اللہ جس تے رحمت خاص لیائیا
ایہہ بھی نام صفاتی رب دا صفت رحیمی پاروں — خاصاں اُپر رحم کماوے خاص اپنی سرکاروں
الرحیم جو کبھی محنت ضائع نہیں کریندا — ایتھے اوتھے محنتیاں نوں اجر برابر دیندا
دنیا وچہ بھی راضی کردا محنت والیاں تائیں — آخر وچہ بھی راضی کرسی فضلوں خالق سائیں
الرحیم جو ادنیٰ چیزوں اعلیٰ چیز بنا دے — خاکوں پیدا کرکے اپنا قرب عطا فرماوے
تھوڑا عمل کماون بدلے بہت احسان کریندا — یک نیکی دا ست سو درجہ نوں دہ تک دیندا
الرحیم بھی دو قسماں پر عارف لوک بتاون — جیونکر الرحمٰن ہوون دے دو مظہر فرماون
یک روحانی یک جسمانی دو نویں آکھ سنائے — الرحیم کنوں بھی ایونیں دو نویں مظہر آئے
الرحمٰن جو دو نویں رحمتاں دنیا وچہ کماندا — بن منگے بے منت سبھ تے رحم کمائی جاندا
الرحیم جو دوہیں جہانیں رحمت موج دکھاوے — محنتیاں نوں محنت بدلے اجر عطا فرماوے
دو قسماں ایہہ رحمت رہی خاص رحیمی والی — یک ظاہر یک باطن جسنوں کہن مفسر عالی
ظاہر والی رحمت وچوں ہر کوئی حصہ پاندا — کافر بھی اس رحمت کولوں دور نہ کیتا جاندا
جو کوئی کافر دنیا اندر محنت عمل کماوے — ایتھے رحمت کتھیں اوہ حصہ دنیا اندر پاوے
جیونکر علم پڑھن دی پاروں نوکریاں تھہ آون — یا پھر کسب تجارت کرکے تاجر نفع اٹھاون
ایونیں ہور رحیمی جیہڑی اسے قسموں ہوئی — باطن اتے قیامت والی جس وچہ دخل نہ کوئی
بدلہ اس دا سبھ نوں اسم رحیمی پاروں — ظاہر قسموں دنیا اندر رحم ہووے سرکاروں
اس دے وچوں کافر مومن ہر کوئی فیض اٹھاوے — ایپر باطن صفت رحیمی کافر کوئی نہ پاوے
باطن اوہ جو مومناں کارن رحمت خاص کماندا — ایتھے اوتھے دوہیں جہانیں اجر عطا فرماندا

کافر مشرک اِس رحمت تھیں سبھ محروم وجارے
جیہڑے لوک عبادت اُس دی سچے دلوں کماون
دنیا وچہ بھی پر انہاندے رحمت نظر گذارے
برکت اسے اسم مبارک پاون نیک جزائیں
ہر قسماں دی عزت حرمت کارن اہل ایماناں
برکت اسے اسم مبارک دولت مال اولاداں
ایہو اسم حیاتی اندر مومن نوں کم آوے
ایہو اسم نزع دے ویلے آمدد فرماندا
برکت اسے اسم مبارک قبر عذاب نہ تھیوے
ایہو اسم قیامت والے ہول تمام ہٹاوے
ایہو اسم مبارک اُس دِن جد مدد فرماسی
برکت اسے اسم مبارک جنت باغ بہاراں
برکت اسے اسم مبارک پاک جمال ربانا
کہسی سلام علیکم اللہ صفت رحیمی پاردل

خاص قسم اوہ خاصاں کارن رحمت موجاں مارے
دیوے اجر رحیم انہاتوں جنت داخل پاون
آخر وچہ بھی رحم کماسے برکت اسم پیارے
غوث قطب کئے ولی بناوے مومن لوکاں تائیں
برکت اسے اسم مبارک اندر دوہاں جہاناں
برکت اسے اسم مبارک رب سُنے فریاداں
برکت اسے اسم مبارک فیض روحانی پاوے
نال ایمان سلامت ایتھوں مومن نوں لیجاندا
ایہو اسم کریسی یاری جدوں دوبارہ جیوے
ایہو اسم دفاتر عملاں سجے ہتھ پھڑاوے
پل دوزخ تھیں بجلی وانگوں مومن لنگھ سدھاسی
حور قصور بہشتی حلے کارن نیکو کاراں
ہوگ نصیب بہشتاں اندر کرسن جدوں ٹکانا
سچی نعمت دا ایہ بدلہ خالق دی سرکاروں

سَلٰمٌ قَوْلًا مِّنْ رَّبٍّ رَّحِيْمٍ

سلام کہنا ہے رب رحیم کی طرف سے

وچہ سورۃ یٰسین مبارک ایہو اشارہ آیا
جنت وچہ جد جنت والے نعمت نازاڈاون
کدی کدی ہک نوری جلوہ اُپروں ظاہر تھیوے
سارا جنت روشن ہووے اس دے نور انواروں
نظر اُٹھا کرسن اُت ول لوک بہشتاں والے
کہسی سلام علیکم اللہ جنت والیاں تائیں
ویکھن جدوں بہشتاں والے اُت مبارک عالی
دیکھ جمال کمال الٰہی ایسی لذت پاون
نظر نہ پاون جنہیں کسے دل چھوڑ جمال ربانا

جیویں حدیث مبارک اندر پاک نبیؐ فرمایا
مومن اپنیاں موجاں اندر خوشی مراداں پاون
سر دے اُتوں جنتیاں نوں اچن چیت دسیوے
جاون لنگھ تجلے روشن جنت دی گلزاروں
کیا ویکھن جو ذات الٰہی پاک جمال وکھالے
جویں سَلٰمٌ قَوْلًا کہیا پاک خدا اُنہاں سائیں
بھل جاوے سبھ موج انہاں توں جنت خوشیاں والی
جنت نعمت حور قصوراں کرشے بھول گھماون
پاک جمال الٰہی اگے جنت کون نمانا

جد تک پاک جمال الٰہی ظاہر رہے وکھاندا ‏— تد تک جنت طرفے جاوے وہم خیال انہاندا
تکدے رہن خدا دی طرفوں جنت والے سارے ‏— رب انہاں نوں رہے تکیندا پاون پاک نظارے
جس ویلے پھر پاک الٰہی پاک جمال چھپاوے ‏— ذات مبارک پاک لبے دی پردے اندر آوے
رہ جاوے کجھ پاس انہاندے برکت اثر ربانا ‏— نور الٰہی جنت اندر گھر گھر کرے ٹکانا
بہت تسلی پاون اس تھیں اہل بہشت حقانی ‏— لے جاوے سب جنتیاں نوں برکت نور نشانی
ایہ سبھ اسم رحیمی پاروں مومن فیض اٹھاون! ‏— کافر مشرک اس نعمت تھیں دور نکالے جاون
ایہ ترے نام مبارک رب دے بسم اللہ کجھ آئے ‏— مجمل طور انہاندے معنے آکھ پیغمبر سنائے
تنے نام ایہ رب سچے دے اتنی برکت والے ‏— دہ تے سے نام خدا دے معنے اک اک اسم وچالے
جو یکوار پڑھے بسم اللہ اتنا درجہ پاوے ‏— تن ہزاراں نام خدا دے جیونکر بول سنادے
جتنا تن ہزاراں ناموں اجر ملے سرکاروں ‏— اتنا اجر ہووے خود حاصل یک بسم اللہ پاروں
ایپر جو کوئی مومن ہووے وہ ایہ درجہ پاندا ‏— باجھ ایماناں عمل کسے دا نہیں قبول لیا جاندا
بہت فضائل بسم اللہ دے کارن اہل ایماناں ‏— بھاری اوٹ ایہ مومن کارن اندر دوہاں جہاناں

غزل در نعت بسم اللہ شریف

بتاؤں آپ کو کیا چیز بسم اللہ رحمان ہے ‏— خدا کا نام ہے یہ اور سب ناموں کا بستان ہے
اسی میں اسم اعظم ہے اسی میں اسم اکبر ہے ‏— یہی اکسیر ہے وہ کیمیا بھی جس پہ قربان ہے
اسی میں مال و دولت ہے اسی میں ناز و نعمت ہے ‏— اسی میں جاہ و حشمت ہے اسی میں شوکت و شان ہے
اسی میں سب محبت ہے اسی میں سب مودت ہے ‏— اسی میں حق کی خلعت ہے اسی میں قرب یزدان ہے
اسی میں سب کی عزت ہے اسی میں سب کی عظمت ہے ‏— اسی میں قرب جنت ہے اسی میں بعد نیران ہے
اسی میں نفع خلقت ہے اسی میں رفع درجت ہے ‏— اسی میں دفع کربت ہے اسی میں دفع شیطان ہے
اسی میں منزلت ہے منفعت ہے منقبت سب ہے ‏— اسی میں باغ رضوان ہے اسی میں حور و غلمان ہے
اسی میں برکتیں ہیں نعمتیں ہیں دولتیں ہیں سب ‏— اسی میں دین و دنیا کا سبھی آرام پنہاں ہے
اسی میں موج دنیا ہے اسی میں اوج عقبیٰ ہے ‏— اسی میں پاک لوگوں کو سدا فتح نمایاں ہے
اسی میں سب دوائیں ہیں اسی میں سب شفائیں ہیں ‏— اسی میں سب عطائیں ہیں یہی تریاق عصیاں ہے
اسی میں بادشاہی ہے یہی ظل الٰہی ہے ‏— یہی تاج محمد ہے یہی مہر سلیماں ہے

یہی سب دشمنوں کی بیخ کن ہے غم ربا ہے یہ
یہی سب مشکلوں میں حاجتوں میں کام آتی ہے
یہی قندیل ہے سب ظلمتوں اور اندھیروں کی
یہی تعویذ ہے سب آفتوں کا سب بلاؤں کا
نہیں معلوم بے خبروں کو کیا ہے شان بسم اللہ
خدائے پاک کا انعام ہے ایمان والوں کو
یہ نصرت ہے حمایت ہے یہ تائید الٰہی ہے
یہی آیت امن ہے آرام ہے حفظ و سلامت ہے
یہی ہتھیار ہے ہر کام میں ہر ایک مومن کا
پگھل جاتا ہے شیطان لعین اس کے مقابل میں
حقیقت میں اسی کی برکتوں سے ہم مسلماں ہیں
اسی نے رہنمائی کی اسی نے دل کشائی کی
اسی کے عمل سے دارین کے مقصود ملتے ہیں
اسی کے شروع سے شاعر قلم اپنا اٹھاتے ہیں

نجات نوح ہے آرام ہر تکلیف و طوفان ہے
یہی ہر اک مصیبت کے لئے حرز مسلمان ہے
اسی میں سب ہدایت کیلئے اک نور تابان ہے
دوائے ہر مرض ہے اور سب درد دل کا دلہا ہے
یہ ہر سورت کا سر ہے ابتدائے پاک قرآن ہے
یہ چشمہ فیض ہے دریائے رحمت بحر عرفان ہے
کرم ہے لطف ہے مہر و عنایت فضل و احسان ہے
غذائے روح مومن طاقت دل راحت جان ہے
عصائے پیر ہے تیغ جوان و حرز طفلان ہے
سلاح جنگ ہے سپر عدو ہے فتح میدان ہے
ہمارا دین ہے اسلام ہے ملت ہے ایمان ہے
اسی کے فیض سے ہم کو ملا سردار خوبان ہے
اسی کے پڑھنے والوں کا درجنت بھی کھلا ہے
سخن میں شعر میں مضمون میں یہی نور افشاں ہے

اسی کے فیض سے ملتا ہے جو کچھ سب کو ملتا ہے
پسند ہے ناتواں بھی مدد بسم اللہ پہ نازاں ہے

فضائل بسم اللہ شریف

وچہ قرآن آئی بسم اللہ یک سو چوداں واری
وچہ قصے سلیمان نبی دے ہے بیجواری آئی
باقی سورت توبہ باہجوں جتنیاں سورتاں آیاں
جیکر سورت توبہ اُپر یک بسم اللہ ناہیں
بھی اُدھی بسم اللہ آئی سورت ہود دے چالے
یک سو چوداں سورتاں سبھے وچہ کلام خدائی
اتنی وار خدا بسم اللہ جس دے اُپر اتارے

یک سو تیراں سورتاں اُتے خالق پاک اُتاری
سورۃ نمل سیپارہ اُنیہ رب نازل فرمائی
ہر سورت تے ہے بسم اللہ معلم مومن بھایاں
سورت نمل اندر دو واری بھیجی خالق سائیں
حضرت نوح دے قصے اندر ویکھن والے
یکسو ساڈھے چوداں واری بسم اللہ فرمائی
کنوں معظم درجہ اس دا اندر عالم سارے

یکواری سلیمان نبی پر بھیجی خالق سائیں
جن پری انسان پرندے تن حکم تمامی
تابع شاہ سلیمان نبی دے رب ہوا بنائی
برکت بسم اللہ دی بارو ہر شئے تابع ہوئی
مہر مبارک وچہ بسم اللہ خالق پاک اُتاری
جس کاغذ پر مہر لگاون اوہ بسم اللہ والی
سُن تینوں یک تھوڑا جیہا ذکر سنایا جاوے

کل عالم وچہ شاہی درجہ بخشیا اُسدے تائیں
ہر شئے ادبوں حاضر ہووے خدمت وچہ گرامی
پریاں دیو غلاماں وانگوں پھر دے تخت اٹھائی
جو فرمان سنان کسے نوں حکم نہ موڑے کوئی
اُسدی برکت سیہ چیزاں تے ہوئی حکومت جاری
جتول کرن روانہ اسنوں کدی نہ آوے خالی
بسم اللہ سلیمان نبی دے جیو تکرم بناوے

مختصر قصہ بلقیس شاھزادی

شہر سبا وچہ رہندی آہی کافر یک شاہزادی
قوم سبا وچہ راج اُسے دا کرے حکومت شاہی
تخت اُس دے دی صفت خداوند وچہ قرآن لیایا
وچہ تفسیر جلال لیاوے اسدی صفت بیاری
اسّی گز اوہ لمبا آہا چالی گز چوڑائی
سونے چاندی تھیں اوہ سارا کاریگراں بنایا
پاوے سبہ یاقوتوں اُسدے قسم زبرجد نالے
ایسا عالی شان عجائب تخت شاہزادی والا
کہن مفسر آپ شاہزادی شکل پری دی آہی
بعض روایت اندر ایہہ بھی لکھیا نظری آئیا
باپ اُس دے نے کیتی آہی نال پری دے شادی
لیکن ایہہ بلقیس شاہزادی مشرک آہی بھاری
چھوڑ خدا نوں سورج اگے سجدے رہن کریندے
مار یا عقل شیطان اپنا ندارا ہوں پکڑ بھلایا
خبر ہوئی سلیمان نبی نوں اُس شاہزادی والی
سُن کر خبر پیغمبر تائیں ڈاڈھی غیرت آئی

نام اُس دا بلقیس تہا دن بیٹی شرحل شاہ دی
دولت نال عزالے نوجاں ہر شئے وافر آہی
عرش عظیم کہیا رب جس نوں تخت وڈا فرمایا
یک سو ویہہ گز گردا اُس دا اسنو حقیقت ساری
تریہہ گز اُچا تخت تہا دن خوبی حد نہ کائی
نال جواہر جڑیا ہویا بھی یاقوت جڑائیا
جدا جدا ست تھے اُس نے آہے بیٹھن والے
تاہیں عرش عظیم اُس دے حق کہیا حق تعالے
ڈاہڈی سوہنی صورت اسنوں بخشی پاک الٰہی
واللہ اعلم رب نوں معلم میں نہیں دلوں بنایا
اوس پری دے ییٹوں جمی ایہہ بلقیس شاہزادی
نالے اُس دی قوم تمامی شرک کماون ہاری
جیوں شاہزادی سورج پوجے اوہ بھی تویں پوجندے
سورج نوں مسجود بنایا تے معبود ٹھہرائیا
اڈیاں تختاں ڈالی پھرے ایمانوں خالی
کیوں نہیں سچا رب پوجیندی جس نے شاہ بنائی

لکھیا خط شاہزادی تائیں اوس محبوب غفاری — پہلی سطر لکھی بسم اللہ جس دی برکت ساری
ایہ کجھ خط تمامی اُس دل لکھیا نبی خدائی — سورت نمل اندر جیوں اس دی نقل خبر فرمائی

اِنَّهٗ مِنْ سُلَيْمٰنَ وَاِنَّهٗ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

یہ خط سلیمان علیہ السلام کی طرف سے ہے اور یہ شروع ہے اللہ کے نام سے جو مہربان ہے رحمت کرنے والا یہ

اَلَّا تَعْلُوْا عَلَيَّ وَاْتُوْنِيْ مُسْلِمِيْنَ ۝ پ ۱۹ ع ۱۷

کہ مت سرکشی کرو میرے مقابل پر اور آجاؤ میرے پاس مسلم ہو کر

پہلوں اپنی مہر لگائی جیوں کر رسم شہانہ — یعنے ایہ سلیمان نبی تہیں آیا ہے پروانہ
لکھیا اوہ بسم اللہ پچھے مت کجھ زور وکھاؤ — چھوڑ مقابلہ پاس اساڈے مسلم ہو کر آؤ
ایہ مضمون تمامی خط دا جو میں آکھ سنایا — دو لفظاں وچہ نبی خدا دے اپنا خط مکایا
اوّل ایہ جو میرے اگے نا اکڑو اچیائی — دوجا فرمانداری پکڑ و جو میں آکھاں بھائی
ایہہ جو بسم اللہ پہلوں لکھی نبی الٰہی — لکھ کر دتی خطاں نالوں بہتر آئی
جد ایہ خط سلیمانؑ نبیؐ دا قاصد جا پہنچایا — دیکھ شاہزادی کھولیا اسنوں پڑھیا مطلب پایا
سد وزیر امرا سیانے پڑھ کے پھیر سنا ندی — دسو کیا تجویز تجھیوے بول سوہوں فرماندی
کہیا وزیراں اسیں تمامی بڑے بہادر بھارے — جے تو آکہیں فوجاں لیکے جنگ مچاواں سارے
ساڈی طرفوں دیر نہ کوئی یا سرکار گرامی — اگوں جویں تساڈی مرضی کر لئو سوچ تمامی
کہن لگی شاہزادی اگوں اسیں نہ جنگ مچا واں — شاہاں نال مقابلہ کر کے عزت ستاں لیاواں
جے کدی شاہ چڑھائی کر کے شہر کسے وچہ آدن — کردیون ویراں انہانوں بڑا فساد مچادن
کرن خوار ذلیل بے عزت شہر دیاں سرداراں — ایہی انویں کرسی آکے جیوں شاہزادیاں راں
میں چاہاں کجھ طرف انہاندی تحفے بھیجے جادن — دیکھاں پھر اوہ قاصد ساڈے کیا جواب لیادن
اصل اندر اس خط نبیؐ دے ایسی ہیبت پائی — طرف مقابلے شاہزادی نوں ہول دلیل آئی
کر گئی اثر دلیوچہ اُسنوں پاک کلام پیاری — پڑھ بسم اللہ اندر دے اند صفتے ہو گئی ساری
کیونکر کہندی نال نبیدے جنگ مچایا لوڑاں — جیہڑے دل دکانے ہو دن کر دے نہیں اجاڑاں
بھیجد تے کجھ تحفے ہدیے اُس نے نہہ وزیراں — جویں مفصل ذکر انہاں دا لکھیا وچہ تفسیراں
پنجسو بردا بھیجیا اُس نے پنجسو ہور غلاماں — صاحب حسن عجائب سبھوں سندر شکل تماماں
پنجسو اٹاں سونے دیاں بھیجیاں تہ انہاں دے — بھی کجھ مشک عنبر کستوری خالص قسم تماندے

بھی ہک تاج مرصع سوہنا حضرت نوں پہنچایا
جد ایہ تحفے پاس نبیؑ دے ایلچیاں پہنچائے
دتا حکم اساڈے تائیں لوڑ نہیں کجھ مالوں
لیجاؤ ایہ واپس ہر شے کجھ پرواہ نہیں تساں نوں
جا آکھو شاہزادی تائیں جے اسلام نہ لیاوے
القصہ بلقیس شاہزادی خبر جدوں ایہ پائی
پہنچلی سی اگے اس دی خبر نبیؑ نوں ساری
سن کر خبر پیغمبر رب دے تخت اس دا منگوایا
بسم اللہ سلیمانؑ نبیؑ دے سارے کم بناوے
مہر مبارک وچہ بسم اللہ بخش ہوئی سرکاروں
جن ہوا انسان پرندے تابعدار اہناں دے
ایسا ہک وزیر اہناں دا صاحب علم سیانے
اتنی طاقت اس دے اندر برکت اسم تعالیٰ
خیر نہ کجھ شاہزادی تائیں تخت اپنے دے حالوں
دیکھ کہے سلیمان پیغمبرؑ ہے ایہ فضل ربانا،
دتا حکم وزیراں تائیں شاہ سلیمان نبیؑ نے
کر دیو ایہ الٹے پلٹے بنتر سبھ وٹاؤ
دیکھاں اسیں لیاقت اسدی جد شاہزادی آوے
سن فرمان وزیراں اس دا نقشہ ترت وٹایا
جد شاہزادی پاس نبیؑ دے آکر حاضر ہوئی
پچھیا جدوں کسے نے اتھیں تخت ایویں ہے، تیرا
معلوم ہو گیا سانوں اتھیں اگے شان نبیؑ دا
فرمانبردار ہو کے اسیں آئے اندر خدمت عالی
سن ایہ باتاں دل دے اندر سمجھیا نبیؑ حقانی
کیتی شرع نصیحت اس نوں شرکوں دور ہٹایا

دوہاں جلالاندی تفسیرن ایہ مذکور لیا ئیا
شاہ سلیمانؑ قبول نہ کیتے سبھ واپس پرتائے
بہتر بخشیا مال سانوں رب تساڈے نالوں
ایہ تحفے ایہ مال تساڈے ہون نصیب تساں نوں
کراں مقابلہ لشکر لیکے ذلت سخت اٹھاوے
اسے ویلے تابع ہو کے قدماں اندر آئی،
ہے شاہزادی آون والی یا محبوب غفاری
اسدے پہنچن نالوں اگے خدمت اندر آئیا
جو شے طلب کرینیدے آپے پل وچہ حاضر آوے
ہر شے منّے حکم اہناں دا اس دی برکت پاروں
من حکم تمامی چیزاں جو موہوں فرماندے
جس نوں یاد خدا دے فضلوں اعظم اسم ربانا،
ہک پل وچہ آحاضر کیتا تخت شاہزادی والا
پہنچ گیا اوہ پاس نبیؑ دے اگے اسدے نالوں
اسدے بدلے ساڈے تائیں لائق شکر کمانا
ایہ جو تخت شاہزادی اُپر جڑے تمام نگینے
بدل دیو ایہ نقشہ اس دا ہوری طرح بناؤ
لوے پچھان اوہ تخت اپنے نوں یا تھیں بھلجائے
دور کیتی اوہ اگلی بنتر ہوری طرح بنایا
تخت پچھان لیا اس اپنا شبہ نہ رہگیا کائی
کہن لگی شہزادی گویا تخت ایہو ہے میرا
مسلم ہو کر دلوں بجانوں آندا اساں عقیدہ
کجھ ناہیں ایہ حاجت سانوں معجزہ ویکھن والی
ہے شاہزادی عقلاں والی صاحب ہوش زنانی
دسی داحدانیت ربدی دین ایمان سکھایا

پڑھ کلمہ سلیمان نبی دا توبہ تائب ہوئی — کفر شرک دا اُس دے اندر نام نہ رہ گیا کوئی

ہو گئے دور انھیرے سارے فضل خدا رحمانوں — اندر باہر روشن اُس دا ہو گیا نور ایمانوں

عقد کیتا اُس نال نبی دے راوی ذکر لیا یا — حرماں اندر داخل ہو کے قرب حضوری پایا

ایہہ سبھ برکت حاصل ہوئی بسم اللہ دی یاروں — شاہاں نوں رب شاہ ملائے کر رحمت در یاروں

کیا کجھ برکت بسم اللہ دا ذکر سنایا جاوے
جس کم اندر شامل ہووے بیڑے بنے لاوے

حضرت نوح ادہی بسم اللہ بولیا جدوں بانوں — اَمن سلامت بیڑا اسدا رب رکھیا طوفانوں

جس طوفان کروڑاں کافر کیتے غرق ہو کالے — تر دے پھرن اُسے دے آپ جو بسم اللہ والے

پڑھدا ایہو کلام زبانی حضرت نوح پیارا — جس دے وچہ بسم اللہ والا کیتا رب اشارا

بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرٖىهَا وَمُرْسٰىهَا ۚ اِنَّ رَبِّيْ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ○

خدا کے نام کی (برکت) سے ہے چلنا اُس کا اور ٹھہرنا اس کا بے شک میرا رب بخشنے والا مہربان ہے پ ۱۲ ع ۴

برکت بسم اللہ دی اس دا چلنا اتے کھلونا — ہے میرا رب بخشنہارا رحم اسے دا ہونا

پڑھ بسم اللہ نوح پیارا بیڑے نوں ٹھہرا دے — پڑھ بسم اللہ ٹورے اسنوں دوہیں کم چلاوے

کافر منکر بسم اللہ دے ڈسن غوطے کھاندے — مومن اسدے من والے موجاں پھرن اڈاندے

چھ ماہ پورے کشتی اندر موجاں نال لنگھائے — اس تھیں پچھے امن سلامت سارے باہر آئے

غرق ہوئے سبھ دشمن نوح دے قہر خدا جبّاروں — امن سلامت دوست اُسدے بسم اللہ دی یاروں

ادہی بسم اللہ نے اپنی ایہہ برکت دکھلائی — دُھن ادہ بک چوداں ری جس حضرت پر آئی

جیونکر پاک نبیؐ پر اتری ایہہ بسم اللہ پیاری — باجھ سلیمانؑ کسے نبیؑ لے نا اُس طور اُتاری

اسے طور قرآن مجیدوں ثابت ہووے بھائی — باجھ سلیمانؑ اس صورت وچہ نہیں کسے پر آئی

بھاویں ہور پیغمبراں اُپر فیض معانی کھولے — لے پر ایہہ الفاظ کسے پر نہیں خدا نے بولے

ایہہ فیض معانی لفظی سرور عالم پائیا — یا حضرت سلیمانؑ نبیؑ نے ہے ایہہ لطف اٹھایا

اے پر رب سلیمانؑ نبیؑ پر یکو وار اُتاری — سرور عالم نوں رب بخشی ہکو چوداں واری

یا پھر حضرت نوحؑ نبی نوں نصف عطا فرمایا — پورا لطف سلیمانؑ باجھوں ہور کسے نہ پایا

بخشی رب سلیمانؑ نبیؑ نوں اس جگ اندر شاہی — دو جگ دا سردار محمدؐ کیتا پاک الٰہی

پہلے دن جد پاک نبیؐ تے ایہہ بسم اللہ آئی — شیطوں اتنا رنا اُس دن جس دی حد نہ کائی

فاتحہ تے بسم اللہ پاروں بہت ہویا دربانہ
سر سر پٹے عاجز ہووے رو رو حال ونجاندا

آکھے اج محمدیاں پر ایسی نعمت آئی
جیہڑی اگے کسے پیغمبر نہیں حضوروں پائی

بخشے جاسن اس دی پاروں اوگنہار ہزاراں
کھولیاں رب محمدیاں تے رحمت والیاں باراں

حضرت کہیا جد بسم اللہ مومن موہوں نکالے
گل جاوے شیطان جویں کر اگ قلعی نوں گالے

بھی فرمایا بسم اللہ وچ اتنی برکت ہوئی
جو اک واری پڑھدا اُس دا عیب نہ رہندا کوئی

مَنْ قَالَ بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

جس نے کہا بسم اللہ الرحمن الرحیم ایک دفعہ ۔

مَرَّۃً لَمْ یَبْقَ مِنْ ذُنُوْبِہٖ ذَرَّۃً

نہیں باقی رہتا اس کے گناہوں سے کچھ ۔

جو اک وار پڑھے بسم اللہ پاک نبی فرماوے
ذرہ عیب نہ رہندا اس دا ایسی بخشش پاوے

بھی فرمایا جو بسم اللہ پڑھدا ہے یکواری
وچ ایمان اپنے دے اسنوں کرے خداوند باری

جیکر اس تھیں پچھے پھر کوئی برا نہ عمل کماوے
ہر سختی تھیں امن سلامت اسنوں رب بچاوے

وقت نزع بسم اللہ جسنوں رب نصیب کریندا
تلخی جان کندن تھیں اس نوں رب پناہیں دیندا

تنگی اتے عذاب قبر تھیں اس نوں رب بچاوے
جتھے پہنچے نظر اتھوں تک قبر فراخ ہو جاوے

کجھ تکلیف نہ ہووے اسنوں وقت جواب سوالاں
منکر اتے نکیر فرشتے کردے ادب کمالاں

اسی طور قیامت اندر فضلوں حق تعالے
بہت آسان گذارے اُس پر وقت حساباں والا

اینویں پل دوزخ دے اُپر رحمت فضل حضوروں
چار چوفیروں چانن اسنوں کرے خداوند نوروں

چہرہ کے ریل فضل دی اُپر پل تھیں پار سدھاوے
ذرہ دیر نہ لگے اسنوں دگدا جنت جاوے

ظاہر ہووے شان مبارک وچ تمام لوکایاں
ایہہ برکت بسم اللہ دی رحمت جھڑیاں لایاں

اُنیہ حرف مبارک سارے بسم اللہ وچ آئے
اُنیہ دوزخ دے دروازے خالق پاک بنائے

اک اک حرف جو بسم اللہ دا ہر دروازے جاوے
اپنے پڑھنے والیاں تائیں بن کے ڈھال بچاوے

امن سلامت لنگھن اتھیں مومن رب دے پیارے
ایہہ بسم اللہ بند کریسی دوزخ دے در سارے

اُنیہ ملک عذاباں والے دوزخ اُپر ہوسن
اُنیہ حرف جو بسم اللہ دے سبھنوں روک کھلوسن

کرن روایت جد بسم اللہ مومن کوئی الاوے
نال محبت جنت اسنوں اپنی طرف بلاوے

کرے دعائیں مولا اگے یا رب خالق سائیں
اس مومن نوں میرے اندر کر داخل پہنچائیں

رب فرماوے اُسے کارن تینوں انساں بنایا
ابوبکرؓ نقیں کرن روایت پاک نبیؐ فرماوے
دس ہزاراں نیکی اُس دی خالق پاک لکھیندا
دس ہزاراں درجے اُس دا کرے بلند الٰہی
کعب احبار اصحابؓ نبیؐ دا ہور روایت لیایا
اُمت میری نوں جے چاہندا رب عذاب پُچانا
فضل الٰہوں اُمت احمد ایسی نعمت پائی
جے توریت اندر بسم اللہ رب نازل فرماندا
جے انجیل مقدس اندر نازل ہوندی بھائی
چھوڑ خدا دی وحدانیت شرک نہ مول کماندے
بخشیا رب محمدیاں نوں ایہ انعام حضوری
پڑھن پڑھاون آپس اندر مومن فیض اٹھاون
جس حاجت جس مشکل کارن اسنوں پڑھیا جاوے
پڑھ بسم اللہ نال محبت جو کم شروع کچیوے
جتنی بہت پڑھے کوئی اتنی بہتی برکت پاندا
سب لوکاں دے دل وچ ہیبت اُس دی اللہ ڈالے
جیہڑا کم بسم اللہ پڑھ کے شروع نہ کیتا جاوے

جس نے ساڈا نام پیارا نال پیار دلایا
جو کوئی مومن پڑھ بسم اللہ نال پیار سناوے
دس ہزار مٹاوے بدیاں اتنا کرم کریندا
اتنی برکت بسم اللہ دی رحمت بے پرواہی
صلے اللہ علیہ وسلم پاک نبیؐ فرمایا
بھیجدا نا بسم اللہ اُس پہ کہے رسولؐ ربانا
کل عذاب گواون والی ایہہ بسم اللہ آئی
امت حضرت موسیٰؑ دی تہیں کون ہیو دسداندا
امت حضرت عیسیٰؑ دی تہیں کیوں ہوندے سائی
سارے مومن مسلم ہوندے جنت اندر جاندے
بھیجی وچ قرآن مبارک ایہہ بسم اللہ نوری
جیہڑے پڑھ کے عمل کماون نور ہدایت پاون
مشکل حل کرے رب سچا کل مراد پچاوے
رب آسان کرے اس تائیں دونی برکت تھیوے
بہتا رزق خداوند اس نوں رحمت تہیں پہنچاندا
دین دنی وچ عزت پاون بہتا پڑھنے والے
بے برکت اوہ کم اکارت پاک نبیؐ فرماوے

كُلُّ اَمْرٍ ذِیْ بَالٍ لَمْ یُبْدَءْ بِبِسْمِ اللّٰهِ فَهُوَ اَبْتَرُ

ہر ایک اچھا کام جو نہ شروع کیا جاوے بسم اللہ سے سو وہ ناتمام (بے برکت) ہے

جو کم صاحب عزت ہووے تے صاحب وڈیائی
جیہڑا کم ناجائز ہووے رب رسول نہ بھاوے
جو کوئی مومن مال حلالوں کھاون لگے کھانا
برکت ہووے اس کھانے وچ جلدی ہضم ہو جاوے
بن بسم اللہ کھانے اندر شیطوں سیر کریندا
بھی فرمایا بن بسم اللہ جو کوئی کھاوے پیوے

جائز کم اُتے بسم اللہ بہت ضروری آئی
اُس اُتے بسم اللہ پڑھیاں الٹا گھاٹا آوے
شروع کرے بسم اللہ پڑھ کے کہے رسول ربانا
پیٹ اندر تکلیف نہ دیوے نا نقصان پچاوے
دور کرے ایہہ برکت آسدی اپنا پیٹ بھریندا
پیٹ اندر اوہ آکڑ جاوے جلدی ہضم نہ ہووے

اینویں جد کوئی مومن بندہ صحبت کرے حلالوں
ہر قطرے انزالوں اس نوں مل سن دس نکوئیاں
جیکر اس صحبت تھیں اس نوں رب فرزند وکھاوے
جتنی اس تھیں اگے ودھے نیک اولاد پیاری
وقت جماع بسم اللہ جو کوئی منہ تھیں نہیں بلیندا
ایسے کارن اکثر جیہڑے غافل لوک وچالے
اینویں وقت ذبح بسم اللہ جو کوئی نہیں الاندا

شروع کرے بسم اللہ پڑھ کے پاوے فیض کمالوں
بسم اللہ دی برکت پاروں اتنیاں فیضاں ہوئیاں
ہر ہر ساہ فرزند دے بدلے دہ دہ نیکی پاوے
ایہو ثواب قیامت تائیں رہے ہمیشہ جاری
شیطوں اس دا سنگی صحبت نال کریندا
جاہل تے شیطان انہاں دے جمن پت نکالے
ذبح نہ اس دی کھاون لائق منع خدا فرماندا

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ

اور نہ کھاؤ اس میں سے جس پر اللہ کا نام نہیں لیا گیا

کیا کیا فائدے بسم اللہ دے تینوں آکھ سنائیں
جیویں سفیدی نال سیاہی اکھیں دیوچ آئی
کہے فضیلؒ عیاضؒ پیارا رحمت رب دی پاوے
جویں فضیلت رب سچیدی بندیاں اپر آئی
کل کلاماں تھیں بہتر پاک کلام پیاری
کل ناواں تھیں بہتر جیہڑے ربے نام پیارے
بھیجن والا بہتر سبھ تھیں خالق پاک تعالے
کل رسولاں وچوں بہتر جس دے اُپر آئی
کل امتاں تھیں بہتر امت اس دے پڑھنے والی
ایسی بہتر نعمت اپنی بخشے رب جہان نوں
اتنی برکت بسم اللہ دی پاک نبیؐ فرماوے
بھی فرمایا ہر یک آفت جو آسمان زمین دی

اعظم اسم اللہ دے نیڑے آکھن آسکے تائیں
اسم اعظم تے بسم اللہ وچ اینویں وتھ نہ کائی
بسم اللہ دا شان فضیلت آکھ بیان سناوے
اپر کلاماں بسم اللہ نوں اینویں ہے وڈیائی
اپنے خاص پیارے اُپر مُڑ مُڑ رب اُتاری
فضل کرم تھیں بسم اللہ وچ خالق پاک اُتارے
کل فرشتیاں وچوں بہتر جو ہے لیاون والا
کل کتاباں وچوں بہتر جس دے وچ ٹکائی
برکت بسم اللہ دی پاروں پان مراتب عالی
کل امتاں تھیں بہتر دیسے کوئی نہ ملن تہاتوں
جو کوئی پڑھکے مل کھاوے دوزخ کدی نہ جاوے
بسم اللہ دی برکت پاروں دور تمامی تھیندی

وچہ اسماناں وچ زمیناں جو شے پیدا ہوئی
برکت اسم اللہ دی پاروں دکھ نہ دیوے کوئی

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ

خدا کے نام سے وہ خدا کہ نہیں ضرر دے سکتی اس کے نام کی (برکت) سے کوئی چیز زمین

وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ○

اور نہ آسمانوں کی اور وہ سننے والا جاننے والا ہے

جس راتیں یا جس دن کوئی ایہو کلام الاندا
ذکر تنبیہ الغافلین اندر راوی خبر سناوے
جو کوئی گھر وچہ داخل ہوندا پڑھسی اسدے تائیں
جو سورت اخلاص مبارک پڑھ بسم اللہ نوں لے
سو واری بسم اللہ جو کوئی نال لاحول الاوے
دیہہ حاجت اس دنیا اندر بخشے خالق سائیں
جو مومن بسم اللہ پڑھکے کلمہ پاک الاون
جتنا بیت زیادہ پڑھسن بہتی بخشش پاسن
کرے دعا بسم اللہ پڑھکے جیکر مومن کوئی
جو لکھ وار پڑھے بسم اللہ اندر عمر تمامی
کاغذ جے بسم اللہ والا نظر کسے نوں آوے
اتنا اجر ملے اس تائیں ادب کماون پیاروں
وچہ گلزار یوسفؑ دے اگے ہیں اک ذکر سنایا
وچہ شراباں رہندا آہا رات دہاں مستوالا
رستے وچہ بسم اللہ والا کاغذ نظری دالا
کرکے صاف شتابی اسنوں خاکوں گرد غباروں
اسے ادب کماون پاروں فضل کیتا رب باری
کیتے رب معاف تمامی مدہ شراب پیالے
دنیا وچہ خدا نے اسنوں خوشخبراں پہنچایاں
نال محبت نام میرے دا جو تدہ ادب کمایا
اس تھیں دوست رب دے جتنی عمر لنگھائی
اتنا شان دتا رب اسنوں کرکے فضل گرامی
ایہہ سب برکت حاصل ہوئی بسم اللہ دی پاروں

حضرتؐ کہیا اس دن راتیں کجھ تکلیف نہ پاندا
فالج دی بیماری تائیں ایہو کلام ہٹاوے
گھر اسدے وچہ برکت پاوے فضلوں خالق سائیں
غنی کرے رب اسدے تائیں غیبوں رزق نوں کھولے
سو حاجت رب بخشے اسنوں پاک نبیؐ فرماوے
اسی حاجت روز قیامت دیوے اسدے تائیں
پنجو سال گناہ انہاندے دور ہٹائے جاون
گندے دفتر عیباں والے ستھرے ہوندے جاسن
جیہڑی حاجت منگے رب تھیں حاصل ہوسوئی
دوزخ بھاجڑا اسدے پر کرسی رب گرامی
اوپر زمیں دے ڈگا ہویا کر تعظیم اٹھاوے
وچہ صدیقاں لکھیا جاوے خالق دی سرکاروں
حافی بشر خدا دے بندے جیوں ایہ درجہ پایا
اک دن گھر تھیں باہر آیا پی کر مدہ پیالہ
نال محبت پکڑ اٹھایا چشم اکھیں تے لائیا
گھر اپنے وچہ عزت سیتی رکھیا ادب پیاروں
دتی بخشش شرابی تائیں ولیاں وچہ سرداری
ہو گئے جام نصیباں اندر کوثر جنت والے
جنت حوراں تیرے کارن اساں غلام بنایاں
اسدے بدلے تینوں اپنا دوست اساں بنایا
مولیٰ باجھوں غیر محبت دل تھیں سبھ بھلائی
بھرے دے حیوان بھی اسدا کردے ادب تمامی
دیکھو ذکر مفصل اسدا یوسف دی گلزاروں

بیشک جو کوئی بسم اللہ دا عزت ادب کریندا
ایہوئیں ہور یک فاسق کوئی جگ تہیں لد سدہایا
ڈاڈہی سوہنی حالت اُسدی پرانشان نہ کوئی
لہن لگا میں درس کسے ل یک دن پایا پھیرا
پڑہدا سی بسم اللہ اوتھے یک کوئی مومن بھائی
دل میرے وچ لذت اُسدی ایسا ڈیرا لائیا
دم دم یاد رہے اوہ مینوں لذت پاک ربانی
جد میں فوت ہویا تا بھیجیا حکم جناب تعالٰے
کوئی عذاب نہ کرنا اس نوں ملکاں نوں فرمایا
ناکہہ تلخی جان کندن دی میرے اگے آئی
برکت بسم اللہ دی مینوں سوجاں رب وکھایاں
خوب سنوار لکھے بسم اللہ جیکر مومن کوئی
حضرت علی کہے بسم اللہ کیوے کم روزگاراں
دور کرے اندوہ تمامی فکر تمام ہٹاوے
نہراں چار بہشتاں اندر ڈٹھیاں نبی پیارے
یک شراباں تے یک شیروں یک شہدوں یک آبوں
شب معراج رسول اللہ نوں جبرائیل وکھایاں
نال محبت جو بسم اللہ پڑہن دوں بجا نوں
اگی واری پڑہ بسم اللہ جو کوئی راتیں سوندا
جن انس شیطانوں اسنوں دکھ نہ پہنچے کوئی
نہ کوئی خطرہ چور چکاروں اس راتیں وچ پاوے
جیکر پڑھ اکتالی واری کن دیو چہ پھوکیوے
جیکر ظالم حاکم اگے پڑھے پنجا ہاں واری
جادو یا کوئی درد وغیرہ ہووے جسدے تائیں
فضل کرے رب ہر یک دردوں اُسن خلاصی پاوے

مولیٰ اُس دی عزت کردا عالی درجے دیندا
بعد وفاتوں شخص کسے نوں خوابے اندر آئیا
دیکھن والے پچھیا اُس تہیں کیوں کر رحمت ہوئی
فضل کرم تہیں کھولیا او تہوں رب نصیبا میرا
سُن کر نام خدا دا مینوں ڈاڈھی لذت آئی
مردیاں تیکن پھر اوہ ویلا بھلن وچہ نہ آئیا
اوسے لذت اندر میری باقی عمر وہانی
ایہ دل نہیں دکہا دن لایق ساڈی لذت والا
بخش دتا رب میرے تائیں کوئی عذاب نہ پایا
نا کوئی دکھ قبر دا ڈٹھا ایسی رحمت پائی
جس گھر درج وڑی بسم اللہ رحمت جھڑیاں لائیاں
جتنی نال محبت لکھے اتنی رحمت ہوئی
برکت پاوے کماں اندر ٹلے غم ہزاراں
ہر مشکل آسان کرے تے دلنوں چانن لاوے
بسم اللہ دیاں حرفاں وچوں ہر آون چلدے
جارے خوشبو دار عجائب لذت ودھ حسابوں
سبہ تساڈی امت کارن خالق پاک بنایاں
ایہ سبہ نہراں جنت اندر ہون نصیب تہاتوں
اس راتیں وچہ اُس بندے پر کوئی عذاب نہ اوندا
ہر آفت ہر زحمت کولوں اُسن تسلی ہوئی
موت اچانک سڑنے کولوں اسنوں رب بچاوے
جھلے مرگی والے تائیں فرق شتابی ہیوے
دل اُس دیو چہ خوف جنابوں ٹلے خالق باری
ست دہاڑے اس دکارن سو سو دار پڑھائیں
جادو دا الاثر تمامی دور خدا فرماوے

جیکر باراں بند ہووَن تا پڑھن اکہتر واری | کرن دعائیں ہوون لئے اگے بارش ہووے جاری
ست ستّر اتے چھیاسی واری جے ہر روز پڑھیوے | جو مقصد یا حاجت ہووے اُنوہا حاصل تھیوے
روزہ رکھ کے گوشے اندر پڑھے جے اتنی واری | تھوڑیاں روزاں اندر اس نوں ملے مراد پیاری
حل کرے رب مشکل اس دی بھاویں ہووے کوئی | گل تھاں غرضاں اندر ایہو کافی ہوئی
جس لڑکے دے گل وچ پائیے لکھ کرا کئی واری | ستا ہویا ڈرے نہ ہرگز مانے نیند پیاری
جس گھر اندر بینتی واری لکھ کر ٹنگی جاوے | جن اتے شیطان بکارا اس گھر کدی نہ آوے
برکت کسب ہووے اس گھر وچ نالے برکت نسل | دونا رزق خداوند عالم دیوے حق حلالوں
اسے طور دکان اپنی تے جو لکھ کے لٹکاوے | وچ تجارت برکت ہووے نفع زیادہ پاوے
جو کوئی شروع محرم اندر یک سو تیراں واری | لکھ کے اپنے پاس ٹکاوے ایہ بسم اللہ پیاری
ٹبر سنے خداوند اس نوں دکھ نہ کوئی دیندا | سارا سال خدا دے فضلوں ہو جاں پھرے کریندا
یک سو تے بتواری جو کوئی لکھ کر دفن کراوے | باغ زراعت کھیتی اندر دونا پھل لیاوے
ہووے خوب زراعت اس دی فصل زیادہ دیوے | باغ اندر رب برکت پاوے لگن بہتے میوے
ایہو جہیں ہور فوائد بہتے بسم اللہ وچ آئے | شان فضیلت بسم اللہ دا کون بیان سنائے
ذکر نہ ہووے شکر نہ ہووے اس نعمت دا گلے | ایہہ لکھ نعمت غنیمت مینوں جے سرکار قبولے

ہن سورت والضحیٰ دیاں رمزاں پڑھ صلوات سنائیں
شالا برکت بسم اللہ دی ہووے میرے تائیں

وَالضُّحٰى ۝ وَاللَّيْلِ اِذَا سَجٰى

قسم ہے دن روشن اور رات اندھیری کی

پہلی دا قسمیہ آکھن سورت والضحیٰ والی | وقت ضحیٰ نالے رات سیاہ دی قسم کرے رب عالی
کہن ضحیٰ جد سورج اُچا آوے چانن لاوے | لیل سجیٰ ہے رات اندھیری جد دل اندھیرا پاوے
انہاں دوہاں وقتاں دیاں ایتھے قسماں رب فرمایاں | اسے طور کلام اللہ وچ ہور بھی قسماں آیاں
بہت ضروری اس مسئلے دا ہے پہلوں سمجھانا | کیا کجھ قسماں کھاون اندر ہے مقصود ربانا
اکثر لوک مخالف جیہڑے واقف نہیں قرآنوں | کرن سوال جو قسماں کھاون دور خدا دی شانوں

آپ ہوون بے سمجھ وچارے نامحرم اسرار دل
رکھن حرف کلام اللہ تے قسماں ہوون پاردوں

تعبیر قسم

سنو جواب خدا دے فضلوں آکھ پہلی ایہ سناوے
ہے اوہ قسم بطور گواہ دے خالق پاک لیاندی
نال گواہاں ہر دعوی نوں ثابت کیتا جاندا
جیکر کدی گواہ نہ ہوون قسم کرائی جاوے
یا پھر جد کوئی مسئلہ چھیڑے یا مضمون نکالے
اسے طور کلام اللہ وچ پاک جناب تعالے
یا کوئی ظاہر کرنا چاہے مطلب جدوں ضروری
اوّل نال دلائل اُسنوں ثابت کرے اَبھی
جیہڑی چیز مخاطب کر کے قسم کرے رب سائیں
یعنے جو گل قسموں اگے ہووے آون والی
لوکاں دے سمجھاون کارن ایسی چیز بتاوے
جیوں آسمان زمین چن سورج دن رات پیارے
نالے رب خواص انہاندے وکھو وکھ بنائے
جدا جدا تاثیر خدا نے چن سورج وچ پائی
اکثر جگہ انہاندیاں قسماں کرے خداوند باری
جیویں انہاندی قدرت اندر شک شکوک نہ کوئی
قصہ کوتاہ سبھ قسماں وچ ہووے ایہو اشارہ
ظاہر نال خداوند دیوے باطن دیاں مثالاں
جس مطلب پر چیز کسے دی قسم خدا فرماوے
ثابت کرے خداوند اُسنوں دے کر نال حوالے

وچ قرآن خداوند جتھے قسم کوئی فرماوے
جیویں دلیل اک دعوے اُتے پیش گذاری جاندی
باجھ دلیلوں کوئی دعوی نہیں ثبوتی پاندا
اوہو قسم گواہ ہو جاوے دعوے وچ کم آوے
ثابت کرے دلیلوں اُسنوں پیدا نال حوالے
جدوں بیان کرے کوئی دعوی قدرت اپنی والا
یا کوئی پیشگوئی خوشخبری ہووے خاص حضوری
پیش کرے اس دعوے اندر قسم بطور گواہی
اصل اندر مضمون اگلے دا کرے گواہ اس تائیں
پہلوں اک نمود اس دا پیش کرے رب عالی
جس وچ کوئی شبہ نہ ہووے سمجھ شتابی آوے
ظاہر قدرت رب سچے دی اندر عالم سارے
دن تے رات علیحدہ کر کے ہر یک نوں دکھلائے
اسے طور اسمان زمیں دی صورت جدا بنائی
کرو خیال انہاندے اندر کیڈی قدرت بھاری
اسے طور اساڈے تائیں ہر یک قدرت ہوئی
دیکھو چیز فلانی اندر قدرت کنوں نظارا
ظاہر چیزاں باطن والے کھولن راز کمالاں
اوہو چیز نمونہ ہو کر اُس مطلب پر آوے
یعنے چیز فلانی وانگوں ایہہ کم ہووَن والا

جیونکر سورۃ والضحیٰ اندر رب مثال سنائی
وقت ضحیٰ تے رات سیاہ دی قسم خدا فرمائی

وَالضُّحٰى ۙ وَالَّيْلِ اِذَا سَجٰى ۙ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰى ۭ

قسم ہے دھوپ چڑھتے وقت کی اور رات کی جب چھا جاوے نہیں رخصت کیا تجھ کو تیرے رب نے اور نہ بیزار ہوا

قسم ضحیٰ دی سورج جس دم روشن دھپ نکالے ‏ ‏ بھی سوگند ہے رات سیاہ دی جد دل انھیر ڈالے
کر دن رات گواہ خدا نے دوست نوں فرمایا ‏ ‏ تیرا رب نہ چھوڑیا تینوں نا دشمن ٹھہرایا
اصل مراد نزول وحیٰ دی اس آیت وچ آئی ‏ ‏ دن تے رات حوالا اس دا دتا پاک الٰہی
یعنے جیونکر راتوں پچھے دن نوں رب لیاوے ‏ ‏ دور ہووے اور رات سیاہی سورج چانن لاوے
اسے طور وحیٰ دی حالت یا محبوب تعالےٰ ‏ ‏ سورج وانگوں وحیٰ تساں پر مڑ مڑ آون والا
جیونکر بند ہووے اوہ کجھ دن حکمت باطن کاروں ‏ ‏ پھیر شتابی نازل ہووے خالق دی سرکاروں
جیونکر راتوں بعد ہمیشہ وقت منجھے دا آوے ‏ ‏ بندش بعد وحیٰ بھی اینویں رب نازل فرماوے
بندش کنوں مراد خدا نے لیل سجیٰ فرمائی ‏ ‏ آمد وحیٰ کنوں خوشخبری والضحیٰ اندر آئی
قسم ضحیٰ تے لیل سجیٰ وچ ایہو اشارہ آیا ‏ ‏ نال دلیل نزول وحیٰ دا ثابت کر دکھلایا
دن تے رات بھی دونویں حالاں تساں آپو آپ دکھاون ‏ ‏ وحیٰ اندر بھی بسط قبض تھیں دونویں حالاں تساں آون
اسے طور کلام اللہ وچ جو قسماں آئیاں ‏ ‏ آپو اپنے مطلب اُتے شاہد رب بنایاں
ثابت ہووے نال انہاں دے اگلا مطلب سارا ‏ ‏ سب قسماں وچ قدرت والا رکھیا ایہو نظارہ
پس ہن ایہ گل ثابت ہو گئی نال دلائل بھائی ‏ ‏ ہر یک قسم کلام اللہ وچ وانگ گواہ دے آئی

تفسیر و اشارات

کتنے روزاں پاک نبیؐ ول رب دا وحیٰ نہ آیا ‏ ‏ جیونکر شان نزول اسدے وچ پچھے ذکر لیا گیا
کافر لوکاں طعنہ کیتا اُتے نبی پیارے ‏ ‏ چھوڑیا رب محمدؐ یاں تائیں کہن خدا دے مارے
رب تہاڈا محمدؐ کولوں ہن نہیں وحیٰ بھجیندا ‏ ‏ غصے ہو گیا اس دے اُپر کوئی نہیں گل دسیندا
تا پھر پاک جناب اپنی تھیں رب خوشخبری گھلی ‏ ‏ قسماں نال حبیب اپنے نوں بخشی خوب تسلی
دن تے رات گواہ لیا کر کہیا خالق باری ‏ ‏ یا محبوب تساڈے کولوں کس پکڑی بیزاری
اساں نہ تینوں رخصت کیتا نا کجھ دور ہٹایا ‏ ‏ کی ہویا جے وحیٰ اساڈا دیر لگا کے آیا
دن تے رات اندر بھی اینویں دیر کدی ہو جاوے ‏ ‏ اڑ نکے چال ہمیشہ دن تے رات نہ آوے

کیے زمانے اندر ودھاواں دن نوں اسیں گھٹاواں
جویں اساڈی حکمت یاروں ہووے فرق انہاندا
دن تے رات بھی ہر موسم وچ بکو جیہا نہ آوے
کدی شتابی نازل اس نوں کراں اسیں سرکاروں
ہر کم اندر حکمت ساڈی سبھے خداوند عالی
ایہہ یک راز محبت یاروں دیر وحی وچ ہوئی
بھی تفسیر عزیزی والے ہور یک راز بتایا
چھوڑیا رب محمد تائیں لگے کہن موکالے
عاجز ہوئے گواہ دیون یقیں جل دل خدا دے مارے
جد کوئی دعوے کر نہ الایا بچ گواہ نہ آوے
اس صورت وچ پاک نبی تے قسم مزدری آہی
کافراں نوں پھر سرور عالم اوہو قسم سنائی
ہور اشارہ اسدے اندر وچہ تفسیر لیایا
دن تے رات نہ بھن دوویں ودھ گھٹ ہو دن یاروں
بے کردن تیرے تائیں ودھ گھٹ کجھ آلا دن
ہور اشارا رات خدا نے دہشتناک بنائی
دن نوں ملنے جلنے والا رب نے وقت بنایا
رات مراد وحی دی بندش جس دن وحی نہ آوے
یں یہ خاص حبیب اپنے نوں حکم کرے پیارسی
ہر راتیں تھیں بعد خداوند روشن صبح لیاوے
ہور اشارا کہن مفسر رات مثال غماندی
پاک نبی نوں اسدے اندر رب خوش خبر سنائی
ہور اشارا دن تے راتوں عارف خبر لیائیا
والضحیٰ اندر صبح وصل دی وصل اشارے کردی
جتنے روزاں وحی نہ آیا خالق دی سرکاروں

کئے زمانے چھوٹیاں راتاں تے روز لیاداں
اسے طور نزول وحی دا فرق بتایا جاندا
جیکر دیر وحی وچ ہووے فکر نہ کیتا جاوے
کدی زیادہ دیر ہو جاوے حکمت باطن یاروں
کیا جانن مجہول وچارے حکمت باطن والی
اسیں ہمیشہ ساتھ تساڈے ہرج نہ سمجھو کوئی
کافر لوکاں پاک نبی تے جد بہتان بنایا
اپر کوئی گواہ نہ دیون لافاں مارن والے
کرکے قسم خداوند عالم جھوٹھے کیتے سارے
منکر تھیں پھر قسم کراکے دعوی توڑیا جاوے
لیتی قسم نبی دی طرفوں پاک جناب الٰہی
جھوٹھے ہو گئے دعوی اندر لے فرمان خدائی
دن تے رات کنوں ایہہ نکتہ پاک خدا سمجھایا
اے محبوبا توں پھر کیونکر بجھیں طعن کفاروں
کجھ پرواہ نہ جان انہاندی آپے چپ ہو جاون
راتیں ویلے ہووے اکثر وحشت تے تنہائی
دن تے رات لیا دن اندر ہے ایہہ راز بتایا
روشن صبح نزول وحی دا روز خدا فرماوے
بندش والی راتوں پچھے ویکھو صبح پیاری
ہر بندش تھیں بعد تساں نوں وحی پیارا آوے
روشن صبح مثال خوشی دی موج بہار دلاندی
گذر گئی ہن رات غماندی صبح خوشی دی آئی
والضحیٰ تے واللیل دوہاں وچہ وصل فراق جتایا
ہے واللیل فراقاں والی کالی رات ہجر دی
گویا اوہ یک رات ہجر دی آہی فرقت یاروں

نال اشارے پاک نبیؐ نوں خبر دتی رب عالی
ہو چکی ہن ختم جنیا رات وچھوڑے والی

وانگ ضحٰے دے چمکی آکے روشن صبح وصل دی
فضل الہوں مجوراں نوں لگی آس تفضل دی

یعنے کہن جو والضحٰے اندر روز ہجر دا آئیا
وچہ والیل اشارہ وصلوں پاک خدا فرمائیا

طالب مولا روز تمامی وانگ فراق لنگھاندے
راتیں رب اپنے نوں مل دے وصل آہنی ہندے

ہے مصباح العاشقین والے ہور کب مرتبائی
والضحٰے وچ نماز ضحٰے دی قسم خدا فرمائی

وچہ والیل نماز تہجد کہی خداوند عالی
کیتی قسم پیارے اگے دوہاں نمازاں والی

پنج نمازاں تھیں ایہ دونویں جدا نمازاں آیاں
نفلی ایہ نمازاں دونویں آکھ سناواں بھایاں

وقت نماز ضحٰے و تعداد رکعات

پورا وقت نماز ضحٰے دا پہر جدوں دن آوے
بھی کجھ پہروں اگے لنگھے سورج زمین تپاوے

دوجا پہر شروع جدوں ہووے پہلا لنگھ کھلووے
آخر سورج ڈھلن تائیں وقت ضحیٰ دا ہووے

ایہو وقت نماز ضحٰے دا وچ حدیثاں آیا
بہت فضیلت اس ویلے دی وچ تفسیر لیایا

ایہو وقت مبارک آہا جدوں خداوند باری
کیتی نال کلیم اللہ دے پاک کلام پیاری

اسے وقت فرعون مقابلہ موسیٰؑ نال کرایا
ستر ہزاراں جادوگراں نوں وچ میدان بلایا

کر چالاکی جادو اپنے جادوگراں نکالے
سپ بنا کے ٹورن لگے رسے جادو والے

حضرت موسیٰؑ عاصا اپنا وچ میدان وگایا
بن کے سپ خدا دے حکموں بھنوں کھاون آیا

جسنوں پکڑے ثابت نگلے قدرت خالق باری
جن جن سپ اونہاندے سارے کھا گیا ہکو واری

جادوساز ہوئے شرمندے جادو سبھ بھلائے
معجزہ ویکھ کلیم اللہ دا سبھ ایمان لیائے

کھادی ہار فرعون موکالے کجھ نہ آوے جاوے
جھوٹھا رب سدا ون کولوں سچے تا اوہ شرماوے

ایہو وقت آہا اس ویلے جد ایہ بات سنائی
حضرت موسیٰؑ غالب ہویا فتح مبارک پائی

ایہو ویلا سارے دن تھیں سوہنا رب بنایا
نوری ویلا روشن ویلا بہت مبارک آیا

اسے ویلے پاکاں تائیں کشف ہوون روحانی
اسے ویلے ظاہر ہوون بہت کمال حقانی

اسے ویلے کھلن اکثر دنیا والیاں کاراں
روزی رزق تلاش کنندے لگن کم روزگاراں

ایہو ویلا علم وغیرہ حاصل کرنے والا
بہت فوائد اس ویلے وچ رکھے حق تعالےٰ

ایہو ویلا ظاہر باطن چانن لاون والا
ایہو ویلا کل انہیرے دور ہٹاون والا

فرض نماز عبادت کولوں ایہو ویلا خالی
اسے وقت نماز ضحے دی پڑھدے سرور عالی

دو رکعات نماز ضحے دی گھٹ تھیں گھٹ بتاون
اکثر قدر رکعتاں باراں اہل علم فرماون

دوں تھیں لیکے باراں تائیں جتنیاں کوئی گذارے
چار پڑھے یا اٹھ گذارے جائز سبھ پیارے

چار پڑھے تاں وچ انہاں دے ایہ قرایت آئی
پہلی وچ والشمس پڑھیوے صوفیاں نے فرمائی

دوجی وچ واللیل تے والضحی تریجی وچ پڑھیوے
چوتھی وچ الم نشرح دی سورت ختم پچھیوے

جیکر صرف رکعتاں دونویں مومن پڑھدا کوئی
یا دو دو کر پڑھے زیادہ ایہ قرایت ہوئی

پہلی وچ والشمس قرایت فاتحہ بعد لیاوے
دوجی اندر سورت والضحی پڑھے مراداں پاوے

افضل ایہو قرایت ایہہ جیکوئی ہور پڑھیوے
تاہمی روا نماز برابر اجر برابر تھیوے

بہت رکعتوں بہتا درجہ رب دے فضل کمالوں
دو دو کر کے پڑھنیاں بہتر چار اکٹھیاں نالوں

فضیلت نماز ضحے و اشراق

جو کوئی پڑھے نماز ضحے دی بہت فضیلت پاوے
ہر رکعتاں سو سو نیکی رب عطا فرماوے

باراں سو نیکیاں پاوے باراں رکعت پاروں
آنیاں بدیاں بخشیاں جاون خالق دی سرکاروں

ہور ثواب نماز ضحے تھیں پاوے پڑھنے والا
حج برابر درجہ اس نوں بخشے حق تعالے

دور کرے سبھ تنگی فاقے برکت ایس نمازوں
رزق کشادہ حاصل ہووے رب غریب نوازوں

یار ابوذرؓ کرے روایت پاک نبیؐ فرمایا
ہر بندے پر تن اپنے دا صدقہ واجب آئیا

ہر فجرے جد صحیح سلامت خبریں رب اٹھاوے
ہر ہر جوڑ بدن دے بدلے صدقہ خیر کماوے

روز نویں سر تازہ نعمت بخش کرے ایہ باری
لازم ہے اس نعمت بدلے بدی شکر گذاری

ہر تسبیح جو سبحان اللہ مومن مونہوں الاندا
ہر تحمید الحمد للہ صدقہ لکھیا جاندا

لا الٰہ الا اللہ جد مومن کہندا کوئی
بھی تکبیر جو اللہ اکبر صدقے داخل ہوئی

ایویں جد کوئی شخص کسینوں نیکی طرف بلاوے
بھی برایوں روکے کوئی صدقہ لکھیا جاوے

جے کر کوئی نماز ضحے دی دو رکعات گذارے
انہاں تمامی صدقیاں لے کافی اوہا پیارے

اتنا اجر نماز ضحے دا پاک نبیؐ فرمایا
دو رکعتاں پڑھنے بدلے سبھ کجھ وچے آئیا

سبھ تسبیحاں سبھ تحمیداں سبھے تکبیراں
سبھ تہلیلاں وچے آون نال ضحی تاثیراں

جتنے جوڑ تمام بدن دے تن سو سٹھ بتاون
سبھ دا صدقہ دینا واجب پاک نبیؐ فرماون

دو رکعات نماز ضحٰی دی جو کوئی ادا کرنیلا
سر پیراں تک سارے تن دا جیوں اوہ صدقہ دیندا

بخشی رحمت بدتی اس نوں بخشی خالق باری
ہو گئی ادا نماز ضحٰی تہیں سبھ دی شکرگذاری

کس نوں طاقت رب سچے دا ادا کرے شکرانہ
فضلوں کرے قبول الٰہی جو ایہ پڑھے دوگانہ

ہور ثواب نماز ضحٰی دا راوی ذکر لیاوے
ہک دروازہ جنت والا باب الضحٰی سداوے

ڈاڈھا سوہنا اوہ دروازہ خوبی حد نہ کائی
روز حساب آوے اس دی زینت تے زیبائی

جو کوئی پڑھے نماز ضحٰی دی حکم خدا فرماوے
اُس دل دروازیوں داخل ہو کے جنت اندر جاوے

کہی اشراق پڑھن جو مومن اس دروازیوں جاون
نیزہ بھر جد سورج آوے وقت اشراق تیاون

ادنےٰ درجہ دو رکعتاں نفل اشراق پیارے
اکثر اس دا چھ رکعتاں کہن محقق سارے

بہت ثواب اشراق ضحٰی دا جو کوئی مومن پڑھسی
باب ضحٰی تہیں داخل ہو کے جنت اندر وڑسی

ایویں ہور نماز ضحٰی دی بہت فضیلت آئی
اسے طور نماز تہجد بہت فضیلت پائی

وقت نماز تہجد

کہن تہجد راتیں ویلے سینکے اٹھنے تائیں
وَمِنَ الَّیْلِ فَتَهَجَّدْ جیوں کہیا اللہ سائیں

دو حصے جد رات وہاوے تریجا حصہ آوے
اُسے ویلے دے جاگن تائیں کہیا تہجد جاوے

خاص قبولت دا اوہ ویلا پچھلی راتیں والا
وجہ دلیل اشارہ جس ول کیتا حق تعالےٰ

کرن روایت ہر اک راتیں جد اوہ ویلا آوے
پہلے انبر تے رب عالم خود تشریف لیاوے

کر آوازہ رحمت والا امر کرے رب سائیں
کراں قبول اسیں اس ویلے جو کوئی کرے دعائیں

جو کجھ کوئی اساتھیں منگے اسیں عطا فرماواں
پوریاں کراں مراداں سبھے آساں کل پچاواں

جو اس ویلے بخشش چاہے آ ساڈی درگاہوں
پاک کراں میں دفتر اُسدا ہر ہک عیب گناہوں

ہر شے حاضر پاس اساڈے دنیا آخر والی
در اپنے تہیں کوئی سوالی اسیں نہ موڑاں خالی

ایسی رحمت دا ایہ ویلا پاک نبی فرماوے
عام اجازت پچھلی راتیں جو منگے سو پاوے

غوث قطب ابدال خدا دے جتنے ولی پیارے
اس ویلے دے جاگن پاروں فیض اٹھاون سارے

اسے ویلے پاک نبی نوں رب معراج کرایا
اسے ویلے موسیٰ تائیں خبریں پار لنگھایا

اسے ویلے رحمت ربی اُترے اتے زمین دے
اسے وقت انوار الٰہی اکثر نازل ہوندے

ساری رات کنوں ایہ ویلا بہت مبارک آیا
نوری وقت عبادت والا خالق پاک بنایا

ایہو ویلا جس وچ تائیں وقت سحور بتاون
روزیدار رکھیندے روزے کھاون کجھ ڈاڈن

اسے وقت نماز تہجد پڑھدے سرور عالی
بہت فضیلت بہت مراتب بہت ثواباں والی

تعداد رکعات نماز تہجد مع وتر

گھٹ تھیں گھٹ نماز تہجد دو رکعتاں آئی
دوہ پڑھے تا جتنیاں چاہے بندش قید نہ کائی

اٹھ رکعتاں پڑھن تہجد پاک رسول الٰہی
وتراں سنے رکعتاں یاراں اکثر عادت آہی

کدی کدی کل ست رکعتاں نو بھی کدی اتاون
کدی رکعتاں تیراں پڑھدے راوی خبر سناون

جیکر سنتاں فجری والیاں شامل کچیون
تاں پھر کل رکعتاں پندرہ پاک نبی دیاں تھیون

پیش تہجد دو رکعتاں پڑھدے نفل دوگانہ
کہن تہجد وضو جس نوں وضو دا شکرانہ

اس تھیں بعد نماز تہجد حضرت شروع کریندے
اٹھ رکعتاں پڑھن تہجد کر دو وار نیتندے

چار رکعتاں نیتن اول خوب بجا لیاون
بہتی لمی پڑھن قرایت ڈاڈھی لذت پاون

چار رکعتاں اس تھیں پچھے نیتن دوجیواری
سوہنے طور گذارن اوہ بھی پاک رسول غفاری

جیوں ایہ اٹھ رکعتاں سوہنیاں پڑھدے نبی خدائی
کجھ نہ پچھ انہاں دی خوبی کہے صدیقہؓ مائی

اس تھیں پچھے تن رکعتاں پڑھدے وتر گرامی
تیراں ایہ رکعتاں ہویاں وتراں سنے تمامی

ہور روایت مائی عائشہ صدیقہؓ فرماوے
وچہ بلاغ مبین جیونکر مسلم کنوں لیاوے

پچھلی رات رکعتاں تیراں پڑھن رسول خدائی
سنتاں فجر تے وتر جنہاں وچہ داخل ہوون بھائی

اس حساب بھی اٹھ رکعتاں ساریاں نفلی ہیون
دو سنتاں تے تن رکعتاں وتر شمار کچیون

قصہ کوتاہ دوں تھیں لیکر باراں رکعت تائیں
جتنا پڑھے تہجد کوئی جائز شک ورائیں

جیکر پڑھے زیادہ اس تھیں تا بھی منع نہ کوئی
پڑھے دوگانے یا چوگانے سبھ اجازت ہوئی

جیکر کدی نماز تہجد حضرتؐ دی رہ جاوے
کسے قسم دا درد ہووے یا ہور عذر کوئی آوے

دن ویلے پھر سرور عالم پڑھن رکعتاں باراں
ایہ بھی حضرت عائشہؓ پاروں لکھیا وچہ اخباراں

ابن عمرؓ تھیں کرن روایت مسلم اتے بخاری
دو دو رکعت پڑھن تہجد پاک رسول غفاری

اس تھیں پچھے وتر گذارن ہکو رکعت بھائی
ایس حدیثوں ہک رکعت بھی پڑھنی جائز آئی

جیکر خوف صبح دا ہووے ابن عمرؓ فرماوے
جائز ہے جے ہکو رکعت وتر گذاریا جاوے

گھٹ تھیں گھٹ نماز وتر دی ہک رکعت فرماون
اکثر حد رکعتاں باراں اہل علم فرماون

حصن حصین وغیرہ اندر ایہو روایت آوے
جتنے وتر پڑھے کوئی مومن اگر طاق ہو کلے

بعد عشا تھیں وقت اونہاں دا صبحی تک فرماون
پچھلی راتیں پڑھنے والے بہت فضیلت پاون

جو کوئی پڑھے تہجد مومن وتر بھی نال گزارے
جنہوں عادت نہیں اٹھن دی پڑھ کے سون سارے

بعد نماز عشا دے جو کوئی پڑھدا نفل دوگانہ
ملے ثواب تہجد اس نوں کہے رسول یگانہ

فضیلت نماز تہجد

وچہ نماز تہجد والی بہت فضیلت آئی
فرض نمازوں پچھے حضرت افضل ایہ فرمائی

حضرت کہیا اس خاوند پر رحم خدا فرماوے
پڑھے نماز جو راتیں اٹھ کے عورت نال جگاوے

جے انکار کرے اوہ عورت جاگے نہیں پیارے
پانی لے کر منہ اس دے پر خاوند چھٹے مارے

ایویں اس عورت دے اُپر رحم کرے رب سائیں
اٹھیں اٹھ جگاوے جیہڑی خاوند اپنے تائیں

پڑھے تہجد آپ تے نالے خاوند کنوں پڑھاوے
جیکر خاوند جاگے ناہیں چھٹے مار جگاوے

بہت تاکید تہجد کارن پاک نبی سرداروں
قبر انہیری روشن ہوسے اس تی کتے ردوں

نال تہجد دل دے وچوں ہووے دور سیاہی
شیشے وانگوں باطن سارا روشن کرے الٰہی

جو کوئی پڑھے نماز تہجد پچھلی رات اٹھووے
حضرت کہیا رات قیاموں چہرہ روشن ہووے

بھی فرمایا سرور عالم جدوں قیامت آوے
ساری خلقت مولا اگے حاضر کیتی جاوے

کر آواز بلند منادی خلقت وچہ پکارے
جیہڑے لوک تہجد والے ہون علیحدہ سارے

تھوڑے لوگ تہجد والے ہو کر جدا کھلوسن
سبھ تہیں دل بے حسابوں جنت داخل ہوسن

جتنی لمی پڑھے قرایت وچہ تہجد کوئی
اتنا ملے ثواب زیادہ رحمت وافر ہوئی

وچہ قیام تہجد حضرت اتنی دیر کھلوندے
تھکن قدم مبارک دوویں ورم دوہاں نوں ہوندے

رکوع سجود تے قومے جلسے اتنی دیر لگاون
نال قیام برابر جیونکر سارے سبھے جاون

ہر موقعے تے امت کارن کردے رہن دعائیں
اتنی پیاری امت اپنی سرور عالم تائیں

حضرت جابر کرے روایت وچہ ریاض لیایا
یکدن سرور عالم اگے کسے سوال سنایا

کون نماز ہے بہتر جیہڑی سبھ تھیں افضل ہووے
حضرت کہیا جس دے اندر رہیا کوئی کھلووے

جتنا کرے قیام لمیرا جتنی دیر لگاوے
اتنی بہت فضیلت پاوے بہت خدا نوں بھاوے

بندے تھیں خدا دے اگے جتنا کوئی کھلوندا
جتنی دیر کرے سجدے ہے بہت مقرب ہوندا

ہور حدیث ابی داؤد وں راوی ذکر لیایا
کرے قیام جو دس آیاتوں ایسی رحمت پاوے
سو آیت جو پڑھ کے مومن رات قیام کریندا
دہ سو آیت پڑھنے والے رلسن نال انہاں دے
نبیوں صدیق شہید تے صالح نیک خدا دے پیارے
نال تہجد قرب الٰہی حاصل وصل پیارے
واسطے وچہ نماز ضحیٰ دی قسم کیتی رب عالی
دن تے رات اندر ایہہ دونویں جدا نمازاں آیاں
دن دے وچہ نماز ضحیٰ دی بہت فضیلت والی
ایویں ہور ہزاراں خوبیاں دن تے رات وچالے
کئی فضیلتاں دن دے اندر بے حساب شماروں
ظاہر اگر کرے دلالت سوہنا دن نورانی
دن دے شیشہ قدرت والا ہر اک چیز وکھاوے
دن نوں کم دھندے دا ویلا خالق پاک بنایا
دن دے اندر لوک وپاری کاروبار چلاون
دن ویلے سب محنت والے محنت کسب کماون
دن اندر سب راہی پاندھی محنت سفر اٹھاون
دن ہووے تاں ڈیرے ہوگاں چگن جاون
کئی حیوان جو آدمیاں تھیں خوف دہاڑی کھاون
دن اندر سے رونقاں ہون اندر شہر بازاراں
بہت خلائق دن دے اندر فیض فیوض اٹھاوے
کئی ہزاراں مطلب جیہڑے دن وچہ حاصل تھیندے
کئی ہزار انعام خداوند دن نوں بخش کریندا
ایہو اپنے وقتاں اندر دوہاں دی سرداری
جے کر رات نہ ساڈے کارن خالق پاک بناندا

صلے اللہ علیہ وسلم پاک نبی نے فرمایا
غافلاں اندر ناؤں اس دا ٹول نہ لکھیا جاوے
پوریاں فرمانداراں اندر اسنوں رب لکھیندا
جیہڑے لوک جناب الٰہوں بہت مدارج پاندے
ایویں وڈیاں نیکاں اندر درجے پاون بھارے
راتیں اٹھ کے پڑھن تہجد نیک نصیبا لوائے
وچہ والیل خدا فرمائی قسم تہجد والی
فرض نہیں پر فرضاں پچھے افضل شان لیایاں
راتیں وچہ نماز تہجد بہت مبارک عالی
ایہو آپ فضیلت سبھ نوں بخشی بخشن والے
کئی فضیلتاں رات لیائی مولیٰ دے دربار وں
رات نمونہ باطن والا جو اسرار نہانی
رات انہیری پردہ پاوے چیزاں کل چھپاوے
راتیں وقت فراغت والا سب دے کارن آیا
راتیں بیٹھ کے سندے لیکھے جد ول فراغت پاون
راتیں نیند آرام گذارن پھر تازے ہو جاون
رات پوے تاں کرن اوتارا من آسائش پاون
رات پوے تاں کرن ٹکانا بلنیاں وچہ آون
دیہاں چھپ کے کرن گذارا راتیں موج اڈاون
راتیں سنج بازاراں اندر جاگ لگن گھر باراں
بہتی خلقت راتیں اندر مطلب اپنے پاوے
کئی ہزاراں مطلب جیہڑے راتیں راتیں تھیندے
کئی ہزار طرح دی نعمت رات پوے تاں دیندا
دن تے رات خدا نے ساڈی بخشی نعمت بھاری
بیشک جیون مشکل ہوندا کوئی آرام نہ پاندا

اتھویں جیکر روز نہ ہوندا کیونکر چلدیاں کاراں
ہو سکتے تنگ انھیرے اندر مردی خلق ہزاراں

دونویں وقت عجائبا نعمت سبھے خالق باری
طرح طرح دے فیض دوہاں تھیں پاوے خلقت ساری

بہت آرام دوہاں دے اندر حد شمار نہ کوئی
دوہاں وچہ خلائق کارن رحمت وافر ہوئی

جو احسان خداوند عالم بندے اُتّے کاڈھے
لائق ہے جو ہر نعمت دا شکر کمایا جاوے

کرے خدادی فرمانداری نعمت شکر گذاری
شکر کرن تھیں دونی نعمت بخشے خالق باری

سب چیزاں تعریف الٰہی بولن حمد پوکارن
جو احسان کسے پر ہویا دم دم شکر گذارن

دن تے رات بھی رب اپنے دا شکر بجالیاون
گن گن نعمت فضل ربانے آپس وچہ سناون

جو جو رب انہاں نوں بخشی عزت تے وڈیائی
دونویں فخر کماون اس دا آپو اپنی جائی

مناظرہ شب روز

طوسی اسد مباحثہ لکھیا دن تے راتیں والا
جیوں تفسیر عزیزی والے کیتا نقل حوالا

دن آکھے میں چنگا تیں تھیں رات آکھے میں چنگی
دونویں کرن بیان خدادی نعمت رنگ برنگی

پہلوں رات فضیلت اپنی دن نوں بول سنائی
تیرے ناؤں میرے اندر بہت بزرگی آئی

میں ہاں بہتر تیرے نالوں تیں تھیں اول داں
ہین تیں بعد لیاوے تینوں خالق پاک سچاواں

میرے وچوں کرے خداوند ظاہر تیرے تائیں
میرے وچہ زیادہ تیں تھیں ہون قبول دعائیں

میرے وچہ خدا دے عاشق ہیون وصل پیالے
طرح طرح دے فیض اٹھاون راتیں جاگن والے

میرے اندر حضرت موسیٰؑ کیا کیا فیض اٹھائے
اپر طور تجلے نوری راتیں رب دکھاوے

جاں پھر اپنے فضل کرم تھیں رب توریت اتاری
چالی راتاں وعدہ پہلوں کیتا خالق باری

چالی راتاں حضرت موسے اُپر پہاڑ لنگھائی
تاں توریت خدا نے بخشی رحمت جھڑیاں لایاں

قوم سنے پھر لٹ مصر نوں راتوں ذات سدھانا
میرے اندر ہویا اُس تے کتنا فضل ربانا

میرے اندر لوط نبیؑ نوں بخشی رب رہائی
دشمن قوم کنوں پیغمبر امن خلاصی پائی

حضرت لوط نے ہمراہیاں شہروں کتیاں ہایاں
مگروں نیچ عذاب خدا نے دستیاں پٹ اگڈایاں

جتنے دشمن آہے اسلے ویر کماون والے
تختہ پٹ زمین دا رب نے کیتے غرق مر کالے

میرے اندر سرور عالم کیتا جدوں اشارہ
ٹکڑے ہو گیا چن مبارک جانے عالم سارا

میرے وچہ حبیب اپنے نوں رب معراج کرایا
نال محبت دوست تائیں اُپر عرش بلایا

ہور فضیلت میرے تائیں رب بخشش فرمائی
مغرب تھیں تا فجری تائیں ایسا وقت نہ کوئی
تیرے اندر وقت اجیہے خالق پاک لیا دے
میرے وچ شب قدر مبارک رات قدر دی آئی
ہور اک خوبی میرے اندر سوہنی خوش گزراں
تیرے وچ آسمان وچارا ماتم فرش وچھاوے
میرے وچ ستارے روشن نالے چند نورانی
جن میرے تھیں سال مہینے عرب شمار کریندے
جدا ایہ رات فضیلتا اپنی کر تقریر سنائی
کہن لگا ہن جھگڑا تے طعنے مارنہ مینوں
جو کجھ خوبی میرے اندر تیرے وچ نہ کوئی
اوّل سورت والضحیٰ اندر میری دیکھ گواہی
وچ تفسیر عزیزی حضرت شمس الہندؒ لیایا
وچ سورت واللیل خدا نے پہلوں رات لیا ہی
سورۃ والضحیٰ اندر پہلوں دن دی قسم سنائی
کدی کلام اللہ دے اندر رات مقدم ہوئی
اس درجے وچ اکو جیہا شان دوہاں دا آیا
اگے سنو حقیقت دن دی جو اوہ آکھ سناوے
میرے دن دے اندر روزہ رکھنا خاص فضیلت مینوں
جتنے روزے فرضی نفلی سبھ میرے وچ آون
میرے وچ جو روزہ رکھے ماہ رمضان تمامی
جتنے نیک اعمال تمامی روزے دار کماوے
اتنی برکت روزے پاون کارن روزیداراں
میرے وچ رمضانوں پچھے عید مبارک آوے
میرے اندر جمعہ مبارک رحمت فضل الٰہوں

ساری رات نماز عبادت جائز میں وچ آئی
جس دے وچ نماز کسے نوں منع حضور ولوں ہوئی
جائز نہیں نماز جنہاں وچ حکم شرع فرماوے
اک ہزار مہینے نالوں بہتر رب بنائی
نہیں نصیب ہوئی جو تینوں خالق دی سرکاروں
میں آواں تا کھڑ کھڑ ہسدے باغ بہیں کھڑ جاوے
پھیریا ہے پرا پنا جس پر جبرائیل حقانی
ہجری سن رسول اللہ دا چناں اُتر گیندے
دن نوں سن کے اسدا اُتر ڈاڈھی غیرت آئی
سن میں شان فضیلت اپنا آکھ سناواں تینوں
میں تھیں وڈہ بزرگی مینوں بخش حضور ولوں ہی
تیرے نالوں اول میری کیتی قسم الٰہی
طوسی اسدؒ ہوراں نے ایتھے عذر نہیں فرمایا
پچھوں دن دا ذکر لیا کے کیتی قسم دوہائی
وس تہیں جتھے رات سیاہ دی قسم خدا فرمائی
کدیں مقدم دن نوں کیتا ریس رکھے کوئی
طوسی اسؒ خیال نہ کیتا دن دا شان ودھایا
میرے اندر بیت اللہ دا حج گذاریا جاوے
تیرے وچ کوئی روزہ ناہیں تا ایہ درجہ تینوں
وچ رمضان جو روزے رکھن عالی درجے پاون
رحمت نال رہاوے اسنوں خالق پاک گرامی
اک نیکی دی ستر نیکی رب عطا فرماوے
ایہ سب ملی فضیلت مینوں دم دم شکر گذاراں
میرے اندر عید اضحیٰ دی خالق پاک لیاوے
نال محبت پڑھنے والے تھیون پاک گناہوں

تیرے اندر روز قیامت خلقت سبہ اُٹھیوے
تیری صورت سبہ چیزاں اندا حسن دکھاون والی
تیرے وچ نگاہاں نظراں نور زیادہ پاون
میں آواں تاں تیزی پکڑن سوہنے نین پیارے
میں آواں تاں طاقت پاون گھٹ نگاہاں والے
میں آواں تا سُست نگاہ بھی سنبل قدم رکھیندے
میں آواں تا نین نیناں نوں دور دی کچھ پچھانن
میں آواں تا کئی نابینے پاون نین نگینے
میرے اندر لکھنا پڑھنا ہر یک خوبی ہوئی
نال اسلام مشابہ کیتا مینوں خالق سائیں
میرے اُپر خوشیاں والا جامہ رب پہنایا
تیرے وچ ستارے جیکر موج بہار وکھاون
تیرے وچ جو چند سہارا لگدا بہت پیارا
نور اپنے بعض سورج میرا جلوہ اس پر پاوے
نہیں تلہچن تیرے وچ آتنا اپنا نور نہ کوئی
شاہ خوباں دا سورج سوہنا جدوں طلوع فرماوے
جیکر عربی سال مہینے چن تیرے تئیں جانن
میرے اندر تن نمازاں فرض تیرے وچ دونویں
ختم ہوئی من بحث تمامی دن تے رات وڈیائی دی
جو احسان خلائق اُپر خالق پاک کماوے

کل حساب کتاب خلائق میرے اندر تھیوے
تیرے وچ انھیرے پاروں ہر شے دِسّے کالی
تیرے اندر سبہ خلقت دے نین نو ٹیندے جاون
توں آویں تا سُست ہو جاون عاجز نین وچارے
توں آویں تا اگلے حالوں ہو جاون بے حالے
توں آویں تا چنگے بھلے ٹھکراں پھرن سریندے
توں آویں تا کول کھلو تے پوری شکل نہ جانن
توں آویں تا کئی دچلے ہو جاون نابینے
توں آویں تا ڈلوے باجھوں حرف نہ دسّے کوئی
کفر انھیرے نال مشابہ کیتا تیرے تائیں
تینوں وچ لباس غماں دے ماتم گون بنایا
میرے وچ جد سورج نکلے جائے نظر نہ آون
وچ حقیقت ہوندا اس تے سورج دا چمکارا!
تا اوہ تیرا چند نورانی سوہنا نظری آوے
سورج میرے تئیں سبہ خوبی اسنوں حاصل ہوئی
چند ستارے جتنے ہودن سبہدا نور چھپاوے
اینویں عجمی سال مہینے سورج کنوں پچھانن
نال میرے نوں درجے اندر کوئی برابر ہوویں
نعمت رب دی مول کسے تئیں ذکر نہ کیتی جاندی
ساری عمر گذیندیاں گذرے کدی حساب آوے

دن تے رات اساڈے کارن بھاریاں نعمتاں کریاں
تاہیں وچ قرآن انہاندیاں رب قسماں فرمایاں

باعث مقدم شدن شب بر روز در ابتدائے سورۂ واللیل و فضیلت حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ تعالیٰ عنہ

ہن میں ایہ گل آکھ سناواں نال لبے دی یاری
اس دے شروع اندر رب خالق رات اوّل فرمائی
ایہہ سورت والضحیٰ[1] اندر دن پہلوں فرمایا
بہت وجوہاں اس دی بابت لکھیاں وچ تفسیراں
مینوں نہ گنجایش اتنی جے میں سبھ سناواں
پہلی حکمت اس دے اندر رازی راز بتاوے
کتنے فائدے دن دے اندر پہنچن خلقت تائیں
دوہاں وچ خلایق کارن طرح طرح بھلیایاں
ایسے کارن قسم دوہاں دی کیتی خالق باری
کسے ٹکانے دن دے نالوں پہلے رات لیا ہی
وچ سورت واللیل ایسے تئیں رات اوّل فرمائی
ایویں ہور بتیری جائیں وچ قرآن حوالے
وچ سورت والشمس خدا نے دن پہلوں فرمایا
اس تھیں پچھے رات سیاہ دی قسم کیتی رب عالی
ایہہ سورت عم دے اندر رات مقدم آئی
وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا پچھے کہیا حق تعالےٰ
ایسے طور مقدم کیتا دن نوں کدی خدا نے
مطلب ایہہ جو وچ فضیلت جویں برابر دونویں
دو چار اڈ بتاوے رازی حکمت پاک غفاروں

والضحیٰ تھیں جو اوّل سورت رب واللیل اتاری
وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ جیوں کر پہلی آیت آئی
کیا کجھ حکمت اس دے اندر کیا کجھ راز چھپایا
آپو آپ مفسر عارف لے آون تقریراں
تھوڑی رمز بطور نمونے پیش حضور لیاواں
اکثر دن تے رات دوہاں تھیں خلقت فیض اٹھاوے
کتنے فائدے ایہناں اندر رکھے خالق سائیں
آپو آپ خدا نے خوبیاں دوہاں اندر پائیاں
اگے پچھے دوہاں تائیں آندا وارو واری
کتے لیاندا دن نوں پہلے رات پچھے رہ جاندی
والضحیٰ اندر دن پہلے تے رات پچھیری آئی
وچ سورت والشمس تے نالے سورت عم وچالے
وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا حکم جیویں کر آیا
وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا جو رات انھیرے والی
وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا یعنے پردہ رات بنائی
یعنے دن نوں اساں بنایا کماں کاراں والا
کدی مقدم رات خدا نے کیتی وچ قرآنے
اگے پچھے آون وچ بھی رہن برابر دونویں
وچ سورت واللیل مقدم رات ہوئی جس باروں

[1] سُ پ ع ۱۷ [2] سُ و [3] سُ پ ۳۰ ع ۱۶ [4] سُ و [5] سُ پ ع ۱

وچہ داللیل فضیلت آئی حضرت ابو بکرؓ دی
ہے واللیل مراد انھیرا کفر جہالت والا
ابو بکرؓ نے پہلی عمراں کفر انھیر لنگھایا
بھاویں عمرؓ تے ابو بکرؓ نے بت نہ پوجیا کوئی
تا بھی وقت جہالت اندر جیہڑے روز لنگھائے
جد تک نور ایمان نہ چمکے مومن کوئی نہ تھیوے
ابو بکرؓ دی پہلی حالت رات مشابہ آہی
سرور عالم ؐ ڈٹھے قدمیوں ظلمت نور لیاندا
جتنے نبی رسول خدا دے دنیا اندر آون
اول آخر کدی انہاں تھیں ہی نہ ہووے کائی
سرور عالم ختم رسولاں سید کل نبیاں دا
کل انھیریاں کولوں جس نوں خالق پاک بچایا
پیش نبوت جس دے نوروں پیاں جگ دو بارا
کتنے لوکاں ظاہر ڈٹھے نور کنوں چمکارے
اجے حضرت پیدا ہوئے نا دنیا وچ آئے
وقت تولد مائی آمنہؓ ڈٹھا اوہ چمکارا
جیوں جیوں سورج نور حقانی چڑھیا آن جوانی
نور و نور وجود تمامی پاک نبی سرور دا
شروع کنوں رب پاک نبی نوں روشن نور بنایا
ابو بکرؓ نوں پچھے ہویا حاصل نور ایمانی
وچ قرآن ایہ دونویں سورتاں آیاں بنی جانی
اس دے وچ اشارہ ایہو رکھیا خالق باری
جیوں واللیل تے والضحیٰ تائیں رب ملا کے آندا
وچ قرآن اکٹھے جیوں کر کیتے خالق سائیں
سنگ وچ بھی رہے اکٹھے جتنے روز گذارے

والضحیٰ اندر صفت مبارک پاک نبی سرور دی
والضحیٰ وچ اسلامی جلوہ روشن نور اجالا
جدوں نبوت ظاہر ہوئی تد ایمان لیایا
پیش اسلام بھی انہاں نوں نفرت شرکوں سی نی
نال کفر تشبیہ نہاندی وچ اسلام نہ آئے
جد تک سورج کرے نہ چانن رات تمام انھیوے
تائیں اس سورت وچ پہلوں آندی رات الٰہی
تائیں سورت والضحیٰ دن تھیں رب نازل فرماندا
عصمت والا نور تمامی اپنے نال لیا دن
ہر برائیوں سدا انہاں توں رکھے رب بچائی
روز اول تھیں اگے سرجیا رب نے نور جنہاندا
جگ سارے دا کفر انھیرا جس نے دور ہٹایا
وڈا امین کریم محمدؐ آکھن کل لوکائیاں
پیش تولد بعد تولد آکھن سفر سارے
دادے باپ وچوں اوہ جلوے تجلی پاک وکھائے
شام اتے استنبول علاقہ نظری آگیا سارا
مشہور ہے جیہے غلام ہزاراں دیکھ ہوئے قربانی
والضحیٰ پہلے دن تھیں جلوہ خیر البشرؐ دا
تائیں دن تھیں ذکر انہاں دا شروع خدا فرمایا
تائیں اس وچ راتوں پچھے آیا دن نورانی
پہلوں رب واللیل لیاندی والضحیٰ پھر فرمائی
ثابت کیتی نال نبیؐ دے ابو بکرؓ دی یاری
اسے طور پیار محبت آپس وچ دوہاں دا
اسے طور اکٹھے رہسن جنت وڈیاں تائیں
طرف مدینے رل کے آئے دونویں دوست پیارے

غار اندر بھی رہے اکٹھے دونویں یار حقانی
بعد وفاتوں روضے اندر ستے دل جانی

وچہ سورت واللیل بھی دونویں جمع خدا فرمائے
اینویں سورت والضحٰی اندر دونویں رلکے آئے

لطیفہ

کیا بک ہور لطیفہ آیا دن تے رات وچالے
جیوں تفسیر عزیزی اندر کیہا روایت والے

راتیں نال فضیلت بخشی رب نے ابوبکرؓ نوں
دن دے نال مشابہ کیتا پاک نبی سرور نوں

نال نبی دے ابوبکرؓ دی اینویں نسبت ہوئی
جیونکر دن تے رات وچالے فاصلہ ہور نہ کوئی

جیکر رات گذشتہ ہووے دن اگوں آ جاوے
دن مکے تا رات شتابی حاضر رب لیاوے

اینویں وچے واللیل مبارک راتوں شروع کچھووے
والنہار شتابی اگوں دن آ حاضر تھیوے

جیکر دن تھیں شروع کچھووے سورت والضحٰی تائیں
سورت واللیل لیاوے اگوں رات خداوند سائیں

کیسی حکمت نال خداوند دن تے رات لیایا
دوہاں سورتاں وچہ انہاں دا کیہا میل ملایا

دن اگے تے اس تھیں پچھے رات ضرور ملائی
رات اگے تا دن نوں پچھے شامل کیتا بھائی

ہر سورت وچہ سدا الٹا جیوں کوئی پچھے ٹلوے
دن نوں رات نہ چھوڑے ہرگز نا دن چھوڑ اسدا ٹلوے

اہیو حال صدیق اکبرؓ دی نال رسول شمارے
کسے طرح بھی جدا نہ ہو دن دونویں یار پیارے

اگے پچھے ذکر نبی دا جیونکر شروع کچھووے
ہر حالت وچہ پاک نبی تھیں جدا صدیق نہ تھیوے

جیونکر رات دوالے دن دے ہر پاسوں آ جاوے
اینویں ابوبکرؓ ہر پاسوں نال نبی دے آوے

ناکجھ وتھ دوہاں دے اندر نا کجھ دوری ہوئی
جیونکر دن تے رات دوہاں وچہ تریجا وقت نہ کوئی

بھاویں نام صدیق اکبر دا وچہ واللیل نہ آیا
اہیر نال حدیثاں ثابت پاک نبی فرمایا

بھی اوصافوں ثابت ہووے نال دلائل بھائی
ہے سورۃ واللیل مبارک حق اسے دے آئی

اوصاف حضرت ابوبکر رضی اللہ عنہ در سورۃ واللیل

جو جو صفتاں کامل اکمل ابوبکرؓ وچہ آئیاں
وچہ سورۃ واللیل اوہ سبھے ذکر خدا فرمایاں

اعطٰی صفت سخاوت والی اول رب لیاندی
خرچ کرن جو راہ مولا دے ایہ تعریف انہاں دی

وچہ سخاوت ابوبکرؓ نے حد نہ چھوڑی ہی کائی
کتنی واری دولت ساری رب دے نام لٹائی

کئی غلام کفاراں کولوں لے کے مل چھوڑائے
کتنی واری خرچہ وغیرہ جنگاں وچہ پہنچائے

جدوں تیاری ہجرت کارن پاک نبیؐ دی ہوئی
جانوں مالوں ہر قسماں دی مدد اس پہنچائی
جن لگی جد مسجد نبوی رب دے فضل کماوں
اتھویں ہور بتیری جائیں مال صدیق لگایا
نال محبت راہ مولا دے جو کوئی مال لگاسی
سب تھیں اول ابوبکرؓ نوں سبھناں دی سرداری
حضرت کہیا ابوبکرؓ تھیں جو میں فیض اٹھائے
جتنا مال صدیقؓ ولی دے میں نوں نفع پہنچایا
جس دے حق وچہ ایسیاں صفتاں اک تھوں اک سوائے
دا تقی پھر تقویٰ والی صفت خدا فرمائی
وچہ حدیثاں تقویٰ اس دا ذکر نبیؐ سردار دوں
روز قیامت تقویٰ والے جتنے مومن ہوسن
شاہی درجہ متقیاں وچہ ابوبکرؓ نے پایا
اتقیٰ معنے ڈرنے والا بہتا خوف الٰہوں
اس صفتوں بھی ابوبکرؓ دل خاص دلالت آئی
کل امت تھیں اتقیٰ جس نوں پاک نبیؐ فرمایا
اس تھیں تیجے سچ کر منے جو احکام الٰہی
ایہ بھی صفت صدیق دلی وچہ سب تھیں اعلیٰ ہوئی
جدوں بلایا سرورِ عالم جھٹ ایمان لیایا
ساریاں مرداصیلاں وچوں ابو صدیقؓ پیارا
ایہ درجہ بھی سب تھیں اول ابوبکرؓ نے پایا
ساریاں صفتاں ابوبکرؓ دیاں اس سورت وچہ آیاں
باقی انہاں صفتاں والے جتنے مومن سارے
اوہ بھی سارے داخل اس وچہ فضل کنوں رب ربا ری
اسے کارن ابوبکرؓ دا ذکر صریح نہ آیا

اس ویلے بھی ابوبکرؓ نے فرق نہ چھوڑیا کوئی
کر سامان سفر دا سارا دولت اپنی لائی
مل زمین خریدی اس دی ابوبکرؓ دے مالوں
یُؤْتِیْ مَالَهٗ یَتَزَکّٰی جو ہیں خدا فرمایا
اوہ بھی ابوبکرؓ دے وانگوں ایہو فضیلت پاسی
جس نے اول راہ مولا دے خرچی دولت ساری
اتنے فیض نہ ہرگز مینوں ہور کسے پہنچائے
اتنا ہور کسے دے مالوں نفع نہیں میں پایا
وچہ دلیل فضیلت اس دی کوئی نہ پانی جاوے
ایہ بھی صفت صدیقؓ ولی وچہ کامل اکمل آہی
رب آزاد کیتا دوزخ تھیں پیتے تقوے پیالے
ہو کر جمع صدیقؓ ولی دے جھنڈے ہیٹھ کھلوسن
بعد نبیؐ تھیں اتنے تائیں رب اتقیٰ فرمایا
بہت پرہیز کرے جو مومن ہر یک عیب گناہوں
جس نے بہتا تقویٰ کیتا بہت پرہیز کمائی
وچہ دلیل صدیقؓ پیارے عالی درجہ پایا
صَدَّقَ بِالْحُسْنٰی جو آئی وچہ دلیل گواہی
وچہ تصدیق رسالت جس نے عذر نہ کیتا کوئی
سچ کر منیاں دلوں بچاووں جو حضرت فرمایا
اول درجے نام نبیؐ دے صدق لیا دل ہارا
صَدَّقَ بِالْحُسْنٰی دی بارون لب صدیق بنایا
تقویٰ نے تصدیق سخاوت کل بزرگیاں پایاں
ہوسن درمیان قیامت توڑی بعد صدیقؓ پیارے
سبھناں اندر ابوبکرؓ نوں رب بخشی سرداری
صفتاں نال خدا نے اس دا درجہ شان بتایا

جو کوئی ایسیاں صفتاں والا ہوسی مرد ربانا
بہت آسان دکھاواں اسنوں راہ اسانی والے
ایپر جو کوئی اُلٹ انہاں دا دنیا وچہ کماسی
مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنٰی اسنوں رب صاحب فرمایا
شامت بخل سخاوت کولوں کردا لاپرواہی
ہے بدبخت نہایت اَشْقٰی سخت شقی منہ کالا
حضرت ابوبکرؓ دی صفتوں جس نے اُلٹ کمایا
نَارًا تَلَظّٰی ہم کہن اس نوں وچہ عزیزی لیاوے
دو سو برساں رستے تائیں پوے النب دوالے
لَا یَصْلٰهَا اِلَّا الْاَشْقٰی رب سچا فرماوے
ہے بدبخت جو ابوبکرؓ تھیں اُلٹی چال پھڑیندا
ابوبکرؓ تصدیق کرن تھیں شان صدیقی پایا
جس تکذیب تے بخل کمایا چھوڑیا تقوی تائیں
ہر منزل وچہ ابوبکرؓ نوں رب بخشی آسانی
بنور فضیلت ابوبکرؓ دی وچہ واللیل پیارے
جیونکر وعدہ پاک نبیؐ نوں رب سچے فرمایا
ایویں وچہ واللیل ایہ وعدہ کیتا خالق سائیں
پاک نبیؐ نوں رب فرمایا خوش کرساں میں تینوں
ابوبکرؓ دے وعدے اندر دو خوشخبریاں آیاں
ہک ضمیر خدا دی طرفے رب راضی ہو جاوے
جیونکر رَضِیَ اللّٰہُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ آیا
کر اتفاق مفسر سارے ایہ گل ثابت کردے
بہت بزرگی اس سورت وچہ ابوبکرؓ دی آئی

رب فرماوے ہر مشکل تھیں اس نوں اساں بچانا
دوزخ کولوں دور ہٹا کے جنت کراں حوالے
اوہ بن خلف اُبی دیوانگوں سدا سزا ہن پاوے
کَذَّبَ بِالْحُسْنٰی نے اَشْقٰی حق اُسے دے آیا
حق جو بناوے باز نہ آوے پھاتھا وچہ گمراہی
وسہندا وگدا دوزخ جاسی اُلٹیاں چالاں والا
نَارًا تَلَظّٰی اُسلے کارن رب دوزخ بھڑکایا
جس دا شعلہ کافر تائیں دوروں کھچ لیجاوے
اتنی دوروں بھڑتھا کر کے کھچ اپنے وچہ ڈالے
بدبختاں بن اسلے اندر ہور نہ کوئی جاوے
کر تکذیب رسول اللہ دی حق ول کنڈ کریندا
تقوی اتے سخاوت یاروں رب اَتْقٰی فرمایا
اَتْقٰی بدلے اَشْقٰی اسنوں کہیا خالق سائیں
منکر اتے مخالف اسلے دکھیں دوہیں جانیں
ہر گلوں رب نیڑے کیتا نال رسول تمہارے
وَلَسَوْفَ یُعْطِیْكَ نے تَرْضٰی دا لفظے اندر آیا
وَلَسَوْفَ یَرْضٰی فرمایا ابوبکرؓ دے تائیں
جو منگیں سو دیساں تینوں کجھ پرواہ نہیں مینوں
یَرْضٰی وچہ ضمیراں دوویں اہل علم فرمایاں
دوجا حضرت ابوبکرؓ نوں رب راضی فرماوے
اتے طور ایہ ابوبکرؓ نوں رب وعدہ فرمایا
بھیجی رب واللیل مبارک شان صدیق اکبر دے
مجمل طور حقیقت جس دی تینوں آکھ سنائی

درجہ شان صدیق اکبر دا وچہ حساب نہ آوے
رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنْهُ آکھ پذیر سناوے

رجوع بطرف اشارات و نکات والضحیٰ و الیل اذا سجیٰ

والضحیٰ اتے والیل جو رب نے دونویں لفظ لیاندے
ظاہر مطلب انہاں دو ہاندا دن تے رات پیارے
بعض مفسر عارف لوکاں ایہہ بھی راز بتائیا
والضحیٰ کنوں مراد نبیؐ دا وقت حیاتی والا
چڑھیا دن خلایق کارن جلکیں نور کھنڈایا
مشرق تھیں تا مغرب تائیں پھیل گئی روشنائی
حق باطل نوں دنیا اندر ظاہر کر دکھلائیا
حد تک حضرتؐ کوچ نہ کیتا فانی ایس جہاں نوں
اس تھیں بعد وفات نبیؐ دا وچہ والیل اشارہ
دتی خبر حبیبؐ اپنے نوں پاک خداوند عالی
ایہہ رات اوہ ایسی ہوسی کہندا خالق سائیں
اس والیل اندر بھی دوہرا کیتا رب اشارہ
وچہ سورت والیل جویں کر پچھے ذکر سنایا
اتھے بھی رب اوہا اشارہ کیتا پاک نبیؐ نوں
جیونکر دن گذرے تھیں پچھے رات حکومت والے
اینویں حضرت ابوبکرؓ نوں ایسیں حکومت دلیل
وانگ تساڈے حکم تساڈا جگ وچہ کرسی جاری
دین تیرے نوں روشن کرسی تیری برکت پاوں
اس تھیں پچھے ہور خلیفے ہوسن یار پیارے
جد انہاں تھیں کل مجدد کل امام جو آون
وانگ ستاریاں عالم فاضل جو مقبول بانے
جیونکر دیون کم ستارے راتیں وچہ انہیرے
سورج پچھے چن خلیفہ جنہوں بعد ستارے

کئی ہزاراں راز عجائب رکھے وچہ انہاندے
باطن اندر وچہ انہاندے رنگو رنگ اشارے
وقت حیات وفات نبیؐ دا انہاں دوہاں وچہ آیا
دنیا اندر ظاہر ہویا جدوں حبیب تعالےٰ
وانگ ضحےٰ دے شمس رسالت جلکیں چانن لایا
غفلت خواب جہالت دے تھیں سب مخلوق جگائی
سورج نور رسول اللہ دے کر انہیر گوایا
حد تک ایہا وقت ضحیٰ دا فضل خدا رحماں نوں
دن تھیں پچھے رات لیاوے خالق سرجہاں را!
پاسی رات وفات تساڈی درد فراقاں والی
جس دے اندر چانن رہسی اول آخر تائیں
یک وفات نبیؐ دی دوجا یار صدیق ولی نوں
رات کنوں صدیقؓ پیارا رب مراد رکھایا
بعد تساں تھیں خلافت یار صدیقؓ ولی نوں
سورج پچھے چن خلیفہ راتیں چانن لاوے
بعد تساں تھیں تخت خلافت اس دا ملک کر لیا
ہر کم اندر کرسے تساڈی پوری تابعداری
جیونکر چن کرے روشنائی سورج دے چمکاون
کل اصحاب اساڈے ہوسن روشن جویں ستارے
تا ہ رکھن دین تیرے نوں جلکیں چانن لاون
ولی اساڈے چانن کرسن دسن راہ ٹکانے
اینویں تیری امت اندر ہون خلیفے تیرے
فجری تیک نہ غائب ہوون لگن بہت پیارے

اسے طور تساں تھیں پچھے ابوبکرؓ دی شاہی
ہک جاون تا ہور خلیفے آ دن نالو نالی
ہوندے رہسن نائب تیرے ہر تھائیں ہر جائیں
تائیں اس امت دے عالم جو رب نیک بناوے
مطلب ایہ جو عالم دینی دین اسلام پھیلادن
ہور اشارہ دا لفظے اندر رب اسرار چھپایا
دا لفظے پاک جمال اساڈا آیا سید ابراراں
دن تہیں بعد محباں کارن راتاں امیں آواں
رات انہیری عاشقاں کارن برقعہ اساں بنایا
محرم لوک اساڈے جیہڑے راتیں محرم تھیندے
کالی رات برات وصل دی عاشق لوکاں بھاوے
عابد راتیں کرن عبادت زاہد زہد کماون
دن تہیں ودھ خوشی وچہ آون راتیں دوست میرے
ہے ایہ رات محباں کارن یار ملاون والی
سارے دن دے ہجوراں دے ہجر گواون والی
کئی لوکاں نوں آ ملاون دی فیض پچاون والی
خاص دوا ایہ دردمنداں دے درد ہٹاون والی
ہر بیمار مریضاں سندے روگ گھٹاون والی
خواباں اندر طرح طرح دے حال جتاون والی
گوشے وچہ خدا لوکاں دے کم بناون والی
اے سید سردار رسولاں تے خاتم انبیا تواں
دنیا دی تکلیفوں جیہڑے دن نوں صبر کماون
اے محبوبا توں بھی جیکر دن نوں صبر کماویں
جیکر دن نوں طعنے دیون دوتی دشمن تینوں
جو کجھ تیری مرضی ہووے منگ سا میرے دربار دل

اُس تہیں بعد خلیفے ہوسن کل مقبول الٰہی
باجھ خلیفیاں امت تیری نہ ہوسی خالی
روشن رہسی نبوت تیری روز قیامت تائیں
اسرائیلیاں نبیاں وانگوں پاک نبیؐ فرماوے
کفر شرک تہیں ودھ ہٹاون تے توحید سکھاون
گجھا راز حبیب اپنے نوں پردے وچہ سمجھایا
وچہ دلیل امید وصل دی کارن شب بیداراں
ہر طالب نوں راتیں ویلے مطلب تے پہنچاواں
غیراں کولوں پردہ کر کے گھنگھٹ وچہ بلایا
نامحرم محروم وچارے ہو مجرم پکڑیندے
جو پادن سو راتیں پادن عارف مرد ربانے
ذاکر ذکر الٰہی پاردوں فیض خزانے پادن
بے خبراں نوں معلم ہو دن چار و نطرف انہیرے
ہر مشتاقاں دے چھڑیاندے میل کراون والی
زخماں ہجر دیاں تے وصلوں مرہم لاون والی
کئی غریباں آس سنداں دی آن دہاون والی
دُکھاں دے وچہ روندیاں تائیں آن ہساون والی
بے آراماں نوں آراموں موج دکھاون والی
پردے اندر سی لوکاں دے بخت جگاون والی
عاجز اور گنہگاراں آپر پردے پاون والی
بارش دا نگوں رحمت اپنی راتیں سیں ساواں
راتیں پاس اساڈے آون قرب حضوری پاون
راتیں پاس اساڈے آویں جو منگیں سو پاویں
راتیں ویلے پردے اندر مل جیسا مینوں
ہر مطلب ہر حاجت تینوں بخش کراں گا روں

کالی رات وصال اپنے نوں نیڑے اسان ثنائی ‏ ‏ جو ڈھونڈے سو پاوے مینوں دیر نہ لگے کائی ۔

تَجِدُنِیْ فِیْ سَوَادِ اللَّیْلِ عَبْدِیْ ‏ ‏ قَرِیْبًا مِّنْکَ فَاطْلُبْنِیْ تَجِدْنِیْ

بندے میرے کالی راتیں جے ساڈے ول آویں ‏ ‏ دور نہیں میں تیرے کولوں طلب کریں تا پاویں
میں حاضر ہیں ناظر ہوئی میں موجود پیارے ‏ ‏ میں ہر حاجت دیون والا مطلب بخشاں سارے
جو توں منگیں جو توں چاہیں جو توں عرض سناویں ‏ ‏ سبھ سوال قبولاں تیرے جو منگیں سو پاویں
کل خزانے پاس اساڈے دنیا آخرت والے ‏ ‏ عزت عظمت دولت برکت سبھ کجھ کراں حوالے
دکھی پاس اساڈے آوے سارا دکھ ہٹاواں ‏ ‏ بیماراں نوں صحت بخشاں سکھ عطا فرماواں
دیواں میں اولاد حضوروں بے اولاداں تائیں ‏ ‏ بے دولت نوں دولت بخشاں کراں قبول دعائیں
بے نوراں نوں نور ہدایت بخش کراں سرکاروں ‏ ‏ بے علماں نوں علم معارف رحمت دے درباروں
بے دیناں نوں دین عنایت کراں کرم احسانوں ‏ ‏ بخشاں بے ایماناں تائیں چانن نور ایمانوں ا
بے عقلاں بیہوشاں تائیں عقلوں بخشاں یاری ‏ ‏ بے طاقت کمزور نمانے پاون طاقت بھاری
بیکس تے مسکیناں تائیں میں مدد فرماواں ‏ ‏ بے آراماں بے چیناں نوں میں آرام وکھاواں
بے عملاں نوں کراں عنایت میں توفیق عملاں دی ‏ ‏ بے آساں نوں ساڈے رتبیں لگے آس فضل دی
بے ساماناں محتاجاں دے میں سامان بناواں ‏ ‏ بے مہراں بے رحماں تائیں رحم دلاں وچ پاواں
بے عزتاں نوں عزت بخشاں شوکت شان ودھاواں ‏ ‏ جس دا قدر نہ جانے کوئی اس دا قدر کراواں
ہر عاجز نوں راہیں مینوں ملے کر آواز بلاواں ۔ ‏ ‏ پوریاں کراں مراداں سبھے آساں کل پچاواں
جس مشکل جس حاجت اندر سالوں کوئی سدیندا ‏ ‏ ہر مشکل میں کھولاں اس دی ہر حاجت میں دیندا
جو کوئی وصل اساڈا چاہے پاوے قرب حضوری ‏ ‏ سچے عاشق دی میں فضلوں آس کراں پوری
پاون لذت وصل میرے تہیں راتیں جاگن والے ‏ ‏ بیشک ملے مراد انہاں نوں جنہاں قضیئے جالے
خواہش نفس مناون جیہڑے اندر حرص ہوائیں ‏ ‏ کدی مراد نہ حاصل ہووے مول انہاں تائیں "
ہر کوئی قرب الٰہی والے نہیں مراتب پاندا ‏ ‏ آخر ملے پیارے تائیں جو تکلیف اٹھاندا ۔
اے دل حرص ہوائیں اندر کدی مراد نہ پاسیں ‏ ‏ ملے نہ غم گواون والا جد تک غم نہ کھاسیں
جد تک عاجز کنگھی وانگوں آری ہیٹھ نہ آویں ‏ ‏ یار سجن دیاں زلفاں تائیں کیونکر انگ لگاویں
کیا کجھ حال لکھاں کر بندے عاجز ہٹی والا ‏ ‏ مہکے انباں سجن دیاں تروڑی پہنچے نہ دل پیالا

کھتیاں نال نمانی مٹی پہلوں وچ کھڑیندے
جاں پھر اسنوں گھڑ لیاون ڈنڈے مار رکھیندے

کر بار یک وچھاون ظالم دیندے ڈاڈھیاں ماریاں
اہنجیں چیتی شامت کارن پے گئی وس کمیاراں

پانی گھت بناون گھانی گاکن تے تڑکاون
اسنوں پاسوں کپیاں دیون لتاں نال ڈادن

گوڈیاں دیکے وڈھن اسنوں آکڑ سیک دھکیندے
ڈاڈھی نرم ملائم کرکے اُپر چرخ چڑھیندے

دیہن بھنوالیاں چکر اُتے پاوے سرگردانی
سوکھے نہیں بنن فقیر الہے دلبر جانی

چکر کنوں اتارن جس دم بھوسے وچ ڈھکیندے
جویں اہنیری کوٹھی اندر مجرم قید کریندے

کھنتھیاں نال گھڑن پھر اس نوں تھوں جلدی نکالن
پاسیاں اُپر ماراں دیون سخت عذاب وکھالن

اجے تیار ہویا اوہ کچا وچ چھپے رکھ سکاون
اس نہیں پکے آوی چاہڑن آتش وچ جلاون

گند بلوٹ اکٹھا کرکے آوی وچ گھتیندے
آتش تے بدبویاں اندر دوزخ وانگ سڑیندے

کتنے روزاں آتش اندر سہے نمانا سڑدا
پک تیار ہووے جس ویلے تد اوہ مُڑ اتے چڑھدا

بار ٹھنگورے لیون والا ٹھوکر کے آزماوے
کچا پلا بھجرا بھانڈا کون پسند لیاوے

جو نہ بیچ دار ہووے نہیں ہوندا لائق قرب حضوری
ہر صفتوں جو بچ کر آوے تا پاوے منظوری

کرکے صبر پیالہ عاجز کتنے دکھ اٹھاوے
تا کوئی سوہنا دلبر اسنوں منہ دے نال لگاوے

توں بھی ہک مٹی دا پتلا اے عاجز انساناں
سکھے سبق پیالے کولوں مومن مسلماناں

جیکر توں بھی دوست والا چاہیں قرب حضوری
دور کریں سبھ شوخی شیخی تا پاسیں منظوری

ہو جا خاک سجن دے راہ وچ چھوڑ سبھے وڈیایاں
جنہاں جالے دکھ قضیئے انہاں مراداں پایاں

بیشک جو کوئی دوست کارن نیندر آرام گواوے
راتیں جاگ کرے عبادت قرب الہی پاوے

وچ واللیل ایہو خوشخبری پاک خدا فرمائی
اے محبوبا تیرے کارن رات وصل دی آئی

جیکر دن نوں لوک مخالف طعنے کرن تساں نوں
راتیں وقت فراغت والا ملو تسیں اساں نوں

ایہویں ہور اشارے بیتے وچ تفسیراں آئے
والضحیٰ تے واللیل اندر جو پاک خدا فرمائے

والضحیٰ قسم کیتی اس دن دی پاک خداوند باری
جس دن غار حرا وچ آہے حضرت نبی غفاری

جبرائیل جناب الٰہوں گھن سنیہے آیا
سورۃ اقرا دی خوشخبری پہلے روز لیایا

اُس روز نزول وحی دا ہویا پہلی واری
یاد کرایا پاک نبی نوں اوہ دن خالق باری

لگنا اساں تساڈے اُتے اس دن کرم کمایا
بھیج حضوروں وحی پیارا فخر عطا فرمایا

تانساں طلب نہ خواہش کیتی اوس دے کارن کوئی
جد اساں اپنے وحی دا سلسلہ کیتا جاری
وچہ واللیل لوہ رات مبارک رب نے یاد کرائی
جبرائیلؑ جناب انہوں خوش پیغام لیایا
اٹھ اے کملی پہنن والے دوست پاکبر دے
دیکھو چل جمال الٰہی پاک جناب وچالے
شیخ حمید الدینؒ ناگوری ہور اک راز لیایا
جبرائیلؑ وسیلہ نہیں سی کیتا حق تعالیٰ
نور محمدی نور اس راتیں حکم دتا رب سائیں
دیہہ خوشخبر اساڈی طرفوں پاک خدا فرمایا
اٹھ جیئیا کملی والیا خرقہ پوش جوانا
دل بیدار ہمیشہ تیرا کارن شب بیداری
رات اجو کی عزت والی صاحب عظمت عالی
رات اجو کی رات مبارک موج بہاراں والی
اج اجو کی رات اساڈے وصل وصالاں والی
اج وصال کرم دیاں موجاں رحمت جوش لیایاں
رات اجو کی خلوت کارن خاص الخاص بنائی
آپے سد بلاون والا آپے جاون والا
وچہ واللیل اس راتیں والی قسم خدا فرمائی
باجھ وسیلے اسیں تساں نوں جد دں حضور بلاواں
بعضے کہن جو والفجر اندر رب اوہ دن فرمایا
وچہ واللیل مراد نبیؐ دی شب معراج پیاری
یا ہر رات تہجد والی پاک نبیؐ سرور دی
ہر راتیں معراج نبیؐ نوں حاصل قرب حضوروں
وچہ نمازاں ہر مومن نوں رب معراج کرائے

اپنے آپ اساڈی طرفوں خاص عنایت ہوئی
پھر کیوں بند کراں ہن اس نوں یا محبوب غفاری
گھر اُم ہانیؓ دے جس راتیں ستے نبیؐ خدائی
یَا اَیُّہَا الْمُزَّمِّلُ کہہ کے پاک حبیبؐ جگایا
اج حضوروں تیرے کارن دور ہوئے پردے
نوش کرو اج جام وصل دے وڈیاں لذتاں والے
جس راتیں محبوب اپنے نوں رب معراج کرایا
اوہ اک سر محمدی آہا آون جاون والا
جبرائیلؑ دی صورت بن کے لے آ دوست تائیں
جاگ پیارے جاگ پیارے تینوں رب بلایا
ظاہر والے خواب حجابوں لاہ برقعہ سلطانا
خاص نظارا رات اجو کی چھوڑو نیند پیاری
اج اجو کی رات پیاری بھاگ سہاگاں والی
اج اجو کی رات اساڈی لاڈ پیاراں والی
اج اجو کی رات اساڈیاں پاک جمالاں والی
آ محبوبا آ محبوبا پا خلعت وڈیائیاں
احمدؐ، احمدؐ چھوڑ کسیدنی اج سمائی
باجھ وسیلے قرب حضوری بخشیا حق تعالیٰ
نال اشارے دوست تائیں نعمت یاد کرائی
پھر کیا فکر تساڈے تائیں کیونکر دور ہٹاواں
جس دن حضرت سرورِ عالمؐ پاک تولد پائیا
یا جس رات نماز تہجد پہلے روز گذاری
وچہ واللیل پیارے کارن خاص دلالت کردی
وچہ نماز کھلوون جس دم جلوے پاون نوروں
اَلصَّلٰوۃُ مِعْرَاجُ الْمُؤْمِنِیْن پاک نبیؐ فرماوے

پنج نمازاں مومن جیہڑے نت بجالیا دن
جتنا مال حضور دلے دے کرے عبادت کوئی
پڑھے قرآن جدوں کوئی مومن ادب محبت نال دل
موسیٰ نال کلام خداوند آ دُپر طور کریندا
جاکوہ طوروں حضرت موسیٰ قرب الٰہی بھالے
ہور اتھیں جا گن کرن عبادت وچ نماز کھلوندے
سجدے اندر ہور زیادہ پا دن قرب ربانا،
ایہ سب عزت رحمت برکت صدقہ شاہ ابراراں،
ہور روایت صحیح بیانوں خبر مفسر لیایا
سوہنا نور بہشتاں اندر ایسا چانن لاوے
دن تے رات نہ دنیا داگوں ہوسن اوس ٹکانے
رات اندر یک نوری پردہ حائل کیتا جاوے
دن بھی پنجوسال برابر ہوسی جنت والا!
ناکوئی سورج چن ستارا حاجت شمع نہ کائی
اوسے نوروں چانن ہوسی وچ گلیاں بازاراں
شیشے وانگ مکان تمامی نوروں رب آ دپائے
ہر ہر چیزاں جنت الیاں نور پلایش ساری
سارا جنت وانگ تجلی دے روشن رب بنایا
سرجی اساں تساڈے کارن ایسی نعمت عالی
جس نوں چاہو داخل اس وچ کرسو نال پیاراں
اہل البیت اصحاباں کارن جو رب محل بنائے
ایہ گھر حضرت ابوبکرؓ دا ایہ فاروق رضؓ عمرؓ دا
ایہ گھر حسنؓ حسینؓ شہیداں جنت دے سرداراں
سوہنے عجب محل نورانی اُچے وچ ہوائی"
سوہنے عجیب نورانی بنیو پاس حوض کنارے

پنج معراج ہمیش انہاں نوں قرب حضوری پادن
اتنا قرب زیادہ اُس نوں رحمت وافر ہوئی
جیونکر نال خدا دے باتاں کرداشوق پیاروں
گھر دے وچ محمدیاں نوں ایہ درجہ رب دیندا
دچہ نماز محمدیاں نوں قرب الٰہی والے
دن نالوں بھی ہور زیادہ رب نوں نیڑے ہوندے
عجز نیاز محمدیاں وا ایہہ خدا نوں بھانا
وانگ ضحیٰ تے لیل ہزاراں درجے تابعداراں
دا نقشے اندر سورہ جنت دا ذکر خدا فرمایا
ہر دم نوری وقت صبح دا روشن نظری آوے
نال اندازے ہر کوئی اوتھے دن تے رات پچھانے
پنجسو سال گزشتہ ہووے تا اوہ رات ہو جاوے
رات انھیری ہول نہ ہوسی دائم نور اُجالا
نور عرش تھیں جنت اندر ہوسی کُل روشنائی
آئسے نوروں روشن ہوسن جنت باغ بہاراں
اندر بام عرش معلی سبہ نوں چانن لائے
حوراں غلماں نور پوشاکاں زینت عجب پیاری
نال اشارے پاک نبیؐ نوں خوش پیغام سنایا
روز قیامت ہتھ تساڈے کنجی جنت والی
بخشیا اساں تساڈے تائیں کارن تابعداراں!
نال محبت پاک نبیؐ نوں جنت وچ دکھائے
ایہ گھر ہے عثمانؓ غنی دا ایہ حضرت حیدرؓ دا
ایہ گھر ہور اماماں پاکاں مقبولاں ابراراں
وانگ ستاریاں چمکن سارے جدا جدا روشنائی
اہل البیتاں حرماں کارن خالق پاک سنوارے

دو سو خاص مکان عجائب سندر قسم نرالا / خاص حبیب پیارے کارن ایہ گھر عزت والا
سارا جنت تیری خاطر اساں تیار کرایا / ناہو کہہ دلگیر پیارے پاک خدا فرمایا
والضحیٰ وچ ایہو خوشخبری حضرت نوں فرمائی / سوہنا جنت ملک تساڈا عالی دولت پائی
باغ بہاراں تے گلزاراں خوشبو حد نہ کائی / پنجسو سالاں رستہ دوروں مست کرے خوشبوئی
وچہ واللیل انہیرا دوزخ دسیا نال اشارے / جس دے اندر رہن کافر بے فرمان ہکارے
جداوہ گجے کڑکے بھڑکے کڈھے جوش کمالاں / دوروں سنیوں کڑکاں آندیاں رستہ پنجسو سالاں
اتنی دوروں کافر تائیں اس دا سیک جلاوے / سخت انہیرا دوزخ اندر نارب پاک دکھاوے
حولہ کرسن نکلن کارن کافر لوک موکالے / اگوں رستہ ملے نہ کوئی ڈِگ ڈِگ ہوون بیحالے
دہواں دھار انہیر غباراں بے روشنائیوں خالی / ہر یک گھاٹی دوزخ والی کالی راتوں کالی
جنت رب دا روشن نوروں کارن اہل ایماناں / دوزخ وچہ انہیر غباراں کارن بے فرماناں
جنت دے وچہ رحمت برکت نعمت موج بہاراں / دوزخ وچہ عذاب الٰہی قہر خدا دیاں ماراں
جنت دے وچہ شیر شراب نہراں ب چلایاں / دوزخ وچہ انبانڑے بلے آتش والیاں کھائیاں
جنت اندر کوزے والے خوشبودار پیالے / دوزخ اندر ریپ پیالے گندیاں بوئیں والے
جنت اندر طرح طرح دے میوے کھانے دانے / دوزخ اندر تھوہر وغیرہ دوزخیانڑے کھانے
جنت وچہ لباس بہشتی سوہنے زینت ناکاں / دوزخ اندر گندھرف جامے آتش دیاں پوشاکاں
جنت اندر زیور زینت سوہنے بے شماروں / دوزخ دے وچہ سنگل آتش قہر الٰہی ماروں
جنت اندر تخت جڑاؤ بالو بال رکھائے / دوزخ اندر تلے اتے بستر اگ وچھائے
جنت اندر خوش رخساراں حوراں خدمتگاراں / دوزخ وچہ بے رحم ملائک کردے ڈانڈ بلی ماراں
جنت اندر سوہنیاں چھاواں خوشبودار ہوائیں / دوزخ دے وچہ گندا دہواں سارے سدا سدائیں
جنت اپنے پیاراں کارن خالق پاک سجایا / دشمن بے فرماناں کارن دوزخ رب تپایا
جو جو خوبی جنت والی والضحیٰ وچہ تمامی / وچہ واللیل حوالا دوزخ دسیا رب گرامی!
کھلی انوار علوم الٰہی والضحیٰ دیہ فرمائے / وچہ واللیل جہالت والے کل انہیرے آئے
والضحیٰ وچہ مراد انہاں دا چانن نور دلاں دا / نور اپنے تہیں روشن کیتا باطن رب جنہاں دا
وچہ واللیل مراد انہیرا دلاں کفاراں والا / کفر سیاہی نال جنہاں دا اندر باہر کالا
والضحیٰ علم شریعت والا ظاہر علم حقانی / وچہ واللیل مراد طریقت باطن علم حقانی

والضحیٰ ظاہر فیض نبیؐ دی کیتی قسم الٰہی
ظاہر فیض رسول اللہ دا علم شریعت آیا
جو احکام جناب اپنی تئیں بھیجے خالق سائیں
کل اعمال جو چنگے مندے عیب ثواب تمامی
جنت دوزخ حال تمامی جو کجھ رب جتائیا
وچ قرآن حدیث مبارک جو جو خبراں آئیاں
ایہہ باطن علم نبیؐ دا رب نے خاص بنائیا
باطن فیض رسول اللہ دا باہر حد شماروں
جیونکر حضرت خضر نبیؑ نوں باطن علم جتائے
کشف روحانی علم نہانی تے اسرار حقانی
گھر وچ بیٹھیاں حال دُوراڈے معلم رب کراوے
تھوڑے چر وچ بہتا پینڈا کرنا اتے کرانا
کھچ لیناں پھر دوجا بندہ کشش روحانی زوروں
ایہو جیں کشفوں معلم کرنے حال جو قبراں والے
کرن کلاماں نال نبیؐ دے جو حیوان تمامی
ایہو جیں اکثر جن وغیرہ پاس نبیؐ دے آون
باطن علموں شکل انہاندی پاک رسول پچھانن
پتھر روڑ رسول اللہ نوں اپنا حال دسیندے
ابوجہل کجھ کنکر اک دن چھوٹے روڑ پتھر دے
کہندا کیا کجھ ہتھ میرے تو وچ دس محمدؐ مینوں
کہن لگا جے آپے بولے میں ایمان لیاواں
اوسے ویلے سرورِ عالم کشش جدوں فرمائیا
سن کر بہت ہویا شرمندہ ابوجہل منہ کالا
غصے ہو کر روڑاں تائیں ہتھوں سُٹ وگایا
اسے طور اک ہور اعرابی اک دن حاضر ہویا

باطن فیض رسول اللہ دی وچہ دلیل گواہی
جو کجھ عام خلایق کارن جگ اندر ورتائیا
کھول سنائے سرورِ عالم اوّل آخر تائیں
جائز تے ناجائز ہر شے دسی نبیؐ گرامی
کر پوشیدہ خلقت کولوں کجھ نہیں رسول چھپایا
ظاہر علم وچوں ایہہ سارا پاون فیض لوکایاں
خاصاں باجھوں ہور کسے نوں اس دا راز نہ آئیا
طرح طرح دے علم پوشیدہ بخشش ہوئی سرکاروں
اس بھیں وڈے علوم نہانی سرورِ عالم پائے
عالم غیبوں حضرت اپر کھولے راز معانی
عرش فرش دے بھید الٰہی پردہ کھول دکھاوے
سنیاں کوہاں دی منزل اتے پہنچ شتابی جانا
ملے اجازت جیں دے کارن خالق دی سرکاروں
مردیاں کولوں سرورِ عالم پچھن سبھ حوالے
جانوراں دیاں بولیاں سمجھن پاک رسول گرامی
پڑھن قرآن رسول اللہ تھیں نور ہدایت پاون
کرن کلاماں نال انہاندے بولیاں سبھے جانن
جویں درخت پڑھن تسبیحاں پاک نبیؐ سمجھیندے
مٹھاں وچ پاکے آندے پاس نبیؐ سرور دے
حضرت کہیا میں دساں آپے دسے تینوں
حضرت کہیا دیکھ بولاندا خالق پاک سچاواں
مٹھی وچہ شہادت کلمہ پتھراں بول سنائیا
ایہہ کدوں ایمان لیاوے بڑے نصیباں والا
جا دیکھ کے نٹھا اوتھوں نا ایمان لیایا
پکڑ لیاندی گوہ جنگل دی پیش حضور لیایا

کہن لگا ایہ گوہ نہ جد تک دیوے بول گواہی
چھوڑ دتی اس گوہ شتابی پاک نبیؐ دے اگے
دسّن لے گوہ خدا دے حکموں بول ذرہ ہکواری
بول آواز کرے گوہ ادبوں قدرت نال ربانی
جو اوہ معبود ہمیشہ خالق پاک تعالےٰ
کل عبادت ظاہر باطن لائق اُس دی ہوئی
اس تھیں سرور عالم پچھیا اُس دے تائیں ر
تاپھر بول شہادت کلمہ کہندی گوہ چاچی
سُن اعرابی مسلم ہویا ترت یقین لیاندا
کتنی وار درختاں تائیں حضرت جدوں بلاون
مُردہ چیزاں نال نبیؐ دے باتاں کرن پیار دل
زینب نام یہوداں وچوں سی اک عورت کوئی
گوشت وچہ اس زہر ملا کے خوب کباب بنایا
سرور عالم کھاون لگے جد اس گوشت تائیں
کر کے ادب رسول اللہ نوں کردا عرض نمانا
چھوڑ دتا پھر اس گوشت نوں دوست رب جلی دے
کتنی واری شتر وغیرہ آ فریاد سناون
انویں ہور بتیرے معجزے وچہ کتاباں آئے
جد معراج نبیؐ دے اندر کافراں شک لیاندا
جیکر آئیں ٹھیک تساں توں رب معراج کرائیا
تاپھر بیت مقدس والی دسو کوئی نشانی
اوسے ویلے قدرت رب دی پیش حبیب جھتالی
سنیاں کوہاں دا پینڈا دتھوں مسجد اقصےٰ آہی
سو کجھ پتہ نشانی اُس دی کافر طلب کریندے
قصہ کوتاہ جو کجھ کافراں عرض سوال کرایا

تد تک کراں یقین نہ تینوں سچا نبی الٰہی
جد اوہ ٹرن لگی تا اس تھیں حضرت پچھن لگے
کس دی کویں عبادت پوجا دس حقیقت ساری
رب سچے دی کراں عبادت میں مسکین نمانی
سبھے نوں پیدا کرنے والا روزی دیون والا
اسدے باہجہ عبادت لائق دوجا ہور نہ کوئی
میں ہاں کون مجالس اندر ایہ بھی دسی جائیں
بیشک تسیں رسول خدا دے کارن خلقت ساری
باطن صاف کرے رب فضلوں نیک نصیب جنہاں دا
من حکم رسول اللہ دا خدمت اندر آون
دسّن اپنے حال تمامی ادب محبت پا ر دل
خیبر اندر نال نبیؐ دے سخت مخالف ہوئی
نال بہانے تحفہ کر کے حضرت نوں پہنچایا
بول کلام کرے اوہ گوشت قدرت خالق سائیں
میں وچہ زہر ملی یا حضرت مینوں مول نہ کھانا
انویں ہور بتیریاں چیزاں بولن نال نبیؐ دے
سنن انہاں مریاں عرضاں حضرت آس مراد پچاون
باطن علموں طرح طرح دے رب اسرار دکھائے
کہن لگے ایہ ذکر تساڈا اسوں نہ منیاں جاندا
بیت مقدس مسجد اقصےٰ اکھیں نال دکھایا
کیونکہ بیت مقدس سوہنا پاک مقام نورانی
حاضر ہو گیا نقشہ سارا بیت مقدس والا
شیشے وانگوں اکھیں اگے رکھی پاک الٰہی
سرور عالم دیکھ شتابی اوسے وقت دسیندے
ذرہ ذرہ حال تمامی حضرت کھول دکھایا

ایہ سب باطن علم نبی نوں بخشیا خالق سائیں — اُسدے وچوں علم ولایت حاصل دلیاں تائیں
جتنے کشف کرامت والے ولی خدا دے پیارے — اِتنے علم رسولی وچوں حصہ پاون سارے
جتنا قدر زیادہ ہووے قرب رسول خدا دا — اِتنا قدر خدا دے فضلوں باطن صاف زیادہ
سبھ تھیں ودھ اصحاباں یاراں پایا قرب رسولیؐ — تاہیں سبھ تھیں ودھ اُنہاں نوں رب بخشی مقبولیؐ
سبھ اصحاباں نوں رب عالم صاحب کشف بنایا — قدرو قدرے پاک نبیؐ تھیں سبھ نے حصہ پایا
سُن ہُن حضرت عمرؓ ولی دا تھوڑا ذکر سنائیں — جیونکر کشفی طاقت بخشی رب اُنہاں نوں تائیں

ذکر کرامت حضرت عمرؓ رضی اللہ تعالیٰ عنہ

کرن روایت عمرؓ ولی دا آہا جد دوں زمانہ — ہکدن خطبہ پڑھن کھلوتا اوہ مقبول یگانہ
اچن چیتی خطبے اندر ایسا جذبہ آیا — یا ساریۃ الجبل زباں نوں کر آواز سنایا
سُن کر بہت تعجب ہوئے حاضر مومن سارے — ایہ کیا کلمہ خطبے اندر بولیا عمرؓ پیارے
خطبے نال تعلق اس دا ہرگز مول نہ کوئی — دل دے اندر لوکاں تائیں بہت حیرانی ہوئی
جدوں نمازوں فارغ ہوئے لوکاں عرض سنائی — یا حضرت اج خطبے اندر ایہ گل کیا فرمائی
سانوں سمجھ نہ آئی اس دی کھول اسیں سمجھاؤ — کیا مطلب سی اِسدے اندر کرم کرو فرماؤ
تاں پھر حضرت عمرؓ ولی نے کہیا اُنہاندے تائیں — ہوو تساں نوں مطلب اِسدا میں سب کھول سنائیں
مدت تھیں اک لشکر میرا گیا فلانی جائی — وچ نہاوند علاقے جاکے کیتی شروع لڑائی
جیہی اج مقابلہ اوتھے کافراں نال اُنہاں دا — کرن لڑائی آپس اندر عمرؓ ولی فرماندا
فوج میری نوں کافراں لوکاں رل مل گھیرا پایا — خطبے اندر حال اُنہاں دا مینوں رب دکھایا
پچھے ہٹن فوج میری نوں کافر مار چلانا — وچ میدان لبے موقعہ ایسا ملیا اُنہاں ٹھکانا
اگوں پچھوں فوج کفاراں آن فراہم ہوئی — باجھ پہاڑ بچاون والا پاسا ہور نہ کوئی
ایہہ طرف پہاڑ اُنہاں دا مول خیال نہ آئیا — تاں پھر اوتھوں اساں اُنہاں توں طرف پہاڑ بولائیا
ساریہؓ نام امیر جو اوتھے لشکر وچ اصحابی — لے کے نام آواز کیتا اُسنوں اساں شتابی
یا ساریۃ الجبل اے ساریہؓ بچ پہاڑوں بھائی — سُن آواز اساڈا اُنہاں جلدی کنڈ ولائی
طرف پہاڑ کنڈ تے ہو کے جد اوہ پرت کھلوئے — ہو گئی مگروں اوٹ اُنہاں نوں بہت آسودہ ہوئے
سبھو یلے یک طرفہ ہو کے کیتی اُنہاں لڑائی — جتنی فوج کفاراں والی کر کمزور چلائی

جاں کجھ روز گذشتہ ہوئے خط انہاں دا آیا
بھی جد ساریہؓ واپس خیریں آیا وچہ مدینے
کہن لگا جد روز جمعہ دے ہوئی شروع لڑائی
اچن چیتی کن میرے وچہ ہک آوازہ آیا
ہو جا طرف پہاڑ اے ساریہؓ لے کے فوج تمامی
ایہ گل سن کر اسیں شتابی طرف پہاڑ کھلوئے
ہو مغلوب اساڈے کولوں نسٹھے چھوڑ لڑائی
جے کر اس دن عمرؓ بہادر نا مدد فرماندا
موقعہ اُتے پہونچیا ایویں اوہ آواز عمرؓ دا
جد ایہ واقعہ کھول سنایا ساریہؓ مرد پیارے
اگے بہت یقین انہانوں ہیسی دلوں بجانوں
مومن لوکاں نوں جد کوئی مڑ مڑ ذکر سناندا
ایسی طاقت عمرؓ ولی نوں بخشی حق تعالےٰ
ایہ کجھ درجہ باطن اندر حضرت دیاں غلاماں
کس نوں معلم کون سناوے باطن علم رسولی م
بعد خدا تہیں حضرت جیہا دوجا ہور نہ کوئی
جتنے ہور بزرگ تمامی اول آخر تائیں
غوث قطب ابدال وغیرہ جتنے ولی گرامی
تہوڑا ایہا علم جنہاں نوں مل دا باطن یاد ولی
ظاہر فیض رسول اللہ دا دینی علم حقانی
ظاہر علم رسول اللہ نہیں ہر کوئی فیض اُٹھاندا
لفظے دا وچہ اشارہ آیا ظاہر فیض نبیؐ دا
بھی دا لفظے وچہ شان نبیؐ دا ظاہر رب فرمایا
ظاہر شان رسول اللہ دا نبیاں دی سرکاری
جو کجھ عزت شان نبیؐ دا باطن رب بنایا

عین برابر لکھیا انہاں جویں عمرؓ فرمایا
پچھن حال مفصل سن تہیں مومن مرد نکینے
وقت جمعہ دے ساڈے اُتے سخت مصیبت آئی
ایویں جاپے عمرؓ ولی نے سانوں ایہ فرمایا
جاسیں بچ کفاراں کولوں پاسیں فتح گرامی
اس تہیں پچھے دشمن ساڈے پھیر نہ غالب ہوئے
غالب کیتا رب اسانوں فتح مبارک پائی
مولا باجہ کفاراں کولوں سانوں کون بچاندا
جیونکر کول کھلوکے کوئی بول آوازہ کردا
ہو قربان یقین لیائے سننے والے سارے
ہور یقین زیادہ ہویا فضل خدا رحمانوں
اگے نالوں ہور انہاں دا رب ایمان ودھاندا
گھر وچہ بیٹھا سیئیاں کوہاں تے مدد دیون والا
کشفی علم رسول اللہ دا ہاں دور دراز ۔ کلاماں
ہو گئی جس پر ختم حضور دوں محبوبی مقبولی
ظاہر باطن پاک نبیؐ نے ختم بزرگی ہوئی
سیر محبوب محمد یاروں پاون فیض عطائیں
باطن علم نبیؐ دے وچوں پاون فیض تمامی
اہل کرامت ہوون سارے حضرت دے درباروں
باطن فیضوں کشف کرامت ہووا اسرار نہانی
باطن علموں فیض اُٹھاون باطن فیض جنہاں دا
ہو وچہ دلیل رسول اللہ دا باطن فیض پوشیدہ
باطن شان رسول اللہ دا وچہ دلیل سنایا
ایپر باطن شان نبیؐ دا جانے خالق باری
باجھ خدا دے ہور کسے نوں پورا علم نہ آیا

تھوڑا قدر ڈٹھا اصحاباں شان رسول ربانے
دلوں بجانوں حضرت اُتے ہو قربان وکانے

جے اوہ باطن شان نبی دا سبھ نوں رب دکھاندا
کرانکار رسول اللہ تھیں کون جہنم جاندا

اے پر اپنی حکمت پاروں خالق پردہ پائیا،
جیونکر جنت دنیا اندر ظاہر نہیں جاندا

جیکر جنت دوزخ دونویں ظاہر رب دکھاندا
غیب اُتے ایمان لیا کے مومن کون سداندا

باطن تے رب پردہ پا کے لوکاں نوں ازماوے
دیکھاں ساڈیاں غیباں اُپر کون ایمان لیاوے

اسے طور جو پاک نبی دا باطن شان گرامی
عام خلایق تھیں پوشیدہ رکھیا رب گرامی

خاصاں نوں کجھ تھوڑا بہتا اُس دا بھید جتایا
جیونکر حضرت ابوبکرؓ نوں چند بنا رکھایا

نال اشاریاں ویکھن انہویں نیک نصیباں والے
خاصاں نوں جیوں خواباں اندر جنت رب دکھاتے

باطن شان نبی دے جلوے جنہاں حضوروں پائے
تن جاناں گھر مال پیارے کر قربان لٹائے

کبھی فرماون والضحیٰ اندر خلق محمدی آئیا
جیونکر ظاہر دنیا اندر حضرتؐ خلق کمایا

ذکر خلق محمدی

خلق کمال نبیؐ سرور نوں بخشیا خالق سائیں
جس دی صفت بیان نہ ہووے روز قیامت تائیں

وانگ ضحیٰ دے خلق نبیؐ دا روشن وچ سینساراں
جگ سارے نوں تابع کیتا خلقوں شاہ ابراراں

دوست دشمن مومن کافر جو حضرت ول آوے
سب دے نال رسولؐ پیارا خلق کمال کماوے

سخت کلام نہ کدی کسے نوں پاک نبیؐ فرمائی
نرمی اتے حلیمی پاروں کل مخلوق نوائی

کافر جیہڑے کرن تشدد نال نبیؐ سرور دے
نرمی کر کے سرور عالم انہاں نوں کر دیندے

مکے اندر پاک نبیؐ نوں دتیاں جنہاں ایذائیں
لَا تَثْرِيْبَ عَلَيْكُمُ حضرتؐ کہیا انہاں تائیں

یعنے اج تسادے اُپر کجھ الزام نہ آئیا
لیتا اساں معاف تساں نوں جو کجھ ڈر کمایا

سرورِ عالم ڈیریاں تائیں ایسے خلق دکھائے
نرمی ویکھ رسول اللہؐ دی سب ایمان لیائے

موسیٰؑ تے ہارونؑ دوہاں نوں ہویا حکم ربانا
جاؤ جلد فرعون شقی دل نرم کلام سنایا

فَقُوْلَا لَهٗ قَوْلًا لَّيِّنًا وچ قرآن گواہی
نرمی پکڑو بولن اندر دتا سبق الٰہی

ایپر اُس محبوبؐ اپنے نوں وَاغْلُظْ حکم سناوے
اے محبوبؐ کفاراں اُپر سختی کیتی جاوے

اتنی نرمی سرور عالم کردے نال کفاراں
رب فرماوے سختی پکڑو اے سید ابراراں

کافر اتے منافق بھاویں جو تکلیف پوچاون
سرور عالم صبر کماون نرمی خلق دکھاون

جتنا دشمن تنگ کریندے تے تکلیفاں دیندے
کافراں اُتے جد اوہ حضرت ایسا کرم کماوے
بڑا رؤف رحیم پیارا کارن اہل ایماناں
نرم زبان تے نرم طبیعت جس نوں رب بنایا
پاک نبیؐ دی نرمی اُتے ایہ خوش خبری آئی
ایہہ بھی ہے اک رحمت ربدی یا محبوبؐ تعالیٰ
جے توں دل دا سخت ہوندا یا سخت کلام سناندا
نا کوئی تیرے نیڑے ڈھکدا نا کوئی کول کھلوندا
اسیں تساں نہ سخت بنایا یا محبوب تساں نوں
ایسا نرم مزاج بنائیوں رحمت اپنی پاروں
مومناں کارن اساں تساں نوں رحمت خاص بنایا
رحمت عالم کل دنیا وچ رحمت ہو کر آئے

آتا حضرت سرورِ عالمؐ نرمی خلق کرینے
مومناں تے جو شفقت اس دی کون بیان سناوے
بھاری شفقت رحمت والا اندر دوہاں جہاناں
فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنتَ لَهُمْ فرمایا
نال خطاب حبیب اپنے نوں کیتا ذات الٰہی
ملیوا اہل ایماناں تائیں نرم طبیعت والا
لَانفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ تینوں ہر کوئی چھوڑ سدھاندا
ہر کوئی سختی ویکھ تساڈی دور تساں تھیں ہندا
نرمی اتے حلیمی تیری بھاوے بہت اساں نوں!
ہر کوئی ویکھ تصدق ہویا تیرے خلق پیاروں
باقی کل خلق اللہ کارن رحمت عام لیایا
جیوں کر وچ قرآن خدا نے خوش پیغام سنائے

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ۝

اور نہیں بھیجا ہم نے تجھ کو مگر رحمت واسطے تمام جہان کے

یعنے اساں نہ بھیجا تینوں اے سید سلطاناں
کل دنیا نوں رحمت تیری اپنی طرف بلاوے
جیہڑے لوک ایمان لیاون ساتھ رسولؐ پیارے
جیہڑے نا ایمان لیاون اُتے سرور عالی
رحمت خاص رسول اللہ دی مولا تھیں بخشانا
خلق محمدیؐ رحمت ربدی جتنوں جہان پاوے
خلق محمدیؐ دوست دشمن بھاویں ہووے کوئی
خلق محمدیؐ مومن کافر جو حضرت دل جاندا
خلق محمدیؐ نال ہمسایاں نیک سلوک کماندن
خلق محمدیؐ جد کوئی سائل آن سوال الاوے
سجے کر جیہڑ کسے دا کوئی کرے سوال سوالی

اوہ بھیجیوں رحمت کر کے کارن جملہ جہاناں
ہو کوئی پاس تساڈے آوے رحمت برکت پاوے
رحمت خاص محمدیؐ وچوں پاون مراتب بھارے
رحمت عام محمدیؐ کولوں اوہ بھی رہن نہ خالی
رحمت عام جو قولیں فعلیں خلق احسان کمانا
بھاویں سخت ہووے کوئی کیسا نرمی اندر آوے
سب نوں ہس کے ملدے حضرت تے کردے دلجوئی
عزت نال بہاوے اس نوں سرور کل نبیاں دا
بھاویں اوہ تکلیفاں دیندا حضرت نا گھبراون
سوہنے طور کریندے رخصت سنج نہ کوئی جاوے
نال محبت دیون اس نوں مول نہ موڑن خالی

خُلق محمدی پچھن جاون حضرت ہر بیماراں
بھانویں کوئی تونگر ہووے یا مسکین نمانا
خُلق محمدی کافر جیڑے دُکھ ایذا پہنچاون
خُلق محمدی جد کوئی بھلکھا دیکھے نبیؐ ربانا
خُلق محمدی جد کوئی عاجز عرض سناون آد
خُلق محمدی عاجزاں اُپر بہت احسان کریندے
خُلق محمدی جس مجلس وچہ قدم مبارک پاندے
خُلق محمدی جس جلسے وچہ حضرت شامل تھیندے
بھی جس مجلس اندر ہوون پاک حبیب خدائی
جیکوئی آپے حضرت کارن کپڑا فرش وچھاوے
نہیں تاایویں اُپر زمیں دے حضرت تکیہ لاون
وچہ اصحاباںؓ بیٹھن جس دم پاک رسول ہمارے
جد کوئی شخص مسافر عاجز طلب زیارت آوندا
بکدی عرض کیتا اصحاباں یا محبوب سچیاداں
حضرت کہیا ساڈے کارن نہیں ضرورت کوئی
تاں پھر مٹی دا اک منبر جوڑ بنایا یاراں
کدی کدی پھر اُسدے اُپر بیٹھن شاہ نبیاندے
تھوڑی بات کرن پر مٹھے جس مجلس وچہ ہوندے
سخت کلام نہ کدی کسے نوں پاک نبیؐ فرمائی
جس نوں ملن ہس کے ملن پاک رسول الٰہی
کیے جبرؑ رسول اللہ دا خلق سناداں تینوں
نال اصحاباںؓ رل کے جیدم بیٹھن نبیؐ پیارے
اہل البیت اصحاباں وچوں جد کوئی شخص بولاوے
جد کوئی باتاں مجلس اندر دوست شروع کریندے
جیہا ذکر سنادے کوئی ایسا ذکر سناون،

مومن کافر چنگا مندا سبہ دیاں لیندے ساراں
اپنا یا بیگانہ ہووے سبھ نوں پچھن جانا
سرور عالم حق انہاندے نیک دعا فرماون
مومن بھاویں کافر ہووے سبہ نوں دید کھانا
نال محبت سُن دے حضرت جو کجھ بول سنادے
نال غریباں تے مسکیناں بہت پیار رکھیندے
جتھے جگہ ہووے کجھ خالی بیٹھ اتھائیں جاندے
جد تک لوک نہ اُٹھن پہلوں آپ نہ مول اُٹھیندے
بیٹھن آپ برابر سبھدے ناچاہندے اُچیائی،
یا جیہ تکلف بیٹھن اس پر راوی ذکر لیائے
نا تکلیف کسے نوں دیون نا کجھ فخر کماون
نال انہاندے بہن برابر جیوں کر یار پیارے
کیہڑے حضرت ہین تساں وچہ اسنوں پچھنا پوندا
حکم کرو نا خاص تساڈا منبر اک بناداں
اوپر جیس بناؤ بیشک جیونکر مرضی ہوئی،
مجلس دے وچہ بیٹھن کارن خاطر شاہ ابراراں
کدی کدی ہک پاسے اُسدے تکیہ بیٹھ لگاندے
جد بولن تاں مٹھا بولن موتی سخن پروندے ہے
سوہنے منہ تھیں چیز کسے پر لعنت کدی نہ پائی
سوہنی مٹھی طبع مبارک ہسنی ہسنی آہی
جد ملن تاں نال محبت ہس کے ملن میں نوں ل
کدی نہ اپنے قدم مبارک مجلس وچہ پسارے
بول لبیک تدا بلی اسنوں پاک نبیؐ فرماوے
نال انہاندے سرور عالم مددا انہانوں دیندے
کرن انہاندی خاطرداری تے راضی فرماون

جاہل لوک حضور نبی دے آن کہانیاں کردے
تنگ نہ ہوون سرور عالم نہ جھڑک سناندے
سب نوں راضی راضی رکھن پاک حبیب خدائی
جو کوئی بزرگ قوم کسے دا یا سردار کہاوے
پاس نبی دے بیٹھن والے جتنے ہوون شمارے
سبھا اصحابؓ دلاندے اندر ایہو خیال کریندے
اتنی الفت سبھ دے اُتے پاک نبی دی ہوئی
جیہڑے لوک رسول اللہ نوں ملن کارن آون
جے کوئی کن وچہ پاک نبی نوں چاہندا عرض سنانا
جد تک عرض سناون والا آپ نہ ہٹے بھائی
دست مبارک پاک نبی دا جیکر پکڑے کوئی
جد چھوڑے تاں آپے چھوڑے جیہڑا پکڑن والا
ایسے طور سلام علیکم اول آپ کریندے
سبھ لوکاں پر کجھ جیہی بہالن نظر کرم دی
ایسی شفقت سبھ لوکاں پر کردے نبی سہارے
دَائِمُ الْبِشْرِ ہمیشہ حضرت سوہنی خوش پیشانی
لَیِّنُ الْجَانِبِ سبھ دے کارن ہوون نرم شتابی
لَیْسَ بِفَظٍّ کدی کسے نوں بُرا نہ خلق دکھایا
لَا صَخَّابٌ نا اوہ حضرت چیخ کے بولن والے
لَا فَحَّاشٌ کدی نہ کوئی فحش فساد الایا
لَا مُشَاحٍ بخل کرن نہیں رہن ہمیش کنارے
کدی فرمایا جیہڑیاں چیزاں آپ نہ خواہش کردے
بے امید نہ کرن کسینوں اپنے خلق پیاروں
تن چیزاں جنہیں ترک ہمیشہ پاک نبی نوں آئی
دوجی ترک تکبر کولوں کبر نہ کدی کمایا

کر کر باتاں ہسن آپے پاس نبی سرور دے
دیکھ انہاں نوں کر تبسم ایسا خلق کماندے
بیعقلاں دیاں باتاں تے کدی نہ کاوڑ آئی
حضرت اُس دی عزت کردے راوی خبر لیاوے
بال دے تہیں ودھ نبی نوں جاپن بہت پیارے
ہر یر نال محبت حضرت سبھ تہیں ودھ کریندے
ہر کوئی جانے میرے وانگوں ہور عزیز نہ کوئی
جد تک آپ نہ رخصت ہوون حضرت کتے نہ جاون
کن مبارک کرن اگیرے ایسا خلق کمانا
جد تک حضرت اس دی طرفے رکھن کن رگائی
آپ تینہ چھوڑاون اسدا دائم عادت ہوئی
لے پر کون مصافحہ پہلوں آپ رسول تعالیٰ
چھوٹیاں اُپر رحمت کردے وڈیاں عزت دیندے
عزت نال بلاون سبھ نوں ایسا خلق محمدی
جیونکر شفقت پتراں اُتے کردے باپ پیارے
سَہْلُ الْخُلُقِ خلیق نہایت [illegible] ان نرم زبانی
جد کوئی آن معافی منگے کردے کرم شتابی
وَلَا غَلِیظٌ کدی کسینوں سخن نہ سخت سنایا
سو مٹھا نرم حلیم آوازہ شیریں شہد پیارے
لَا عَیَّابٌ ساری عمراں عیب کوئی کچھ لایا
ایہہ سب صفتاں پاک نبی دیاں کہیاں علمی پیا رنج
کدی انہاں نوں یاد نہ کیتا سید جن بشر دے
نامحرم کسے نوں کردے رحمت اپنی یاروں
اول ناحق جھگڑا حضرت کدی نہ کیتا کوئی
ترکیا جو بے فائدہ چیزاں سبھناں نوں بھلایا

تنتے باتاں ترک جنہاں تہیں کیتا لوکاں تائیں
دوجا عیب شکرن کسے دا پاک رسول الٰہی
باجھ ثوابوں سرور عالم کرن کلام نہ کوئی
جدوں کلام کرن کوئی حضرت پاک رسول گرامی
جدتک حضرت سرور عالم ختم کلام نہ کردے
ایہو طریقہ پاک نبیؐ دا راوی ذکر کریندے
قطع نہ کرن کلام کسے دی حضرت دھ وچکاروں
جدکوئی بات عجائب ہووے پاس نبیؐ سرور دے
ایتویں جیکر بات کسے تہیں سن یار پیارے
جیکوئی سختی کرے مسافر حضرت صبر کماندے
ایہو نصیحت اصحاباںؓ نوں کرے رسول ربانا
قولوں ودھ تعریف نہ اپنی سن دے نبیؐ گرامی
جدکوئی پاس نبیؐ دے آوے عزت نال بہاون
جیکر کوئی تکیہ ہووے اپنے پاس ٹکائیا
دیہہ نمانے جے آوے کوئی حاجت مند سوالی
جیسا کپڑا آپ ہنڈاون جیسا کھانا کھاون
بہت نصیحت لوکاں تائیں کرے حبیب ربانا
ایسے طور حیواناں تائیں ناحق نہیں ستانا
سفر اندر جو سرور عالم لے جاون اسواری
کجھ چرپے کجھ ٹردے حضرت دیون انوں ساہی
تاپھیر تن حصے کر حضرت ونڈن پینڈا سارا
دو حصے سنگی اپنا کر اسوار چڑھاون
تیجا حصہ خالی اینویں لے جاون اسواری
ایہہ انصاف رسول اللہ دا تے اخلاق نگاں نال
مفلس دی نا کرن حقارت مفلس ہوون پیاروں

اوّل حضرت کدی کسے دی کرن مذمت ناہیں
تریجا عیب جوئی دی عادت پاک نبیؐ نوں ناہیں
سبھے لایعنی باتاں کولوں ترک ہمیشہ ہوئی
سننے والے کول جو ہووں کردے چپ تمامی
تدتک مول نہ بولے کوئی پاس نبیؐ سرور دے
جدکوئی بات سناون لگے حضرت رہن سنیندے
جتنی بات سناوے کوئی سن دے خلق پیاروں
سب اصحاباں نالوں پہلے آپ تعجب کردے
سب تہیں پہلے آپ تبسم کرن رسول تمہارے
جتنا تنگ کریندا کوئی اتنا زم ہو جاندے
حاجت مند سوالی کوئی خالی نہیں ولانا
جدکوئی سچی صفت سناوے کرن قبول تمامی
اکثر حضرت چادر اپنی اس دے بیٹھ وچھاون
اوہ بھی کرن حوالے اس دے راوی ذکر لیایا
بہوتی کرن نماز اس خاطر شرم کرم دے والی
اوہو جیہا غلاماں نوں بھی دیون فرق نہ پاون
تابعدار غلاماں اُپر دائم رحم کمانا
طاقت تھیں ودھ اُپر اہناں دے بہتا بھار نہ پانا
سارا راہ نہ چڑھدے اس پر ایسی شفقت بھاری
جیکر کوئی غلام پیادہ نال ہووے ہمراہی
اک حصے وچہ آپ سواری کرے رسول پیارا
چلن آپ پیادے حضرت ایسا رحم کماون
حکم سناون سنگی ساڈے اگوں بھنوں جان پیاری
رحمت عالم لقب رکھایا تاہیں وچہ جہاناں
غنیاں دی تعظیم نہ کردے دولت درم دیناروں

بہت محبت مسکیناں دی کرے رسول ربانا
نال غریباں تے مسکیناں رل کے کھاون کھانا
بیوڑیاں زخماں والیاں کولوں نفرت نہ فرماندے
اک برتن وچ رل کے حضرت کھاون نال اوہناندے

ذکر سائل بیمار

لکھیا وچ کیمیا سعادت عارف مرد سیانا
لکھدن نال صحاباں حضرت کھاون بیٹھے کھانا
آگیا ہک فقیر سوالی پیش حضور گرامی
زخماں نال پروتا ہویا جس دا بدن تمامی
ہتھیں چھالے پیریں چھالے ڈاڈھا تنگ وچارا
بیٹھ فقیر اکھانے توں بھی کھیے رسول ہمارا
جس دے کول بہے اوہ عاجز اوہ اٹھ کہلاوے
زخماں کولوں ڈر کے اس دا سنگی کوئی نہ تھیوے
کرکے کرم نبیؐ فرمایا میں قربانی جاواں
آجا ساڈے کول فقیرا تینوں اسیں بہاواں
سن کر حکم فقیر نمانا پاس نبیؐ دے آیا
اپنے پٹ مبارک اُپر نال پیار بہایا
کھاہن کھانا نال اساڈے کہیا خلق پیارس
اتنی شفقت نال غریباں کرن کریمی یاروں
جس دکھی نہ سنگی ہووے کول نہ کوئی بہاوے
نال محبت حضرت اس نوں اپنے ساتھ رلاوے
کرن کراہت لوک جنہاں تھیں تک کے نس نس دوڑن
بیٹھن گود رسول اللہ دی جلوہ لین حضوروں
واہ سبحان اللہ کیا اکرم ذات مبارک عالی
او گنہار پسند پر چھیانوں آس شفاعت والی
کرکر عیب ہویا میں جیہی جگاں وچ منہ کالا
رکھسی لاج حضوروں میری سوہنیاں لجاں والا
سبھ لوکاں دا دکھیا ہویا ڈگا اُس دربارے
جس دے باروں عزت پاون سبھ محتاج وچارے
جیونکر اوس نمانے اُتے حضرت کرم کمایا
ایسے طور کریسن میتھے اپنا کرم سوایا
کرن رعایت جداوہ عاجز آیا زخماں والا
جیھنوں اپنے ساتھ بہایا پاک رسول تعالے
کیتی جنہاں کراہت اس تھیں یا جو اٹھ کھلوئے
شفقت دیکھ رسول اللہ دی توبہ تائب ہوئے
ہک قریش کراہت کرکے توبہ طرف نہ آیا
وچ حیاتی بدلہ اسنوں رب جلد دکھایا
جس گلوں اُس نظر کراہت اُس ول دیکھی آہی
اوہو حالت اُس دے اُپر بھیجی پاک الٰہی
اوہو مرض لگائی اسنوں مرض لگاون والے
اوسے دانگوں بدن تمامی ہو گیا چھالے چھالے
قہر اکھوں بے پرواہوں ہر ویلے نپ ڈرئیے
اوہوں سرسجدے وچ دھریئے توبہ توبہ کرئیے
دیکھ غریباں مسکیناں نوں آکڑ دم نہ بھرئیے
بہت رب کرے اوہناں نے دانگوں لہ دیکھے مرئیے
جو معذور مریض وچارے کوجھے کملے بمارے
فخر تکبر والیاں نالوں رب نوں بہت پیارے

حضرت کہیا ویکھ انہاں نوں کرد کراہت تاہیں
کوئی بھی شکل کسے دی تک کے جو کوئی بُرا منائندا
جو کوئی دیکھ غریب کسے نوں دلوں حقیر پچھانے
ایویں جو معذور کسے نوں ویکھ کراہت کردا
سرور عالم معذوراں دا بہت لحاظ کریندے
ہکسا دن کوئی کوہڑا عاجز پاس نبی دے آیا
رکھیا اپنے کھانے اُپر صفحہ اُس دے نوں پھڑ کے
رل کے ہکّی برتن دے وچوں دوہاں کھادا کھانا
جس کھانے وچ بہتے بندے بہتے ہتھ گھتیندے
کھانے پچھے انگلیاں نوں چٹن بہت پیارُں
رد نہ کرن کسے دی دعوت پاک رسول گرامی
دیون لوک جواں دی روٹی دعوت جدوں بلاون
آپ ضیافت لوکاں کارن کردے نبی الٰہی
جو مہمان مسافر آون پاس نبی سرور دے
رہندی بے پرواہی کولوں منگو سدا پناہیں
کاریگری خدا دی اُپر ہے اوہ عیب لگاں دا
جیونکر اوس حقارت کیتی اندر کم ربانے
جیونکر اس نوں بھانا ناہیں فضل خدا اکبر دا
ہر عاجز مسکیناں کولوں حال احوال پچھیندے
کھانے اندر سرور عالم اسنوں نال بہایا
کیتا حکم توکل اُپر کھا بسم اللہ پڑھ کے
اتنی شفقت نال غریباں کردا نبی ربانا
اُس کھانے نوں سرور عالم بہت پسند کریندے
ڈاڈھا صاف کریندے برتن خوب صفائی پاروں
رکھا سکا مسا کھانا کرن قبول تمامی
کر بسم اللہ کھادن حضرت تے الحمد الاودن
کرن تواضع مہماناں دی دائم عادت آہی
مومن بھاویں کافر ہووے سبھ دی خدمت کردے

ذکر مہمان نوازی حضور علیہ الصلوٰۃ والسلام

اک دن دا ایہ ذکر مبارک مثنوی اندر آیا
شام ویلے کجھ کافر آئے پاس نبی سرور دے
اے مہمان نواز خلق دے تے سلطان گرامی
ہاں بے خرچ مسافری اندر آ گئی رات اساں نوں
آپ کرو مہمانی ساڈی اے سید ابراراں
بیٹھے سن کجھ کول نبی دے یار اصحاب پیارے
ونڈ لئو سبھ ہکّا ہک کر کے ایہ مہمان اساڈے
سن کر حکم پیاریاں یاراں دیر نہ کیتی کوئی
سی اک کافر وچہ انہاں دے سبھ تھیں موٹا بھارا
حضرت مولوی رومی صاحب نقل جویں فرمایا
مسجد اندر حاضر ہو کے عرض نبی نوں کردے
پاس تساڈے حاضر ہوئے عاجز اسیں تمامی
ہو کر آج مہمان تساڈے کراں سوال تساں نوں
نالے جگہ عنایت ہووے جتھے رات گذاراں
سن کر عرض انہاں دے تائیں کہیا نبی سہارے
جیونکر خلق محمدی یاروں عادت وچہ تساڈے
ونڈ لئے سبھ ہک ہک کر کے جیوں فرمائش ہوئی
ودا پیٹ چٹورے انگوں رہ گیا اوہ وچارا

کسے قبول نہ کیتا اُسنوں قدرت پاک الٰہی
کیتی آپ ضیافت اُسدی حضرت خلق پیارے
سٹ لیاریاں بکریاں آہیاں گھر حضرت سرورؐ دے
اس راتیں جو ستاں بکریاں دِتا دودھ تمامی
نالے روٹیاں سالن بہتا دِتا اِس دے تائیں
اتنا کھانا حاضر کیتا نبی کریم بنا رے
اپر دل اُسدے وچہ آہی سخت عداوت رہی
نالے پیتا دودھ تمامی ستاں بکریاں والا
اہل البیت رسول اللہ نوں اس دیلے دیہہ آہی
اپر اوس مسافر کافر دودھ نہ کجھ دوہایا
ایسا بھکھا کافر کوئی ہے مہمان نکارا
آخر اپنا حجرہ حضرت بخشیا اس دے تائیں
جا آرام کیتا اُس کافر حجرے اندر بھائی
مار گئی اوہ گنڈا باہروں کر کے قید نمانا
دُٹ پیا آ پیٹ اُس دے وچہ ڈاڈھی جتنی
کھاندیاں بس نہ کیتی ہرگز نا ہرگز شرمایا
اگے پیٹ بھرو بلا آہا ہو رہا تاہاں چڑھ بیا
نرلے کردا باہر جاواں اندر گند نہ گھلے
ڈاڈھا تنگ پیا آ عاجز پاندا لیٹے کدی بیٹھے
اودھر زور دِتا باہا نے حاجت غالب ہوئی
آخر ایسے حالت اندر کیتا خواب دیوانہ
اُس جاتا میں دوڑ نکا نے جنگل اندر آیا
جس ویلے پھر اکھیں کھلیاں نظر دالے پائی
اکھے میں ہن کتول جاواں کیونکر عیب چھپائیں
نکّ راہویا بستر سارا نال نجاست بھریا
اس دے اندر حکمت رب دی ظاہر ہوئی آہی
گھر بچیا کھانا اُس دا بہت محبت پار دل
سارا ٹبر دودھ جنہاں دا نوش مبارک کردے
سارا اس کافر دے اگے رکھیا نبیؐ گرامی،
جیوں مہمان نوازی والی عادت سدا سدا ایں
جتنے نال ستاراں بندے کھا کے رجن سارے
جتنا کھانا رکھیا حضرت کھا گیا نکو واری
خالی برتن لے گئے سارے پاک رسول تعالی
دودھ دے چوں کجھ حصہ سیاڈا رکھسی نبیؐ الٰہی
اہل البیتاں نوں اس گلوں بہت تعجب آیا
اتنے آدمیاں دا کھانا کھا گیا نکو سارا
نالے دِتا بستر اپنا اِتھے رات لنگھائیں
باہر اک غلام نبیؐ دی غصے ہو کر آئی
ادھی رات ہوئی جس ویلے آ کافر کرلانا
لوبے نیویل دوڑے اگوں راہ نہ لبھے کوئی
آہر نہی تقابو کیتا شامت دے منہ آیا
پولنے سول کلیجے اندر آ سختی نوں چڑھیا
نارے ہتھ لوبے نوں اگوں لوہا سول نہ کھلے
ادھر اُدھر پاس مروڑے سول نہ مٹھا تھیوے
ادھروں باہر نکلن کارن راہ نہ پیچلے کوئی
اکھیں چڑھیاں بستر آتے نکل گیا پاخانہ
وچہ بیہوشی حجرہ سارا دستاں نال گوایا
اُس ویلے شرمندگی بار دِلّا نہ جھلے کائی
چھپے نہ ایہ آجلہ میرا جے سو منٹی ہ پا دال
دل دیہہ خوف ملامت والے آن شکنجہ دسیرا

چاروں طرفے حجرے اندر پھیل گئی بد بوئی
مالک حجرے دا جد اوسی اوہ کیا ویکھ اکھیسی
جیکر اس شرمندگی نالوں موت اتھائیں آوے
یا پھر دن ہوون ناہیں اگے جیکر موقعہ پاواں
کرے اڈیکاں کیہڑے ویلے صبح وکھالی دیسی
آخر اسے کمل اندر اس دی رین وہائی
ایہ سب حالت گھر وچ اس دی ڈٹھی نبی گرامی
فجر ہوئی تا حکم الٰہوں خود تشریف لیائے
کر کے خلق حلیمی اس دا عیب چھپاون آئے
کردر گزر نمانے سندی آس پچاون آئے
ظاہر باطن اس روگی دے روگ گواون آئے
حجرے اندر قید ہوئے دی بند چھڑاون آئے
قصہ کوتاہ حجرے اگے حضرت آن کھلوئے
چھپ کھلوتے کافر کولوں سرور عالم سائیں
سنیاں کھڑک جدوں اس کافر کنڈا کھسے ہلایا
جد دروازہ کھلا ڈٹھا فکر تمام سدہانا
بگردں سب نجاست اسدی آکر ظاہر ہوئی
لگا کرن شکایت اسدی بستر پھول وکھایا
پاک نبی دوں چانن آہا اگے اس دے حالوں
جد اس بندے مجلس اندر بستر آن دکھایا
لے آؤ کجھ پانی جلدی آپ اسیں ایہ دھوواں
یاراں اصحابؓ کریندے عرضاں یا مقبول گرامی
چھوڑ دیو ایہ بستر حضرت کرو عنایت سانوں
حضرت کہیا آہو بھائی ایہ گل اسیں پچھاناں
ایہ گل سن اصحابؓ پیارے ہو گئے چپ زبانی

جدوں ہو گا لہ ظاہر ہوسی کیا کجھ کہسی کوئی
سارے لوک ملامت کرسن ہر کوئی جھڑکاں دیسی
سب لوکاں دے طعنیاں کولوں جان میری بچ جاوے
وچ انہیرے تساں ایتھوں اپنا آپ بچاواں
کدا ایہ رات گذشتہ ہوسی لوہا کوئی کھلیسی
کافر دی جیوں وچ قبر دے جان شکنجے آئی
باطن علموں رب جتایا اس دا حال تمامی
نال محبت عاجز اتے کرم کما دن آئے
شرم کرم دا پلو دے کے پردہ پاون آئے
چنتا فکر تمامی اس دے دور ہٹاون آئے
دکھاں وچ تو لیندے تائیں سکھ دکھاون آئے
راہوں بھلے کافر تائیں راہ دکھاون آئے
نال شتابی گند الاہ کے آپ پوشیدہ ہوئے
تاجو نا شرمندہ ہووے ویکھ اساڈے تائیں
لگی آس نمانے تائیں دوڑ لوہے ول آیا
آسوں پاسوں ویکھ شتابی نٹھا دوڑ نمانا
گندا بستر پاک نبی دے مچاپ لیا یا کوئی
ویکھ ایہ مہمان تساڈے کیا کرتوت کمایا
ایپر بھید نہ ظاہر کیتا اپنے خلق کمالوں
سرور عالم تک کے اس ول ہسنے تے فرمایا
کراں صفائی اپنی ہتھیں کجھ بیزار نہ ہوواں
صدقے جاواں کس گل کارن اسیں غلام تمامی
لائق نہیں غلاماں ہوندیاں ایسے کم تساں نوں
ایپر ساڈے دھوون اندر ہے کوئی بھید دبانا
دکھاں کیا کجھ ظاہر ہووے حکمت پاک حقانی

آخر اسنوں دہوون لگے آپ رسول الٰہی
حجرے تہیں جد تھا کافر کے تیر چلانا
جاں کجھ دُور گیا تاں اسنوں یاد اچانک آئی
ایہہ پر یاد نہ آئی مینوں اُتھوں لیندی راہی
آوے شرم دلیو چہ اسنوں کیونکر پچھے جا واں
چل پچھاہاں تیرے تائیں اپنا مال لبھائیے
آخر اوتھوں پرت شتابی پھیر پچھاہاں آیا
جس ویلے آ حاضر ہویا خدمت وچ نبی دی
کجھ وسواس نہ کرے حضرت نال محبت دہوندے
کافر ویکھ ہویا قربانی سخت ندامت پائی
رو رو آہیں مارے ڈھائیں اُچا شور مچایا
سر دو چوں تے نک وٹے ہون خون ہویا آجاری
جد ایہہ حالت ڈٹھی اسدی کل امت دے سائیں
پانی چھنکیا منہ اسدے پر حضرت نال پیاں
کردا عرض حضور نبی دے یا محبوب اُتھے
سرور عالم کلمہ دسیا تے اسلام سکھلایا
دتا حکم حبیب خدا دے اج بھی رہو اتھائیں
کردا عرض جو یا نبی اللہ قسم خدا رحمانوں
جتھے رہساں جتھے بہساں جلتھے کرساں رہا
آخر اوہ بھی رات اتھائیں حضرت کول لنگھائی
جد اوہ کھانا کھاون لگا ایسی برکت ہوئی
ہک بکری دا دودھ تمامی حضرت پیش منگایا
حضرت آکھن اسدے تائیں کھا جہ ہور پیارے
قسم خدا دی جتنا کھانا کل راتیں میں کھانا
اہل البیت غلام نبی دے کرن تعجب سارے

آکھ پیا اسدے اندر کیا کجھ حکمت آہی
بھل گیا تلوار اتھائیں حجرے وچ نمانا
رکھی سی میں ہیکل اپنی سونے والی جائی
پہنچ آیا میں حجرے اندر اوہ تلوار پیاری
اے پر حرص کہے میں تیرے شرم تمام گواداں
تے تقدیر کہے چل تینوں مسلمان بنائیے
ہیکل یا تلوار حمائل جتھے چھوڑ سدھایا
دہوون بیٹھے سرور عالم اُس دی سب پلیدی
کول کھلے اصحاب پیارے صدقے صدقے ہوندے
اوہ تلوار حمائل ہیکل یاد نہ رہ گئی " کافی
کرڑتہ پاڑ لویراں کیتا منہ سر بھن دکھایا
تڑشے پیا زمین دے اتے سدھ بدھ ہوش بھلائی
پھڑ کلا وے بہت محبت کیتی اسدے تائیں
آگئی ہوش ٹکانے اسدی کرن لگا گفتاراں
کلمہ اپنا دسو مینوں ویواں حق گواہیے
وچ اصحاباں داخل ہویا نور حقیقی پایا
نال محبت رات اجوکی ساڈے کول لنگھائیں
میں مہمان ہمیش تساڈا ہو گیا دلوں بجانوں
اتھے اوتھے دو ہیں جہانی خادم رہساں تیرا
حاضر کیتا کھانا اس نوں پاک حبیب خدائی
تھوڑا قدرا کھاندے لگے کجھ نہ رہ گئی کوئی
اوہ بھی پیتا گیا نہ سارا اوہا اوس ودھایا
عرض کرے کجھ طلب نہ مینوں یا محبوب سُہارے
اسدے کہا دن کنوں نہ زیادہ مینوں رب رجایا
خبر نہیں اج کیوں نہیں کہانا کھا دا کجھ وچارے

حضرت کہیا کل راتیں ایہ آہا کفر وچالے
اج اسنوں رب مومن کیتا نال ایمان رجایا
واہ سبحان اللہ کیا حضرتؐ شفقت خلق کماون
نال کفاراں سرورؐ عالم ایسی شفقت کردے
سن انساناں مسلماناں کرکے صاف عقیدہ
پاک نبیؐ دے خلق مروت کافر پکڑ لوا لے
کافراں تائیں مومن کردا پاک رسولؐ پیارا
چنگیاں بھلیاں مسلماناں نوں کافر پھریں کہیندا
سنت تے جو عمل کماندے تینوں مول نہ بھاوے
پڑھن نہ دیویں مسجد اندر مول نماز خدا دی
تاکر بند مسیتاں وچوں رب دی یاد پیاری
مسجد وچہ عبادت کولوں جو کوئی منع کریندا

شامت کفر دی بنا کھانا کھا دن کفراں والے
تاہیں تھوڑا کھانا کھاندا پاک نبیؐ فرمایا
کافر مشرک جب دی پاروں ترت ایمان دل لیا
بھاویں کیسے دشمن ہوون سر قربانی دہردے
جے ہیں امت پاک نبیؐ دی سکھ لے خلق بلیدا
ایپر تیری بدخلقی نے مومن آن نسائے
تیرے فتوے سب لوکاں نوں کافر کرنے ہارا
ہوند چارے مول کسیں نوں مومن بنن نہ دیندا
مارن پویں غریباں تائیں جیہڑا کوئی مسجد آوے
کھاوے نہیں خلق ادے گھر دی ذلت تے آبادی
چلدی نہیں کسے دی اوتھے ہرگز ٹھیکہ داری
اس نہیں وددہ نہ ظالم کوئی رب گواہیاں دیندا

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ مَّنَعَ مَسٰجِدَ اللّٰهِ اَنْ يُّذْكَرَ

اور کون ہے بڑا ظالم اس شخص سے جس نے منع کیا خدا کی مسجدوں میں (اسبات سے) کہ کیا جاوے

فِيْهَا اسْمُهٗ وَسَعٰى فِىْ خَرَابِهَا پ ١ ع ١٤

ان میں اس کا نام اور دوڑا ان کے اجاڑنے کو۔

سن میں خلق رسول اللہ دا ذکر سناواں تینوں
بیٹھے ہیسن پاس نبیؐ دے نجران کجھ عیسائی
کیتا عرض سوال انہاں نے پیش حبیب تعالیٰ
حضرتؐ کہیا حاضر ساڈا پاک مکان پیارا
تاپھر مسجد نبوی اندر پادریاں عیسائیاں
کتنے لوک انہاں دے وچوں جو نجراں آئے
واہ سبحان اللہ کیا حضرتؐ شرم کرم دے سائیں
کر کجھ شرم مسیتاں وچوں ردکن والیا یارا
جو کوئی کرے عبادت ربدی ہٹاویں جوئیں کماوے

جیونکر کتب حدیثاں وچوں معلم ہویا مینوں
ہویا آن قریب انہاندا وقت عبادت بھائی
یا حضرتؐ ہن ہوگیا ساڈا وقت عبادت والا
کرلو ساڈی مسجد اندر اپنا تسیں گذارا
اپنے طور عبادت کرکے راحت خوشیاں پائیاں
خلق پیار رسول اللہ دا دیکھ ایمان لیائے
گرجے کارن مسجد بخشی پادریاں دے تائیں
کتھوں نال نماز محمدی ویر پیو ئی بھارا
مسجد وچہ اسدے تائیں مول نہ رد کیا جاوے

خاص عبادت اپنی کارن مسجد رب بنایاں ۔ شرک سروداں گلیاں کارن نہیں خدا فرمایاں
شرک سرود ناجائز باتاں خوش لگن سب تینوں ۔ لدی نہ آکھیا مسجد اندر رگّہ نہ بھاوے مینوں
جو وہابیات کہانیاں قصے اپنے ہور پڑھائے ۔ دلے وانگ مسیتاں اندر لوکاں فرض بنائے
سرود وہابیات اکھاڑیاں کولوں کدی نہ نفرت آئی ۔ رفع سبابہ تیرے بھانے جیونکر سانگ اٹھائی
سنت فعل رسول اللہ دا دل تھیں پرانا ویں ۔ اہلسنت نوں مسجد وچوں کر بدنام ہٹا دیں
طرح طرح دیاں تہمتاں لاویں اُپر مومن بھایاں ۔ مسجد وچہ نماز پڑھن نہیں خلقاں آن چلایاں
کوئی وہابی تے کوئی شیعہ کوئی آکھن مرزائی ۔ جھگڑا خفی پیدا ہو ویں سب تے تہمت لائی
جو نماز پڑھن نمازاں ہاں پر حملہ کریں نہ کوئی ۔ پڑھدیاں نوں آچھن لگوں کتول عقل گیوئی
بے نمازاں اُوپر کوئی زور نہ چلے تیرا ۔ حملے کریں نمازیاں اُتے واہ واہ گھر دیا شیرا
ایہہ نہیں مذہب حنفیاں والا جو تدھ آکے پھیریا ۔ خلق محمدی مذہب حنفی خبر نہ تینوں اڑیا
جیکر مذہب حنفی والی خبر ہوندی کجھ تینوں ۔ کیوں ایہہ لکھے تیرے کارن لکھنے پوندے مینوں
مذہب پاک امام اعظم رح دا ہویا اثر جنہاں نوں ۔ بدخلقی تے نکتہ چینی بھاوے نہیں تہانوں
خلق محمدی گل انہاں دا سنت چال پیاری ۔ پورے طور امام اپنے دی پکڑن تابعداری
سن میں خلق امام اعظم دا تینوں آکھ سناواں ۔ جیوں تفسیر حسینی اندر کرکے نقل دکھاواں

ذکر حضرت امام اعظم ابوحنیفہ کوفی رحمۃ اللہ علیہ

چلدے حضرت ابوحنیفہ رح رستے اندر جاندے ۔ اگوں اک مخالف کوئی آگیا بیٹھ لہاندے
ناحق اوس شرارت کرکے سخت طمانچہ لایا ۔ پکڑیا ہتھ امام پیارے تے اسنوں فرمایا
روز قیامت جے رب فضلوں جنت بخشیا مینوں ۔ اپنے نال اول اُس دن میں بخشاساں تینوں
کرساں عرض خداوندا گے یارب بار خدایا ۔ مار طمانچہ مینوں اس نے بہت ثواب دوایا
جیکر اس دن میرے اُتے نا ایہہ ظلم کماندا ۔ کس گل دا صبر کریندا کیونکر درجہ پاندا
مار طمانچہ مینتھے اس نے بہت احسان کمایا ۔ اوس طمانچے بدلے اسنوں جنت بخش خدایا
سن کر بہت ہویا شرمندہ اوہ مجہول نمانا ۔ منگ معافی قدمیں جھڑ پایا ہونا دم پچھتانا
انویں ہور انہاں دا آہا اک کافر ہمسایا ۔ کر عداوت نال انہاندے ظلم طریقہ چایا
جو کجھ گند غلاظت ہووے بول نجاست والا ۔ کوٹھے اُتوں طرف انہاندی سٹے اوہ منہ کالا

کتنی مدت نال عداوت ایویں اوس لنگھائی
کدی نہ کجھ الاہماں دتا نا اسنوں شرمایا
اے نہ مانا گوہڑا نوکر کوئی نہ لبھے تینوں
حضرت کہیا ہے ہک گوہڑا نوکر ساڈے گھردا
اسی جو کجھ گند غلاظت ہیں نت آپ اٹھاندا
پس میں آپ تساڈی خدمت کرکے دئے اٹھاواں
نبی محمد رہبر سانوں ایہ طریق سکھایا
مومن بھاویں کافر ہووے جو ہمسایہ کوئی
پس میں حکم رسول اللہ تہیں عزت کردا تیری
جد ایہہ حضرت ابو حنیفہؒ نرمی گل سنائیا
ایہ ہے خلق امام اعظمؒ دا اے حنفی سردارا
سکھو لے خلق نبیؐ سرور دا اپنے پاک اماموں
جے توں حنفی نام رکھایا ہو جا حنفی پورا
وچہ صحیح حدیث مبارک کہے رسول تعالے
بھی فرمایا سب لوکاں تہیں سانوں بہت پیارا
بھی فرمایا کامل اکمل ہے ایمان انہاں دا
بھی فرمایا روز قیامت جدوں ترازو دہرسن
دنیا اندر چنگے خلقوں جس نوں عادت ہوئی
ایویں بہو حدیثاں بہتیاں پاک نبیؐ فرمایاں
کیا کجھ آکھ سناواں تینوں خلق نبیؐ سرور دے

چپ کر حضرت آپ نہاندی کردے رہن صفائی
آخر یک دن پچھن لگا آپے اوہ ہمسایا
آپے نت صفائی کردا نظری آویں مینوں
جیہڑا نت اساڈے گھردی آن صفائی کردا
ہے ایہ سب تساڈے گھردا جو توں نت وگاندا
اہی ہتھیں کراں صفائی آپے سٹن جاواں
بہت لحاظ ہمسایاں کارن حکم انہاں فرمایا
ہر حالت وچ عزت اسدی فرض اسانوں ہوئی
توں بھاویں اس خدمت پاروں قدر نہ جانے میری
کافر بہت ہویا شرمندہ ترت ایمان لیایا
جے توں اس دا مذہب رکھیں پکڑ ابہو ورتارا
کر بد خلقی مسلماناں نوں کڈھ نہیں اسلاموں
جس وچہ خلق محمدی ناہیں ہے پورا بے نورا
سب لوکاں تہیں بہتر بندہ چنگیاں خلقاں والا
ہووے جو خوش خلق زبانوں نرمی کرنے ہارا
نرمی یاروں دنیا اندر بہتر خلق جنہاں دا
نیکی بدی خلایق والی وزن تمامی کرسن
مومن کارن اس تہیں وددھکے بھارا عمل نہ کوئی
خلق محمدی دنیا اندر خلقاں پکڑ نوایاں
جیو کر نال خلایق حضرت خلق محبت کردے

ذکر شفقت آن ذات علیہ الصلوٰۃ برائی عدی بن حاتم طائی

حاتم طائی دا جو بیٹا نام عدی سدواندا
کرے ارادہ شام ملک تہیں طرف مدینے جاواں
ناویں دن ہجری دا اندر کیتی اوس تیاری

سنیاں اس نے ذکر مبارک حضرت شاہ نبیاں دا
ویکھاں چل رسول پیارا تے اسنوں ازماواں
پاک نبیؐ دی خدمت اندر آیا پہلی واری

مسجد اندر بیٹھے آہے پاک رسول گرامی
کون کوئی توں کس دا بیٹا کیہڑے ملکوں آیا
سنیا نام حاتم دا جس دم پاک رسول الٰہی
مسجد تھیں پھر رخصت ہو کر گھر دی طرف سدھائے
رستے وچ اک بڈھی مائی آ کے حاضر ہوئی
کتنا چر اوہ نال نبی دے رہی کلاماں کردی
جو کجھ اس دی حاجت آہی اسے وقت مٹائی
دیکھ عدی ایہ خلق نبی دا دلوں تعجب کردا
آخر جس دم پہنچے حضرت اپنے دولت خانے
خاطر نال عدی دے اگے حضرت آن وچھایا
کیتا عذر عدی نے اگوں یا مقبول ربانا
حضرت آکھن بیٹھو بیشک بہر اوہ شرمائے
آخر حضرت تکیے اوپر کر اصرار بہایا
اسے خلق نبی دے اس نوں اوہ تاثیر دکھائی
آہندا بیشک نبی محمد مرسل رب اکبر دا
خلق محمدی دل اسدے نوں ایسا چانن لایا

سرور عالم پچھیا اس تھیں حال احوال تمامی
کہندا نام عدی ہے میرا حاتم دا میں جایا
لیتی اٹھ تواضع اسدی جو کجھ لائق آہی
حاتم دا فرزند پیارا اپنے نال لیائے
حضرت طرف مخاطب ہو کے عرضاں کرن کھلوتی
سن دے رہے کھلو کر حضرت نال کمال ہمدردی
تاں اوہ اوتھوں رخصت ہوئی عاجز بڈھی مائی
بیشک ہے ایہ نبیاں والا خلق نبی سرور دا
چمڑے دا اک تکیہ اندروں کڈھیا نبی یگانے
بیٹھ آرام کرو اس اوپر کر شفقت فرمایا
بیٹھ نہیں ہن اس دے اوپر ادب کنوں شرمانا
جیوں جیوں حضرت کرن محبت صدقے ہوندا جاوے
بیٹھے آپ زمیں تے حضرت ایسا خلق کمایا
کلمہ پڑھ کے مسلم ہویا دیر نہ کیتی کائی
ایسی شفقت باجھ رسولاں ہور نہ کوئی کردا
ہو گیا دور انھیر کفر دا رب اصحاب بنایا

ذکر دیگر بر کمال شفقت آں ذات علیہ السلام والصلوٰۃ

سن اک ہور سناواں تینوں ذکر پیارے والا
جد اوہ رات گذشتہ ہوئی دن خیر دا آیا
ڈٹھی اک غلام کسے دی راہ وچ روندی جاندی
سرور عالم پچھیا اس تھیں کر شفقت دلداری
کردی عرض غلام وچاری یا مقبول ربانا
صبح سویرے بھیجیا اس نے آٹا پیہن مینوں
دیر ہوئی کجھ پیہن اندر گھروں نہ دتی آئی

جس راتیں معراج سدھائے پاک حبیب تعالیٰ
سرور عالم گھر تھیں باہر قدم مبارک پایا
سر تے گٹھڑی آٹے والی رو رو حال ونجاندی
کیا کجھ بنی مصیبت تینوں روندی ہیں دکھیاری
اک یہود مالک میرا جس دا نام فلانا
ایہ میں ہاں نمانی بیچاری حال سناواں کیہنوں
خوف کراں مت مارے مینوں کھول تدھ دی رگائی

ایہ گل سن کر پاک نبی نوں رحم نہایت آیا — آپ اٹھائی گٹھڑی اس دی تے اسنوں فرمایا
لے چل نال اساڈے تائیں خوف نہ کر توں کوئی — کرساں اسیں سفارش تیری جو کجھ ساتھوں ہوئی
واہ سبحان اللہ کیا اس دے رب بھاگ جگائے — جس دا بھار اٹھا کر حضرت کرن سفارش آئے
روز قیامت کل امت دے لے اندوں بھار اٹھاسن — نال شفاعت ہر عاجز نوں مولا ہیں بخشاسن
کرن روایت سرور عالم جد ایہ کرم کمایا — نال محبت اس عاجز دا گٹھا آپ اٹھایا
جلدی جلدی قدم اٹھاون پاک رسول غفاری — پچھے رہ گئی حضرت نالوں اوہ عاجز بیچاری
کہن لگی میں ہو پچھ نہ سکاں یا محبوب تساں نوں — ہولی ہولی قدم اٹھاؤ ساتھ رلاؤ سانوں
تاں پھر حضرت اس دی خاطر ایسا کرم کمائیا — چادر اپنی دا اک پلہ ہتھ اس دے پکڑایا
بھی فرمان سنایا اسنوں پاک حبیب خدا دے — پکڑ اساڈا دامن جلدی آ جا ساتھ اساڈے
تاں اوہ دامن پکڑ نبی دا ساتھ نبی دے ہوئی — اس دے ہتھ نبی دا دامن اس نوں خوف نہ کوئی
آخر اوس یہودی دے گھر پہنچے سرور عالی — گٹھڑ کایا یوہا اس دا کل امت دے والی
نکل یہودی باہر آیا ڈٹھا نبی پیارا — دیکھ تعجب ہویا بہتا کردا عرض وچارا
کیونکر اج تشریف لیائے یا مقبول گرامی — کس دا بوجھ اٹھا کر آندا دسو حال تمامی
تاں پھر حضرت دسی اس نوں حال حقیقت ساری — آئے اسیں سفارش کارن خاطر اس بیچاری
بوجھ اٹھا کر اس دے کولوں نہیں سی ٹریا جاندا — رستے وچوں آ نا اس دا اساں اٹھا کر آندا
کہے یہودی دسو اول اتنی بات اساتوں — ہویا جدھے معراج مبارک راتیں اج تساں نوں
حضرت کہیا آہو بھائی اس وچ شک نہ کوئی — اپر تینوں ایہ گل ساڈی کیوں کر علم ہوئی
ہو قربان یہودی اگوں جلدی عرض سنائی — وچ توریت ایہ خبر تساڈی مینوں نظر ہے آئی
ختم رسولاں توں جس اتے رب معراج کرا سی — اوسے دن ایہ شفقت اس دی ہی خالق پاک دکھاسی
ہو سی اک یہود کسے دی کوئی غلام وچاری — رستے اندر مل سی اس نوں عاجز درداں ماری
نال محبت ختم رسولاں اس دا بھار اٹھاوے — دیوے آن یہودی تائیں گھر اس نوں پہنچاوے
اج ایہ صفت تساڈے اندر پوری ثابت ہوئی — پڑھیا جیوں توریت شریفوں شک نہ رہیا کائی
ایہ گل آکھ یہودی اپنی قوم تمام بلائی — سب توں ایہ تعریف نبی دی کڈھ توریت دکھائی
دیکھو وچ توریت مبارک جو ایں خدا فرمایا — اوسے طور اج نبی پیارا سانوں رب ملایا
جیونکر بھار اٹھاون والی آ ہی سبھ نشانی — اوڈیں بھار اٹھا کر آندا پاک حبیب حقانی

اوہو حضرت ختم رسولاں پیارا رب اکبر دا
اوہو مرسل ہو کر آیا وچہ اوتھے رلے
دور کرو سب شک دلانڈے تے وسواس گواؤ
سب تھیں اول آپ یہودی کلمہ بول سنایا
جتنے قوم اس دی دے بندے عورت مرد تمامی
نال محبت سبہ نوں حضرت دین اسلام سکھائے
کیا کجہ خلق رسول اللہ دا آکھ سناوے کوئی

وچہ توریت مبارک جیدی صفت خداوند کردا
اسے نوں معراج کرایا آمیں اج خدا نے
پڑھو تمامی کلمہ اس دا لتے ایمان لیاؤ
اس تھیں ابد قبیلہ اس دا سب ایمان لیایا
بھج بھج آن سلامی ہوئے پیش حضور گرامی
دستیا بدل رحمت والا دکھ تے کفر دلانڈے
خلق عظیم بیان کرن دی کس نوں طاقت ہوئی

وَاِنَّکَ لَعَلٰی خُلُقٍ عَظِیْمٍ پ ۲۹ ع ۳

(اے پیارے نبی ؐ بے شک تو بڑے بھاری خلق پر ہے)

یکدن حضرت عائشہ پاسوں کسے سوال الایا
تاں پھر حضرت مائی صاحبہ کہیا اس دے تائیں
اول تھیں تا آخر جتنی پاک کلام الٰہی
جو کجہ وچہ قرآن خدا نے امر نہی فرمایا
جو اخلاق قرآن سکھائے سبہ حضرت وچہ آئے
کراں بیان اخلاق نبی دے طاقت قدر نہ میوں
حضرت مائی عائشہ صاحبہ جواب ایہہ سناوے
وچہ قرآن خدا نے جیدی خود عظمت فرمائی
جو کجہ خلق رسول اللہ نوں رب عطا فرمایا
واسطے اندر خلق نبی دی قسم خدا فرمائی
وچہ دلیل خدا فرمایا رعب نبی سرور دا

دنیا اندر سرور عالم کیونکر خلق کمائیا
خلق محمدی دیکھو قرآنوں میں کیا ذکر سنائیں
خلق رسول اللہ دے اوپر دیوے سبہ گواہی
جتنا خلق نبی سرور دا سبہ اس دے وچہ آیا
جو عادات رسول اللہ دے سبہ قرآن بتائے
کجھ کلام الٰہی کولوں کھول سناوے تینوں
ہور کسے تھیں خلق نبی دا کویں سنایا جاوے
کرے بیان مفصل اس دا کسنوں طاقت آہی
سبہ لوکاں نوں دنیا اندر روشن کر دکھلایا
دانگ ختمی دے ظاہر جسدی ہر جا کہ روشنائی
باطن خوف رسول اللہ دا ہر کوئی جس تھیں ڈردا

ذکر رعب و جلال حضور علیہ السلام

ظاہر صورت پاک نبی دی ہیبت حلیم پیاری
جیونکر رعب نبی سرور نوں بخشیا خالق سائیں
سبہ خلقت نے پاک نبی دا رعب خدا تے پایا

باطن اندر بخشی رب نے دہشت ہیبت بھاری
ایسا رعب حاصل ہویا کسے پیغمبر نائیں
جیونکر خود وچہ حدیث مبارک خود حضرت فرمایا

نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ بِمَسِیْرَۃِ الشَّھْرِ

مدد دی گئی ہے مجھے ساتھ رعب کے ایک مہینہ کی مسافت تک ۱۲

ایسا رعب دتا رب مینوں پاک نبیؐ فرماوے
وقت ضرورت رعب نبیؐ دا ظاہر کیتا جاندا
جنگاں وچہ جد نال نبیؐ دے کوئی مقابلہ کردا
کتنی واری کافر لوکاں کیتا دلوں ارادہ
ایپر جد اوہ طرف نبیؐ دے حملہ کرکے آون
کرن روایت احد ہاڑے ہوئی جدوں لڑائی
نام اُبیؓ بن خلف تہاون اس کافر شیطانی
لے کر فوج کفاراں سندی تے تلوار ہلاندا
اجے نہ ہویا حضرت دیوں اوہ مردود موکالا
حضرت حکم دتا اصحاباں جو جو دست میرے
آخر جد اوہ حملہ کرکے طرف نبیؐ دے آیا
قدرت رب دی کافراں اندر ایسی بھاجڑ ہوئی
اک اکیلا چیڑکے اسنوں سارے تس سدھائے
اُس کافر دی گردن اُتے نیزہ ذرا اٹکایا
نا کجھ نکلیا خون وغیرہ نا کوئی سخت نشانی
پھر ہوئی اک ہلی اُس دی ہٹی اوہ وچکاروں
جا ڈگا وچ لشکر اپنے بیلاں وانگ اڑاندا
سنگی آکھن تیرے تائیں ایڈا زخم نہ کوئی
روکرا گوں آکھن لگا اوہ مردود انہاں نوں
بھاویں ضرب نہ وڈی کوئی نہ کوئی زخم ڈونگھیرا
جے اوہ اتنی ضرب تساں نوں ہر لشکر توں لاندا
معلم ناہیں تساڈے تائیں کہندا سی اوہ مینوں
اج اوہ انشاءاللہ اُس دا پورا ہو گیا سارا

یک مہینے دے راہ تائیں جس دا خوف ڈراوے
جتھے خطرہ دشمن والا رب اسرار دکھاندا
ایسی دہشت اُس تے ہوتوں اگے مُڑ دا
مارگواواں بلوہ کرکے اسیں رسول خدا دا
دوروں دیکھ ہروں نا طاقت ایسی دہشت پاون
یک قریش رسول اللہ ول آیا کریے دہائی
مُڈھ قدیموں پاک نبیؐ دا بھارا دشمن جانی
دوڑیا طرف رسول اللہ دی گھوڑے نوں مچھراندا
راہوں گھیر لیا اصحاباںؓ بڑے اراوے والا
ہٹ جاون سب اسد کولوں آون دیو ورے اوہ
سرور عالم نیزہ اپنا ہکو وار چلایا
جتنے اسلے سنگی آہے ہٹ رہیا کوئی
دہشت ہیبت پاک نبیؐ دی اکھیاں نگ اُڈائے
تھوڑا زخم خفیف نہایت گھوڑے اُپر آ گیا
اُلٹا ہو کر گھوڑے اُتوں ڈگا کھا گردانی
ٹھاچال دوہایاں کردا دہشت ہیبت ہاروں
کیتا قتل محمدؐ مینوں سبھنوں لوک سناندا
کیوں تو حال دوہایاں پاویں کیہڑی ہار ہوئی
کاری کر گئی ضرب محمدؐ کیہڑی خبر تساں نوں
ایپر زخم لگاون والے خشک کیتا دم میرا
کوئی نہ بچدا اُس دے ہتھوں ہر کوئی جان گواندا
انشاءاللہ اپنی ہتھیں قتل کر لیساں تینوں
میں ہنیں بچدا میں نہیں بچدا رو رو کے تکاندا

جیکر کدی محمدؐ ملتھے اپنی تھک وگا ندا
ایسا دہشت پاک نبیؐ دی کیتا اوہ بیچالا
اینویں شرح شفا دے اندر ہور اک ذکر لیایا
جنگ کسے پر سرورِ عالم نے تشریف سدھانے
وقت دوپہراں جنگل اندر کیتا نبیؐ اتارا
حضرت بھی اک رکھ دی چھاویں دھرا ڈیرا لایا
غورث نام آہا اک کافر بڑا بہادر نامی
اک اکلیاں ویکھ نبیؐ نوں موقع اس نے پایا
کر آواز پکارے موہوں دس محمدؐ مینوں
سن آوازہ سرورِ عالم نظر مبارک پائی
بکھ واری لفظ اللہ دا کہیا نبیؐ تعالیٰ
اسے گل نے کافر اُپر رعب اجیہا پائیا
پکڑ لئی پھر سرورِ عالم اوہو تیغ اوسے دی
کر تلوار سنبھال وچہ اس نوں کہندا نبیؐ پیارا
کافر عاجز تھر تھر کنبے نام خدا دے پاوے
بہت ہوئی بے ادبی مینتھیں بخشو میرے سائیں
سنیاں میں جد دشمن کوئی قابو تیرے آوے
میں اج تیرے قابو آیا پر تقصیر نکارا
جد اوہ نام خدا دے پاکے رناں تے پچھتانا
وچہ معارج ہور روایت نظری آئی مینوں
عرض کرے سا اوہ میرے کولوں مینوں جس بچایا
ایگل آکھ شہادت کلمہ بولیا اس زبانوں
مومن ہو کر پاک نبیؐ تھیں بہت معافی چاہی
بہت محبت کیتی اس نوں پاک رسول پیارے
جہاں پھر اندر قوم اپنی دے واپس ہو کر آیا

تاں بھی اس دی دہشت کولوں ڈر کے میں جاندا
آخر مر گیا رستے اندر دوزخ گیا موکالا
جیونکر باطن رعب نبیؐ دا خالق پاک بنایا
ساتھ اصحاب کبار پیارے جو مقبول ربانے
آپ ہو آپ قیلولے اندر ستا لشکر سارا
کر آرام ستے اس جاگہ قیلولہ فرمائیا
جتنے ہور بہادر سارے آسلے ہیش سلامی
کر ننگی تلوار سنبھال وچہ کافراں طرفوں آئیا
اس ویلے ہن کون بچاوے میرے کولوں تینوں
وحدت پاک خداوند والی دل وچہ جوش لیائی
سے اوہ اللہ پاک اسانوں آپ بچاون والا
ڈگ پئی تلوار سنبھاں تھیں ایسا لرزہ آئیا
سنبھاں اُپر ظاہر ہوئی قدرت پاک ربیدی
دس ہن تینوں میرے کولوں کون بچاون ہارا
دیہو معافی دیہو معافی عرضاں بول سناوے
تسیں نہایت خلقاں والے شرم کرم دسائیں
جے اوہ کدی معافی منگے رحم کمایا جاوے
نام خدا دے بخش معافی اے سید سردارا
رحمت عالم رحمت کر کے دتا چھوڑ نمانا
جد حضرت نے پچھیا اس تھیں کون بچاوے مینوں
اس دنیا وچہ بچاون والا ہور نہ کوئی آئیا
اوسے ویلے مومن ہویا فضل خدا رحمانوں
واہ ہا تو بتائب ہویا پیش رسول الٰہی
دے دتی تلوار اوہ اس دی واپس پھیر دیا سے
لوکاں پچھیا دس اے غورث کی کجھ حال ویاپا

کہن لگا کجھ پچھو ناہیں کیا میں کہاں تساتوں
میرے اُتّے رعب محمد ہی ایسی دہشت پائی
جس ویلے میں حسرت اُتے جا کے ہتھ اٹھایا
بہت بلند اک صورت مینوں غیبوں ظاہر ہوئی
عجب سفید پوشاکی اُسدی مرداں شکل تمامی
مار طماچہ سینے اندر مینوں وس گرایا
دیکھ اسرار سمجھا تا دل تھیں سچا نبی زبانا
من لیا میں دلوں پچھانوں پاک رسول تعالیٰ
پس میں کراں نصیحت سبھنوں سنو تمام بھراؤ
کل قبیلے قوم اپنی وچہ ایہو نصیحت کردا
ہے ایہ باطن رعب نبی دا رب اسرار دکھاوے

شان محمدی معلوم ہووے آوے نظر جہاں نوں
جس دا حال بیان کرن دی طاقت رہی نکائی
باطن شان حبیب اپنے دا مینوں رب دکھایا
جیونکر خاص فرشتہ اپنا رب نے بھیجیا کوئی
بڑا بزرگ بہادر بھارا صاحب عجب گرامی
جیہڑا گئی تلوار ہتھاں تھیں کنڈی پرنے آیا
اوسے ویلے حضرت اُتے ہو قربان دکانا
بیشک ہے اوہ مرسل ربدا وڈیاں خلقاں والا
پکڑو دین رسول اللہ دا سبھا ایمان لیاؤ
ایسا رعب پیا اس اُتے پاک نبی سرور دا
ابوجہل بھی جس دے کولوں دہشت ہیبت کھاوے

ذکر ابوجہل ملعون

سی ابوجہل قریشاں اندر دولت شامت والا
جد کجھ مال غریب کسے دا قابو اُسدے آوے
ہکدن نال فریب کسے تھیں اُٹھ خرید لیا یا
گھر ہویا تا قیمت اسنوں مول نہ دتی کائی
جد اوہ عاجز منگن آوے نال بہانیاں ٹالے
آخر اس دیاں یاراں گے جا اس کوک سنائی
انہاں شریراں ٹھٹھا کر کے کہیا اُسدے تائیں
ہے ایہ بھارا دوست اُس دا جانوں لوں پیارا
دل دے اندر انہاں شریراں کیتا ایہو ارادہ
ابوجہل کوئی ہتی ناہیں ہرگز بات انہاں دی
اوہ عاجز ناواقف آہا اصل شرارت پار دل
خدمت دیوچ حاضر ہو کے آن سوال الائیا

کردا ظلم غریباں اُتے بے فرمان موکالا
ڈاڈھا تنگ کریندا اسنوں دیون طرف نہ جاوے
ابوجہل قیمت دلیاں تینوں ایہہ اقرار سنایا
بھلکے پرسوں کردیاں مدت بہت دہائی
دولت نالوں وچھڑ نہ سکن بہنی دولت والے
لے دیو مینوں قیمت اس تھیں کر وسفارش بھائی
جے نہ دے قیمت لینی اس تھیں طرف محمد جائیں
جو اوہ حکم سناوے اسنوں کرے انہاں سارا
اوہ سی جدوں سفارش کارن پاک رسول خدا دا
ہتھوں بہت بیعزتی کرسی حضرت شاہ بنیاندی
نال محبت پاک نبی دل آیا شوق پیار دل
یا حضرت ابوجہل نکالے مینوں سخت ستایا

مدت بخشیں اک میرے کو توں اس لئی اٹھ لیاندا
کر سفارش میرے کارن با معقول گرامی
سن کر عرض حبیب خدا دے عذر نہ کیتا کوئی
اُٹھ کے اسدے نال روانہ ہوئے سرور عالی
آخر ابوجہل دے گھر نوں لے آئے اس تائیں
پچھیا ابوجہل نے اندروں کس بوہا کھڑکایا
نکل شتابی باہر آیا ڈٹھس حضرت تائیں
خوف جمال جلال نبی دے ایسی دہشت پائی
ہو قربانی وانگ غلاماں خدمتوجہ کھاویا
جیو جیو آئے یا ابوالقاسم حکم کرو کوئی سانوں
حضرت کہیا اس عاجز دا کیوں نہیں قرض موڑ کا دا
ایہ گل سن کے ابوجہل نے عذر نہ کیتا کوئی
جا کر اندروں نقدی قیمت جلدی کڈھ لیایا
راضی کر کے رخصت کیتا پاک نبی سرور نوں
راہوں پھیر شرارتی اوہال گئے اسنوں سارے
اپنی طرفوں کیتی جیسی اہناں شرارت بھاری
اوپر لکھ سنواریا اس دا فضلوں خالق سائیں
سدھا ہو گیا کم تمامی مولیٰ کم بنایا
جاندا جاندا نال خوشی دے لگا کہن تہانوں
ایسا شخص تساں فرمایا صاحب شان گرامی
جاندیاں نال شتابی اس نے درہم دینار نکالے
قصہ کوتاہ جد اس عاجز دسیا کھول حوالا
آخر ابوجہل جد مگروں پاس اہناں دے آیا
کہن لگے اج چھوتاں والا ایہ کی کم کیتوئی
جس دے نال ہمیشہ تیری رہندی سی اجوڑی

قیمت اوس دی دینے ناہیں لارے نت لگاندا
بہت احسان تساڈا ہوسی رکھساں یاد دوامی
دشمن دے گھر جاون کولوں نہ کجھ نفرت ہوئی
نبیاں دے دروازے اتوں کیوں کوئی جاوے خالی
آ کھڑکایا بوہا اس سردار دین دنی دے سائیں
میں عبداللہ بندہ رب دا پاک نبی فرمایا
جد دوں زیارت حاصل ہوئی لے گیا رعب تہائیں
ویر عداوت شوخی شیخی باد نہ رہ گئی کائی
نال تواضع پچھن لگا کیونکر آون ہویا
خیریں کیسے ضرورت اتوں آندا اج تساتوں
نت تیرے دروازے اتے پھیرے پایا جاندا
چپ کر اندر گیا شتابی ایسی نرمی ہوئی
جو کجھ اس دا قرضہ آہا گن کے سبھ چکایا
اوہ عاجز بھی راضی ہو کے ٹریا اپنے گھر نوں
ٹھٹھا کر کے بھیجیا جنہاں طرف رسول پیارے
جاسی تے شرمندہ ہوسی پاسی سخت خواری
کاری آ گئی لت دشمن دی کہے عاجز تائیں
لے کے مال سلامت خیریں پاس شریراں آیا
شاباش بھائی نیک وسیلہ دسیا تساں سانوں
کیتا جد ابوجہل نے عزت ادب تمامی
جو کجھ میرا حق تمامی کیتا ترت حوالے
سن کر بہت تعجب ہویا ٹولی شریراں والا
ایسی سخت ملامت اسنوں نے شرمندہ پایا
ڈر کے خوف محمدی کولوں اسنوں مال دوائی
شاید اس دی تی بچ ہوویں اپنی عزت بوڑی

جد اس طور ملامت کیتی ابوجہل توں یاراں
کہن لگا میں نال محمدؐ صلح نہ کیتی کائی
ایہہ جد اُس عاجز کارن گھر میرے اوہ آیا
وڈا اسپ عظیم نہایت دہشت ناک ڈراواں
کھوے منہ تے وڈے میں ول شیر اٹل نگ ڈراوے
جے میں اس دا مال نہ دیندا ایا کجھ دیر لگاندا
اس خوفوں میں ڈر کے اسنوں دتا مال تمامی
کنی واری ابوجہل نے حالت ایہہ ازمائی
دس ہزار دینار کسے دا دب بیٹھا اک واری
لڑن لگی کجھ عورت اسنوں گھر وچ شور مچایا
کہندا اجیو نکرا اسدے آیاں میری حالت ہوئی
دوہاں بازواں اُسدیاں اُتے ڈٹھے شیر مریلے
اکثر وچ قریشاں کردا ابوجہل ایہہ گلاں
تھر تھر کنبے اسدے کولوں میرا بدن تمامی
چار چوفیرد دشمن میں نوں سپ اسدے رکھوالے
جد میں ویکھاں طرف محمدؐ بول سناون میں نوں
اسیں تمام غلام نبیؐ دے نوکر گولے بردے
اسے طور ڈراون میں نوں دوروں لاون جھیڑے
ایہہ سب باتاں آپ زبانی منیں اوہ منہ کالا
رعب محمدؐ ی شان محمدی اسنوں رب رکھائے
اکھیں نال تماشے ایتویں ڈٹھے کنتی واری
ابوبکرؓ نوں لکھو واری سفنہ رب دکھایا
ابوجہل نے وچ بیداری کئی نشان ازمائے
نیک نصیبوں ابوبکرؓ نے شان صلی حقی پایا
نیک نصیباں ابوبکرؓ نوں بخشیا نور اجالا

ہو شرمندہ بولیا آخر مومن کے لعن تو کاراں
اسے طور عداوت میری ذرہ نہ اوس گھٹائی
کیا کہاں جو ہیبت اُس دی میں نوں دبایا
سر اُسدے پر نظری آیا کیا کجھ حال سناواں
ایوں پے پیر تیائیں سنے شتابی بھادے
سر پیراں تک میرے تائیں لقمہ نگ بناندا
ایسا رعب نبی سرور نوں بخشیا رب گرامی
وچ معارج قصص الانبیا رجویں روایت آئی
اسے طور دوایا اس نکھین پاک رسول غفاری
دشمن دی بی مندھ خاطر کرکے کیوں ایہہ حال کھڑایا
جیکر تینوں معلم ہووے جھگڑا کریں نہ کوئی
جے میں کجھ انکار کریندا کھاندے اوسدے بیلے
ویکھاں جدوں محمدؐ تائیں جال نہ اسدی جھلاں
کنتے شیر درندے راکھے اُسدی کرن غلامی
کنتے تیر انداز وغیرہ آون نظر دوالے
جیکر کجھ بے ادبی کریں پکڑ اوڈا سانوں نیوں
پھیرے دار نبی سرورؐ دے تابعدار امرد دے
مار دڑ اساں خاک لا اساں حج توں آیوں نیڑے
پھر بھی ضد نہ چھوڑے اپنی بُرے نصیبے والا
دیکھ جلال کمال نبیؐ دے جا دو سحر بناوے
ظاہر معجزے دیکھ نبیؐ دے نا ہویا اقراری
نیک نصیباں اسے اندر اس دا کلم بنایا
بُرے نصیباں دل اس دے دے نا کفر گوائے
بُرے نصیباں ابوجہل نوں کر مردود چلایا
بُرے نصیباں ابوجہل دا کردتا منہ کالا

نیک نصیباں ابوبکرؓ دا شوکت شان ودھایا برے نصیباں ابوجہل دا عزت قرب گوایا
نیک نصیباں ابوبکرؓ نوں بخشی عزت شاہی برے نصیبوں ابوجہل تے دائم قہر الٰہی
نیک نصیبوں ابوبکرؓ تے وسن رحمت باراں برے نصیبوں ابوجہل نوں لعنت تے پھٹکاراں
نیک نصیباں ابوبکرؓ نوں رضی اللہ اکھوایا برے نصیباں ابوجہل نوں لعن اللہ سدوایا
نیک نصیبوں ابوبکرؓ نوں جنت بادشہانہ برے نصیبوں ابوجہل نوں دوزخ بندیخانہ
نیک نصیباں ابوبکرؓ نوں بخشیا قرب نبی دا ابوجہل نوں شامت آ کے سٹ جا دور پلیدا
یاراں وچوں ابوبکرؓ نے پہلا نمبر پایا ویریاں وچوں پہلا نمبر ابوجہل دا آیا
کر انکار رسول اللہ تھیں مویا نال خواری لے گیا نال ہمیشہ کارن دوزخ والی یاری
بیشک برے نصیب جنہاندے ہوون قہر خدا دا باجھ نصیباں نہ تے آون رحمت دے درباروں
رعب محمدی شان محمدی جگ وچہ دھماں پایا برے نصیباں ابوجہل دے دل تے مہراں لایاں
والضحیٰ اندر خلق نبیؐ دا روشن وچہ بیاناں وچہ واللیل نبی دی حشمت باہر حد بیاناں
بھی والضحیٰ واللیل وچالے ہور اشارے ہوئے حسن جمال کمال نبی دیاں قسماں رب بنائے

وَالضُّحٰى ۙ وَالَّيْلِ اِذَا سَجٰى ۙ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰى ۭ

قسم ہے دن روشن کی اور رات اندھیری کی کہ تیرے رب نے تجھے نہ چھوڑا اور نہ بیزار ہوا

والضحیٰ چہرہ پاک نبی دا بدر منیر پیارا وچہ واللیل سیاہ زلفاں ول کیتا رب اشارا
والضحیٰ خوش رخسار نبیؐ دے رحمت برکت والے سورج وانگ جنہاندے نوروں ہوندا عکس دوالے
وچہ واللیل مبارک زلفاں کیتیاں یاد الٰہی لیکن جد رخساراں اتے پادن رات سیاہی
نال اشارے حسن نبیؐ دی قسم خدا فرمائے دن تے رات بنایا اوہلا حاسد بھید نہ پاوے
کافراں کولوں پردہ کرکے رکھیا راز پوشیدہ مومناں کارن ظاہر کیتا اس وچہ شان نبی دا
جیکر ظاہر حسن نبی دی قسم خدا فرماندا غیر نبیاں دے دل نوں کھاندا اور عناد انہاندا
اگے نال رسول اللہ دے پر رکھن اوہ بھارے جیکر ظاہر قسم ہوندی سڑ بل جاندے سارے
نہیں سی ایہ منظور خدا نوں ویر پیاندا بھڑکانا نال اشارے قسم کرن وچہ سی ایہ بھید ربانا
دوہاں وچہ مصباح العاشقین ایہ بھی وچہ لکھیندا ظاہر نالوں مزا اشارہ خوبی بہت رکھیندا
ہر جا عاشق معشوقاں وچہ ہوون راز نیارے آپس اندر اک دوجے نوں کہندے رمز اشارے

پیچھے عاشق معشوقاں دا ظاہر نام نہ لیندے
ہر حالت وچ معشوقاں دا عاشق ادب کماون
کل پیغمبر عاشق ربدے جتنے ہور تمامی
سبھ نبیاں نوں ذات خدا دی لے کر نام بلایا
ناں پھر یا محمدؐ کدے بولیا پاک الٰہی
پیچھے نعت محمدی اندر ذکر کیتا ایہ سارا
شیخ جمال الدینؒ ناگوری ایہو وچ لیایا
ادب کیتا محبوب اپنے دا ذات خداوند عالی
ظاہر اندر نام انہاں دا دن تے رات رکھایا
قسم تساڈے سوہنے مکھ دی اے محبوب نگینے
وچ اسمان کرے روشنائی سورج چانن لاوے
قسم تساڈیاں والی اے محبوب الٰہی
ریس کریندی رات تمامی نیریاں زلفاں پیاں رو
قسم مینوں رخسار تیرے دی جلوہ جدوں دکھاوے
سوہنے مکھ اتے جد زلفاں پاون پیچ دوالے
کیا اوہ زلفاں نازاں والیاں مہر محبت بھریاں
کنڈی گھت پھساون لاکھوں کر کرکے دلبریاں
کرن اشارے دیکھ پیارے ربدیاں کاریگریاں
بحر محبت دے وچ فضلوں اسیں حضوروں تریاں
کیا اوہ عجب معطر زلفاں لگا عطر حضوری
سوہنیاں زلفاں سرور عالم ہوون جدوں پیاریاں
جس طرفے خوشبو زلفاں دی نال ہواوے جاوے
خوشبودار وجود نبیؐ دا سرجیا خالق سائیں
حضرت انسؓ کہے جیوں آہی حضرتؐ دی خوشبوئی
وقت مصافحہ پاک نبیؐ نوں جو کوئی ہتھ پھڑاوے

حاضر غائب نیڑے ورے دوں مراتاں لبھیندے
لیکے نام بولاون ناہیں ادب کنوں شرماون
حضرت نوں محبوبی درجہ بخشیا شان گرامی
نہیں کیتے محبوب اپنے نوں یا احمدؐ فرمایا
کل کلام اس گل دی دیوے صاف گواہی
پھر ہن ایتھے ذکر کرن دی حاجت نہیں دوبارا
اسے خاطر نام نبیؐ دا نہیں صریح فرمایا
نال اشارے قسم کیتی رخسار تے زلفاں والی
باطن وچ حبیب اپنے نوں ایہ ارشاد سنایا
وانگ ضحی دے روشن جس دا جلوہ وچہ زمینے
وچ زمین تساڈا مکھڑا سورج وانگ سہاوے
کالی راتوں ودھ جنہاں نوں بخشی رب سیاہی
کیونکر انہاں سیاہی اتنی لٹ آندی سرکار دوں
دوجی قسم سیاہ زلفاں دی رات جدوں اوہ پاون
رات نمونہ حاضر سمجھن عاشق ویکھن والے
عاشقاں دے دل کھچن کارن رب نے پیدا کریاں
طرف ہدایت سددن کولوں ہرگز کدی نہ ڈریاں
گورے مکھ اتے اس کیونکر کالیاں زلفاں ہریاں
ویکھ اساں نوں صدقے جاون اکھیں ٹھنڈیاں ٹھریاں
خوشبو مست جنہاں دے کولوں رس کری ہی کستوری
دور دبے خوشبو انہاں دی سونگھی خوش گزاروں
گلیاں سبھ معطر ہوون ہر کوئی راحت پاوے
سارا جسم معطر نور دی سر تے پیراں تائیں
ایسی خوشبو دنیا اندر ہور نہ ڈٹھی کوئی
اتنی مدت ہتھ اسدے تھیں نا خوشبوئی جاوے

جس لڑکے دے سر پر حضرت پھیرن ہتھ کدائیں
ساریاں لڑکیاں وچ اوہ لڑکا ہووے خوشبو والا
جس رستے تھیں سرور عالم نے تشریف سدھاون
جو اس راہوں لنگھے آکے بعد رسول ربانے
گلیاں وچوں وسدی جاوے خوشبو حضرت والی
جیہنوں کجھ پسینہ اپنا بخشن نبی خدائی
کرن سوال آ شادیاں اُتے لوک غریب نمانے
کرکے کرم پسینہ اپنا بخشن سرور عالی
نال نصیباں تھوڑا اپنا آوے ہتھ جنہانوں
جو کوئی اپنے جُتے اوپر اوہ خوشبو لگاوے
حضرت ام سلمہؓ فرماوے گل سناندی مائی
بک دن نیندر مبارک اندر آہے شاہ ایراں
میں کجھ قدر پسینہ انہوں نے شیشی وچ پایا
عورت اک سہیلی میری آہی بہت پیاری
نال محبت بیٹی تائیں جس دن اُس پرنایا
تھوڑا اقدر پسینے لیکر میں بھی چائیں چائیں
اوس پسینے حضرت دے دی ایسی برکت ہوئی
جس مجلس جس گھر دے اندر جا اوہ قدم ٹکاوے
جداوہ جگہ پسینے والی دبے ہووے شوق پیار دوں
مات کرے خوشبویاں سبھے اوہ خوشبو پیاری
ہر کوئی اس تھیں بیٹی بیٹا جمے فضل الٰہوں
کرن روایت اگوں جتنی نسل انہاندی ہوئی
خوشبودار گھرانہ سارا برکت سرور عالی
پاک پسینہ پاک نبیؐ دا ایہ تاثیر دکھاوے
کیہ اوہ زلفاں رحمت بھریاں خالق پاک بنایاں

سوہنی خوشبو اُس لڑکے تھیں آوے سدا سدا ہیر
پھیرن ہتھ مبارک جیہنوں پاک رسولؐ تعالیٰ
خوشبودار ہوندن اوہ گلیاں جنت موج دکھاون
آپے سمجھ لوے جو اوتھوں حضرت لنگھ سدھانے
اس راہ گئے رسول پیارے فی الحال مبارک عالی
عطراں دی کجھ حاجت اُسنوں مول نہ رہندی کائی
بے خوشبو کجھ حاجت سانوں یا محبوبؐ ربانے
عنبر تھیں ودھ آوے اسنوں خوشبو حضرت والی
ہر خوشبو دی ناؤں ودھ کے آوے کم تنہانوں
جد دھووے تاں دونی ہووے مردیاں تیک نہ جاوے
وچ کتاب معارج جیونکر خبر روایت آئی
متھے اوپر پسینہ آیا سوہنا خوشبوداراں
نال پیار تبرک کرکے گھر دے وچ ٹکایا
گھر اُسدے اک بیٹی آہی سندر شکل کنواری
گہنا کپڑا شادی والا ہار سنگار لگایا،
نور تبرک حضرت والا لایا اسدے تائیں
ساری عمراں زائل اُس تھیں نا ہوئی خوشبوئی
کل مکان معطر ہووے ایسی خوشبو آوے
نیز ہووے خوشبوئی اُس دی باہر جد شماروں
جیوں جیوں ہتھ ہووے دونی ہووے جیوں نافہ تاتاری
اُس خوشبو دا اثر برابر لے آوے درگاہوں
پشت بہ پشتی سب دے دے وچوں آوے اوہ خوشبوئی
وچ پلینے کہن انہاں نوں نسل عطاراں والی
زلفاں دی خوشبوئی والا کون بیان سناوے
پاک جناب امت کاراں بخشش منگ لیایاں

شب معراج حبیبؐ خدا دے عرض سوال سنایا
اسدے بدلے کیا کجھ ملیا خوش انعام اسانوں
چلنے پر جبریلؑ وحی دے یا محبوبؐ تعالیٰ
کیہا اوہ عجب تساڈیاں زلفاں رب سچا فرماندا
وقت شفاعت جد ایہ زلفاں شافع بن آون
سوہنیاں زلفاں پکڑ مہتھا نوچہ جد تساں آن وکھایا
ویکھ پیاریاں زلفاں اس دم آوے شرم اسانوں
دوزخ تھیں کڈھ اوگنہارے جنت وچ پہنچاواں
یا محبوبؐ جمال تساڈا اتنا اساں پیارا
واہ سبحان اللہ کیہا زلفاں پاک حبیبؐ حقانی
دنیا وچ بھی لوک جنہاں تھیں لکھاں فیض اٹھاون
کرن روایت سرورِ عالم وال جدوں کتراوے
لے لے جاون نور تبرک لوک محبت پاروں
جس گھر وچ کوئی وال نبیؐ دا نال نصیباں جاوے
اُم عمادہ کرے روایت وچ حدیثے بھائی
بعد حجامت وال مبارک اوپر درخت وگائے
میں بھی دوڑ شتابی اوتھے جا کر حاضر ہوئی
جتھو جتھی پاک نبیؐ دے یار اصحاب پیارے
ہتھ وال نصیباں سیتی میں نوں رب لبھایا
رکھیا اپنے پاس لیا کر اوہ وال گرامی
جس بیمار نوں پانی اسدا دھو کر دتا جاوے
کئی آزاری پانی جس دا پیون نال پیاراں
ہور روایت ابوبکرؓ تھیں وچ معارج لیا نیا
حج وداع تے سرور عالم جد تشریف لیائے
جدوں سہیلؓ اوہ سوہنیاں زلفاں سر تھیں صفا کرایاں

چھنے سویر جبریلؑ وحی نوں بخشیا تساں خدایا
رب فرمایا سوہنیاں زلفاں بخشیاں اساں تساںنوں
سر تھیں اک اک وال تساڈا بہتر قیمت والا
روز قیامت ظاہر ہوسی درجہ شان انہاں دا
اک اک وال توں کئی ہزاراں عاصی بخشے جاون
وچ دربار کھلو کر سانوں عرضاں بول سنایاں
جتنی امت سب تساڈی بخشاں ایس تساںنوں
کل انعام بہشتاں والے کر اکرام لٹاواں
اک اک وال تساڈے توں صدقے عالم سارا
رحمت برکت فیض جہاں دا جاری دوہیں جہانی
روز حشر جد حاضر ہوسن امت نوں بخشاون
بعد حجامت سوہنیاں زلفاں یاراں وچ ونڈائیاں
پڑھ صلواتاں گھر دے اندر رکھن ادب پیاروں
اوہ گھر امن حفاظت اندر دونی برکت پاوے
اس طرح حجامت حضرت پاک رسولؐ کرائی
ویکھ اصحابؓ تبرک نوری چکن کارن آئے
اسیر جنہوں کثرت پاروں موقعہ ملے نہ کوئی
ہتھ کھس کھس بکد وچے دے کولوں لیگئے وال پیارے
اوہ ہوودی غنیمت جاناں محنت کر کے پایا
ایسی برکت ڈٹھی اسدی سنو بیان تمامی
دور ہووے بیماری اسدی ترت شفائیں پاوے
برکت وال مبارک حضرت ملے شفا بیماراں
کر کے قسم خدا دی حضرت ابوبکرؓ فرمایا
جد سہیلؓ حجام پیارا وال صفا کرواے
نال محبت بوسہ دے کے سر اکھیں تے لایا

پکڑ وسیلہ دین دُنی دا اپنے پاس ٹھکایاں
دو جگ دِیاں مراداں سبھے نال انہاندے پایاں

دال مبارک پاک نبیؐ دا جو کوئی ملے جہانوں
ایویں جانن دین دُنی دی دولت ملکی ساون

بعضے سدا تاج بناکے ٹوپیاں وچ ٹکادن
جیتوں جادن فتح لیادن حرمت عظمت پادن

خالدؓ جیہے بہادر جہاناں سیف اللہ سدایا
برکت پاک نبیؐ دیاں والاں ایہ درجہ ہتھ آیا

ذکر کلاہ مبارک حضرت خالد سیف اللہ رضی اللہ تعالیٰ عنہ

کرن روایت لشکر شامی جمع ہوئے بکاری
نال انہاندے حضرت خالدؓ جنگ تیاری

جد ہتھیار لگادن لگا وردی سبھ نکالی
ٹوپی مول نہ نظری آئی سر تے پاون والی

بہت ہویا غمناک اس گلوں خالدؓ مرد ربانا
کرے تلاشاں ٹوپی کارن ہو دلگیر نمانا

آخر جدوں تلاشاں کردیاں ٹوپی رب لبھائی
تا آرام دے نوں ہزار راحت فرحت پائی

لوکاں کہیا یا سیف اللہؓ بڑا تعجب سانوں
سبھ چیزاں تھیں اس ٹوپی دا ایتنا پیار تسانوں

تھوڑی دیر تساڈے کولوں گم جدوں ایہ ہوئی
اتنا غم تسانوں لگا جس دی حد نہ کوئی

ایہ گل سن کر حضرت خالدؓ لگے کہن تہانوں
اس ٹوپی دا شان مراتب کیا معلوم تسانوں

نا ہر صورت ٹوپی والی نظر تسانوں آوے
باطن دے وچ تاج شہانہ قیمت کون لگاوے

سنوں تسانوں اس ٹوپی دا دساں کھول اگالا
یکواری میں مکے پہتا ساتھ رسول تعالےٰ

حج دناں وچ سرور عالم وال صفا کروائے
کر تقسیم اوہ وال مبارک یاراں وچ ورتائے

میں بھی عرض کیتا وچ خدمت یا مقبول حضوری
مینوں بھی کجھ بخشے جاون وال مبارک نوری

پھیر کجھ تبرک حضرت دال پیشانی والے
کر اکرام عنایت مینوں کیتے بخش حوالے

میں اوہ وال مبارک نوری تیمن تبرک پایا
کر محفوظ اس ٹوپی اندر سیتے ادب پیاروں

اس تھیں بعد ایہ ٹوپی پا کے جس طرف میں جاواں
ہر میداںوں فتح لیاواں کدی شکست نہ کھاواں

بھاویں پھیر مخالف کوئی وچ مقابل آوے
برکت اس ٹوپی دی مینوں غالب رب بناوے

کتنے دشمن برکت اس دی ملے وچ لڑایاں
کئی ہزار مخالف فوجاں کر مغلوب چلایاں

برکت پاک نبی دیاں والاں ایہ سب عزت پائی
ہے اس تاج مبارک اندر ایہ خوبی وڈیائی

واہ کیا عجب مبارک زلفاں ذکر نہ کیتا جاندا
کافی دوہاں جہاناں کارن اک اک وال جنہاندا

داڑھی پاک جمال نبیؐ دا حسن مبارک عالی
قسم کیتی واللیل خدا نے سوہنیاں زلفاں والی

وچہ بحر المرجان رسالے خبر روایت آئی ،،
وچہ واللیل سیاہی چشماں کیتا رب اشارہ
بعضے کہن سفیدی چشماں والضحیٰ اندر آئی
دوہاں اندر قسم انہیں دی کیتی حق تعالےٰ
کیا اوہ نین مبارک سوہنے پاک رسول الٰہی
کیا اوہ نین مبارک سوہنے مظہر نور حقانی
کیا اوہ نین مبارک سوہنے صاحب شرم پیارے
کیا اوہ نین مبارک سوہنے حسن کنوں متوالے
کیا اوہ نین مبارک سوہنے سرجے خالق سائیں
نوری سرمہ قدرت والا بخشیا رب حضور دول
کیا اوہ چشماں پاک نبی دیاں بھر محبت بھریاں
اگوں پچھوں تکو جیہا وہ تکہن فیض الٰہی
حضرت عائشہ کرن روایت وچہ صحاح آیا
جیونکر سانوں اپنے اگے سب کجھ نظری آوے
جیونکر ویکہن چانن اندر نین مبارک میرے
پڑہن نمازاں مگر نبی دے جیہڑے لوک تمامی
جویں منافق مگر نبی دے فخر غرور کماندے
ایسے نین حبیب اپنے نوں بخشے رب حضوروں
وچہ اسمان ثریا اندر جمع ستارے یاراں
کیا مازاغ اوہ چشماں صفت نہ کیتی جاندی
تاب قوسین پیالے بردا پاک نبی سرور دے
والضحیٰ تے واللیل دوہاں وچہ ایہو اشارہ آیا
بعضے آکہن والضحیٰ اندر پاک خداوند عالی
بعضے کہن مراد ضحیٰ تھیں سوہنی خوش پیشانی
مکھ مہتاب رسول اللہ دا ایسا رب بنایا ،

والضحیٰ عشق پیار نبی دی قسم خدا فرمائی
قسم سیاہی دو نیناں دی آکھے سرجنیارا
وچہ واللیل سیاہی چشماں یاد خدا فرمائی ،،
قسم سفیدی قسم سیاہی کہے روایت والا ،
بہت سفیدی بہت سیاہی دو نیناں وچہ آہی
جنتوں ویکہن نظر کریندی نارن دو ہیں جہانی ،
ہو قربان نمانیاں حوراں لوڑن پاک نظارے
سوہنیاں پلکاں رحمت خلقاں بولن ذکر دوانے
سرمے دی کجھ حاجت ناہی سوہنیاں نیناں تائیں
ہر طالب نوں پاک نگاہوں جلوہ بخشن نوروں
پاون ٹھنڈ بے ٹھلیے اندر اکھیاں ٹھنڈیاں ٹھربلد
چانن اتے انہیرے اندر نظر برابر آہی
صلے اللہ علیہ وسلم پاک نبی فرمایا
اتویں اپنے پچھوں سانوں ہر شے رب کہاوے
اسے طور برابر دہہ ویکہن راتیں وچہ انہیرے
ویکہن حال تمام انہاندا پاک رسول گرامی ،
وچہ نمازاں سرور عالم ویکہن حال انہاندے
جیونکر حضرت نیڑے ویکھن اویں ویکہن دوروں
آپ آپ انہانوں لگن نگے ویکہن شاد ابراراں
حرص معلے ناواں اگے جاوے نظر جہاندی
نین رسیلے بھید سوہنے چشمے حوض کوثر دے
قسم جمال تیرے نیناں دی پاک خدا فرمایا
کیتی قسم جمال نبیدے خوش رخساراں ا لی
بعضے آکہن ثابت چہرہ بدر منیر نورانی
جین سورج پر دنیا اندر غلبہ پا دن آیا

جن سورج کجھ اثر ہدایت کرے نہ جہاناں والا توں
نور نبیؐ دے دنیا اندر گستی جو روشنائی
اکھیاں تک روشنائی اپنی جن سورج پہنچاندا
حسن جمال کمال نبیؐ دا جو رب پاک بنائیا
ستر پردیاں وچوں باہر آدے جو چمکارا
حضرت مائی عائشہؓ صاحبہ سخن عجیب فرماوے
مصر اندر جد حضرت یوسفؑ منہ تھیں برقعہ چایا
جیکر میرا یوسفؑ سوہنا آوندا نظر تہاں نوں
جابر بن سمرہ فرماوے رضی اللہ تعالےٰ
اک راتیں سردار دو عالم سرخ پوشاک لگائی
چنوں چودھویں رات مبارک کامل بدر نورانی
اک ول حضرت سرور عالم مکھ مہتاب وکھایا
دوہاں وچ جن مقابلہ کر کے ڈٹھے جد دو نظریں
چند بدر تے چانن اس دا جتنا آہا سارا
نور نبیؐ دے چانن اس دی ایسی مدہم پائی
راوی کہندا قسم خدا دی اس دن میں آزمایا
ابو ہریرہؓ ذکر کرے روایت خبر کتابوں ہوئی
ایسا حسن نبیؐ سرور نوں بخشیا حق تعالےٰ
ابن عباسؓ کہے جد حضرت پاک رسول گرامی
نور نبیؐ دا غالب دسے سورج والے نوروں
اینویں جیکر دیوے اگے بیٹھن نبی خدائی
سب نوراں تھیں نور نبیؐ دا غالب رب بنایا
جھل نہ سکیا تاب حسن دی سبھے اک اشارے پاروں

سوہنا مکھ مہتاب نبیؐ دا بخشے فیض تہاں نوں
حسن سورج دی روشنی اندر اوہ خوبی نہیں آئی
شمس منور حضرت والا دل نوں چانن لاندا
ستر پردیاں اندر اس نوں کر محفوظ چھپایا
اوہ جو ویکھ ہویا قربانی جتنا عالم سارا!
حسن مبارک پاک نبیؐ دی کر تعریف سناوے
کٹے ہتھ زنانیاں اپنے ایسا ہوش بھلایا
جے جودہ ہو کر ہتھاں بدلے کر دیاں ذبح دلاں نوں
اکھیں نال تماشا ڈٹھا سوہنی صورت والا
یاراں وچ تشریف لیائے پاک حبیب خدا لی
پورا چانن لے کر اپنا چڑھیا چند آسمانی
اودھروں جن مہتاب فلک دا وچ مقابل آئیا
چند مبارک حضرت والا ودھ گیا بدر منیروں
خوش رخسار نبیؐ دے اگے ہو گیا مات وچارا
دیوے نوں جیوں مات کریندی سورج دی روشنائی
کتنے حصے پاک نبیؐ دا چنوں روپ سوایا
میں محبوب نبیؐ تھیں سوہنی چیز نہ ڈٹھی کوئی
سورج بھی تک پاسے جس دے جا چمکار دلی والا
سورج طرف مقابل ہو کے ہودوں کھڑے مدامی
ایسا حسن جمال نبیؐ نوں بخشیا رب حضوروں
نور نبیؐ تھیں مات ہو جاوے دیوے دی روشنائی
چند اسمانی ہو قربانی کرن سلامی آیا
ٹکڑے ہو کر چند فلک دا پاٹ گیا چمکاروں

کس اینویں طاقت حسن نبیؐ دی کر تعریف سناوے
کیا اک شخص ربابی والا تھوڑی گل مکاوے

یا صاحب الجمال ویا سید البشر

اے صاحب تمام خوبیوں کے اور سردار تمام بنی آدم کے

من وجهك المنير لقد نور القمر

بیشک آپ کے چہرہ انور سے روشن ہوا چاند چودھویں کا

لا یمکن الثناء کما کان حقه

آپ کی تعریف کما حقہ کرنی ناممکن ہے

بعد از خدا بزرگ توئی قصہ مختصر

تھوڑی بات تو یہ ہے کہ خدا کے بعد آپ ہی بزرگ ہیں

اے سردار تمام لوکایاں ہر خوبی دیا سایاں
ختم نہ ہووَن مول کسے تھیں تیری صفت ثنایاں
ہے ارشاد دا لضحیٰ اندر بھی والیل وچالے
والضحیٰ سوہنے دند نبیؐ دے مروارید نورانی
وچہ والیل مراد نبیؐ دی ہے اوہ رات سیاہی
اس راتیں دا ذکر مبارک بہت وچہ پر آئیا
حضرت مائی عائشہؓ صاحبہ کرن بیان حوالا
کر پیوند لگا دن لگی ٹاکی میں اس [illegible] تائیں
وچے چھوڑی سوئی اپنی نال پیراہن لائی
طلب کیتا پیراہن اوہا یعقوب شاہ ابراراں
لدھ لواں میں سوئی اپنی وچے چلی نہ جاوے
بہت تلاش کیتی میں اس دی کوشش بہت کمائی
نال محبت پچھیا میں تھیں وین نبیؐ دے سائیں
عرض کیتا میں وچہ پیراہن سوئی ٹکی آہی
ایہ گل سُن کے ہسے حضرت پاک رسول حضوری
نور دنداں تھیں جلوے روشن ایسی چمک دکھائی
لبھ پئی اوہ سوئی مینوں نال جمال نورانی
بعض روایت نور محمدی چانن جدوں لگا ئیا
عرش فرش تک یکجہ جہا کیتا نور پسارا
کتنے حصے نور زیادہ تجلی دے چمکاروں
ملکاں جاتا نور الٰہی جلوہ ذات حقانی

سوہنے مکھ تساڈے کولوں چن پایاں رشنایاں
قصہ کوتاہ بعد خدا تھیں تسنوں سبہ وڈیایاں
جویں بہاؤ الدین مفسر لکھیا وچہ رسالے
دیکھ جمال کمال جہاں دا ملک ہو دن قربانی
جس راتیں نوں روشن کیتا ہس کے نبی الٰہی
ایہو وچہ کتاب معارج ہے اس طور لیا ئیا
یک پیراہن پاک نبیؐ دا سی کجھ گنڈھن والا
جاں پھر شام ہوئی آ حاضر کیتا ہٹیا تہا میں
رات نبیؐ تشریف لیائے پاک حبیب خدائی
سن فرمان شفائی دل وچہ میں ایہ سوچ گذاراں
ہمناں اچانک پاک نبیؐ نوں ضرر کتے پہونچاوے
ایہو وچہ انہیرے مینوں لبھن وچہ نہ آئی
کیا کجھ ڈھونڈھ کریں یا عائشہؓ دس اساڈی تائیں
اوہ ہن بول نہ لبھے مینوں یا محبوب الٰہی
نال تبسم ظاہر ہوئے دند مبارک نوری
روشن ہو گیا حجرہ سارا پھیل گئی روشنائی
ایہ کجھ حضرت عائشہؓ صاحبہ کیتا ذکر زبانی
کیا اوسلے حجرے وچوں جلوہ باہر آیا
روشن ہو گیا عالم سارا دیکھ جمال پیارا
چوداں طبق منور ہوئے حضرت دے انواروں
کر شکرانہ سجدے ڈھگے بولن حمد ربانی

رب فرمایا اساں تساں نوں نہیں جمال کھہانا
گھر اپنے وچہ ہسیا خیر نیں اوہ محبوب پیلا
اس چمکارے حسن نبی دے ایہ سب چانن لایا
ایہ جو دند مبارک نوری پاک خدا فرماندا
غیرت ساڈی اپر ابہاندے بدن پھیر اپادے
ہو کر اوہ محبوب اساڈا خاص حبیب پیارا
رکھاں اسیں جہاں دے اپر نظر محبت والی
دنیا وچہ بھی محبوباں دی ہر کوئی غیرت کھاوے
اوہ محبوب حقیقی ازلی پاک حبیب ربانا
سوہنے دند شہید ہوون دا باعث ایہو تمامی
بھی فرماون ہویا ایہ بھی باعث غیرت والا
اس دیلے کجھ پاک نبی نوں بات دلے وچہ آئی
کیتا لاڈ جمال اپنے دا پاک حبیب یگانے
جبرائیل جناب انہوں ترت پیغام لیاندا
سوہنیاں دنداں اپنیاں اپر لاڈ تساں نوں آیا
جس ایہ سوہنے دند تساڈے قدرت نال سنوارے
اوہ جو نظر محبت والی دنداں اپر پائی
اسے گل دا علم کرسو اس دن تیں حوالا
ایہو دند مبارک جیہڑے لگے عجیب تساں نوں
منگ پناہ پیا کر فقیرا خالق دی سرکاروں
بہت مقام ایہ خطرے والا ڈریئے سدا سدائیں
تک نورانی سجدے ڈگن دیکھ جمال جہاندے
کیا خوبی کیا فخر اساں نوں کیا کجھ شیخی کریئے
اس جوبن دا مان نہ کریئے اُچا دم نہ بھریئے
کیا اوہ سوہنے دند مبارک عالم دی روشنائی

ایہ جلوہ محبوب میرے دا نظر تساں نوں آیا
وقت تبسم ظاہر ہویا دنداں دا چمکارا
دھرتی امبر عالم سارا نور و نور بنایا
جگ سارے وچہ ظاہر ہویا جلوہ اج جہاں دا
ایہو دند شہادت پاسن خالی بات نہ جاوے
پھر کیوں غیراں نوں دکھلاوے اپنا حسن نظارا
بوداں نال کرن جد ہاسے پھر کیوں جاون خالی
جے محبوب کسے دل تکے عاشق نوں کد بھاوے
منزل عشق الٰہی والا دور مقام اڑنگا نا
غیرت رب دی زخمی کیتے مردا رید گرامی
حجرے اندر نور نبی دے کیتا جد دل اجالا
کیا ایہ سوہنے دند اساڈے صاحب حسن صفائی
اسے ویلے جھڑک حضوروں بھیجی پاک خدا نے
یا نبی اللہ بعد سلاموں امر خدا فرماندا
کاریگر دی قدرت اندر خود نہیں فرمایا
کیوں اج اس نوں یاد نہ کیتا اے محبوب پیارے
دند بناون والے دیوں کیوں اوہ نظر نہ آئی
جس دن سو دا ظاہر ہوسی بے پرواہی والا
پتھر نال شہید کراساں بھجن اسیں انہاں نوں
دلبر سے رب اماں ہمیشہ غیرت دے دربار دوں
ذرہ گل نہیں ملن سزائیں محبوباں دے تائیں
غیرت کنوں شہادت پاون سوہنے دند تنہاں دے
عاجز ہو کر بولا اگے سر سجدے وچہ دھریئے
پاک انہوں لبے پر ہوں ہر ویلے پہنے دا سینے
بے پرواہ دی غیرت پاردن جنہاں شہادت پائی

کیا اوہ سوہنے دند مبارک پاک نبی سرور دے — شیشے لعل بدخشاں والے شرم جنہاں تھیں کر دے
کیا اوہ سوہنے دند مبارک جلوہ جیہڑے دکھاون — جنت مروارید بہشتی صدقے صدقے جاون
سب چیزاں پر شرف جنہاں نوں بخشیا حق تعالی — کیا ایہ شعر انہاں دے اُتے صادق آون والا

تیرے دندان و لب نے کر دیا بے قدر عالم میں
گہر کو لعل کو یاقوت کو ہیرے کو مرجان کو

دونویں عالم جنت حوراں جے سبھ ونجن دھریئے — دند بچی دا مُل نہ پاون ہر شے صدقے کریئے
ایسے سوہنے دند مبارک پاک حبیب خدائی — ہیں قربان شہادت پاون اندر اُحد لڑائی
کرن روایت جد مجرے وچہ ہسے نبی حقانی — وقت تبسم ظاہر ہوئے اگلے دند نورانی
اوہ دو دند مبارک اگلے پاک نبی سرور دے — زخمی ہوئے اُحد دہاڑے ذکر مفسر کردے
بعض مفسر چار بتاون بعضے دو فرماون — شرح شفا تے وچہ مدارج جویں روایتاں آون
بعضے آکھن اُتلے تلویں دو دو دند نورانی — ہوئے شہید لڑائی اندر مروارید حقانی
بعضے آکھن تلویں دونویں اگلے دند پیارے — ہوئے شہید خدا دے حکموں علم ادبے نوں سارے
کرن روایت سوہنیاں دنداں جدوں شہادت پائی — جاری ہویا خون فوہارا ضرب ایہی آئی
سوہنیاں لباں مبارک دونویں نال لہو دے بھریاں — صبردں شکردں سوہنے عالم سب تکلیفاں جریاں
اجے نہ ڈِگا اُپر زمین دے خون مبارک نوری — پہنچ گیا وچہ خدمت اقدس جبرائیل حضوری
پھر اپنے پر خون نبی دا کر تعظیم اُٹھایا — آس تھیں پچھے خدمت اندر اتنا سخن سنایا
یا نبی اللہ قسم خدا دی عزت اتے جلالوں — نالے قسم کراں میں اُس دی قدرت پاک کمالوں
جے یک قطرہ خون تساڈا اُپر زمیں دے جاوے — محشر تیک زمیں دے منہ تے سبزی کدی نہ آوے
تا کوئی گھاہ انگوری مُس پر جتھیں ہول کدائیں — ہری نہ ہووے دھرت تمامی روز قیامت تائیں
دتا حکم حضوروں میں نوں پاک جناب تعالے — لے جا خون بہشتاں اندر ساڈے دست والا
ہار سنگار کرن جد حوراں زینت زیب سجاون — سوہنیاں گل رخساراں اُتے سرخی ایہا لگاون
لے چلیا میں حوراں خاطر ایہ سوغات پیاری — از تبرک اُور پرلیاں تیجے لاون وارو واری
بھی مصباح العاشقین اندر خبر روایت ہوئی — سوہنیاں دنداں پاک نبی دیاں جدوں شہادت پائی
اوسے ویلے پاک نبی نوں غیبوں ہیا پوکارا — کر آواز سنائے ہاتف اے سید سرداراں

جس راتیں وچ عائشہ دے گھر بیٹھیں نبی روندے
جو کوئی ساڈا ہی دوستی دا دعویٰ بول سنادے
سن کر حضرت صبر ولی شکروں بولن حمد ربانا
جس نے ظلموں زخمی کیتے سوہنے دند پیارے
الٹا کرن دعائیں حضرت یارب پاک تعالےٰ
جنہاں ساڈوں پتھر مارے تے دتیاں ایذائیں
قوم میری ناواقف ہیں بھلیں قدر نہ جانن میرا
یار اصحاب کر نیچے عرضاں پیش حبیب یا نبے
جے کر قسمیں نہاندے حق وچ بری دعا فرمائے
ایہ گل سن کر سرور عالم یاراں نوں فرمایا
تاہیں لعنت کرن کسے نوں آیا وچ سنسارا
کراں ہدایت سبھ خلقت نوں جنت راہ دکھاواں
اسیں خدا دی رحمت ہو کے راہ دکھاون آئے
واہ سبحان اللہ کیا حضرت رحمت کل جہاناں
ہو گئے دند شہید مبارک خون لباں تھیں جاری
تاں مبارک چادر اپنی پونجھن خون فوارے
بھی افسوس نہاندے نبی خاطر کردے نبی خدائی
جنہاں پیغمبر اپنے تائیں دتیاں ایہ ایذائیں
حالانکہ اوہ نبی پیارا حق دی طرف بلاندا
بھی حضرت سردار دو عالم سید کل نبیاں دے
جے یک قطرہ خون اساڈا جاوے اپر زمیں دے
پکڑے جاون قہر الٰہی وچ میں دسیا سے
ہور روایت وچ مدارج راوی ذکر لیاوے
سوہنے دند مبارک جس دم ٹٹ کروں باہر آئے
جبرائیل کہیا وچ خدمت یا مقبول حضوری

ایہ اوہ غیرت ظاہر ہوئی خالق دی سرکاروں
جے پھر غیر محبت لاوے ایتھوں بدلا پاوے
راضی اسیں رضا تیری تے جیویں تساں نوں بھانا
ذرہ نہ خفگی کیتی اس پر پاک رسول سہارے
بخش اساڈیاں ویریاں تائیں نور ہدایت والا
بخش ہدایت فضل کرم تھیں اپنا نعمتے تائیں
دیویں سمجھ آپ نہانتوں سانوں تکیہ تیرا
یا نبی اللہ ظلم کفاراں حدوں لنگھ سدھانے
قہر الٰہوں دشمن ساڈے سب ہلاک ہو جاندے
بری دعا فرماون کارن میں نہیں جگ وچ آیا
ہادی کر کے بھیجا مینوں خالق کل جہاناں
دوست بنا دیں دشمن بھیجے رحمت طرف بلاواں
قہر عذابوں تھیں کسینوں دکھ پہچاون آئے
رحمت عالم رحمت عالم کارن جن انساناں
اجے نہ شفقت دلوں وساری ایسی قوم پیاری
اجے دعائیں ہین انہاں نوں جنہاں پتھر مارے
ایسے ظلم کماون والے پاسن کویں رہائی
کویں نجات قیامت اندر ملسی انہاں تائیں
بخشن جو ظلم کماون اس تے کیا حال انہاں دا
پونجھن خون مبارک نالے موہوں فرمائے
اوسے وقت عذاب الٰہی آوے اوپر زمیں دے
اسماناں تھیں نازل ہووے قہر عذاب فوارے
کیا کیا شفقت پاک نبی دی ذکر سنایا جاوے
نال محبت سرور عالم ہتھاں اپر ٹکائے
ہر کر وایہ خشتو مینوں دند مبارک توڑی

نال پیار تبرک کر کے اپنے پاس ٹکاواں
ملے امان خدا دے غضبوں رحمت برکت پاواں

کیتا اس ویلے اُمت عاجز آ گئی یا دفسیتی نوں
نال محبت حکم سنایا جبرائیل وحی نوں

سُن اے سدروح القدس پیارے جبرائیل خلیلا
رکھساں اپنی اُمت کارن میں ڈنڈ وسیلا

جیکر کدیں قیامت دے دن رب مینوں فرمائے
اُمت تیری حکم تساڈے بہن تروڑ گوائے

اُس ویلے میں حاضر کرساں ڈنڈا ایہو سرکارے
کہساں اپنی اُمت کارن مولا دے دربارے

جیکر میری اُمت یارب حکم تروڑے تیرے
تیریاں بندیاں بغیر ناں ڈنڈ تروڑے میرے

کیتا اساں معاف اینہاں نوں یارب خالق سائیں
تسیں معاف کرو سرکاروں اُمت میری تائیں

واہ سبحان اللہ کیا شفقت پاک حبیب ربانے
کدی نہ بھلن شفقت پیاروں اوگنہاراں تائیں

جاگے بھاگ غریب اُمت دے کامل مشفق آیا
اوگنہار غریباں کارن ابر کرم دا سایہ

دم دم بہتری منگن والا کارن کل لوکایاں
سو ہنے ڈنڈ شہید کرا کے پھر چا ہے بھلیاں

جے سو ویر گناہ کر کوئی اجہل معاف کرا دے
لے گل نال لگا دے اس نوں پھر اصحاب بنا دے

ہواری کوئی کلمہ اس دا پڑھے محبت پیاروں
کُل گناہ بخشا دے اس دے خالق دی سرکاروں

مناجات مؤلف

میں بھی بہت گناہوں بھریا عاجز اوگن ہارا
آپ گناہ بخشا دیں میرے لے سید سردارا

باہجھ تساڈے ہور وسیلہ نظر نہ کوئی آوے
کس نوں آکھاں مولا کولوں جو مینوں بخشا دے

جس دربارے نفسی نفسی پکارن سارے
کِسنوں طاقت اس دربارے بکذرہ دم مارے

کون سفارش کرنے لائق پیش حضور تعالیٰ
روز قیامت باہجھ تساڈے کون شفاعت والا

کل اُمت دا ہوسی اُس دن آپ خیال تساں نوں
ملسی اذن شفاعت والا رحمت نال تساں نوں

ہوسی وچہ دربار ربانے قرب کمال تساں نوں
نال محبت راضی کرسی رب جلال تساں نوں

میں بھی نام خدا دے حضرت کراں سوال تساں نوں
کر کر عجز سناواں اپنا حال ملال تساں نوں

بخشیا دوہاں جہاناں اندر رب اقبالی تساں نوں
کردتا ہر خوبی اندر مالا مال تساں نوں

ملیا سب چیزاں تہیں ودھ کے حسن جمال تساں نوں
ہو دن سورج چند ستارے دیکھ نہال تساں نوں

دین دنی وچہ کیتا رب نے صاحب مال تساں نوں
ہر حاجت وچہ کرن وسیلہ سب کنگال تساں نوں

وقت شفاعت رب فرماسی کر خوش حال تساں نوں
کیتے اساں معاف اُمت دے بداعمال تساں نوں

جنت بھیجو امت اپنی جو ہیں سنبھال تساں نوں
کجھ نہیں ہونی چیز کسے دی ہم اس دن بھال تساں نوں
ایڈے شان عنایت کیتے رب متعال تساں نوں
سن سن شفقت رحم تساڈے آ لگا لڑ تیرے
ایویں نہیں ایہ اوگنہارا پاس تساڈے آیا
جیونکر اوگنہاراں کارن بخشیا آپ سہارا
میں بھی اوگنہار نکارا طالب بخشش کرم دا
صدقہ اپنے حسن مبارک پاک جمال نورانی
صدقہ مکھ مہتاب اپنے دا صدقہ خوش رخساراں
صدقہ خوش پیشانی والا جلوہ جو دل وکھاوے
صدقہ سوہنیاں دنداں والا ملی شہادت جینوں
صدقہ آب حیات لباں دا شیریں سخن جہاندا
صدقہ سوہنیاں چشماں والا جیوں نظر آ کھڑا دن
پارس نالوں کتنے چنگے دودھ تاثیر جنہاں دی
صدقہ سوہنیاں زلفاں والا صدقہ جنہاں سیاہی
صدقہ کل کمالاں اپنیاں صدقہ کل صفاتاں
صدقہ اس تعریف اپنی دا جو رب بخشی تینوں
کجھ نہیں طاقت کبیر تیا میں جے میں مدح سناواں
جے یک نظر عنایت والی عاجز اُتے ہووی
ختم نہ ہووے صفت تساڈی یا محبوب حقانی

دوزخ تھیں سبھ اوگنہارے دیاں نکال تساں نوں
آپ لے جنت بھیج ملسن ایہیں حلال تساں نوں
اک گناہیں دی باہنہ پھڑنی نہیں محال تساں نوں
پردہ گھت شفاعت والا عیب چھپاویں میرے
الطالح لی وچہ حدیثاں آپ تساں فرمایا
ایویں اپنے بخشش کرم دا شرم تساں نوں سارا
بھالو نظر عنایت والی صدقہ پاک قدم دا
جسدیاں قسماں دا والضحیٰ اندر رمزاں راز حقانی
چودھویں دا چن مات جنہاں تھیں ایہیں ڈٹھا یاراں
شمس فلک دا تاب جھلے ادب کنوں شرماوے
جبرائیل کریندا ترلے ملے تبرک مینوں
کوثر تھیں دودھ لذت دیوے مرضاں کل گواندا!
پاک نگاہوں خاک نمانی کر اکسیر وکھادن
کوفی بیریاں جیباں کارن کجھ نظر تنہاں دی
وچہ واللیل جنہاں دیاں قسماں کیتیاں پاک الٰہی
صدقہ اپنی سرخ لبی دا بخشش کرم دیاں جہاناں
دوہیں جہانیں ننگ اپنے نہیں دور نہ کرنا مینوں
بندہ خیر منگاں درگاہوں جے منظوری پاواں
دوہاں جہاناں اندر مینوں پھیر پرواہ نہ کوئی
کیا یک نعت عجائب لکھی شیخ حسن ملتانی

غزل نعتیہ

اے کہ شرح والضحیٰ آمد جمال روئے تو — تختۂ واللیل وصف زلف عنبر بوئے تو
سینہ دندان تو از کس نشانی میدہند — سورۂ حم دارد حلقۂ گیسوئے تو
اے دو چشمت سرمۂ مازاغ البصر — قاب قوسین است رمز گوشۂ ابروئے تو

نسخۂ فیض شفا شہد گفتار تو ہست
مائیہ یحیی العظام آمد لب دلجوئے تو

قبلہ دل کعبہ جان یا رسول اللہ توئے
سجدہ مسکین حسن ہر لحظہ با دا سوئے تو

حسن شمائل پاک نبی دا جے میں ذکر سنائیں
والضحٰی تے واللیل دوہاں وچ جو نکتے آہے
ڈر کے خوف طوالت دے تھیں تھوڑا ذکر سنایا
ددھری گئی کتاب اگاہاں ایویں زور دہگانے
پورا سیر نہ کرنا ملیا مینوں ایس چمن دا
دل آہا جو سیر بوٹے دا پورا لطف اٹھاندا
ہر آیت نے طرح طرح دے ذکر بیان کریندا
لکھدا اوہ تاکیداں مینوں باہر حد کنالوں
ہے افسوس جے پہلوں مینوں ایہہ گل کدی دسیندا
کر بیٹھا ہن وچ دیباچے بہتیاں طول طویلاں
ایسے بہت کویلے مینوں یار خبر پہنچائی
تھوڑے ورق رہے ہن باقی صورت رہندی ساری
تنگ ہویا میدان قلم دا اوہ نہ چلے * کوئی
پوری ہوئی نہ خواہش دل دی آہے جویں ارادے
والضحٰے تے واللیل جو دونویں آیتاں رب فرمائیاں
ظاہر طور انہاندے معنے دن تے رات بتاون
پاک نبی نوں جدوں کفاراں جھوٹھے طعن لگائے
بھیجی ایہہ خوشخبر خدا نے طرف حبیب پیارے
دن تے رات گواہ بنا کر خبراں رب پہنچایاں
جیونکر دن تے رات دوہاں وچ نہ ہجا دقت نہ کوئی
کبھی فرمایا راتوں پچھے جیونکر دن آ جاوے
کی ہویا جے اک روزاں رات غماں دی آئی

ختم نہ ہووے دفتر ایہو روز قیامت تائیں
کر تفصیل مفصل سارے میں نہیں اجے سنائے
پھر بھی تیز طبع دا گھوڑا قابو وچ نہ آئیا
اجے بتیری منزل باقی جانا جس نکالے
رہ جاسی ارمان تمامی وچے میرے من دا
برگ برگ تے جنگلی پا کے نغمے بول سناندا
لے پر جو فرمائش والا نہیں اجازت دیندا
لمی کریں کتاب نہ میری جزاں ستایاں نالوں
تھوڑا قدر دیباچہ لکھ کے سورت شروع کریندا
دل آہا تفسیر کبھی ایویں لکھاں کر تفصیلاں
تن سو صفحہ کتاب قریباً لکھ چکا جد بھائی
جس دے چوں لکھی ہن تک ہکو سطر پیاری
دن تھوڑا تے منزل بہتی سار کو ویلے ساری
رنج کے یار نہ دیکھن دے نے جلوے نور ضحیٰ دے
بہت مراداں وچ انہاندے بہتیاں رمزاں آئیاں
جیونکر وچ تفسیر کتاباں اہل علم فرماون
جیب کر حضرت غم دے اندر کتنے روز لنگھائے
کچھ افسوس نہ کر محبوبا دور ہوسن غم سارے
قسم انہاندی ایس تساہتیں یاداں نہیں چلایاں
ایسے طور قرابت تیری نال اساڈے ہوئی
ایویں ختم تھیں بعد تساڈوں خوشیاں رب دکھاوے
دیکھو سورج خوشیاں والا کرن لگا روشنائی

دُور ہوسی ایہ رات غماندی چانن فضل کماواں
جگ سارے نوں روشن کرساں تیرے نور جماون

دفع کراں سب دشمن تیرے قسمت بُری جنہاندی
کٹے دہاڑے غم دے جھتوں ہوسی رات اُنہاندی

طرح طرح دیاں اس سورت وچ بھیجیاں رب تسلیاں
بھی وعدے انعاماں والے تے خوشخبراں گھلیاں

قسماں نال حبیب اپنے نوں پاک خدا فرمایا
اے محبوبا دن دن تیرا رتبہ عشرن سوایا

وَلَلْاٰخِرَةُ خَیْرٌ لَّکَ مِنَ الْاُوْلٰی ○

اور البتہ آخرت تیرے لئے (اس) دُنیا سے بہتر ہے

اس آیت وچ پاک نبی نوں خبر دتی رب عالی
ہر اک حالت پچھلی تیری بہتر آون والی

اول نالوں آخر تینوں بہتر رب وکھاوے
جو دن آوے تیرے کارن بہت مبارک ہووے

دنیا آخر دوویں چیزاں رب اس وچ فرمایاں
دو خوشخبراں پاک نبی نوں اس آیت وچ آیاں

ہک خوشخبری دنیا اندر جتنی عمر لنگھاسیں
دن دن ملے ترقی تینوں بہتر درجے پاسیں

دوجا روز قیامت کارن رب خوشخبر سناوے
دنیا تھیں تدھ آخر بہتر انت نہ پایا جاوے

دنیا وچ بھی ملے ترقی دم دم شان اچیرے
آخر وچ بھی کل خلقت تھیں عالی درجے تیرے

کی ہویا جے اول درجے تساں یتیمی پائی
آخر درجہ شاہی والا عزت دون سوائی

پہلی حالت وانگ غریباں کیتا تساں گذارا
پچھلی حالت شاہاں نالوں ہوگ بلند ستارا

ظاہر ہوسی اوڑک تساڈے ایسی رحمت میری
شاہ زمیں دے تابع ہو کے خدمت کرسن تیری

کل ملکاں وچ دھماں پوسن تیری شوکت شانوں
نام تیرے دے عزت ہوسی ددھر تمام جہانوں

اک اکلا بھیجیوں پہلے یا محبوب یگانے
لکھی ہزاراں ساتھی تیرے ہوسن کسے زمانے

بن تنخواہوں اسیں تساڈوں بخشاں فوج رسالے
تیری خاطر لڑکے جیہڑے جاناں دیون والے

جیہڑے لوک تساڈے کولوں نسدے پرے پرے
کسے دہاڑے اکثر اوہا خادم ہوسن تیرے

پہلی حالت اندر جیہڑے منن نہیں تسانوں
آپے پچھلی حالت اندر تابع کراں تہانوں

دشمن جیہڑے نال تساڈے ویر فساد کماون
آپے ہکدن ہوش مندے قدماں اندر آون

نہیں نصیب ہدایت ازلوں ہول جنہاں دے تائیں
کراں ہلاک تساڈے ہتھوں پا دن انت سزائیں

کی ہویا اج دین تیرے دا کافر قدر نہ جانن
جس دن پچھلی حالت ویکھن آپے قدر پچھانن

بیشک پہلوں سب چیزاں دا چھوٹا بیج دسیوے
جدوں درخت بلندی پکڑے تدوں نظارہ تھیوے

جاں پھر اپنے ڈال کھلا رکھنا خان تحمل نکالے
جنہاں نوں حاجت سائے والی سایہ اسدا پاون
اپر جد تک پچھلی حالت نظر نہ اُس دی آوے
ایہو حالت دین نبی دی سُن توں یار سجانا
رب فرمایا آخر اُس نوں ایسی طاقت دلیاں
جس نال تساڈے اوّل غریب نمانے
کل ملکاں وچہ ظاہر ہوسی شوکت شان اسلامی
دین تیرے وچہ داخل ہوسن کئی فوجاں دیاں فوجاں
روشن کلمہ نام تیرے دا رہسی سدا اسدائیں
ناکوئی ودھ جے ملکے والا آوے نبی غفاری
ہور اشارہ اس آیت تھیں حاصل ہووے بھائی
اُولی کتھوں مراد جو پہلی حالت مکے والی
مکے اندر سرور عالم کیتا تنگ گذارا
تھوڑیاں لوکاں باجھ نہ کیتی دا دوست رہیا نکوئی
مکے وچہ تکلیفاں دیون کافر لوک کمینے
مکے اندر جو دن آوے نویں مصیبت آوے
مکے دے وچہ کافر لوکاں کیتی قتل تیاری
مکے اندر سرور عالم نرمی بہت وکھائی
جاں پھر وچہ مدینے حضرت قدم مبارک پائیا
جد تک کلمہ پڑھن نہ تیرا چھوڑ دنہیں تنہا توں
جس مکے نوں چھوڑ گئے دن سٹ اُٹھا سوڈیرا
جو تکلیفاں دیون والے بدقسمت منہ کالے
ایہو مکہ جس دے اندر تساں ایذائیں پایاں
مطالعہ ہور علاقہ اس دا جتنا عرب تمامی
ہور بتیریاں ملکاں اندر تیریاں دھومان ہاماں

آپے بھجے بھجے حاضر ہوون ہر یک حاجت والے
جنہوں حاجت میوے والی میوہ چن چن کھاون
چھوٹا بیج اجاناں تائیں کیا کجھ لطف دکھاوے
بے قدراں وچہ اوّل اوّل سی کمزور نمانا
سبہ دیناں تھیں دین تیرے نوں غالب سبھ کر دیساں
کسے دہاڑے فوجاں تیریاں پہنچن دُور دُراڈے
بڑے بڑے شاہ زور گرامی دعوئی کرن غلامی
ہر ہر طرفوں رحمت ساڈی آن برسی موجاں،
ہور نہ کلمہ جاری ہوسی آخر تیک کداہیں
رکھ کلمہ نام تیرے دا رب ہمیشہ جاری
مکے اتے مدینے والی حالت رب جتائی
آخر حال مدینے والا بہت مبارک عالی
بعد نبوت وطن پیارا دشمن ہو گیا سارا
جدوں مدینے وسے آکے بہت آسایش ہوئی
دُور ہویاں تکلیفاں سبھے آئے جدوں مدینے
وچہ مدینے روز نویں سر خوشیاں رب وکھاوے
ہجرت کر و مدینے جاؤ حکم دتا رب باری،
جنگ نہ کیتا نال کسے دا جو جب حکم خدائی
کر و جہاد ہن نال کفاراں حکم خدا فرمائیا
بہتو مار و لٹ لیا دُسب حلال تساں توں
اوسے شہر مکے وچہ ہکدن سکہ چل سی تیرا
جے اسلام قبول نہ کرسن ہوسن تیغ حوالے
ایسے اندر خادم ہکدن ہوسن کل لوکایاں،
سبہ شہراں وچہ ٹکا تیرا اوج جاسی اسلامی
کرساں ایں تساں دے قبضے خیبر روماں شاماں

جیتوں جادن شکر تیرے فتح مبارک پاون
قیصر کسرا دے والیاں کنجیاں ہتھ تساڈے آون

مکے اندر جہاں غریباں دکھ ڈٹھے جا لے
وچ میٹنے ہوسن اک دن تاجاں تختاں والے

کرن حکومت ملکاں اندر تیرے یار پیارے
ہکدن تیرے ویریاں کولوں بدلے لین سارے

قصہ کوتاہ مکے اندر جو سیہ حال دہائے
ہر ہر جالوں وچ میٹنے ہوسن فضل سوائے

جیوں جیوں ہوگ اخیر تساڈی یا محبوب یگانے
تیوں تیوں حق تساڈے اندر ہوسن نیک زمانے

جیوں جیوں وقت گذشتہ ہوسن جاسن بعد بہتیرے
تیوں تیوں بہتر شان مراتب ظاہر ہوسن تیرے

ایہو اشارہ خیرٌ لّک وچ ہور ہزار اشارے
وچ حساب شمار نہ آون فضل خدا دے بھارے

دوست نوں خوشخبراں گھلیاں اپنے کرم کمالوں
ہر یک حالت پچھلی تیری بہتر پہلی حالوں

وچ تفسیر عزیزی حضرت شاہ صاحبؒ فرمایا
اس آیت وچ پاک نبی نوں رب ایہ حکم سنایا

یا محبوب تیری حالت دن دن اسیں ودھاواں
دیاں ترقی ہر قسماں دی روزی برکت پاواں

نور الٰہی تیرے اُتے ایسا غلبہ پاوے
دور ہووے بشریت تیری نور مقام بناوے

نور و نور ہووے سب تیرا پاک وجود پیارا
نور مجسم نور مجسم ظاہر باطن سارا

یا جیوں نور وجود تیرے وچ چیز نہ رہسی کائی
نور ظہور تیرے دیاں دھماں ہوسن ہر ہر جائی

جتنا چانن نور تیرے دا ہوسی وچ جہاناں
اتنا چانن جیوں سورج دا ناہیں وچ آسماناں

جو جو فیض اٹھاوے خلقت تیرے نور ظہوروں
دنیا نوں اوہ فیض نہ حاصل جیوں سورج دے نوروں

نور تیرے تھیں باطن والے ہوسن دور انہیرے
نور تیرے تھیں حاصل ہوسن قرب تمامی میرے

نور تیرے تھیں حاصل ہوسن جو سبھے بھلیایاں
دین دنی دیاں کل مراداں نور تیرے وچ آیاں

نور تیرے تھیں حاصل ہوسن برکت یمن تمامی
سب نوراں پر غالب کیتا تیرا نور گرامی،

نور ہدایت نور سعادت جو کوئی چاہے پانا
ہر ہر طالب نور تیرے تھیں پاوے نور ربانا

نور تساڈا دنیا اندر جیتوں چانن لاوے
ہر عاجز گمراہاں تائیں حق دا راہ دکھاوے

نور تیرے تھیں ہر قسماں دی دور ہووے گمراہی
نور تیرے تھیں حاصل ہودن کل انعام الٰہی

دوہیں جہانیں عزت عظمت ملے تساڈے نوروں
ہر نعمت ہر دولت اتھیں بخشاں اسیں حضوروں

نور تیرے تھیں حاصل ہووے رستہ جنت والا
محشر اندر چانن کرسی تیرا نور اجالا

اوّل نالوں آخر تیری بہتر اساں بنائی
دن دن نور ظہور تیرے دی تیز ہووے روشنائی

وَلَلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْاُوْلٰى ۝

اور البتہ آخرت تیرے لئے (اس) دنیا سے بہتر ہے

ہور اشارہ اس آیت وچہ خبر خدا فرمائی
اولیٰ کنوں مراد حیاتی پاک رسول گرامی
جتنا عہد دُنیا اندر پاک حبیب لنگھایا
رب فرمایا دُنیا اندر جو توں عزت پاسیں
کرکے خاص قیامت دے دن خلقت جد دن اٹھسی
کل نبیاں تھیں ودھ کے تینوں ملن سب وڈیایاں
کراں رجوع تساڈی طرفے جتنی خلقت ساری
وچہ دربار تساڈا اس دن اتنا قرب ودھاواں ۔
ساریاں امتاں ویکھن جس دم شان تساڈا عالی
جس دن حمد میری دا جھنڈا ہتھ تساڈے ہوسی
جس دن تیرے جھنڈے باجھوں سایہ ملے نہ کوئی
جس دن کوثر حوض تساڈوں کرساں ایں حوالے
آپ ہتھیں جد نال سو جس دن کوثر تابعداراں
جس دن دوزخ سرد ہو جاسی ادب تساڈے پاروں
جس دن فضلوں ملی تساڈوں نرت دی اسواری
لیکر فوجاں جد جنت ول چلسیوں شوکت شانوں
جس دن کنجی جنت والی ہتھ تساڈے ہوئی
جد دن بہشتیں داخل کرسو امت اپنی تائیں ۔
کرساں ایں سپرد تساڈے جنت باغ بہاراں
جیہوں جیہوں کسے مناسب ہوسن محل مکان منارے
جس دن پور تمامی وعدے پورے ہوسن میرے
دیکھ تساڈی عزت عظمت رد رد مارن آہیں

دنیا نالوں آخر تیری بہتر اساں بنائی
آخر بعد وفات زمانہ اہر آباد مدامی ،
اول نالوں ملی ترقی جو دن پچھے آئیا ،
اس دے نالوں اگے جا کے بہتر لطف اٹھائیں
عزت عظمت شان تساڈا اس دن ظاہر تھیوے
پہلے تھیں بہتر درجہ تیرا ویکھن کل لوکایاں ؛
بخشش فیض الٰہی چشمے ہون تساں تھیں جاری
تیرے ہتھوں بخشش اپنی لوکاں وچہ ونڈاواں
ہوسن سب شفاعت کارن تیرے پیش سوالی
ہر مومن ہر مرسل اسدے سائے ہیٹھ کھلوسی ،،
اس دن قدر پچھانن کافر جد ایہ حالت ہوئی
اس دن جانن قدر تساڈا بے فرمان ہو کالے
اس دن عزت شان تساڈا ای آوے نظر کفاراں
جنت حوراں عاشق ہو ہو سدن شوق پیاروں
مگر تساڈے گھوڑیاں اوپر ہوسی امت ساری ،
ملک نورانی سبھے کھڑے گادن حمد زبانوں ،،
بیشک اس دن نال تساڈے ریس کرسی کوئی ،
اپنی ہتھیں دیسو سبھنوں جنت والیاں جائیں
اینہیں ہتھیں آپ دلاسو درجے تابعداراں ۔
حسب مراتب تیرے ہتھوں پاسن مومن سارے
اس دن کافر معلوم کرسن شان مراتب تیرے
دنیا اندر قدر تساڈا جنہاں پچھاتا ناہیں ،،

ایہ دنیا ہے چار دہاڑے جاسی لنگھ شتابی ۔ کجھ دلگیر نہ ہوویں اس تھیں یا مقبول جنابی ۔
اس دنیا تھیں اگلی دنیا بہتر تینوں ہوئی ۔ دائم خوشیاں جس دے اندر حد حساب نہ کوئی
دار فنا ایہ فانی دنیا انت فنا نہ ہوجاوے ۔ اوہ ہے دار بقا محبوبا کدی زوال نہ پاوے
اس دنیا وچہ اپر تساڈے جو تکلیفاں آیاں ۔ اوتھے جا کے یاد نہ رہسن جد اوہ خوشیاں پایاں
جو بے ادب منافق ایتھے طعنے کرن تساں نوں ۔ معلم کرسن محشر اندر پکڑ یا جد وں اہناں نوں
دنیا اندر کفر تکبر جو کجھ کیسے کمایا ۔ بھلجاسی سبہ آکڑ اوتھے جس دن حشر تپایا
تر فن بے فرمان نمانے جیونکر بھجن دانے ۔ تینوں تیری امت کارن دائم فضل رباں نے
وچہ شاہی تفسیر مفسر ذکر بیان لیا یا ۔ خیرٌ لّک جو پاک نبی نوں وعدہ رب فرمایا
اس وعدے وچہ نال نبی دے شامل امت ساری ۔ کر اقرار رسالت جنہاں پکڑی تابعداری
دنیا نالوں عقبیٰ ہوسی بہتر حق تنہاں دے ۔ روز قیامت ظاہر ہوسن شان محمدیاں دے
دنیا اندر بھاویں جیونکر عاجز نظری آون ۔ اگے جا کے فضل الٰہوں بہت آسایش پاون
دنیا اندر چار دہاڑے کافر کرن بہاراں ۔ عقبے وچہ ہمیشہ خوشیاں کارن تابعداراں
رب فرمادے کافر تائیں کھاؤ موج اڈاؤ ۔ تھوڑے دن ایہ موج تساڈی آخر پکڑے جاؤ
مومن بندے صبر دن شکر دن جو تکلیف اٹھاون ۔ بہر تکلیفوں دہ دہ خوشیاں روز قیامت پاون
جتنا قدر خلوص زیادہ ہولا طرف اہناں دا ۔ اتنا قدر آرام زیادہ رب دعدہ فرماندا
جیوں جیوں نیک اعمال زیادہ نال اخلاص کماسن ۔ تیوں تیوں ہور زیادہ اسدن عزت عظمت پاسن
سٹر سٹر مرن ویکھ اہناتوں کافر بعد حشر دے ۔ مومن ساتھ نبی سرور دے پھرن بہاراں کردے
بہت آرام قیامت اندر مومن نیکو کاراں ۔ دنیا نالوں عقبیٰ بہتر صدقہ شاہ ابراراں
ایسے خاطر وچہ حدیثاں پاک نبی فرمادے ۔ مومن نوں جدو نیا اندر وقت نزع دا آوے
کیا اس ویلے قدرت سیتی رب اسرار دکھاندا ۔ جنت حوراں سبہ کجھ اسنوں حاضر کیتا جاندا
نال پیار بولا کر اسنوں آکھن ملک رباسے ۔ ایہ گھر تیرا عقبے والا جتھ ہمیشہ ٹکانے
چل ہن اس دی طرف پیارے چھڈ ایہ دنیا فانی ۔ کرے اڈیکاں تیری خاطر جنت دی مہمانی
ایہ گل سن کر چلدی مومن نظر بہشتیں پاوے ۔ دیکھ حوالا جنت والا بہت خوشی وچہ آوے
چار یروں طرف دسن گلزاراں نعمت موج بہاراں ۔ سوہنے محل پیاریاں حوراں صاحب ہار سنگاراں
ویکھ نظارہ روح مومن دا ایسا مائل تھیوے ۔ جتھے اندر رہنا اسنوں قیدوں دودھ دیسے

جس غلنے وچہ عمر تمامی موجاں نال لنگھائی
جتنے لالچ دنیا ڈالے تے لذتاں نفسانی
خوشیاں نال بدن دے وچوں جلدی باہر آوے
کیا ایہ عقبے مومن کارن دولت عجب پیاری
سکھ آرام تے موجاں اُس دیاں جس دی منظری آون
نہیں تاں جان کندن دا ویلا ایسا سخت سنیندا
ایہہ پر مومن نوں اس ویلے پتہ نہ لگے کوئی
کافر تے منافق اُپر جد ایہ حالت آوے
ڈاڈھے دہشتناک فرشتے کوجھیاں شکلاں والے
اودھر دل صورت دوزخ والی حاضر کیتی جاوے
کہن فرشتے کافر تائیں دائم ایہ گھر تیرا
بہتی مدت دنیا اندر کیتیاں تدھ بہاراں
ایہ گل سن کے روح کافر دا ایسا کلمل آوے
ڈر ور نکلے کوٹھیاں اندر رل دل غوطے کھاندا
دیکھ جوالا اگلا اس نوں ایسا برا دسیوے
جل جاون سب فخر تکبر آکڑ نالے وڈیائیاں
لیے جاون منہ پیرا جیہے چیز نہ بھاوے کائی
ایہہ کون بچاوے اس دم باجھوں فضل تعالیٰ
ایسا مشکل روح کافر دا بدنوں باہر آوے
پڑھاں نعوذ باللہ اس موتوں بخشے رب پناہیں
موتوں پچھے شروع ہو جاوے حالت آخر والی
مومن کافر دنیا اتوں مر جاوے جد کوئی
مومن جیہڑا بخشیا ہووے رحمت فضل غفاروں
ہو ہزار آرام قبر وچ اس نوں رب دکھاوے
سوہنی خوشبو جنت طرفوں آون مست ہوائیں

اگل پل بھی ہن رہنا اس وچ مشکل ہو گیا بھائی
اکس نظارے جنت دے تھیں سبھ کردا قربانی
ملھن تہیں جیوں وال نکالیاں کجھ تکلیف نہ پاوے
جس دے ہک نظارے اتوں صدقے دنیا ساری
جان کندن دیاں سبھ تکلیفاں مومن نوں بھلجاون
دسے زخم جویں تلواروں دکھا جیہا تھیندا
جتھوں لذت حاصل ہووے ایسی حکمت ہوئی
رب پناہ دیوے اس ویلے جد اس نال ڈٹا دے
ہتھ وچ گرزاں لیکے اُس نوں ہوون آن دوالے
آتش قہر عذاب ربانا کر کالا مار ڈراوے
جل پلیدا اس دے اندر کل قدیمی ڈیرا
اکھیاں ہن تیرے کارن قہر خدا دیاں ماراں
جانہے لیکھے جس دے اندر اپنا آپ لوکاوے
جاوے کنڈ تمام بدن وچ ڈاڈھیاں اڑیاں لاندا
جیوں رس لگے جتنے وچوں کدی نہ خارج تھیوے
ہک دکھالی قبراں والی عیشاں کل بھلائیاں
لکے چھپے پاس مروڑے ہووے کویں رہائی
ملک الموت اگے کوئی ترلا پیش جاون والا
رنگی ریشم وچوں جیوں تتی سیخ نکالی جاوے
ایسی حالت وقت نزع دے رب دکھاوے ناہیں
جیوں حدیث مبارک اندر کہیا سرور عالی
بس تحقیق اوسے دن اُس دی شروع قیامت ہوئی
قبر فراخ کرے رب اس دی باہر حد شماروں
طرف بہشتاں اُس دے کارن رستہ کھولیا جاوے
کو دمائی ہتھیں ودھ کے سو کہیا ہے قیامت تائیں

کافراں نوں جو وقت نزع دے دوزخ شکل دسیوے
جیہے بھاپ جہنّم والی سر پیراں تک ساڑے
سر پر ملک عذاباں والے گرزاں مار اُڈاون
زنگار زنگ عذاب قبر دا روز تویں سر پاوے
روز حشر بھی اوہو حالت ہر اک اُپر آوے
مومن نوں آرام آسایش برکت نورایمانوں،
ایسے خاطر پاک نبی نوں حکم خدا فرمایا
ایہو اشارہ اُمت کارن خاطر نبی پیارے
جو کوئی حکم رسول اللہ پر پورا عمل کماسی،
کجھ تکلیف نہ محشر والی ہرگز اس نوں ہوسی
بیشک نمک حلال جو ہوون خادم بادشاہاں دے
جتول کتے ضرورت کارن کم پوے سرداراں
جو سردار ہنڈاون کھاون جو جو سیر اُڈاون
بیشک عدالت نوکر چاکر پاون خوش منظوری
جیکر کدی غلام کسے پر وقت مصیبت آوے
ہر چند اپنے نفراں کارن کوشش بہت کریندا
ایسے طور رسول اللہ نوں اُمت دی سرداری
سچے دل بخشیں پاک نبی دی جنہاں غلامی چائی
بھاویں جیونکر مشکل بھارا ہوسی روز حشر دا
کیا اوہ سخت دہاڑا ہوسی روز قیامت والا
برس پنجاہ ہزار برابر روز حشر دا ہوسی
اوہ سورج جو چوتھے انبر ہے اج رب ٹکایا
پنجسو برساں راہ تاون ہر آسمان وچالے
بھی فرماون رستے اندر پانی کتنی جائیں
اوہ سبھ پانی جھاگ اگانہاں سورج جھلک دکھاوے

اوہو دوزخ اگے جاکے اُسنوں حاضر ہووے
دھروں گھٹ قبر دی ہووے سخت شکنجہ چاڑھے
ہک ول سپ اٹھوہیں دوڈین کیڑے کٹ کٹ کھاون
حد تک حشر نہ قائم ہووے ایہو حال ہنڈاوے
جیویں نمونہ وقت نزع دے خالق پاک دکھاوے
کافر عاجز جل جل مرسن قہر خدا جیہا نوں
اگلا عالم تیرے کارن بہتر اساں بنایا
تابعداراں نوں وچ محشر ملن مراتب بھارے
حضرت کہیا ساتھ اساڈے رل کے جنت جاسی
ہر منزل وچ ساتھ اساڈے قدماں کول کھلوسی
ہر مجلس وچ خدمت کولوں دور نہ کیتے جاندے
آت ول نال لیجاون اپنے نوکر خدمتگاراں
تابعدار غلاماں تائیں موجاں نال کراون،
وچ دربار غلاماں کارن دائم قرب حضوری
اوکھے ویلے خادم اپنے نا سردار بھلاوے
ہونے چارے نفر پیارے اوکھے ہون دیندا
وقت مصیبت کویں بھلاوے اپنی اُمت پیاری
روز قیامت ساتھ نبی دے عزت پان سوائی
بہت آرام محمدیاں نوں صدقہ خیر بشر دا،
وچ تفسیراں جویں مفسر کرن بیان حوالا
نیزہ قدر برابر سر تے سورج آن کھلوسی
چار ہزار ورہے دا پینڈا اوور زمیں تھیں آیا
اتنا موٹا ہر ہر انبر کہن کتاباں دا لے
وچ اسماناں بحر سمندر رب خالق سائیں
اوہ چمکارا پانی والا دنیا اُتے آوے

ہور احسان خلایق کارن کیتا خالق باری
میں قربان خدا تھیں جس نوں ایڈی خلق پیاری

چوتھے انبر تے رب عالم سورج جدوں ٹکایا
فضل کرم تھیں دنیا طرفوں کر کے کنڈ رکھایا

منہ سورج دا تلے پاسے کنڈ بھٹا ہاں ہوئی
پھر بھی ایسی گرمی اس دی جھل نہ سکے کوئی

روز قیامت سر ٹھنڈا اکر کے سورج رب چڑھاندا
ملکاں کولوں گرمی اس دی ہر دن دور ہٹاندا

اتنی دوری اتنے پردے رب اس دے پر ڈالے
پھر بھی گرمی ہن نہ دیوے جد تڑ کار نکالے

رب پناہ دیوے پھر جیدم سر پر آن کھلوسی
تانبے وانگ زمین تمامی تپ کے آتش ہوسی

جتنی گرمی روز حشر تک ہوسی جمع تمامی
اوہ سب اس دن سورج اندر پاسی رب گرامی

کر کے منہ خلایق دے ول سورج سر پر آوے
وانگ کڑاہ میدان حشر دا سخت تپایا جاوے

جیونکر ہانڈی چلھے اپر کھاوے جوش ابالے
اسے طور سراں وچہ ادبلن مغز خلایق والے

وچہ تڑ فاٹ حشر دے اینویں تڑفن کوک تمانے
بھٹھی اپر کڑاہی اندر جیوں کر بھجن والے

سب خلقت نوں دہشت پاردل چیز نہ بھاوے کوئی
چھوڑ کھلوسن خویش قبیلے خبر قرآ نوں ہوئی

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۝ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ۝

اُس دن بھاگے گا آدمی اپنے بھائی سے اور اپنے ماں باپ سے

وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ۝

اور اپنی جورو سے اور اپنے بیٹوں سے پ ۳۰ ع ۵

رب فرماوے بھلن مسن ان سب نوں خویش پیارے
نس نس بھجن ہکدوجے تھیں دہشت ہیبت مارے

بھایاں تھیں بیزار ہو جاسن اپنے سکے بھائی
ماپیاں تھیں اولاداں نسن الفت رہے نہ کائی

بیویاں کولوں خاوند نسن ہو بیزار کھلوسن
بیٹے باپ نہ واقف ہوسن دور انہیں ہوسن

بھیناں تائیں یاد نہ رہسن اپنے ویر پیارے
ماواں نوں فرزند پیارے دشمن جاپن سارے

کوئی کسے دا ساک نہ رہسی اندر اوس میدانے
جتنے لوک تمامی ہوسن جاپن سب بیگانے

نہ کوئی یار کسے دا ہوسی مدد دیون سہارا
دوجیاں نالوں چنگے سبھنوں آپنا آپ پیارا

ہر کوئی نفس اپنے دی خاطر منگسی فضل جنابوں
دوجے بھانویں جیونکر ہوون میں بچ رہاں عذابوں

آلہا آپ تمام لوکاں نوں فکراں وچہ دہاڑے
کوئی کسے دی واٹ نہ پچھے اپنی خیر منانوے

باجھ رسول محمد سرور جتنے نبی گرامی
دہشت خوفوں نفسی نفسی بولن کھلے تمامی

دیکھ جلال الہی اس دن سب حیرت وچہ آون
امت یاد نہ رہے کسے نوں ایسی دہشت پاون

وِچ مصباح تفسیر مفسر ذکر بیان لیاوے
پاک گناہوں پاک عذابوں سبھ رسول پیارے
حد خلائق حضرت آدمؑ پہلا نبی ربانا
میں اولاد ابی دا یارب کراں سوال نہ تینوں
حضرت نوحؑ کریسی عرضاں یارب خالق سائیں
ایویں ابراہیم پیغمبر خاص خلیل پیارا
اسماعیلؑ اسحاق جو میرے دو فرزند پیارے
بھی حضرت یعقوب پیارا پیغمبر کنعانی
ایسا عشق پیار یوسفؑ دا آہا اُس دے تائیں
روز قیامت اوہو یوسفؑ ایسا دلوں بھلاوے
ایہو سوال کریسی اُس دن پیش خداوند باری
ایویں حضرت عیسیٰ کہسی ناہے اُس دی مائی
عیسیٰ کہسی میں نہیں چاہندا مریم ماں پیاری
مریم کہسی میں نہیں چاہندی عیسیٰ اَج چھوڑاواں
ایویں ہور تمام پیغمبر بھی جو ولی پیارے
غضب ربانا سب دے اُپر ایسی دہشت پاسی
کسنوں طاقت بولن کارن باجھوں اذن الٰہی

جیوں پیغمبر عرضاں بولن حال سنایا جاوے
پھر بھی خوف اکھیوں اُس دن تھر تھر کنبن سارے
رد کر کرے سوال خداوں ہو کر بہت نمانا
اپنی جان چھوڑاواں میں تھیں بخشش خلاصی مینوں
میں نہیں چاہندا اُمت اپنی مینوں آپ بچائیں
ڈردا ڈردا عرض گزارے یارب پاک غفارا
میں نہیں رکھدا طلب نہایت دیہ مینوں چھٹکارے
باجھ پیارے یوسفؑ جسنوں تلخ ہوئی زندگانی
یاراں بیٹے حاضر پھر بھی یوسفؑ بھلے ناہیں
کہسی میں نہیں یوسف چاہندا مینوں رب بچاوے
یوسفؑ دی کجھ لوڑ نہ مینوں آپ بچاں بکواری
دوویں عرضاں کرن خداوں آپو اپنی جائی
اپنی جان بچاون کارن رووے کر کر زاری
کراں سوال نہ بیٹے کارن اپنی جان بچاواں
باجھ محمدؐ نفسی نفسی ہر اک کہلا پکارے
نفسی نفسی باجھ کسے تھیں گل نہ کیتی جاسی
لَا یَتَکَلَّمُوْنَ جڑیں کر دیکھ قرآن گواہی

لَا یَتَکَلَّمُوْنَ اِلَّا مَنْ اَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ۝ پ ۳۰ ع ۱

نہ بولیں گے مگر جس کو حکم دیا (خدا نے) رحمان نے اور بولا ٹھیک بات

چپ رہے سبھ خلقت اُس دن کر کے کلام نہ کوئی
لے کر اذن خدا دی طرفوں چنگا سخن الاوے
چنگا سخن مراد شفاعت کارن اصل ایماناں
ایہ رتبہ محبوب اپنے نوں بخشے خالق سائیں
اول قسم شفاعت کبرا ای حضرت دی سرداری
نبی ولی سبھ کرن شفاعت موجب اپنیاں شاناں

گراں جنہوں ربی طرفوں خاص اجازت ہوئی
کرے سفارش اوہو اُس دن جس تھیں رب کراوے
مشرک دی نا کرے شفاعت نا کافر شیطاناں
رد جنہوں اُٹھلے یاد کریسن اُمت اپنی تائیں
اتھیں ہر پچھے ہر مومن نوں درجہ برخورداری
جیوں جیوں اذن کسنوں دیسی خالق پاک توانا

نیکوکار شفاعت کرسن کارن اوگنہاراں
یار جنہاں دے بخشے ہوسن کر شفاعت یاراں

ہوسن یار رسید اجیکر پکڑیا کسے قصوروں
لے کر اذن شفاعت کرسی ہوسی خیر حضوروں

حافظ عالم کرن شفاعت ہور جو نیک تمامی
جنہاں خدا دے رستے اندر خرچی عمر تمامی

بعضے مومن ہک عاصی دا اذن شفاعت پاسن
بعضے دو بخشاسن عاصی بعضے بہت چھڑاسن

جیوں جیوں شان کسیں نوں اسدن رب عطا فرماوے
تیوں تیوں اپنے شان مطابق اذن شفاعت پاوے

ایویں نیک اعمال جو مومن دنیا وچہ کماون
کرن شفاعت عمل انہاندے مولا تھیں بخشاون

حج زکوٰۃ، نمازاں روزے، صدقہ تے خیراتاں
استغفار، درود شریفوں بخشے رب نجاتاں

کتنے عمل جو روز قیامت چہرہ بن کر آون
حکم ربے تھیں دوست اپنا گرمی کنوں بچاون

دیون ساتھ نمازاں آکر بن صورت انسانی
کرن شفاعت مومن کارن پیش جناب ربانی

نال محبت روزے رکھن جیہڑے مومن پیارے
بن کے ڈھال اوہ بند کریسن دوزخ دے بوہے سارے

ایویں جو کوئی راہ مولا دے صدقہ خیر کماوے
اوہو صدقہ اسدے کارن دوزخ اگ بجھاوے

ایویں جو قربانی دیسن مومن مرد حقانی
گھوڑا بن کر حاضر ہوسی اس دن اوہ قربانی

ایسے خاطر حکم حدیثوں پاک نبی فرماوے
ادا کرو قربانی موٹی جیہڑی تساں اٹھاوے

دنیا وچہ قربانی خاطر کرسو ذبح جنہاں نوں
ایہو سواریاں پل دوزخ تے اسدن ملن تساں نوں

ننگے نوں جو نام خدا دے دنیا وچہ کجیسی
عجب پوشاک نورانی اسنوں رب محشر وچہ دیسی

جو کوئی عیب کسے دا کجے پردے وچہ چھپاوے
بیشک اسدیاں عیباں اپر خالق پردہ پاوے

روز قیامت اسدے تائیں امر کرے رب سائیں
کجی کراں نہ خلقت اندر میں اج تیرے تائیں

جیونکر ساڈے بندے اپر سی تدھ پردہ پایا
ایویں تیریاں عیباں کولوں شرم اساتوں آیا

ظاہر کراں نہ اوگن تیرے حکم ہووے سرکاروں
حیا میں ایویں بخشیا تینوں شرم کرکے یاروں

وچہ رمضان جو روزے رکھسن رات قیام گزارن
کرن شفاعت دوویں چیزاں لگے اسدے کارن

اَلصِّیَامُ وَالْقُرْآنُ یَشْفَعَانِ لِلْعَبْدِ الخ

روزے اور قرآن کریم دونوں بندے کیلئے شفاعت کریں گے

خاص حدیث مبارک اندر پاک نبی فرماون
روزے اتے قرآن ایہ دوویں بندیوں بخشاون

روزے کرن سوال خدا نوں یارب بار خدایا
ہر خواہش تھیں ان نے اندر اسنوں اساں بچایا

ناں کجھ کھاون پیون دتا ہر گز اسدے تائیں
ناں کجھ ہور مناون دتی خواہش نفس ہوائیں

سارا روز رہیا ایہ ایویں ساڈی خاطر یارو
کرے قرآن مجید شفاعت پیش جناب خدائی
کردا رہیا تلاوت میری راتیں جاگ وچارا
سن کر عرض شفاعت اللہ کرے قبول دوہاندی
نال قرآن پیار جنہاں دا پڑھکر عمل کماون
بن کر تاج کلام الٰہی سر پر آن کھلوسی
حکم قرآنوں باہر جیہڑے چلن لوک ہوکالے
دنیا وچہ جو مومن ہو کر رسماں کفر کماون
چھوڑ احکام شریعت میری پکڑ انہاں دلیری
دنیا وچہ جہاندریاں رسماں انہاں پسندی آیاں
سوہنی چال جو اساں سکھائی انہاں پسند نہ آئی
نال جنہاں دے پیار انہاندا پکڑن سنگ انہاندا
کر تشکار شفیع امت دا کرسی درفع جنہاں نوں
کوئی نہ مگن سی کوک انہاندی کرسن حال دہائی
رب نبی دا حکم جنہاں نوں دنیا وچہ نہ بھاندا
نال قرآن حدیث مبارک دلوں پیار جنہاں توں
دنیا وچہ جو نال کراہت دیکھن نیکو کاراں
جیدن فرماندااں کارن عظمت ظاہر ہوئی
جیدن خیر لک دا مطلب رب کھول دکھایا
دنیا اندر دین نبی دا جاپے جنہاں نمانا
نال خدا دے شرکوں جنہاں ہور شریک بنائے
پیش عدالت کیتے جاسن جیدن بندے سارے
دنیا اندر آپ اپنا فخر کرے ہر کوئی
جد دا امتاز وا الیوم آوازہ ہوسی بیفرماناں
جدا کھلوون مجرم سارے شیطوں پیر جنہاندا

کر منظور شفاعت ساڈی بخش ادہنوں سرکاروں
یا رب میرے پڑھنے اسدی راتیں نیند گوائی
میری خاطر بخشو اس نوں کہے قرآن پیارا
دونویں یار چھوڑادن اسنوں خبر حدیث سناندی
روز قیامت ساتھ رسولاں عالی درجے پاون
دوست اپنے کارن اس دا سایہ رحمت ہوسی
امت وچہ نہ داخل ہوسن بدعت شرکاں والے
دُور کرو سب لعنتیاں نوں حضرت حکم سناون
داخل کرو کفاراں اندر ایہ نہیں امت میری
اج بھی نال انہاندے جاون پاون نال سزایاں
چال شیطانی بیفرمانی مردیاں تیک نباہی
ایسیاں نمک حراماں تائیں میں نہیں ساتھ رلاندا
جتوں جاون دیکھے کھادن طعن عذاب تنہاتوں
دوزخ باہجوں لعنتیاں نوں جانہ جھلے کائی
روز قیامت دشمن ہوسی رب رسول انہاندا
دوہیں جہانیں رب نبی دا ہوگ پیار تنہاتوں
روز قیامت علم کرن شان جویں ابراراں
اسدن بیفرماناں تائیں تھاں نہ جھلے کوئی
اسدن سمجھن حب نبی دا کیا کجھ درجہ آیا
آپے قدر پچھانن جس دن قیمت نال وگانا
آپے ہون بیزار انہاں تھیں جس دم کم نہ آئے
اس دن چھٹکے مندے والے ہوسن سب نتارے
سبھے فخر تہیٹے جاسن جدوں صداقت ہوئی
اسو ویلے بدنیاں کارن وڈڑ نکلن جاناں
نیکاں پاکاں لوکاں اندر کجھ نہیں دخل انہاندا

جس ویلے ایہہ ہر مجرم نوں ہوسی حکم حضوری
دنیا وچ جو کردے آہے فخر تکبر مانے
فرماں داراں نوں جد ملسن ان اچے سرکاروں
دنیا اندر ویکھ جنہاں توں کرن مخول نکارے
اہل شریعت روز قیامت کرسن جدوں بہاراں
کفر شرک تے بدعت رسماں جو نہیں اج چھوڑیندے
دنیا اندر گانا سہرا ہوگی جھلک وکھاوے
رسماں بن اج تک نہ رہندا ویکھ شریکاں بھائیاں
شکلوں ہو بد شکل نمانے جھلسن سخت خواری
آپ چالان کرایا جس دم سرور کل نبیاں دے
مومن ہو کر بدعت شرکوں جیہڑے باز نہ آون
قسم خدا دی ہر مشرک نوں شرک نہ بخشیا جاوے
جس دن وحدت والیاں کارن جنت ہون حوالے
جس دن بدعتیاں نوں حضرت ویکھیا طرف کفاراں
تابع داری دا جو درجہ وچ حساب نہ آوے
بیشک جیہڑے صالح مومن ہوسن نیک عقیدے
نور پوشاکاں ملسن سبھنوں صدقہ نبی سہارے
جس حدیث مبارک اندر لکھے رسول سچاواں
پڑھن درود دا سروہنے اتے چار فرشتے نوری
پہچن جبرائیل وحی تھیں پاک حبیب گرامی
جبرائیل گذارش کرسی یا محبوب تعالے
سن خوشخبری سرور عالم بولن حمد ثنائیں
پچھن حال امت دا اس تھیں حضرت نال پیاراں
بھیجیا ایہہ پیغام تساں نوں پاک خداوند سائیں
ہن اوہ مال امانت اپنا خیریں آپ سنبھالو

اس ویلے کوئی یاد نہ رہسی آکڑ تے مغروری
کوبڑیاں وانگ علیحدہ ہوسن روسن حال نمانے
بے فرماں انہاں نوں تک تک روسن حسرت پاروں
اسدن عزت ویکھن انہاندی وڈہن ہتھ وچارے
غیر شرع نوں وچ ملیچھے چبھن ہو ونگ کٹاراں
روز قیامت پچھوں تاسن رہسن ہتھ ملیندے
جدوں سزائیں پاون لگسن مزہ تدائیں آوے
لیا کرسن جد ہتھیں پیریں بیڑیاں رب گھتایاں
محشر اندر نک گھسیندا ویکھے خلقت ساری
دوزخ دیاں جلاداں کولوں بھرسن نک لواندے
نال کفاراں دوزخ جاون لو بہشت نہ پاون
مشرک ناہیوں جس نوں چاہیے رحم خدا فرماوے
اس دن پچھانن رب دا شرک کماون والے
اس دن جانن کیتا آہے منصب تابعداراں
نبیاں نال برابر منصب حکم قرآن سناوے
روز قیامت ہر منزل وچ رہسن ساتھ بہیندے
ساتھ نبی دے رہسن اوہویں جیونکر یار پیارے
روز قیامت سب تھیں اول اسیں اٹھائے جاواں
کر تعظیم جگاوے اوہنوں جبرائیل حضوری
کون دیہاڑا جبرائیلا دس احوال تمامی
پورا ہو گیا وعدہ رب دا روز قیامت والا
قبروں اٹھدے یاد کریسن امت اپنی تائیں
کہے فرشتہ سونوں ساں تھیں یا سید ابراراں
سونپ گئے جو امت اپنی سانوں ساڈے تائیں
محشر وچ تشریف لیا ہو قدم مبارک ڈالو

کر بسم اللہ اُٹھن حضرت سُن پیغام ربانا
کیا اوہ عجیب پوشاک نورانی بھیجے رب حضوروں
جھالردار عجائب سوہنا پٹکا ثمر دوالے
سر دستار نہایت سوہنی باہر حد شماروں
نوری گھوڑا نوری جوڑا نوری شکل پیاری
نوری اردل حاضر ہووے فوج ملائک والی
ابوبکرؓ تے عمرؓ بہادر گوہڑے یار پیارے
جتول حضرت آون جاون ساتھ نبی دے ہوسن
کبھی جو ہور اصحابؓ پیارے یار کبار گرامی
مکے اتے مدینے والے جتنے مومن سارے
حسنؓ حسینؓ شاہزادیاں تائیں رب دے ملک اُٹھاون
اُس بھیں پیچھے پاک نبی دی جتنی اُمت ساری
نال پیار فرشتے نوری سب نوں آن جگاسن
ایسی شفقت کرن فرشتے کل مومن صلحاواں
جیہڑے مومن وقت نزع دے کلمہ پڑھدے ہوئے
جیہڑے لوک تلاوت کردے ہوسن فوت جہانوں
ذکر عبادت اندر جہاں دی جان پیاری
جنگاں وچہ شہادت پاون جو تلوار مریدے
دہشتناک آواز اُنہاں دے پاسن رعب دوالے
جیہڑے حاجی حج کریندے جگ تہیں لدّ سدھائے
جو جو عمل کریندے مرن بغیر مان مرکا سے لے
چنگا مندا عمل تمامی سب نوں حاضر تھیوے
نیکوکار خدا دے بندے جدوں اُٹھائے جاسن
عمل اُنہاں دے گھوڑے بن کر قبراں اُپر آون
ہر مومن نوں سوہنا گھوڑا ملسی نیک اعمالوں

حاضر کرے پوشاک بہشتی جبرائیل سیانا
سورج تہیں وحہ ہسلے نوروں چمکاں دِسن دوروں
موتی قسموں جھلمل کردے پلنے چادر دوالے
جس دا شملہ تاج شفاعت لے آیا سرکاروں
خوش دربار سہاون کارن حضرت کرن تیاری
کل نبیاں وچہ ظاہر ہووے شان نبی دا عالی
دونویں رل کے اُٹھن اُس دن ساتھ رسول سہارے
وانگ وزیراں سجے کھبے دونویں یار کھلوسن
قبراں وچوں اُٹھدے آون حضرتؐ کول تمامی
سبھ تہیں اوّل رسن آکے ساتھ رسول پیارے
کرکے شتر سوار اُنہاں نوں حضرت پاس لیاون
دنیا اندر پکڑی جنہاں پوری تابعداری
ہر مومن نوں قبراں وچوں عزت نال اُٹھاسن
جویں پیار جگاون بچیاں کرن پیاریاں ماواں
او نویں کلمہ پڑھدے اُٹھسن جس دن زندہ ہوسن
وچہ تلاوت اُٹھن اُس دن فضل خدا رحمانوں
او نویں ذکر کریندے اُٹھن نال رہیدی یاری
اُسے طورا اُٹھسن قبروں جویں جہاد کریندے
قبروں اُٹھدیاں دور سینیوں نعرے غازیاں والے
پڑھ لبیک اُٹھیسن قبروں جس دن رب اُٹھائے
اوسے حال اُٹھائے جاسن ہر بابں عملاں والے
جس حالت وچہ مویا کوئی اوسے حال اُٹھیوے
حاضر ہون سواریاں اگوں ایسی عزت پاسن
ہو اسوار پیارے رب دے محشر طرف سدھاون
زین لگام رکاباں نوری زینت حد کمالوں

کافراں نوں ہک کو جہی صورت دیسی آن دکھالی
قبروں اٹھدیاں کافر آہیں گردن پکڑ لوا لے
ہوسن اوہ بدعمل کفاراں جو کیتے اس بھائی
مومن نیک سواریاں کرسن عاصی ٹرن پیادے
حضرت حسنؓ حسینؓ شاہزادے کرسن شتر سواری
جیں عمرے کوئی مرسی اتھے اسے عمر اٹھیوے
انہاں کاناں لوہلا لنگڑا مول نہ ہوسی کوئی
آدن ملک کراما کاتب ہر بندے دے بھائی
لکھن جیوں تساں دنیا اندر کیتی فرمانبرداری
کافراں نوں بد خبر سنادن جھڑکاں دیہن بہتیری
دوزخ قہر تساڈے کارن رب تیار کرایا
ہر طرفوں خوشخبراں ہوچن مومن نیکوکاراں
سبھ قوماں تھیں قوم محمدی بہتی عزت پاوے
کرن روایت امت احمد اٹھسی جدوں دوبارہ
ملک نورانی حاضر ہوون ایسا پیار کماون
سارے بدن صفا کریسن ملک تحمیاں دے
رب فرماوے جھاڑدنا ہیں انہاں ٹکاناں تائیں
ایہ مٹی اسیں اپنے فضلوں نور نشان بناواں
چمکن مکھ مشال بدر دے بھی ہتھ پیر تمامی
وضو دے اعضا تمامی روشن ہوسن نور دن
وقت جماعت صفاں بناون جیونکر نال پیاراں
روزیاں نال جنہاں دی اتھے بہت محبت ہوئی
دنیا وچ جو مومن بندے نیک اعمال کماسن
مرداں شکل ہووے بیت اللہ محشر اندر آوے
عجب لباس تے زیور زینت صورت حد نہ کائی

رنگ سیاہ بد شکل ہو کالی ڈاڈھی دہشت والی
الٹا کر کے چہرہ ہسی اس تے کافر لدیا جاوے
روز حشر سیہ اگے پرسن پیشیں ہوے بریائی
منہ دے بھار چلیں سبھ کافر بے فرمان خدا دے
وچ اسواری جنت والیاں دوہاں دی سرداری
داہڑی مچھ نہ مول کسے دی جدوں دوبارہ جیوے
کل اعضا سلامت دسن خبر کتابوں ہوئی
مومناں نوں خوشخبری دیسن عزت کرن سوائی
اج تساں نوں اسلے بدلے جنت بر خورداری
لاتخشو کی اج ادگنہار وچہ نہیں خوشی تساں نوں
جلوں سزائیں پاؤ ادتھے کیتا اگے آیا
کافراں نوں ہر پاسے دسن لعنت تے فتکاراں
جو کجھ شان انہاں نوں ملسن کون بیان سناوے
قبراں وچوں باہر آون مومن رب دے پیارے
خاک انہاندیاں بدناں اتوں جھاڑن دو دو واری
جس ویلے پھر جھاڑن لگن منہ ہتھ پیر تہاندے
رہن دیو ایہ خاک آلودہ سجدے والیاں جائیں
ایہو نشان محمدیاں دا خلقت نوں دکھلاواں
کل امتاں تھیں امت احمد پاوے شان گرامی
محشر وچ محمدیاں دے جلوے دسن دور دل
اسے طور قیامت اندر کرسن صفاں قطاراں
عنبر مشکوں ودھ انہاں تھیں آوے گی خوشبوئی
سوہنی صورت بن کر سارے آمد دیو بخشاسن
کرے شفاعت حاجیاں کارن مولی تھیں بخشاوے
قرب نہایت بیت اللہ دا پیش جناب خدائی

حضرت کہیا خانہ کعبہ پہن لباس گرامی
ہیں فرماساں اُسکے تائیں دس بیت اللہ تینوں
عرض کرے بیت اللہ اگوں یا محبوبؐ الٰہی
نال محبت دوروں دوروں کر کر تینڈے آون
کرن طواف چوفیرے میرے جیہن نال پیاراں
حضرت کہن تیرے اُپر جیوں اوہ عاشق سارے
خانہ کعبہ کہسی اگوں اے سرور نبیاں دا
دنیا وچہ جنہاں نوں آہا میرا پیار سچاواں
خالص نیت رکھیں جو لوکن حج گذارن جاسی
جد دربار الٰہی لگسی رادی خبر سناوے
سبھی طرف خلیلؑ اپنے نوں خالق پاک بٹھاسی
وچہ دربار دوہاں نوں اُسدن کرن ملن نوں رول
ستّر ہزار ملائک نوری اردل اندر ہوسن
ہک دل تابعدار محمدی ہوسن نیک پیارے
نور و نور تمامی فوجاں دسن شوکت شانوں
وچہ میدان تمام اہناندی پھیل وینجی خوشبوئی
کل پیغمبر فوجاں اپنیاں حاضر جد دل لیاون
بہت پیار کریسن حضرت اپنیاں تابعداراں
اُسدن فوج محمدی کارن ہوسی قرب سوایا
خاص نشان ہک ہک نبی نوں اُسدن بخشیا جاوے
نال پیار اُٹھا کراد بن لیاون ملک حقانی
دیکھن شان نشان نبی دا جتنے لوک تمامی
سبہ نبیاں وچہ اُچیں ہوسی شان نبی سرور دا
کل خلقاں پر ظاہر کرسی خالق پاک تعالےٰ
سبہیں اُچا رتبہ اُس دا درجے شان کمالوں

سبہتیں اول میرے اگے ہوسی آن سلامی
کیوں پیار رکھدی آہی امت میری تینوں
امت تیری میرے اُپر ڈاڈہی عاشق آہی
طرح طرح تکلیف اُٹھا کے آن زیارت پاون
رور دو ملن میرے تائیں وانگ پیاریاں یاراں
تُوں بھی اج اُنہاں دے کارن عرض کریں سرکار
اِسے خاطر حاضر ہویا میں مشتاق انہاں دا
کراں شفاعت اج اُنہاں دی مولا تیں بخشاواں
وچہ دربار الٰہی اِس نوں بیت اللہ بخشاسی
عرش معلی اُپر تجلّے پاک خدا فرماوے
جتنی طرف حبیب پیارا کول بٹھایا جاسی
وانگ محبوباں سرور عالم پاون قرب حضور دل
وانگ غلاماں تابعداراں خدمت وچہ کھلوسن
صفاں بنا کر حاضر ہوون مولا دے دربارے
پاوے نظر خداوند عالم فضل کرم احسانوں
ایہہ سبہ فوج محمدیاں دی جاں لوے سبہ کوئی
سبہ فوجاں تہیں فوج محمدی دا فر عزت پاون
سبہ نوں آپ دلاون درجے نال کمال پیاراں
فوجاں دا سردار پیارا جس دن رب ملایا
حمد لوا جس نام مبارک وچہ حدیثاں آوے
کھڑا کریسن حضرت اگے اوہ جھنڈا نورانی
نال خوشی دے حمد پکارن پاک رسول گرامی
وچہ میدان جھونکرے ہووے فوجاں دا سر کردا
بخشیا اساں حبیب اپنے نوں جھنڈا شاہی والا
کوئی نہیں اج حضور اساڈے ودھ محمد نالوں

دوروں دیکھ لوے ہر کوئی جھنڈا بادشاہانہ
جس طرفوں تشریف لیاوے نوشہ دی اسواری
کل پیغمبر لے کر آون اپنے دوست پیارے
سبھے دل تھیں حضرت اُپّر ایمان لیا یا
بھی یک سایہ عرش مجیدوں بخشے خالق سائیں
ہور یک شان حبیب اپنے دا اسدن رب وکھاوے
دوڑ فرشتے دوہاں تائیں حاضر ملک لیاون
سبھی طرفے عرش دے ہوسن جنت باغ بہاراں
سیتیاں کوہاں نے گرمی پہنچے دوزخ دے بھڑکاروں
جنت وچ محل عجائب سوہنے بابجھ شماروں
باریاں وچ پیاریاں حوراں بھریاں ہار شنگاروں
دیکھ جمال کمال محمدی بولن ادب پیاروں
یا سرکار ہن عاجزاں تے بھی کرم ہووے سرکاروں
پہوچن لکھ صلوٰۃ سلاماں ہر ہر حد شمار وں
حضرت کہسن فکر اساں نوں امت اوگنہاروں
جے میں کرپس آرام قبولاں جنت موج بہاروں
واہ سبحان اللہ کیا مشفق پاک حبیب غفاری
ایسی شفقت دیکھن جبدم بیفرمان موکالے
اوہ روون کجھ نفع نہ دیسی ہرگز بابجھ ایمانوں
ستر ہزاراں سنگل پا کے دوزخ نوں آدل
لجے کر کے کرے آوازے اُچے شور مچاوے
دوروں سد کرنیا آوے نکلو بے ایمانوں
کتھاں گئے اج کافر مشرک ویری شاہ نبیاں دے
کتھاں گئے اج آکڑ والے فخر تکبر والے
کتھاں گئے اج چور شرع دے رسماں والے

ہر کوئی جانے افسر سبھ دا ہے اج نبی یگانہ
نال محبت اوسے طرفے ویکھے خلقت ساری
پاک نبی دے جھنڈے تلے آن کھلوسن سارے
ہر مومن نوں پل نہی آسدن حمد لوا دا سایہ
گرمی کجھ تکلیف نہ دیسی مومن لوکاں تائیں
جنت دوزخ حاضر ہوسن حکم خدا فرماوے
پیش عدالت محشر اندر دو لوکیں آن ٹکاون
کتنے پاسے دوزخ کر کے قہر خدا دیاں ماراں
سیتیاں کوہاں تے خوشبو آوے جنت دے گلزاروں
وانگ ستاریاں چمکن دوروں خوش کرن دیداروں
لاڈاں نال دکھاون اپنے جلوے خوش رخساروں
کرن سوال نمانیاں ہو کر پاک نبی سرداروں
جھبر کرو تشریف لیاؤ صدقہ نام غفاروں
کردہ نال غلاماں تائیں قدم مبارک پادوں
بابجھ انہاں دے اسیں نہ آواں محشر دے بازاروں
کون چھڑاوے امت تیری مولا دے درباروں
جنت نالوں ودھ جنہاں نوں امت اپنی پیاری
تلیاں ملسن پچھوتاسن رو رو ہوون بیحالے
ادھروں دوزخ کھلا لاوے آدو بے فرمانوں
ستر ہزاراں مرد بہادر سنگل تک اٹھاون
سے برسانے ابوں اسدی کر کرک سینندی آوے
آؤ اج سزائیں پاؤ رب دے نافرمانوں
کتھے بیفرمان نبی دے ٹولے بدعتیاں دے
کتھے اج منافق فاسق ظالم چور موکالے
کتھے گئے نمازوں تارک بریاں نیتاں والے

کہاں گئے جو دنیا اندر مال یتیماں کھاندے
کہاں گئے بدکار سو کالے زانی چور شرابی
کہاں گئے جو حکم شریعت مول نہ کرن امناں
ہر ٹولے نوں اینویں دوزخ کر کر سد بلاوے
بل ایماناں یکاں تائیں اس دن خوف نہ کوئی
مومناں کولوں دوزخ اُسدن ادب کرے شرماوے
سجی طرف خدادی ہوسی جنت نعمت عالی
دوہاں طرفاں عجیبہ نعمت رکھی حق تعالے
جس دے اُپر راضی ہوسی پاک رسول ربانا
جس دے کارن آپ سفارش پاک نبی فرماوے
جس طرفے محبوب اپنے نوں خالق پاک بٹھاسی
اس وچ رب دی حکمت ہوسی راوی ذکر لیاوے
جس دم دوزخ جوش خروشوں آوے شور مچاندا
پاک جمال نبی دا اُسنوں جدوں زیارت دیسی
سرد ہودن اوہ شعلے اُسدے ادب محمدی پاون
شان محمدی ویکھن جس دم کافر لوک موکالے
ہر منکر نوں معلم ہوسی اُس دن قدر نبی دا
کر افسوس وڈہن ہتھ اُس دن رو رو کرسن زاری
اسے خاطر پاک نبی ول دوزخ رب رکھاوے
دیکھ لواں اج قہر الٰہی کسنوں کھاون آوے
دنیا وچ محبوب میرے نہیں آہے جو انکاری
دنیا وچ جو رکھدے آہے اکڑ تے وڈیایاں
کس نے قیمت لو اج سر تے آیاں لکھ بلایاں
کس نوں اج عذاب حشر دے تن تن باہیں لایاں
کس نوں اج بلاوے دوزخ آوے کر کر دھایاں

کتھے اوہ جو مال امانت کھاندے نا شرماندے
کتھے لج زکوتوں تارک حاضر ہون شتابی
آون اج دکھاون شوخی جہندی آکڑ بہاناں
سن سن لوک ڈگن منہ پرنے ایسی ہیبت آوے
لا خوفٌ جیوں رب دی طرفوں خاص بشارت دی
جنت آکھن ساڈے اندر مومن جم جم آوے
کھبی طرفے سرور عالم کل امت دا والی
کھول جنت دوجی طرفے مالک جنت والا
رب فرماسی دوزخ سٹو اس نہیں جنت جانا
بھاویں کتیں بھریا ہووے جنت بھیجیا جاوے
اوسے طرفے دوزخ کارن امر سنایا جاسی
سب لوکاں نوں شان محمدی ظاہر رب دکھاوے
منکر بے فرماناں تائیں دردوں کڑک بلاندا
ہٹ کھلوسی دوزخ ہولوں اتنا شرم کریسی
اتنا قدر لحاظ نبی دا خالق دی سرکار دل
رد سن تے پچھتاسن اس دم بے فرمانی والے
جیدن دوزخ سد بلاوے آ اس طرف پلیدا
کیوں نہ پکڑی دنیا اندر پاک نبی دی یاری
ہر منکر نوں شان محمدی حکمت نال دکھاوے
کس دا ادب کرے اج دوزخ کس کولوں شرماوے
دیکھ لواں اج دشمن اُسدے کس گھر لوں سرداری
اج جو دسن کہاں پیش عدالت کس حسرتاں پایاں
کس گھر نوں اج عیش تے راحوں خوشیاں دون سوایاں
کس سوہنے دے جھنڈے تلے ہادون اکن ڈوکائیں
کس نوں جنت کرے پکاراں آ جنت دیا سائیاں

دسن کہاں اج قہر ساڈے کس دیاں رنگل سوکایاں
رسلدے جام شفاعت کارن کل خلقان ترہایاں

کس گھر نوں اج خاص رحمت ڈھوآں یاں پیش نزلاں
کس گھر تے اج رحمت باراں چھم چھم آساں وسایاں

کس گھر اج سیاپے پٹنے ماتم صفاں وچھایاں
کس گھر نوں اج بھاگ سہاگوں دیون لوگ ودھایاں

کس بدبخت اپر اج قہروں ندیاں رُوڑھ وگایاں
کس دے کھیت اپر اج فضلوں رحمت جھڑیاں لایاں

کس نوں اج کم بختی اپنی آساں توڑ گوایاں
کس گھر نوں اج نیک نصیبوں کل آساں ور آیاں

کس دے دشمن ابتر ہوئے ذلتاں کس اٹھایاں
سیتیں بہتر دوہیں جہانیں کس پایاں بھلیایاں

کون گھرانہ ثابت ہویا مجنوں وانگ سودائیاں
کون زیادہ عقلاں والا تے صاحب دانایاں

کس دے منہ تے کفر غبار والج انھیریاں چھایاں
کس دے منہ پر نور ایماناں اج تازہ روشنایاں

کر اقرار گناہوں کافر کرسن حال دوہایاں
جو جھڑیاں آساں کمایاں پیش اساڈے آیاں

دنیا وچ جو حکم نبی تھیں نسن کھنڈ ولاون
قدر نبی دا اس دن پاسن جس دن پکڑے جاون

جو کجھ شان حبیب اپنے نوں بخشے خالق سائیں
ہو نہیں سکدا ذکر کسے تھیں روز قیامت تائیں

امت جس دی نبیاں وانگوں عزت منصب پاوے
درجے شان مراتب اس دے کون بیان سناوے

کیا امت کیا صاحب امت پاک حبیب تعالیٰ
سب دے وعدے پورے کرسی سچیاں وعدیاں والا

کل نبیاں وچ پاک نبی نوں تاج جویں سرداری
کل امتاں وچوں امت احمدؐ ایویں ہوگ پیاری

اول ہتھیں جیہیں آخر بہتر حکم نبیؐ سرور نوں
ایہو نظارہ امت کارن ہوسی روز حشر نوں

اس دنیا تھیں اگلی دنیا بہتر حق جہاں دے
فضل الٰہوں شاہنشاہوں نیک نصیب جہاندے

تابعداری حب نبی دی جنہاں دلاں وچ ہوئی
انہاں دلاں نوں جہنم کیدی سک نہ رہسی کوئی

جو انعام انہاں دے کارن چاہسی نبی غفاری
کل سوال قبول کریسی فضلوں خالق باری

ہس ہس کرسن غیر تیاندے اس دن منہ مو کالے
جس دن وعدے پورے ہوسن کل انعاماں والے

راضی کرے حبیب اپنے نوں رب اپنے دربار دوں
جیونکر اس آیت وچ وعدہ خالق دی سرکار دوں

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ۝

اور جلد ہی تمہارا پروردگار تمہیں ایسی عطائیں فرمائے گا کہ تم خوش ہو جاؤ گے۔

یعنے جلد ہی تیرا رب تینوں ایڈ عطا فرماسی
ہو جاسیں توں راضی جس تھیں ایسے کرم کماسی

یُعْطِیکَ وچہ طرح طرح دیوے رب عطا فرمائے
بہت وسیع ایہ وعدہ رب دا بہت فراخی والا
اے محبوب پاسیں تیرے پر ایڈ عطا فرماساں
کراں قبول سوال تمامی جو توں کہسیں تینوں،
خاص تسلی حضرت کارن اس وعدے وچہ آئی
روز حشر ایہ وعدہ پورا کرے خداوند باری،
ایہو عطیہ پاک نبی نوں راضی کرنے والا،
بھی محمود مقام معلے حضرت نوں سرداری
اینویں ہور مراتب عقبے بھی درجات گرامی
اول تھیں تا آخر جو کجھ درجے شان عطائیں
بھی جو شان مراتب درجے امت سدی پائے
سب عطائیں داخل اس وچہ سبہ دی طرف اشارہ
وچہ ارادے ازلی جس دن خالق پاک تعالیٰ
اس دن تھیں تا اج تک جو جو رحمت فضل عطائیں
کل انعام جو اگلے پچھلے اس آیت وچہ آئے
ایسے کارن چیز کسے دا نام نہ رب فرمایا
مجمل حکم کیتا محبوبا ایڈ عطائیں پاسیں
انہی نعمت تیرے کارن وچہ مقدر ہوئی
خوش کرساں میں تیرے تائیں اپنے کرم کماواں
واہ سبحان اللہ کیا عزت پاک نبی سرور دی
ایسی عزت ایسی عظمت جسنوں بخشی جاوے
حاکماں پاس وسیلہ ہو دن جیہڑے لوک حضوری
وقت عدالت کرسی دیکر اپنے پاس بٹھاون
ہر حالت وچہ عزت بخشن کر ممتاز انہاں نوں
رب دی طرف وسیلہ ساڈا حضرت شاہ ابراراں

طرح طرح انعام ربانے اس وعدے وچہ آئے
دوست نوں فرمان سناوے خالق پاک تعالیٰ
خوش ہو جاسیں توں جس ویلے اساں عمل بچاساں
کل مراداں پوریاں کرکے راضی کرساں تینوں
اوگنہاراں نوں جس فضلوں آس شفاعت لائی
جس دن حضرت جنت گھرسن امت اپنی ساری
کل امت بخشاسن اپنی پاک رسول تعالیٰ
بھی دیدار جمال الٰہی سبہ نفیس نعمت بھاری
اس وعدے وچہ حضرت کارن شامل قرب تمامی
ظاہر باطن بخشے رب دوست اپنے تائیں
جو کجھ تابعداراں کارن رب عطا فرماوے
جیونکر وچہ تفسیر عزیزی لکھے عزیز پیارا
روح مبارک کرنا چاہیا دوست اپنے والا
بھی جو اگوں ملن نبی نوں جنت دڑدیاں تائیں
سبہ کجھ ملسی سبہ کجھ ملسی پاک خدا فرمائے
ایہ کجھ ملسی اتنا ملسی ایہ نہیں حکم سنایا
ہو بھرپور اساڈے فضلوں توں راضی ہو جاسیں
جس تھیں تینوں خواہش تیری باقی رہے نہ کوئی
اعلیٰ شان عنایت تینوں کل رسولاں نالوں
جس نوں راضی کرنا چاہے ذات خدا اکبر دی
اس پر رب دی بخشش والا کون بیان سناوے
کرن پیار جیہا نوں حاکم عزت بخشن پوری
کرن سوار براپنے تے خلعت پہناون
تا جو بہت مقرب جانن لوک تنہاں نوں
ملے مقام شفاعت جس نوں کارن اوگنہاراں

کر کے خاص مقرّب اپنا رب محبوب بنایا
طرح طرح دے بخش مراتب خاص کیتا باری
ہر کوئی اسنوں بہتر سمجھے تے محبوب ربانا
کرن قبول اطاعت اُسدی اگلے پچھلے سارے
جیہڑے ایتھیں اگے گزرن ہو دن فوت جہانوں
جیہڑے ایتھیں پچھے ہودن کرن زیارت نائیں
کل نبیاں نوں اگے اُسدیاں خبراں رب پہنچایاں
وچ کتاباں اگلیاں اُسدا دسیا کل حوالا
جو انعام اکرام وغیرہ دینے سن اُس تائیں
ایسا حکم منانا اُس دا سی منظور ربّے نوں
بھی سب نبیاں کولوں اول ایہ اقرار کرایا
سب نبیاں نے وعدہ کیتا یارب پاک سچاواں
کراں تمام اطاعت اُس دی جو سانوں فرماسی
کر اقرار تمام پیغمبر گئے اُڈیکاں کر دے
آخر جیوں جیوں دُنیا اُتوں رحلت رہے کریندے
آ دے گا اِک بعد اساں تھیں ایسا نبی تعالا
جد تشریف لیاوے جگ وچ اوہ محبوب غفاری
کل خلقت دا سِرے تائیں رب مطاع بنایا
جیونکر ختم رسولاں اُتے ختم رسالت ہوئی
کل انعام اکرام عنایت رحمت فضل عطائیں
جتنیاں خوبیاں پاک نبی نوں بخشاں رب پایاں
دنیا وچ بھی حضرت اُتے ختم عنایت ہوئی
جو انعام نبی نوں حاصل ہویا انعام ربانے
دو قسماں انعام نبی نوں ربّ عطا فرمائے
جُدا جُدا جو سب نبیاں نوں ملے کمال الاہوں

ہر قسما دی عزت دے کر سب تاؤں وڈیایا
تا جو بہت پیارا رب دا جانے خلقت ساری
ایہہ پیار وسیلے اُس دے کسے نہیں بخشانا
جو وچ جیں ایمان لیا دن اُپر نبی پیارے
اوہ بھی خاص محبت اُسدی رکھن دِلوں بچاؤں
پکڑن سبھ شریعت اُس دی روز قیامت تائیں
سبھ صفتاں محبوب اپنے دیاں جُدا جُدا فرمایاں
آ دے گا اِک دوست ساڈا ایسیاں صفتاں والا
کر دے تے مشہور تمامی پہلوں خالق سائیں
تا جو دیکھ نشان علامت شبہ نہ رہے کسے نوں
کرنی تساں اطاعت اُسدی جد تشریف لیایا
جد ویکھیاں ایمان لیاواں تے مدد پہنچانواں
اُس دی تابعداری کولوں عذر نہ کیتا جاسی
دلوں بجاؤں عاشق سارے پاک نبی سر ویچے
آپو اپنی اُمت تائیں خبراں گئے دسیندے
ایہہ ایہہ اُس وچ خوبی ہوسی ایہاں نشاناں والا
جو اُس ویلے زندہ ہووے پکڑے تابعداری
جگ سارے دیاں نبیاں کولوں اِسنوں رب ودھایا
ایویں وچ مراتب اُس دا ثانی ہور نہ کوئی
سبھ تھیں ودھ حبیب اپنے نوں بخشے خالق سائیں
اتنیاں خوبیاں ہور کسے نوں نہیں ملیاں سرکاروں
آخر وچ بھی نال نبی دے ریس نہ کرسی کوئی
مولا یا بیحد شمار اُنہاں دا ہور نہ کوئی جانے
اِک اوہ قسم جو کل رسولاں پاک جناباں پائے
سارے اوہ محبوب اپنے نوں رب بخشے درگاہوں

اُس دے وچ بھی شان محمدی سے تحقیق رب وڈھایا
دوجا قسم حبیب اپنے وچہ اوہ اوہ خوبیاں پایاں
خاص اوہ ذات محمدی کان بخشش ہویاں کاؤں
بارش وانگ حبیب اپنے پر ابر کرم برسایا
دسن جس بلغیجے ابر رحمت والیاں باراں
رب فرمایا اسیں تیرے پر کرساں اینڈ عطائیں
دنیا وچہ بھی راضی کرساں نال عنایت تینوں
جو جو کرم حبیب اپنے پر کیتے رب گرامی
تھوڑا اقدر بطور نمونے ایتھے ذکر لکھیوے

سبز بلیاں وادہ حضرت اک اکلیاں پائیاں
جیہڑیاں گے کسے نبی نوں نہیں عطا فرمایاں
خاص کیتا محبوب اپنے نوں خاص عنایت پائی
ولسوف یعطیک ربک فترضیٰ رب تائیں فرمایا
پھر کہہ اس راضی ہوون خوش دن گذاراں
خوش کردیسی جیہڑاں ساڈیاں بیشک تیرے تائیں
آخر وچہ بھی راضی کرساں کجھ پرواہ نہیں تینوں
کس نوں طاقت ذکر انہاں دا کرے بیان تمامی
تا تفسیر اس آیت والی خوب طرح سمجھیوے

ذاتی کمالات وخصوصیات آں حضرت برکات علیہ التحیۃ والصلوٰۃ

بہت کمال رسول اللہ دے پچھے آکھ سنائے
جیکوئی صفت رسول اللہ دی عمر مُد لکھی جاوے
نال محبت مدح نبی دی کریئے جتنی واری
ذاتی خوبیاں حضرت اندر جو رب خالق پایاں
پہلی خوبی پاک نبی نوں رب بخشی سرکار دوں
جس ویلے اس واحد باجھوں دوجی چیز نہ کائی
پھر عالم ارواح جس ویلے خالق پاک اُپایا
سبھ روحاں تے سبقت پائی ذات مبارک نوری
پھر جس وقت خدا فرمایا الستُ بربکم والا
اوسے ویلے بھی سب روحاں تے حضرت سبقت پائی
جد تقسیم نبوت درجے کیتے خالق سائیں
حضرت آدم دا جس ویلے نام نشان نہ کوئی
اس عالم وچہ سرور عالم جو جو خوبیاں پایاں
بحر عنایت دے حضرت اندر کتنے سال ہزاراں

اے پر بعض انہاں دے وچوں پھیر دوبارہ آئے
اس دے اندر عیب کوئی نا کوئی شرماوے
اتنا اجر ثواب زیادہ بخشے خالق باری
مجمل مجمل بعض انہاں تھیں آکھ سناواں بھایاں
سبھ تھیں اول نور نبی دا سرجیا رب پیار دوں
اس ویلے محبوب اپنے دی رب تصویر بنائی
سبھ تھیں اول روح نبی دا رب پیدا فرمایا
کئی ہزاراں لکھاں برساں پایا قرب حضوری
وچہ جواب بلیٰ فرمایا پہلوں نبی تعالیٰ
فرمانداری رب سجدی پہلوں آپ اٹھائی
سبھ تھیں اول ملی نبوت سرور عالم تائیں
اس تھیں پہلے پاک نبی نوں بخشش نبوت ہوئی
اس عالم تھیں کتنے جتنے دوں سوایا آئیاں
نال خدا دے قرب حضوری کیتیاں موج بہاراں

اس خلوت نہیں حاصل ہوئے جد انعام تمامی
جد عالم ارواح نہیں حضرت اس عالم وچہ آئے
سجدہ کر دے پیدا ہوئے ذات مبارک عالی
ناف مبارک صاف لیائے پاک رسول الٰہی
نا کجھ اثر غلاظت والا اُتے بدن نورانی
ڈٹھا پاک نبی دی مائی ہک ایسا چمکارا
اُسے دے وچہ بشارت آہی طرفوں خالق بیارا
میں
وقت تولد ظاہر ہوئے ہور نشان بتیرے
وچہ پنگھوڑے ہوون جس دم حضرت شاہ ابرارا
چند نورانی کھیڈن کارن بخشش ہویا سرکاروں
جیتول اسنوں کرے اشارہ پاک حبیب سہارا
جیونکر گنبد جاون روہڑن چھوٹے بال ایانے
ہور ہک خوبی چھوٹی عمراں پائی نبی غفاری
جتنا عرصہ سرور عالم دنیا وچہ لنگھایا
دُھپ دے وقت ہمیشہ سر تے بدل آن کھلووے
جیکر کدی درخت کسے دل قدم مبارک پاون
ہور کمال رسول اللہ نوں رب عطا فرمایا
ایہہ بھی خاص عنایت رب دی حضرت اُتے ہوئی
بہت وجوہاں اس دے اندر راوی ذکر لیایا
پہلی حکمت ذات نبی دی نوروں پیدا ہوئی
نوری چیز نہ سایہ دیوے ہرگز مول کداہیں
پاک وجود نبی دے اندر ایسی چیز نہ کائی
دوجی حکمت وچہ کتاباں لکھن مفسر عالی
نوری ذات رسول اللہ دا جیکر سایہ ہوندا
تیجی حکمت چن سورج دا جتنا نور تمامی

وچہ ارواحاں شاہی درجہ پایا نبی گرامی
کتنی ہزار انعام ربانے اپنے نال لیائے
طرف اسمان شہادت انگلی آہی وحدت والی
ختنے نال ڑے دی کجھ حاجت پاک نبی نوں ناہیں
سوہنا صاف تمامی حصہ چند جویں اسمانی
جس دے وچوں شام علاقہ نظری آ گیا سارا
بیٹھا نیڑا ملک ہوسی شام ولایت تائیں
انشاء اللہ ذکر جہان دا کرسان چل گرے
جھوٹے دین فرشتے آکے داگوں خدمتگاراں
رائیں آئیں مائل نبی دے باتاں کرن خدمتگاراں
ادسے طرفے جھک کھلوے ادلوں چند پیارا
ادلوں پیں جاضر چند مبارک خاطر نبی ربانے
وچہ پنگھوڑے باتاں حضرت کیتیاں کتنی واری
سورج والی گرمی کولوں دائم رب بچایا
جیتول حضرت آون جاون نال برابر ہووے
کرے درخت بچھاواں اُتوں جیتول حضرت آون
نہیں سی پوندا اُپر زمیں دے پاک نبی دا سایہ
سایوں خالی دنیا اندر ہور نہ بندا کوئی
جس تہیں سایہ پاک نبی دا رب نہ مول بنایا
سر پیراں تک نور مجسم پاک حبیب خدائی
ظلمت باجھوں ہور کسے دا سایہ ہوندا ناہیں
جس دے اندر ظلمت ہووے دیوے نہیں صفائی
پہاویں جس دا سایہ ہووے نہیں ہنیر لوں خالی
چانن نال برابر ہو کے کدیں انھیر کھلوندا
ذرہ ہک نبی دے نوروں بخشیا رب گرامی

تھوڑا قدر اہناں نوں ملیا جلوہ شاہ نبیاں دا
چوتھی حکمت ایہہ بھی آکھن جو شے ڈھٹھی جاوے
پاک نبی دے نال برابر دوجا ہور نہ کوئی
جیکر سایہ پاک نبی دا رب ظاہر فرماندا
پاک کیتا رب دوست اپنا اپنی مثل نظیروں
کئی ہزار نبی دے عاشق ہوئے ویکھن والے
وانگ پتنگاں حضرت اُتے ہو قربان وکانے
آخر حضرت سرور عالم پایاں جدوں جدایاں
کر تشکیل لئی تقدیروں جو کجھ سر تے آئی
ایویں کئی مخالف آہے پاک نبی سرور دے
ایہہ ایہہ توفیق کسے نوں نا بخشی رب سائیں
حضرت جیہا ہر بندے دی نقل شیطان بناوے
سائے وچ بھی مثل جیہاندی رسول کول نہ بھائی
ہر کوئی اپنے محبوباں دیاں لکھ رکھیندا تصویراں
ایہہ رب محبوب اپنے پر ایسی قلم چلائی
ایسے خاطر پاک نبی دا سایہ نظر نہ آوے
پنجویں حکمت کہن مفسر تینوں آکھ سنائیں
تاہیں پاک نبی دا سایہ نہیں سی رب بنایا
ایتھے اک مثال لیایا شیخ معین پیا دا
بھانویں پاک ہو جاوے دھرتی سورج چڑھدوں شوکاں دے
جویں شفاعت پاک نبی دی مومن نوں بخشاسی
ایہہ جیہڑے مشرک ہوسن شرک کماون والے
شرک پلیدی لیکر اوتھوں دوزخاں وچ جاسن
جویں طہارت بخشش والی شرک پاون ناہیں
طرح طرح دے دھرتی اندر ہوون گند سمانے

حضرت اُتے نور اہناں دا کیوں کر غلبہ پاندا
اُسے وانگ برابر اس دا سایہ نظری آوے
اسے کارن سائے وچ بھی مثل نظیر نہ ہوئی
عکسی طور نظیر نبی دا سایہ سمجھیا جاندا
تاہیں کسے نہ عکس اُتاریا حضرت دی تصویروں
پھر پھر عشق محبت والے پیتے جنہاں پیالے
اک پل جیہڑے صبر نہ کردے باہجھ حبیب ربانے
بعد وفاتوں سبھ یاراں دیاں جاناں نکل آیاں
لے پر نا تصویر نبی دی کسے تیار کرائی۔
کیہا آہا جے ویر عناد دوں نقل نبی دی کردے
تا کوئی اگوں طاقت پاسی روز قیامت تائیں
ایہہ ساڈی صورت اُتھیں مول نہ نبیاں جاوے
کون لکھے تصویر اہناں دی باہجوں قلم ربانی
دنیا اندر ہور جیہاندیاں ہوون کئی نظیراں
ساری دنیا اندر جس دی ہور نظیر نہ کائی
نقلی عکسی، اصلی نقلی کوئی نظیر نہ پاوے
وچ زمین ناپاک الائش ہووے کتنی جائیں
متکے کسے پلید جگہ تے پوے مبارک سایہ
پاک پلید زمین دی بابت عجب لطیفہ بھارا
ایہہ اصلی نجاست تاہیں شرع نہ پاک بناوے
نال گناہاں میلیاں کولوں عاصی پاک بناسی
لکدیں شفاعت پاسن ناہیں جاسن دوزخ نالے
نال شفاعت پاک نہ ہوسن نا حضرت بخشاسن
ایویں سورج پاک نہ کردا اصل نجاست تاہیں
تاہیں رب نہ سایہ پایا ساری حکمت جانے

چھیلوں حکمت رب اس کارن سایہ پاک چھپایا
ستویں حکمت ہور تباواں بہت مبارک عالی
حضرت کہیا دنیا اندر جو پیغمبر کوئی
باقی نبیاں اسے جگ تے منگ قبول کرائی
اس دن بول دعا اوہ اپنی منگاں میں سرکاروں
امت میری وچہ جو ہوسن بھارے اوگنہارے
جوہیں دعا اپنی نوں حضرت کر محفوظ ٹکائیا
روز حشر جد سبہ خلقت نوں سورج سر پر آوے
اس دن سایہ حضرت والا افضلوں ظاہر ہوسی
کل امت نوں کجے اس دن پاک نبی دا سایہ
بہت امیداں اس سائے دیاں رکھن لوک وچارے

جنت کرنی قدم ٹکاوے اس تے ادب کھلا فرماوے
اوگنہارپنے تے جیہاں نوں آہن لگا دن والی
اک اک خاص دعا مقبولہ جنوں بخشش ہوئی
میں اوہ روز قیامت کارن کر محفوظ ٹکائی
کراں شفاعت عاصیاں کارن ہو کے دربار دوں
نال دعا بخشا کے اس دن جنت کھڑساں سارے
اینویں اپنی امت کارن سایہ پاک چھپائیا
چھپر چھاں نہ دسے کوئی گرمی مغز جلاوے
جیونکر بدل رحمت والا سر پر آن کھلوسی
اسے خاطر دنیا اندر نہیں سی رب بنایا
جیونکر حضرت خسرو صاحب عرض کرن سرکارے

سایۂ خویش آن کہ نہ کرد ہی نشر دانستہ از پئے خورشید حشر

دنیا وچہ نہ ظاہر کیتا کساں جو اپنا سایہ
محشر والے سورج کارن کر محفوظ ٹکائیا

تا چو بسوزیم در آن آفتاب خود فگنی سایہ بر اہل عذاب

تا جو اساں غریباں تائیں گرمی جد دل جلاوے
کر کے کرم نمانیاں اُتے سایہ ڈالیا جاوے

ہور کمال سناواں تینوں پاک نبی سرور دے
جس مجلس وچہ ہوون حضرت یا جس کول کھلوندے
بھاویں جتنا قد کسے دا ہووے اپنی تھاویں
ایہہ بھی خاص عنایت ربدی حضرت کارن ہوئی
چلن وچہ بھی سرور عالم ہوون نال جنہاں دے
بھاویں جتنا ہووے کوئی تیز اپنی رفتاروں
جس مرکب تے کرن اسواری پاک حبیب غفاری
جد تک جہیں سوار کسے پر سرور دوہاں جہاناں

جو انعام ہوئے سرکاروں اُتے خیر بشر دے
سبہ لوکاں تھیں سرور عالم اچے معلم ہوندے
کول کھلوتیاں نیواں دسے کنوں رسول بچاویں
ظاہر باطن پاک نبی تھیں اچا ہور نہ کوئی
سبہ تھیں حضرت اگے ہوون لوک پچھے رہ جاندے
جتنا چلے رہے پچھاہاں پاک نبی سرداروں
کدیں ضعیفی پاوے ناہیں ہرگز اوہ اسواری
لدپیشاب کرے سواری آتنا ادب حیواناں

کردے ادب رسول اللہ دا جو حیوان تمامی
پنکھی کوئی نہ سر دے اتوں لنگھے ماسا ڈاہڈی
بدن پوشاک مبارک اُپر مکھی کدی نہ آئی
جنہاں درختاں پتھراں کولوں لنگھن نبی الٰہی
جس راہوں سردار دو عالم نے تشریف لیجاون
دو دن پچھے رہے برابر گلیاں وچ خوشبوئی
خوشبودار پسینہ ایسا پاک نبی سرور دا
تھوڑا بہت تبرک جس نوں بخشن نبی الٰہی
کھوہ کسے وچ حضرت اپنی لب مبارک پائی
جس نک اوہ خوشبوئی اُس دی شہر بھر جائیں
کھارے پانی مٹھے ہوون لب حضرت دی لا کر
رجن بال جنہاں نوں حضرت اپنی لب چکھاون
بھی فرماون حضرت اندر ایہ خوبی رب پائی
دُور ہوون بدبویاں سبھے پاک نبی سردار دوں
جس طرفے تشریف مبارک پاک حبیب لیجائے
بھی فرماون حکم زمیں نوں کیتا خالق سائیں
تا جو ظاہر دہر تی اُپر ہوون ویکھے ، کوئی
حاجت ویلے سرور عالم جنگل وچ جد ہوندے
جد حاجت تھیں فارغ ہوون پاک حبیب خدائی
ہور کمال رسول اللہ نوں بخشیا پاک الٰہی
جیونکر حضرت اگوں ویکھن راوی ذکر لیاوے
بھی فرماون جیونکر حضرت سن دے وچ بیداری
خواب حدیثن مبارک ہوون حضرت والے
جتنی مدت دنیا اندر رہے رسول گرامی
قدم مبارک نوں ایہ خوبی بخشی حضور دل ہوئی
سیس جھکا کے ہون سلامی پیش حبیب گرامی
پاسے ہو کر لنگھن ادبوں اتنی عزت بھاری
سبھ چیزاں نوں پاک نبی دی رب تعظیم سکھائی
ہر شے آپو آپ نبی دا ادب کریندی آہی
گلیاں سب معطر ہوون راوی ذکر لیاون
لنگھ گئے ایتھوں سرور عالم جانن لوکے ہر کوئی
مشک معطر بھی ہو شرمندہ رلیس اس دی گردا
عطراں دی پھر حاجت اسنوں ہرگز رہندی ناہی
سارا کھوہ معطر ہویا خوش بو حد نہ کائی
وچ مدینے پیر مطیب ہوون اسدے تائیں
درداں والے پان شفائیں ہر درد دوں آزادوں
سارا روزا نہاندے تائیں اوداں یاد نہ آون
چیز کسیدی پاک نبی نوں بد بو کدی نہ آئی
ایسا پاک دماغ معطر بخشیا ہویا سرکار دوں
کل بدبویاں حضرت کولوں دور ہوالے جاوے
جتھے حاجت بیٹھن حضرت ہوندے حکم اٹھائیں
حاجت گل زمین نشانی بھی ہندے خوشبو لی
آسوں پاسوں رکھ زمیں دے پردہ تاں کھلوندے
جا ٹھہرن اوہ رکھ تمامی آپو اپنی جائی
چانن اتے انھیرے اندر نظر برابر آہی
اسے طور پراں پچھوں ہر شے نظری آوے
ایویں ہاتاں سنن تمامی اندر نیند پیاری
دل بیدار حضور خدا دے نیند اقرب پا لے
احتلام نہ ہویا ہرگز اندر عمر تمامی
نرم زمین تے چلن لگیاں کھوج نہ لگدا کوئی

کدی کنڈا ہیں سخت نہیں تے جد تشریف لیجاون
نرم کرے رب پتھراں تائیں قدم مبارک روں
سنگ دلاں نوں کرن اشارہ طرف رسول پیارے
جدا ایہ خوبی پاک نبیؐ نوں رب عطا فرمائی
بھاویں کیڈ بہادر کوئی شیر دلیر سداوے
کافر اتے منافق مشرک جو مردود ہو کالے
اتنا رعب جلال اساڈا آکھیا نبیؐ پیارے
بھی آواز رسول اللہ دا اتنا دور سنیندا
کر آواز سنگاں جے جس دم سرور کل نبیاں دا
ہور کمال جناب آکھوں پایاں نبیؐ حقانی
کل ملکاں وچہ جتنیاں بولیاں خالق پاک بنائیاں
بھی سن لوکاں دیاں بولیاں جانن نبیؐ آہی
حسن مبارک پاک نبیؐ دا راوی ذکر لیاوے
وچہ ہنیرے لبھن جتھوں حضرت شاہ ابراراں
وچہ پیشانی نور مبارک روشن بدر منیر دلیں
کرن روایت راہ وچہ ہلن جاوے نبیؐ الٰہی
تاں پھر دست مبارک حضرت اپنا نور آپ ہلایا
پنجے انگلیاں روشن ہویاں جیوں پنج مشالاں
حضرت موسیٰ نوں ید بیضا ہویا بخشش حضوروں
روز قیامت سارے محمدی ہوگ نصیب جنہاں نوں
سوہنا چانن نور محمدی بخشش ہووے درگاہوں
اتنا حسن رسول اللہ نوں رب عطا فرمایا
پاک جمال رسول اللہ دی صفت نہ کیتی جاوے
ہور کمال رسول اللہ نوں بخشیا خالق باری
پانی دی جد تنگی ہووے عرضاں یار سناون

پتھراں اُتے کھوج مبارک دِسدے نظری آون
کر پا بوسی پاک نبیؐ دی جھکن ادب پیاروں
نرمی پکڑ وچہ جھکدا ہوں جھومن قدم پیارے
سب دلاں وچہ رعب محمدی دہشت ہیبت پائی
حضرت نوں جاں ساہمنے ہو دے جال نہ جھلی جاوے
ویکھ نبیؐ نوں تھر تھر کنبن وڈیاں قوتاں والے
اک مہینے دے راہ تائیں دہشت جیندی مارے
جتنا دور آواز نہ ہر گز جاوے ہور کہیندا
نیڑے وچہ لوکاں نالوں دور آواز جاندا
آہی ہوکے ہر بولی وچہ کرن کلام زبانی
گھر وچہ بیٹھیاں پاک نبیؐ نوں رب سبھے سمجھایاں
منطق طیر سلیمان دا جیوں سمجھ تمامی آہی
رات ہنیری گلیاں اندر چانن نور لگاوے
وانگ ہنیرے جھلک نبیؐ دا پوندا اُپر دیواراں
جیوں سورج روشنایاں پایاں حضرت دی تصویر ولوں
راہ نہ لبھے یاراں رات ہنیری آہی
انگلیاں تھیں نور نبیؐ دے راہ وچہ چانن لایا
آپو آپ لگاون چانن صاحب حسن جمالاں
سرور عالم راہ دکھاوے انگلیاں سبے دے نور دلیں
نوری مشعلاں محشر اندر ہون نصیب تنہاں نوں
الیاس ہر ملے جنہاں نوں اوہ کیوں بھلن راہوں
واحد ذات تعالیٰ جس نوں خود محبوب بنایا
جس نوں رب محبوب بناوے خوبی کون سناوے
انگلیاں تھیں چشمے جاری ہوندے کتنی واری
تھوڑے پانی اُپر حضرت اپنا ہتھ ٹکاون

اسے ویلے انگلیاں تھیں چلن سرد نہارے لشکر فوجاں یار پیارے رج رج پیون سارے
بھر بھر کہن برتن اپنے گھوڑے اٹھ رجاون بک پیالے پانی نے تھیں غزناں کل ہٹاون
جس دے دست مبارک اندر اتنی برکت آئی روز قیامت امت اس دی کیوں ہووے ترہائی
جس کھانے پر سرور عالم اپنا ہتھ ٹکانے یا پھر اپنی لب مبارک جس کھانے وچ پاندے
اتنی برکت اس کھانے وچ پاک خدا ہے پاوے بک بندے دا کھانا ہووے لشکر کل رجاوے
کیا اوہ دست مبارک سوہنے پاک نبی سرور د جنہاں وچ شہادت کلمہ پڑھدے روڑ پتھر تے
بغلاں دے وچ وال نہ کوئی سرور عالم تائیں صاف شفاف نورانی بغلاں بخشیاں خالق سائیں
دال سفید ستاراں سارے رب عطا فرمائے سورج وانگوں چمک جنہاندی تاب نہ جھلی جاوے
ہور تیہراں خوبیاں انہیں وچ محاسن آیاں کل تعریفاں ادہو جانے جس عطا فرمایاں
قوت بہتی پاک نبی نوں اتنی بخشش ہوئی جیسے نال برابر دوجا ہور نہ بندہ کوئی
سے طور جماع دی طاقت بخشی پاک الٰہی چالی مرداں جتنی قوت پاک نبی نوں آہی
صبر تحمل خلق حلیمی باہر حد شمار ول ہور تمام انعام الٰہی بخشش ہوئے سرکار ول
ہو بیدھڑک لڑائیاں اندر جاون نبی خدائی دشمن کوں نوں ڈر کے حضرت کدی نہ کنڈ دکھائی
فتح مبارک ہر میداں نوں فضل خدا رحماں نوں نوری فوجاں مدد کارن رب بھیجے آسماں نوں
ملک الٰہی کرے ہمراہی لشکر دے جیوں سپاہی ایہ بھی خاصہ پاک نبی نوں کیتا بخشش الٰہی
ہور انعام حدیثاں اندر پاک نبی فرمایا مال غنیمت پیغمبر کارن رب حلال بنایا
ایہ بھی خاصہ پاک نبی نوں بخشیا خالق سائیں لٹن مارن بنھ لیاون کافر لوکاں تائیں
ہو بک خاص انعام نبی نوں رب عطا فرمایا جیہڑا اگے کسے پیغمبر نہیں حضور وں پایا
حضرت کہیا میری خاطر جتنی دھرتی ساری مسجد پاک نمازاں کارن کر دتی رب باری
پاک کیتی رب مٹی اس دی پاک بناون والی کر دے تیمم پڑھو نمازاں کرم کیتا رب عالی
بھی پنجوقت نماز جماعت حضرت کارن آئی بھی ترتیب ایہ دھووا دی حضرت نوں سکھلائی
ہور اذان اقامت ایہ سب حضرت نوں داری بھی سورت الحمد مبارک حضرت اُتے اُتاری
ہور آمین تے جمعہ مبارک بخشش کیتا بے عالی روز جمعہ دے بخشی رب نے گھڑی قبولت والی
بھی رمضان شریف پیارا رحمت برکت بھریا خاص حبیب اپنے دی خاطر رحم خدا نے کریا
بھی شب قدر مبارک اندر جو جو خوبیاں آیاں ایہ سب نعمتاں حضرت باہجوں اگے کسے نہ پایاں

خاص انعام ایہہ پاک نبی نوں بخشے خالق سائیں
گنے نہ جاون ظاہر والے جو انعام ہانے
معجزیاں دا انت نہ کوئی وچہ شمار نہ آون
ایسے معجزے پاک نبی تھیں خالق پاک وکھاوئے
نالے اشارے چن مبارک کر دو کھن دکھایا
بھی معراج نصیب نبی نوں ہویا وس کسے نے
بھیج براق حبیب اپنے نوں خالق پاک سدایا
پلک جھلک وچہ عرش فرش دے سیر تمام کرائے
بھارا معجزہ پاک نبی نوں جو ملیا سرکاروں
ایسی ایک اعلےٰ نعمت بخش حضوروں آئی
کل دنیا وچہ حاضر کر کے پاک خدا فرماوے
بھاویں ہک سورت ہووے پیش کرو دکھلاؤ
سورت ہک بنا نہ سکو تا ہک آیت بھاری
ہے کوئی پاک کلام اللہ دا دعویٰ توڑ دکھاوے
تیراں صدیاں اندر جس نوں کسے نہ توڑ دکھایا
بے مانند کلام الٰہی پاک تفسیر دل آئی
جیوں بے مثل خداوند عالم واحد پاک یگانہ
ہر اک نعمت ہر ہک دولت دوہاں جہاناں والی
پورے طور کلام اللہ نے جو کوئی عمل کماوے
ہر نعمت ہر دولت اسنوں بخشے خالق باری
ایہہ مجموعہ ہر نعمت دا پاک جنابوں آئیا
ایسا ایہہ انعام حضوروں بخشیا خالق سائیں
جد تک سورج دنیا اندر اپنا فیض کھنڈاوے
جد سورج جے بے نور ہوسے سردی مکھ اہارے
کہن اساں کلام اللہ تے کیوں نہ عمل کمایا

بے حساب ہیں ہور ہزاراں کیتیاں رب عطائیں
باطن درجہ پاک نبی دا کون خدا بن جانے
جے کر ہک اک کھول سناواں دفتر لکھے جاون
جیہڑے اگے کسے نبی نوں وکھن وچہ نہ آئے
سبھ نبیاں دے معجزیاں تھیں محمد بہتر آیا
جس منزل تے پہنچ نہ سکے اگلے نبی زمانے
قاب قوسین تے او ادنیٰ دا قرب عطا فرمایا
جنت دوزخ حال تمامی حضرت نوں دکھلائے
ہے قرآن کلام الٰہی نعمت باہجھ شماروں
دوہاں جہاناں اندر جس دی ہور نظیر نہ کوئی
ہے کوئی مثل کلام اللہ دی جو کتاب لیاوے
جن انسان اکٹھے ہو کے زور تمامی لاؤ
دعوے نال کہے ایہہ مرد پاک کلام حضوری
کدی نہ توڑے کدی نہ توڑے جے سو زور لگاوے
اگوں کون تروڑن والا کس امڑی دا جایا
جس دے نال برابر کوئی ہور کلام نہ کائی
ایسے طور کلام خدا دی بے مثل خزانہ
کیتی درج کلام الٰہی وچ پاک خداوند عالی
بیشک دوہاں جہاناں اندر عزت عظمت پاوے
کجھ پرواہ نہیں ملے جہان نوں عمل قرآنوں پاری
اپنے خاص پیارے کارن رب نازل فرمایا
جاری فیض ہمیشہ جس دا ہے قیامت تائیں
تد تک فیض کلام دا کجھ نقصان نہ پاوے
اس دن جو کلام اللہ دے پچھوتاسن سارے
محشر کارن کیوں نا اسنوں سر دا تاج بنایا

دنیا وچہ کلام اللہ دی جنہاں محبت آہی
کرے حمایت محشر اندر ہر منزل ہر جائیں
جنت وچہ بھی مومناں کارن حکم کرے رب باری
جیونکر اوتھے پڑھدے آہو پڑھکے اج سناؤ
مومن عرض کریسن اودہوں یا معبود سچاواں
حکم کرے رب نال محبت طاقت دیوں سانوں
تا پھر نال خوشی دے مومن پڑھ قرآن سناون
جتنا یاد قرآن کسے نوں اُتنا پڑھیا جاوے
اوّل تھیں تا آخر تائیں یاد قرآن جنہاں نوں
جتنے حرف کلام اللہ دے اتنے درجے سارے
جیوں جیوں نال کلام اللہ دے بہت پیار جنہاں دا
جس نوں یاد قرآن نہ اُس پر عمل قرآن کماوے
جو کرکے حفظ کلام الٰہی نا چھوڑن پڑھیایاں
کرن روایت جد دل بہشتی پڑھ قرآن سناون
اس نہیں پچھے جنتیاں نوں کبھی رب سچاواں
پڑھ سورت یٰسین تے طٰہٰ خالق پاک سناوے
مست ہوون سب جنت حوراں دے الیاں جیوں کہاون
پھر جیوں جد ہوش سنبھالن عرض کرن سرکارے
ہر یک نعمت وافر سانوں بخش عطا فرمائی
باقی ہن دیدار تیرے دی خواہش دل سانوں
تا پھر ذات مبارک اپنا پاک جمال دکھاوے
دیکھ زیارت راضی ہوون اہل قرآن پیارے
اودہوں ویلے پھر پچھیسی پاک جناب الٰہی
سنیاں تساں کلام اساڈا ابھی دیدار کرایا
عرض کرن ہن کجھ نہیں حاجت فضلاں نوں لیایاں

دیسی ساتھ محباں کارن پاک کلام الٰہی
ہر عامل دا ساتھ نہ چھوڑے جنت وڑدیاں تائیں
دنیا وچہ کلام اساڈی جیوں کر تساں پیاری
ہر ہر حرفوں جنت اندر عالی درجے پاؤ
کیا توفیق حضور تساڈے پاک کلام سناواں
اودہوں پڑھو کلام اساڈا سے منظور اساں نوں
جتنے حرف نکالن موہوں اتنے درجے پاون
ہر ہر حرفوں یک یک درجہ اُچا رب دیواوے
ساریاں حرفاں جتنے درجے ہوسن بخش تہانوں
جنت اندر فضل کرم تھیں کرجے سرجنہارے
تیوں تیوں اچے درجے اندر ہوگ مقام تہاندا
حافظاں نال برابر درجہ اُسنوں بخشیا جاوے
آکھے ہوکے دوزخ جہڑے سن پیش بلے دیاں آیاں
نال شمار حرفاں سبھنوں درجے دتے جاون
چپ کردہن اسیں تساں نوں پاک کلام سناواں
سُن سُن اہل بہشتاں تائیں ڈاڈھی لذت آوے
بیخود ہوکے مومن سارے حالت اندر آون
یا مولٰی تدھ وعدے اپنے پورے کیتے سارے
چیز کسے دی جنت اندر کمی چھوڑی ناکائی
جیکر کرد عنایت اودہ بھی کیا پرواہ تساں نوں
بخش تسلی جنتیاں نوں خود دیدار کراوے
کر شکرانہ حمد ربانا سجدے ڈگن سارے
پوری ہوگئی غرض تساڈی جو کجھ خواہش آہی
دسو ہور سوال تساڈے کوئی باقی آئیا
ملیا پاک جمال تساڈا کل مراداں پایاں

دلوں سجاؤں آسیں تیرے پر راضی ہار خدایا
رب فرماوے اسیں تساں نوں سدا حال کراواں
واہ سبحان اللہ کیا نعمت پاک کلام خدائی
دوہاں جہاناں والیاں جو کجھ آہیاں کل عطائیں
ہو انعام تمام نبی نوں رب عطا فرمائے
جو جو فتح مبارک حضرت پائی وچہ لڑائیاں
جنگ بدر تے احد وغیرہ خیبر فتح کرائیاں
جنگ حنین تے یرموک اندر جیوں نصرت آئی
قیصر روم مقوقس شاہ تے جیوں منّے پروانے
جیونکر عزت سر ملکاں تے پائی نبی گرامی
بھی جو بعد نبی تھیں یاراں پائے ملک تمامی
جیونکر فارس روم وغیرہ فتح کیتے اصحابائی
کر کر کوشش دینی نبی دا جیں رہے پھیلاندے
ایہ سب خبراں اس آیت وچہ پاک خدا فرمایاں
روز ازل تھیں حضرت کارن ہویاں شروع عطائیں
جد تک آپ سرور عالم بس موہوں فرماون
وچہ حیات قلوب وغیرہ خبر حدیثوں ۰ آئی
جو جو ملک نبی تھیں پیچھے ہوسن فتح تمامی
نالے جو جو ملنے آہے مال غنیمت سارے
سبہ خبراں محبوب اپنے نوں دسیاں خالق سائیں

توں راضی ہو ہن رہیں ساتھے جیوں راضی فرمایا
راضی رہاں ہمیش تساں تے دائم موج دکھاواں
جس دمی برکت چیز کسے دی حاجت رہے کافی
فضلوں خاص عنایت کیتی دوست اپنے تائیں
کہن مفسر یُعطیک وچہ کل عطیئے آئے
جو جو ملک ہوئے وچہ قبضے مال غنیمتاں پایاں
ہویا مکہ فتح تمامی قبضے اندر آئیا
جیونکر شاہاں پیش نبی دے گردن ادب جھکائی
شاہ نجاشی صدقے کیتے جیونکر مال خزانے
عرب عجم وچہ قائم کیتا جیوں جھنڈا اسلامی
جویں جہادوں رچلایاں فوجاں رومی شامی
جیونکر دشمن پاک نبی دے مارے نال عذاباں
جویں خدا نے ملک انہاں دے قبضے اندر آندے
یُعطیک وچہ کل عطائیں حضرت نوں سمجھایاں
کرسی محکم قیامت اندر فضلوں خالق سائیں
پورا راضی ہوندیاں توڈی کل مراداں پاسن
جیونکر ابن عباس پیارے کر تفسیر سنائی
سر ملکاں دی خبر نبی نوں دتی رب گرامی
کل خزانے پاک نبی نوں دسے سرجن ہارے
امت تیری فتح کریگی انہاں ملکاں تائیں

سن خوشخبراں سرور عالم بہت خوشی وچہ آئے
تا ایہ آیت نازل ہوئی ابن عباس بتاوے

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ۝

اور عنقریب تمہارا رب تمہیں ایسی عطائیں فرمائے گا کہ تم خوش ہو جاؤ گے۔

یعنی جو کجھ دنیا اندر کرساں اسیں عطائیں
روز قیامت بہتر اس تھیں اسیں عطا فرماواں
دنیا وچہ توں راضی ہویوں مالک دتے رب تینوں
کیا اوہ دولت ملک خزانے فانی دنیا والے
کیا ایہ شاہی دنیا والی جیوں مسافر راہی
دنیا اندر سامت تیری جیوں گھڑ وقت لنگھاوے
اس دن تیجی جنت والی ہتھ تساڈے دیساں
جیہنوں توں بخشا سیں اسیں اوسے نوں بخشیساں
کل بھل قبولاں تیرے سارے بول منیساں
حضرت جابر بن عبداللہ ہوریں روایت لیایا
ہکدن حضرت فاطمہؓ دے گھر آئے نبی الٰہی
چادر حضرت نہایت کرڑی پہنی بدن دوالے
اس حالت وچہ چکی پیہوے پاک نبی دی جائی
رو کر حضرت سرور عالم نبی نوں فرمایا
کر تسلیم خدا دی طرفوں جو کجھ سر پر آوے
تھوڑے دن ایہ ساڈے کارن تلخی دنیا والی
جد ایہ سخن حبیب خدا دے بیٹی نوں فرماوے
لے تو خوشخبراں رحمت ربدی ایہ انعام لیائی
کہن مفسر کتنیاں آیتاں مصحف اندر آیاں
جد کوئی موقعہ خوشی غمی دا حضرت اپر وہاوے
اس دے وچہ تسلی ہووے حضرت تائیں
ایہ آیت بھی ایسے اندر آئی پہلی واری
جدوں تسلی بخشی حضرت جنت خاتوں تائیں
انہاں دناں وچہ سرور عالم آپ وچہ مدینے
یاد کرایہ وعدہ اگلا بہت عطائیں والا

مال خزانے ملک حکومت بخشاں تیرے تائیں
جد تک آپ راضی ہوسیں نعمت دتی جاواں
محشر اندر استھیلیں دھکے راضی کرساں تینوں
خوش ہوسیں جد کرساں تینوں وڈا ملک حوالے
شاہ ہوسیں جد جنت اندر ہوسی تیری شاہی
روز قیامت جیہوں توں کہسیں ووہیں لکھیا جاوے
ہر نعمت ہر دولت اپنی تیرے بخش رکھیساں
دوزخ وچہ محب تساڈا کوئی نہ اسیں چھوڑیساں
جس گلے توں راضی ہوسیں اونویں اسیں کریساں
تالے حضرت جعفر صادق ہے ایویں فرمایا
اگے بیٹی پاک نبی دی چکی پیہندی آہی
جس تھیں جل چھالاں دونہاں دے جوڑن ہتھاں والے
دیکھ حوالا پاک نبی نوں ڈاڈھی شفقت آئی
یا فاطمہ اس تلخی اندر صبر کمانا آیا
اس دے بدلے نعمت بدلے رب عطا فرماوے
اگے امن آسائش دائم بخشش کرے رب عالی
اوسے وقت جناب الٰہوں اترتا سنیہے
ولسوف یعطیک حضور دوں رب نازل فرمائی
مڑ مڑ جبریاں دوست کارن رب نازل فرمایاں
حال مناسب اگلی آیت پھیر دوبارہ آوے
مڑ مڑ خوشخبراں پہنچاوے فضلوں خالق سائیں
دوجی واری وچہ مدینے خالق پاک اتاری
نعمت ابدی کارن بیٹی دنیا دکھ اٹھائیں
تا ایہ آیت مڑ کے اتھے بھیجی رب جلی نے
راضی کرساں آپی تساں نوں کہندا حق تعالٰے

نالے حضرت فاطمہؓ کارن اُس دے وچہ اشارا
بھی جو آیت پہلے اتھیں خیر لک دی آئی
خوب نشلی دوست کارن بخش عجیبی رب عالی
بیٹی سنے تساڈوں اُسدن تنیاں کراں عطائیں
آتلا شان قیامت اندر جنت خاتون پاوے
پہلاں توں جد نکلن لگسی زہراؓ دی اسواری
دوست ساڈے دی ایہ بیٹی ٹکڑا خاص جگر دا
کئی ہزاراں تابعداراں حوراں نیکو کاراں
حوراں تخت وچھاون ادبوں صدقے صدقے جاون
وڈے قرب غلامی درجہ جو کوئی نیک سوانی
سب تھیں بہتر عزت اُسدن پاسی پاس خدا دے
اہل البیت تمام نبی دے اول جنت جاسن
کرن روایت جد ایہ آیت رب نازل فرمائی
حسن خوشخبری سرور عالم یاراں نوں فرمایا
تا پھر یاراں خدمت اندر ادبوں عرض سنائی
حضرت کہیا پاس اساڈے وحی حضوروں آیا
یا نبی اللہ حکم تساڈوں پاک خدا فرمائے
حصہ ہک انہاں مدے وچوں بخشیا اساں تساڈوں
باقی دو حصیاں دی بابت پھر دسن قہر ربانے
حضرت کہیا میں پر رب نوں عرض سوال سنایا
حکم ہویا دو حصے اُمت بخشے تیرے رتائیں
عرض کیتا میں اوہ بھی مینوں بخش کریم رحیماں
کریں شفاعت روز قیامت جو توں کہسیں مینوں

جس خاطر ایہہ وعدہ رب نے کیتا پھیر دوبارہ
اوہ بھی اس دے نال دوبارہ رب نازل فرمائی
دنیا کنوں تساڈوں بہتر نعمت عقبےٰ والی
جس ویلے توں راضی ہوسیں کرساں بس تدائیں
کل خلقت نہیں جس دے کارن ستر خدا فرمائے
اکھیں میٹو خلقت ساری حکم کرے رب باری
کوئی نہ ویکھے ڈولا اسدا کر دتمامی پردا
اپنے نال کھڑیسی جنت بیٹی شاہ ابراراں
خوشی کمالوں استقبالوں کرن زیارت آون
ہوسی اُسدن جنت خاتون جنت دی ملکانی
جنت دے سردار کہاون دو جیہڑے شاہزادے
بعد انہاں ہیں دوجے مومن جنت نعمت پاسن
راضی کرساں ایں تساڈوں کہیا ذات خدائی
ہووے تساں مبارک بادی عجب سنیہا آیا
صدقے جاواں دستو حضرت کویں مبارک آئی
نال محبت رب دی طرفوں ایہ پیغام سنایا
اساں تساڈی کل اُمت دے حصے ترن بنائے
باجھ حساباں جنت جاون کجھ نہیں خوف تنہاں نوں
دیوون ہتھ شفاعت کوں تساں ہین بخشانے
اوہ بھی دونویں حصے مینوں بخشو بار خدایا
تریجا حصہ چھوڑ اساڈوں اسنوں ناں بخشائیں
تا ایہ آیت بھیجی اللہ صاحب فضل عظیماں
سبہ کجھ دلیساں سبہ کجھ دلیساں راضی کرساں تینوں

جد ایہ آیت نازل ہوئی ذکر مفسر لیائے
دس حوالہ یاراں تائیں حضرت ایہہ فرمایا

وَاللّٰہِ لَا اَرْضٰی وَلَوْ کَانَ اَحَدٌ مِّنْ اُمَّتِیْ فِی النَّارِ

خدا کی قسم اگر میری امت کا ایک آدمی بھی دوزخ میں رہا تو میں راضی نہ ہوں گا

میں نہیں ہرگز راضی ہونا قسم ربے دی ہوئی | جیکر میری امت وچوں دوزخ رہ گیا کوئی
بھانویں اکو امتی میرا دوزخ رہیا وچارا | تاں بھی میں نہیں راضی ہونا کہے رسول پیارا
جد تک میری امت ساری پاسی نہیں رہائی | تد تک اسیں نہ راضی ہوواں قسم نبی فرمائی
جس ویلے سب امت تینوں کرسی رب حوالے | اس ویلے میں راضی ہوساں کہیا مدینے والے
اک اک بندہ امت اپنی دوزخ کنوں نکالاں | لے لے نام بلاواں سبھ نوں کر کر یاد سنبھالاں
جس ویلے سبھ فوجاں اپنیاں جنت وچ پہنچایاں | اس ویلے میں کہساں ربنوں میں راضی ہن سائیاں
وچ حدیثاں ابن عباسوں ہور حدیث اک آئی | نالے زید علیؓ دا جایا کرے روایت بھائی
جد تک رب نہ جنت بھیجے اہل البیت تمامی | تد تک مول نہ راضی ہوسن پاک رسول گرامی
جیکر اک بھی اہل البیتوں دوزخ وچ رہ جاوے | میں نہیں ہرگز راضی ہونا پاک نبی فرماوے
ابن جریر اک ہور روایت ابن عباسوں لیایا | اک امتی بھی جے دوزخ وچ نظر نبی نوں آیا
تاں بھی مول نہ راضی ہوسن پاک حبیب غفاری | جد تک بخشاون رب تھیں امت اپنی ساری
اتنی شفقت امت کارن رکھدے شاہ ابراراں | حضرت کہیا شفاعت میری کارن اوگنہاراں
دوزخ کنوں چھڑاون جیدم سارے اوگنہارے | کر شکرانہ راضی ہوسن تد دوں رسول پیارے
ایہو عطیہ بھارا سب تھیں وقت شفاعت والا | کل امت بخشاون اپنی پاک رسول تعالیٰ
جو جو کافر مشرک ایتھے شرک کریندے ہوئے | سبھ محروم شفاعت کولوں جو نہیں تائب ہوئے
باہجھ انہاں نہیں اوگنہارے سب حضرت بخشاسن | شرکوں پاک ہوکے جو جاسن سبھ شفاعت پاسن

اس جاگہ اک عجب حکایت شیخ اکبر فرماوے ÷
جیوں تفسیروں روح روح بیانوں خبر روایت آوے

مشاہدہ حضرت شیخ اکبر رحمۃ اللہ علیہ مصنف فتوحات مکی و ذکر حسین بن منصور حلاج رحمۃ اللہ علیہ

کرے بیان مشاہدہ اپنا اکبر شیخ پیارا | جیوں نحر عالم برزخ دے تھیں ڈٹھا انہاں نظارا

لہ واو قسمیہ جارہ ہے۔ لہذا لفظ اللہ کی ہی کے تلے زیر بجا ہے۔ ابو رشید عفی عنہ ۵ تفسیر روح البیان

مشہد نام کہن اک جاگہہ میں آہا اس جائی
وڈا اک میدان عجائب نظر اسانوں آیا
بھی وچکار اک تخت عجائب عالی زینت والا
کر تجویز دوالے اسدے کرسیاں فرش وچھائے
بھی مقبول دوڈیرے جیہڑے رہتے ولی گرامی
آپہونچی اس مجمع اندر حضرتؐ دی اسواری
کئی ہزار ملائک نوری اردل اندر آئے
استقبالوں حاضر ہوئے جتنے نبیؑ تمامی
بیٹھے تخت مبارک اُپر سرور دوہاں جہاناں
نوری کرسیاں بیٹھ انہانے عزت عظمت پاروں
جیوں دربار شاہانے اندر طور طریقہ آیا
ایپر اصلی حالت مینوں ہرگز خبر نہ کوئی
حضرت ہودؑ پیغمبر کولوں پچھیا میں اس جائی
کہن لگے ایہہ پاک نبیؐ دا ہے دربار شہانہ
نام میرا ہے ہودؑ پیغمبر اس صاحب فرمایا
ہوئی اک بے ادبی اُس تھیں پاک نبیؐ سرور دی
کلمہ اک گستاخی والا بیٹھا بول نمانا
اوسے خاطر سب نبیاں نوں میلا نال لیایا
ایسے خاطر حاضر ہوئے جتنے ولی پیارے
ایہہ گل سن کر ہودؑ نبی تھیں شیخ اکبرؒ فرمائے
حضرت ہودؑ کہیا جو وعدہ سورت دا لفظے والا
اس وعدے وچہ پاک نبیؐ نوں امر کیتا رب سائیں
جو چاہیں سو دیساں تینوں جو کہیں سو کرساں
شاہ منصورؒ کہیا ایہہ وعدہ کیتا جو ہن الٰہی
جیکر کدی کفاراں کارن حضرتؐ بخشش چاہندے

اجن جیت دکھاون والے قدرت پاک دکھائی
فرش فروش فچھے اُس جاگہ زینت زیب سوایا
جس دی قیمت کوئی نہ جانے یا جیوں خشحالی
کل پیغمبر حاضر او تھے مینوں رب دکھائے
اوس میدان مبارک اندر ہوئے جمع تمامی
لے آئے تشریف مبارک پاک رسول غفاری
عزت عظمت پاک نبیؐ دا کون بیان سنائے
جیونکر آیاں بادشاہاں نوں فوجاں کرن سلامی
ہور پیغمبر آسے پاسے حسب مراتب شاناں
فرشاں اُپر ولی ربانے بیٹھے ادب پیاروں
اوسے طور حبیب خدا دے دربار سوہایا
کس خاطر ایہہ خلقت ایتھے جمع تمامی ہوئی
تا پھر کھول حقیقت ساری مینوں انہاں سنائی
کل رسولاں اندر جسنوں کیتا رب یگانہ
ہے منصور حلاج اساڈا اپنے نال لیایا
جس تھیں کجھ ناراض طبیعت آہی خیر بشر دی
اس گل نوں ہن پچھوتا دے روندے درد رنجاناں
ہو شرمندہ حضرتؐ کولوں بھل بخشاون آیا
متاں پیارا راضی ہووے کرن سفارش سارے
کیہا گستاخی ہوئی اُس تھیں اج جیہڑی بخشاوے
وَلَسَوْفَ یُعْطِیْكَ نبیؐ نوں بخشیا حق تعالےٰ
کردیساں میں راضی تینوں اتنیاں کراں عطائیں
وچہ رضا تیری دے اُس دن سبھ کجھ حاضر دھریاں
اس وعدے وچہ پاک نبیؐ نوں بہت گنجائش آہی
اوہ بھی رب بخشیندا افضلوں دوزخ وچہ جو ہندے

اینویں جیکر اہل شرک نوں چاہسندے اوہ بخشانا
اپر حضرت طرف انہاں دی غور نہیں فرمایا
منگی صرف شفاعت اپنی کارن اوگنہاراں
ہوگی نصیب شفاعت میری اہل کبائر تائیں
ایہ کلمہ گستاخی والا سی منصور رح الایا
اس گلوں کجھ خفگی کیتی پاک رسول گرامی
نہیں سی لائق حق نبی دے ایسا سخن الانا
جد ایہ قصہ کھول سنایا حضرت ہو پیارے
خدمت وچہ کہلوتا رودے اوہ منصور وچارا
تا پھر شاہ منصور ولی نوں کہیا شاہ ایراں
اپنے آپوں اساں نہ ایہ گل بول ہوں فرمائی
اسیں نہ جھم سناواں کوئی باجھوں امر ربانے
رب فرماوے نبی اساڈا بات نہ کوئی الاوے
بھی یک ہور حدیث جو قدسی دیوے ایہہ گواہی

دعوے موجب ہر یک آپ ہوندا فضل ربانا
جویں اجازت حاصل آہی پورا زور نہ لایا
میں بخشاواں روز قیامت کل مومن بدکاراں
چھوڑ دتے سبھ کافر مشرک کیتی لیس اتنائیں
اپنے شان مطابق حضرت پورا زور نہ لایا
ایہو گناہ بخشاون آسدا آئے نبی تمامی
پر اپنی غلطی ہاروں بیٹھا بول نمانا
ہو گیا پیش مقدمہ اس دا اجہاں نوں سرکارے
کل پیغمبر عرضاں کردے بخشو اوگن ہارا
اساں جو کہیا شفاعت میری کارن اوگنہاراں
بلکہ خاص رضا ربانی دی ایسے اندر آہی
جتھے رب دی مرضی ہووے بولاں اوس ٹھکانے
مگراں جو کجھ اس دی خاطر وحی اتاریا جاوے
کسی نہیں تردد کوئی کر اس وچہ کہندا پاک الٰہی

وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتّٰى أُحِبَّهُ فَإِذَا

اور میرا بندہ ہمیشہ میری نزدیکی طلب کرتا ہے نفل عبادت کے ذریعہ سے یہاں تک کہ میں اس کو محبوب

أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ لَهُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ وَبَصَرَهُ الَّذِي

بنا لیتا ہوں پھر جب میں اس کو محبوب بنا لیتا ہوں تو اس وقت میں اس کا کان ہو جاتا ہوں جس سے وہ سنتا ہے اور اس کی

يُبْصِرُ بِهِ وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي

آنکھ ہو جاتا ہوں جس سے وہ دیکھتا ہے اور اس کا ہاتھ جس سے وہ پکڑتا ہے اور اس کا پاؤں جس سے وہ چلتا ہے

بِهَا وَإِنْ سَأَلَنِي أَعْطَيْتُهُ وَإِنِ اسْتَعَاذَنِي

اور اگر وہ مجھ سے مانگتا ہے تو میں اس کو دیتا ہوں اور اگر مجھ سے پناہ مانگے تو ضرور

لَأُعِيذَنَّهُ رَوَاهُ الْبُخَارِي

اسے میں پناہ میں رکھتا ہوں

رب فرماوے بندہ میرا قرب ہمیشہ پاوے
کل عبادت نفلاں پاروں بہت ساڈے بھاوے

الیسی کراں محبتؐ اسنوں میں محبوبؐ بناواں
ہو جاوالی میں کن اسلے جو سندے نال نہائیے
ہتھ اسدے میں بناں جہناں تہیں جیراں پکڑ اٹھاناں
جو کجھ منگے ساڈے کولوں دیواں آس دنیا ہیں
قدسی ایہ حدیث مبارک پاک کلام خدائی
بعد اس تھیں منصور ولی نوں پاک نبیؐ فرمایا
نال محبت سچے دل تھیں جو مولا ول جاندا
جسنوں رب محبوب بناوے قرب عطا فرماوے
جلنا پھرنا تکنا اس دا سننا ہور سنانا
مطلب ایہ جو ذات ربے وچہ محو اجیہا ہوندا
منہ ہتھ پیر قویٰ سب اس دے اکھیں کن پیارے
نال خدا دے مرضی اس دی ایویں رل مل جاوے
اس حالت وچہ مرضی اسدی ربّ دی مرضی ہوئی
ایہ درجہ محبوبی والا حاصل جد مقبولاں
جنہوں رب محبوب بنایا بھی مقبول پیارا
ہیں کیوں ربّ دی مرضی باہجوں وافر سخن الاواں
دڑیاں اوگنہاراں کارن اساں شفاعت چاہی
جو رب کہیا اوہ میں کہیا فرق نہ رکھیا کوئی
تدھ جو آکہیا کافر مشرک کیوں نہیں نال رلائے
ایویں حق اساڈے اندر جو کجھ تدھ الایا
ایہ گل سن منصور وچارا رنا ڈھائیں ڈھائیں
جے اس عیب خدا دا کیتا عیبی ہویا تساڈا
ہر حالت وچہ پاس تساڈے اس دی گریہ زاری
کر اقرار گناہوں عاجز عیب اپنا بخشاوے
تسیں رحیم کریم گھرانہ کرم کرو مہر جالے

جاں پھر میں محبوب بناواں آپ اسدے دل آواں
بھی میں اس دیاں اکھیں ہو واں ویکھے نال جنہاں دے
نالے قدم بناں میں اسدے نال جنہاں دے جاندا
رکھاں وچ پناہ اپنی دے چاہے جدوں پناہیں
وچہ دربار رسول پیارے پڑھکے جدوں ثنائی
نفل گذارن والیاں کارن اتنا درجہ آئیا
رب اسنوں محبوب بناندا قرب عطا فرماندا
نیں پران تمامی اسدے آپ خدا ہو جاوے
ایویں پکڑن چھوڑن اسدا ہووے سب ربانا
دائم اس دی مرضی اندر چل دا اتے کھلوندا
خاص خدا دی مرضی اندر ہو جاون ایہ سارے
گویا ذات ربانی اس وچہ آن مقام بناوے
یا ہیجہ خدا دی مرضی اس تھیں کم نہ ہوندا کوئی
کہیا اوڑک پھر شان میرے دا کہیا شاہ رسولاںؐ
سب محبوباں وچوں میرا بہت بلند ستارا
جس دی رب نہ بخشش چاہے کیوں اسنوں بخشاواں
ایسے طور خدا دی مرضی پاک جنابوں آہی
میرا کہنا رب دا کہنا ختم عدالت ہوئی
کیوں نہیں وچہ شفاعت اپنی داخل آہ فرمائے
اوہ الزام تمامی تیرا مولا اوپر آئیا
کرن سوال پیغمبر سارے کر دمعاف گناہیں
جس نے عیب تساڈا کیتا ہو گیا چور خدا دا
کیتی رب نصیب تساں نوں دو جگ دی سرداری
جیکر تسیں بخشو اسنوں کس دروازے جاوے
مہر بھلے دیاں مدہ قدیموں بھلاں بخشن دا ل

تسیں شفیع تمام اُمت دے با مقبول ربانا
کل سوال قبول تساڈے پیش جناب تعالا
مہر کر داس عاجز اُپر نظر کرم دی پا ہو
سُن کر عرضاں سرورِ عالم شفقت کرم کمایا
بخش دتی سبھ غلطی اسدی بھی سب تہیں بخشائی
سبھ نبیاں منصورؒ ولی نوں کہی مبارک بادی
رحمت عالم رحمت عالم شرم کرم دا سائیں
دوست دشمن جو کوئی اس تہیں ہک بخشاون آوے
اوّل آخر ہر عاصی نوں آپ تساں بخشانا
باجھ تساڈے ہر عاجز نوں کون چھڑاون والا
راضی ہو کر بخشو اسنوں بھی رب تہیں بخشا ہو
نال محبت پکڑا کلاوے روندے نوں گل لایا
راضی ہو کر حق اُس دے وچ نیک دعا فرمائی
دسیا بدل رحمت والا سبھ نوں ہوگئی شادی
رحمت تہیں رب ولی بنایا لکھاں عاصیاں تائیں
رحمت دے دروازے اتوں کیونکر خالی جاوے

ذکر شہادت شاہ منصور رحمۃ اللہ علیہ

ولیاں وچ منصور ولی نوں آتنا قرب ربانا
جد اس وحدت ربی والی عالی منزل پائی
بول انا الحق آ کہن لگا اوہ مقبول تعالی
کیا جانن اوہ کیہڑی طاقت ایہ آواز نکالے
اہل شرع نے جھٹ اس دے پر فتوے کفر لگائے
کر منظور شریعت اوہوں سولی اوس قبولی
جس رسول پیارے پیچھے پائی اوس مقبولی
کویں قبول نہ کردا سولی اوہ محبوب رسولی
لوکاں بھانے مشکل جاپے سر سولی پر دھرنا
جس گلوں اوہ سولی چڑھیا اس تہیں بول نہ دیا
ظاہر باطن دونویں درجے لے گیا ولی ربانا
کرن روایت لاش پیاری سولیوں جد لاتھی
آخر سیس مبارک اس دا تن تہیں جدا کرایا
جتنے عضو تمامی اس دے راوی ذکر لیا وے
آخر اس دے جوڑ تمامی جدا جدا کروائے
محو ہویا وچ ذات ربے دی رگ رگ عشق سمانا
مولا باجھ وجود اس دے وچ چیز نہ رہ گئی کائی
لوکاں کہیا کافر ہوگیا ایسا بولن والا
باطن دی کوئی خبر نہ رکھن ظاہر ویکھن والے
ایسا کلمہ بولن والا سولی دتا جائے
عاشق رب دا کویں شرع تہیں کردا حکم عدولی
اوسے دی ایہ شرع رسولی جس نے دسی سولی
محبوباں دی حکم عدولی بابت نہیں معمولی
عاشق نوں معراج ربانا سولی چڑھ کے مرنا
نا انکار شرع تہیں کیتا سر قربانی دھریا
سو کھا نہیں پینڈا بننا فقیر ارب دا ولی سدانا
پھر بھی اوہنا آوازا انا الحق دا رہیا برابر جاری
تا بھی ایہ گل کہنے کولوں عاشق باز نہ آئیا
سب جوڑاں تہیں ہو آوازہ پیا انا الحق آوے
ہک ہک جوڑ علیحدہ کر کے ٹکڑے کئی بنائے

پھر بھی جلنے ٹکڑے ہے آپے آپ تمامی
بھی جو قطرہ خون مبارک اُس تھیں باہر آوے
دیکھ تماشا عاشق والا لوک مخالف سارے
کہن لگے ہن آتش اندر اسنوں ساڑیا جاوے
بوٹی نال نہ بوٹی چھوڑی ہڈی ہڈی تروڑی
آخر اس دے ٹکڑے سارے کر کے ہجی جائی
ہو چکی خاکستر جس دم اس دی لاش پیاری
تاں پھر اوہ خاکستر ساری جا سٹی دریائے
کرن روایت جدوں ولی نوں حکم قتل دا آیا
جد وفاتوں نال اساڈے ایہ کجھ حال وہاسی
جا کر پھر اوہ لاش ساڈی دجلے وچ وگاون
اوہ دریا جو دجلے والا ہے بغداد کنارے
اصلی نام حسین انہاندا ابن منصور تہاون
خادم نوں فرمان سنایا جد خاکستر میری
غضب آلکھوں پانی اس دا ایسا جوش لیاوے
ایہ سخت تباہی ایہ جو مول نہ بھاوے مینوں
جس ویلے بغداد شہر نوں آون لگے پانی
ہٹ جاسی سب پانی اس دا پھر نہ آول جاوے
دس گئے اپنے خادم تائیں ایہ گل جاندی والی
اتنی طاقت ولی اللہ نوں بخشی پاک الٰہی
دوست رب دے دنیا اندر سے تکلیفاں پاندے
کرن خیال پیارے رب دے جو تکلیف اٹھاون
سر بر چشم قبول اساں نوں جو بھیجے رب قاضی
جو آوے سو آوے سانوں جو جاوے سو جاوے
ایسے خاطر خادم تائیں شاہ منصور سکھایا

جوش خروشوں کڈھن سارے ایہو آواز گرامی
دوہری آپر لفظ انا الحق اس تھیں لکھیا جاوے
پھر بھی ظلموں باز نہ آون ظلم کماون ہارے
نہیں تاں ہرگز باز نہ آوے دونا فتنہ پاوے
پھر بھی اجے انا الحق والی عادت اس نہ چھوڑی
اگ لگا کے لاش مبارک تھیں ساڑ جلائی
پھر بھی اوہ آوازہ اس تھیں رہیا برابر جاری
پانی وچ بھی راکھ ولی دی اوہو ہیں کہندی جائے
خادم اپنے نوں اس ویلے ایہ فرمان سنایا
ٹکڑے ٹکڑے کر کے ساڈی لاش جلائی جاسی
دجلہ نام اسے دریا دا اودی خبر سناون
رہندے سن بغداد شہر وچ شاہ منصور سناون
باپ دلوں منصور نے نالے شاہ منصور پیارے
وچ دریا دجلہ دے جا کر سٹن نال دلیری
جے کر بند نہ کیتا جاوے سارا شہر روڑاوے
دستاں اسدے بند کرن دا ایہیں طریقہ مینوں
گودڑی ساڈی حاضر کر کے اسنوں تساں وہانی
نہیں تاں اس شہر تمامی اُپر سخت مصیبت آوے
چاہندے نا تکلیف کسے دی جو محبوب غفاری
پھر بھی اپنیاں ویریاں کارن نہیں ہلاکت چاہی
ہوندے چارے آپ کسے نوں دکھ نہیں پہنچاندے
سبھ آرام اتے تکلیفاں رب دی طرفوں آون
جو ہیں پیارا راضی ہووے اسیں ہمیشہ راضی
ساڈی طرفوں ہور کسے نوں کجھ تکلیف نہ آوے
پیش کریں توں گودڑی ساڈی جد اوہ موقعہ آیا

کرن روایت جیہڑا اوہ موقعہ حاضر ہویا بھائی — دیکھے اندر راکھ ولی دی لوکاں وچ دکھائی
اوہ جیلیا دریا غضب تہیں پانی جوش لیایا — آہا تا بغداد دوالے شہر روڑھن آیا
فکر پیا سب لوکاں تائیں آفت نازل ہوئی — آگئی کانگ غضب دی ساوں بن نہیں بچدا کوئی
دوڑن بھجن نال دوہایاں خلقاں کُل مل آیاں — ایہ سب غیرت دی ولی اللہ دی جاتا تد دل لوکاں
خادم نوں جا عرضاں کردے ہو کر بہت نمانے — کرو دعا رب شہر بچاوے ہوون فضل ربانے
تاں اس ویلے خادم جلدی گودڑی کڈھ دکھاندا — ٹھہر گیا دریا دا پانی ادب کنوں شرماندا
چپ ہوئی اوہ راکھ ولی دی حق حق کرنے والی — پھیر آواز نہ کیتا اس نے گودڑی جد ول گھالی
تاں پھر اوہ خاکستر ساری لوکاں جمع کرائی — کڈھ دریاؤں راکھ ولی دی نال ادب دفنائی
ایہ قصہ منصور ولی دا جو میں آکھ سنایا — تذکرۃ الاولیا دے اندر شیخ عطار لیایا
اتنا جوش کمال ولی نوں غالب حُب الٰہی — راکھ مبارک بھی اس جوشوں حق حق کردی آہی
ایہ سب برکت حاصل ہوئی حضرت دے دربار وں — کردتا رنگین پیارے رب دے عشق پیاروں
ہور ہزاراں کامل اکمل رب دے ولی پیارے — سرورِ عالم دے دربار وں پاک خدا نے تارے
کئی ہزاراں عاشق اپنے کیتے خالق سائیں — کئی ہزاراں ہوسن اگوں روز قیامت تائیں
ایہ سب اُمت احمد دی نوں بھاگ خدا نے لائے — نبیاں وانگ مراتب درجے حبیباں ولیاں پائے
سب عطائیں حضرت کارن رحمت فضل سوایا — وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ خدا نے جس خاطر فرمایا
بھی اِنَّا اَعْطَیْنٰکَ سورت حبیبے حق اُتاری — بہت عطائیں تیرے کارن امر کیتا باری
وچ تفسیر عزیزی اس دا شان نزول لیایا — دو حضرت دیاں صاحبزادیاں کوچ جدوں فرمایا
حضرت قاسم تے عبداللہ آہے نام انہاندے — طیب، طاہر لقب جنہاندے پاک نبی فرماندے
چھوٹی عمر مبارک دوہاں کیتی اجل تیاری — دونویں چند رسول اللہ دے ٹر گئے وارو واری
مکے وچ ایہ پیدا ہوئے خوش فرزند پیارے — چھوٹی عمر اُتہائیں دونویں دنیا چھوڑ سدھارے
کافر لوکاں طعنہ کیتا اُپر حبیب تعالے — اُوتر ہو گیا دنیا اندر نبی سدا ون والا
جو کجھ اس دی رونق آہی ختم تہائیں ہوئی — دین اس دا پچھلا دن جو گا پچھے رہیا نہ کوئی
اس گلوں رب غیرت کر کے سورت کوثر گھلی — نال پیار حبیب اپنے نوں بخشی رب تسلی

اِنَّا اَعْطَيْنٰكَ الْكَوْثَرَ ۝ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۝

یعنے اے پیارے نبی، عطا کی ہم نے تجھ کو کوثر سو نماز پڑھ کو اپنے رب کی اور قربانی کر

اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ

بیشک تیرا دشمن (جو ہے) وہی ابتر ہے

یعنی اساں عنایت کیتا کوثر تیرے تائیں — کر توں ادا نماز خدا دی سجدے شکر متائیں
دیہہ قربانی راہ مولا دے کر شکرانہ میرا — توں کیوں خیریں اوتر ہوویں دشمن تیرا

تفسیر سورت کوثر

کہن مفسر کوثر اندر بہت اشارے آئے — کوثر معنے کثرت بہتی لغت عرب فرماوے
رب فرمایا اساں تساں نوں کیتیاں بہت عطائیں — بہتی امت بہت اولاداں سرور عالم تائیں
دو قسماں اولاداں سبھے جسمی نسبی آیاں — اک حقیقی اک مجازی دونویں حضرت پایاں
جتنی کل اولاد نبی نوں رب عطا فرمائی — دسواں حصہ بھی نہیں اتھیں کسے پیغمبر پائی
اتنی کثرت پاک نبی نوں ہر دو قسموں ہوئی — ناں نبی دے ہور پیغمبر نہیں برابر کوئی
وچہ تفسیر عزیزی ایویں شاہ صاحب فرمایا — وچہ اولاد رسول اللہ توں سبھ نہیں رب ودھایا
جتنے کلمے پڑھنے والے مومن مرد نسائیں — کل امت اولاد نبی دی روز قیامت تائیں
اتنی بہت اولاد جہاں توں رحمت فضل ربانا — پھیر اونہاں نوں اوتر آکھے کیہڑا اوتر جانا
ہور اشارہ کوثر اندر کہن مفسر عالی — رب فرمایا بخشی تینوں کثرت ولیاں والی
امت تیری اندر فضلوں ایسے ولی کریساں — نبیاں وانگ جنہاں دے تائیں عالی درجے دلیاں
غوث قطب ابدال وغیرہ ہوسن صاحب شاناں — نبیاں وانگ دکھاسن اپنے معجزے وچہ جہاناں
اہل شریعت اہل طریقت ہوسن کثرت یاروں — زاہد عابد عاشق اپنے بخشش کراں سرکاروں
ایسے اوہ پابند شرع دے ہوسن عاشق میرے — گردن رکھ شریعت اُتے ہوسن پیرے پیرے
شرع اگے کجھ عذر نہ کرن وچہ محبت مرسن — سولی چڑھسن کوئی ڈرسن سر قربانی دہرسن
کراں شہید صدیق وغیرہ صالح عملاں والے — عالم فاضل دین تیرے دے بہت ہوسن رکھوالے
حافظ ناظر خوان تیرے ہوسن باہجھ شماروں — جیہڑے پاک صحیفہ تیرا پڑھسن شوق پیاروں
سبھ اولاد تساڈی ہوسی کہندا حق تعالے — کون تساں نوں اوتر آکھے اوتر جاون والا
ہور اشارہ کوثر اندر کثرت علماں والی — پاک نبی نوں علم تمامی بخش کیتے رب عالی
سارے علم تمامی لغتاں جانن نبی الٰہی — ہر قسماں دی علم لیاقت پاک نبی نوں آہی

جتنا علم رسول اللہ نوں بخشیا اللہ سائیں
جس نوں نام لدنی عالم لکھ پڑھ اجے نا جانے
نواں طریقہ نواں صحیفہ اپنے نال لیایا
کل نبیاں تھیں ودھ کے خوبیاں علموں اوہ لے آیا
اَعْطَیْنٰکَ الْکَوْثَرْ تائیں سند حضور دی پائی
بعد نبی تھیں امت اس دی علم بتیرے پائے
اگلیاں امتاں اندر ہوندا ورلا عالم کوئی
جیکر خبر نہ ہوئی کسے نوں بہتیاں علماں والی
جیکر کدی محمدی مومن بالکل جاہل رہیا
جیکر آپ نہ پڑھیا ہوسی سن سی کسے ٹکانے
طرح طرح دے اس امت نوں بخشے علم الٰہی
جیہڑے علم اساں نہیں اگے اگلیاں لوکاں پائے
جو جو نقص انہاں وچ آہے کر انہاں نکالے
جیوں یونانیاں فارسیاں دے اگلے علم پورانے
علم طبابت علم کتابت ایسا سہل کرائیا
ایویں علم نجوم وغیرہ بہت آسان بنائے
بابجھ انہاں تھیں ہور بتیرے علم دتے ربا ری
جیونکر صرف تے نحو خدا نے علم عطا فرمائے
منطق علم اصول وغیرہ علم قرآن پیارا
علم حقائق علم معارف علم تصوف والا
ہور بتیرے اس امت وچ علم تے ہنر نکالے
کر کے خاص جو اس زمانے آ کر کثرت ہوئی
ایہ سب کثرت علمیں عنایت سرور عالم تائیں
ہور اشارہ کوثر اندر بہتے ملک خزانے
بہت فتح تے بہتی نصرت بہت غنیمتاں آئیاں

ناکسے ہویا ناکسے ہوسی روز قیامت تائیں
کر دتے منسوخ تمامی اگلے دین پورانے
سبھنوں اپنا دین سکھایا اپنا علم چلایا
ظاہر باطن کل علماں دیاں ندیاں آن چلایاں
ہر قسماں دی کثرت تینوں اساں عطا فرمائی
نبیاں وانگوں اس امت دے عالم فاضل ہوئے
اس امت وچ گھر گھر عالم ایہ ترقی ہوئی
اک دو علموں اس امت وچ ورلا ہوسی خالی
انشاء اللہ ہوسی تاں بھی اگلے عالم جیہا
پڑھیاں نال مجالس کر کے علم بتیرا جانے
اگلیاں لوکاں نوں کجھ ہرگز خبر جنہاں دی ناہی
اس امت دیاں عالماں آگے اوہ بھی صاف کرائے
کر تحقیق سو کھالے کیتے علم جو اگلیاں والے
کر دتے آسان تمامی ہر کوئی لکھ پڑھ جانے
جیونکر اگلیاں لوکاں نوں بھی اس دا دل نہ آیا
نبیاں دے علم خدا نے کر کے صاف وکھائے
نویں علوم تے نویں طریقے جگ وچ کیتے جاری
علم بیان تے علم معانی اس امت وچ آئے
علم حدیث فقہ تفسیراں ہر گھر وچ پسارا
ایویں علم فلاسفیاں دا بخشیا حق تعالیٰ
نام نشان نہ جانن جنہاں اگلیاں امتاں ٹالے
علم ہنر تے کسباں والی حد نہ رہ گئی کائی
جس دی امت نوں ایہ درجے بخشے خالق سائیں
جو جو امت حضرت دی نوں کیتے بخش خدا نے
وقت نبی دے بعد نبی دے جو اس امت پایاں

سبھ انعام اکرام نبیؐ نوں ہوئے کثرت پار دوں
چیز کسے دی دنیا اندر کمی نہ ہرگز چھوڑی
روز حشر انعام جو ملسن حد شمار نہ کوئی
جس دن اہل بہشت تمامی کرسن صفاں قطاراں
اتنی صفاں محمدی امت ہوسن اہناں وچ چالے
اتنی کثرت پاک نبیؐ دی جس دن ظاہر ہوسی
جس دن آپ بہلوسن حضرتؐ کوثر حوض کنارے
انا اعطینٰک الکوثر جو رب نے فرمایا
خیر کثیر نمونہ اوہ بھی کوثر حوض پیارا
خیر کثیر ہووے جس اندر خوبیاں بہت دکھاوے
اسے خاطر کوثر رب دا پاک قرآن کہاندا
اسے طور جو کلمہ طیب پاک نبیؐ سرور دا
وچ تفسیر عزیزی ایویں شاہ صاحب فرمایا
کثنیاں ہور ردائیاں ایویں وچ حدیثاں آیاں
جیونکہ اہناں ترین چیزاں وچ آیاں سبھ بھلیاں
رب فرماوے ایسا کوثر بخشیا تیرے تائیں
دنیا وچ بھی کوثر تینوں اساں عطا فرمایا
جہناں تساں نوں ابتر کہیا اوہ کدھ بھاون مینوں
چارے حرف تے تنے نقطے ابتر اندر آئے
وزن برابر حرف برابر نقطیوں فرق نہ کوئی
دو کہیتی رب رحمت غم دی رحمت دے دریاؤں
بحر خوشی دے اندر نقطیوں حضرتؐ تاریاں لیاں
ہر کہنا محبوب اپنے نوں پاک جناب خدائی
پس توں رب اپنے دی خاطر کرم سدے شکرانے
ہر نعمت دی شکر گذاری نال عبادت تھیوے

ہر قسماں دی کثرت حاصل خالق دی سرکاروں
سدا ترقی ہوندی رہسی جنت ڈٹھ دیاں نیسی
اس دن کثرت ظاہر ہوسی جیدوں قیامت ہوئی
تک تسو ویہ کل صفاں تہاسن کہیا شاہ ابراراں
باقی چالی صفاں تمامی دوجیاں امتاں والے
اس دن منگنے کوثر والے جان لوے ہر کوئی
کثرت شان رسول اللہ دا اس دن ٹھاٹھاں مارے
کوثر نام اس حوض نبیؐ دا عام محاورہ آیا
وسعت کنوں کمال نبیؐ دا شان وکھاون ہارا
کہن مفسر اسدے تائیں کوثر کہیا جاوے
بھی بنجوقت نمازاں تائیں کوثر کہیا جاندا
اسنوں بھی فرماون کوثر خیبر مفسر لیایا
بھی یعقوب جو چرخی صاحب اہو بیان لیایا
کلمے تے قرآن نمازاں سب کوثر فرمایاں
ایویں کوثر حوض نبیؐ دے سبھے خوبیاں پایاں
کثرت تہیں جو ظاہر کرسی تیرے شان عطائیں
محشر وچ بھی تیری خاطر کوثر اساں بنایا
ابتر بدلے کوثر بخشیا اساں حضوروں تینوں
کوثر وچ بھی تنے نقطے چار حرف بناسے
اٹھ گیا نقطہ زحمت والا رحمت نازل ہوئی
کثرت نال کیتی رب بارش اپنے فضل عطاؤں
اوہ کانگاں اگ غمدیاں ساگاں دشمن دے سر چایاں
اساں جو تینی بارش فضلوں تیرے اُپر وسائی
پڑھیں نماز جیہا اسدی بخشے جس خزانے
بہت خدا اندر راضی ہووے سجدہ جیدوں کیوے

نعمت عجب نمازاں سجدے شربت شہد پیالے | کوثر تینوں دُدھ لذت جس دی پاون پڑھنے والے
دو تساں شکرانے ہو دن یک بدنی یک مالی | دونویں ادا کریں محبوبا امر کیتا رب عالی
بدنی ایہ جو پاک نبیؐ نوں حکم نماز سنایا | مالی شکر کرن دا بدلے رب وانحر فرمایا
یعنے اساں جو پتراں بدلے کوثر بخشیا تینوں | دے قربانی توں محبوبا بھتا بھا دیں مینوں
بخشے رب فرزند جنہاں نوں رحمت کرم کماوے | کرو عقیقہ حکم انہاں نوں پاک نبیؐ فرماوے
حضرت نوں فرزنداں بدلے کوثر ڈھیا حصوں | رب فرمایا دیہ قربانی نعمت ملی غفوروں
کر شکرانے اس نعمت دے تینوں اساں ودہایا | دشمن تیرا ابتر کیتا کسے نہ لیکھے آیا
ابتر تہیں بھی ابتر اس دی بدتر حالت ہوئی | جس نوں روز قیامت تائیں بھلا نہ کہسی کوئی
نا کوئی اس نوں یاد کریسی کتوں گیا ہو کالا | اول آخر رہے ہمیشہ بول تساڈا بالا
ظاہر باطن نسل تساڈی آتی اسیں ودہاواں | ختم نہ ہوسی محشر تائیں ایڈے فضل کماواں
کل امتاں بھئیں فانی ہوسی تیری امت پیاری | ذکر بیان فضائل تیرے رہن ہمیشہ جاری
نام تیریاں گونجاں پوسن اپر بلند میناراں | دشمن تیرے نوں ہر پاسوں لعنت تے فٹکاراں
منبراں اُپر چڑھکے جتھے لیسن نام اُساڈا | نام اساڈے نال برابر ہوسی نام تساڈا
خطبیاں وعظاں اندر جتھے ذکر حکم سناسن تیرے | نال برابر شامل ہوسن حکم ہمیشہ تیرے
ہر مسجد ہر مجلس جتھے ہوسن ذکر اساڈے | اوتھے نال سنائے جاسن سوہنے بول تساڈے
پچھے وقت نمازاں اندر پڑھن درود تساں نوں | اگے پچھے پڑھن صلواتاں غالب شوق جنہاں نوں
لکھاں خادم دین تیرے دے ہوسن وچ سنیاں | ہو جاسن قربان تساں تھیں عاشق کئی ہزاراں
نام تیرے تہیں صدقے کر کے دولت مال لٹاون | سال بسال مزار تیری دی آن زیارت پاون
ذکر بلند ہمیشہ تیرا ہر ملکیں ہر جائیں | روشن رہسی نام تساڈا روز قیامت تائیں
جاں پھر روز قیامت تینوں کوثر کراں حوالے | دشمن تیرے ابتر جیہڑے وڈہن ہتھ ہو کالے
اس دن اسیں تساں نوں فضلوں ایسا رتبہ کرساں | کوثر سنے تمامی جنت پیش تساڈے کرساں
ہن میں اس کوثر دا تینوں آکھ بیان سناواں | تساں پیالا رحمت دا لا اجر ثواب پاواں

بیان حوض کوثر کا

حوض مبارک پاک نبی دا کوثر نام سداوے | انا اعطینٰک وچہ حیدی خبر خدا فرماوے

جس راتیں محبوب اپنے نوں رب معراج کرایا
حضرت کہیا حوض میرے دا اتنا ہک کنارا
چارے پاسے ایوے جتنے پینڈا چار ماہاں دا
اتنا لمیاں اتنا چوڑا حوض مبارک میرا
سبہ جنت دیاں باغاں اندر ایسا باغ نہ کوئی
دو پرنالے رحمت والے عرش مجید دوں آون
سکن نہیں نکال اوہناندے اندر عمراں ساری
جنت دے وچکار خدا نے اوہ تالاب بنایا
چار چوفیرے باغیچے سوہنے ٹھنڈیاں چھاواں والے
پچھیا جبرائیل وحی تہاں ہیں پاک حبیب سہارے
تاں پھر جبرائیل پیارا ادبوں عرض سنائے
کیا اس راتیں حوض اپنے واڈھا عجب نظارا
دودھوں چٹا شہد دوں مٹھا لذت جلد نہ کوئی
حضرت کہیا ہک گھٹ اس تھیں جو پیوے ہکواری
سونے چاندی برتن اسدے پانی پیون والے
لعل جواہر ہیرے موتی کنکر اس دے سارے
شب معراج رسول اللہ نوں رب ایہ حوض دکھایا
وَلَسَوْفَ یُعْطِیکَ ایہ تینوں خاص عنایت میری
بھر بھر جام محباں تائیں ہتھیں آپ پلاسیں
کرن روایت روز قیامت جاں رب حشر بناوے
کیا مرسل کیا مومن کافر سب حیران کھلوسن
سر پیراں تک سبہ خلقت نوں چڑھن سخت نگھارے
تاں ملیدا سخت نگھارا اسل موافق تھیسی
مقبولاں دے پیر نہ سجن سکے پیر کھلوسن
بعضے مومن گوڈیاں توڑی ہوسن وچہ پسینے

اس راتیں اوہ حوض پیارا اکھیں نال دکھایا
جتنا قدر تھیندے اندر چمکے چلن ہارا
چار تھینیاں اندر اس دا گردا پھریا جاندا
دسیا جبرائیل اسانوں ہے ایہ کوثر تیرا
جس دے اندر کوثر وچوں نہر نہ جاری ہوئی
اوہ دو نہراں کوثر اندر آب حیات وگاون
جتنا ازل ابد دا عرصہ رہن ہمیشہ جاری
چمکن عجب کنارے اسدے پاک نبی فرمایا
موتی قسم نورانی خیمے ڈٹھے حوض دوالے
ہوسن اوہناں خیمیاں اندر کیہڑے لوک پیارے
ایہ سبہ تیریاں حوراں خاطر خیمے رب لوائے
برفوں ٹھنڈا پانی اسدا سوہنا صاف پیارا
مشک عطر کستوری نالوں وددھ اس دی خوشبوئی
کدی پیاس نہ لگے اسنوں ہر گز عمراں ساری
جو انگ ستاریاں چمکن دوروں پیالو پیال پیالے
مٹی اس دی سی کستوری کہیا نبی پیارے
ایہ ہے کوثر تیری خاطر اساں تیار کرایا
محشر اندر شربت اس دا پیوے امت تیری
جاں سبہ امت جنت کھڑسیں توں راضی ہو جاسیں
اس گرمی وچہ سخت پیاسوں خلقت عاجز ہووے
ایسر کافر مشرک سارے تنگ نہایت ہوسن
فرقو فرقی گرمی پاسن مومن کافر سارے
ہر کوئی وچہ نگھارے اپنے مچھلی وانگ تلیسی
بعضے مومن گٹیاں تائیں وچہ نگھارے ہوسن
بعضے ہوسن لک تک تائیں بعضیاں سینے سینے

بعضے عاصی گل گل ہوسن کافر ڈب ڈب مرسن
اُس میدان حشر دے اندر رحمت باہجھ ربانی
سو ویلے رب مومناں کارن رحمت کرم کماوے
حکم اکھوں ملک ربانے جنت دے ول جاون
جیونکر شب معراج نبی نے ڈٹھا پاک نظارا
او سے طور برابر اُس دا زینت زیب تمامی
اوہ کوثر محبوب اپنے نوں کرسی رب حوالے
سبھ نبیاں نوں اوہ اپنے حوض ملن اُس جائی
سبھ تہیں حوض نبی دا عالی صفتاں ، والا
غیر امت دا جو کوئی بندہ حوض میرے ول آوے
جیوں کوئی چھیڑ واوٹھاں والا اپنے اُٹھ چلاوے
ایویں میں بھی حوض اپنے تھیں دوجے لوک ہٹاواں
یاراں عرض کیتا وچہ خدمت یا مقبول گرامی
حضرتؐ کہیا روشن ہوسن منہ متھے پیر اناں دے
نیچے وقت نماز جو پڑھدے وضو سدا کریندے
مشکی گھوڑیاں تھیں جیوں گھوڑا پنج کلیاں سنجانے
تُسی مومن جے پاک نبی دی اُمت تدھ سدانا
جے تدھ ٹول محمدی اندر اُس دن داخل تھینا
باجھ نمازوں متھے اُپر نور نہ ہوسی ، کوئی
بے نمازیلے نوں رہے عاجز ہوسن حشر موکالے
پڑھن نماز نہ دنیا اندر کرے کبر دلیری
جو معلوم ہوسی وچہ اُمت نال نماز نشاناں .
حضرتؐ کہیا حوض اپنے پر پاساں میں سرداری
کرساں حکم اسانڈے جہیڑے تابعدار پیارے
دنیا وچہ جو پاک نبی دا حکم حدیث منا سن

سخت پیاسوں تلخی اُٹھے پانی پانی کر سن
سبھنوں نفسی نفسی ہوسی کون پلاوے پانی
کوثر حوض نبی سرور دا حاضر کیتا جاوے
کوثر حوض اُٹھا کرا دیوں محشر وچہ لیاون
عین برابر حاضر ہوسی اد نویں حوض پیارا
عزت ادبوں بیٹھ نبی دے رکھن ملک گرامی
لے دست ہن کوزے والے بھر بھر درت پیلے
ایہ خوبی کوثر والی نہیں کسے وچہ آئی
خاص محمدی اُمت کارن بخشے حق تعالیٰ
دور ہٹاواں حوض اپنے تھیں پاک نبی فرماوے
جیبڑ اپنے تھیں اُٹھ بیگانے چکے دور لنگھاوے
اپنی پیاری امت تائیں نال پیار پلاواں
کویں پچھاتوں امت اپنی اُس دن تسیں تمامی
خاص نشان ایہ وضو والے ہوسن وچہ انہاں دے
ہوسن منہ متھے پیر انہاں دے دوروں چمک کریندے
کُل اُمتاں وچہ میری امت ایویں لسدی جالے
ناں کر ترک نمازاں کولوں جے کوثر ول جانا
پکڑ نماز محبت یاروں جے تدھ کوثر پینا
ناہیں پیر نورانی ہوسن خبر حدیثوں ہوئی
اُمت وچہ کوئی وڑن نہ دیسی جاسن دور نکالے
روز قیامت حضرتؐ کہسی ایہہ نہیں امت میری
حوض اپنے پر جمع انہاں نوں کرسی شاہ جہاناں
ہوساں میں سردار حشر دا کارن امت ساری
سوہنا ٹھنڈا مٹھا شربت رج رج پیون سارے
سرور عالم آپ انہاں نوں بھر بھر جام پلاسن

بھی مداح جو پاک نبیؐ دی مدح سناون والے
بھی سبھ عاماں مومناں کارن آپ منادی کرن
ہے امید خدا دے فضلوں ہیں ناکارے تائیں
جنتاں کردار جدا ناہیں دنیا وچ فقیرا
چار کناریاں اُپر ہوسن چارے یار پیارے
نال صحاباں دلیاں لوکاں ہوسی بغض جنہاندا
ایہہ سبھ ہیرپاں یاراں نائیں گالیں دیون والے
نبیؐ کہیا کجھ قوماں میں ول آون حوض کنارے
پھر وچکار اتہاندے میرے پردہ ڈالیا جاوے
ایہہ نہیں تیری امت اندر لوڑے بدعت والے
چھوڑ طریقہ سنت تیرا پکڑی بدعت بھاری
میں پھر ایسیاں لوکاں تائیں بول کہاں پھٹکاراں
کرے نصیب نہ کوثر اللہ بدعتیاں دے تائیں
بدعت شرکوں پاک جو ہوسن مومن اد گنہارے
اُس دن شان حبیبؐ اپنے دی خالق پاک دکھاسی
حوض کنارے ٹھاٹھاں مارے رحمت رب اکبر دی
وکھرا میلا حوض کوثر دا اک آون اک جاون
جھکھ لگے تا خاک زمیں دی مومن منہ وچ پاسن
حضرتؐ کہیا مومناں کارن ایسی رحمت ہوسی
اوہ مہمانی جنتیاں دی خالق پاک پکاوے
اوہو زمین نزاماں ہوسی کارن بے فرماناں
ایہہ سبھ خاطر پاک نبیؐ دی رحمت فضل عطائیں
سارے وعدے پورے کرسی فضلوں خالق باری
دلپذیر شان جلال نبیؐ دا جو ہمیشہ سارے
اُس دے حوض مبارک دوچوں منگ کے پیون پانی

ہر عاشق نوں دیسن حضرت ہتھیں آپ پیالے
اد گنہار پلید پیر جے بھی رحمت فضلوں ترسن
دیسی آپ اجازت خیریں اوہ کوثر دا سائیں
اج پیالہ کوثر والا پی کے ویکھ پسندیرا
ہور اصحاب تے ولی پیارے ساقی بنسن سارے
حضرت کہسن دور ہٹاؤ کجھ نہیں حق انہاں دا
ایسے طور شرابی بھنگی جاسن دور نکالے
لیسن پچھان اوہو مینوں میں بھی لوک پچھان اوہ سارے
میں کہساں ایہہ امت میری مندوں خدا فرماوے
کیا جانے توں تیرے پچھے جو راہ انہاں نکالے
اُلٹ حدیثوں کیتے انہاں نویں طریقے جاری
جنہاں اساڈا دین وگاڑیا دور کرو مرداراں۔
کافر ہور منافق مشرک سبھ محروم بلائیں
بعد شفاعت پاک نبیؐ دی آہیون گے سارے
جلدوں پیالے کوثر والے امت نوں ورتا ہی
ساری امت رحمت پاوے پاک نبیؐ سرور دی
جنہاں پیاس ہووے اس حوضوں شربت پی پی آون
وانگ سنجیری لذت دیسی نال محبت کھاسن
روٹی وانگ زمین تمامی اس دن پک کھلوسی۔
ڈاڈھی مٹھی پولی روٹی کھاندیاں لذت آوے
اوہو دھرتی مومناں کارن کم دیسی پکواناں
اوہ وعدہ ولسوف والا بخشیا جس دے تائیں
سینیاں وچ ہوسی اس دن حضرت نوں دلداری
اُس دن جھنڈے ہیٹھ کھلوسن سبھ مقبول پیارے
سبھ تھیں وددھ کے حضرت اُپر ہوسی نظر ربانی

جو انعام اکرام تمامی عزت ستے وڈیایاں
سب نبیاں تھیں حضرت کارن ہوسن دن ہوایاں

ہو انعام شفاعت والا جو وعدہ سرکاری
اوہ بھی اس دن حضرت کارن بخش کرے گا باری

ذکر شفاعت کبریٰ

کرن روایت محشر اندر ایسی دہشت ہوسی
کیا مرسل کیا دوجی خلقت ہر کوئی چپ کھلوسی

کرن کلام نہ طاقت ہوسی ہرگز کسے بشر نوں
کون سوال شفاعت والا کرے خدا اکبر نوں

دہشتناک آواز اسماؤں کڑکاں مار ڈراوے
ادھر دل گرمی محشر والی تن من پھوک جلاوے

ایسے طور حیرانی اندر دو سے سال وہاون
آخر لوک اکٹھے ہوون صفاں بنایاں جاون

ہر پیغمبر امت اپنی اپنے کول کھلارے
کرن صلاحیں آپس اندر رل مل بندے سارے

حضرت کیہا ایسا مجمع کرے خداوند باری
جیکر یک کوئی دسن لگے ویکھے خلقت ساری

جیکر یک بلاون والا کر آواز بلاوے
ساری خلقت سنے آوازہ پاک نبیؐ فرماوے

اس مجمع وچ یک دوجے نوں آکھن لوک تمامی
بھیجو کوئی شفاعت والا پیش جناب گرامی

ہو اج ساری خلقت کارن عرض کرے سرکارے
اس مصیبت سختی وچوں مت رب پار اتارے

آدم عیسیٰ تا علیہ تائیں جو جو مرسل نامی
حضرت نوح خلیل پیارا موسیٰ نبی گرامی

سب سرداراں دے ول خلقت جاسی وارو واری
پکڑ دواج مصیبت اندر پکڑا ہی خلق وچاری

کرن سوال تمامیاں اگے سب نبیاں ول جا دن
کرو شفاعت کرو شفاعت عرض بول سناون

کل پیغمبر نفسی نفسی بول سناون ڈردے
جان اپنی بن ایسی کیدی نہیں سفارش کردے

کیا طاقت اج پیش عدالت عرض سوال سناواں
شکر کراں جے قہر اہول اپنا آپ بچاواں

اتنا خوف نہایت سبھنوں ہوسی رب اکبر دا
وچ دربار شفاعت کارن کوئی نہ جاسی ڈردا

آخر حضرت پاک نبیؐ ول دوڑن بندے سارے
کرن سوال اکٹھے ہو کے پیش حبیب پیارے

یا حضرت تسیں ختم رسولاں نبیاں دے وڈیائی
اول آخر اُپر تساڈے رب بخشش فرمائی

کرو شفاعت ساڈے کارن خالق دی سرکاری
پکڑے ڈاڈھی سختی اندر عاجز لوک وچارے

لا امیداں پاس تساڈے آئی خلقت ساری
وچ میدان قیامت والے اج تیہوں سرداری

کرم کرو سب خلقت اُتے پایا مقبول تعالےٰ
کوئی نہیں اج تساڈے باجھوں ہور شفاعت والا

چھوڑ کھلوسن ایتھاں نبیاں جتنے نبیؐ تمامی
کل رتاں دا بھار اُٹھاوے پاک حبیب گرامی

انہد شفاعت کبریٰ آکھن پیش جناب اُٹھے
کل خلایق کارن کھلسی رحمت شاہنشاہے

سخت عذاب سمندر محشر ٹھاٹھاں جلدوں مرلیسی
ایس جہاز شفاعت دیو چہ سبھنوں آپ بٹھاسن
اگوں ہور شفاعت ہوسی کارن اہل ایماناں
جدوں شفاعت کبریٰ کارن حضرت کرن تیاری
دوست ساڈا آون لگا دچہ دربار شہانے
کر اسوار لیا دیں ادہوں دوست ساڈے تائیں
سن کر حکم جناب الٰہوں جبرائیل حقانی
زین سنہری موتیاں والی جھل ہل کردی نوری
پاک پوشاک مبارک نوری حضرت نوں پہناوے
تن تن پاک حبیب خدا دا کرسی جدوں سواری
سوہنی وار بہشتاں والی آوے فضل کرم دی
نال ہوا خوشبوئی جھوٹے خلقت سمت عالی
دیکھ حیران ہووے سب خلقت شان رسول تعالے
کتنے ہور ملائک ہوسن اردل وچہ دوالے
دین صفت رسول اللہ دی جو پیغمبر سارے
اگے ہک مکان نورانی عالی صفتاں والا
نام اُس دا محمود پیارا بہت مبارک لمبا
نوری کرسی پاک نبیؐ نوں ملسی اوس مکانے
ہوسی عرش معلے اُپر ذات خدا اکبر دی
سوہنی بیٹھک پاک نبیؐ دی سبھنوں نظر آوے
آکھن عجب مکان معلی پاک نبیؐ نوں دیسیا
جو پیغمبر اگلے پچھلے ہور خلائق ساری
تاں پھر آپ جناب الٰہی پاک جمال دکھاوے
سجدے اندر کرسن حضرت ایسیاں حمد ثنائیں
کر کر صفتاں سرور عالم ایسی لذت پاون

جنے جہاناں سرور عالم بیڑا پار کریسی
قہر عذاب قیامت دے تھیں لوک خلاصی پاسن
دوزخ جنت حکم سناسی جس دم رب جہاناں
جبرائیل فرشتے تائیں حکم کرے رب باری
لے کر پہنچ براق شتابی پیش حبیب یگانے
نوری خلعت سوہنا جوڑا کر عزت پہنائیں
حاضر کرے براق بہشتی بھی خلعت نورانی
اوسے طور لگام رکاباں چمکاں دسن دردوں
عجب عمامہ نور شمامہ ٹیکا لٹک دکھاوے
شوکت شان رسول اللہ دا دیکھے خلقت ساری
ہور اچیرا کرے چنگیرا شملہ شان محمدیؐ
بہت پیارے لوے جھولا کرے جھالر چمکے والی
جبرائیل جہناں دا گھوڑا اگوں پکڑن ۔ والا
وانگ نقیباں اگے اگے دوڑن ہین والے
ایویں حضرت شوکت شانوں جا پہنچن سارے
خاص حبیب اپنے دی خاطر سرجیا حق تعالیٰ
جس دا وچہ کلام اللہ دے رب وعدہ فرمایا
وانگ وزیراں بیٹھن حضرت وچہ دربار ربانے
نال عرش دے تلویں پاسے بیٹھک اس سرور دی
ساری خلقت اکھیں ویکھے صفتاں لکھ لسانوے
کوئی نہیں اج حضور خدا دے نبی محمدؐ جیہا
سب تعریفاں پاک نبیؐ دیاں لوں لوں وردا ری
ویکھ شتابی سرور عالم سر سجدے وچہ پاوے
جہڑیاں کسے نہ کیتیاں اگے اول آخر تائیں
ست دن رہسن سجدے اندر بہت خلق نوں بھاون

جد محبوبؐ حبیب اپنے نوں عرض سناون جاوے
بول سوال کرے سرکارے پاک حبیبؐ گرامی
معلم تینوں میں جس خاطر سجدے وچہ پایا
دن جانے جیوں خلقت تیری محشر وچہ ڈولائی
حکم ہووے توں جا محبوبا ایں بھی مڑدن آول
عملاں موجب بُرے دلیاں سبھنوں آن اتبائیں
جنہوں توں بخشانا چاہیں میں اُنہوں بخشیساں
لکھاں عاصی جنت جاسن نال محالے تیرے
سو حقتہ اج رحمت ساڈی فضلوں ظاہر ہوسی
بہت عنایت تیری خاطر اج آمادہ ہوئی
سن خوشخبراں سرور عالم طرف زمیں دی آون
ہتے شتابی محشر اندر آپ خداوند آسی
کرسی آپ عدالت آکے کل خلقت دا سائیں
ایہ گل سن کر سب لوکاں نوں بہت لگن وے ہرواساں
ایسی شفاعتوں مومن بندے بہت سہولت پاون
عاصیاں نوں بھی آس فضل دی حرص دلاں وچہ لئے
آخر بھاری عظمت باروں رب تشریف لیاسی
جتھے ہے ہن بیت مقدس پاک مقام نورانی
ہوسی شروع عدالت جس دم خالق دی سرکارے
جتنے عمل تمام خلائق کرسی وچہ جہانے
ہر بندے نوں نامہ اپنا کرسی رب حوالے
سبھے ہتھ پروانے ملسن اہل ایماناں تائیں
دفتر عملاں سبھے ہتھ وچہ ہون نصیب جہانوں
ایہہ کھبیاں ہتھاں والے جو بد قسمت ہوسن
شروع حساب ہووے جس ویلے عدل ترازو دھرسن

جو اس ویلے لذت آوے کون بیان سناوے
یا رب جتنے وعدے تیرے برحق ہیں تمامی
کجھ نہیں مخفی علم تیرے تھیں ہرگز بار خدایا
کجھ نہیں حاجت دسن والی پیش جناب ربانی
کل حساب کتاب خلق دا اوتھے آن موکاواں
کراں قبول شفاعت تیری آکھے خالق سائیں
جو منگیں سو دیساں تینوں راضی اج کریساں
نال تیرے اج پورے ہوسن سبھے وعدے میرے
بیشک اج شفاعت تیری داغ دلاں دے دھوسی
رکھ تسلی اے محبوبا فکر نہ کر توں کوئی
دین تسلی لوکاں تائیں خوش فرمان سناون
عملاں موجب ہر بندے دا فیصلہ کیتا جاسی
فضلوں جنت بخش کریسی نیکاں لوکاں تائیں
اوگنہار پئے تد جیہے بھی کرن فضل دیاں آساں
دور ہووے گھبراہٹ بہتی آس فضل دی لاون
ہر کوئی آکھے رب اساڈا ہن آوے کے آوے
محشر اندر پاک خدا دا عرش وچھایا جاسی
اس جاگہ تے عرش الٰہی لیاون ملک حقانی
داکمہ وزیراں سرور عالم ہوسن وچہ دربارے
اُس دن سارے حاضر ہوسن عملاں دے پروانے
آپو اپنے ملسن سبھ نوں دفتر عملاں والے
کھبے ہتھ منافق کافر پکڑن بری ادائیں
پڑھ پڑھ دسن لوکاں تائیں ہوسی خوشی تنہانوں
حاضر دیکھ لوکاں اپنے جد پڑھسن تاں دسن
چنگے مندے عمل تمامی وزن فرشتے کرسن

بندے دے دکھو دکھڑے رب ایمان تولاوے
دنیا اندر آخر سب تہیں آیا نبی پیارا
وقت حساباں اُمت اپنی حضرت جدوں لیاسن
اس ویلے بھی پاک نبی دا شرم خدا فرماوے
جنہاں ہوں حساب نہ ہوسی نہ اوہ عمل تولاسن
جنہاں کرے حساب خدا اوہ بہت آسانی پاروں
جنہاں اُپر ہوسی اس دن ایسی نظر کرم دی
ظاہر کرے نہ عیب انہاندے کر اپنی ستاری
یک وچ جاوے اوگنہارے جس دم حاضر ہوسن
تا یک چھوٹا پرچہ کاغذ کڈھے حق تعالے
وہ پرچہ جد نیکیاں اندر خالق پاک رکھاوے
دیکھ حیران ہووے سب خلقت ایہ کیا حکمت ہوئی
ایہ کلمہ اس دنیا اندر نال اخلاص الائیا
جنھیاں لوکاں دے جدا ہویں دفتر وزن کریں
اس چٹھی وچ لکھیا ہوسی پاک درود نبی دا
نیکیاں تھیں جد بدیاں ودھن حضرت کرم کماون
ودھ جاسی پھر نیکی پلہ بدیاں دے طوماروں
بدیاں نالوں ودھ جنہاندیاں نیکیاں اس دن ہویاں
ایہ سب لوک بہشتی ہوسن جنت جاون والے
جنہاں نوں رب جنت دیسی رحمت اپنی ولوں
نال ایمان اُمید جنہاں نوں رحمت بخش کرم دی
کرن روایت یک عاصی نوں حاضر جدوں لیاون
لے چلن جد دوزخ اس نوں ایسے ملک سیاہی
رب فرماوے پچھو اس تھیں کیا ایہ مطلب کریندا
پچھن جدوں فرشتے اس تھیں کرسی عرض نمانا

سب تھیں اوّل اُمت اپنی پاک حبیب لیاوے
روز قیامت اوّل سب تہیں درجے پاون بھارا
کول کھلو کر کل اُمت دا آپ حساب کراسن
سخت حساباں اُمت اس دی کر کر فضل بچاوے
برکت حب رسول اللہ دی فضلوں جنت جاسن
جنہوں کہن حساب یسیرا رحمت فضل ہزاروں
بدیاں کے زیادہ پاوے نال لحاظ محمدی
تھوڑے عملوں جنت بخشے فضلوں خالق باری
جد اوہ عمل تولاون لگن بدیاں ودھ کھلوسن
جس دے اندر لکھیا ہوسی کلمہ حضرت والا
بدیاں دیاں پہاڑاں نالوں بھار زیادہ پاوے
رب کہے میں عمل کسے دا ضائع کراں نہ کوئی
رکھیا اساں امانت کر کے اج اسدے کم آئیا
سرور عالم اپنے کولوں چٹھی یک کڈھیسن
دنیا وچ جو پڑھسی بندہ کر کے صاف عقیدا
اوہ چٹھی سردار دو عالم نیکی طرف رکھاسن
اتنی برکت اس چٹھی وچ ہوسی بار ہزاروں
یا پھر جنہاں برابر ہویاں بدیاں اتے نکویاں
کوئی عذاب جہنم والا نا رب پاک وکھاوے
فضل اُمیدوں بخشش والے وں فضلاں دے دربار دوں
او گنہاراں نوں رب فضلوں دیسی ساتھ محمدی
دوزخ حکم کرے رب اسنوں پکڑ چالان کراون
جاندا مڑ مڑ مگروں تکے طرف جناب الٰہی
کیوں ایہ مڑ مڑ مگروں تکدا آکھ کی اونہہ طلبیندا
کیہڑی طلب غریباں تائیں حق ہاں فضل بہاناں

سُن داساں ہیں روز قیامت لوکن جدوں ویراں
کراں اُڈیک او رحمت ربدی میں ول کیوں نہیں آنی
ایہہ گل سُن کر اس عاجز دی شرم خداوں آوے
بجھ ملیسی اس رستے اندر رحمت پاک آکھوں
ڈیساد ربہ کسے نوں بخشے حق تعالیٰ
ظاہر باطن مولا اُد پر یک یقین جنہاں نوں
ہکناں دے دل رحمت ربدی آپے پھیرا پاوے
ہوسی حکم جہنم والا جنہاں نمانیاں تائیں
طرح طرح پر ہوگ شفاعت پاک نبی سرور دی
اوّل جیہڑی شفاعت کبریٰ جیہنے آکھ سنائی
وڈی ایہہ شفاعت ہوسی کارن خلقت ساری
دوجا وقت حساب کتاباں بولن جدوں سزائیں
پھیس مسنگل پیریں سنگل جکڑے نال زنجیراں
کرے شفاعت سرور عالم پیش حضور ربانے
کرسی حکم جناب اپنی ہتھیں فضلاں والا سائیں
کئی ہزاراں عاصی ایویں حضرت موڑ لیاون
اس موقعہ تے ہور بھی ہوسن کئی شفاعت والے
جتنے سب مقبول خدا دے نیکو کار پیارے
بھی جو صالح عمل کسے دے مومن دا سی کرسن
کرے قرآن مجید شفاعت حج زکوٰۃ ثنائیں
تیجا کرن شفاعت حضرت عیسیٰ لوکاں کارن
جنہاں گھتن دوزخ اندر حبس دم تک ربانے
بھیجے حکم خداوند عالم اپنے فضل کمالوں
کڈھو جلدی انہاں دے سنگل بخشے اساں بیچارے
سن کر حکم اتارن سنگل ملک عذاباں والے

رحمت ربدی ملسی مگروں اُو گنہاراں تائیں
ڈھونڈاں ساتھ اسے دا مگروں ہور امید نہ کائی
دیوے بخش نمانے تائیں رحمت ساتھ بنا دے
دوزخ دیول جاندے تائیں موڑ لیاوے راہوں
سر کوئی نہیں برابر ہوندا کامل صدقاں والا
بیشک اس دن رحمت ربدی ہلّ آن تنہاں نوں
ہکناں تائیں نال شفاعت جنت بخشیا جاوے
کرے شفاعت آپ انہاں دی کل امت دا سائیں
سب منظور کرے رب فضلوں خاطر خیر بشر دی
جس ہتھیں ہول قیامت والا ہولا کرے الٰہی
دور کرے رب محشر والی دہشت ہیبت والی
دوزخ دیول نہ چلاسی رب گناہیاں تائیں
روڑھے جاون دوزخ دیول کتنے لوک اسیراں
یارب فضلوں بخشے جاون ایہہ گنہگار سمانے
جا دُخیر بن موڑ لیاؤ دوزخ جاندیاں تائیں
سنگل بیڑیاں دور کراون مولا تہیں بخشاون
نبی ولی تے صالح نیکے عالم فاضل نالے
آپو آپنیاں یاراں کارن کرن شفاعت سارے
شکلاں بن کے حاضر ہوون سبہ شفاعت کرسن
شافع ہو بخشاوے روزہ دوست اپنے تائیں
آہر کنارے دوزخ والے جا کے جدوں کہلارن
پہنچ پوے سردار دو عالم جا کر اوس تکانے
چھوڑ دیوے ایہہ قیدی سارے دوزخ وچہ نہ ڈالو
واپس دیوے حضرت تائیں ایہہ سب او گنہارے
امن سلامت پاک نبی نوں ہوسن سبہ حوالے

جس عاصی نوں کرے شفاعت پاک رسول پیارا
جس دا نام محمد احمد اوہ بھی بخشیا جاوے
اتنا قدر لحاظ نبی دا ہوسی اُس سرکارے
جس دے نام مبارک کولوں شرم خداوند کردا
صد افسوس جو دنیا اندر ایسے نام رکھاون
نام محمد احمد ہووے بچیاں لے فرمائی
ماں پیو نیک جنہاں دے ہوندے چنگے نام رکھاوے
بیٹا جدوں جوانی چڑھدا پکڑے بریاں کاراں
بدی کریندیاں عقل نہ آوے میں کیہا نام اداں
بیشک رب عزیز نہایت ڈاڈھی غیرت والا
جے اوہ رحم کرن تے آوے سب گناہ بخشیندا
خود مختار ہمیشہ مولا اسنوں منع نہ کوئی
شرم کرے تا بخشے اللہ اسم محمد پاروں
جیکر اس دن پچھے اللہ کیوں ایہ فعل کمایا
اس ویلے پھر مولا اگے کون جواب سناسی
رکھن آس شفاعت جیہڑی کر کر کفر دلیری
دنیا اندر بدعت شرکوں جنہاں نا کنڈ ولائی
منہ دا کلمہ کم نہ آوے جے سو وار الاوے
اینویں جو کوئی مومن ہو کے تاں بھی ٹرے بریائیاں
رکھ امید شفاعت والی کوڑیاں حرصاں لاون
جل بل بدن ہوون جد کولے دوزخ وچ انگیاراں
کر کر بدیاں مورکھ دل وچ بیٹھن ایہ احساں
ایسے آس شفاعت اُپر نیکی طرف نہ آون
رکھن بہت امیداں لمیاں آپے رب بخشیسی
روز نماز نماں سندی اُسنوں لوڑ نہ کائی

رب فرماسی تیری خاطر بخشیا اوگنہارا
دوزخ دے سول بھیجن کولوں شرم خدا فرماوے
صدقہ نام حبیب اپنے دا رب بخشے چھٹکارے
نوں کجھ شرم نہ رکھیں اس دا داوہ قرا نامردا
پھر بریاں تھیں باز نہ آون ناموں شرماون
ہو بے شرم اُٹھاون سر تے بدکاراں شیطانی
مت اس ناموں بیٹا ساڈا ادب کرے شرماوے
بیشرماں نوں شرم کوئی جنہاں خدادیاں ماراں
مت بے شرمی پاروں دوزخ دہریاں چا دلاں
ہنی ولی سب حرتر کنبن پیش جناب تعالیٰ
قہر کریندے تا ولیاں تائیں دوزخ دھک گھلیندا
کوئی نہیں اس نوں آکھن والا ایہ کی حکم کیتو ای
عدل کرے تا پکڑ جلاوے بندے دی بچیاری
ایسا سوہنا نام رکھا کے کیوں نا ہیں شرمایا
بفرمان رسول اللہ دے بہتیرا آن چھوڑاسنی
پیش عدالت کہن اوہ بھی اوہ نہیں اُمت میری
کرسن اس دن کنڈ انہاں تھیں پاک حبیب خدا ای
حد تک جدوں نہ حجوں تو ڑے دوزخ ڈکیا جاوے
تو یہ باجھوں جو مر جاون پاون مُڑے سزایاں
دوزخ قیداں ہو گن باجھوں کدی نہ جنت جاون
مدت پچھوں سرور عالم لین انہاں یاں ساراں
ویلوں اسیں شفاعت پاساں دوزخ وچ جاساں
کر کے ترک نمازاں روزے اُمت نبی سداون
آپے سانوں پیدا کیتا آپے لاج رکھیسی
ہے اوہ بخشنہار قدیمی بولن کر دڑیائی

کنڈھی ہوسی آپ اسانوں پاک رسول تعالے
آ ہو بھائی دم دم جس دی کریئے بے فرمانی
کھا کھا جس دی نعمت دائم کیتی نمک حرامی
کیوں نہ کرین شفاعت حضرت کر بہتی دلجوئی
ایہہ سبھ کوڑی حرص انہاں نوں کوڑے وہم خیالاں
جس تھیں عمل نہ تھیے جاسن پیش جناب تعالیٰ
اوہ بھی کوئی ہزاراں وچوں جو مقبول پیارا
جیکر ہر کوئی عملاں باہجوں ایویں بخشیا جاندا
کیوں مڑ مڑ پیغمبر اپنے گھلدا خالق باری
جیکر چنگے عمل کرن دی حاجت ناہیں کائی
کیوں رب دوزخ جنت دونویں دکھو دکھ بنائے
کیوں رب مڑ مڑ حکم سناوے جو بد عمل کماسی
نیکوکاراں فرمانداراں ملسن جنت جائیں
برحق حکم خدا دے سارے جو کجھ اس فرمائیا
جاہل پیر مریداں تائیں جو نہیں من دیندے
کجھ نہیں لوڑ نماز تساں نوں جو جو طالب ساڈے
جھوٹھ کہن بلوانے عاجز کجھ نہیں خبر انہاں نوں
روز قیامت جدوں خدا ول حاضر کیتے جاسن
سبھے تھیں دل پیر ہوراں نوں جد لگیاں سمجھ کرڑیاں
پکڑ فرشتے دہاڑ مریداں پیراں نال رلاون
اس ویلے کوئی ہدات نہ تھیسے ناکوئی آن چھوڑاوے
پہلوں پکڑے پیر ہوراں نوں پھیر مرید سنبھالے
رب پناہ دیوے جو اس دم ہوسن حال انہاندے
دنیا اندر حکم الٰہی جو نہیں سچ منا ندے
نیکاں عملاں والیاں لوکاں جدوں مراتب پائے

کرسی آپ شفاعت ساڈی ہنیاں لاجاں والا
کویں نراج رکھیسی آپے صدقے ایمانی
کویں نہ اوہ بخشیسی آپے ظلم فساد تمامی
نک دے وال برابر جس دا حکم نہ جاتا کوئی
مشکل بچنا دوزخ کولوں باہجوں نیک اعمالاں
ایسا مومن ہوسی اس دن کوئی نصیباں والا
باہجہ حسابوں رحمت جس دا کرسی پار اُتارا
مڑ مڑ صالح عمل کمانے بھیوں اللہ فرماندا
کیوں احکام قرآن کتاباں جگ وچ ہویاں جاری
دستو پھر ایہہ کتھوں ہوئی نیکی تے بریائی
بخشش اتے عذاب الٰہی کس دے کارن آئے
جے نا تائب ہو کر موبا دوزخ دہر یا جاسی
رحمت کولوں دور دور کرساں تائب لوکاں تائیں
بیشک سن کے رحمت پاسی جس نے عمل کمایا
اسیں چھوڑ اساں روز قیامت لاقاں بیٹھ مریدے
کجھ کے ل لواج موکالے ضامن اسیں تساڈے
پکڑ لئی جد بانہہ اساڈی پھر کیا خوف تسانوں
یاد نہ رہن مرید نمانے ضامنیاں بھل جاسن
لعنت کرن مرید تمامی جھہاں باہیں پھڑیاں
وچہ زنجیراں زرڑ اکھٹے ڈہرکاں بنھ چلاون
نال تواضع دوزخ اگوں ملن شتابی آوے
جھم جھم آون یارا ساڈے اگ مچاون والے
دوزخ اندر بھکھے وچے نوں جاسن لعنت پاندے
روز قیامت حضرت کہن اسیں نہیں بخشاندے
اندے عملے پچھتاسن کیوں نہ عمل کمائے

بیٹی نوں فرمان سُنادے پاک رسُول پیارا
کریں نہ مول بھروسا ایں ہاں پیغمبر دی جائی
بیٹی اپنی نوں جاں حضرت ایہ فرمان سُنایا
کون خدا نہیں ڈاڈھا جیہڑا باجھوں حکم ربانے
کون زور آور پاک نبیؐ تھیں شوخی شان وکھاوے
بیشک ہے رب بخشن ہارا شافع نبیؐ پیارا
حضرت کہیا دوں چیزاں وچہ رب ایمان بنایا
اوّل ایہ جو قہر الٰہوں ھر دم ہر دم ڈرنا
ہر حالت وچہ کرنی اُس دی پوری فرمانداری
دوجا اُس دی بخشش والی رکھنی آس مدامی
اپنی طرفوں کوشش کر کے چنگے عمل کمانے
اتنا خوف عذابوں ہووے راوی ذکر لیاوے
ہکو بندہ دوزخ کارن پکڑے حق تعالےٰ
ایہو اُس دیاں فضلاں اُپر اتنی آس رکھیوے
ہکو بندہ کل خلقت تھیں جنت اندر جاوے
اتنا خوف عذابوں ہووے اتنی آس صوابوں
جیکر نرا عذاب الٰہوں ڈر ڈر مرے نمانا
یا پھر نریاں فضلاں اُپر بخشش آس لگاوے
دوہیں گلیں ایمان کسے دا مول نہ کامل تھیوے
اکثر لوکاں ایس زمانے رب دا خوف بُھلایا
جیکر نیکی طرف انہاں نوں کرے نصیحت کوئی
بیکا وہ بخشنہارا الٰہی نام غفار سدا وے
اہو بھائی بیشک مولا ہے غفار تعالےٰ
بخشش دیوے تائب منّی اُس دی کر رحمت بخشیسی
کر غفاری بخشے اللہ تائب لوکاں تائیں

چنگے عمل کماویں بیٹی جے چاہیں چھٹکارا
عملاں باجھوں مُول کسے دی ہوئی نہیں رہائی
دستو اس تھیں بہتر کیہڑا ایہو رگھرا آیا
وڑ جاسی وچہ جنت آپے ایویں زور دھنگانے
دھکے نال شفاعت جیہڑا حضرت کنوں کراوے
ایپر باجھ ایمان کسے دا نہیں پار اوتارا
مومن ہوسی انہاں دوہاں تے جس نے عمل کمایا
اُس دی بیفرمانی والا کم نہ کوئی کرنا
جس گلوں اوہ راضی ہووے کرے نہ مول قبائی
بے امید نہ اُسدے فضلوں ہونا عمر تمامی
خوف عذابوں آس فضلوں دونویں کم نبھانے
جے رب روز قیامت سبھنوں جنت حکم سناوے
ایویں جانے میں اوہ ہوساں دوزخ جاون والا
جیکر اُس دن خلقت ساری دوزخ وچہ پکڑیوے
کرے یقین جو میں اوہ ہوساں جنہوں جنت آوے
تا اوہ پورا مومن ہووے پاوے فضل جنابوں
بخشش دی کجھ آس رکھے یاد نہ فضل ربانا
عملاں دی پرواہ نہ رکھی رب دا قہر بھلاوے
دونویں تول برابر رکھے مومن تدوں گنیوے
چھوڑ لکھیاں فضلاں اُپر زور زیادہ پائیا
بول جواب سناون لوں اُس فضل دی ہوتی
بخشے صدقہ نام اپنے دا آپے فضل کماوے
پر جبار قہار بھی اوہو قہروں پکڑن والا
پیچھے قہروں پکڑن لگا کیہڑا ہتھ رکھیسی
جیہڑے چنگے عمل کماون پاون نیک جزائیں

وَاِنِّیْ لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدٰی ۝

اور میں ضرور بخشنے والا ہوں اس کو جو تائب ہوا اور ایمان لایا اور عمل کئے اچھے پھر وہ ہدایت پر رہا (پ ۱۶ ع ۱۳)

رب کہے میں بخشاں اونوں جو توبہ ول آوے ۔ مومن ہو کر کرے نکویاں نیک ہدایت پاوے
کتنیاں شرطاں اس آیت وچ بخشش کا آن آیاں ۔ اول کرے گناہوں توبہ چھوڑے سب برائیاں
آس ہتھیں بعد ایمان لیاوے چنگے عمل کماوے ۔ پھر اوہ سدھے راہ پر ہووے تاں بخشائش پاوے
اوہ جیہڑے مردیاں توڑی توبہ طرف نہ آئے ۔ تاں پھر مومن مسلم ہو کے چنگے عمل کمائے
رب فرماوے ایسے مومن جو توبہ بن مرسن ۔ ہوسی سخت عذاب انہاں توں حال دوہائیاں کرسن
اوہ جبار قہار الٰہی بھی غفار سداوے ۔ دونویں صفتاں منّیں جیہڑا اوہ ایمان لیائے
جیکر صفت غفاری تک کے نہیں قہاریوں ڈردا ۔ ایسا مومن کدی نہ پاوے قرب خدا اکبر دا
جیونکر صفت غفاری والی سب سچے وچ آئی ۔ ایویں صفت رزاقی والی رب اپنی فرمائی
میں رازق میں پالن ہارا میں سب خلقت پالاں ۔ سب جیہڑاں نوں روزی دیوں پل پل وچ سنبھالاں
ہر کوئی جانے روزی ساڈی ربّے ذمے ہوئی ۔ ایہہ کسب تجارت محنت چھوڑ نہ بہندا کوئی
ایہو مثال خداوند عالم ہے غفار تعالےٰ ۔ ایہہ عمل وسیلہ رکھیا بخشش اپنی والا
فضل ایہو جو نیکی کرکے رکھے آس فضل دی ۔ طلب نہ کرے خدا تھیں جنت خاطر کسے عمل دی
جے لکھ برساں عمل کماوے دم دم شکر الاوے ۔ جد تک رب قبول نہ پاوے کدی نہ جنت جاوے
عمل کرے تاں نال ہمیشہ منگے فضل ربانا ۔ جیکر اس دا فضل نہ ہویا سبھ کجھ اوگت جانا
فضل ایہو جو عمل اساڈے متھے اُپر نہ مارے ۔ روز قیامت بدعملاں وچ نہ رب پاک کہلاوے
فضل ایہو جد عملاں والا دفتر کھولیا جاوے ۔ نیکاں پاکاں لوکاں اندر رسول ساڈی آوے
فضل ایہو جو بخشے سانوں اپنا قرب کمالاں ۔ دور نہ کرے جناب اپنی تھیں برکت نیک اعمالاں
عملاں نال زیادہ ہووے قرب سچی سرکاروں ۔ رب رسول بناون دوست نیکاں عملاں یاراں ول
بس پسند برا ہو جاتوں بھی دوست رب نبی دا ۔ عملاں باہجوں جنت جانا گھر نہیں خالہ جی دا
نال شفاعت دوزخ کولوں انہوں رب بچاسی ۔ وقت حساباں سرور عالم جینوں آپ چھوڑاسی
ایہہ اوہ کوئی کرماں والے ہوسن اوگن ہارے ۔ دوزخ وچ نہ ڈگن دیتے جیہڑے نبی پیارے
نہیں تاں اکثر عاجز ایسے ہوسن سخت گناہیں ۔ کتنی مدت دوزخ اندر رہن مرید آہیں
مدت بعد شفاعت انہاں پاکسی نبی فرماسن ۔ دوزخ تھیں کڈھا اوگن ہارے جنت وچ پہنچاسن

چوتھی قسم شفاعت ایہو ہوگ نصیب تنہاتوں
جتنا قدر سزا کسے دی خالق پاک بولاوے
فرق فرق سزائیں ہوسن موجب قدر گناہاں
ہکناں نوں ہک ساعت کارن رب دوزخ وچ ڈالے
ہکناں تائیں ہکو دن دی ملے سزا درگاہوں
ہکناں تائیں سو سو برساں دوزخ وچ دیہاون
ہکناں کولوں اگ دوزخ دی ادب کرے شرماوے
جیوں گلزار خلیل اللہ دی اگ چخہ دی ہوئی
ہکناں پیراں گٹیاں توڑی اگ چخہ دی ساڑے
ہکناں آتش لک لک تائیں ہکناں سینے تائیں
ایہہ سب مومن مسلم ہوون او گنہار وچارے
کافر مشرک دوزخ اندر سڑسن سدا ہمو کالے
کفروں شرکوں پاک جو ہوسن اہل سن انت رہایاں
پاکاں لوکاں کارن دوزخ نہیں خدا فرمایا
ہک ذرہ بھی نور ایمانوں ہوسی وچ جنہاں دے
اوہ پہلوں کتنی مدت جالن دکھ سزائیں

جیہاں لئے دوزخ اندر بھیجے رب جنہاں نوں
اتنی مدت کارن انہوں دوزخ ڈالیا جاوے
فرق فرقی آتش اندر ساڑن دوزخ بھاہاں
ایہہ ادہ بھی ساعت ایسی نار رب پاک وکھالے
ہکناں ہفتے سال مہینے دوزخ قہر الٰہوں
ہکناں اٹھ ہزاراں سالاں سخت سزائیں دن
جے کسے عیبوں دوزخ ڈکن آتش سرد ہو جاوے
تریا تنہا توں آتش دوزخ دکھ نہ دیسی کوئی
ہکناں گوڈیاں پٹاں تائیں ہوسن اگ واڑے
بعضے عاجز گل تائیں پاون سخت سزائیں
قدر گناہاں بھوگ سزائیں نت ملن چھٹکارے
کدی نہ چھٹسن قہر عذابوں عمر سزائیں والے
اہل ایماناں کارن دائم نہیں سزائیں ہویاں
بے ایماناں کارن رب نے جنت نہیں بنایا
دوزخ وچوں کڈھن حضرت پھڑکے ہتھ انہاندے
چھڑکی کدی نصیب شفاعت ہوگ انہاندے تائیں

احوال دوزخ و دوزخیاں

کیا کجھ عرض کراں جو ہوسن دوزخیاں دے حالے
جتنا ذکر قیامت والا سب اس دے وچ آیا
ہن اتھے گنجائش ناہیں جے سب ذکر سنائیں
تھوڑا اقدر عذاب جنہاں نوں جد دوزخ اندر آوے
بہت آپ عذاب جنہاں نوں ہوسی اس دی حد نہ کائی
ایسی تتی اگ خدا نے دوزخ اندر گھتی
ہک ذرہ اس آتش وچوں دنیا اندر آئیا

وچ کتاب احوال قیامت دے کھول حوالے
جنت دوزخ حال تمامی کر تفصیل سنایا
جس نوں شوق زیادہ ہووے ویکھے اوسدے تائیں
پیراں تلے آتش ہووے سر دا مغز جلا دے
تھوڑے بہت تمام عذابوں بخشش منگنی آئی
دنیا والی آتش تائیوں سترے حصے تتی
ستر پانی دھو کر پہلوں اس دا جوش گھٹایا

جے کر سنڑ وار نہ اس نوں خالق پاک دھواندا
رتی وار اوہ پھل آتش دا پانی وچ بجھایا
جیکر اک چنگاری دوزخ دنیا اندر آوے
پنجو سالاں رستے تائیں دوزخ کڑک سنیوے
گندی بو جو دوزخ اندر راوی ذکر لیاوے
اس موری تھیں دنیا اندر جے آوے بدبوئی
جے ہک سنگل دوزخ والا اوپر پہاڑ رکھیوے
برقنداز فرشتے دوزخ سخت مزاجاں والے
وڈے قد پہاڑاں وانگوں اچے لمے بھارے
بے ترسی بے رحمی والا ہجو سبق پکائیا
دنیا وچہ کوئی دوزخ والا جے ہک پھوک چلاوے
گندرف قیم نہایت گندی دوزخیاندے ہالے
جے ہک کپڑا دوزخیاں دا دنیا اندر آوے
تھوہر ضریع عذاباں والے ملن انہاں نوں کھانے
زخماں وچوں پیپاں وگن نہراں ہوون جاری
اوہناں جیلے سپ ہووے نگے ڈاہڈھیاں سراں ڈالے
دوزخ وچہ اوہ سپ انھوں ڈنگن وڈھ وڈھ کھاون
ہیوں ہور ہزار طرح دے سخت عذاب سزائیں
کافر مشرک دوزخ اندر رہا دن سخت خواری
انویں جے کوئی شخص کسے نوں ناحق خون کریسی
جو کوئی عار جوایاں یا دوی صیاں پنیاں مارے
انویں جو کوئی نال ارادے مومن مارے کوئی
قاتل تے مقتول سولاں دوویں دوزخ جاسن
جو کوئی منہ تھیں مندا بولے کسے پیغمبر تائیں
انویں جو کوئی دل دے اندر رکھے بغض اٹھاندا

دودوں مرے لوک تمامی نیڑے کوئی نہ جاندا
تا اوہ درتن لائق ہویا لوکاں دے کم آئیا
مشرق مغرب سیک اسدے تھیں ایہ خلقت جلجاوے
اتنی دوردوں گرمی پہنچے تے بدبو آپھنیوے
جے ہک سوئی چھیک برابر موری کھولی جاوے
تٹ ہو کرے تمامی خلقت جھل نہ سکے کوئی
اوسے وقت پہاڑ تمامی گل کے آہا تھیوے
ڈاڈھیاں کوجھیاں شکلاں والے رب نہ کدی دکھاوے
سنن نہ ہرگز کوک کسیدی ہو کوئی ڈاہیں مارے
رحمت ترس انہاندے لوں ہیں خدا نے پایا
گرمی اسدی تھیں سب خلقت سڑ کے سواہ ہو جاوے
وانگ باروت جہنانے تائیں جیہڑے اگ ڈہنگانے
گرمی تے بو اس دی تھیں سب خلقت مر جاوے
جتنا کھاون رجن ناہیں ہر دم بھکھے بھانے
لہو پیپ جو جلدی بلدی پیون نال خواری
بچھواں جیڈے بچھوں کالے ڈڈے ڈنگ نکالے
چالی سالاں پیڑ نہ جاوے جے کو ہک دا ڈنگ چلاون
عملاں موجب بدلے ملسن دوزخیاندے تائیں
کدی نہ چھٹن قہر عذابوں نت سزائیں جاری
دوزخ وچہ خداوند اسنوں سخت سزائیں دیسی
خونیاں نال برابر اوہ بھی دکھ اٹھائے کھاوے
دائم دوزخ اسدے کارن خبر قرآنوں ہوئی۔
دوویں سخت عذاب اٹھاسن کدی نجات نہ پاسن
یار اصحاباں برا الاوے پاوے سخت سزائیں
ڈیری بنیاں اصحاباں دا رہسی دھکے کھاندا

جو کوئی دلوں حدیث بنا کے حضرتؐ طرف لگاوے
لوکاں نوں جو وعظ سناوے آپ نہ عمل کریندا
اینویں جو کوئی فتنہ پاوے اوہ بھی جیبہ کٹاوے
جیہڑے عالم دنیا اندر حق چھپاون والے
جیہڑے سست نمازاں اندر ویل مقام انہاندا
اینویں جیہڑے سود کردیاں ودھ تہمت بنھ مارن
کرے زنا جو دنیا اندر سخت سزائیں پاوے
جیہڑے لوک شراباں پیون توبہ طرف نہ آون
مومن ہو کر مومن سندا جو کوئی گلہ سناوے
جھوٹھے جو بہتان بناوے یا جو جھوٹھ الاندا
اوڈے پیسے گل کسے دی سنے جو پردیوالی
جیہڑے جھوٹھ گواہیاں دیون لگن نال بہاناں
لوکاں دے جو مال چراون کھاون حق بگانے
ستر ہزار فرشتہ ہوسی اک اک جو ردوالے
مال یتیماں کھاون والے پیٹ بھرن انگیاراں
مال غریباں لٹن کولوں جیہڑے لوک نہ ڈردے
اینویں ہور تمامی ظالم ڈاڈھے دکھ اٹھاسن
جیہڑے مال زکوٰۃ نہ دیون شوم بخیل ہوکالے
وانگ لوہاراں دوزخ اندر اوہا مال تپاون
اوہا مال خداوند عالم گنجا سپ بناوے
میں اوہ تیرا مال پیارا جو تدھ اندر دبریا
اج میں تینوں کھاون آیا ڈنگاں ہاں سے سارے
اینویں جمعہ جماعت کولوں جیہڑے تارک ہوئے
جو کوئی کسے مصیبت اندر پٹے دین الاوے
اینویں راگ سرود تماشے کیتے جنہاں پیارے

مقمعًا فی اثناءِ لگانا دوزخ اندر پاوے
اگن جیبہ فرشتے اسدی سے بے سزائیں بیند[illegible]
نال زبان شرارت کر کے جو دو شخص لڑا وے
دوزخ اندر پان انہاں نوں آتش دے کر[illegible]
آتش والی جنگل وڈا ڈونگھا سپاں کوہاند[illegible]
اسی ویل عذاب لگاتا ہوگ انہاں دیکار[illegible]
لگبت زنجیر نیکچوں اسنوں الٹا ٹنگیا جاوے در[illegible]
دوزخیاں دی پیپ انہاں نوں دوزخ وچہ پلاو[illegible]
گندے ماس کھواون اسنوں چکیں دڈھ دڈھ کھاو[illegible]
آتش گرداں نال فرشتے چیرن دات انہاند[illegible]
سکہ گال کناں وچہ اسنوں پاون دہر کٹھیا ل[illegible]
اتوں مارن گرز فرشتے وسن وانگ ودانال[illegible]
ٹھگ فریبی سبہ اکٹھے ہوسن بندی خانے
وانگ جلاداں سخت عذابوں جھلن محنتن دا[illegible]
اندر باہر اگ بلاوے اوتوں پوسن مارا ل[illegible]
بیٹیاں اندر سپ انہوں میں مارن ڈنگ قہر د[illegible]
مرد ہوکے جو سونا پاون اوہ بھی دوزخ جاسن[illegible]
اوہا مال انہاں نوں ہوسن ساڑن جھلن وا[illegible]
لال ہودی جدا آتش دا انگوں داغ انہاں نوں لاو[illegible]
وانچھوں پکڑے مالک تائیں تے اسنوں فرما[illegible]
آکہ غریباں تے مسکیناں تینوں خرچ نہ کر[illegible]
تاں اس وقت زکوٰتوں تارک ور وڈا ہیں پا[illegible]
قہر عذاب انہاں دے کارن بہت آمادہ ہو[illegible]
لقیاں وانگوں ہونگ انہاں دی دوزخ وچوں آ[illegible]
سنے تماشہ دوزخ اندر سٹرن جلدوں نیچا[illegible]

جو عاجزاں اُتے ظلم کماوے دُکھ دیوے ہمسایاں
جو کوئی اپنیاں خویشاں نالوں خوشی انگ تروڑے
جو لٹیند غریب کسے نوں شیخی شان دکھاوے
ایویں جو کوئی شرع مخالف ریتاں رسماں کردے
جو حکم قرآن حدیث نہ منّن کردے اپنا بھانا
ایویں ہور جو گندے مندے بُریاں عملاں والے
دوزخ دے ست طبقے ہوون ہکدوجے تے تلے
نام جہنم پہلا طبقہ سبھ تھیں اُوپر والا
ڈونگھا بہت تتاون ایہ بھی باہر حد کمالوں
وچیاں طبقیاں اندر رہسن دوجیاں متاں والے
اوگنہار محمدی اُمت اس وچ رہسن سارے
پھر ایہ طبقہ بعد اینہاں تھیں رہ جاسی سبھ خالی
رحمت والی سردار دو عالم نال کمال پیاراں
ہکو واری جد پل دوزخ تھیں امت پار لنگھاون
جو مقبول خدا دے بندے نیکو کار پیارے
بعضے مومن پل دوزخ تھیں بجلی وانگ سدھاون
بعضے وانگ سواراں لنگھن تیز قدم رفتاراں
جیہڑے مومن پیدل لنگھن نیکو کار پیارے
جیوں جیوں یار آشنا کسے دا پچھے ہوسی کوئی
کرن اُڈیکاں مومن سارے کارن مومن یاراں
جنت دے دروازے اگے حضرت آپ کھلوسن
باقی جیہڑے دوزخ ڈگسن شامت عمل گناہاں
بعضیاں تائیں اوسے ویلے دوزخ کنوں کڈھاون
جیہڑے مومن دوزخ وچوں نکلن اوگنہارے
منہ دی ٹکڑی صحیح سلامت رکھے خالق سائیں

ایویں جو کوئی کھٹے کردار بدا حکم سنایاں
ایویں جو کوئی ذات وڈاوے کوڑیاں نسباں جوڑے
فخر تکبر چادر کر کے ناحق پیا ڈراوے
کرن فضولی مرنے پرنے رب تھیں مول ڈرادے
ایہ سب لوک عذاباں لائق دوزخ وچ ٹکانا
رب جنہاں نوں دوزخ ڈالے پاون دکھ کشالے
آتلے نالوں تلویں اندر سخت عذاب دسالے
اُس دے وچ محمدی اُمت کھٹے بلتیالے
ایہ نرم عذاب اس دوجے ہوسی دوجیاں نالوں
کافر مشرک اس طبقے وچ پٹ کوئی ڈالے
آخر نال شفاعت حضرت ہوسن پار اُتارے
اُمت اپنی جنت گھرسی جدا اُمت دا والی
کرن تلاشاں دوزخ وچوں بھالن اوگنہاراں
جیہڑے بچن جہنم ناروں جنت وچ پہنچاون
بھی ہو وقت حساباں پہنچن جنت گھرسن سارے
بعضے وانگ ہوا دے لنگھن جلدی نظر نہ آون
بعضے عاجز ہولی ہولی وانگ پیادیاں ہاراں
یار کھلو کے پچھلیاں کارن کرن اُڈیکاں سارے
یا پھر جلدے خویش کسے نوں دیر زیادہ ہوئی
بھی سرور عالم کرن اُڈیکاں کارن تابعداراں
وچ میدان اوہ اگلے پچھلے سبھ اکٹھے ہوسن
نال شفاعت سرور عالم ملے نجات تنہاں
بعضیاں کارن جنت وچوں پھیر دوبارہ آون
جیہڑے باہجوں بدن اینہاں دے سڑ بل جاسن سارے
تا جو جلد پچھانن حضرت اُمت اپنی تائیں

جس ویلے اوہ دوزخ وچوں عاصی باہر آون
نہر حیات اک ٹھنڈا چشمہ سب اس دے وچ نہاون

صاف ہوون سبھ تن انہاندے چمکن چند مثالاں
فرقو فرقی ہوسن سارے صاحب حسن جمالاں

اس تھیں پچھے رل مل سارے طرف بہشتاں جاون
سرور عالم آپ انہاں نوں جنت وچ پہنچاون

دخول جنت امت محمدیہ و تعریف جنت

جنت وچ جیوں داخل ہوسن مومن شوکت شانوں
کسنوں طاقت فضل ربانے کرے بیان زبانوں

کرن تیاری حد جنت دی سرور دوہاں جہاناں
استقبالوں حاضر ہوون حوراں تے غلماناں

عجب پوشاکاں زینت ناکاں جنت کنوں لیاون
ہار سنگار بہشتاں والے مومناں نوں پہناون

سوہنے کنگن ہر مومن دیں موتیاں نگاں والے
سوہنے عجب لباس دوالے ریشم قسم دوشالے

پہن کھلوون مومن جس دم زینت والے بانے
عجب سواریاں حاضر ہوون کرسن ملک ربانے

جدا جدا ہر مومن کارن پیڑ براق لیاون
رفرف تخت ہوائی سوہنا حضرت بیٹھ ٹکاون

کرے سواری رفرف اُپر پاک حبیب یگانہ
ٹہریاں تے حسنین شہزادے زینت زیب شہانہ

سبھ تھیں اگے تخت نبی دا چلے وچ ہوائی
اہل البیت اصحاباں یاراں چڑھ چنڈول مگر بنائی

وچ عماریاں نور سنگاریاں حرم رسول گرامی
ہودیاں اندر کرن سواری مومن زناں تمامی

اُپر براقاں زینت ناکاں مرد تمامی جاندے
شوکت شانوں جنت جاون ڈول محمد پاندے

حضرت کہیا پہلا ٹولا جو جنت دل جاسن
وانگ بدر دے مکھ انہاندے سوہنی چمک تہاسن

اس تھیں پچھے ہوسن جیہڑے دوجے ٹول سواراں
وانگ ستاریاں نور انہاندا حسن کڈھی چمکاراں

فرقو فرقی ہوسن ایویں ٹولے اہل ایماناں
لبسی نور مبارک سبھنوں حسب مراتب شاناں

کل امتاں تھیں امت احمد شان زیادہ پاوے
جو دیکھے قربانی ہووے صدقے صدقے جاوے

کئی اسودیاں مگر نبی دے سبھن صفاں قطاراں
جیوں جیوں جنت نیڑے آوے بولن حمد ہزاراں

کئی ہزار نورانی جھنڈے جھلن وانگ نشاناں
کئی ہزار نقیب نورانی خاطر شاہ جہاناں

کئی ہزاراں نوری ڈیراں ٹیکی جنت والے
اڈدوں سر پر سایہ کرسن بولیاں بولن نالے

اسرافیل داؤد نبی نوں کہسی حق تعالے
داؤد راگ پیارے اگے ساڈیاں حمداں والا

تا اوہ دوویں بدل کراؤں حمد الٰہی گاون
سن سن مست ہوون سب مومن ایسا رنگ بناون

خوش آواز داؤد نبی نوں جیہیں عنایت ہوئی
ساری دنیا اندر ایسا خوش آواز نہ کوئی

جدوں زبور کتاب خدا دی پڑھدے کرکے شوق پیاروں
اڈدے پنکھی رکن کھلو کے پتھر موم ہو جاون
آدمیاں وچہ خوش آوازوں جیوں داؤد پیارا
دوہاں نوں رب حدوں باہر بخشی خوش الحانی
ہر نعمت محبوب اپنے دی خاطر رب بنائی
بولن راگ جدوں اوہ دوویں کتنے رنگ بناون
سب چیزاں سردار نبیؐ نوں کہن مبارک بادی
کل پیغمبر آسے پاسے ہوسن شاہ نبیاںؐ دے
اُمت اپنی نوں جد حضرت جنت پاس لیاون
بعد اسلاموں کہن تساڈوں خوشیاں اج ہزاراں
اتنے طور پیاریاں حوراں بھج بھج دین دوہایاں
اہل ایمان ہودن سب راضی بولن حمد ادائے
آٹھ بہشت اٹھے دروازے سوہنے باجھ شماراں
ہر دروازہ اتنا چوڑا پاک نبیؐ فرمایا
یا پھر مکے بصرے[2] تائیں جتنا فاصلہ بھائی
ہر درجے دے وکھو وکھرے تخت بنائے جاسن
اپنے اپنے نام تے درجے سب تختاں پر ہوسن
جس درجے دا پاس کسینوں بخشش ہووے کلوں
سبھنیں اول اُمت اپنی حضرت داخل کرسن
کل جنت دی پاک نبیؐ نوں کرسی اسدن شاہی
اعلیٰ ادنیٰ ہوسن جو جو مومن درجیاں والے

جلدے پانی ٹھہر کھلودن ادب محبت پاروں
ہل پہاڑ پڑھن تسبیحاں سن کر جنبش کھاون
اسے طور فرشتیاں اندر اسرافیل سہارا
جنت وڑدیاں راگ سناون پیش حبیب حقانی
اُس دن خوش آواز دوہاں دا لذت کری سوائی
کرسی عرش تمام فرشتے سن سن جھوٹے کھاون
ہر ہر طرفوں چھم چھم برسے رحمت پاک خدا دی
سارے اُمتاں ویکھن دلوں شان محمدؐ باندے
دیکھ فرشتے جنت والے بول سلام سناون
جیتیاں رب نصیب تساڈوں دائم موج بہاراں
جم جم آون سوہنیاں جنہاں جیو آیاں جیو آیاں
پڑھ بسم اللہ کھولن حضرت جنت دے دروازے
سبھ دروازے اپنے ہتھیں کھولن شاہ ابراراں
شہر حجر[1] تے مکے اندر جتنا پینڈا آیا
اڈے اوہ دروازے چوڑے قسم نبیؐ فرمائی
جدا جدا ہر مومن تائیں پاس دلائے جاسن
سبھ دیاں تختاں ویکھن کارن حضرت آپ کھلوسن
اُس درجے وچہ حضرت کسنوں داخل کرن پیاردل
اُس نہیں تکے وچیاں اُتھاں رحمت فضلوں ترسن
سب نوں آپ دلاوے درجے پاک رسول الٰہی
حسب مراتب کرسن سبھنوں باغ مکان حوالے

۱؎ حجر ایک شہر کا نام ہے جہاں کے کھجوڑے ٹھنڈے مشہور ہیں۔ حجر کے نام پر کئی ایک چھوٹے چھوٹے گاؤں بھی ہیں مگر بڑا شہر حجر وہ ہے جس کا دوجا نام قصبہ یمانہ بھی ہے۔ اور حدیث شریف میں یہی مراد ہے اور ایک موضع یمن میں بھی حجر کے نام پر ہے۔

۲؎ بصرے میں ایک شہر ہے اور بصرہ جو کہ بغداد شریف کے علاقہ میں ہے۔ اوہ وہ شہر ہے۔ اس کی نسبت بصری ہے۔ جیسا کہ حسن بصری یا رابعہ بصری۔ اور اس شہر بصری کی نسبت بصروی کی جاتی ہے۔ منہ۔

اپنا گھر جو جنت اندر پاک نبیؐ سرور دا
کل جنت تحقیق علیٰ جنت ہے فردوس پیارا
بھی اصحابؓ رسول اللہ دے ہور انصار پیارے
نور کنوں اوہ جنت سارا خالق پاک بنایا
اک اک محل عجائب ایسا صفت نہ کیتی جاوے
ہر محلاں دیاں صحناں اگے سوہنیاں خوش گلزاراں
تخت سنہری باغاں اندر ہر ہر جگہ وچھائے
جس خیمے وچ سرور عالم زینت تکیہ ،، لاون
کئی ہزاراں خدمتگاراں سوہنیاں خوش رخساراں
طوبیٰ رکھ نبیؐ دے گھر وچ خالق پاک بنایا
جے نتلے برساں گھوڑا کوئی تیز سوار بھجاوے
کرن روایت طوبیٰ اندر سب نعمتاں بے پایاں
جتنے سوہنے رنگ تمامی سبھ اس دے وچ آئے
ہر قسماں خوشبویاں آون ہر قسماں دے میوے
پھلاں اسدیاں وچوں نکلن کپڑے ہنج بنائے
عجب پوشاکاں زینت ناکاں ہر ہر قسم خوراکاں
مڈھ اس دے تھیں سوہنیاں مٹھیاں نہراں رب چلائیں
ہر قسماں دے راگ سناوے لیندا جد دن جھولائے
سوہنے پتر ٹلیاں وانگوں کھڑکن نال ادائیں
سونے تھیں ودھ چمک وکھاوے اسدی ہر ہک ڈالی
پاک نبیؐ دے گھر تحقیق سدا مڈھ مبارک چلیا
ایہو ہیں ہور درخت عجائب ہوسن کئی ہزاراں
قسموں قسم مکان عجائب ملسن ہر یک تائیں
ہالوہو سنی تھیں کرن روایت مسلم اتے بخاری
جنت دے وچ مومناں کارن خیمے رب بنائے

اوکی مکان بہشتاں والا لیں نہ اس دی کردا
اس دے وچ محبوب اپنے دا کرسی رب اتارا
جتنے دوست پاک نبیؐ دے اس وچ رہسن سارے
وہ تسو محل حبیب اپنے دا اس وچ رب بنایا
جو جو نعمت وچ انہاں دے انت شمار نہ آوے
وچ گلزاراں سوہنیاں نہراں میوے قسم ہزاراں
موتی قسم نورانی تھمبو چار چوفیر لگائے
شیشے دا انگوں چار چوفیریں لوک نظارہ پاون
ہکر طرح پیالے بھرن دوالے خاطر شاہ ابراراں
جنت دے وچ شاخاں اسدیاں گھر گھر کرسن سایا
ختم نہ ہووے سایہ اس دا پاک نبیؐ فرماوے
جنتیاں خوبیاں جنت والیاں سبھ اسدے وچ آیاں
اک اک ڈالی کرماں والی کتنے رنگ وکھائے
جو کجھ طلب کرے کوئی اس تھیں اوہا شتابی دیوے
زیور زینت ہر ہر چیزوں گھر گھر وچ پہنچائے
سوہنیاں حوراں زیور بھریاں بخشے مومن پاکاں
شیریں لذت ہر قسماں دی گھر گھر دیون آیاں
گھر وچ بیٹھے سنن بہشتی اس دے بول پیارے
واجیاں وانگ سرود نکالن شاخاں ہر ہر جائیں
ہر ہر قسم جناور بیٹھی بولن پالو پالی ،،
گھر گھر پہنچن شاخاں اس دیاں جنت سارا ملیا
جنتیاں دے محلاں اگے ہر طرفے گلزاراں
قدر موافق خیمے سبھنوں بخشے خالق سائیں
صلے اللہ علیہ وسلم کہیا نبی غفاری
موتی قسم ہووں اوہ خیمے پاک نبیؐ فرمائے

اِک اِک موتی تھیں اوہ ہوسی اِک اِک خیمہ عالی
رہسن انہاں خیماں اندر ٹبر گل زنانے
ہر مومن دیاں بیویاں کارن جگہ علیحدہ ہوئی
دو دو بیویاں آدم جنسوں ملسن ہر یک تائیں
ایسے نازک بدن انہاندے پاک نبی فرماوے
باجھ انہاں تھیں ملسن سبھنوں کتنیاں کتنیاں حوراں
جس دن تھیں اوہ پیدا ہویاں پاک خدا فرمایا
سب کنواریاں حسن سنگاریاں نوروں رب اوپایاں
جس دن فضلوں کھولی اللہ قسمت جنتیاں دی
جنتیاں بیویاں بخش کسینوں رب کریسی شکرزیں
بہت پیار محبت الفت سب دے دل وچ ہوئی
کرن مجالس آپس اندر رل مل مومن سارے
جنت وچ بازار بھی ہوسن پاک نبی فرماون
خوشبودار ہوا پربت دی سیگے وچ بازاراں
مست کرے اوہ وا پربت دی حسن بہار لیاوے
جدوں گھراں توں واپس آون بیویاں کہن انہاں نوں
خاوند آکھن قسم خدا دی تساں بھی جوبن پائے
ایویں ہر ہر نعمت جنت دم دم دونی تھیوے
ہر قسماں دے زیور ہوون ہر ہر قسم پوشاکاں
ہر قسماندے میوے ڈالے ہر قسماں گلزاراں
ہر ہر قسم مکان عجائب سوہنے بالا خانے
ہر ہر قسم غلام تے خادم خدمت کرنے والے
ہر قسماں دی طاقت قوت ہوسی ہر یک تائیں
ہر قسماں سواریاں ہوون چلن وانگ ہوائی
ہر ہر قسم درختاں اُپر جانوراں دیاں ڈاراں

سٹھ سٹھ میلاں اُچے ہوسن وچوں ہوسن خالی
صحبت عیش اوڈاون کارن دھرے خلوت خانے
خلوت اندر ہکدوجے نوں ویکھ نہ سکے کوئی
حوراں تھیں دو حسن جنہاندا میں کیا صفت سنائیں
چمڑے وچوں گوشت ہڈیاں ہر شے نظری آوے
بہت پاکیزہ صفت جنہاندی منہ روشن پُر نوروں
لیا کوئی نہ مرد انہاں نوں کسے نہ ہتھ لگائیا
امن سلامت مومناں کارن جنت وچ ٹکایاں
آپو اپنے خاوند جاکے مانن سیج انہاندی
کرن گذارہ آپس اندر رل مل شوق پیاروں
جنت اندر ہک دوجے دا بغض نہ رکھے کوئی
گلیاندے وچ پھردے دسن بانکے ڈول پیارے
روز جمعہ دے رل مل مومن سیر بازاریں جاون
منہ سر معطر ہوون کپڑے خوشبو داراں
اگے نالوں کتنے حصے روپ انوپ ودھاوے
قسم خدا دی اگے نالوں دوناں حسن تساں نوں
ساڈے ویکھے حسن تساڈے ہوگئے دون سوائے
کوئی نہیں ایسی نعمت جیہڑی جنت وچ نہ تھیوے
ہر قسماندے شربت شیرے ہر ہر قسم خوراکاں
ہر قسماں دیاں سوہنیاں چھاواں نہراں باغ بہاراں
ہر قسماں دے بستر تکیے فرش فروش شہانے
ہر قسماندیاں خدمتگاراں کرسی رب حوالے
صحبت عیشوں کدی نہ تھکن جو سب مرد نسائیں
جیہڑے کسے دی جنت اندر کمی نہ ہوسی کائی
تھُک نہ بلغم گوشت آون حاجت نہیں نکالاں

جس کھانے دی دل دے اندر خواہش کرسی کوئی
کجھ تکلیف نہ کرنی پوسی ہرگز جنتیاں نوں
جتنا خرچ کرے کوئی مومن کھاوے موج اُڈاوے
جنت اندر جنتیاں لئی ہوسی سدا جوانی
سٹھ گز اُچا ہر مومن دا ہوسی قد بیارا
ہر بولی تھیں عربی بولی لگن بہت پیاری
غائط بول نہ حاجت ہوسی مول کسیدے تائیں
گندی وا نہ ظاہر ہووے کجھ بدہضمی بارول
جیکر کدی پسینہ آوے ہووے خوشبو داراں
وقت جماع دے خارج ہووے اک سوہنی خوشبوئی
چاروں طرف خوشی دیاں موجاں جتول کرن نظاراں
کرن روایت جنتیاں دا جو دم آوے جاوے
ایسی نعمت جنت والی بخش حضوروں ہوئی
جد جنت وچہ داخل ہوسن مومن رب دے پیارے
ہر یک نعمت ویکھن جس دم ہودن خوشی سوائے
جیکر کدی نہ آپ اساں نوں سدھے رستے لاندا
بیشک سچ اساڈی طرفے آئے نبی ربانے
سچ ہوئے اوہ دعدے سارے جو انہاں فرمائے
شکر خدا دا اساں انہاں دی پکڑی تابعداری
جنہاں انہاں دے حکم نہ منے نبیاں نوں جھٹلایا
آپس اندر جدوں بہشتی کرن لگن گفتاراں
اوّل آخر ہون انہاں دے ایہو سلام دعائیں
کرن روایت ہو در عالم جد جنت وچہ جاسن
لگسن باہجھ اُمت دے دل شفقت کرم کماون
ویکھ نہایت فکر دلیوچہ کرسن شاہ ابراراں

ہر یک تیار شتابی آپے حاضر ہوسی کوئی
ہر نعمت ہر چیز آمادہ آپے ملے تنہا نوں
وچہ خزانے جنتیاں دے ہرگز کمی نہ آوے
کدی نہ ہا پا آوے ناہیں نا کوئی تغیر آنی
سوہنا حضرت یوسف وانگوں ٹول بہشتی سارا
ایہو بولی جنت اندر بولے خلقت ساری
نا کوئی ہور غلاظت ایسی تھک کھنگار بلائیں
ہوسن ہضم تمامی کھانے خوشبودار ڈکاروں
عنبر تے کستوری وانگوں کہیا شاہ ابراراں
اُسدے باہجوں دوطرفاں تھیں چیز نہ نکلے کوئی
باہجھ تکلف نکلن آپے تسبیحاں تکبیراں
ہر ہر سانس شکر تسبیحاں تے الحمد الاوے
حمد شکر تسبیحاں باہجوں سانس آوے کوئی
آون نظر بہشتاں والے سوہنے محل چبارے
کہن خدا نوں حمد تمامی جس ایہ راہ دکھائے
ایہ جنت ایہ باغ بہاراں ساں نوں کون وکھاندا
دنیا اندر سب اساں نوں دسے جہاں ٹکانے
اج اوہ حال تمامی ساں نوں اکھیں رب وکھائے
کیتی رب نصیب اساں نوں جنت برخورداری
قہر خدا نوں اج انہاں نوں دوزخ رب دکایا
یا جد ملن وچھڑن لگن ٹول پیاریاں یاراں
نال خوشی دے بول سناون ربوں حمد ثنائیں
جدا جدا ہر امت تائیں باغ مکان دلاسن
جو تھا حصہ امت ہوسی دوجیاں اُمتاں نالوں
ہسوں پاسوں امت اپنی ڈھونڈن نال پیاراں

پچھن پھیر فرشتیاں کولوں دسو ساڈے تائیں
کرسن عرض فرشتے اگوں یا محبوب الٰہی
بھی حضرت جبرئیل فرشتہ زت جنابوں آوے
یا محبوب تساڈی امت سڑدی وچ عذاباں
بدن اہناندے آتش اندر سڑ بل ہوئے کولے
دوزخ دے وچ کوکاں مارن کرکر یاد تساڈوں
سن کر حال اہناندا حضرتؐ چھم چھم نیر چلاون
کرن دعائیں سجدے اندر امت بخش خدایا
سجدے ہتھیں سر چا محبوبا کر دوزخ ول پھیرا
جیہڑا قدر بھی وچ جنہاندے نور ہووے ایماں نوں
سن فرمان شتابی حضرتؐ دوزخ دیول جاون
کرسن حکم اہناں نوں حضرتؐ آکر اگ کنارے
تا پھر جیہڑے جیوں دوزخ اندر ہوسن خویش تہاڈے
کرن تاکیداں سرور عالم تھیں فرشتیاں تائیں
تا پھر سن کر حکم فرشتے زت اہناں نوں بھالن
جیہڑا قدر ایمان جنہاندا ذرا کل رہن جد سارے
او تھے آکے نہاون دھوون ہو چمکن بدن نورانی
پہن پوشاکاں جنت اندر آون کر اسواری
ایپرا ہے محمدی امت تھوڑی آوے
پچھن حال فرشتیاں کولوں حضرت پھیر دوبارا
کہن فرشتے کیا کجھ دساں یا مقبول ربانے
وچ عذاباں سڑ سڑ ہوون جیہڑے حال اہناندے
کیا کجھ عرض کراں اوہ جیہڑے حال ونہایاں پاندے
آکھن ڈٹھے رحیم ساڈے آپے شاہ بناندے
دنیا وچ بھی سب لوکاں تے شفقت سے کماندے

دوزخ وچ کجھ امت ساڈی باقی ہے کہ ناہیں
لبھے تساڈی امت بہتی دوزخ اندر آہی
دوجھیاں اندر ایک بہتی نوں آکر حال سناوے
اوگنہار کرن فریاداں اندر حال خراباں
چہریاں تھیں وہ معلم ہوون ہین محمدی لوکے
احمد احمد کرن پکاراں طوطیاں اہناں نوں
نال محبت رو کر دردوں سجدے اندر آون
حکم ہووے منظور اساڈوں جو سوہنے فرمایا
بہاں نکال عذاباں وچوں جو کوئی امتی تیرا
کڈھ لو جلکے دوزخ وچوں بخشیا اساں تہانوں
کئی ہزار مصالح بنڈے اپنے نال لیاون
یاد کر وہن خویش قبیلے دوست یار پیارے
آپو آپ تباون سارے نام نشان اہناندے
کڈھ ہو اہناں نشاناں والے جیہڑے لوک گناہیں
جیوں جیوں لبھن دوزخ وچوں باہر پکڑ نکالن
سب نوں حضرت لیکر آون نہر حیات کنارے
دھو ہوون سبھ ساڑے والے فضل کنوں رحمانی
کرن ملاحظہ سرور عالم امت اپنی پیاری
دوجے لوک زیادہ ہوسن یاد کی خبر لیاوے
ہے کوئی ساڈی امت وچوں دوزخ اجے وچلا
اجے ہزاراں دوزخ اندر اوگنہار کمانے
بُرے حال دوزخ والے ذکر نہ کیتے جاندے
کر کر یاد تساں نوں حضرتؐ روندے تے کرلاندے
رب رحیم پیارا کہیا حق جنہاندے
محشر وچ بھی لا کہیاں عاصی ہے اوہ بخشاندے

دوزخ وچ بھی کتنے عاصی اگر رب کڈھاندے
دتے کون انہاں نوں جاکے جالے دردمنداندے
سبھلے امتی جنت اندر موجاں پھرن اوڈاندے
نال شفاعت دیہہ لوکاں نوں حضرت رہے چھڑاندے
جیہڑے دل فرشتے حضرت اگے دسن حال انہاندے
حد دکھاون دل جے اندر ایسی شفقت آوے
حد روانی امت کارن عرض کرن سر جھکاوے
رب فرماوے اے محبوبا سجدے تھیں سر چائیں
تک جائی وا قدر جنہاں وچ سبھ ایمان نشانی
سن کر حکم جناب انہوں جاون شاہ ابراراں
دوزخ دیاں فرشتیاں تائیں حکم حضور ولاوے
رائی قدر جنہاں دے اندر نور ایمان ہووے پاون
کڈھ جاسن جد جنت اندر ایہہ بھی لوک تمامی
دسو سبق بھی دوزخ اندر ہے کوئی امتی میرا
ایہہ گل سن کر سرور عالم پھر سجدے وچ جاون
حکم ہووے سر چا محبوبا جو منگیں سو دیساں
تاں پھر سجدیوں اٹھ کر حضرت عرض کرن سرکارے
ربا سبھے منظور اساں نوں جیونکر مرضی تیری
اوس ویلے ہن فرشتیاں تائیں حکم خدا فرماوے
یک ذرہ بھی وچ جنہاں دے ہے ایمان پیارا
جس فرمان الہی حضرت نال خوشی دے آون
مڑ اوہ کہن فرشتیاں تائیں دوزخ وچ ٹوٹے یارو
کر کوشش کڈھو ہن سبھ نوں جتنی طاقت ہووے
جتنے دوزخ جیاں تھلے عاجز ادھ موئے
باقی لوک تو جدھر جیہڑے رب نوں طعن والے

جیہڑی اساں حوریاں دے دل جنت تہانیں کیوں پاندے
دوزخ سڑن تساڈی جیہڑی امت رہے بدلندے
ایہیں نمانے اس نکانے رہ گئے ملاں کہاندے
تساڈی طرفے نظر کرم دی اجے نہیں فرماندے
سن کر ڈاڈھے غم وچ ہوون سرور کل نبیاں دے
اٹھ کر جلدی سجدے ڈھن جوش نہ جریا جاوے
بخش خدایا بخش خدایا عاجز ادھ گنہارے
وچ جناب اساڈی تیریاں بہت قبول دعائیں
دوزخ وچ ہیں اوہ کڈھو سارے جنم ہووے جماتی
الکے رنگ کڈھادن جاگے عاصی کئی ہزاراں
جلد نکالو جلد نکالو جو حضرت فرماوے
دوزخ کنوں نکالن جلدی جنت وچ پہنچاون
کہن پھیر فرشتیاں کولوں پاک رسول گرامی
کہن فرشتے اجے بتیرے جنہاں جہنم ڈیرا
رنگا رنگ تعریفاں سجدے وچ سناون
نال تیرے ہے وعدہ میرا راضی اج کرسیاں
یارب کڈھ جہنم وچوں جتنے عاصی سارے
جے میں راضی کراں تینوں کس کم بخشش تیری
مومن عاصی دوزخ اندر کوئی نہ چھوڑیا جاوے
کڈھ لے جا کے دوزخ وچوں اے سید سردارا
ذرہ قدر ایماناں تائیں سبھ نکالے جاون
جو کوئی عاصی دوزخ اندر پکڑ نکالو یارو
مومن بندہ دوزخ اندر مومن نہ چھوڑن کوئی
اوہ بھی نال شفاعت حضرت کڈھے جاون سارے
صرف خدا دی وحدت والی ہئی جنہاں پیالے

نبی رسول نہ ملیا کوئی دانگوں حاتم طائی
نا کوئی ریہا حکم انہاں نوں جا کر کے سنایا
بجو وحدانیت اور پر عمر گذشتہ ہوئی
کرے سوال انہاں تے کارن پاک حبیب پچھاوں
آسو یلے پھر حضرت کارن ہوسی حکم حضور دی
طرف انہاندی جاون کارن کجھ نہیں اوہ تساں نوں
نبیاں نال ایمان تعلق کجھ نہیں گل آنہاں دا
تاں راضی ہو کر سرور عالم جنت دیول جاون
پچھے لوک موحد جیہڑے آئے چھوڑ جنہاں نوں
کہن خدا دی وحدانیت منی تساں پیارے
تاں اساڈے دوزخ اندر جال تساں نوں آئی
ایہہ گل سن کر غیرت رب دی رحمت ٹھاٹھ لیوے
جتنے لوک موحد ہوسن رب نوں من والے
قدرت سیتی آپ خداوند سبھلے سنگل زور ٹٹے
پچھے رہسن کافر مشرک دائم جہاں سزائیں
مشرکوں پاک موحد جیہڑے سب خلاصی پاون
رہ جاسی کجھ گردن اُتے داغ سیاہ تنہاں نوں
عاجز ہو کر مولا اگے عرض سوال سناون
بخشیا تدھ ہن جنت سانوں کیتے باغ حوالے
کلیاں جے نہ ہن تک ساڈا اوہ دور خیال تنہیں کراوں
سن کر عرض انہاندی اللہ رحمت صفا بن لائے
دور ہوون اوہ دوزخ والے نام نشان انہاں دے
پڑھ الحمد کرن شکر انے رب اوہ داغ اُتارے
باغ بہاراں تے گلزاراں گل بہشتی پاون
سبھ دے گھر وچ نہراں جاری چلن سرد ہوائے

تا پھر اصل کتاب خدا دی ملی انہاں نوں کاکی،
پورے طور ہدایت والا کسے نہ راہ دکھایا
ساری عمراں نال خدا دے شرک نہ کیتا کوئی
جیکر کدی اجازت ہوئے ایہہ بھی میں بخشاواں
ایہہ بھی خواہش دل تیری ہی کر دیساں میں پوری
تہاں ساڈی وحدت منی کدے تاں پر انہاں نوں
جیکوں اُنہاں واحد جانا اسنوں شرم تنہاں ندا
دوزخ وچوں کڈھ جیہڑے سبھنوں نال لیاواں
کافر مشرک دوزخ اندر طعنے کرن تنہاں نوں
کیہڑا نفع تساں نوں ہویا اُسدی وحدت یاروں
آکھو اج اوہ وحدت رب دی لیوے تساں ہالی
فضل کرم بخشیں دوزخ دیوں نجات خداوند والے
رحمت رب دی دوزخ وچوں بھر کے بک نکالے
دوزخ وچ موحد بندہ یک نہ باقی چھڈے
کدی نجات نہ دوزخ لوکوں ملی انہاں دے تائیں
نہر حیاتوں نہاون سارے وچ بہشتاں آون
اس سیتوں داغی دوزخ سدن لوک انہاں نوں
یارب فضل کرم بخشیں ساڈے داغ ہٹائی جاون
ایہہ پرلے نہ مردوں سُتے داغ جہنم والے
داغی سدن لوک اسانوں اس گلوں شرماواں
دھوتے جاون داغ انہاں دے عجب سفید ہی آوے
پھر اوہ نام نہ سلے کوئی جس تھیں اُچ دشمن ماندے
جنتیاں وچ پھولی ہولی ہر دل تک جاون سارے
حور قصور غلاماں خادم سبھنوں دتے جاون
سب دے گھر وچ مسند رکھے خدمتگار پیارے

سبھدے گھر وچ زیور زینت انت شمار نہ کوئی
ہر اک نعمت جنت والی سبھنوں بخشش ہوئی

سبھدے گھر وچ تخت سنہری اعلیٰ قسم وچھایاں
سبھدے گھر وچ سوہنیاں حوراں اک تھیں اک سوایاں

سبھدے گھر وچ ہر قسماں دے برتن ورتن والے
سبھ دے گھر وچ بہت پاکیزہ جام شراب پیالے

سبھ نوں پاک سواریاں جنت رب عطا فرماوے
گوہ پلید پیشاب جنہاں نوں ہرگز کدیں نہ آوے

سبھ دے گھر وچ طوبیٰ والیاں ڈالیاں چھبر سٹ پائے
سبھ نوں ہر ہر نعمت بخشی راگ سرود سنائے

سبھ دے گھر وچ عیشاں خوشیاں نعمت ناز ہزاراں
دکھ اندا کوئی نام نہ سُنسی دائم موج بہاراں

سبھ نوں ملن مکان زیادہ بہت کشادہ جائیں
کوئی نہ حاجت باقی رہسی کسے بہشتی تائیں

ایسے نعمت حاصل ہوسی صدقہ شاہ ابراراں
دوزخ تھیں جو جنت اندر گھلسن اوہناں راں

گنتی وار تلاشی لین آ کر دوزخ والی
مت کوئی عاجز پچھے رہوے اوگنہار سوالی

مڑ مڑ کہن فرشتیاں تائیں کر کر کوشش بھالو
جو کوئی عاصی دوزخ اندر سبھ نوں پکڑ نکالو

جدوں فرشتے کہن نبی نوں کڈھیاں ڈادھیاں بھالاں
کوئی نہیں عاصی دوزخ اندر جس نوں اسیں نکالاں

سارے عاصی دوزخ وچوں جنت اندر لیاون
تا اس ویلے راضی ہوسن آپ جویں فرماون

شعر: اَشفَعُ لِاُمّتی حتّیٰ یُنادی رَبّی تبارکَ وتعالیٰ فیقولُ اَقَد

میں شفاعت کروں گا اپنی امت کیلئے یہاں تک کہ میرا رب مجھے بلا کر کہے گا کہ کیا راضی ہے تو

رَضیتَ یا محمّد فاقولُ اَی رَبّ رَضیتُ — ترغیب صفحہ ۴۵

یا محمد (صلی اللہ علیہ وآلہ واصحابہ وسلم) تو میں کہوں گا اے میرے رب میں راضی ہوں۔

کراں شفاعت میں امّت دی پاک نبی فرماوے
اودھوں تک جو میرے تائیں حکم حضوروں آوے

نال محبت پچھے میں تھیں پاک خداوند قاضی
دس محمد راضی ہویوں میں کہساں ہاں راضی

جنّت وچہ بھی کرن شفاعت پاک رسول گرامی
اوتھے بھی کسے ناراضی کرسی سنے بول تمامی

جس عاجز نوں تھوڑا درجہ جنت وچ ہتھ آوے
نال شفاعت حضرت ہم سدا درجہ سبب ودھاوے

ہر اک طرح حبیب اپنے نوں راضی کرے پیارا
کل مراداں پوریاں کرسی خالق سرجن ہارا

بھی اوہ راضی کرے جناباں ہر یک مومن تائیں
چیز کسے دی حرص کسینوں ہرگز رہسی نائیں

جو سبھ تھیں آخر جنت جاوے جو اوہ درجہ پاوے
وچہ حدیث مبارک اسدی خبر نبی فرماوے

حضرت موسیٰ رب اپنے نوں عرض سوال سنایا
اوسے کسے بہشتی کارن کیا کجھ درجہ آیا

حکم ہویا جو سبھ تھیں آخر جنت بھیجیا جاسی
ہو جا داخل جنت اندر رب اس نوں فرماسی

عرض کرے اوہ جنت اندر بہت آبادی ہوئی
میں تھیں اگے جا کر لوکاں مل لئیاں سب جائیں
تاں پھر اسنوں حکم سناوے پاک جناب الٰہی
جیکر اُسدے ملک برابر جا گہ بخشاں تینوں
عرض کرے میں راضی اس پر جے سرکار دلاوے
جا میں پنجاں شاہیاں جنتیاں بخشیاں تینوں جا ہر
فضل کرم تھیں درجہ اس دا پھر رب ہور ودھاوے
جا میں ایہ درجہ بھی تینوں بخش دتا سرکار وں
بھی وچ جنت تیرے کارن اوہ اوہ چیزاں ہر ہر
جا ہن وِس بہشتاں اندر مکھی مقبلی ڈٹھا بیا
جو توں کہسیں جو توں چاسیں تجھ کل سب تیوا
ایہ اک ادنیٰ جنتی والا ادنے درجہ آیا
سُن کر موسیٰ عرض گذارے یا رب پاک تعالیٰ
رب فرمایا اساں جنہاں اعلیٰ شان بنایا
کردتی پھر اسدے اوپر مہر اپنی سرکاری
تہ اوہ ڈٹھی سنی کسے نے نہ دل دے وچ آئی
یعنے ایسیاں اعلیٰ چیزاں بخشاں سیں انہاں توں
تا پھر ہور کسے بشر کسے نوں گذریا وہم انہاں مرا
دہ حصے ودہ کل دنیا تھیں ادنے درجہ آیا
جنت والے جنت اندر لگن جدوں ٹکانے
دوہاں نوں پھر سامہنے کر کے حاضر ہون نمانے
دُنبے وانگوں شکل ہووے گی دیکھن سب سارے
سارے کہن ایہ موت اساڈی تونوں ملدی والی
تا پھر سبھلے سامنے اسنوں ذبح کرایا جاوے
اتھیں پیچھے سب لوکاں نوں حکم سنایا جاسی

تیری دوستی کارن اتھے جگہ نہ ہوسی کوئی
آپ پرکھ ہوئی برقا لبھن میں بن کتھے جائیں
دنیا والے شاہ گھنے دی ہووے جنتی شاہی
ہو جاسیں توں راضی اس پر دس اتنی کل تینوں
چار دفعہ پھر آنی آتنی ہور خدا فرماوے
بول کہے میں راضی راضی یا رب خالق سائیں
سُن کر اس دا راضی نامہ امر خدا فرماوے
بھی دس درجے ایہو جیہے ہور دیاں دربار وں
ویکھ جنہاں توں اکھیں تیریاں ہوسن ٹھنڈیاں ٹھریاں
سب کجھ اوہتے حاضر ہوسی جو دل چاہے تیرا
سب کجھ دلسیاں سب کجھ دلسیاں کجھ پروا ہیں تیوں
موسیٰ نبی کلیم اللہ نوں رب ایہ ذکر سنایا
کیہا کجھ درجہ جنت اندر اعلیٰ جنتی والا
تجھ کرامت آپ انہاں اندر اپنی ہتھیں لایا
تکھیں سن خیالوں باہر ہے اوہ چیز پیاری
وہم نہ گذریا کوئی کسے نوں ایسی مہر لگائی
چیزاں یاں ہر گز جت نہ چیتے آیاں کدی تنہانوں
ایسی اعلیٰ نعمت جنت رب صاحب فرماندا اے
اعلیٰ درجہ ہولا باجھوں کسے حساب نہ پایا
نے دوزخ والے دوزخ اندر ہوون قید نمانے
جنت دوزخ دے سنہ اندر آ اسنوں کھلوون
کیا ایہ چیز پچھانو اس نوں کہن ملک یارے
دنیا اندر جس دے کولوں کوئی نہ رہیا خالی
حضرت یحییٰ حکم الٰہوں آ کر چھری چلاوے
مر گئی ہن ملک والی کوئی وفات نہ پاسی

ہین ایہ موت نہ مارن آوے اسدا فکر نہ کرنا
دوزخیاں نوں دوزخ اندر ماران جنبلے سپ بکھے
دنیا اندر کھڑدن شرکوں پھڑ یاں جویں اوائیں
پھر پرسن پھڑ تانے ہوسن پھیر جلائے جاون
فد گھاراں حد نہ کوئی راوی ذکر لیاندا
ایڈے وڈے فد بلائیں ہوسن دوزخیاں دے
دوزخ کوں تیچھے اللہ دس ساڈے تائیں
دوزخ آکھے حاجت میری اجے نہ پوری ہوئی
تا پھر آپ خداوند اس وچہ قدرت قدم ٹکاوے
جنت وچہ جو مومن ہوون رحمت فضل غفار دی
ابو سعیدؓ تے ابو ہریرہؓ ذکر مبارک لیاون
جنت دے وچہ جنتیاں نوں حکم سنایا جاوے
زندہ رہو ہمیشہ ایتھے مانوں موج بہاراں
ہر قسماں آرام آسائش بخشش تساں نوں ہوئی
راحت فرحت عیشاں خوشیاں دن دن ودھن سیاپار
دم دم موج خوشی دا میلا نعمت شاہنشاہی
جنت والے باغ ہمیشہ بھو رنگیا دکھا سن
کدی نہ ہنراں جنت والیاں گشکن دوچہ آون
کدی نہ میلے ہوون پانی جنت والے پاسنے
کدی نہ باسی ہوون ہرگز جنتیاں دے کھانے
زیور برتن جے لکھ ورتن اوہ نہیں میلے ہوسنے
کدی نہ رنگ محل بہشتی ڈگن بھرسن چوسن
کدی نہ خدمتگار غلاماں کرسن بے فرمانی
کدی نہ حوراں نازاں والیاں کرسن ترک پیار دا
کدی نہ گھٹن حسن انہاندے کدی نہ ناز گواون

جنت دوزخ والیاں نوں چتوں کسے نہیں ہن مرنا
ہن کوئی باہر نکل نہ سکے رہن ہمیشہ دکھ
اسلے میلے پان ہمیشہ قہر عذاب سزائیں
ایہو حال ہمیشہ رہسی کدی نجات نہ پاون
اُحد پہاڑ برابر ہوسی اک اک دند انہاندا
پل وچہ آتش سار جلاوے پھر ثابت ہو جاندے
نال گنہگاراں بدکرداراں رہیا ہیں کہ تا ہیں
بھکبھی آتش کرے پکاراں ہو رلیا ہو کوئی
تدوں پکاراں چھوڑسنے دوزخ ایہوں صبر کماوے
سدا انہاں نوں موجاں خوشیاں حاصل یا بے شماروں
جیوں حضرت سردار بہشتاں پاک نبی فرماون
سدا حیات نصیب تساں نوں کدی وفات نہ آوے
سدا تیار تساڈے کارن نعمت ناز ہزاراں
کجھ تکلیف نہ کدی کسے نوں ایتھے ہوسی کوئی
غم دلگیری دکھ ایذائیں تول کدی نہ آیاں
کجھ پرواہ نہ باقی چھوڑے سبے پرواہ الہی
کدی نہ میویوں خالی ہوسن کدی نہ اوڑک بابن
کدی نہ وگڑن مزے انہاندے کدی نہ زلف دہاون
کدی نہ بدلن رنگ انہاندے کدی نہ موتی پرلنے
کدی نہ تانے پون کسے نوں کدی نہ پون بچھانے
کدی نہ پھٹے پرانے ہوسن کدی نہ پوسن دھونے
کدی نہ ستھرے کرنے پوسن کدی خراب نہ ہوسن
کدی زوال نہ پان کسے دے جوبن حسن جوانی
کدی نہ نال پیاریاں خصماں پوون خفگی پیار دی
کدی نہ رانجھیاں خصماں باجھوں نظر کسے ول پاون

جیوں معراج ایہ چند مبارک سبھنوں یاد دیوے
باہجھ حجابوں ظاہر ہووے جلوہ پاک جنابوں
رب دے نال کلاماں کرسی پاک خداوند باری
جیہڑی لذت حاصل ہوسی رب دی پاک کلاموں
بے مانند کلام الٰہی بے مانند نظارے
اوسے موج خوشی دے اندر گذرن سال ہزاراں
جاں پھر آپ جناب الٰہی رخصت حکم سناوے
ہو اسوار گھراں توں آون مومن رب دے پیارے
چھم چھم برسن نور موہاں تے باہر حد شماروں
کدی کدی رب آپ گھراں وچ جلوہ پاک دکھاسی
ایسا راضی کرے خداوند جنتیاں دتا ئیں
راضی ہوسن جنت والیو تُسّے رب گرامی
کہون راضی ہووان تیں پر یار رب خالق سایاں
ایسی نعمت عجب اساں نوں ایہ عطا فرمائی
تاں پھر پاک جنابوں آہوں ہوسی حکم تنہاں نوں
کرسن عرض بہشتی اگوں بولن ادب کمالوں
حکم ہووے اوہ نعمت میری خاص رضا دوامی
سُن کر ایہ خوشخبری مومن اللہ اکبر کہسن
از شکرانے بولن ادب دوں لکھ لکھ حمد ثنائیں
سب نعمت اندر سارے درجے شان کمالاں
سب نعمت سبھا ڈے تائیں جنت وچہ لیاندا
دنیا وچہ جد راضی کرسن پاک خداوند تائیں
ہر ہر نعمت اعلیٰ ہوسی کارن تابعداراں
جو جو وعدے کیتے رب نے نال حبیب پیارے
سبھ وعدے رب دنیا اندر پورے کر دکھلائے

انتویں ہر کوئی ویکھ ربنوں جلد دلیں پایت تھیوے
سارے مومن پاسن جیہڑی تھیں لذت باہجھ حسابوں
قدر بقدر کلام ربانا سُنسن اوہ دیداری
ودھ جاسی اوہ جنت والے ہر ہک عیش آراموں
کردیں پھر محدوداں تھیں جو گھر بار پیارے
کوئی نہ رہسن یاد کسیں نوں جنت باغ بہاراں
رفرف عجب سواری تحفہ ہر ہک کان آوے
حوراں غلماں ویکھ انہاں نوں جاسن صدقے وارے
جد جاون تا تائرے جو بن سوون سرکاروں
کرے کلاماں نال اکراماں تسیں تحفے پہنچا سی
کل عطائیں دیگر منگوں تُسچھے پھیر رضائیں
بول لبیک کریس عرضاں راضی ہیں تمامی
کل خلقت تھیں بہتر سانوں ندہ پھیر ولیاں
جیہڑی ہرگز ہور کسے نوں نہیں نصیب گرامی
اس تھیں بھی اک افضل نعمت بخشاں تُس رسائی
کیا اوہ ایسی نعمت یا رب افضل اس دے نالوں
کدی نہ ہوساں رنج تساں پر راضی ہاں دوامی
نال خوشی دے کتنی مدت سجدے اندر رہسن
بیشک سبھ تھیں افضل نعمت ملی اساڈے تائیں
ایسی نعمت ہور نہ کوئی سبھ جنت بھالاں
جیکر رب نہ راضی ہوندا جنت کون وکھاندا
جنت وچہ بھی ملن انہاں نوں اعلیٰ قسم رضائیں
کل عطائیں اعلیٰ قسموں صدقہ شاہ ابراراں
جنت وچہ اوہ فضل کرم تھیں پورے کرسی سارے
کجھ محشر وچہ پورے ہوسن جد اوہ ویلے آسے

کجھ وعدے پھر جنت اندر پورے ہون تمامی
راضی کرے حبیب اپنے نوں فضلوں رب گرامی

دنیا وچ حبیب اپنے پر جو رب کرم کمائے
نال اشاریاں اس سورۃ وچ اوہ سب یاد کرائے

مطلب ایہہ جو اگے تینوں کیتیاں جو ہن عطائیں
پچھے بھی میں راضی کرساں اوویں تیر تھائیں

بن منگیاں جد دنیا اندر نعمت کراں حوالے
کویں نہ وعدے پورے ہوسن روز قیامت والے

اول جو ہن یتیمی اندر مہراں رب فرمایاں
اس آیت وچ دوست تائیں اوہ سب یاد کرایاں

اَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيْمًا فَاٰوٰى ۝

(کیا نہیں پایا خدا نے) تجھ کو یتیم پس جگہ دی اس نے تجھ کو)

کہیا توں اساں نہ پالیوں اے محبوب یگانے
فضلوں پھیر عنایت کیتے عالی شان ٹکانے

اس فرمان الٰہی اندر مخفی بہت اشارے
دوست نوں رب یاد کراوے فضل جو اپنے بھارے

یاد کر وجد وقت یتیمی ماں پیو چھوڑ سدھائے
اساں تساڈی پرورش والے سب اسباب بنائے

جد توں آیوں دنیا اندر عالم دے سردارا
نہیں سی تیرا باپ پیارا جنہوں پالنہارا

فوت ہویا اوہ اسگے تیں تھیں دنیا چھوڑ سدھانا
کسے نہ ڈٹھا بلکہ وچے توں جو ہیں اساں نوں بھانا

نہ توں ڈٹھا اسدے تائیں نہ اس ڈٹھا تینوں
اس دے وچ جو حکمت آہی اوہ سب معلم مینوں

بک اکیلی مائی دے گھر توں جد جان لائیا
آپے اساں حضوروں تیرا ایہہ سامان بنایا

اسے ویلے خدمت اندر حوراں اساں گھلایاں
جنت وچوں تیری خاطر دایاں بن کر آیاں

اسے طور فرشتے تیرے خدمت گار بنائے
وچ پنگھوڑے ملکاں کولوں جھوٹے اساں دوائے

تینوں پھیر حلیمہ دائی تیرے پاس لیاندی
نال محبت لگی تینوں صدقے صدقے جاندی

کتنی مدت گھر اسدے پوچھ رکھیا اساں تساں نوں
پتراں تھیں وددھ الفت تیری بخشی اساں انہاں نوں

ہمسایاں تھیں وددھ دوویں بنکے لاڈ پیار کماون
اوہ کنڈاون شیر پلاون گھڑی وساہ نہ کھاون

جاں پھیر خیریں دائی تینوں واپس دیون آئی
مائی کول رہیوں جد آکے [illegible]ئی لدّ سدھائی

رج نہ ڈٹھی ماں پیاری وانگ پیاریاں پایاں
تا اس ڈٹھا رج تساں نوں موت جدایاں پایاں

ہو گئے فوت تساڈے دوویں مائی باپ پیارے
رہیوں یتیم اکیلا پچھے یا محبوب سہارے

پھر اساں عبدالمطلب دے دل وچ محبت ڈالی
دادے دے گھر بخشی تینوں جاگہ عزت والی

اگے بھی اس نال تساڈے بہت محبت آہی
ہور زیادہ الفت بخشی جس دم مرگئی مائی

ویکھ یتیم پیارا پوتا کر کر کوشش پالے
ماپیو نالوں ودھ تساں نوں رہیا لاڈ دکھاندا
اوہ بھی فوت ہویا پھر جلدی جیوں تقدیر خدائی
اس تھیں پچھے چاچے دے گھر لایوں آساں لگائی
رکھیں تینوں گھر کے اپنا ٹکڑا جان جگر دا
وقت وفات وصیت اُنھیں آپے اساں کرائی
رکھیں بہت پیارا میرا ایہ فرزند سہارا
جو جو شان کرشمے تیرے اسنوں اساں دکھائے
مرد مر کرے وصیت اسنوں رکھیں بہت پیارا
مر جب حکم وصیت اس نے پورا عمل کمایا
تدوں سید گھر پرورش پا کے ہویوں پھیر وڈیرا
ہو گیا اسدے گھر وچہ ہوئی خدمت ٹہل تساڈی
آپے اساں یتیم بنایوں آپے بخشیاں جائیں
کل مخلوقاں اندر تینوں کیتا اساں پیارا
سب چیزاں تھیں تیرے کارن خلقت اساں کرائی
سب دے اُتّے لازم کیتی تیری فرمانداری
وچہ ہی سان تساں نوں در یتیم بنائیا
ساری خلقت وچوں تینوں کر کے خاص یگانہ
ہر نعمت ہر دولت تینوں آپ اساں پہنچائی
تیرے شان مطابق تینوں سبھ چیزاں پہنچایاں
ظاہر نالوں باطن جیہڑی فیض ہوئی روحانی
بہتیں سہی زندہ باپ تساڈا جو تعلیم دیواندا
ماپیو ہووے ادب سکھاوے تے تعلیم دواوے
کون نصیحت کردا انہاں نوں کون اخلاق سنوارے
رب فرماوے اساں تساڈی ہر کہیں جگہ بنائی

دم دم رکھے خبر تساڈی ہر ویلے ہر حالے
کل اولاداں نال تساڈے بہت پیار کماندا
تیجے درجے پھر محبوبا تساں یتیمی پائی
بہت پیار کرے بوطالب پتراں وانگوں جانے
جیونکر اسنوں باپ پیارا گیا وصیت کردا
آکھ گیا بوطالب تائیں کر تاکید سوائی
وانگ یتیماں ہووے ناہیں ہرگز حال آوارا
وقت وفات تمامی اسنوں اکھیاں گئے آئے
کل عالم وچہ ہوسی اس دا بہت بلند ستارا
بہت پیارا رکھیں تینوں جیوں بابل فرمایا
آپ اساں ہمدرد بنایا فضلوں چاچا تیرا
اوہ سبھ ٹہل کراون والی سبھی امداد اساڈی
تا جو تینوں معلم ہوون ساڈے فضل عطائیں
جن انسان حیوان ملائک خادم عالم سارا
سب کے دل وچہ ادب پیاروں تیری جگہ بنائی
تیرے ناؤں ہور اساں نوں کیہڑی چیز پیاری
دوہاں جہاناں اندر تیرا سبھ تھیں شان ودھایا
ہر یک پاسوں رکھیا تیرا آپ اساں خصمانہ
ہر یک حاجت پوری کیتی ہر یک غرض مٹائی
ظاہر باطن کل امداداں آپ اساں فرمایاں
جگ سارے تھیں ودھ کے بخشی اوہ نعمت لاثانی
پاس کسے نہ پڑھنے کارن تیری جگہ بناندا
ماپیو یا بچہ یتیماں تائیں دوجا کون پڑھاوے
ماپیو یا بچہ یتیم وچارے ہر جا دن نکالے
علموں ادبوں بھی خلاقوں کدی نہ چھوڑی کائی

بخشیا علم لدنی اتنا جتنا کسے نہ پایا
توں استاد اخلاق ادب دا ہوویں سارے جگ دا
سارے علم پڑھائے تینوں سارے ادب سکھائے
کتھے پڑھیوں کتھے سکھیوں آکھ محبوب پیارے
امی نبی لدنی فاضل ماپیو باجھ بنایوں
کیتیاں اساں نصیب تساں نوں او منزل او جاہیں
دنیا وچہ تساں نہیں گئے جتنے نبی ولائے
کہن مفسر سرور عالم جو ہر منزل پائی
ہر منزل وچہ کامل کیتا رب اپنے دربار دل
کل دنیا دا مصلح کرکے بھیجیا خالق سائیں
کتنے علم صحیفے اگلے اس منسوخ کرائے
کئی کتاباں اگلیاں تائیں اس نے ٹھپ رکھایا

وچہ تہذیب اخلاق تساں نوں سبھ تھیں اساں ودھایا
تار سمندر کل علماں دا گھر تیرے وچہ دگدا
کل اخلاق خزانے مخفی میں غیبوں ہیو نکالے
اساں حضوروں بخشے تینوں علم لدنی سارے
سبھ تھیں حجی منزل آپ بہت بلند بٹھایوں
جیہڑیاں کدی نصیب ہویاں کسے پیغمبر تائیں
تیرے باہجوں عرش معلی کسنوں ملے ٹکانے
اس آیت وچہ ظاہر باطن ہر یک نعمت سی دی
کل علماں دے پاس لیایا خالق دی کارن
کر اصلاحیں نیک اصلاحیں دسیاں ہر یک تائیں
کتنے مذہب کئی طریقے کر موقوف ہٹائے
کجیاں دے سر پانی پایا جیوں سعدی فرمایا

یتیمے کہ ناکردہ قرآن درست
کتبخانہ چند ملت بشست

ایہے قرآن نہ پورا کیتا جس یتیم پیارے
یعنے نہیں سی نازل ہویا ایہے قرآن تمامی
بندوبست پورا نا اگلا دفتر سبھ اٹھایا
ٹھپ کھیاں توریت انجیلاں موسایاں عیسایاں
بت پرست بتاں دیاں فوجاں بھاجڑ گھتن نسار
غفلت دے وچہ ستیاں خلقاں کر ہشیار جگایاں
عجب یتیم کریم پیارا جس نوں ایہ وڈیایاں
رب فرماوے اساں جو تینوں ماپیو باہجوں پایا
ہر منزل وچہ کیتا تینوں صاحب شان عظیماں
بے شک سچ پذیر فقیرا باہجوں فضل ربانے
جانن حال یتیماں والا جنہاں نے یتیمی پائی

کتنے مذہباں والے دفتر دھوتے اوس سہارے
کردتیاں توریت انجیلاں بند رسول گرامی
کامل بندوبست اخیری جگ وچہ شروع کرایا
خاص کتاب قرآن محمدی جگ وچہ دھماں پایاں
اگ پرست مجوساں والیاں اگیں اوس بجھایاں
کالی رات جہالت دی وچہ کر دتیاں روشنایاں
ختم قرآن ہودن تھیں پہلے کیتیاں صفایاں
فضلوں بہتر یتیمی اندر کس منزل پہنچایا
فضل میرے بن ہوندا جگ وچہ کیہا کجھ حال یتیماں
ہوون جیہڑے یتیم نہ جانے کون خدا بن جانے
اوہ کیا جانن اس منزل نوں جنہاں نہیں دمائی

خوشی خوشی وچہ بہو جیڈ یاں ماں پیو والے ہوندے
کوئی نہ پچھے حال یتیماں نا کوئی کوئی کول کھلودے
ماپیو والیاں بالاں کارن ہر کوئی رحم کماندا
ماپیو جس دے نہ ہوون ساری دولت ہوئی
ہوون ماپیو مویاں کارن آساں ٹٹیاں گئیاں
ماپیو والیاں نوں سکھ ہوون ماپیو دیاں پناہیں
ماپیو والے ماپیاں اگے فریاداں لاون
کوئی دکھ نہ جان دا دکھ انہاں دے باجھ خداوند عالی
ماپیو والیاں توں لکھاں آساں عرج کرن من بھانی
ماپیو والیاں نوں ہر کوئی کرے حمایت یاری
ماپیو نوں جد ماپیو والے کرن پکار آوازہ
رو کر کہن یتیم نمانے یا رب پاک سچاداں
ماپیو والیاں نوں جد ملے نال پیار بلاون
جیکر اسیں بھی ماپیو والے ہوندے یا رب سائیں
ہائے ہن کوئی نہ رہیا ساڈا پیار کماون والا
ماپیو والے جتول جاون عزت حرمت پاون
ماپیو والیاں نوں ہر پاسے بہت خوشامد ہوئی
میں قربان اس مولی اُتوں جس دے کم نیارے
کوئی نہ ہووے ہور جنہاندا پالن ساہن والا
ہر یک طرح انہاں دی خاطر خود سامان بناوے
وچہ غریبی کوئی نہ ویکھے عزت نال جنہاں توں
جنہاں یتیماں نوں کوئی نہ دہ پاس بہول بہلاوے
نال محبت بول جنہاندی گل نہ سُن دا کوئی
عاجز ہوکے ڈک جنہاں نہیں تکے نگہن دوروں
اُنہاں یتیماں ماپیو مویاں ایسے فضل کماندا

گلیاں وچہ یتیم نمانے نظری آون روندے
دوروں ڈر کے لنگھے خلقت متکبر منگدا ہووے
ڈگدے پھرن یتیم نمانے کوئی نہیں پکڑ اٹھاندا
ماپیو باجھ یتیماں تائیں چیز نہ بھاوے کوئی
مولا باجھ یتیماں تائیں کون کرے دلجویاں
مولا باجھ یتیماں تائیں اوڑک کسے دی ماہیں
مولا باجھ یتیم نمانے کسنوں کوک سناون
پہنچے عرش معلے اُپر کوک یتیماں والی
ہر ہر وقت یتیماں تائیں ہکو آس ربانی
کوئی نہیں یار یتیماں سندا باجھ خداوند باری
آدے نظر یتیماں تائیں مولی دا دروازہ
تائیں بن کوئی ہور نہ ساڈا کسنوں اسیں بلاواں
سُن کر ماپیو مویاں تائیں ایہو ڈلیلاں آدن
ایسے طور پیار کریندے ماپیو ساڈے تائیں
آپے کریں پیار اسانوں یا رب پاک تعالی
جھڑکاں کہان یتیم نمانے جس در وازے جاون
مولا باجھ یتیماں تائیں پاسا ہور نہ کوئی
ماپیو باجھ یتیماں اُپر فضل کریندا بھارے
فضلوں پالنے آپ انہاں توں آپ ہووے رکھوالا
ہر دم رکھے خبر انہاندی ہر نعمت پہنچاوے
دولت نعمت نال کریندا مالا مال تنہاں نوں
لاکھاں خلقت پیش انہاں دے خدمتگار بناوے
کر دیوے مشہور انہاندی ملکاں تے خوشبوئی
عزت عظمت شان انہاں نوں بخشے آپ حضوروں
بڑے بڑے سرداراں اُپر پاندا رعب انہاندا

وچوں کڈھ یتیماں تائیں لاوے بخت سوائے
کجھ نہیں حاجت عرض کرن دی جی میں گھول سنائیے
ہر کوئی جانے فضل ربانے جیوں اوہ کرم کماندا
سبھ توفیقاں دا اوہ مالک چاہے جویں کماوے
ہک پل وچ یتیم بناوے اُس دی بے پرواہی
ایہہ سب فضل نمونے اُسدے کامل قدرت والے
سبھ تھیں بہتر عجب نمونہ اُسدے فضل کرم دا
گل انعاماں دا رب جس نوں مظہر آپ بنایا
ہر یک نعمت ہر یک دولت ہر یک عزت شاہی
وچ مقصد جس دی خاطر سرجیا عالم سارا
جس دے نوروں روشن کیتے سورج چند ستارے
دنیا وچ اوہ باعث عالم جد تشریف لیایا
جد یتیمی بخشیا اُس نوں درجہ شاہنشاہی
اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے آہے وچ یتیماں
اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے ماپے چھوڑ سدھانے
اوہ بھی وقت ڈٹھا جد حضرت حیراں پال سنبھالے
اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے ناہی کجھ مشہوری
اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے سنگی ناہا کوئی
اوہ بھی وقت ڈٹھا جد ہکہ دشمن ہو گیا سارا
اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے چھوڑیا وطن پیارا
اوہ بھی وقت آہا جد مکیوں ٹر گیا نبی مہارا
اوہ بھی وقت ڈٹھا جد مکے پایاں دکھ ایذائیں
اوہ بھی وقت ڈٹھا جد دشمن پھیر دکھے تلواراں
اوہ بھی وقت خداوند تا درا اونہیں پھیر وکھائے
دشمن تھیں رب دوست کیتے یار اصحاب بنائے

کئی تماشے ایویں جیہے اونہیں رب دکھائے
کئی مثالاں ایویں جیہیاں تعلیم ہریک تائیں
ہک پل اندر فضل کرم تھیں کجھ دا کجھ بناندا
کجھ پرواہ نہیں اُسدے تائیں بے پرواہ کہاوے
فضلوں پھیر یتیماں تائیں بخشے عزت شاہی
ہک حیاتی دنیا دی وچ کتنے رنگ وکھاوے
دنیا اندر ظاہر ہویا سید عرب عجم دا
کل احسان اکرام الٰہی جنہے نال لیایا
ہر یک رحمت برکت جس نوں بخشی پاک الٰہی
سبھ تھیں اول پیدا کیتا جس دا نور پیارا
فضلوں جس دی آمد کارن چوداں طبق سنوارے
پہلے رنگ یتیماں والا اس نوں رب وکھایا
دونویں رنگ حیاتی اندر ڈٹھے نبی الٰہی
اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے پائے شان عظیماں
اوہ بھی وقت ڈٹھا جد ہوئے ظاہر فضل ربانے
اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے آپ ہزاراں پالے
اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے کھلا کھنکھٹ نوری
اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے دنیا خام ہوئی
مولا باجھ نہ رہیا کوئی دوست یار پیارا
وچ حال جیہے سرور عالم کیتا دن گذارا
اوہ بھی وقت ڈٹھا جد آکے کیتا فتح دوبارا
اوہ بھی وقت ڈٹھا جد تابع کیتا مکے تائیں
کراں شہید جے قابو آوے حضرت شاہ ابراراں
اوہ دشمن مارن والے فدیاں اندر آئے
جیہڑے توبہ طرف نہ آئے تھیں قتل کرائے

واہ سبحان اللہ رب عالم کیا فضلاں دا سائیں
اول وقت یتیمی درجہ حضرت نوں دکھلایا
جداوہ وقت مصیبت والے صبروں گذرن جالی
مکے اتے مدینے اندر بخششی جگہ پیاری
کئی ہزار ہزاراں خوشیاں خدمت وچہ پہنچایاں
مکے اندر سرور عالم جو تکلیف اٹھائی
بہت آرام مدینے اندر پایا مکے " نالوں
کہن مفسر جو تکلیفاں اول حضرت پایاں
جو آرام انہاں تھیں پچھے سرور عالم پائے
امر کرے محبوب اپنے نوں پاک خداوند سائیں
طرح طرح تکلیفاں تیریاں سانوں نظری آیاں
کیتی اساں نصیب تساڈوں جگہ اماں والی
کتنے دشمن تیرے کارن حملے رہے کریندے
ہر دشمن تھیں اساں تساڈوں امن امان بچایا
امن سلامت سبھ دے اوپر غالب اساں بنایوں
بھی فرمادن اس آیت وچہ اوہ سبھ نعمت آئی
بھی جو عرصہ اگے اتھیں نور نبی سرور دا
اک اکلیاں قرب حضوروں جو جو لطف اٹھائے
رکھیا جنہاں مقاماں اندر لفظ پیارے دا لا
پھر عالم ارواح دے اندر جیجو خوبیاں پایاں
جیوں پھر حضرت آدم اندر نور حبیب رکھایا
جیونکر ساریاں پشتاں اندر بخشیا رب ٹکانا
جیونکر نور نبی دی برکت سبھناں فیض اٹھائے
جیویں محبت پاک نبی دی سبھ دے دل وچہ آہی
جو جو برکت ظاہر ہوئی سرور عالم پائی

سارے رنگ دکھائے جس نے دست اپنے تائیں
کجھ دن وقت مصیبت اندر دست نوں آزمایا
جلدی اپنے فضل کرم تھیں سبھ آرام دکھالے
سارا عرب حوالے کیتا ہر ملکیں سرداری
ہر ہر پاسوں فتح لیایاں جس تھیں سبھ چڑھ دھایاں
وچہ مدینے فضل کرم تھیں رب اوہ سبھ گوائی
بہت ترقی ہودن لگی رحمت جل جلالوں
اَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا اندر اوہ سبھ شامل آیاں
وچہ فَآوَىٰ اوہ سبھ نعمت خالق یاد کرائے
پایا جیہڑی یتیمی اندر اساں تساڈے تائیں
فضل کرم تھیں اوہ تکلیفاں سبھے اساں گوایاں
ہر تکلیفوں رکھ بچایوں امر کرے رب عالی
ویکھ یتیم اکیلا تینوں زور نکمے دیندے
کوئی نہ چلیا زور کسے دا سبھنوں پچھڑوایا
پس توں اک یتیم اکیلا کس منزل پہونچایوں
جو عالم ارواح دے اندر سرور عالم پائی
وچہ عالم تنہائی والے رہیا پیار ان کردا
اوہ سبھ شان مراتب والے خالق یاد کرائے
وچہ فَآوَىٰ یاد کرایا اوہ سبھ ذکر حوالا ہے
جویں تمام ارواحاں اُپر رب دتیاں وڈیایاں
پشت بہ پشت انہاں تھیں پچھے جیونکر چلدا آیا
جیوں حضرت عبداللہ تائیں پہنچیا نبی ربانا
جیویں عجائب قدرت والے رب اسرار دکھائے
جیوں پھر جگ وچہ ظاہر ہوئے پاک رسول الٰہی
ملیا جویں یتیم پیارا رحمت فضل غفاروں

جویں خدا نے منصب بخشے عزت شان ودھائے — جو انعام اکرام تمامی رب عطا فرمائے
ظاہر باطن اول آخر جو ہر نعمت پائی — لکھن مفسر اس آیت وچ اوہ سبھ شامل آئی
کس نوں طاقت بول سناوے اوہ ذکر چولے — کئی ہزاراں دفتر اگے لکھد گئے لکھن والے

معذرت مؤلف

میں کیا صفتاں لکھن جوگا پر تقصیر نکارا — سٹ نقص عاجز اوگنہارا اتے کمزور وچارا
لکھ لکھ رحمت رب دی ہووے شاعر عبد ستارا — لکھ گیوں تفسیر عجائب سخن دیا سردارا
چھوڑ گیوں کوئی کسر نہ باقی کامل بزرگوارا — شربت شہد بنا توں مٹھا تیرا شعر پیارا
وچ پنجابی شعر تیرے نے لٹیا عالم سارا — عبد ستارا عبد ستارا گھر گھر پیا لکارا
کیتا آپ خدا نے تیرا بہت بلند ستارا — کوئی نہ ریساں کرنے جوگا میں کیا چیز بچارا
حرف حرف وچ تیریاں شعراں کیتا درد دلپارا — قسم خدا دی آہیں کوئی درداں دا ونجارا
کتھوں ایڈے درد لیونی درداں والیا یارا — دس دکان اوہ درداں والی نہیں دلال ہمارا
جتھوں آپ پیالے پی کے مست ہویوں متوارا — سانوں بھی اک اس در باروں لے دے جام ادھارا
ہکواری وچ سفنے اسے ڈٹھا پاک نظارا — ہکواری ہن پھیر دکھاوو اوہ نوری چمکارا
جدوں نیاز کراں میں حاصل سفنے وچ دوبارا — لوواں معافی جو کجھ اگے بولیا سخن آوارا
نہیں سی اگے علم مینوں درد تیرا دلدارا — تینوں خبر ہوئی جد جیا چاروں طرف نقارا
ہا دردِ محمدی تینوں آہا جوش ہلارا — میں کیوں تیریاں غزلاں اتے بولیا کجھ لولارا
ہن اوہ ویلا ہتھ نہ آوے نا کوئی چلدا چارا — کرسی آپ معاف غفور دل خالق سرجنہارا
جیکر ایویں ضد نجّی کرے کوئی ہتیارا — روز قیامت آپے اس دا ہوسی پیا نتارا
نکتہ چین چالاک وچارے گلیں دین نہ دارا — ایہو کر کے کم دکھاتا مشکل ہوندا بھارا
بے درداں نوں دردمنداں دی صحبت نہیں گوارا — جانے دردمنداں دیاں ساراں جو ہووے دکھیارا
عبد ستارا آہیں بیشک بحر سخن دا تارا — تر دا گیوں تمہاڈے فضلوں قلم دیا اسوارا
لذتاں در دکلام تیری دانا کوئی حد کنارا — پڑھدیاں پڑھدیاں آوے ناہیں ہرگز صبر سہارا
چھوڑ گیوں تفسیراں دو نویں روشن اک اک پارا — وعظ نصیحت مرتا شیراں مومناں دا ورتارا
دردمنداں نوں درد دیائے تے اک شکل نیارا — ہر مجلس نوں شاد کیتوئی مجلس دیا سنگارا

حاسد جیہڑے حسد کماون پاون آپ خسارا
بیدیناں نوں وعظ نصیحت آتش دا انگیارا
لکھ گیوں تفسیر ضحیٰ دی واہ وا نیکو کارا
جو پڑھدا سو عاشق ہوندا روندا آپ موہارا
کر دیون تمثیلاں تیریاں دل نوں پارا پارا
لے شک پورا درد دی آہیں دینی خدمت گارا
سچا عاشق پاک نبی دا آہیں عبد ستارا
شالا ساتھ ہمیشہ ہووی پاک رسول سہارا

بخشی جگہ بہشتاں اندر فضلوں بخشنہارا
سنے پیر فقیرا کٹھا ہوئے پار اوتارا

ہیں کجھ شرح بیان نبی دی کردا ایس ٹکانے
کھول سناندا عجب عجائب ذکر رسول ربانے
ایتھے نہیں گنجایش اتنی نا ایہ طاقت مینوں
اول آخر حال نبی دا کھول سناواں تینوں
بہت بیان اس آیت اندر ذکر مفسر کردے
ذکر تولد حال یتیمی شان نبی سرور دے
جتنا ذکر سناوے کوئی ہے اس جگہ سماندا
ساری عمراں ختم نہ ہووے جیکوئی لیہے سناندا
کیا طاقت میں بول سناواں ذکر نبی دے سارے
وقت مناسب تھوڑے تھوڑے کرساں کجھ اشارے
اگے ہک گلزار محمدی جدا کتاب بنائی
لکھیا حال نبی سرور دا اس دے اندر بھائی
جس نوں شوق زیادہ ہووے اوہ گلزار منگاوے
کرے دعا مصنف تائیں جیکر مطلب پاوے
ہن میں اس آیت دا تینوں شان نزول سناوا
پھر اس دی تفسیر مطابق ذکر بیان لیاواں

شان نزول

کہے عبداللہ بن مغفل اپنے وچ رسالے
جیوں ایہ آیت نازل ہوئی کھول بیان وسالے
ہک واری دا ذکر مبارک قدرت خالق سائیں
آ گئے ست اکٹھے فاقے سرور عالم تائیں
ست دیہاڑے گھر دے اندر نا کجھ مول پکائیا
ہفتہ پورا صبر شکروں فاقے وچ لنگھایا
اس حالت وچ گھر دیاں لوکاں بہت ضعیفی پائی
جو منزل سبے دا اپر فاقے والی آئی
ہیں قربانی رحمت عالم رب جس نوں فرماوے
سارا عالم جس دا صدقہ نعمت رحمت پاوے
جس دی لب مبارک پاروں رجن بال ایانے
جس دے ہتھوں برکت پاون ہر قسماں دے کھانے
ہک بندے دا کھانا ہووے دہ سو بندہ کھاوے
ہک پیالے پانی دے تہیں فوجاں کل رجاوے
اجے نہ پانی کھانا ہووے تا اوہ گھٹے کھانا
او ہو جتنے نظری آون ایڈا فضل ربانا
ظاہر باطن بخشی جس نوں دین دنی دی شاہی
اس دے گھر وچ ایہ سکینی حکمت پاک الٰہی

فاقیاں اُتے فاقے آون کتنے روز وہاون
فاقہ فقر غریبی اپنا فخر نبیؐ فرمایا
کجھ پرواہ نہیں دنیا والی کیندا انبیٔ سجاواں
اس وچ اپنی اُمت کارن سبق نبیؐ سکھلاوے
دین نہ روہڑن دنیا پچھے اندر عرض ہوا ہیں
رکھے یاد نمونہ میرا میری امت پیاری
فاقہ فقر خدا دے بندے کر جانن وڈیائی
کہے مفسر جداں فاقے ڈٹھے نبیؐ پیارے
آخر جدوں ضعیفی بہتی حدوں لنگھ سدبائی
سرور عالم گھر دے اندر ایہہ فرمان سناوے
کرے شکار علی کرم اللہ ہن آ سدے سکھر جاواں
بخش تسلی حیثیں ٹادے گھر آئے نبیؐ الٰہی
وچ حویلی اک ایلی جھاڑو کرے پیاروں
اتنا قد ضعیفی آہی جنت خاتوں تائیں
نا کجھ اٹھ تواضع کیتی نا کوئی سخن الایا
نہیں تاں اگے سرور عالمؐ جد تشریف لیاوے
ہین لبے دروازے اندر پاک رسول غفاری
اس دن کجھ تعظیم نہ کیتی نہ کجھ مول بولایا
کرن قیاساں دل دے اندر پاک حبیب خدا ہی
جانس ہے مسکین وچارا میرا باپ پیارا
فاقے اندر شاہد ایہہ بھی دوراساں نہیں ہوئی
آخر حضرت نیڑے ہو کے بیٹی نوں فرمایا
دس اے جان پیاری میری دل اپنے دی تینوں
سن آواز پچھاتا بی بی جلدی اٹھ کھڑوئی
کیتی عرض نہایت ادبوں یا سردار سجاداں

صبر کماون صبر توکل اُمت نوں سکھلاون
اُحد پہاڑ قبول نہ کیتا سونا بن کر آ گیا
آخر دا لی دولت منگاں اُمت توں بخشاواں
کرن نہ لالچ دنیا دا لالچ مسکینی آوے
ہر حالت وچ صبروں شکروں کرن قبول رضائیں
دنیا وچ سردار اساڈے کیونکر عمر گذاری
جیکر رہیا دین سلامت سب دولت گھر آئی
صبروں شکروں بہت دہاڑے اہل البیت گذارے
کیتی عرض علی کوئی حیلہ یا محبوب خدائی
کر دلی صبر کماؤ حیلہ کیتا جاوے
جیکر گوشت ملے شکاروں خاطر تساں لیاواں
اگے حضرت جنت خاتوں گھر وچ بیٹھی آہی
ایہو بہت ضعیفی حالت آہے فاقے پاروں
ویکھ نہ مول پچھاتا ہرگز دین دنی دا سائیں
اکھیں ڈٹھا باپ پیارا وچ پچھان نہ آیا
دوروں تک کے اٹھ کھلووے صدقے صدقے جاوے
کول جا کر ملے شتابی جنت خاتون پیاری
ویکھ حوالا پاک نبیؐ نوں بہت تعجب آ گیا
شاید اج غریب بنایا ساتوں اپنی جائی
حاجت مند غریباں واگوں آیا اج سہارا
اگے واگ نہ عزت کیتی حال نہ تکیئس کوئی
کیوں اج استقبال نہ کیتا کیوں اج نہیں بلایا
کیوں اج باپ پیارے کارن پیار نہ آیا تینوں
آندیاں اندر حاضر ہوئی دیر نہ کیتی مُنیا کوئی
صدقے جاواں گھول گھماواں کیا کجھ حال والا

نور روزاں دا عرصہ سانوں فاقے وچ دبایا
ہو گئی دور بدن دے وچوں طاقت نہیں رہاناں
اکھیں اگے بھرے انھیرا دھندوکار غباراں
جدوں تساں دروازیوں اندر قدم مبارک پایا
اسے کارن اٹھ کر جلدی میں نہیں حاضر ہوئی
اسے حال تساڈے ڈٹھے حسن حسین پیارے
نو دن ہو گئے دوہاں برابر منہ تے کجھ نہ لایا
صابر شاکر پئے وچارے سخت ضعیفی ہوئی
انتیاں راتاں ڈیوے باجھوں جالیا اساں ہنیرا
کہے مفسر جنت خاتون جد ایہ حال سنایا
اسے جوش محبت اندر رب نوں عرض سنائی
سب نبیاں پر طرح طرح دے تدھ احسان کمائی
حضرت آدم جیہے رسولاں شان خلافت پایا
شاہ کیتا سلیمان نبی نوں جگ تے حکم چلائے
ابراہیم نوں شان خلیلی بخش کیتا سرکاروں
اسمٰعیل چھری دے ہیٹھوں کر کے فضل بچایا
بخشی حضرت موسیٰ تائیں شہر مصر دی شاہی
حضرت عیسیٰ ابن مریم نوں روح اللہ فرمایا
کتنی نعمت اس دے کارن ہور عطا فرمائی
دنیا تے جد پیدا ہوئی اس دی ماں پیاری
بے موسم ان رتے میوے جنت وچوں آ دن
بار خدایا مریم تائیں غیبوں لوچے کھانا
میں راضی ہر حالت اندر جیوں توں رکھیں مینوں
وقت مصیبت سبھ مقبولاں عالی دولت پائی
کہے مفسر جد ایہ حضرت عرض سوال سنایا

اتنے روزاں گھر دے اندر نہیں طعام پکایا
سخت ضعیفی تے کمزوری کیتا آن انکانا
نہیں پچھاتا کول تساں نوں یا سید ابراراں
نہیں جاتا جو حبیب صفدر دا گھر تشریف لیایا
وچ ضعیفی بول کسے دی رہی پچھان نہ کوئی
اٹھ نہ سکن فاقے ماروں اوہ معصوم وچارے
تا لجھ گیا انہاں دے اندر فاقے حلق سکایا
حسن حسین فاقے ماروں یاد نہ رہیا کوئی
شمع محمد ہی روشن کیتا اج ایہ آنگن میرا
سن کر حضرت سرور عالم وجد نہایت آیا
یارب وچ خزانے تیرے ہرگز کمی نہ کائی
طرح طرح دے منصب بخشے تے انعام گوائی
سب ملکاں تھیں اس دے اگے سجدہ تدہ کرایا
آدم جن حیوان پرندے تابع سبھ بنائے
نار ہوئی گلزار تمامی جس دا دب پیاروں
اس دے بدلے جنت والا دنبہ ذبح کرایا
ہاجرہ وسیلے کر کے ملاماں پیش جناب الٰہی
زندہ ہون دعا اس دی نہیں مردے بار خدایا
کر کے فضل یہوداں کولوں اس دی جان بچائی
جنت نعمت دے کے اس دی پرورش کیتی ساری
طرح طرح دی تازہ نعمت حضرت مریم کھاون
فاقہ فقر نصیب سانوں جویں تساں نوں بھانا
ایہہ فضل کرم دی یارب تھوڑ نہیں کجھ تینوں
اس منزل وچ میرے اتے کیا بخشش فرمائی
تد ایہ آیت نازل ہوئی امر خدا فرمایا

الم یجدک یتیما فآوی

کیہ نہیں پایا تجھکو (خدا نے) یتیم پھیر جگہ دی (اس نے تجھکو)

کیہا نوں آیت یتیم نہ آہیں اے محبوب پیارے
پھر میں جاگہ بخشی تینوں دے کر منصب بھارے

شان نزول معلوم تو ہووے آیت ایہ پیاری
پچھ پہلے ہے حضرت آدم پر خالق پاک آوتاری

اس تھیں پہلے سرور عالم جو جو منصب پائے
لکھے مفسر وچہ فآوی رب اوہ یاد کرائے

علم کرے محبوب اپنے نوں پاک خدا وند سائیں
بخشی جاگہ حضور اپنے وچہ اساں تساڈے تائیں

تساں جو آکھیا میرے اُپر کیہا بخشش فرمائی
سو تساڈی عزت عظمت والے جیڑا کر سان شانی

جیکر درجہ ابو البشر دا حضرت آدمؑ پایا
تینوں شان ابو الارواح دا اساں عطا فرمایا

اوہ ہے باپ تمام انساناں یا محبوب غفاری
تینوں ساریاں روحاں اُپر میں بخشی سرداری

اوہ جسمانی باپ خلق داتوں ہیں باپ روحانی
سبھ تھیں اول پیدا ہویا تیرا نور حقانی

جیکر ملکاں اس دے اگے سر یکبار جھکایا
دوہاں جہاناں وچہ ہمیشہ تیرا ادب بنایا

دتا جا شاہ سلیمانؑ نبی نوں جو میں بخشی شاہی
اس تھیں بہتر شاہی تینوں کیتا پاک الٰہی

جن انس حیواناں اُتے اس حکم چلایا
تینوں وچہ زمین آسماناں میں سردار بنایا

عرش فلک تک ساری خلقت تیری تابع ہوئی
نوری قوم فرشتے تیرا حکم نہ موڑن کوئی

تھوڑے روزاں دنیا اندر کیتی اس سرداری
تیرا حکم قیامت تائیں رہسی ہمیشہ جاری

کر رسول تیری امت وچوں ایسے ولی پیارے
جیہڑے تخت سلیمانؑ ناہوں پاون مراتب بھارے

جدوں اساڈے قرب حضور دل پاسن نور نظارا
ہو قربانی صدقے کرسن اس تھیں عالم سارا

کل خزانے ملک انہاں نوں جے پھڑ دتے جاون
پرت نہ ویکھن چیز کسے ول ہرگز نظر نہ پاون

بول سوال کرن سرکارے شوق جمال کماوں
کجھ پرواہ نہیں چیز کسے دی سانوں باہجھ وصالوں

ایسے غرق محبت اندر ہوسن عاشق میرے
کل عالم تھیں قرب اساڈا جانن بہت اگیرے

اوہ شاہی سلیمانؑ نبی نوں جو میں بخشی آہی
اس دے ناہوں بہتر جانن عشق پیار دا آہی

جے کر ابراہیمؑ نبی نوں اساں خلیل بنایا
تینوں اساں حبیب بنایا تے محبوب ٹھہرایا

اینویں تیری امت کارن اسیں پیار کماساں
تابع دار محمدیاں نوں میں محبوب بناساں

جے پھر اساں کلیم بنایا موسیٰ نبی شمہارا
اوپر تیرے ناہوں سانوں نہیں سی اوہ پیارا

اُس نوں بخش ہویا کوہ طوروں نہ ہویا جیہا نظارا
اُس دے نال اساڈی ہوئی گلنی دوروں
جے کر اُس نوں تخت بھر دا کیتا اساں حوالے
کرو خیال حبیب پیارے جو جو جے تدھ پائے
رَبِّ اَرِنِی جد اُس سانوں عرض سوال سُنایا
اُس کہیا جواباً میتوں اپنا آپ لپ وکھائیں
اُس دے وچہ بھی تیری خاطر ہیں اک راز چھپایا
کہن مستر آہا اُس وچہ ایہہ کجھ بھید رسانا
کیتا حکم کلیم اللہ نوں پاک خداوند سائیں
جد تک نہ محبوب اساڈا محشر اندر آوے
جد تک اسیں زیارت اودی لواں ناہیں تاں توں
جد محبوب جمال اساڈا اُمت نوں دکھلاسی
کہ حبیب اللہ جیہن پیارا اندر عرش اُلٰہی
جس نوں ان حضرت آدم تائیں رب پیدا فرمایا
رَبِّ اَرِنِی اپنی پشتوں کدم سُنے ندائیں
سُن آواز حضرت آدم آیا وچہ حیرانی
یارب ایہہ دیدار تیرے دی کس نوں خواہش ہوئی
کون ایہہ دوجا عاشق تیرا اُس آواز سُنایا
ایہہ تیرے فرزنداں وچوں اک فرزند پیارا
پشت مبارک تیری اندر اُس دا لبھے ٹکانا
عشق محبت میرے اندر رکھاندا جوش ہُلارے
انہوں جیہڑیاں پشتاں اندر حضرت موسیٰ آیا
جاں پھر پیٹ مائی دے اندر اُسنوں رب لیاندا
جد آواز محبت والا سُنیا اُس دی مائی
اُوسے ویلے گھر دے اندر ترت چراغ جگایا

تینوں اپنے کول بلایا سیر کرایا سارا
اَوْ اَدْنٰی دا قرب تسانوں بخشیا اساں حضوروں
تینوں سوہنے تحفے ملے عرش معلے والے
موسیٰ نبی کلیم اللہ نوں کدوں عطا فرمائے
لَن تَرَانِی اگوں اُس نوں حکم اساں فرمایا
اساں کہیا توں کجھ نہ سکیں ہرگز میرے تائیں
جس نہیں ساں کلیم اللہ نوں ناہ دیدار کرایا
باجھ حبیب جمال کسینوں نہیں سی رب وکھانا
دنیا وچہ توں دیکھ نہ سکیں ہرگز ساڈا تنائیں
اُمت سنے جمال اساڈا جد تک آن نہ پاوے
تد تک اے موسیٰ توں ہرگز دیکھ نہ سکیں سانوں
اس تھیں بعد مراد تساڈی پوری کیتی جاسی
حضرت موسیٰ نوں ایہہ خواہش ڈھیر قدیموں آہی
اُس دی پشت مبارک وچوں ایہو آوازہ آیا
یارب پاک زیارت اپنی بخشیں میرے تائیں
اوسے وقت سوالی ہویا پیش جناب حقانی
میرے باجھوں تیرا بندہ جگ وچہ ہور نہ کوئی
تاں پھر حضرت آدم تائیں پاک خدا فرمایا
ہوسی نام مبارک جس دا موسیٰ نبی سُہانا
ایہہ کرن اکرام نہ دیندا اُس نوں شوق رہانا
رَبِّ اَرِنِی پشت تیری وچہ کر آواز پکارے
سب پشتاں وچہ وارو واری ایہو آواز سُنایا
اُس ویلے بھی شوقوں ذوقوں ایہو آواز سناندا
سُتی سُتی اُٹھ کھلوتی جاگ شتابی آئی
کرے تلاشاں آسوں پاسوں نظر نہ کوئی آیا

ہو حیران خداوند اگے عرض دعا فرمائی
ہیں حیران تعجب اس تھیں ایہ کیا قدرت ہوئی
غیب کنوں خوشخبری آئی ماں موسیٰ دی تائیں
حکم ہویا ایہ پیٹ تیرے وچ ہے فرزند پیارا
کامل اکمل عشق میرے وچ ہے ایہ بچڑا ایرا
کرن روایت حضرت موسیٰ جدوں تولد پایا
جاں پھر ملی نبوت اسنوں خالق دی سرکاروں
ٹہبر حدیث مبارک اندر جدوں قیامت آوے
محشر وچ بھی ایہو آوازے شوقوں کریگا تائیں
حکم کرے محبوب اپنے نوں پاک جناب الٰہی
دل تھیں تا آخر تائیں اس دیاں ایہو پکاراں
ایہ اساں تساڈی خاطر نہیں جمال وکھایا
جد تک ویکھ دلوے اسانوں پاک حبیب پیارا
یا موسیٰ توں اس تھیں پہلے ویکھ نہ سکیں میتوں
اتنا قدر لحاظ تساڈا پایا محبوب بنایا
جو عزت جو عظمت تینوں بخش حضوروں ہوئی
جے میں درجہ روح اللہ دا بخشیا عیسیٰ تائیں
انھے کوہڑے پان شفائیں اس دی برکت نال
کئی ہزار تساڈی برکت مردے اساں جوائے
کئی ہزار نابینیاں تائیں اکھیں اساں دیوایاں
کئی ہزار مریض نمانے تے بیمار پرانے
جو نسخہ الا اللّٰہ دا جنہوں تساں سکھایا
جتنا فیض تساڈے کولوں پاون کل لوکایاں
تھوڑیاں لوکاں فیض اٹھایا آسدیاں نال دعائیں
جیکر نال دعا عیسیٰ دی ملے شفا بیماراں

یارب میرے گھر دے اندر کس آواز سنائی
گھر میرے وچ میرے باہجوں دوجا ہور نہ کوئی
نبی آپ مبارک بادی فضلوں خالق سائیں
جس نے بول آوازہ کیتا سنیا تدھ پکارا
بخشاں اسیں نبوت اسنوں ہوگ پیغمبر میرا
تا بھی ایہو آوازہ کیتا بخش جمال خدایا
جا کوہ طور آوازہ ایہو کر دا شوق پیاروں
قبروں اٹھدا حضرت موسیٰ ایہو آواز سناوے
رب ارنی یارب میتوں پاک جمال وکھائیں
ایسی طلب دیدار میری موسیٰ تائیں آہی
بخش جمال الٰہی مینوں ویکھاں نال پیاراں
لن ترانی حکم حضوروں ہر واری فرمایا
نالے جد تک امت اسدی پاوے نہیں نظارہ
بعد انہاں تھیں محشر اندر دیاں زیارت تینوں
نیں تھیں اول موسیٰ تائیں نہیں جمال وکھایا
تیرے نال برابر دوجا نہیں پیغمبر کوئی
مردیاں نوں حال کارن اسدیاں ہون قبول دعائیں
ایہ سب درجے ذات تیری نوں میں بخشے سرکاروں
لدھے کفر دیاں قبراں وچوں روح اسلامی پائے
روشن گلیاں جنت والیاں باہوں پکڑ دکھایاں
پاس تیرے جد حاضر ہوئے روگ تمام سدا نے
جتنا روگ کفر دا آہا دل وچہ اساں گوایا
حضرت عیسیٰ تھیں اوہ فیضاں کسے ہرگز پایاں
جاری رہسن فیض تساڈے روز قیامت تائیں
ہوسن تیری امت اندر ایسے ولی ہزاراں

کراں قبول سوال انہاں دے جدوں دعا فرمائیں
جیکر اساں یہوداں کولوں عیسیٰ نبی چھوڑایا
حضرت عیسیٰ طرف یہوداں پھیر نہ کیتا پھیرا
تساں کہیا جو مریمؑ اُپر ہویاں ایڈ عطائیں
اُس دے بدلے کیا کجھ نعمت بخشی اساں تساں نوں
جیکر نال بہشتی میوے حضرت مریمؑ پالی
پلیوں وچہ محبت ساڈی اے محبوب یگانے
صدا لعام الم نشرح دا تیرے کارن آیا
کوثر نال فرشتیاں دھوتا قلب تساڈے تائیں
حسد بخل دی اُس دے اندر جگہ نہ چھوڑی کائی
بھر دتا میں سینہ تیرا گوہر گنج اسراروں
حضرت میوے کھا کے ظاہر قوت پائی
ظاہر قوت پیدا کردے ظاہر والے کھانے
ظاہر قوت بدن سلامت جو طاقت جسمانی
ظاہر قوت زہد عبادت تقوے تابعداری
ظاہر قوت ظاہر اندر صالح عمل کمانے
ظاہر قوت عالم ہونا علم حقانی پانا
جنت نعمت حور قصوراں ظاہر قوت پاراں
امر کرے محبوب اپنے نوں پاک خداوند عالی
ظاہر وچہ بھی ہر قسماں دی پرورش تیری ہوئی
جیکر نعمت جنت والی حضرت مریمؑ پائی
دنیا وچہ تساڈا قدم مبارک آئیا
بے موسم بے رُتے میوے مریمؑ نوں پوچائے
کل دُنیا دیاں عورتاں وچوں چنیا میں ہن تائیں
روز قیامت نال تساڈے اُس دا عقد کراواں

عیسیٰ دے واڳوں معجزے اپنے دُنیا وچہ دکھاسن
مکے دیاں قریشیاں کولوں تینوں اساں بچایا
مکے اندر کرساں فضلوں پھر میں قبضہ تیرا
جنت والی نعمت دیکھے پالیا اس دے تائیں
تینوں جواب حبیب پیارے دساں اسیں تساں نوں
بخشی نعمت اساں تساں نوں عشق محبت والی
ظاہر باطن تیرے کارن کھولے سبھ خزانے
کھول میں سینہ تیرا ہر یک طرح رچایا
کیتیاں دور تساڈے دل تھیں فانی حرص ہوائیں
عقبے بدلے دل دے اندر مہر محبت پائی
باطن نعمت دیکھ تینوں پالیا محبت یار دل
تینوں قوت باطن والی اساں عطا فرمائی
باطن والی قوت بخشی جو اسرار ربانے
باطن نال ایمان سلامت ایہ قوت رُوحانی
باطن قوت جیہڑی ریاضت دل دی محنت بھاری
باطن قوت باطن والے اعلیٰ درجے پانے
باطن قوت عشق محبت کامل شوق ربانا
باطن قوت موج وکھاوے مولا دے دیداروں
اساں تساں نوں نعمت بخشی ظاہر باطن والی
باطن وچہ بھی نال تساڈے لیس نہ کردا کوئی
اوہ سبھ تیری خاطر آہی یا محبوب خدائی
الدون اساں تساڈی خاطر ایہ اسباب بنایا
جنت کھانے تیری خاطر اُس نوں آن کھلائے
پاک کیتی میں تیری خاطر امر کرے رب سائیں
مریمؑ خاتوں ماں عیسیٰ دی تیرا حرم بناواں

اسے خاطر دنیا اندر نال محبت پالی
تیرا حرم بنا کے بخشی نعمت جنت والی

ذکر عقد نکاح حضرت خواجہ عالم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم بہ حضرت مریمؑ و بی بی آسیہ در ایوان جنت

وچ بحر الاسرار لیاوے شیخ حمید رح پیارا
جویں نکاح حضرت دا ہوسی ذکر سناوے سارا

روز قیامت سرور عالم جد جنت ول جاون
بھی سب ہوسن تابعداراں وچ بہشت لیاون

جبرائیل فرشتے تائیں حکم کرے رب سائیں
حوراں نوں پنج ساڈی طرفوں ایہہ فرمان سنائیں

عجب لباس تے زیور زینت مریمؑ نوں پہناون
وہٹیاں وانگ برابر پورا ہار سنگار کراون

دوجی حضرت آسیہ جیہڑی فرعون دے گھر آہی
نال محبت پالیا جس نے موسیٰ نبی الٰہی

اسنوں بھی سب مریمؑ وانگوں زینت زیب سجاون
دوہاں نوں اج محبوب میرے دا شرف نکاحوں پاون

دوویں اک دوجی تھیں بہتر صورت سیرت پاروں
دوہاں نوں اج سوہنا نوشہ بخشی کراں سرکاروں

سن کر حکم شتابی حوراں ہار سنگار لیاون
حضرت مریمؑ آسیہؑ خاتوں دوہاں نوں پہناون

لکھی ہزاراں خدمتگاراں صاحب حسن سنگاراں
جھرمل آ دن پل سجاون حوراں خوش رخساراں

کر رہسن جد زیور زینت حکم خدا فرماوے
تیر دیو محبوب میرے نوں نوشہ بن کر آوے

نال لیاوے دوست اپنے تابعدار پیارے
جنج بنا کے حاضر ہووے آ میرے دربارے

دیون آ خوشخبر فرشتے سرور عالم تائیں
یا حضرت فرمان تساں نوں بھیجیا خالق سائیں

لے آؤ سب نبیاں ولیاں وچ جناب اساڈی
آسیہ مریمؑ نال تساڈی اج کراں میں شادی

سن خوشخبری سرور عالم کرسن جنج تیاری
نبی ولی سب حاضر ہوون بھی سب امت پیاری

سب اسوار براقاں اتے ہوسن چائیں چائیں
زینت ناک لباس عجائب ہوسی ہریک تائیں

سب تھیں اگے نوشہ ہوسی پاک رسول ﷺ ہمارا
نال نبیؐ دے حضرت آدمؑ ہوسی باپ پیارا

انہاں دوہاں نوں ریش مبارک عزت شان گرامی
باقی سب بے ریشے ہوسن جتنے لوک تمامی

سرور عالم نوں رب بخشی نبیاں دی سرداری
اس سببوں ریش انہاں نوں عزت عظمت بھاری

حضرت آدم جد رسولاں جد تمام لوکایاں
اس سببوں ریش انہاں نوں رب دیوے وڈیایاں

لہ ایں روایت بہ پایہ ثبوت نرسیدہ ۔ بہ بینید کتاب بدر الانور فیما یتعلق بالاظفار و الشعور ۱۲

باہجھ انہاں تئیں مرسل مومن جتنے ہوسن سارے
پہن پوشاکاں اُپر براقاں کرسن جد دل سواری
کرسی حکم حبیب اپنے نوں پاک جناب تعالیٰ
تاپھر اتر براقاں اتوں سبہ مقبول پیارے
کل امت نوں سرور عالم نال اپنے لیجاون
پہلی ایہہ مہمانی ہوسی خالق دی سرکاروں
ہر مومن نوں ظاہر دسے پاک جمال ربانا
بے مانند جمال اکھوں پیون جد دل پیالے
جویں زیارت مومناں تائیں رب اس روز کراوے
ستر پردیوں باہر ہوسن جتنے ملک تمامی
اتنا فرق دوہاں دے اندر خالق پاک رکھاوے
حکم کرے رب ملکاں تائیں پاک جناب الٰہی
جتنے لوک حبیب میرے دے سنگی ساتھی سارے
ایہہ سب اج مہمان اساڈے خاطر شاہ بنیاندی
تاپھر جبرائیلؑ پیارا سبہ دے ہتھ دھواوے
اسرافیلؑ لیاوے کھانے بھر بھر تھال رکاباں
جاں سبہ مومن کھاون بیٹھن حکم کرے رب سائیں
عزت اتے جلال اپنے دی ہے سوگند اساں نوں
نہیں بنائے لقمے آپے طرف تساڈی آدن
تا کوئی ہتھ لگاوے اپنا نا کوئی منہ وچ پاوے
قسم ہزاراں لذت آوے ہر اک لقمے پاردوں
جاں بھر کھانا کھاون اندر رحمن مومن سارے
ذات الٰہی شامل ہووے طرف جمال محمدی
کھانے تئیں جد فارغ ہووے جنج پیارے والی
نال خطاب بلا کر اللہ دستی نوں فرماوے

داڑھی نہ موں کسے دی صاف دتن رخسارے
جادو والے حاضر ہوسن جنج نبی دی ساری
اے محبوبا اس دربار کوئی نہیں روکن والا
دار جلال الٰہی اندر حاضر ہوون سارے
حد نگہبار ملائک سبہ نوں عزت نال بہاون
کل مجلس نوں کرے مشرف رب اپنے دیداروں
کوئی نہ رہسی آکھن جوگا میں رہ گیا نمانا
جتنے عاشق پیون والے ہو جاسن متوالے
ملکاں نوں بھی درجہ اس دن تھیں نہ آوے
اس مجلس اندر مومن بیٹھے پان جمال گرامی
آدمیاں دی عزت عظمت ملکاں تائیں دکھلاوے
حاضر کرو ملکو مجلس اندر کھانے خاص شہنشاہی
سبھے دے اگے کھانے رکھو کھاون یار پیارے
جبرائیلا خادم ہو کے خدمت کریں انہاں دی
میکائیلؑ تمامیاں اگے دسترخوان وچھاوے
کون سناوے صفت انہاں دی لذت باجھ حساباں
جبرائیلا آکھ تمامی مجلس والیاں تائیں
کجھ نہیں لقمہ توڑن سندی حاجت کجھ تساں نوں
وانگ پکھیرواں اٹھ کر آپے منہ دے اندر جاون
تا کوئی جتنے لقمے تائیں بے زحم ہو جاوے
جب جب کھاون رج رج پو حکم ہووے سرکاروں
آپس اندر رب نبی دے جوسن ہر دوں نظارے
رحمت نظروں جوش بناوے حسن کمال محمدی
کرسی عقد حبیب اپنے دا آپ خداوند باری
اے محبوبا عقد تساڈا اج کرایا جاوے

حضرت مریم آسیہ دونویں دتیاں اساں تساں نوں
تاں خوشی دے سرور عالم کرن قبول دلائل

وقت نکاح دے حاضر ہوسن جتنے لوک تمامی
امت پاک نبی دی وچوں ہوسن مرد گرامی

سو سو حوراں انہاں لئے کارن رب عطا فرمائے
سو سو حلہ جنت والا ہر یک جانجی پاوے

سو سو محل مکان عجائب ملسن ہر یک تائیں
جدا جدا سبھ حوراں کارن بہت کشادہ جائیں

سب محلاں وچ تخت سہانے سندر قسم کمالاں
ہر یک تخت برابر آچا رستہ پنجسو سالاں

حسن جمال جو حوراں والا راوی ذکر لیاندا
جیکر جگ وچہ ظاہر ہووے ناخن یک انہاندا

کالی رات انھیری اندر اینڈ پوے چمکارا
نوراں اس دے تھیں روشن ہووے جتنا عالم سارا

دہ سو محل عنایت ہوئے کارن شاہ ابراراں
کئی ہزاراں خدمتگاراں حوراں خوش رخساراں

ہور انعام اکرام تمامی پاک خدا در تائے ″
اس تھیں بعد حبیب اپنے نوں ایہ فرمان سناوے

لے محبوبا راضی کیتے میں سبھ دوست تیرے
سبھ نوں حور قصور وغیرہ بخشے چنگ چنگیرے

بھی دیدار جمال اپنے دی بخشی نعمت بھاری
ہر انعاموں راضی کیتی امت تیری ساری

جا ہن خیریں جنت اندر لیجا سبھناں تائیں
لیجا دن سبھ حوراں اپنیاں امر کرے رب سائیں

لے جا توں بھی حرم پیارے اندر رنگ محلاں
ایہ سبھ حوراں خدمتگاراں نال تساڈے گھلاں

جد ایہ حکم ہووے سرکاروں ہر کوئی رخصت پاوے
ہر کوئی اپنے حرماں تائیں اپنے نال لیاوے

خوشی خوشی سردار دو عالم سبھ نوں نال لیاون
وچ محلاں تیجن سبھنوں باغ مکان دلاون

جا بیٹھن سبھ تختاں اُپر سنے پیاریاں حوراں
ہوسن پاک جمال اونہوں منہ روشن پرنوراں

کرن روایت محلاں اندر کرسن جد دن ٹکانا
تختاں اوپر بیٹھے ویکھن پاک جمال ربانا

ایہ سب شان محمدیاں نوں رحمت فضل غفاروں
ہون نصیب بہشتاں اندر سرور عالم یاروں

لکھن مفسر پاک نبی نوں حکم خدا فرمایا
اے محبوبا اساں تساڈا ایہ کجھ شان بنایا

مریم نوں جو جنت والے میوے اساں کھوائے
اوہ انعام احسان تمامی تیری خاطر آئے

تیری خاطر پالیا اسنوں بھیج بہشتی کھانا
عیسیٰ نال تسانے اس دا آخر عقد کرانا

ایہو بھید رہا اس اندر یا محبوب سہارا
نہیں تاں تیرے نال اساں نوں کیہڑا ہور پیارا

ہور بیان اس آیت اندر وچہ تفسیر لیاوے
جیہو نحر شان حبیب اپنے دا پاک خدا فرماوے

اَلَمْ یَجِدْكَ یَتِیْمًا فَاٰوٰی ○

کیا نہیں پایا تجھ کو (خدا نے) یتیم پھر جگہ دی (اس نے تجھکو)

کیا توں وچ یتیمی نا ہا یا پیغمبر عالی
اجے نہ آیوں دنیا اندر اسے محبوب پیارے
کل محباں نوں میں تیری حب عطا فرمائی
سبھ دے دل وچ عشق تیرے نوں بخشیا اساں ٹکانا
حضرت آدم نوں میں فضلوں جد پیدا فرمایا
کیتی نظر بہشتاں وچوں آدم نبی حقانی
نام میرے دے نال تساڈا ہیسی نام پیارا
اللہ نال محمد جس دم اس نوں نظری آیا
کون بزرگ محمد یا رب میں قربانی جاواں
حکم ہویا ایہ دوست ساڈا خاص حبیب یگانا
ہے تیرے فرزنداں وچوں ایہ فرزند پیارا
ایہ محبوب محمد میرا خاتم کل رسولاں
جیکر اس محبوب اپنے دی حب نہ ہوندی تینوں
خاطر ایس حبیب اپنے دی سبھ کجھ اساں بنایا
نبیاں وانگ مراتب پاسی اسدی امت پیاری
سن کر صفتاں عاشق ہویا آدم نبی ربانا
نال محبت ساڈے اگے اس نے عرض گذاری
پڑھ پڑھ صفتاں عاشق ہویا عرضاں بول سناندا
ایویں جد داؤد نبی نوں اساں زبور اتاری
اس بھی پڑھ کے ساڈے اگے ایہ سوال سنایا
ایویں جان پھیر حضرت موسیٰ صفت پڑھی توراتوں
بول کلیم اساڈے اگے کردا ایہ دعائیں

پھوں میں فضلوں بخشی تینوں جگہ محبت والی
اگدوں تیرے عاشق کیتے جو پیغمبر سارے
سبھ مقبولاں دے دل اندر تیری جگہ بنائی
سبھنوں شوق پیار تساڈا رگ رگ وچ سمانا
بخشی جگہ مقدس اس نوں جنت وچ وسایا
ڈٹھس عرش معلےٰ اوپر کلمہ طیب نورانی
پڑھکے ڈٹھا حضرت آدم کلمہ طیب سارا
نال محبت ساڈے اگے عرض سوال سنایا
نام تیرے دے نال برابر لکھیا جس دا ناواں
جسنوں وچ حضور اساڈے ملیا قرب شہانا
اے آدم میں اسے خاطر سرجیا عالم سارا
اس دی برکت درجے دتیاں کل نبیاں مقبولاں
پیدا نہ کردا ناہیں کردا تینوں
کل ظہور اسے دے نوروں جگ وچ چانن لائیا
کل رسولاں اوپر اسنوں میں بخشی سرداری
امت تیری ہوون کارن شوق دلے وچ دہانا
کریں محمدی امت وچوں مینوں یا رب باری
میں بھی امت بناں بنائیں ایسا شان جنہاندا
اس وچ صفت محمدی آہی لکھیں ہاہت پیاری
کریں حبیب اپنے دی امت مینوں بار خدایا
پڑھ تعریف تصدق ہویا وہ تیرے درجاتوں
مینوں بھی محبوب اپنے دی امت کیوں بنائیں

ایویں حضرت عیسیٰ کہیا وچ جناب اساڈی — جد اس وچ انجیل مبارک ڈٹھی صفت تساڈی

قصر کوتاہ اگے تیں نہیں جتنے نبی وڈانے — ایہو سوال کریندے گذرے سب مقبول ربانے

سارے کہن حبیب اپنے دا قرب عطا فرمائیں — کریں محمدی امت وچوں یا رب ساڈے تائیں

سب نے ایہو خواہش کیتی تیرے شوق پیاروں — درجہ تیری امت والا طلب کرن سرکاروں

اتنا شان تیرا محبوبا وچ میرے دربارے — امت تیری بننا چاہندے جو پیغمبر سارے

سب نبیاں دے دل وچ تیری اساں محبت ڈالی — منہ قدموں تیرے کارن ملے مراتب عالی

اجے ظہور نہ ہویا تیرا آیا محبوب یگانہ — اس تھیں اگے آہا تیرا اساڈے نال یرانہ

سب جیاں نوں ذات اپنی دا اساں محب بنایا — تینوں میں محبوب بنایا اتنا شان ودھایا

روز قیامت کل پیغمبر ویکھن جلوہ میرا — تیری خاطر تیرے ول ہوسی ایڈا رتبہ تیرا

آدم تھیں تا تیرے تائیں جتنے مرسل آئے — سب تھیں بہتر درجے تینوں اساں عطا فرمائے

سب نبیاں تھیں تیری خاطر میں اقرار کرایا — سب نے تیری خدمت کارن اقرار منا فرمایا

سب تیار رہے تدھ کارن تابعدار امر دے — ملے تیری آمد کارن رہے اڈیکاں کردے

توں ہیں آکھیں جو میرے اُتے کیا کجھ بخشش ہوئی — اے محبوبا شان تیرے دا ثانی ہور نہ کوئی

آدم ابراہیم وغیرہ جو جو نعمتاں پایاں — اوہ سب صدقہ نور تیرے دا اساں عطا فرمایاں

پشت بہ پشت جہان دے اندر نور تساڈا آیا — ہر دشمن تھیں اساں انہاں نوں رحمت نال بچایا

بھی جو جو انعام انہاں نوں بخشے اساں حضوروں — اوہ سب ادب لحاظ اساں نوں آہا تیرے نوروں

آکھ بیان نہیں ہے فقیرا ادبوں پڑھ صلواتاں — جیں ذکر نور محمدی پاروں بخشش ہویاں برکاتاں

ذکر برکات نور محمدی ﷺ در اصلاب آبائے کرام و اجداد عظام حضرت خواجہ عالم علیہم الصلوٰۃ والسلام

سب تھیں اول نور نبی دا خالق پاک او پایا — اول ما خلق اللہ نوری جیوں حضرت فرمایا

نور ظہور نبی نہیں تھیں پچھے ہر شے ظاہر ہوئی — اس تھیں پہلے مولانا باجھوں چیز نہ آہی کوئی

نا ارواح اشباح خلائق نا کوئی بود پسارا — نا اسمان زمیناں نا کوئی سورج چند ستارا

کرسی عرش نے لوح قلم بھی نہیں سن اجے اپائے
جن انسان حیوان نہ کوئی نا کوئی ملک الٰہی
وحدت تھیں جد کثرت کرنی چاہی حق تعالیٰ
سبھ خلقت تھیں اوّل سئوں سرجیا خالق سائیں
لوح قلم اسمان زمیناں کرسی عرش پیارے
دوزخ جنت اوسے وچوں رب جدا فرمائے
نور الٰہیں دا نور دلاں دا نور ایماناں والا
نور رسولاں اوسے وچوں رب ظاہر فرمایا
پہلوں پیارا نور نبی دا سرجیا سرجن والے
نور محمدی نوں اُس ویلے حکم دتا رب باری
سُن کر حکم جمال محمدی نظر اینہاں ول پائی
ڈٹھ لیا سبھ نوراں تائیں نور نبی سرور دے
کیتی عرض تمامی نوراں یارب بار خدایا
حکم ہویا ایہ نور محمدی جلوہ خاص حقانی
یا محبوب پیارا میرا خاص رسول ہمارا
جسکر نال رسالت اس دی سبھیں ایمان لیاؤ
سُن کر حکم تمامی نوراں عرض کیتی سرکالے
رب فرمایا اساں تساں نوں سبھنوں نبی بنایا
پہلے دن ایہ عہد کرایا سبھ تھیں خالق سائیں
کل مراتب پاک نبی دے اس دن ظاہر ہوسن
روز ازل بھی سب نوراں پر حضرت نوں سرداری
دنیا وچہ بھی سرور عالم جیونکر عزت پائی
ہر عالم وچہ سرور عالم رب سردار بنایا
سبھ خلقت تھیں اول ہویا نور نبی سرور دا
وحدت والی خلوت اندر لاکھاں سال رہائے

نا دوزخ نا جنت والے نام نشان بنائے
ہکو واحد ذات ربے دی اکّا اکیلی آہی
نور ہا اپنے تھیں ظاہر کیتا نور پیارے والا
پھر اس نوروں پیدا کیتا دوہاں جہاناں تائیں
نور نبی تھیں پیدا کیتے سورج چند ستارے
کل فرشتے نور نبی تھیں خالق پاک اوپائے
سبھ نورانی چیزاں اُس تھیں کیتیاں حق تعالیٰ
جیونکر وچہ مدارج حضرت عبد الحق رح لیایا
اسلے وچوں سبھ نبیاں دے نور انوار نکالے
سبھ نبیاں دے نوراں ولوں نظر کریں ہکوری
حالت ہوئے اوہ نور تمامی جھلکی جدوں دکھائی
چھپ جاندے دن جیوں چند ستارے سورج کولوں ڈرکے
کس جا ہن ایہ نور پیارا اساڈوں جس چھپایا
کل نوراں پر غالب کیتا جس نوں دو جہانی
ظاہر باطن اسے خاطر سرجیا کل پسارا
بخشاں اسیں نبوت سبھنوں نبی بنائے جاؤ
یارب اسیں ایمان لیائے نال حبیب پیارے
اِذْ اَخَذَ اللّٰہُ مِیثَاقَ اندر ایہو اشارہ آیا
سب نبیاں دا نبی بنایا سرور عالم تائیں
جس دن اُسدے جھنڈے ہیٹھاں نبی تمام کھلوسن
محشر وچہ بھی شان نبی دا ویکھے خلقت ساری
ایسی عزت ہور کسینوں وچہ نصیب نہ آئی
ہر منزل ہر منصب اندر اوّل درجہ پایا
کیتی مدت پاس خدا دے رہیا بہاراں کردا
وچہ تسبیحاں تے تمہیداں قرب حضوری پائے

جاں پھر حضرت آدمؑ تائیں خالق پاک اوپایا
سن دا پشت مبارک وچوں آدمؑ خوش آوازاں
بھی اس پشت مبارک وچوں جلوے باہر آون
کئی ہزار فرشتے آون کر کے صفاں قطاراں
کیتی عرض خداوند لگے آدمؑ نبی پیارے
حکم ہویا ایہ نور محمدؐ ہی پشت تیری وچ آیا
کل اولاد تیری تھیں ہوسی ایہ فرزند یگانہ
عرض کیتی پھر حضرتؑ آدم یارب خالق سائیں
تاں پھر نور محمدی اس نوں خالق پاک دکھایا
کر شکرانہ حضرت آدمؑ اوہوں عرض گذاری
تاں اس دی پیشانی اندر رب اوہ نور رکھایا
ظاہر جلوے نظری آون حضرت آدمؑ تائیں
خدمت اندر حاضر ہوون رب دے ملک پیارے
نور نبی دے آدمؑ تائیں ایسا وقت دکھایا
برکت نور محمدی آدمؑ ہر یک خوبی پائی
سبھ چیزاں دے نام سکھلائے اسنوں پاک الٰہی
کتنی مدت جنت اندر کیتیاں موج بہاراں
کل فرشتیاں اسدے اگے اوہوں سیس جھکایا
وچ مصباح تفسیر ناگوری خبر ایہو فرمائی
وچ اشاریاں اسدیاں کیتا ایہ بھی ہک اشارا
حضرت آدمؑ نوں جس ویلے ہیبلی ساں آپایا
پھر جد اس دے متھے وچوں نور کڈھے چمکارے
ایہ سبب ادب تساڈا آنایا محبوبؐ گرامی
آدم تھیں پھر شیثؑ پیارے نور تساڈا پایا
جاں پھر حضرت نوحؑ دے اندر برکت تیری آئی

اس دی پشت مبارک اندر رب اوہ نور رکھایا
جیوں کوئی کرداحمد الٰہی نال کمال نیازاں
نور دا نور ہووے اوہ پاسا جتوں کنڈ دلاون
کرن زیارت نور نبیؐ دی بولن حمد ہزاراں
پشت میری تھیں باہر آون ایہ کس دے چمکارے
جس محبوب پیارے خاطر سبھ کجھ اساں بنایا
جسنوں ختم رسالت و الانجشیا اساں خزانہ
مینوں بھی ایہ نور پیارا اکھیں نال دکھائیں
آدم ویکھ پڑھے صلوٰتاں میں ایمان لیایا
رکھ میری پیشانی اندر اس نوں یارب باری
برکت نور نبیؐ دی اسنوں بدر منیر بنایا
جیوں جیوں ویکھے راضی ہووے بولے حمد ثنائیں
واردواری صفاں بنا کے کرن زیارت سارے
کل ملکاں نوں اسدی خاطر عاشق رب بنایا
کل اعضاداں اُس دیاں اُتے جا پہنچی روشنائی
لکھن مفسر ایہ بھی برکت نور نبیؐ دی آہی
طرح طرح دی نعمت بخشی خاطر شاہ ابراراں
برکت نور نبیؐ دی اسنوں سجدہ رب کرایا
الم یجدک یتیما والی جو سب آیت [illegible]
اے محبوبا کس کس جاگہ رکھیوں اساں پیارا
اس دی پشت مبارک اندر تیرا نور رکھایا
ویکھ فرشتے عاشق ہوئے سجدے ڈگے سارے
تیری خاطر اسدے اگے کیتے ملک سلامی
برکت نور تیری [illegible] یاروں اسنوں نبیؐ بنایا
غرق ہوون تھیں کشتی اس دی امن امان بچائی

جاں پھر ابراہیمؑ نبی نوں ملیا نور تساڈا
کتنی محنت کر گئے کافر آتش چخہ جلائی
امن سلامت رکھیا اس نہیں ابراہیمؑ پیارا
جاں پھر اسمٰعیلؑ نبی ول نور تساڈا آیا
دنبہ بھیج بہشتاں وچوں کیتا اوہ قربانی
جاں پھر عبدالمطلب دے ول موج فضل دی ماری
حسن دی پشت اندر توں آیوں اے محبوب یگانے
نبی بنایا اس دے تائیں دے کر نعمت عالی
فخر ہویا اوہ قوم اپنی دا شان امیری پائیا
کل عرب وچہ عزت اس دی اتنی اساں بنائی
ایتویں جد عبداللہ اندر کیتا تساں ٹکانا
کرن لگا قربانی اس نوں اپنا باپ پیارا
اگے اسمٰعیلؑ پیارا فضلوں اساں بچایا
کتنے شتر ہوئے قربانی عبداللہ دی جائی
دوں قربانیاں وچوں تینوں امن سلامت آندا
وچہ جہاندیاں پشتاں رہیوں آ سید سردارا
مکھ انہاندے روشن کیتے تیرے نور جمالوں
وچہ بحر المرجان مبارک ذکر مفسر کردا
ایسا روشن چہرہ اس دا کرے خداوند نور دل
جے اوہ لکھنا پڑھنا چاہے اندر رات سیاہی
مکھ اپنے دے جلوے اندر لکھدا پڑھدا جاوے
دیکھ جمال پیارا اس دا لوک ہوون دیوانے
سب تھیں بہتر عزت اس دی جانن لوک تمامی
بھی حیوان جو دیکھن اس نوں ادب ہوون سلامی
جتنے دادے پاک نبی دے مڈھوں ہوندے آئے

نازل ہویا اسدے اُپر کتنا فضل اساڈا
فضل کرم تھیں اساں تمامی کر گلزار دکھائی
اتنی برکت نور تیرے دی یا محبوب سہارا
وقت ذبح قربانی کولوں اسنوں اساں بچایا
بچ گیا نور تیرے دی خاطر اسمٰعیلؑ حقانی
کیتی اساں عنایت اسنوں ملکے دی سرداری
طرح طرح دے بخشے اسنوں فضلوں اساں خزانے
یا پھر فضلوں بخشی اسنوں دولت دنیا والی
جیونکر عبدالمطلب تائیں میں سردار بنایا
برکت ہیبت نور تیرے دی ڈردی گل لوکائی
سب لوکاں دے دل وچہ اسدا اثر محبت وہانا
اسمٰعیلؑ پیارے والا آ گیا وقت دوبارا
دوجی واری باپ تساڈا اس امان رکھایا
نال فضل دے ذبح ہوون تھیں اس دی جان بچائی
ایہ سب تیری خاطر آہی بچناں اساں دوہاندا
تیری خاطر اساں انہاں نوں بخشے فیض ہزاراں
چند کہاں یا سورج ہاویں بہتر دوہاں تاں نوں
جس دی پشتے آوندا آہا نور نبی سرور دا
جو دیکھے سو عاشق ہووے جلوہ دسے دوروں
دیواں بالن دی کجھ اسنوں حاجت مندی ناہیں
نور نبی تھیں چہرہ اسدا اتنا چانن لاوے
کجھ نہ کجھ شمع محمدی اُپر آ جھڑدے پروانے
وڈے وڈے سردار اکابر دعوی کرن غلامی
برکت نور رسول اللہ دی اتنا شان گرامی
صاحب حسن جمال تمامی اک تھیں اک سوائے

برکت نور نبی دی سارے صورت دے متوالے
سبھ سردار خدا دے پیارے عزت حرمت والے

مڈھ قدیموں بخشی اللہ اس گھر نوں سرداری
پشت بہ پشت تمامیاں اندر رہی ہمیشہ جاری

جس جس ملک کوئی ہوندا دادا شاہ نبیاں دا
دیندا رب نبوت اسنوں یا سردار بناندا

ذکر سرداری خاندان اسمٰعیلیہ جد امجد آں حضرت علیہ السلام از ابتدائی مکہ معظمہ و ذکر پاکیزگی نسب شریف

اسمٰعیل نبی دادا ہویا جس زمانے
مکے دی سرداری اوتھوں پائی اس گھرانے

مکہ شہر اوسے دی خاطر رب آباد کرایا
برکت اسمٰعیل نبی دی جنگل رب وسایا

چھوٹی عمراں آیا اوتھے اسمٰعیل یگانہ
اس ویلے ایہ ہوندا آہا سبھ جنگل ویرانہ

تانگوں چشمہ پانی والا آہا اوس ٹکانے
تھل ویران پہاڑ دسیون چاروں طرف ڈرانے

اسمٰعیل تے مائی اسدی دونویں اک اکلے
آن بیٹھے اس جنگل اندر تھل مارو آسلے

خاطر اسمٰعیل نبی دی فضلوں خالق باری
اس جنگل وچ زمزم والا چشمہ کیتا جاری

اس چشمے پر ہولی ہولی رب کیتی آبادی
مکہ شہر ہویا ایہ اوتھوں رحمت نال خدا دی

ابراہیم پیارے کارن حکم دتا رب عالی
کرو عمارت اس جگہ تے خانے کعبے والی

کیتی شروع عمارت اس نے موجب حکم الٰہی
اسمٰعیل پیارا بیٹا نال ہویا ہمراہی

بیٹے باپ اساریا دوہاں بیت اللہ دنیا میں
بانی ہوئے بیت ربی دے رکھیاں جہاں بنائیں

وچ گلزار آدم دے لکھیا میں ایہ سبھ حوالا
جیوں آباد کیتا ایہ مکہ فضلوں حق تعالے

سبھ تفصیل اول لکھے اندر جس نے حکم چلایا
اسمٰعیل نبی دادا حاکم رب بنایا

اس دے اندر نور نبی دا آہا اوس زمانے
برکت نور رسول اللہ دی لگا بھاگ گھرانے

اس تھیں بعد اولاد اسدی وچ رہی حکومت جاری
اسمٰعیلیاں دے گھر آہی مکے دی سرداری

کتنی مدت اسمٰعیلیاں رعیت سکھ وسائی
سبھ لوکاں نوں امن آسائش موج بہار وکھائی

جرہم قوم آہی اک اوتھے راوی ذکر لیاندا
حضرت اسمٰعیل پیارا آہی داماد جنہاں دا

اسمٰعیلیاں نال اونہاں دی ہوئی کجھ لڑائی
جھگڑا کر کے مکے اندر انہاں حکومت پائی

چھوڑ گئے سب اسماعیلی مکہ شہر پیارا
کمے اُپر قبضہ کیتا جرہم والیاں یاراں
فسق فجور دوں بیت اللہ دا جد آر ادب گوایا
بہت ہلاک ہوئے تے بعضے چھوڑ گئے اوہ جائیں
نویں سر دوں سرداری اپنی پھر انہاں سنبھالی
کرن غلامی بیت اللہ دی عزت ادب پیاروں
اسماعیلیاں تھیں یک ہویا شاہ عدناں پیارا
اس دے تورا سرورِ عالم اپنی نسب ثنائی
ایہو وچہ تاریخ کتاباں ذکر مورخ لیا دن
بعضے تریہہ پشتاں فرماون حضرت آدمؑ تائیں
وچہ حدیثاں سرورِ عالم پاک رسول غفاری
اس تھیں اگے ذکر کیتا پاک حبیب ربانے
آدم شیث ادریس نے تالے حضرت نوحؑ پیارے
وچہ کتاب مدارج حضرت عبد الحقؒ لیایا
اسماعیل دیوں اولادوں چنیا رب کنانہ
چنیا پھیر قریشاں وچوں ہاشمیاں نوں تائیں
کنیاں ہور حدیثاں ایویں پاک نبیؐ فرمایاں
جس دی پشت مبارک اندر نور اساڈا آیا
عیب زناہوں پاک اُنہاں نوں کیتا خالق سائیں
طیب پاک تمامی پشتاں طینوں تے کہایاں
حق حلالوں جایا میں نوں جس اماں مڑی نے جایا
آہی رسم جہالت اندر راوی ذکر لیاوے
دیکھ اسیر چنگا کوئی شکل شباہت والا
حمل حرام کرا کے اس تھیں پھر عورت گھر آنے
ایہہ دستور پرانا آہا گندی رسم جہالاں

آپو آپ گرا واں اندر کیتا دنج گذارا
ایہہ ظلم فساد دوں انہاں چایاں بُریاں کاراں
بھیج عذاب خدا نے تخم انہاں دا چایا
پھیر خدا نے ملکے آندا اسماعیلیاں تائیں
پھیر حکومت جاری ہوئی اسماعیلیاں والی
مدھ قدیموں نیک گھرانہ شان اُچے سرکاروں
بائی پشتاں اس تھیں پچھے آیا نبی تساڈا
چھوڑ دتی پھر اس تھیں اگے ذکر نبی فرمائی
تریہہ پشتاں عدناں نوں اگے اسمٰعیل تباون
واللہ اعلم اصل حقیقت جانے خالق سائیں
شاہ عدناں تلک پہنچائی اپنی نسب پیاری
با ترتیب تمامی پشتاں اللہ مالک جانے
اسماعیلؑ خلیلؑ پیارا جد نبیؐ دی سیدے
جیونکر وچہ حدیث مبارک پاک نبیؐ فرمایا
پھر اولاد اس دی تھیں چنیا قوم قریش گھرانہ
ساریاں ہاشمیاں تھیں میں نوں چنیا خالق سائیں
آدم تھیں تا میرے تائیں جتنیاں پشتاں آیاں
یا پھر جنہاں رحماں اندر ساں نوں رب رکھایا
نال نکاح دے سب دے اندر بھیجیا میرے تائیں
طیب جماں طیب ماواں رب نصیب کرایاں
بُرے طریق جہالت دے تھیں سب نوں رب بچایا
جس دے گھر اولاد نہ ہووے فعل نیوگ کراوے
اپنی عورت بھیجے اوتھے بے غیرت منہ کالا
جتھے کوئی لڑکا جمے اس تھیں ہو دی غنیمت جانے
بہت دیوث کریندے ایہو جیہے نامرداں یاں چالاں

کتنے لوک کواریاں رناں ایویں حسن وساندے
جدوں زناؤں حلال ہوون تدوں اہناں پاندے

اوہ حضرت سرورِ عالم جس مرتبے نال آئے
دادے دادیاں پاک تمامی رب عطا فرمائے

وچ تفسیر عباسی حضرت ابن عباسؓ لیایا
تَقَلُّبَكَ فِي السَّاجِدِينَ جو پاک خدا فرمایا

اس آیت وچ پاک نبیؐ نوں ہویا ایہہ اشارہ
حکم کرے محبوبؐ اپنے نوں خالق سرجنہارا

اے محبوبا مُڈھ قدیموں ساجداں اساں بنایوں
نیکاں پاکاں لوکاں اندر رکھدیوں چلدا آیوں

آدمؑ تھیں عبد اللہ تائیں جتنے بابل تیرے
سارے نیکوکار پیارے ساجد آہے تیرے

اسے طور اک ہور روایت حضرت انسؓ بتائی
اک دن حضرت سرورِ عالمؐ ایہہ آیت فرمائی

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ

البتہ تحقیق آیا تم کو رسول (بہت پاکیزہ) تم میں سے

اَنفُسِكُمْ تے پیش حرف دا نال زبر لایا
اس تھیں پچھے یاراں تائیں ایہہ فرمان سنایا

میں ہاں بہت نفیس تساں تھیں حسبوں نسبوں عالی
بہت پاکیزہ بہتر سب تھیں نسب محمدؐ والی

مڈھ قدیموں جتنے میرے دادے باپ پیارے
سب حلال نکاحاں والے طیب آہے سارے

کرن روایت حضرت آدمؑ جس دن رحلت پائی
وقت وفات وصیت اس نے بیٹے نوں فرمائی

شیث نبی سی بیٹا اس دا جس وچ نور پیارا
پاس بلا کر کہندا اس نوں آدمؑ باپ تمہارا

کریں نکاح کوئی صالح بیوی لے فرزند سیانے
تیرے وچ ہے نور محمدیؐ لائیں نیک نکاحے

اسے طور وصیت اگوں شیث نبی فرمائی
نوش آہا فرزند انہاں دا جس ایہہ نعمت پائی

جس ویلے پھر نوش پیارے کیتی کوچ تیاری
بیٹے اپنے نوں اوہ ایویں کہہ گیا جاندی واری

اس بھی اگوں ایویں کہیا جیوں بابل فرمایا
تھیں اوس وصیت اُتے پورا عمل کمایا

نیک نکاحیاں بخشیاں سب نوں فضلوں خالق سائیں
ایہو وصیت چلدی آئی عبد المطلب تائیں

قصہ کوتاہ نور محمدیؐ آہا پاک گرامی
پاک نکاحیاں اندر اس نوں رکھیا رب مدامی

جس دی پشت مبارک اندر فضلوں چانن لایا
نوروں نور کیتا رب اس نوں بھی سردار بنایا

ملکے نوں آباد کرایا جس دن خالق باری
اسمٰعیل نبیؑ نوں پہلوں رب بخشی سرداری

اس تھیں پچھے نور محمدیؐ جس دے اندر آوے
ملکے وچ اولاد اس دی تھیں رب سردار بناوے

قوم قریش انہاں دے وچوں رب سردار بنائی
عبد مناف قریشاں وچوں بہت فضیلت پائی

عبد مناف اندر جد آیا نور نبی سرور دا
ملکے دیاں قریشاں اندر اوہ ہویا سر کردا

اس تھیں پچھے نوں حمل سی ہاشم اندر آیا
ہاشم نال ہویا اک پیدا دوجا جوڑا بھائی
دوویں پیٹ مائی دے وچوں نکلے باہر آئے
نال تیجی دے جڑی ہوئی دوہے دی پیشانی
سنھے نال اٹھا تھا آئے نداں دوہاں ویراں
آخر ہو لاچار نہایت تیغ رکھی وچکار دل
عرب دیاں داناواں لوکاں خبر جدوں ایہ پائی
جدیاں نال انہاں دے اندر فیصلہ تیغ کرایا
مڈھ بدھا ایہ فتنے والا اندر دوہاں بھائیاں
جیونکر چون کیتی داناواں آخر او ویں ہوئی
عبد الشمس دیوں اولادوں بنی امیہ سارے
بنی امیہ ہاشمیاں وچ ہویاں جنگیں لڑائیاں
عبد مناف اندر جو آہا نور نبی سرور دا
اصلی نام جو ہاشم والا عبد العلی سیتا دن
اک روایت عمر سیتا دن اصلی نام انہاں دا
ہاشم معنے ہندی اندر بھنن توڑن والا
گھر اس دے وچ رہے ہمیشہ جاری لنگر خانہ
ٹکڑے ٹکڑے ویاں کر کے ڈھیر طعام لگاوے
کوئی شمار نہ کرے کسے دا کتنا کھاندا کھانا
کل مسکیناں کارن ہاشم وڈے من پکاندا
سے محتاج غریب نمانے آکر حاضر ہوندے
چھوٹے بڑے انہاندے کاسے روٹی وچ نہ آوے
راستے گل نہ تھیں ہاشم سددن لوک انہاندے تائیں
تلے مہمان مسافر عاجز اوندے جاندے راہی
مکے وچ جنہاں دے تائیں فاقہ آکر گھیرے

عبد منافوں پچھے اونوں رب سردار بنایا
عبد الشمس کہن اتنا نوں اں جڑیں روایت آئی
قدرت نال دوہاں دے متھے خالق پاک ملائے
اس دے وچ پوشیدہ آہی حکمت پاک ربانی
جڑاں نہ ہوون اک دوجے تھیں کر تھکے تدبیراں
نال محبت ہولی ہولی جدا کیتے تلوار دی
کہن لگے ایہ تیغ اولی وچ انہاں دے آئی
اگوں بھی ایہ ایویں ہوسی داناواں فرمایا
وچ اولاد انہاندی ہوسن تیغاں نال لڑائیاں
بنی امیہ ہاشمیاں دا رہیا سواد نہ کوئی
ہاشم وچوں بنی علیؓ تے حسنؓ حسینؓ پیارے
کجھ نہیں حالت دسن والی جانن سب لوکائیاں
ہاشم نوں اوہ حاصل ہویا جلوہ خیر بشر دا
جیونکر وچ تاریخ کتاباں ذکر مؤرخ لیا دن
ایہ بہت سخاوت والوں ہاشم سدیا جاندا
بہن ترددکھاوے لکھیاں اوہ مقبول تعالیٰ
جد روٹی ورتاون لگدا اوہ سردار یگانہ
تا جو کوئی نہ جھکیا جاوے ناکھاندا شرماوے
کوئی نہ آکھے اتنی روٹی کھا کر گیا فلانا
لنگر یکدا رہے ہمیشہ جو آوے کھا جاندا
کاسے لیکر روٹی کارن درتے آن کھلوندے
ٹکڑے کر کے حضرت ہاشم کاسیاں اندر پاوے
بھر لے جاون کاسے اپنے دیون لکھ دعائیں
کھا کھا جاون لے لے جاون ایڈ سخاوت آہی
راتیں دہاں ہو جاں کردے آہا ہاشم دے ڈیرے

لدی نہ کردا منع کسے نوں ناکجھ جھڑک وکھاندا
اپنی ہتھیں نال خوشی دے سبھنوں سے کھواندا

ذکر قحط سالی در عہد حضرت ہاشم جدِ امجد آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ واصحابہ وسلم

کرن روایت مکے اندر قحط پیا اک واری
جیسی انہاں دناں دے اندر ہاشم دی سرداری

ڈاڈھی تنگ نمانی خلقت بھکھوں عاجز ہوئی
کھاون جوگی چیز کسے نوں مُول نہ لبھے کوئی

ہاشم دے گھر دولت وافر دائم فضل ربانا
لے کر شتر روپئے نوکر شام ولایت دہانا

مانگیا سستا آٹا اوتھے ملیا جویں وکاندا
مسکیناں محتاجاں کارن گل خریدیاندا

کتنا آٹا گنہ پکا کے اوٹھاں اپر لدائیا
روٹیاں نال بھرا کے بوریاں مکے وچ لیایا

اس کارن پکوا کے آٹا آندا مرد رہانے
ٹکڑے رہن نہ بکدیاں توڑی بھکھے لوک نمانے

وچہ اُڈیکاں بیٹھے ہوسن جو محتاج سوالی
فاقے نالوں سخت انہانوں گھڑی پکاون والی

جیکر کھانا پکنے اندر کجھ دیری ہو جاوے
فاقے والیاں نوں اوہ ساعت مشکل نظری آوے

اسے غرض پکا کے روٹیاں ہاشم نال لیائیا
آہا رحم غریباں کارن رب اس دے دل پائیا

ٹکی روٹی مکے اندر آندیاں ورتائی
سارے شہر منادی کر کے خلقت سد بولائی

گلی گلی تے کوچے ہوکا عام پھرائیا
کر بھائی سبھ لوکاں نوں ایہ فرمان سنایا

جاویں کوئی تونگر ہووے یا مسکین نمانا
ہاشم دے گھر حاضر ہووے جس نے کھانا کھانا

جد تک کال دباغ جاوے نہ ہووے ارزانی
تد تک ہاشم دے گھر ہوسی رات دنے مہمانی

ہک اٹھ تجری ہک اٹھ شامی ہرن ذبح کراوے
گوشت روٹی دیوے سبھنوں جو آوے کھا جاوے

اس روٹی دیاں دور دورا ڈے ملکیں خبراں گیاں
لنگر جاری لیل نہاری خلقاں کھان پیاں

سن سن خبراں آسوں پاسوں چلیاں آن دلیراں
ہاشم دا دروازہ ملیا کل امیر فقیراں

قحط رنجانے لوک نمانے آون کئی ڈولانے
سن خبراں آ حاضر ہوون بیٹھے کھاون کھانے

ادھی کھان خلائق تائیں کھانے کھاون والی
کھلا دسترخوان کرم دا سبھنوں موج وکھالی

قحط زمانہ ساریاں لوکاں موجاں نال لنگھایا
مکے اندر کال کسے نوں جاندا نظر نہ آئیا

سارے عرب علاقے اندر ایہ مشہوری ہوئی
لگے نور محمدی پاروں چہرہ آہا نوری
تاں نوں ناسجدہ کیتا ہاشم عمر تمامی
جتنے اہل کتاب تمامی اس دا ادب کریندے
نور محمدؐ ہی ہاشم اگے خلقاں آن نویاں
اک دو بیویاں اسے آہیاں بھی فرزند پیارے
ہور اک بیوی عقد کرن دی دل وچہ خواہش ہوئی
جو سردار عرب دے آہے حاضر ہوئے تمامی
ہر کوئی اپنی بیٹی کارن عرض سوال سناوے
قیصر روم بھی عاشق ہویا سنیاں جد دل جھلا
اگے خبر کتاباں وچوں آہی اسنوں ساری
ایسا سوہنا سخی بہادر ہوسی با جہ حسابوں
جد اس حلیہ ہاشم دا اصفتاں نال ملایا
پیش حضور جدوں اوہ قاصد ہویا آن سلامی
سنکر حضرت ہاشم اسنوں صاف جواب سناوے
ہے مطلوب اساں نوں کوئی صالح کار زنانی
قاصد اس شاہزادی والیاں صفتاں بہت سنایاں
آخر یکدن خوابے اندر کیتا کسے اشارا
یثرب دی ایہ رہنے والی بنی نجاروں
دیکھ اشارہ ہاشم پیارا یثرب طرف سدھایا
نیکو کار نہایت درجے دانشمند سیانی
اچی ذات گھرانہ وڈا قوم قبیلوں عالی
قوم انصار اسے دی توروں خالق پاک بنائی
وچہ مدینے حضرت ہاشم عقد کیتا اس تائیں
اسدے شکموں پیدا ہویا سوہنا چند سوہارا

سبھی گھرانہ ہاشم جیہا دنیا وچہ نہ کوئی
نال سخاوت اگے نالوں ہور ہوئی مشہوری
مقبول جاوے ساریاں چیزاں اسنوں جہان سلامی
دیکھ نشان نبوت والے ادبوں ہتھ چمیندے
حسن جمال سخاوت اسدی جگ وچہ دھماں پایاں
لے پرتے محمدؐ ہی جلوہ نوروں لاٹاں ملدے
کراں نکاح جے صالح بیوی رب ملاوے کوئی
کر و قبول اساڈی بیٹی یا سردار گرامی
ہاشم کرے قبول نہ کوئی بات پسند نہ آوے
مکے دا سردار پیارا ایسیاں صفتاں والا
جس وچہ نور محمدؐ ہی ہوسی اوہ پاسی سرداری
ساریاں صفتاں علم اسنوں آہیاں علم کتابوں
بیٹی اپنی دیون کارن قاصد ترت بھجایا
کر درخواست شاہ دی طرفوں کیتی عرض تمامی
میں نہیں چاہندا شاہ رومی دی بیٹی ایں گھر آوے
سب زناں تھیں پاک زیادہ جو ہووے لاثانی
ایہ حضرت ہاشم تائیں بول پسند نہ آیا لی
سلمٰی نام عمرو دی بیٹی تیرا حرم پیارا
کرو نکاح وچ اسدے تائیں حکم ہویا سرکاروں
اوتھوں جا لدھی اوہ بیوی ہوئی میل ملایا
صورت سیرت عقلوں شکلوں رستا کار زنانی
ساریاں شرماں صفتاں والی کرماں بختاں والی
اوسے قوم گھرانے وچوں ہوئی خدیجہ مائی
اس بیوی نوں نور محمدؐ ہی بخشیا خالق سائیں
دادا پاک رسول اللہ دا عبد المطلب پیارا

ذکر حضرت عبد المطلب بن حضرت ہاشم سردار عرب

کراں روایت عبد المطلب جدوں تولد پائیا
چٹیاں والاں پاروں اُسدا شیبہ دھریا ناؤں
نہیں سی اجے تولد ہویا ایہ فرزند پیا تا
لکھنے آکھن بعد تولد اوس یتیمی پائی
کاروبار تجارت کارن شام ولایت دھانا
غزہ والا شہر بناون کوئی اندر شام دیا لے
کچھے رہیا یتیم وچارا عبد المطلب پیارا
جمدیاں تھیں اوہ سوہنا ڈاڈھا لٹ کدے پیشانی
اُسدے چہرے اندر ہا نور نبی سرور دا
سوہنی صورت سوہنی سیرت سوہنے کم تمامی
شیبہ الحمد پیا پھر ناواں سوہنیاں صفتاں پاروں
ست برساں جد عمر مبارک عبد المطلب پائی
وچہ میدان بتیرے لڑکے کھیلن تیر چلاندے
جد ایہ تیر چلاوے اپنا پار نشانیوں جاوے
نالے ایہ گل آکھے منہ تھیں جد اوہ تیر چلاندا
بھی ہک شخص قریشی اوتھے مکے وطن والا
نالے عبد المطلب کولوں سنیاں نام پردا
دادا اُس دے متھے اندر چمکے نور ستارا
دیکھ تمامی باتاں اس نے گل دلے وچہ پائی
ہاشم دا ہک بھائی آہا مطلب نام سداوے
سُن کر حال بھتیجے والا کیتی اوس تیاری
اوتھوں آ کر لیا بھتیجا اپنے نال چڑھایا
سینے اندر جو کوئی بندہ پچھے اسدے تائیں

پچھے وال نورانی سر وچہ جسم دا نال لیایا
عبد المطلب سدن جس تھیں اس دی جد سناواں
اگدوں اسدا باپ پیارا ہاشم چھوڑ سدھانا
چھوٹی عمراں باپ پیارا چلیا کھٹ جدائی
آخر ہویا فوت انھاں میں جویں خداؤں بھانا
اوتھے قبر مبارک اُسدی ہے مشہور پیارے
وچہ مدینے نانکیاں ول مائی کول گذارا
جتنے نانک دال تمامی دیکھ ہو دن قربانی
برکت نور رسول اللہ دی ہر کوئی الفت کردا
سوہنیاں صفتاں والا اسنوں آکھن خاص عواممی
جو دیکھے سو بہت محبت کردا لاڈ پیاروں
ہک دن باہر کھیڈن آیا لڑکیاں کھیڈ مچائی
ایہ بھی تیر چلاون لگا رل کے نال انہاندے
ساریاں لڑکیاں نالوں اگے دوڑ کے تیر چلاوے
میں ہاں پُت ہاشم دا میرا تیر نہ خالی جاندا
کول کھلو کر ڈٹھا اُس نے سارا حال حوالا
میں ہاں بیٹا ہاشم والا جس سرداری کردا
چند بدر تھیں سوہنا چہرہ صاحب حسن پیارا
جد او مکے واپس آیا خبر تمام سنائی
ہاشم پچھے مکے اندر جو سردار کہاوے
نال محبت طرف مدینے آ گیا کر اسواری
نانکیاں تھیں چوری اسنوں کر اسوار لیایا
کون کوئی ایہ سوہنا لڑکا سانوں گل سنائیں

مطلب کہے غلام ایہ میرا آندا مل بازار وں
اس سببوں ہویا اسدا عبد المطلب ناں تداں
مطلب جدوں بھتیجے تائیں اپنا عبد بنایا
روضتہ الاحباب دے اندر ہور روایت آئی
جو کوئی شخص یتیم کسے نوں نال محبت پالے
مطلب جدوں بھتیجا اپنا پالیا نال پیاراں
منزل جدوں یتیمی والی عبد المطلب پائی
کہن مفسر والضحیٰ اندر ایہ بھی خبر پیاری

کرن یقین تمامی بندے میلیاں کپڑیاں پا روں
معنے عبد غلام بتاون تینوں دسی جاداں
عبد المطلب ادے تہوں اس دا لوکاں نام رکھایا
ایسی دستور عرب دے اندر مدہ قدیموں بھائی
اس دا عبد بناون اسنوں لوک بلاون والے
عبد المطلب نام بھتیجے ہلیا وچہ سینساراں
برکت نور مبارک اسدی پرورش رب کرائی
اپنے خاص پیارے کارن خالق پاک اتاری

الم یجدک یتیما فاوی ۞

کیا نہیں پایا تجھ کو (خدا نے) یتیم پھر جا گہ دی (اس نے تجھ کو)

بھلا یتیم نہ تیرے تائیں پایا خالق سائیں
اس آیت وچہ ایہ بھی قصہ تجھیاں مزاں والا
اول وچہ ہاشم دے گھر تساں یتیمی پائی
عبد المطلب اندر آہا تیرا نور ستارا
کیا کیا عزت کیا کیا برکت اسنوں حاصل ہوئی
کرن روایت مطلب جس دم عبد المطلب آندا
میلے کپڑے اگلے سارے اسلے گلوں لاہ نالے
ڈاڈھی سوہنی عجب عجائب شاکی دتی بدن دوالے
دن دن حسن ترقی اندر نور کڈھے چمکالے
آخر جدوں وڈیرا ہویا چڑھیا آن جوانی
اس تھیں پچھے ہویا اس دا حکم سیاست جاری
کنجیاں خانے کعبے والیاں ہویاں اوس حوالے
وانگ سخاوت لنگر گھر وچہ شروع کرایا
صاحب عجب خلیق نہایت صاحب عدل سیانا

پھر اس تینوں نال فضل دے تیاں سوہنیاں جائیں
دوست نوں فرمان سناوے فضلوں حق تعالیٰ
پھر میں مطلب دے گھر اندر جگہ عطا فرمائی
برکت نور تیرے دی اسنوں رکھیا اساں پیارا
ایہ سبہ تیری خاطر آہی ہور نہ خاطر کوئی
ڈاڈھے سوہنے کپڑے اسنوں نال پیار پہناندا
خوب نہوایا خوب دھوایا سر منہ وال سنوارے
بہت پیار رکھے اسنوں نال محبت پالے
شمس منور چہرہ اس دا دور دلاں ہاں مارے
فوت ہویا اوہ چاچا اسدا ختم ہوئی زندگانی
عبد المطلب نوں رب بخشی مکے دی سرداری
کل تبرک بیت اللہ دے چاچے وانگ سنبھالے
کل قریشاں ہاشمیاں وچہ رب سردار بنایا
ملکاں وچہ ہوئی مشہوری ہر یک دے دل بھایا

جتنے کل سردار عرب دے سن دے جیدوں صفاتاں — سال لبالی بھیجن اسنوں تحفے تے سوغاتاں
باقی ہور جو ملکاں والے شاہ سردار تمامی — عبدالمطلب دا سبھ جانن عزت شان گرامی
شاہ کسریٰ دے نال انہاندا جھگڑا آہا کوئی — اسلئے باہجھ تمامی شاہاں بہت محبت ہوئی
مکے وچ قریش تمامی اتنی عزت کردے — جو فرمان سناوے سبھنوں موڑ نہ سکن ڈردے
جس نوں وچ امان اپنے دے عبدالمطلب آنے — کیا طاقت پھر اسدے تائیں نہ کوئی شخص رنجانے
جدکوئی بنے مہم مصیبت مکے والیاں تائیں — یا جد آکے نازل ہوون قحط وبال بلائیں
یا پھر جدوں انہاں توں ہووے تنگی بارش والی — آکر عبدالمطلب گے ہوون لوک سوالی
جبل ثبیر پہاڑی اُپر اسنوں نال لیجاون — پکڑ وسیلہ نور محمدی عرضاں لجپال سناون
برکت نور نبی دی اللہ ہر یک زحمت ٹالے — بھیجے اپنے فضل کرم بخشیں بدل رحمت والے
اینویں ہریک مشکل جیہڑی پیش انہاندے آوے — عبدالمطلب نے وسیلہ شرم خدا فرمادے
شاہ ابرہ تے مکے اُپر کیتی جدوں چڑھائی — اس ویلے بھی نور نبی دی برکت سبو کہانی
فرق فرق بتاون قصہ ابرہ کافر والا — کتنے طور کتاباں والے کرن بیان حوالا
پر میں تھوڑی مطلب والی تینوں گل سنائیں — جیونکر رب نے عزت بخشی عبدالمطلب تائیں

قصہ اصحاب فیل

ابرہ نام صباح دا بیٹا مذہب تہیں عیسائی — آہا ایہ لے لکا مڈھوں پھردا نک کپائی
کتنی مدت شاہ حبشہ دی کیتی اُس وزیری — آخر کار وزیری وچوں ملیا شان امیری
بھیجیا یمن لڑائی اُپر شاہ حبشہ اسنا تائیں — اوس لڑائی اندر اُس دا وڈھیا نک اتہائیں
نالے نلا ہوٹھ بھی اُس دا وڈھیا داہنا توڑی — نک کپائے ہوٹھ وڈھائے پھر بھی فتح نہ چھوڑی
آخر شاہ حبشہ نے اُسنوں حاکم یمن بنایا — وچ حکومت کبر غروردوں آ شامت نے چایا
مکے نال عداوت پائی اوس مجہول موکالے — منع کرے جد کعبے آون لوک زیارت والے
مکے طرفوں بند کرن نہیں لا تھکا سبھ داہیں — امیر عاشق بیت اللہ دے ہوڑیاں کرن ناہیں
آخر اس نے شہر اپنے وچ کوٹھا اک بنایا — لعل جواہر سونا چاندی کندھاں اُپر چڑھایا
کعبہ نام رکھا کر اس دا کہندا لوکاں تائیں — آؤ لوکو اس کعبے دا کرو طواف اتھائیں
جو کوئی مکے جاون لگے دے تکلیفاں راتے — ظلموں بنہ طواف کراوے اوتھے نہ دیوے منگانے

چاروں طرف ہوئی مشہوری ملکیں خبراں گئیاں
مکے وچہ قریشاں لوکاں خبر جد ملی ایہہ پائی
دوڑیا اک قریش مکے تھیں اس کوٹھی وچ آیا
ظاہر شغل متھاں والی بہت آداب کریندا
آخر اک راتیں اس کارن موقعہ رب بنایا
اک اکیلا دھلا کوٹھا رہا اس دے تائیں
آسے پاسے کندھاں اُپر مل دِتا پاخانہ
فجر ہوئی تا پوجن والیاں ڈِٹھا آن حوالا
جتول تکن کرن زیارت بول نجاست والی
بہت مریداں دا اس گلوں ہویا دور عقیدہ
ویکھ پلیدی ابرہ کافر غصے اندر آیا
بعضے آکھن شاہ حبشہ نے بھیجیا اسلے تائیں
مکے دیاں وپاریاں وچوں آئے کجھ وپاری
بالی اگ رسوئی کارن آخر جدوں ستھویاں
لدے بھار مسافر لوکاں کیتے کوچ تکانے
کنڈ دتی اس گرجے تائیں جدوں مسافر ٹولے
خبر ہوئی شاہ حبشہ تائیں لوکاں حال سنایا
شاہ حبشہ نے غصے ہو کے بھیجیا ابرہ تائیں
قتل کریں سب مکے والے جو کردا نی سارے
ڈھوں پٹ انہاں دا کعبہ دھرتی اُدر گرائیں
کتنے ہاتھی لشکر فوجاں اس نے نال چڑھایاں
بعضے کئی ہزاراں ہاتھی وچہ شمار تساون
بعضے آکھن باراں ہاتھی اس نے کل لیاندے
فیل سفید اک وچہ انہاں دے وڈا ہاتھی بھارا
نام اس دا محمود دساون ساڈیاں وچہ کتاباں

لگیں اندر لے کمینہ کعبہ خلقاں پوجن پتیاں
دلدے وچہ انہاں دے تائیں ڈاڈھی غیرت آئی
نال بہانے خادم بن کے اس وچہ ڈیرا لایا
دل دے وچہ بے ادبی والا موقعہ لبھے ٹریندا
نکل گئے جد بندے سارے ویل عجائب پایا
نال غلاظت بول نجاست بھر سٹیاں سبھ جائیں
ڈاڈھا گندا کر کے اسنوں ہویا آپ روانہ
کوئی ہیچ نظری آوے اسدے پوجن والا
کندھاں فرش پلیدی کولوں کوئی جگہ نہ خالی
لعنت کر کے نٹھے اتھیں جا مردود پلیدا
اس سببوں مکے اُتے لشکر اوس چڑھایا
مجمل طور روایت اوہ بھی تینوں دسی جائیں
حبشہ دے اک گرجے اندر آ کر رات گذاری
یاد نہ رہیا بوجھا نام اسنوں ترت نیاریاں یاں
بلدی آتش گرجے اندر ایویں چھوڑ سدھالے
مگروں اگ لگی اوہ گرجا سڑ کے ہو گیا کولے
مکے دے کرواں ستھوں مکہ جنہاں جلایا
پہنچ شتابی فوجاں لیکے مکہ سبھ اُڈائیں
لٹ لیاویں مال انہاں دے بھی فرزند پیارے
چھو نکر سارے گئے اوہ آ کے ساڈے کر جچ تائیں
وچہ کتاباں فرق فرقی کئی روایتاں آئیاں
بعضے راوی سینکڑیاں دا گانج شمار لیاون
واللہ اعلم کتنے آہے کجھ نہیں آکھے جاندے
سبھ تھیں اچا سبھ تھیں سوہنا نگار رنگ پیارا
بیت اللہ نوں سجدہ جس نے کیتا نال آداباں

جتنے ہاتھی ساریاں اندر سی اسنوں سرداری
اوہ ہاتھی بھی شاہ ابرہ نوں دتا اوس ہوکا لے
لے ٹریا جد ہاتھی فوجاں اوہ ابرہ بے نکا
کیہا جانے جو جاندیاں مینوں غلطی روز خ دھکیا
کر شیطان اکٹھے ٹریا شیطاناں دا سکا
اس بازی وچہ جد دل شہنشاہ لدھیا اپنا یکا
اگے مین لڑائی اندر اس نے نک وڈھایا
کرن روایت جد مکے ول فوجاں اُس ٹریح ہایاں
رستے اندر جو کوئی اسنوں منع کرے اس کاروں
مکے وچہ قریشاں لوکاں جد سنیاں ایہ گلاں
فکر پیا سبہ لوکاں تائیں دہشت نازل ہوئی
لے کر نال قریشاں تائیں پاک نبی دا دادا
کعبے ول متوجہ ہو کے لگا کرن دعائیں
اجے دعائیں کردا ہیسی عبدالمطلب پیارا
ایسا تیز ہویا اوہ جلوہ قدرت پاک غفوروں
پہنچ گئی بیت اللہ اُتے پیشانی والی
بھی فرمان سنایا سبہ نوں فکر نہ کرو کوئی
دیسی فتح اساڈے تائیں آپ خداوند سائیں
حافظ آپ خداوند اُس دا رحمت کرم کماسی
بہت تسلی دتی حضرت ساریاں لوکاں تائیں
جیوں جیوں کافر نیڑے آوے ظلم شرارت کردا
بہتے لوک نالے ڈر کے چھوڑ گئے گھر باراں
سونپ گئے گھر بار تمامی عبدالمطلب تائیں
بیٹھا رکھ توکل رب دی اوہ سردار یگانہ
عرب علاقے وچہ اوہ کافر مار دمار کر سیدا
شاہ حبشہ خود اُس دا آپر کردا ہیسی اسوار تی
ہور تیرے خونی ہاتھی فوجاں کٹک رسالے
کیتیس دل ارادہ پکا قتل کراں سبہ مکہ
جتھے فوج جد ول آ غلبوں کوئی تیہا ہیسی کا
جاں سب فوجاں گھابل ہوسن پھیر نہ ہیسی بیکا
گلو تیغم کم نہ ادن تاں کوئی چوکا چھکا
سن نوجاں ہن مکے اندر سبس دڈھا دن آیا
ظلم فساد شرارت اُس دی جگ وچہ دنیاں پایاں
لٹے مارے اس دے تائیں قتل کرے تلواروں
لشکر بھاری چڑھ ہتھ آ سدی آ پیاں تھر تھلاں
حضرت عبدالمطلب گئے آ ر نا ھر کوئی
جبل تبیر پہاڑی اُپر آیا مرد خدا دا
گھر اپنے نوں آپے یارب کر کے کرم بچائیں
نور محمدی متھے وچوں تیز ہویا چمکارا
جتنا خانہ کعبہ آہا روشن ہو گیا نوروں
عبدالمطلب سبہ لوکاں نوں اکھیں نال دکھالی
فتح نشانی ساڈے کارن ایہ سبہ ظاہر ہوئی
کجھ نہیں خوف کرے دشمن دا بیت اللہ دے تائیں
کرسی آپ حفاظت اُس دی سانوں نال بچائی
ایہہ پر دہشت اُس ظالم دی پایاں جگ کہا میں
تیوں تیوں ہر کوئی مکے وچوں نسن لگا ڈردا
طرف پہاڑاں جنگل جاڑاں جا چھپے وچہ غاراں
رکھیں سنبھال اساڈے زیور مال ہتا عیں
اللہ حافظ سب چیزاں دا اوہ سبہ نوں خسمانہ
آ پیتا چوفیر مکے دے سب دمال لٹیندا

جتنے مال مویشی باہر چردے آہے سارے
پکڑ لئے سبھ ظلموں آکر اس ظالم ہتیارے

کتنا مال عبدالمطلب دا آہا وچہ اہناندے
تن سو شتر تباون بعضے گھٹ ودھ بھی فرماندے

عبدالمطلب مکے اندر سنیا جدوں حوالا
لے گیا مال اساڈا لٹ کے ظالم چور موکالا

ہو اسوار شتابی گھر تھیں لشکر طرف سدھایا
ابرہ کافر کولوں اپنا مال موڑاون آیا

آکھ رہے سب خویش قبیلے ظالم طرف نہ جائیں
ہمت اوہ ظالم پکڑ مرادے ظلموں تیر تپائیں

حضرت کہیا کردے تسلی میں تجھ خوف نہ کھاواں
انشاءاللہ مال موڑا کے جلدی ہی واپس آواں

گھر گھر منع کرن اوہ سارے تہیں جانا نہیں چاہنا
پر حضرت عبدالمطلب زورو زور سدھانا

پہنچ گئی ایہ ابرہ تائیں خبر تمام اگیرے
ہے کوئی مال موڑاون کارن آوڑیا وچہ ڈیرے

کر سامان قتل دا اس نے فیل تیار کرایا
ہار سنگار کرا کر اس نوں ہوہے کر کہلوایا

دتا حکم سپاہیاں تائیں جلد اوہ حاضر آوے
ہاتھی چھوڑ مراؤ اس نوں پھیر نہ خیری جاوے

آخر حضرت عبدالمطلب ڈٹھا جدوں دلیراں
فیل سفید اوہ وڈا ہاتھی دتا چھوڑ شریراں

کیا اس ویلے ہاتھی اُپر رعب خدا نے پایا
سبھ لوکاں نوں نور نبی دا شوکت شان دکھایا

جد اس ہاتھی نور نبی دی پاک زیارت پائی
اودوں عبدالمطلب اگے گردن ہیٹھ جھکائی

متھا رکھ زمیں دے اُپر ہو باعزت سلامی
بول سلام سنادے موہوں کر آداب تمامی

اَلسَّلَامُ عَلَی النُّوْرِ الَّذِیْ فِیْ ظَہْرِکَ یَا عَبْدَ الْمُطَّلِب

سلام تجھ اس نور پر جو میری پیٹھ میں ہے اے عبدالمطلب

کراں سلام اس نور تیرے پر عبدالمطلب پیارے
پشت مبارک تیری اندر جو مارے چمکارے

بول سلام جدوں اس ہاتھی سر سجدے وچہ پایا
ابرہ سخت ہویا شرمندہ لرزے اندر آیا

شاہ نوں کدی نہ سجدہ کیتا اس ہاتھی مستانے
کدی سلام نہ بولیا اس نے وچہ دربار شہانے

عجب جوان ایہ جس دے اگے سجدہ اس نے کریا
بول سلام شتابی متھا قدماں اندر دھریا

ہے کوئی بھاری عظمت والا ایہ سردار گرامی
جس دے اگے فیل بہادر ہویا جھک سلامی

دیکھ تماشا قدرت والا آیا وچہ حیرانی
گھائل کر گیا ابرہ تائیں اوہ جلوہ نورانی

حضرت عبدالمطلب اُلی جد ڈٹھی پیشانی
دل وچہ کہندا ہے ایہ کوئی آ گیا چندا اسمانی

بھل گئی اوہ کل سلطانی تے آکڑ شیطانی
ہو قربانی عجز نیازوں کہندا بول زبانی

آ سردارا کول اساڈے کیوں کر خیریں آیا
کر تعظیم تمامی اودوں اوپر تخت بٹھایا

گول بہا کے کہن لگا سارا حال حوالہ
اِتنا حسن جمال اکٹھا کتھوں لُٹ آندوئی
حضرت اپنا نام بتایا بھی اس نوں فرمایا
مُدّہ قدیموں ایتھیں ساڈا صاحب حُسن گھرانہ
کر کوئی حکم اساڈے تائیں کیا کجھ حاجت تینوں
لئے شتر اساڈے آہے جو لوٹی وچہ آئے
ایہہ کہندا جو توں کہیں مینوں عذر نہ کوئی
جاناسی میں تیرے تائیں بڑا بزرگ گرامی
معلوم تینوں جس گل کارن کیتی اساں چڑھائی
لائق کیہی بیت اللہ کارن مینوں عرض سُنانا
آہی دلوں امید اسانوں ایہو سوال کریسی
جیکر توں بیت اللہ کارن سانوں عرض سُناندا
ایہہ پر اسدے کارن کوئی گل نہ تدھ ہلائی
جس دے کارن فخر تُسانوں اندر عالم سارے
جس دے ہوون نال تُساڈی ہر کوئی عزت کردا
کُل دنیا وچہ شان تُساڈا جس دی برکت نال ردا
آہی ایہو ہمیش تُساڈی رونق تے آبادی
بیناں ہیچ تمامی اس دی چھوڑاں نہیں نشانی
کہندا عبدالمطلب تائیں اوہ مردود ربانا
حضرت کہیا کعبے کارن فکر نہ کوئی مینوں
میں نہیں اُس دا مالک مولا نہیں اس دا سائیں
جس دا گھر اوہ بہتر ساتھیں سے تدبیراں جانے
مینوں دعویٰ مال اپنے دا جو ملکیت میری
واپس دیو مال اساڈا کردو نہ ایسے ترسی
جلد ایہہ گلاں حضرت کولوں سُنیاں اوس مو کلے

کیا کجھ نام بزرگا تیرا کس قبیلے والا
ایسا سوہنا وچہ تُساڈے ہور بھی آیا کوئی
پیو دادا پڑ دادا میرا سوہنا ہوندا آیا
ابرہ کہندا بیشک جاپیں توں سردار یگانہ
حضرت کہیا مال اساڈا گھر داواپس دتا جاوے
اوہ سبھ مال اساڈے گھر داواپس دتا جاوے
ابرہہ تیری گلوں مینوں بہت حیرانی ہوئی
پرہن معلوم ہوگیا مینوں تیرا حال تمامی
کعبے دی بربادی کارن فوج اساڈی آئی
خانہ کعبہ ساڈے کولوں کردوں طلب بچانا
کعبے کارن ساڈے اگے کوک دو دہائیاں دیسی
اوسے ویلے خوجاں لیکے میں واپس مڑ جاندا
اوڈے مال لینے کارن آکر عرض سنائی
اُس دے ناؤں ہو گئے تینوں ایہہ شتر پیارے
کوئی خیال نہ آیا تینوں اس مولا دے گھر دا
پاندے لوک زیارت جس دی عزت ادب پیار دل
ویکھو گے میں جیونکر اُسدی کرجاساں بربادی
اپنی ہیچ پٹادن والی مارے لاف زبانی
کعبے نہیں تدھ بہتر جانا اپنا مال چھڑانا
مالک اس دا آپے سبھ کجھ آکھو لیگا تینوں
سائیں جاسے دشمن جانے میں کیوں فخر کہیائیں
کیا طاقت میں کم اس دے وچہ دیواں دخل بگانی
اُس نہیں لائق مینوں جو میں کراں دلیری
جس دا گھر اوہ آپے اسدی ہی بیا حفاظت کرسی
جتنے شتر اساڈے آہے لیتے ترسے نہ سے

دِتے کر بال تمامی آخر ٹھٹھے نال الانذا
حضرت کہیا میریاں گلاں ٹھٹھا تدھ بنایاں
اتنا آکھ شتابی اوتھوں حضرت واپس آیا
اُس تھیں پچھے کعبے اندر آکر داخل ہویا
کرے دعائیں مولا اگے یارب پاک یگانہ
توں ہاں حافظ ناصر اس دا ئیں بن ہور نہ کوئی
آپ بچائیں اس گھر تائیں آپے ہوویں حامی
ایسے طور دعائیں کردا پیش جناب تعالیٰ
غیبوں ہک آوازہ آیا عبدالمطلب تائیں
اوہ جو نور مبارک تیرا وچہ تیری پیشانی
جس خوشخبری عبدالمطلب قوم اپنی ول آیا
دو چار روز ہویا تاں کافر کیتی مسیح چڑھائی
کرن روایت شاہ ابرہ نے کیتی جدوں تیاری
اییر ہرگز جھڑ ہن نہ دتا فیل سفید اُس تائیں
جیکر شرم ہوندا کجھ اُسنوں سجھ اتھائیں جاندا
آخر ہور کسے ہاتھی پر چڑھیا اوہ موکالا
کئی ہزار سوار پیادے لشکر ہاتھی گھوڑے
جس بیت اللہ دے ول جا کے جنت لوک لیاون
جب جب آؤ جب جب آ جلدی قدم اٹھاؤ
آخر جدوں انہاں دیاں فوجاں آئیاں حرم دوالے
فیل سفید جو سب تھیں گے بڑا بہادر نامی
جد اوہ حد حرم دے نیڑے فیل بہادر آیا
سجدہ کر کے بیت اللہ نوں بیٹھ گیا آ سجائی
جیکر بار اٹھا دن اُسنوں گرسے تے ور دبگانا
نال نہ بالن کہے انہاں نوں فوج دب رہانا

دیکھاں گا میں گھر اپنے نوں نال کویں بچاندا
جدوں نتیجہ ظاہر ہوسی سنن حال لوکایاں
امن سلامت مال پیارا آن ٹھکانے لائیا
پھڑ دروازہ کعبے والا نال محبت رویا
اندر باہر گھر اپنے دا سب تینوں خصمانہ
کل حفاظت ساڈی اسدی تیرے ذمے ہوئی
دور کریں سب دشمن اسلے تینوں شرم تمامی
کل سپرداں تینوں یارب آپ ہوویں رکھوالا
ہوگیاں مقبول حضوروں تیریاں کل دعائیں
اس دی برکت کیونکر موڑاں جو توں کہی زبانی
آکر خبر سنائی سب نوں جیوں ہاتف فرمایا
ہار سنگار کرا کر ہاتھی ڈاڈھی دھج بنائی
فیل سفید اُپر خود آ کے لگا کرن سواری
جد آوے تا پرے وگاوے اییر سمجھے ناہیں
اپنے نکاں نوں خرم کو ہی کپیا ننگ جہاناں دا
کیتس نال تیار تیرا بالن دوزخ والا
دوزخ دی آبادی کارن ساتھ تیرے جوڑے
اُسنوں اُس دروازے گئے دوزخ کھلے بلاون
رب دے گھر دے دشمن ہو کے پھیر کیوں خیر منادو
بھاری ہو گئے چلن کولوں فیل سواریاں والے
جس دی تابع اندر آہے دوجے فیل تمامی
کعبے دے ول سدھا ہو کے اودوں سیس جھکایا
تام ہٹھے نا اگے ہووے بات نہ منے کائی
پچھلی پیریں ہو پچھاہاں جاوے سبھ تماشا
بھاویں فکر کرو پئے تر لے میں نہیں گے جاندا

جیکر ہور کتے ول ٹورن دوڑ شتابی جاوے
ہاتھی بان کرے لکھ حیلے لاوے زور بتیرے
جتنا مار کریسیں مینوں کعبے طرف اگیرے
ہے منظور خدا دے راہ وچہ ہونا بیرے بیرے
ول ول میں سمجھایا سبھ نوں ہر منزل ہر پھیرے
بہتر آہا جے اس کاروں رہندے پرے اریرے
کتنی ہزار تساں نہیں اگے گذرے چنگ چنگیرے
کون تسیں کس شوخی آپر دوڑے اٹھ سویرے
کجھ نہ کھٹ سو بن کر ایتھے ظالم چور لٹیرے
جس دا گھر ڈھا اسمار کرن نوں ہاتھی تساں لیرے
اس مالک دی قدرت والے تھیں بہتیرے
کجھ نہیں نمرود رہیا سن لشکر سن ڈیرے
پانی وچہ فرعون ڈبایا جس لے لشکر گھیرے
ایہ گھر اس دا جس مالک نے لشکر بھلے بہلیرے
دہریت فلک وچہ فوجاں اسدیاں جا فر چار چوفیرے
بھاویں جا بڑ لیا ہووے اپنے پچھلے ودھ ودیرے
ایہ سب گلاں حال زبانوں ہاتھی نے سمجھایاں
مارن تھکن اپنی طرفوں لا تھکے سب داہیں
ویکھ حیران ہویاں سب فوجاں کجھ نہ آوے جاوے
ایہ وڈا ہاتھی رہا گل پھلاں وچہ نامی
ایہ بھی ہار کھلوتا ایتھے قدم نہ اگے سکے
اسود نام وزیر سی اس دا کہند اول تداہیں
ابرہہ کہندا سو پھر من کیا تجویز کچیوے
جے من ایویں واپس جاواں تا بھی ہے بدنامی
بہتر ہے جے قاصد کوئی طرف قریشیاں جاوے

کعبے دے ول قدم نہ پاوے ادب کنوں سر ناوے
فیل کعبے ول لگا ناہیں ہرگز آکھے تیرے
اس تھیں دو نامیں اس طرفوں جا ہٹ سانوں پھیرے
پیر اس بے ادبی کارن قدم نہ چلن میرے
پیر تسیں نہ سمجھو احمق ڈبے وچہ انھیرے
پھیر جا سو جو نکر ظلموں آئے تسیں اچیرے
اس گھر اپر کسے نہ کیتا اجتک ہتھ اودھیرے
کھلی ڈنگا کے ہے مدت تساں نوں آو ذرا ادریرے
ہو سو بھر ٹک تمام اتہا میں پھر کن جویں بتیرے
اس ڈنگے اگے چیز نہ کوئی ایہ ناچیز دچھیرے
اک اکیلا کافی سبہ نوں دیسی دہس بتھیرے
دھرتی وچہ قارون دھسایا سنے مکان لبیرے
اس دے نال مقابل ہونا کس جگ دے جیرے
جن ملک حیوان پرندے جیلے بندے چیرے
ہو جا سو نابود تمامی امر ہوون دی دیرے
میں نہیں جانا نال تساڈے کر لیو جتن گھنیرے
ایپر مُود ہے عقل جیاں نوں کد ایہ سمجھاں آیاں
کسے طرح اوہ فیل بہادر تہوں جاوے ناہیں
ابرہ آکھے من کیا کریئے کون اونہوں سمجھاوے
چلن جس دے پچھے لگ کے ہاتھی ہور تمامی
اس دی طرفوں ویکھ تمامی دوجے بھی نہ چلے
مکے والیاں جادو کیتا ایہ حل دا ناہیں
مت کوئی اگے گیاں اساں نوں ہور خرابی تھیوے
بھاجڑ کھا کے نٹھے جاندے کہن لوک تمامی
بہتر اوڑک نج ڈرادے انہاں صلح قبول کراوے

ہاتھی داکڑی بہت نہ دسے گزریا جویں حوالا
جیہنی طرح دباوے جاکر زوراں نال انہاتوں
تمام حفاظت وڈا بہادر سی ہک وچہ انہاں دے
اسنوں اپنا قاصد کرکے طرف قریشاں گھلیا
آ حضرت وچہ حاضر ہویا قاصد جد انہاندا
نور محمد نبی اسدے اُپر ایسی دہشت پائی
آخر حضرت عبدالمطلب پچھیا اُس دے تائیں
قاصد کہیا سن سردارا عرض ایہو کجھ میری
اس خاطر اوہ تیرے اُدوں کعبہ نہیں گراندا
بھیجی فرمان سنایا اس نے یا سردار تساتوں
ایہ دو شرطاں تیری خاطر شاہ نے آکھ سنایاں
حضرت کہیا ساڈی طرفوں کہہ دے ابرہ تائیں
جیہنی طاقت وچہ تساڈے لاؤ زور تمامی
اسیں نہ بول معافی منگاں ناکجھ دیاں تساں نوں
ایہ گل سن کر قاصد اس دے شوخی کجھ وکھائی
اوندیاں حضرت عبدالمطلب گاٹیوں پکڑ اٹھایا
نکل گیا بڑ بڑاٹ کافر دا بیلاں وانگ بڑانیا
عبدالمطلب کہیا اسنوں جے نا قاصد ہوندوں
جاہن لے آواہر اپنی ویکھاں زور انہاندا
ابرہ نوں وچ حال سنایا گھر کے ساہو سائیں
چلو انہاں نوں لٹو مارو شہر پیا سب خالی
ایہو صلاحیں کردے آہے غیبی فوجاں آیاں
سردے اُپر نظری آون پنکھی کالے کالے
ڈر گئی فوج کفاراں والی ویکھ انہاں نے تائیں
اسود کہے انہاندے کردوں خوف نہیں کیوں کھاندے

باقی ذکر تمام سناوے لشکر فوجاں والا
منگو چل معافی شاہ تھیں اضنی کردا ساتوں
لشکر جیتنی قوت جیہنوں راوی خبر سنائے
حضرت عبدالمطلب کولوں صلح کراون چلیا
عبدالمطلب اُس دی طرفے بھر کے نظر اٹھاندا
تھر تھر کنبے منہ دے سوچوں گل نہ نکلے کائی
دل جواناں کیونکر آیوں ساتوں گل سنائیں
شاہ ابرہ نوں معلوم ہوئی بہت فضیلت تیری
جیکر تسیں معافی منگو تا اوہ واپس جاندا
جو نقصان اساڈا ہویا واپس دے دیو ساتوں
جے منظور تساں فرمایاں ہوسن صلح صفایاں
کعبے کارن اسیں تساڈی منت کردے نائیں
آپ بچاسی گھر اپنے نوں فضلوں رب گرامی
کرلئو جو کجھ کرنا ساڈا کجھ پرواہ نائیں ساتوں
دادے پاک نبی دی طرفے آیا کرد ڈیائی
اچا کر کے تختے وانگوں دھرتی تے پٹکایا
بھل گئی شوخی شیخی ساری ہو کر پیا اُدتانا
کرد نبدا میں قتل اتائیں جانی نہیں ہتھ دہوندوں
جان بچاکے نٹھا کافر روندا آکے بڑڑاندا
ایہ کوئی بڈے زور آور نکلے صلح کر لیندے نائیں
کجھ نہیں اتنی حاجت اوتے فیل لیاون والی
دشمن ریہے مارن کارن نال ہتھیار لیایاں
کئی ہزاراں ڈار انہاندا تخم تباہ دل والے
ایہ کیا آن اٹھیاں ہویاں سر دے اُپر بلائیں
ایہ کوئی چھوٹے پنکھی عاجز چڑگاں چگن جاندے

عبدالمطلب بھی اوہ ڈٹھیاں جانوراں دیاں ڈاراں
اُس تھیں پچھے شہر دیاں ہر دور شتابی ہاون
دیکھ عجوبہ قدرت رب دی دادا پاک نبیؐ دا
لشکر قوم اپنی دے ابرہے اُپر پہاڑ رسند ہانا
کتنیاں جانوراں دیاں ڈاراں باہجہ حساب شماراں
ہر پنکھی دے منہ وچ آہا ہک ہک پتھر دانہ
پتھر بھی کوئی بھارے نا ہے نا اوہ اتنے موٹے
جدا جدا ہر کافر کارن ہک ہک پتھر آندا
ہر پنکھی نوں تن تن کافر سونپے خالق سائیں
آ پتھر برسائے اُپر دوں ابابیلاں دیاں ڈاراں
آن پیا کڑکار اکٹھا وچ سارے میدانے
سر دے اُتوں کنکر دسن ہیٹھوں پار رسند ہاون
جو اسوار سواریاں کارن اوپر آہے سب موکانے
ہاتھی گھوڑے بھن مروڑے انج پلان تروڑے
سولاں نال ہوئی آن جوڑے جد ہو گئے ساہ تھوڑے
کاڑ دکاڑ جدوں آ دستے قہر خدا دے روڑے
کتنی مدت محنت کر کے ہاتھی گھوڑے جوڑے
ڈاڈھے نچے کیتے غضبوں بھنے نک نکوڑے
کرن روایت پہلا پتھر پیا حناطہ تائیں
اوتھیں تپکے دسن لگا سب تے قہر ربانا
جس پنکھی دے منہ وچ آہی اسدی پتھر روڑی
اپنی طرفوں جان بچا کے نٹھا اوہ منہ کالا
نٹھے جاندے نوں سب پہلوں ہور عذاب وکھایا
کل اعضاواں وچوں وگن گندی خون فوارے
ایسے حالت پہنچیا اوتھے نال ہزار خواری

کرن طواف بیت اللہ دا پہلوں نال پیاراں
جت وڑی فوج کفاراں والی اُنوں رسدا ہاون
شہروں نکل پہاڑیں آیا خادم بیت ربی دا
نظر اٹھا کر طرف کفاراں دیکھن کھیل ربانا
بتہ قطاراں دو دو جاون جتوں قوم کفاراں
دو پتھر دو پنجیاں اندر جیوں کر حکم ربانا
پسراں نالوں ڈھے آہے چنیاں ناں تے چھوٹے
کل پتھراں پر دیکھو دکھایا لکھیا نام انہاں دا
جس کافر دا پتھر ہوندے مار واہس دے تائیں
قہر الہوں پھنڈ گرے دے ہی لنگھی اوپر کفاراں
جس دا پتھر تک کے اُسنوں چوہن وانگ نشانے
گولی وانگوں چیر دو سلو سدھے نکل جاون
سنے سواریاں چیر انہاں نوں آندر اوجھ نکالے
کل اسوار پیادے لشکر دھرتی وچ گھوڑے
چھٹے تیر جدوں تقدیروں کون انہانوں موڑے
سنے امیر وزیر شریراں سب دے کوپر توڑے
ہک پل اندر قہر خدا نے سب دے بیڑے بوڑے
تھوڑی داہیوں اوکھ ہوندے اینویں گر کے جوڑے
عبدالمطلب نوں جس کہیا چل میں صلح کرائیں
دیکھ تماشہ ابرہ اوتھوں چلیا نس نمانا
اُس بھی مُول پکھیا اُس دا چھوڑ یا حبشہ توڑی
شاہ حبشہ نوں دسن چلیا حال تباہی والا
رستے اندر مرض جذام ہوا سدا بدن پھٹایا
کوڑھ ہو یا تیہ پیراں تائیں گل گئے دھڑ سارے
شاہ حبشہ نوں دسن لگا حال حقیقت ساری

جانوراں دے آون والی کیتی شرع کہانی
غیبوں کوئی کروڑاں پنچھی آ گئے کالے کالے
غیبی گولیاں ساڈے اُپر ایسی پہنڈ دسائی
شاہ بچیا کوئی نہ کوئی ساتھی بچ بچ ہو رستا ڈا
شاہ بچیا اوہ کیسے پنکھی کیہڑی طرفوں آئے
اتنا کہہ کر شامت ملے آتاں دھیان اُٹھایا
کہن لگا سب ایسے آہے جہناں فوج کھپائی
سر دے وچوں پار کر یندی نکلی تلوے ہون
پچھے اوہ سب لشکر اُس دا سن گھوڑی اسواراں،
ہک اوہ فیل سعید بہادر خالق پاک بچایا
اس دے باجھوں جتنے آہے آدم وحشی سارے
عبدالمطلب دور کھلو کے ڈٹھا حال انہاں دا
کرن قیاس قریش تمامی کھلے پہاڑاں اُتے
دلوں یقین خداوند اُوپر عبدالمطلب تائیں
اک اکیلا آیا پہلوں اوہ سردار گرامی
سب مردار انہاندیاں لاشاں رُلن وچ میدانے
دیکھ حوالا عبدالمطلب بولے حمد ثنائیں
جو زر دولت سونا موتی ہور جواہر دانے
باقی جو اسباب وغیرہ چھوڑیا سب اوتھائیں
چلو قریشو دیکھو جیونکر قدرت رب دی ہوئی
کیتے رب ہلاک تمامی قہر دوں مار اڈائے
سُن کر خبر تمامی لوکاں خوشی نہایت پائی
جیہڑے لوک پہاڑاں اندر جا چھپے سن ڈردے
سارے لوک اکٹھے ہو کے لاشاں دیوں جاندے
جیوں جیوں مال غنیمت اوتھوں ہتھ تسینوں سیلا

کہیا کجھ دساں جو کجھ اوتھے ساڈے نال وہانی
جہناں کیتا ناس اساڈا فوجاں لشکر گالے
سنے سواریاں گھوڑے ہاتھی کیتی سب صفائی
کہن لگا اک میرے باجھوں کجھ نہ رہیا اساڈا
کہندا اکدی نہ اگے ڈِٹھے کیا کجھ کہیا جائے
قائل اپنا سر دے اُپر نظر اچانک آ گیا
اتنے وچ اُس پنکھی اُپروں گولی ترت چلائی
گیا مو کالہ دوزخ اندر قہر عذاب الٰہوں
بالن ہو کر دوزخ والا ڈھیر لگے مرداراں،
جس دربار الٰہی اگے ادبوں سیس جھکایا
وچ میدان تمام خدا نے گندے کر کے مارے
ایہ دردوں نظر آوے کیا کجھ پیا دہاندا
خبر نہیں کیوں دشمن ساڈے سنسری وانگوں تکی
پورے کر سی وعدے اپنے فضلوں خالق سائیں
جو کجھ باب کتاراں ہوئی ڈٹھا حال تمامی
چھڈ موئے اسباب ہزاراں دولت مال خزانے
نالے چن چن کر کے اکٹھا دولت نقدی تائیں
نقدی مال اکٹھا کر کے لایا سبھ ٹکانے
دتی خبر قریشاں تائیں آ کر چائیں چائیں،
دشمن موذی بیت اللہ دا اک نہ رہیا کوئی
لٹو چل اسباب انہاندے مولیٰ فضل کمائے
شکر خدا دا گھر اپنے دی عزت جس بچائی
اوہ بھی نکل پہاڑاں وچوں آ کے خوشیاں کردی
کر شکرانے لٹے جا کے مال اسباب انہاندے
ہر کوئی بیت اللہ دا صدقہ پنڈاں ان بنہ لیایا

اس لوٹی وچہ بہت آسودہ ہو گئے مکے والے
گھراں دے آہی جو جو چیز پیاری
جدوں گھرانوچہ واپس آئے ان سنبھالیاں جا ئیں
باقی جدوں کفاراں لاشاں آچھوڑی بدبوئی
تاں پھر حضرت عبدالمطلب کعبے اندر آئیا
جیونکر فضل کمایا اگے یارب خالق سائیں
دور کریں بدبوئی ایتھوں رحمت والیا سایاں
ہوئی قبول دعا سرکاروں رحمت جھڑیاں لایاں
پاک کیتا ناپاکاں کولوں جنگل مکے والا
جیوں کر بہت کتاباں وچوں میں ایہ ذکر سنایا
کجھ حیات قلوبوں لکھیا کجھ کتاب انوار دل
سورت فیل الم تر کیف بھیجی خالق سائیں
نہیں ڈِٹھا تدھ حال انہاندا رب حبیب فرماندا
اس دے وچہ حبیب اپنے نوں بخشی سب تسلی
ایس ہمیشہ نال تساڈے ہر منزل ہر جائیں
جو کوئی دشمن طرف تساڈی حملہ کرکے آوے
جو بے ادب تساڈے ہو کے تو ہر طرف نہ آون
مردود کیتے مکے اوپر دائم فضل ربانا
حضرت ابراہیم پیارا کردا گیا دعائیں
جدوں اساری بیت اللہ دی ابراہیم اساری
کیتیاں سب قبول دعائیں سدیاں حق تعالیٰ
جس دن بنیں سب مکے اندر گھر اپنا بنوایا
آپس اندر بھادیں جیونکر ہوون مکے والے
کرکے خاص قریشاں اتے کسے نہ غلبہ پائیا
آہی رسم عرب دا اندر ہر ہر شہر گرائیں

آپ تمامی لوکاں آ گھر بار سنبھالے
عبدالمطلب دے گھر اندر رکھ گئے جاندیواری
مال امانت امن سلامت مِل گئے ہر یک تائیں
اس بدبوئی تھیں اس پاسوں لنگھ نہ سکے کوئی
عاجز ہو کر مولا اگے عرض سوال سنایا
اوتوں اپنے فضل کرم تھیں ایہ تکلیف ہٹائیں
معلم تینوں جیونکر اس تھیں خلقاں عاجز آیاں
پانی دا مینہ بھیج خدا نے لاشاں کل وہایاں
دنیاں آپ مرداں سبھے فضلوں حق تعالیٰ
کجھ لکھیا تاریخاں وچوں کجھ تفسیروں آئیا
کجھ معارج کجھ مدارج کجھ لکھیا گلزار دل
اس دے وچہ ایہ خبر سنائی دوست اپنے تائیں
کیونکر بھیج ابابیلاں نوں چایا تخم انہاں دا
خالق کہیا اسیں تساں نوں ایہ خوشخبری گھلی
کجھ نہیں خوف کسے دشمن دا مول تساڈی تائیں
جویں اوڈائے فیلاں والے تویں اڈایا جاوے
دشمن میرے دشمن تیرے کدی مراد نہ پاون
کرے بے ادبی بیت اللہ دی ایہ کون ٹکانا
یارب امن حفاظت والا تول ایہ شہر بنائیں
ایہو دعائیں کردا آیا ہمیش خداوند باری
فضل کرم تھیں شہر مکے دا آپ ہمیشہ رکھن والا
ہر دشمن تھیں شہر تمامی رکھ محفوظ بچایا
باہروں آ کر اتے انہاں دے کوئی نہ غلبہ والے
امن گھر ہیں حرف جنہاں نوں آپ خدا فرمایا
لشکر ہرن نہ لیا دن جاوے لوکاں تائیں

مکے والیاں نوں اس خوفوں دائم رب بچایا / لکدی انہاں نوں لٹن ہارا رن کوئی نہ ظالم آیا
جیکر ایہ کافر دھڑوں آ کر پیا تھا کوئی / حد حرم تھیں باہر باہر اس دی قبری بی
کتنے کوہاں حد حرم دی چاروں طرف بتاون / اس دے اندر جو سبھ چیزاں کجھ نقصان نہ پاون
اتنی برکت بیت اللہ دی مکے والیاں تائیں / جتنول جاون عزت پاون ہر ملکیں جا تھائیں
بہلا گھر اس گھر اپنے نوں کہیا حق تعالٰے / سبھ گھراں تھیں برکت والا ہور ہدایت والا
جو کوئی اس وچہ داخل ہووے پاک خدا فرماوے / ہو گیا امن حفاظت اندر کجھ نقصان نہ پاوے
اسے طور مدینے والے جتنے لوک تمامی / ہر ملکاں وچہ عزت پاون خاطر نبی گرامی
جس دن دا سردار دوعالم قدم مدینے پایا / اس تھیں بعد مدینے اوپر کوئی نہ غالب آیا
دونویں ایہ حرمین مبارک عزت حرمت والے / دوہاں تھیں رب آپ ہمیشہ ہر دشمن نوں ٹالے
مکے نوں بیت اللہ پاروں عزت بخشی بھاری / وچہ مدینے پاک نبی دے روضے نوں سرداری
دوہاں دا رب حافظ ناصر آپ سدا رکھوالا / کوئی زحمیاں انہاں ہاں تے غلبہ پاون والا
جس ملعون بے ادبی کرنی انہاں ہاندی چاہی / ایہو ڈانگ اڈایا اسنوں قہروں پاک الٰہی
روضے پر بھی بک دودھڑی کافر لوک کمینے / کرن بے ادبی پاک نبی دی آئے وچہ مدینے
ایپر نیڑے جاون سندی طاقت کسے نہ پائی / قہر عذابوں پھر خدا نے رکھے اوسے جائی
دونویں دار مبارک روضہ خالق پاک بچایا / جیونکر فضلوں بیت اللہ نوں امن امان رکھایا
کل حفاظت آپ جہاں دی کرے خداوند عالی / کون بے ادبی کرنیوالا انہاں مکاناں والی
اتنی برکت روضے اندر پاک نبی فرماوے / نال محبت جو کوئی مومن آن زیارت پاوے
فرض اساں نوں اس دے کارن عرض سوال الادا / کراں ضرور شفاعت اس دی بولا ہتین بخشاواں

اتنی برکت بیت اللہ وچہ رحمت فضل دلہوں
نال محبت ویکھن والے تھیوں پاک گناہوں

غزل

الٰہی سب سے بہتر ہے تیرا دربار بیت اللہ / عنایت کر مجھے بھی دولت دیدار بیت اللہ
کروں قربان سر گر جا کے میں دہلیز کعبہ پر / لگاؤں اپنے سینہ سے در و دیوار بیت اللہ
سناؤں اپنے نغموں میں تیری حمد و ثنا یارب / زباں میری کو کر دے بلبل گلزار بیت اللہ

بچھادوں فرش آنکھوں کا تیرے کعبہ کی گلیوں میں
لٹادوں نقد جاں اپنا سر بازار بیت اللہ

کروں طواف پڑھ لبیک گھوموں گرد کعبہ کے
صفا مروہ میں دوڑوں جو کہ ہیں کہسار بیت اللہ

ذخیرہ کر کے رکھ لوں میں تیرے دربار کی جلوے
برستے ہوں مری آنکھوں میں جب انوار بیت اللہ

مزہ آئیگا اس حالت میں میری شعر خوانی کا
سناؤں گرد کعبہ کے جب اشعار بیت اللہ

کمال حج اکبر کو بھلا اغیار کیا جانیں
اگر جانیں تو جانیں عاشقان زار بیت اللہ

نہ میں ظل ہما چاہوں نہ چاہوں سایۂ طوبے
اگر مل جائے مجھ کو سایۂ دیوار بیت اللہ

بھلا پھر کیا غرض ہے کوٹ کر پنجاب آنے کی
بلائے گر حضور اپنے مجھے سرکار بیت اللہ

تیرے دربار کا دیدار ہے دیدار جنت کا
نہ کیوں فی النار ہو وہ جسکو ہوا انکار بیت اللہ

الٰہی آرزو میری یہی ہے روز و شب ہر دم
کہ دکھلا دے مجھے بھی وہ در دربار بیت اللہ

دکھا دے ساتھ کعبہ کے حبیب پاک کا روضہ
کہ کھل جائیں میرے دل پر سبھی اسرار بیت اللہ

خدا ہے روضۂ جنت بھی اس روضہ کے منار
حرم میں آشکارا جس کے ہیں آثار بیت اللہ

تمنا ہے کہ اس دربار کے دیدار کا صدقہ
بناؤں اپنا شافع سید ابرار بیت اللہ

کہیں منزل مقصود پر پہنچائے طالب کو
پکڑ لے ہاتھ جب وہ قافلہ سالار بیت اللہ

کروڑوں بار ہو مجھ سے صلوٰۃ انپر سلام انپر
اور ان پر جو کہ بیٹا باپ تھے معمار بیت اللہ

پڑی پر زار کو بھی ساتھ رکھنا اپنی رحمت سے
قیامت میں چلیں جنت کو جب زوار بیت اللہ

کرن روایت ابرہ کافر جدوں ہلاکت پائی
کل ملکاں وچہ رب کے ذی عزت ہو رہ دہائی

مالے مال غنیمت بہتا بخشیا خالق سائیں
لیستا مالا مال خدا نے کل قریشاں تائیں

لگے عبد المطلب اوپر خوش آ ہر کوئی
ایس سببوں ہور زیادہ عزت عظمت ہوئی

ایہہ سبھ برکت نور نبی دی رحمت فضل خدائی
برکت خدمت بیت اللہ دی عالی دولت پائی

پشت اپنی وچ عبد المطلب ویکھے نور لٹا رے
تھی داری خواباں اندر ہوون کئی اشارے

جد کوئی خواب بشارت دیکھے یا کوئی بات عجیبہ
کرے قیاس جنہی دا دادا صاحب نیک نصیبہ

ہوسی نسل میری دے وچوں کوئی پیغمبر عالی
ایہہ خواباں ایہہ نور دی جلوے ایویں ناہیں خالی

ہک داری پھر نور نبی دے برکت ہور دکھائی
خواب ذریعے چاہ زمزم دی دولت رب لبھائی

خواب دیدن حضرت عبدالمطلب برائے حفر چاہ زمزم

چاہ زمزم دا ذکر مبارک وچہ کتاباں آیا
جنگل وچہ ایہ اوسے خاطر چشمہ ہویا جاری
مکہ بنیاں کعبہ بنیاں رونق برکت ہوئی
چاہ زمزم کرسدا اصلی اوس کہوے دیتائیں
جتنی مدت اسماعیلیاں مکے حکم چلایا
جرہم قوم ہوئی جد قابض انہاں شرارت چائی
عدس نام انہاں دے اُتے رب بھیجی بیماری
چھیڑے اوکھول نسن لگے جو بیدخل نکلے
کعبے وچ اسباب جو آہا کھوہ دے وچہ دبائیا
اسفند یار نے جو شاہ فارس دا آہا اوس زمانے
سونے دے دو ہرن عجائب آہے وچہ انہاں دے
پنج تلواراں نال انہاں دے قسم عجائب آیاں
اینویں ہور اسباب جو آہے قیمتدار چنگیرے
مٹی نال بھرا کے اوتھوں صاف زمین بنائی
نٹھے آپ یمن دی طرفے ونج اوتھائیں موئے
ایہہ پھیر نہ چاہ زمزم نوں کسے آباد کرائیا
کئی زمانے گزرے اوتھیں کتنے قرن وہانے
جاں پھر عبدالمطلب دا آیا غالب زمانہ
ہک راتیں وچہ سُتّے اُسنوں ہویا خواب اشارہ
وچہ دلیلاں عبدالمطلب اوہ سبھ روز سنکھایا
دو تن راتیں اینویں ہویا جاں پھر اکھ لگ دے
چوتھی راتیں جاں پھر اوتھیں ہویا حکم گرامی
کھٹیں ہے چاہ زمزم والا ائیں کجھ مول نہ جاتا

سی ایہ اسمٰعیل نبی نوں رب عطا فرمایا
اوس پر پھیر آبادی کیتی فضلوں خالق باری
اس چشمے پر کھوہ بنیاں خوش ہویا ہر کوئی
لوکوں جو ہیں حقیقت گزری تینوں آکھ سنائیں
چاہ زمزم تے بیت اللہ نوں خوب آباد رکھایا
ظلم فسادوں مکے اندر کان خرابی پائی
بھج نٹھے کجھ قہر عذابوں موئے نال خواری
پور گئے چاہ زمزم تائیں بخل شرارت مارے
مٹی پتھر پا کے اوتھوں نام نشان مٹایا
بھیجے سن اس کعبے کارن کجھ تحفے نذرانے
عربی لوک غزال الکعبہ بولن نام جنہاں دے
ایہ سب چیزاں کعبے اندر ہیسن اوس رکھایاں
چاہ زمزم وچہ سٹے انہاں موت جدوں آ گھیرے
کوئی نشان نہ چاہ زمزم دا چھوڑ گئے اس جائی
اسمٰعیلی مکے اُتے پھر آ قابض ہوئے
حضرت عبدالمطلب کارن رب امان رکھایا
یاد نہ رہیا مول کسے نوں آہا کس ٹکانے
مکے اندر حاکم ہویا اوہ سردار یگانہ
چاہ زمزم دی گرد آبادی کہندا کوئی پیارا
دوجی رات پہنچی تا اونوں پھیر کسے فرمایا
گردنواری چاہ زمزم دی آن کوئی فرلک دے
تا پھیر دادے پاک نبی دے پچھیا حال تمامی
دسیا جا دے نیرے تائیں اس دا پتہ ٹھکانا

تاں پھر سارا حال خدا نے سفنے وچہ جتایا
بھی فرمان سنایا اوسنوں فضلوں خالق سائیں
دیکھ بشارت عبدالمطلب کیتی صبح تیاری
جس جگہ تے چاہ زمزم دا پتہ خدا فرمایا
بیٹھن اوتھے رکھے ہوئے ڈٹھا کر منہ کالے
آہی اوس زمانے اندر بت پرستی بھاری
عبدالمطلب دے وچہ آہا نور نبی سرور دا
کتنی واری بتاں کولوں تکے جد دل پیارا
کدی اوس نے بتاں کولوں حاجت منگی کوئی
ہر حالت وچہ اللہ کولوں چاہے مدد یاری
چاہ زمزم دے موقعہ اُپر جد تشریف لیایا
کیتا حکم قریشاں تائیں عبدالمطلب پیارے
کہیا قریشاں ٹھاکر ساڈے رہن دیو اس جائی
حضرت کہیا میں اس جا گر رہاں نہیں رہانوں
کرسی مدد آپ سانوں فضلوں خالق باری
چاہیندے نا ہے اسجا کر پر کبوہ قریش بنایا
زورو زور قریشاں کولوں آ عزادسے جائی
حارث نام جو وڈا بیٹا اپنے نال لگایا
اس دا بھجوں دوجا بیٹا اجے نہ ہویا کوئی
بیٹے باپ توکل اُپر بدھا لک پچیرا
مکے وچوں ہور نہ کوئی مدد کرنے والا
بیٹا باپ خداوند اگے کردے ایہو دعائیں
حارث نے جد باپ اپنے نوں آ مدد پہنچائی
ہنی نذر نبی دے واد سے خانی دی سکارے
سیدا دے سارے بالغ ہودن تخت چڑھن جوانی

فضل کرم تھیں چاہ زمزم دا پتہ نشان بتایا
بہت خزانے اس دے وچوں ملسن تیر تیائیں
چاہ زمزم دے کڈھن کارن امر جیں بہاری
لے کر نال قریشاں تائیں اس موقعہ تے آیا
نائلہ تے اساف جنہاں نوں سدن پوجن والے
کل عرب وچہ ہر ہر پاسے شرک طریقے جاری
برکت اس دی آپ کسینوں کدی نہ سجدہ کردا
بت زمانے دھرتی ڈگن کنبے ٹھاکر دوارا
واحدانیت رب سچیدی دل وچہ غالب ہوئی
ابراہیمی مذہب اوپر ساری عمر گذاری
دور کیتے اوہ ٹھاکر اوتھوں ڈیرا آپ جمایا
آکھو کڈھو بکالاں ایتھے رل مل بندے سارے
نہیں تاں اسیں تساڈے تائیں مدد کراں دکھائی
بھاویں مدد کرو نہ کوئی کجھ پرواہ نہیں سانوں
جس دے حکم توکل اوپر کیتی اساں تیاری
اے پر عبدالمطلب کیونکر موڑے حکم ربانا
عبدالمطلب چاہ زمزم دی کیتی شروع کھدائی
جیسی اجے خدا نے ایہو ہمت عطا فرمایا
جنتی ہور اولاد تمامی تنکے اس نہیں ہوئی
کرن دعائیں یا رب سائیں سانوں تکیہ تیرا
ہو گئے رنج قریش تمامی یا رب پاک تعالیٰ
آپ کریں توں مدد ساڈی مطلب تیک پہنچائیں
چاہ زمزم دے کڈھن اندر ہمت خوب دکھائی
یا رب جیکر ہوون میرے دہ فرزند پیارے
اک بیٹا میں تیری خاطر کردیساں قربانی

بخشے آکھن باراں بیٹے منگے اُس کرتار دل
حارث وانگ بہادر ہوسے کرن حمایت میری
کرامداد حضور دں میری یارب پاک سچاواں
نوواں چڑھاواں موت تائیں بچڑے دیویں مینوں
کرے دعائیں کم چلاوے عبدالمطلب پیارا
بیٹے باپ توکل طرفوں ہمت مول نہ ہاری
جو ہتھیار وغیرہ اُس وچ آہے جرہم والے
سوہنا مٹھا ٹھنڈا پانی زمزم وچوں آئیا
کہن لگے ہتھیار وغیرہ ایہ جو نکلے سارے
عبدالمطلب کہیا اس وچ کجھ نہیں دخل تساڈا
اپنے فضل کرم تہیں سانوں رب ایہ مال دوایا
عجب تماشا کم دے ویلے نیڑے گیا نہ کوئی
بک بعیت جدوں قریشاں بہتا اَپچ کرایا
بک پاسے تلواراں دھریاں جو ہتھیار نکالے
دیکیتا حکم قریشاں تائیں جے انصاف کما ہو
باقی دوجا حصہ جیہڑا دے دیہو میرے تائیں
اس گل اوپر راضی ہوگئے جھگڑا کرنے والے
دوویں ہرن سنہری جیہڑے بیت اللہ نوں آئے
ہے گئے عبدالمطلب تائیں جو ہتھیا تمامی
مُڈھ قدیموں عبدالمطلب غالب قسمت والا
لگے عرب تمامی اُس دا کردے ادب سوایا
کل ملکاں وچ خبراں گئیاں سنیاں گل لوکایاں
دوروں دوروں سنگر ملتاں کرن زیارت آون
لگے وچہ مکی پانی باجھوں آہا تنگ گذارا
جدا آباد ہویا چاہ زمزم دیون لوک دعائیں

سارے لائق فائق ہوون قوت ہمت پاروں
بک بیٹا میں اوہناں وچوں نذر کریساں تیری
خیریں ایتھوں فارغ ہوواں گل مراداں پاواں
کجھ مشکل نہیں تیرے اگے سب توفیقاں تینوں
تھوڑیاں روزاں اندر اُس دا ہوگیا پار اوتارا
ہوگیا کھوہ تیار تمامی نال خدا دی یاری
اس سلامت عبدالمطلب ہتھیں پکڑ نکالے
دیکھ قریش ہوئے سب راضی آفریں باد الایا
سانوں بھی کجھ حصہ اس تھیں دیہہ سردار پیارے
آپ اساں ایہ ہمت کیتی ایہ سب سامان اساڈا
ایں نہیں دیندا ہور کسے نوں صاف جواب سنایا
ڈٹھا مال جدوں بن بہنوں حرص لالچ ہوئی
عبدالمطلب نال تمامی دو حصے کر دھریا
دوجے پاسے ہرن سنہری مانک موتیاں والے
بک حصہ بیت اللہ اندر رکھو جیہڑا اچھا ہو
یا پھر ونڈ دو قرعیاں اوپر جھگڑا کریو ناحیں
جدا جدا پھر دوہاں اوپر قرعے بنا کے ڈالے
نال خوشی دے زینت کارن کعبے وچ رکھائے
بڑے بہادر غالب پاسے نکلی فال گرامی
جس دا پوتا نبی محمد پاک رسول تعالےٰ
چاہ زمزم نے ہور زیادہ شوکت شان ودھایا
نویں آبادی چاہ زمزم دی جگو جگ دھماں پایاں
دلمناں اُتے تبرک کرکے پانی لے جاون
اوہ پھر کھوہ نکالن کارن عاجز مکہ سارا
رہے آباد دنیا دن والا روز قیامت تائیں

دقعہ کونہ عبدالمطلب بہت ترقی پائی
دولت مالوں بھی اولادوں کمی نہ رہ گئی کائی
جو دن آوے دوہرا جاوے عزت عظمت پاروں
کل مراداں حاصل ہویاں خالق دی سرکاردں
جتنے پتر منگے آہے اُتنے ملے حضوردں
چھ وسیاں تے باراں بیٹے رحمت فضل غفوردں
سب فرزنداں نالوں سوہنا باب نبیؐ سرور دا
سوہنا تک کے ہر کوئی اس دی بہت محبت کردا
نور اوہ محمدیؐ متھے وچوں چمکے لاٹاں مارے
تاہیں نام عبداللہ اس دا رکھیا باپ پیارے
دساں حسن جمال اس دے دا ایں ذکر اگیرے
حسن پہلوں قربانی کولوں جیوں رکھیا رب تیرے

ذکر قربانی حضرت عبداللہ والد رسول اللہ صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم

دادے پاک رسول اللہ دے منت منی آہی
جیکر اتنے بیٹے مینوں بخشے پاک الٰہی
جداوہ سارے بالغ ہوسن صاحب زور جوانی
اک بیٹا میں راہ مولا دے کر دیساں قربانی
جداوہ وقت برابر ہویا رب مراد پُجائی
نذر خدا دی دیون کارن خواب اچانک آئی
دیہ قربانی راہ مولا دے حکم کسے فرمایا
عبدالمطلب اٹھ سویرے دنبہ ذبح کرائیا
سید فقیر غریب سوالی جو محتاج نمانے
تاں محبت گوشت اُسدا تا نام ربانے
اوتھیں تجھے پھر اک راتیں ڈٹھا خواب حقانی
حکم ہویا اے عبدالمطلب دیہ وڈی قربانی،
تاں پھر شتر کیتا قربانی دیکھ بشارت حالہ
اوپرا ایہے خیال نہ کوئی اُس قربانی والا
تیجی راتیں سُتنے اندر پھیر بشارت ہوئی.
اُس دے ناؤں ہور وڈیری دیہ قربانی کوئی
کیتی عرض نبی دے دادے میں قربانی جاواں
کیہڑی چیز وڈیری اہمیں جو قربان کراواں
حکم ہویا قربانی وڈی دیہ فرزند پیارا
پوری کر اوہ نذر خدا دی جو تدھ کیتا کارا
جد اس طور نکھیڑا ہویا امر کنوں رب عالی
تا جاتا جو ایہ قربانی ہے اوہ بچڑے والی
سن فرمان شتابی خوابوں اکھیں گھبر گیاں
روے دیر گزاران ہاروں ہنجوں برسن تپیاں
صبح سویرے اٹھ کر جلدی ہور خیال وسارے
آول اپنے پاس بلائے سب فرزند پیارے
حاضر کرکے سبھناں تائیں ایہ فرمان سنایا
جیونکر عبدالحیؒ پیارا خبر روایت لیایا
اے فرزندو نذر خدا دی میں اک منی آہی
جیکر اتنے بیٹے مینوں بخشے پاک الٰہی
اک بیٹا میں اہناں وچوں راہ مولا دے دیساں
نال چھری دے ہتھیں اپنی اُسنوں ذبح کریساں
پس اوہ فضل کرم تھیں میری رب مراد پُجائی
پوری ہو گئی داری اس دی وار اساڈی آئی

ہن اوہ نذر ادا کرنے دی کیتی اساں تیاری
کون ہووے قربان تساں تھیں کر ہمت مردانہ
سن کر حکم کہیا فرزنداں یا سردار گرامی
جس نوں چاہو چھری چلاؤ رب دے کر حوالے
جان اساڈی مال تساڈا کھلی واگ تساں نوں
جد فرزنداں بابل اگے عذر نہ کیتا کوئی
راضی ہو کر سبھ دے کارن شاباش بول سنائی
جے منظور کرو فرزندو سبھ دا قرعہ سٹاواں
پھر بھی حاضر حاضر ادبوں آکہن لگے سارے
تن واری فرزنداں کارن اس دن قرعہ سٹایا
حاضر ہو گیا خدمت اندر باپ نبی سرور دا
ہے سی ایہ فرزند پیارا سبھ فرزنداں نالوں
مکھ نورانی وچ پیشانی چمکے نور ستارا
آوے بدن مبارک وچوں جنت دی خوشبوئی
جتول جاوے جتول آوے گلیاں سبھ سوہاون
نلے تیر انداز بہادر سوہنے تیر چلاوے
فاطمہ نام نبی دی دادی عبداللہ دی مائی
نال محبت عبداللہ نوں اپنے پاس بلایا
پھر چمے پیشانی چمے گل دے نال لگاوے
کر کے لاڈ پیار تمامی بابل نوں پکڑایا
اکھیوں کھلی دعائیں دیوے بھر بھر نیر اوچھالے
ایسیاں ماواں راہ مولا دے جو فرزند گھاون
پیراں نالوں ودھ جنہاں توں رہا پیار سچاواں
سو نیں خدا نوں ٹوریا بیٹا عذر نہ کیتا کوئی
ستو کیہا گل مکے اندر سنیاں جدوں لوکایاں

دسو کیہڑا راہ مولا دے ویندا جان پیاری
دسو کیہڑا رب اپنے نوں سر دیوے نذرانہ
کجھ نہیں عذر کسے دی طرفوں حاضر اسیں تمامی
بھاویں سبھ کرو قربانی اسیں نہ بولن والے
جیویں تساڈی مرضی ہووے سو منظور اسانوں
ویکھ انہاندی فرمانداری خوشی نہایت ہوئی
اس تھیں پچھے باپ پیارے ایہ تجویز بتائی
دیواں میں گس نوں جس دا نکلے ناواں
تا پھر قرعہ سٹایا سبھ دا باپ شفیق پیارے
تینے واری عبداللہ دا نام مبارک آیا
پکڑ کٹاری عبدالمطلب ذبح تیاری کردا
دہا کوئی نشانی اس دا صورت حسن جمالوں
مکے اندر سبھ لوکاں نوں لگے بہت پیارا
جو ویکھے سو عشق پیاروں خالی رہے نہ کوئی
مرد زناں سبھ تکن والے صدقے صدقے جاون
بھاویں سب نہیں چھوٹا آہا دونا نظری آوے
بیٹے دی قربانی والی خبر جدوں اس پائی
منہ سر دال دہواکے سوہنا عجب لباس کرایا
سر سر ڈکیہ ہووے قربانی صدقے صدقے جاوے
اسمٰعیل نبی دی مائی جیوں فرزند چھڑا ای
جا بیٹا جس دتوں تینوں ہو یوں ادس نہ لے
کویں قیمہ پھیر انہاں ندے بچھڑے اکن سلامت
کیوں نہ ہدا فضل انہاں دن کرماں والیاں ماواں
کعبے دے دروازے اگے ذبح تیاری ہوئی
اسوں پاسوں منع کرن خلقاں دوڑیاں آیاں

روکر عبدالمطلب اگے عرضاں کرن زبانی
کل قریش اکٹھے ہو کے ہاڑے ایہو کہندے
نانک والی جو عبداللہ دے ماماں ما مے سارے
پکڑ لیوُ نے عبداللہ نوں کر کے شور کوکارا
ہور تیرے بیٹے تیرے باسردار یگانہ
عبدالمطلب آکھے آسدا جیں پیار تساں نوں
میرے جتنا مشفق اس دا دوجا ہور نہ کوئی
سبھ فرزند پیارے میرے حاضر دلوں بجانوں
سبھے کہیا ساڈی طرفوں نذر کرو اوہ پوری
کتنی واری خال قسما کے ناواں اساں کڈھایا
بن میں اوسے حکم مطابق پورا عمل کرسیاں
ایہ گل سن کر چھم چھم روندی حاضر مجلس ساری
درد پیاروں یکدم بیٹے نوں ہر کوئی ہاہڑے پاوے
لوکاں کہیا ہے اک عورت فالاں دسن والی
شاید کوئی اسانوں ایسی اوہ تجویز بتاوے
تاں پھر عبدالمطلب تائیں لے کر لوک تمامی
بعد سلاموں اوسدے اگے حال تمام سنایا
کیا دستور تساڈے اندر جیکوئی خون پھر اوے
لوکاں کہیا اک بندے تھیں دہ اٹھ دتے جاون
عورت کہیا جس لڑکے نوں چاہو تسیں بچانا
جیکر نام انہاں دے نکلے قرعہ فال نشانی
نہیں تاں دس اٹھ ہور ودھا کے قرعہ پھیر سنانا
پھر اس عورت لوکاں تائیں ایہ تجویز سمجھائی
بعضے کہن ہانکہ نبی بی عبدالمطلب جائی
عاصر نام تا داں بعضے مسی کری مرد سیانا

ایسا سوہنا چند نورانی ناکر ہو قربانی
عبداللہ دے ذبح کرن تھیں منع تمام کریندے
نال محبت دوڑے آئے جتنے خویش پیارے
اسیں نہ ہرگز کرن دیندے ایہ فرزند پیارا
دیہ قربانی ہور کسے دی بھے دینا نذرانہ
اوس کے ناواں کتنے چھٹے وڈہ پیار اسانوں
سب لوکاں تھیں اس دی مینوں بہت محبت ہوئی
کجھ انکار کسے نوں ناہیں نذر خدا رحماں نوں
ایہو درجہ جناب الٰہی ایسے دی منظوری
ہر واری عبداللہ کارن حکم جنابوں آیا
دہراں کناری عبداللہ پر نذر خدا دی دیسال
دیں دوہائیاں خویش یگانے چیخ اٹھے یکباری
کر تجویز دسو کوئی حیلہ ایہ سوہنا بچ جاوے
چلو شتابی اوسدے اگے ہو والی دیج سوالی
جس تھیں ایہ محبوب پیارا خیریں رب بچاوے
اس عورت دی خدمت اندر ہوئے وچ سلامی
دسو اس دا حیلہ کوئی تاں عورت فرمایا
اک بندے دے خوں کتنا بدلہ بھرنا آوے
ایہ کجھ بدلہ دیون جیہڑے خون معاف کراون
دس اونٹھاں پر اس دے بدلے قرعہ بسیج سنانا
بچ گیا اوہ لڑکا خیریں اٹھ کرو قربانی
جد تک مطلب حل نہ ہووے ایہو ہیں ودھایاں جانا
لشکر لوک ہوئے سب راضی ولہ تدبیر نکالی
جس نے اپنے باوے تائیں ایہ تجویز بتائی
دسیا جس نے شتراں اٹھ ایہ سب قرعہ سنانا

قصہ کوتا سبھ لوکاں نے دتیاں ایہو صلاحیں
جنگل دے وچ تساڈے پھرن بتیرے چھڑدے
کیا پروا ہے کجھ اہناں تھیں ہو جاون قربانی
آخر عبد المطلب کہیا مرضی جویں تساڈی
کرواداں نذرانہ میرا جویں کسے تھیں تھیندا
شتر منگائے دہ شتراں پر اول قرعہ سٹایا
اس تھیں پچھے ویہہ شتراں پر ڈالیا قرعہ دوبارا
ترییہ شتراں پر قرعہ ڈالیا پھیر تریجی واری
ہر واری دہ شتر ودھاون قرعہ پھیر سٹاون
ہر واری وچ باپ پیارا کردا ذبح تیاری
تا جو انویں سو شتراں تیک جس دم نوبت آئی
نو واری عبد اللہ اُتے قرعہ برابر آیا
ہک سو شتر ہویا منظوری جا کر دسویں واری
وچ مصباح تفسیر معتبر پنج سو شتر لیایا
کرن روایت عبد شتراں پر فالوں نکلیا ناواں
دوجی واری قرعہ ڈالیا پھر شتر پر آیا
آکھے لیے نہ پوری ہوئی دل دی تسلی میری
کنتی وار تسلی کارن ترے مر قرعہ سٹایا
تا پھر حضرت عبد المطلب عبد اللہ دی جائی
ہک سو شتر ہویا قربانی عبد اللہ دی پاروں
سبھ لوکاں نوں ہویا الٰہی دن خوشیاں دے آیاں
ہر ہر طرف خوشی دے جلسے شکر کرے ہر کوئی
اوہ سوہنا محبوب دلاں دا باپ نبی سرور دا
اوسے نور نبی دی خاطر رب ایہ کرم کمایا
اگے اسمٰعیل پیارے ایہو فضیلت پائی

شتر منگاؤ قرعہ سٹاؤ ایہ گل موڑو ناہیں
منگنے پون نہ مول کسے تھیں چھیڑ جو اپنے گھر دے
بچ جاوے ایہ سوہنا بیٹا مانے عیش جوانی
فرق نہ آوے تقدیری وچ ایہو مراد اساڈی
جیکر شتر قبولے اللہ پھر کیہا ہور لوڑیندا
ایہہ ارادہ منظور نہ ہوئے رلوی ذکر لیایا
پھر بھی حضرت عبد اللہ دا نکلیا نام پیارا
ایہہ پھر بھی اوہو نہیں ہویا امر کنوں رب باری
نکلے ناواں عبد اللہ دا شتر سبھے بچ جاون
خلقت آکھے پھر بھی حیلہ کرو ویکھو ہکواری
نکلیا ناواں شتراں والا رب منظوری پائی
دسویں واری فضل کرم تھیں اسنوں بچایا
بہت بلند آواز خوشی تھیں کیتا مجلس ساری
ایہہ ہور کتاباں والیاں مجھ نوں فرمایا
حضرت عبد المطلب کہیا پھر میں قرعہ سٹاواں
ایہہ عبد المطلب پھر بھی نا منظوری پایا
ہمت کجھ فرق نہ آوے قرعے وچ ہووے پھر ڈالو ہکواری
ہر واری وچ شتراں کارن حکم ذبح دا آیا
شتراں دی قربانی اُتے پڑھ تکبیر چلائی
لے قریش ایہ کہن ساڈی منت ڈھیا تکروں
بچ گیا عبد اللہ جھیریں رحمت جھڑیاں لایاں
عید برابر تکے اندر گھر گھر شادی ہوئی
نور محمدی جس دے اُپر سبھ دل عاشق کردا
وچ قربانی ذبح ہوون تھیں امن اماں بچایا
جنت وچوں دنبہ رب نے بھیجیا اُس دی جائی

ذبح کرا کے دنبہ رب نے اسمٰعیل بچایا ۔ ہن اس کارن سو اُٹھ پورا رب قربان کرایا

کہن مفسر والضحٰی اندر جو فرمان ربانا ۔ وچہ یتیمی بخشیا تینوں یا محبوب ٹکانا

کتنے راز عجائب مخفی اس آیت وچہ آئے ۔ رنگا رنگ حبیب اپنے نوں رب احسان جتائے

ایہہ بھی اک احسان نبی نوں خالق یاد کراندا ۔ دوں قربانیاں وچوں تینوں اس حکمت سیں آندا

اوّل اسمٰعیلؑ نبی پر جدوں ایہہ نوبت آئی ۔ خاطر نور تیرے دی اسنوں بخشی اساں رہائی

دوجی واری باپ تیرے نوں لگے کرن قربانی ۔ پھر بھی اساں بچایوں خیریں فضل ہویا رحمانی

دوہاں اندر نور تیرا سی یا محبوب سہارے ۔ فضلوں اساں بچائے دونویں تیری باپ پیارے

ایہہ سب تیری خاطر آہی عالم دے سردارا ۔ کیوں ہوون قربان جنہاں وچ تیرا نور پیارا

وچہ حدیثاں سرور عالم تیہرا ایہو فرمائی ۔ دو وند بوجہاں دا میں بیٹا کہے رسول خدائی

اک جو اسمٰعیل پیغمبر جد نبی سرور دا ۔ دوجا ایہہ اپنا عبداللہ سید خیر البشر دا

دوہاں اُپر ذبح ہوون دا وقت برابر آیا ۔ دونویں رب بچائے فضلوں نام ذبیح رکھایا

جس دی پشت مبارک اندر رہیا حبیب سوہارا ۔ سارے عالماں اسنوں رکھیا رب پیارا

کرے نصیب ٹھگا ونڈ جس نوں جلوہ نور محمدی ۔ لکھے شرح جمال اُس دے دی کیہا توفیق قلم دی

آوازہ حسن وجمال وذکر شادی حضرت عبداللہ صاحب

آ اس طرف پلٹ فقیرا چابی پھیر سخن دی ۔ کھول صندوق اوہ جس دے اندر دولت بھری حسن دی

جس دولت تے پاون کارن عاشق کل لوکایاں ۔ جس دی خاطر ہزار قطاراں رب قربان کرایاں

ایہہ کہہ سنا اوہ عبداللہ نوں ملیا جدوں خزانہ ۔ کیونکر اس خزانے پچھے جگ ہویا دیوانہ

کیونکر دشمن اس دولت دے رہزن ہو کر آئے ۔ کیونکر رب بچایا اسنوں دشمن کویں اوڈائے

کرن روایت باپ نبی دے جدوں تولد پایا ۔ اوہ دولت اوہ برکت ساری اپنے نال لیایا

ملکاں وچہ نجومی جیہڑے آہے ہر ہر جائیں ۔ آ سب خبراں دیون لگے کہہ وچہ دیس تائیں

مکے وچہ تولد ہویا اوہ محبوب دلاں دا ۔ جس دی پشتوں پیدا ہوسی سرور کل جہاندا

دنیا وچہ اوہ ختم رسولاں جد تشریف لیاسی ۔ جتنے اگلے مذہب ہوسن سب موقوف کراسی

اسے طور یہود دی عالم خبراں سب بتاندے ۔ حضرت یحیٰی دا اک کرتہ آہا پاس انہاندے

شام ولایت وچہ اوہ کرتہ بہت عزیز گرامی ۔ کرن ہمیش زیارت اس دی اہل کتاب تمامی

کرن روایت حضرت یحییٰ جد دں شہادت پائی
اہل کتاباں ادب پیاریوں اپنے پاس رکھائی
خشک ہویا اوہ خون تمامی گذرے کئی زمانے
نویں سروں پھر تازہ ہویا خون شہادت والا
اہل کتاباں نوں ایہ اگے آہی خبر تمامی
جد دنیا وچ پیدا ہوسی باپ نبی سرور دا
جد ایہ واقعہ پورا ہویا رب نشان دکھایا
اس دے وچوں پیدا ہوسی اوہ سردار رسولاں
کرن ملاحظیں آپس اندر رل مل سکے جاواں
کتنی واری دشمن لوکاں کیتی ایہو تیاری
طرح طرح دے مانع عقل پیش اہناں دے آون
جس دا حافظ ناصر ہووے آپ خداوند عالی
جس نوں رب قربانی کولوں آپ امان بچاوے
جد اس دی قربانی کارن کیتا باپ ارادہ
آکھن لسی بن مطلب ساڈا پورا ہو گیا سارا
حال پھر سنیاں اسدے بدلے شتر ہوئے قربانی
اگے ناوں فکر زیادہ لگا آن یہوداں
کھانے اندر زہر ملا کے مکر فریب کمایا
دلوں والی رن مکالی کیتا وچ بہانہ
جد اوہ عبدالمطلب اگے کھانا حاضر آیا
دادے پاک نبی دے تائیں آکھن لگا اوہ کھانا
عبداللہ دے دشمن لوکاں ہیں وچ زہر ملائی
ایہ گل سن کر عبدالمطلب کھانا دفن کرایا
تانجہ ہول ملامت کیتی دیون والے تائیں
چھوٹی عمرے عبداللہ پہ اتنا فضل ربانا

اس کرتے پر خون اُنہاں دا لگا ہر ہر جائی
پشت بہ پشت انہاں دے اندر اودوں چل دا آیا
تا جو جد دن تولد پایا باپ رسول یگانے
لالو لال ہویا اوہ کرتہ قدرت حق تعالےٰ
پڑھے سن توریت کتابوں حال رسول گرامی
ر تورت ہو جاسی کرتہ یحییٰ پیغمبر دا
لے گیا فکر یہوداں تائیں باپ نبی دا آیا
جد کریسی مذہب ساڈے فکر پیا مجہولاں
مد گواداں باپ نبی دا جیکر موقعہ پاواں
رستے وچوں روک ہٹادے غالب امر جباری
دیکھ اشارے ڈرن نکالے پھر پچھے مڑ جاون
کیا توفیق حسوداں تائیں اسدے مارن والی
کس نوں طاقت اس دے اوپر کوئی فریب چلاوے
سن کر خبر یہوداں تائیں ہوئی خوشی زیادہ
اپنی بھیں ذبح کریسی اس نوں باپ پیارا
اس سلامت بچیا خیریں باپ رسول حقانی
اس بھیں پچھے کیتی رل مل ایہ تجویز حسوداں
کیتے وسیلے حضرت دے گھر اوہ کھانا پہنچایا
عبداللہ دے بچے پاروں ایہ تحفہ نذرانہ
برکت نور رسول اللہ دی اسنوں رب بولایا
دور کرو یا حضرت میںوں ہرگز تساں نہ کھانا
نال زبان فصیح اُس کہا لے ایہ سب تمنائی
کسے نہ کھادا اس دتا ئیں دھرتی وچ دبایا
صاحب حلم گھرانہ مڈھوں شرم کرم دا سائیں
سب چیزاں دے دل وچہ اسدا ادب پیار سمانا

جتول جاوے جتوں آوے اوہ محبوب پیارا
رکھسکے رکھیہ ہوون سرہانے اُس دی آمد بارُوں
ہک دن اپنے بابل اگے آ ایہہ ذکر سنایا
میں اَج باہر سیر کرن نوں جنگل طرف سدھانا
پشت میری تھیں ظاہر ہویا ہک نوری چمکارا
پھر اوہ دونویں ٹکڑے جلدی آن اکٹھے ہوئے
اُس تھئیں پچھے پھر اوہ بدل اوڈ چڑھیا آسمانی
پھر اوہ جلوہ امن سلامت لیبہ آیا اسانوں
بھی فرمایا کتنی واری میں ایہہ گل آزمائی
جنہاں درختاں ہیٹھاں تلے میں اتفاقوں جاواں
جد میں اونہوں رخصت ہوواں پھیر اونویں سکا جاوے
خبر نہیں کیا انہاں گلاں وچہ قدرت خالق باری
سنکر تاناں باپ پیارے کہیا چائیں چائیں
جو کجھ جلوہ پشت اپنی تھیں نظری آیا تینوں
ہُن اوہ دولت برکت ساری پشت تیری وچہ آئی
اوسے دی اوہ برکت والے ہین نشان تمامی
ایہہ سبھ بخشش پاک جنابوں تیرے اوپر ہوئی
اوتھیں پچھے کدی کسینوں نا کوئی بات سنائی
کئی اشارے خواباں اندر ہوون بہت پیارے
جیکر ٹھاکر خانے کولوں منگلے وچ کدائیں
تیرے کولوں قتل ہوون دا خوف اسانوں آوے
چمکے تیرے متھے اندر اُس دا نور ستارا
ویکھ عبداللہ نوں سبھ ٹھاکر دیون ایہو دہائی
جیوں جیوں باپ نبی سرور دا ہویا آن وڈیرا
بجلی راتیں چند مبارک دیوے گھٹ وکھائی

برکت نور نبی سرور دی خادم عالم سارا
جتول جاوے اتول اُسنوں سایہ کرن پیار دل
پایا وا ہک عجب تماشہ میںنوں رب وکھایا
خبر نہیں کیا ڈٹھا اوتھے ہک اسرار ربانا
دو ٹکڑے ہو مشرق مغرب پھیل گیا اوہ سارا
بدل بن کر سر میرے پر سایہ تان کھلوئے
وچہ اسماناں داخل ہویا اوہ جلوہ نورانی،
پشت میری وچہ داخل ہویا امر خدا رحمانوں
بول زمین سلام سناوے ہندا ہاں جس جائی
ہو کر سبز تمامی میں دل کرن شتابی چھاواں
اوہ سبزی اوہ ٹھنڈے سائے جاندے نظر نہ آندے
ایسے طور عجیب تماشے ڈٹھے کتنی واری،
اے عبداللہ بہت مبارک ہووے تیرے تائیں
کتنی وار اوہ پشت میری تھیں رب دکھایا مینوں
میری پشتوں تیرے تائیں رب نصیب کرائی
جو سبھ چیزاں تیرے اگے ادب ہون سلامی
ایہہ پر ہور کسے نوں ایسی گل نہ دسیں کوئی
رکھیں یاد نصیحت پوری پیارے بابل والی
کتنی واری وچہ بیداری ڈٹھے عجب نظارے
دردوں بت کرن فریاداں اتول آدنا ئیں
نور تیری پیشانی والا ساڈا ناس کرا دے
جس دے آیاں کوئی نہ رہسی ساڈے پوجن ہارا
بس ہن کسے دہاڑے ساڈی شامت نیڑے آئی
تیوں تیوں اوس نورانی جاوی کدھ بسیار روپ ودھیرا
جیوں جیوں آن وڈیرا ہوسے نیز کرے رُشنائی

جیوں جیوں وقت جوانی والا نیڑے آوے
روز نویں سر حسن جوانی تازہ جوبن پاوے
چھم چھم برسے چہرے اوپر نور نبی سرور دا
بدن مبارک خوشبو بھریا جس مجلس وچ جاوے
کل قریش جواناں وچوں سوہنا رب بنایا
صاحب حسن غروراں والے دیکھ تصدق ہوندے
جس طرفے محبوب دلاں دا قدم مبارک پاندا
بڑے بڑے سردار اکابر جد ول زیارت پاون
کرو قبول عبداللہ کارن ساک اساڈے گھر دا
ایہہ عبدالمطلب سبھنوں عذر ایہو فرماوے
پنجیہ ساواں عمر مبارک جد عبداللہ پاسی
سب لوکاں نوں باپ پیارا دیوے ایہو شہارا
جس ملکوں کوئی بیت اللہ دی کرن زیارت آوے
نیڑے دور جواہیں پاسیں آکر خبراں چلیاں
کتنی زنانیاں عاشق ہو کے مل مل بیٹھن گلیاں
ہو بے صبر سناون عرضاں بھی دو ڑ اکلیاں
بہت کواریاں حسن سنگاریاں یوہ بھلیاں بھلیاں
مصری زناں وہائے جاؤ تیوں دیہاڑیاں ٹلیاں
دس نہ لگے جیکر آپے مقصد پان سو کھلیاں
فضل خدا بن بچنا مشکل ولیاں رین نہ ولیاں
کئی زنانیاں عبداللہ پر ہو یاں ڈتن جھلیاں
جد کوئی عورت ملنا چاہے اسنوں کسے ٹکانے
دیکھ انہاں نوں نسے عورت ڈاڈھی دہشت کھاوے
کرن روایت جنتیاں نوں بھی عشق محبت چایا
بہت قریش زناں سرداراں ایسیاں مل مویاں

عبداللہ دا حسن مبارک دونا ہوندا جاوے
جو دن آوے باغ حسن دا نویں بہار دکھاوے
نکلے لاٹ پیشانی وچوں شعلہ جویں بدر دا
سب دا مغز معطر ہودن دوروں خوشبو آوے
سب بھایاں تھیں یوسف واگوں صورت جدا لیایا
عبداللہ دی آمد سن کے گلیاں مل کھلوندے
سب لوکاں نوں حسن جماوں گھبا مل کیتی جاندا
آکر عبدالمطلب اگے عرض سوال سناون
بیٹی اپنی دیون کارن ہر کوئی خواہش کردا
جد تک خوب جوان نہ ہووے عقد نہ کیتا جاوے
تاہیں آس دی کرساں جویں خداوں بھاسی
ایہہ حسن مبارک اسدے کوہ شیدا جگ سارا
جد ویکھے عبداللہ تائیں صبر قرار گواوے
عبداللہ دے عشق پیاروں گھر گھر ہا بیں بلیاں
جد عبداللہ نکلے خبریں دور دل وچھین ہلیاں
کر منظور منیوں محبوبا گلیاں میں گلیاں
عشق کڑاہی دی وچ آ کے مچھلی وانگوں تلیاں
بن جادو ایہہ ٹکے والیاں تیر نیجر دے سلیاں
نہیں تاں ایہہ سرکش بلائیں وسی گدی ٹلیاں
زور بڑے زہر انہاندے اگے نیکاں پا کا لیاں
ایہہ رب بچاون کارن غیبوں فوجاں گھلیاں
شکل ڈراونیں حاضر ہو دن جلدی ملک رہانے
فضل الٰہوں عبداللہ دے نیڑے کوئی نہ آوے
ایہہ سب آفاتاں کولوں اس نوں رب بچایا
دم دم یاد کرن عبداللہ وچ محبت مویاں

جھل گئے اپنے خصم پیارے ایسی حالت ہوئی
نازاں والیاں حسناں والیاں ناز نیاز نہ کہا دن
شوق شکار عبداللہ تائیں ٹھہر دی گل سدا دے
ہک دن اوہ نویں جنگل اندر شوق شکاروں آیا
نانی آمنہ دا جو بابا وھب کہن جس تائیں
آہو آپ دور لٹے دونویں پھردے نگر شکاراں
عبداللہ دے مدن کارن شام دیاروں آئے
اُس دن باہر موقعہ پا کر دوڑے سبھ موکا لے
جداوہ سارے عبداللہ ول حملہ کرکے دھائے
عبداللہ دی مدد کارن کیتا وھب ارادہ
اجے تیاری کردا آہا اُتول جاون والی
ہوا سوار ملائک نوری حکم خدا رحمانوں
ہو بیتاب تمامی موذی آپو آپ نساے
بعضے کہن پہاڑ کسے وچ چھپے گنج حرامی
وھب بہادر اکہیں ڈٹھا ایہ سبھ حال حوالا
جویں ضرور دُس دے کارن غیبی مدد آئی
وکیھ تماشا دل دے اندر اثر محبت دھانا
گھر جا اپنی عورت اگے حال تمام سنایا
کر تعریفاں بیوی اگے کہندا چائیں چائیں
بیوی کہیا بیشک دیہو میں نوں عذر نہ کوئی
آخر عبدالمطلب دے ول بھیجیا بیوی تائیں
تا پھر نانی پاک نبی دی جا کر عرض گذاری
گل مکے وچ حضرت آمنہ ہر صفتوں لاثانی
حسبوں نسلوں قوم قبیلوں صاحب شان گھرانہ
بنی ھاشم وچہ عبدالمطلب سب سردار بنایا

ایہہ حضرت عبداللہ نوں خبر خیال نہ کوئی
بے پرواہاں دے دربارے کسے شمار نہ آون
سارا روز لنگھا دے باہر رات پوے گھر آوے
ویکھو رب سبایاں دا کیا اسباب بنایا
اوہ بھی اُس دن طلب شکاروں نکلیا وچ اُدوائیں
تا جو ہک یہودی ڈولہ آگیا لے تلواراں
کتنے روز رو پاری تن کے مکے وچہ لنگھائے
ستر پورے گنتی اندر سبھ تلواراں والے
دوروں ڈٹھے وھب پیارے اوہ مردود رہانے
دو گڑاں چل بچاواں اُسنوں آیا جوش زیادہ
اجن چیت خدا نے غیبوں اپنی فوج نکالی
بجلی وانگ یہوداں اوپر کڑک پئے اسمانوں
دہک کڈھے اُس جنگل وچوں جاندے نظر نہ آئے
اوہ نوں تھر رو ھڑے ملکاں وچ رہے تمامی
جیویں سلامت عبداللہ نوں رکھیا حق تعالی
جیو بحر وبار یہوداں والی کر مردود چلائی
عاشق ہو گیا عبداللہ تے جانوں دلوں دکانا
جویں خدا نے عبداللہ دا عظمت شان دکھایا
آکھیں تائیں آمنہ بیٹی دیواں آسدے تائیں
جے منظور کرے اوہ سانوں بہت مبارک ہوئی
جا جلدی عبداللہ کارن عرض سوال سنائیں
عبدالمطلب راضی ہو کے کیتی ترت تیاری
ہر خوبی وچہ اُسدے وانگوں ہور نہ کوئی زنانی
سبھی سردار بنی نہ ھاہ وچہ پاک نبی دا نانا
بنی نہ ھاہ وچ وھب بہادر شان بخر امتاں

جیوں کر صالح باپ نبیؐ دا ایویں صالح مائی
عبدالمطلب خطبہ پڑھیا عقد نکاح کرایا
خوشی خوشائیں ہو گئی خبریں عبداللہ دی شادی
بہت زناں جو طلب نکاحوں بیٹھیاں آس لگائی
بے اُمید ہوئے غم دردوں آن آزارن ہویاں
آہو بھائی ہووے بیشک سچا عشق جنہاں دا
حسن مبارک عبداللہ نوں ملیا اوہ سرکاروں
جدتک جلوہ نور محمدی رہیا وچ پیشانی
جد کوئی کاہن عورت ہوئے علم کہانت والی
جان لوے اوہ متھے آس دے ہے اوہ نور ستارا
عاشق ہو کر عقد نکاحوں طلب رکھے ہر کوئی
ہر کوئی چاہے نور محمدی میرے اندر آوے
نام رقیقہ کہے نذر عورت یک فرماون
نوفل دی اوہ بیٹی آہی صاحب علم سیانی
واقف اوہ توریت انجیلوں ہور کتاب زبوروں
تکن باپ نبیؐ سرور دا ڈٹھا اوس زنانی
عاشق ہو کر آکھن لگی باپ نبیؐ دے تائیں
تیرے بدلے باپ پیارے سو اونٹھ ذبح کرایا
میں اوہ سو اونٹھ اپنے کولوں نذر کریساں تیری
کر منظور نکاح اپنے وچ عزت بخشو مینوں
صاحب شرم آہا عبداللہ باپ نبیؐ سرور دا
سنکر اس عورت دیاں گلاں ہور نہ کجھ فرمایا
اینویں ہور یک عورت آہی فاطمہ نام سداوے
دولتمند تونگر بھاری صاحب حسن جمالاں
علم نجوم اُس دے تائیں ایہ گل معلوم ہوئی

عبداللہ تے آمنہ خاتون جوڑی رب رلائی
کل قبیلہ راضی ہویا واہ رب سنگ رلایا
نچ نچ خلقاں دوہاں گھرانوں کہن مبارکبادی
عبداللہ دی شادی والی خبر انہاں جد پائی
چالی زناں قریشاں وچوں ایسے ہاوے مویاں
محبوباں دا ہجر انہاں نوں اس نوبت پہونچاندا
حوراں ملک تمامی جس دے خادم ادب پیاروں
جد تک جتنے ویکھن والے سب ہوون قربانی
ویکھے جد عبداللہ حسن مبارک عالی
جس تھیں ظاہر ہوون والا ختم رسولاں پیارا
نور محمدی پاون کارن سبھنوں خواہش ہوئی
میرے شکموں ختم رسولاں رب ظاہر فرماوے
بعضے کہن قتیلہ بعضے ام قتال نباون
دولت نالوں حسن جمالوں مالا مال سوائی
معلوم اسنوں صفت تمامی پاک نبیؐ دے نوروں
لیا پچھان محمدی جلوہ وچ اس دی پیشانی
جے منظور کریں محبوبا میں یک عرض سنائیں
شکر الحمد خدا نے مینوں رحمت نال بچایا
نالے ہور زیادہ تینوں دولت دیاں تیری
جو توں محنت تھیں حکم سنائیں رب کجھ دیساں تقطیع ن
شرم حیا تھیں نال اکسے سید بہت کلام نہ کردا
کراں صلاح میں گھر وچ جا کے اتنا سخن سنایا
شام ولایت دی شاہزادی ذکر معین لیا وے
علم کتابوں علم نجوموں جانے ساریاں فالاں
ختم رسولاں ظاہر ہوسی در ہیں ہن کائی

مکے اندر پیدا ہویا اُس دا باپ پیارا
لے کر اپنے نوکر چاکر دولت مال سوائیا
کتنی مدت جنگل اندر آ کر اوس گذاری
سب لوکاں نوں رہے تکیندی جو کوئی آتول آوے
قابو کراں آ تائیں اُس نوں عقد قبول کراواں
آخر باپ نبی سرور دا اک دن امرا لا ہوں،
ڈٹھا اپنے ڈیرے کولوں فاطمہ اُس دے تائیں
دوڑ شتابی قدماں اندر ادبوں حاضر ہوئی
کر تعظیم تمامی آخر کردی عرض نمانی
کر منظور نکاح اپنے وچہ یا محبوب یگانے
جنسی دولت خواہش ہووے اتنی دلیاں تینوں
سن کر باپ نبی سرور دے اوہا جواب سنایا
جا کر باپ پیارے اگے میں ایہ عرض کریساں
باجھ اجازت باپ پیارے طاقت قدر نہ مینوں
اتنا وعدہ دے کر اوسنوں کیتی گھر ول تیاری
اوسے راتیں نور محمدی روشن حسن ستارا
فجر ہوئی تا اُس عورت دا کیتا ذکر تمامی
بخشی باپ اجازت اُس دی عبداللہ دے تائیں
تا پھر اُس عورت نوں جا کے ہیا دوجی واری
گذر گیا اوہ وقت مبارک روے تے پچھتاوے
مدت تھیں میں جیدی خاطر چھوڑیا وطن پیارا
کل اوہ نور مبارک آہا وچہ تیری پیشانی
کل اوہ جلوہ تیرے اندر چمک دکھاوے دوروں
واہ واہ بخت مبارک اسدے عجب نصیبہ عالی
اسدے شکموں پیدا ہوسی سرور کل نبیاں دا

جس دی پشتوں پیدا ہوسی اوہ محبوب سوہارا
بیٹھا جنگل مکے دے وچہ ڈیرا آن لگایا
باپ نبی دا جس کارن شوق دلے وچہ بھاری
کرے دعائیں جے بھوری اسنوں رب لیاوے
جے منظور کرے اوہ مینوں ساری دولت پاواں
سیر شکاروں واپس ہوندا آ نکلیا اس راہوں
نور محمدی جلوے پاروں لیہ پچھان اتہائیں
اوپر حضرت عبداللہ نوں خبر خیال نہ کوئی
میں ہاں عشق تیرے وچہ کٹھی عاجز درد رنجانی
لکھ کروڑاں قبضے میرے دولت مال خزانے
میں شاہزادی شام دیاں دوں کجھ پرواہ نہیں منظور
جیوں محمد بیٹی نوفل دی نوں سی اگے فرمایا
جیکر انہاں اجازت بخشی خبر تسانوں دیساں
جیکر اذن انہاں دے کولوں عقد کریساں تینوں
نال محبت گھر اپنے وچہ آ کر رات گذاری
آگیا شکم مائی دے اندر پاک رسول پیارا
جا کر اپنے بابل اگے باپ رسول گرامی
کرو نکاح جے مرضی ہووے اسیں ہوڑنے نائیں
عورت دیکھ کہے میں صدقے بن آیوں کس کاری
میں مشتاق آہی جس گل دی اوہ ہن نظر نہ آوے
نہیں سی وچہ نصیبے میرے اوہ نوری چمکارا
جس دے بھیجے تیرے اندر میں ہوئی قربانی
اج اوہ جس نوں ملنا آہا مل گیا امر حضور دل
دے کے نوں اوہ دولت جس نوں دوہاں جہاناں والی
ہائے افسوس نہ ملیا مینوں دلوں درد جمالی دا

جیکر ساڈی قسمت ہوندی دیندا رب اساتوں
ہن اوہ ملے مراد نہ مینوں جیندی میں ترہائی
لیجا ہو تشریف مبارک میں بھی گھر نوں جاواں
رخصت کرکے عبداللہ نوں عاجز حال نمانی
جاکر اپنے وطناں اُپر غم دی جھگی پائی
ہور روایت وچہ معارج ذکر معین لیایا
حضرت آمنہؓ دے دل آگئی دولت برکت ساری
اوہ کوئی دولت ایسی ناہیں خالق پاک بنائی
اہپر نال نصیباں ہر شے بخشش کرے رب عالی
حضرت آمنہؓ کارن فضلوں کیہا بخت ستارا
شکم مائی دے اندر حضرت جد تشریف لیائے

ویں سی تقدیر الٰہی کجھ نہیں دوس تسانوں
ساری عمراں میرے تائیں جان غماں وچہ آئی
ہو گیا جو کجھ ہونا آہا غالب امر سچا وال
ڈیرا پٹ روانہ ہوئی شام ولایت دہائی
اسے حسرت وچہ تمامی باقی عمر لنگھائی
نور محمدی عبداللہؓ نوں جیدن چھوڑ اسدھایا
اوہ عورت ایسے غم وچہ ہو گئی فوت وچاری
جس دی ہر کوئی طلب نہ رکھے آپو اپنی جائی
تا ہیچہ نصیباں آب حیاتوں گیا سکندر خالی
آگیا وچہ نصیباں اُس دیاں نور حبیب پیارا
جیونکر برکت نازل ہوئی کون بیان سنائے

ظہور برکات و مشاہدات آن ذات علیہ الصلوٰۃ قبل از تولد بحالت در شکم والدہ ماجدہ

آہی رات برات جمعہ دی حج مبارک والی
بعضے وچہ جمادی الآخر رات سوار بتاون
کیا اُس راتیں سبھ چیزاں نوں دونی برکت ہوئی
ہو گیا حکم فرشتیاں تائیں پاک جناب حضوروں
کر آراستہ جنت تائیں زینت زیب سجاؤ
کھول دیہو فردوس معلی خوشبو باہر آوے
اول آخر جس دی خاطر سرجی خلقت ساری
سبھ چیزاں نوں پاک نبی دی خبر خدا پہنچائی
کے وچہ قریشاں دے گھر جو حیوان تمامی

جس دن شکم مائی دے اندر آئے سرور عالی
اہپر اکثر رات جمعہ دی قول صحیح فرماون
پہنچ گئی کل عالم اندر حضرت دی خوشبوئی
چوداں طبق زمین اسماناں روشن کردے نوروں
حور قصوراں باغ مکاناں رونق سبھ دوہاوں
سارا جگ معطر ہووے ہر کوئی راحت پاوے
جگ وچہ آسدے آون والی لگی ہون تیاری
آگیا شکم مائی دے اندر پاک حبیب خدائی
سبھ نے بول کہی اُس راتیں خبر رسول گرامی

بخشی رب زبان انہاں نوں بولن وانگ انساناں
ایسے طور تمام درختاں دتی بول گواہی
بک روایت کل زمیں دے جو آہے چوپائے
کر کے قسم تمامی چیزاں ایہ گل آکھ سنائی
جبرائیل نورانی جھنڈا آندا ادب پیار دل
چوہدویں طبقیں چاڑن اُس دا اپنیا ہر ہر جا ئیر
ٹھاکر خانیاں اندر آہے جتنے بُت سو کالے
تخت ابلیس کیتا رب مودھا چھوڑ خبیث سدھایا
جالی دن دریاواں دے دل پھر یا دھکے کھاندا
ابو قبیس پہاڑی تلے جا کر ماریاں ڈھاہیں
حاضر ہو کر تکھیا اُس تھیں آن تمام مریداں
کہن لگا اج ساڈے کارن ہو گئی قتل تیاری
جداوہ حضرت پیدا ہوسی ایسا غلبہ ڈالے
سبھ خلقت نوں وحدت والا ایسا سبق پڑھاسی
طرح طرح جو شرکاں والے اساں پکھنڈ کھلارے
جگ سارے وچ قائم کرسی سچو دین الٰہی
کل انساناں تھیں اُمت اُس دی بہتر درجے پاوے
کھانے پینے ہسنے اٹھنے رہندا تمام وسیا دن
شرک نہ کرسن نال خدا دے ہرگز کدی کداہیں
کہیا شیطاناں تسیں انہاں دا فکر نہ کریو کوئی
کتنے لوک انہاں تھیں اگے وڈیاں عمراں والے
بڑے بڑے شاہ زوراکابر رب بنڑاں اساں بھلائے
جویں اساڈی مرضی آہی گالیا اساں انہاں نوں
ایہ گل سن کر کہیا انہاں نوں پھر ابلیس نکالے
ایسا پختہ رب بنی پر ہوگ ایماں انہاں دا

گھر گھر خبر رسول اللہ دی دتی سبھ حیواناں
آ گئے حضرت ختم رسولاں پاک رسول الٰہی
سبھ آس دوائیں قدرت سیتی خالق آن بولائے
شاہ رسولاں آون والا دیر نہیں ہن کائی
کھڑا کیتا بیت اللہ اُپر حکم جویں سرکاروں
روشن ہو گیا مشرق مغرب عرش معلیٰ تائیں
سبھ ڈگے سر مودھ زمیں تے کہیا روایت والے
طرف جزیریاں نٹھا پھریا آ ڈاڈھا گھبرایا
کالا ہو گیا سرڑ دا سرڑ دا ہاں وعدہ یاں باندا
سبھ شیطان ہو گئے سنگر اُس دیاں آہیں
کیا ورتی اج نال اساڈے یا سردار پلیداں
آ گیا حکم نبی دے اندر پاک حبیب غفاری
ہو جاسن محروم اساڈے جال فریباں والے
جس دے پڑھیاں ہرگز ساڈا دھوکا کوئی نہ کھاسی
بُت پرستی کفر طریقے دور کریسی سارے
سبھ دنیاں پر دین اُسے نوں ملے حضور شاہی
کدی نہ ہلن سولا طرفوں جے سو کوئی بہلاوے
کدی نہ جھلن داؤ اساڈا تکا بو مول نہ آدن
تقوے تے توحید نہ چھوڑن جے سو لاواں داہیں
اسیں انہاں تے قابو کرساں جتنی طاقت ہوئی
کافر کر کے دوزخ گھتلے کئی کروڑاں گالے
آدم تھیں تا اج دن تائیں طبقے کئی آ دھنائے
اونویں قابو کراں انہاں نوں کیہڑا فکر تساں نوں
ایہ نہیں قابو آون والے برکت نبی پیارے
امروں باہر ہولن ناہیں سو کوئی رہے بولاندا

ہر کم اندر رب نبی دی لوڑن فرماں برداری — فرمانداری باجھ انہاں نوں ناکوئی چیز پیاری
دے جاسی تعلیم انہاں نوں ایسی نبی سوہارا — سبھ چیزاں تھیں بہتر جانن رب دا حکم پیارا
نبیاں وانگوں عالم فاضل ہوسن وچ انہاندے — رب نبی دے حکم انہاں نوں رہسن سدا سناندے
جداوہ اپنے رب نبی دا حکم بیان سنیسن — دولت مال اولاداں آپس تھیں سبھ قربان کریسن
نہیں امید فریب تساڈا کوئی انہاں پر چلے — پیش انہاندے مول کسیدی دال نہ کوئی گلے
کہیا شیطاناں ایہہ بھی اپنے ایسے ڈھنگ نکالاں — تیہ لگسی مول کسیتوں دین ایمانوں گالاں
رس رس جاواں وچ انہاندے رگ رگ وچ سماواں — جس چیلے کوئی قابو آیا اونویں روہڑ دگاداں
پڑھ پڑھ علم بتیرے عالم گالن عمر ازائیں — عمل نصیب ہوون دیساں نہیں انہاندے تائیں
کتنے عالم لوکاں تائیں وعظ بیان سناسن — پیر عمل کرن دے نیڑے آپ نہ ہرگز جاسن
ہکناں دے سبھ عمل عبادت روڑھاں کبر غرور دل — ہکناں دے سبھ عمل ریائی ہوسن دور حضور دل
ہکناں تائیں بخل سکھاواں حسد دلاں وچ پاواں — ہکناں تائیں ضد فسادوں الٹے راہ چلاواں
ہکنی لالچ دنیا پچھے حق نہ مول شناسن — نال تعصب بدوجے پر فتوے کفر لگاسن
لڑ لڑ مرسن آپس اندر صاحب علم بتیرے — تھوڑے عالم ساڈے ہتھوں بچکر رہن بچھیرے
علماں والیاں تھیں جد ایسا کرساں خوف رہا — کیا مشکل بے علماں دا پھر دین ایمان گوانا
علماں والیاں دی جد ایسی روہڑ دیاں دانائی — بے علماں نوں قابو کرنا دوبر نہیں پھر کائی
طرح طرح دے شرک انہاں نوں دساں وچ انہاندے — چھوڑ خدا نوں گھر انہاندے پھرن دھکے کھاندے
دولت نوں ہک نال خدا دے وڈ شریک بناون — ہکنی رسماں ریتاں پچھے اپنا دین گنواون
پیر پرستی قبر پرستی ہکناں نوں سکھلاواں — اتوں سجدے پھرن کریندے جتوں ایسیں کراواں
ہکناں تائیں جال گھتیساں راگ سروداں والے — ہک فریبی پیر بنا کے کراں مرید حوالے
تسبیحیں پڑھن محمدی کلمہ کرن شیطانی کاراں — اینوں پھیر عبادت سمجھن عقل ایہی ماراں
ہینے لوگ گناہاں اُپر خرچن مال پیارے — دوروں دوروں گھیر لیاواں دوزخ دی وچکارے
ایہو جیہے ہور ہزار طرح دے یاد فریب اساں نوں — ساڈے کولوں بچن اوہا رب دا فضل جنہاں نوں
اپنی طرفوں ہر یک کاراں زور بتیرا لاواں — جیکر چھوڑ دیاں شیطانی کیوں شیطان سداواں
آپو آپے تمامی لشکر جد ایہہ ہتھ دھرایا — خوش ہویا ابلیس نکارا فکر تمام گوایا
شاباش کہہ کر آکھن لگا اوہ مردود حضوری — بس ہن لگ پئی آس اساں نوں ہمت کرسو پوری

یہ سب حال مصیبت اُس دن شِطوں اُپر دھانا
بھی اُسس راتیں بادشاہاں دی ایسی حالت ہوئی
فجری خبراں دیون لگے کاہن لوک تمامی
لگے اس تھیں مکے اندر ڈاڈھی تنگی آہی
بارش ڈھٹیاں لوکاں تائیں کتنے سال وہانے
جس راتیں وچ شکم مائی دے آئے شاہ ابراراں
خشک درخت خدا دے فضلوں پھر ہوئے ہریالے
دور ہوئی اوہ تنگی ساری خلقت رب رجائی
اتنا نفع ہویا اِس سالوں برکت نبی گرامی
حضرت مائی آمنہؓ صاحب کرن بیان زبانوں
یا آمنہؓ رب تیرے اُپر رحمت کرم کمایا
بہت مبارک بہت مبارک عالی منصب تینوں
ہر ہر ماہ وچ میرے تائیں ایہو بشارت آوے
کتنی واری اپنی اکھیں ڈٹھا نور پیارا
اُس چانن وچ شام ولایت مینوں نظری آوے
بھی فرماوے حضرت آمنہؓ پاک نبی دی مائی
نا بیدق کیتا دل میرا فضلوں خالق سائیں
جو دم آوے برکت حملوں خوشی زیادہ پاواں
ہر راتیں وچ خواباں ہوون رنگو رنگ اشارے
کرن روایت ہر چن اندر جتنے نبی گرامی
حضرت آمنہؓ دے کل سارے آئے اِک اِک واری
یا آمنہؓ رب قسمت تیری جیں بلند بنائی
کل نبیاں دا فخر پیارا جس نبوت والا
اوّل آخر شاہی درجہ کل نبیاں وچ جینوں
انیویں ہر ہر چن دے اندر قواں پیغمبر آوے

شکم مائی دے اندر آیا جد محبوب ربانا
گنگے ہو گئے امرا لاہوں بول نہ سکیا کوئی
آ گیا شکم مائی دے اندر خاتم نبی گرامی
قحط وبالوں عاجز ہوئی جو مخلوق الٰہی
ہو گئے خشک درخت تمامی بھی حیوان نمانے
اوسے راتیں نازل ہویاں فضل کرم دیاں رالاں
سبھ چیزاں نے آپو آپنے تازے رنگ نکالے
چیز گئے دی سب لوکاں توں کمی نہ رہگئی کائی
سال خوشی دا اوس ورہے نوں سدن لوک تمامی
ہیں اُس راتیں کتیں سُنیاں حکم ہویا اسمانی
ختم رسولاں شاہ رسولاں کول تیرے اج آیا
کل نبیاں تھیں بہتر چنگا رب نے بخشیا تینوں
جاگدیاں بھی ستیاں مینوں رب آواز سناوے
کل میرے تھیں روشن کرداجتنا عالم سارا
پھر اوہ جلوہ میرے اندر آ کے زینت سماوے
نو ماہاں وچ میں اس حملوں کجھ تکلیف نہ پائی
جیوں نگراہاں دناں وچ ہوندے ہور زنانیاں تائیں
دیکھاں خوش اسرار عجیبہ کسے نہ حال سناواں
وچ بیداری کتنی واری ڈٹھے نور نظارے
آدم تھیں تا عیسیٰ تائیں جو مقبول تمامی
خواباں وچ سناون آکے ایہہ خوشخبر پیاری
ایڈیاں کرماں بختاں والی عورت ہور نہ کوئی
تیرے شکم مبارک اندر بھیجیا حق تعالیٰ
اوہ فرزند خداوند عالم فضلوں بخشیا تینوں
جو آوے سو کہے مبارک صفتاں بول سناوے

سن خوشخبراں حضرت آمنہؓ بولے حمد زبانوں
ہر دن تازہ خبراں آون فضل خدا رحماناں

پائے ہر دار ملائک نوری رہن نگہبان دوالے
بیت المال نبی دے کارن رب نے بھیجے رکھوالے

دوہاں جہاناں دا جس گھر وچ بھیجیا رب خزانہ
اُس دے نال برابر دوجا کس دا دولت خانہ

دن تے رات فرشتے ادبوں کردے چوکیداری
پڑھن صلوۃ سلام دوالے نال آواز پیاری

پہلی راتیں حضرت آمنہؓ جیہیں بشارت پائی
ادسے طور اخیر دناں وچ پھیر بشارت آئی

آکھ گیا کوئی آکھن والا غیبوں ایہ آوازہ
یا آمنہؓ ہن کھلن والا فضلاں دا دروازہ

نیڑے آگیا وقت ولادت حضرت ختم رسولاں
شکم تیرے تھیں پیدا ہوسی سید کل مقبولاں

جد ایہ تیرے ہن پیدا ہووے رحمت فضل غفاروں
رکھیں نام محمد اس دا حکم ہویا سرکاروں

حضرت آمنہؓ ذکر سناوے جیہہ معالج آئیا
جد ایہ نام مبارک مینوں غیبوں کسے سنایا

مڑ مڑ کے ایہ نام پیارا میں پھر رہی پکاندی
تا جو خواباں سرت سنبھالی خوشی نہ جھلی جاندی

فجری اٹھ زنانیاں اگے میں ایہ گل سنائی
ہے اس طور بشارت مینوں سفنے اندر آئی

کہیا زنانیاں بیٹا تینوں دیسی خالق سائیں
ایہ تو کوئی رکھ بنا کے گل اپنے وچ پائیں

تا پھر انہاں میرے کارن لوہے رکھ بنائی
جیویں انہاں دی مرضی آہی میرے گل گھتائی

جاں کجھ روز ہوئے تاں آہیں آگیا آون والا
سفنے اندر غیبی خبراں آن سناون والا

جلدی نال میرے گل وچوں لوہے رکھ اتاری
کہندا پھیر نہ پائیں ہرگز ایسی چیز نکاری

ایہ اوہ بچڑا ایتھے تائیں پاک جنابوں ڈھیا
جس دا ہجو کلمہ ہوسی لکھیاں رکھاں جیہا

جتنے فضلوں ہوسن اس دے تابعدار پیارے
اس دی برکت ہر آفت تھیں پاسن اوہ چھٹکارے

سبھ نوں ایہ دکھلاسی آپے رستہ وحدت والا
باجھ خدا دے ہور کسے نوں نا جانے رکھوالا

تجدید کہ خداوند والی سبھ دے دل وچ پاسی
باجھ خدا دے ساریاں رکھاں ہن تروڑ گواسی

یا آمنہ رب کیتا تینوں اس بچڑے دی مائی
مولی باجھ پناہ کیدی جس نوں لوڑ نہ کائی

أُعِيذُهُ بِالصَّمَدِ الْوَاحِدِ — مِنْ شَرِّ كُلِّ حَاسِدِ

خدائے واحد کی پناہ میں لاتا ہوں اس کو ہر ایک دشمن کی برائی سے

کجھ نہیں خوف کسے دشمن دا ہرگز اس دنیائیں
ہر حاسد دے شروں اس نوں مولی دیاں پناہیں

نہیں مجال کیدی اس نوں ضرر کوئی پہنچاوے
کسے طرح دا اوس دے کارن فکر نہ کیتا جاوے

کافی ہک خداوند اس نوں واحد پاک یگانہ
اوہا حافظ ناصر اوس دا اوسے نوں خصمانہ

ایسے طور ملن خوشخبراں حضرت آمنہ تائیں — کردی تسلی اس بچڑے دیاں دائم رب بلائیں
جس دن نہیں سردار دو عالم شکم مائی دے آئے — کئی تسلی بخش نظارے ایویں رب دکھائے
نت نویاں خوشخبراں پاوے پاک نبی دی مائی — ایہ بھی حضرت آمنہ اُپر سی اک فضل خدائی
ہو جاناسی فوت نبی دا پہلوں باپ پیارا — رہ جاناسی وچہ یتیمی پاک رسول سوہارا
باپ جہانڈے فوت ہو جاون ماواں کملیاں ہون — دیکھ یتیمی فرزنداں دی سخت مصیبت پاون
ہک مصیبت سر دے اُتوں والی چھوڑ سدہانے — دو جا فکر یتیماں والا جورہ جان نمانے
جو اس ویلے ماواں اُپر غم دی حالت آوے — ہولا جانے یا او جانن جنہاں نال دہاوے
حضرت آمنہؓ بھی ایہ منزل ہکدن ویکھنی آہی — نالو نال تسلیاں اسنوں دیندا رہیا الٰہی
تا جو وقت یتیمی والا جد حضرت پر آوے — دیکھ مصیبت ماں حضرت دی دلنوں داغ نہ لاوے
اس منزل وچہ مشکل ہوندا غم دا بھار اٹھانا — جیسی حضرت آمنہ کولوں رب اوہ فکر مٹانا
ملسے کارن پہلوں اسنوں بھیجیاں رب تسلیاں — اسیں ہمیشہ حافظ اسدے غیبوں خبراں گھلیاں
ایہ فرزند پیارا تیرا اچیاں شاناں والا — کیوں غم کھاوے مائی اسدی رب جیدا رکھوالا
ایہ سبھ حضرت آمنہ کارن ہویا فضل ربانا — نہیں سی فکر یتیمی والا دل آمنہ دے وچہ پانا
سنوں حقیقت سرورِ عالم جد ہویں یتیمی پائی — دنیا اتوں باپ پیارے جیوں رحلت فرمائی

وفات حضرت عبداللہ صاحبؓ

نہیں سی اجے تولد پایا پاک رسول سوہارے — شام ولایت عبداللہ نوں بھیجیا باپ پیارے
نال قریشیاں ساتھ بنا کے کرن وپار سدھانا — خوشی خوشائیں گھر دے وچوں لے گیا امر ربانا
مال اسباب خریدیا اوتھوں جا کر نال پیاراں — آخر شاموں واپس ہوئے چکیاں موت مہاراں
وچہ مدینے پہنچا جس دم ہر کر ساتھ تمامی — ہو گیا کجھ بیمار اتھائیں باپ رسول گرامی
بنی نجار جو آہے اسدے نانک دال کہانے — ہو بیمار مدینے اندر رہیا پاس اُنہاں دے
باقی جتنا ساتھ تمامی مکے اندر آیا — حضرت عبدالمطلبؓ اگے آ کر حال سنایا
سن کر خبر بیماری والی اس سردار نگینے — وڈا بیٹا حارثؓ اپنا بھیجیا طرف مدینے
ہوا اسوار شتابی حارث بھائی طرف سدہانا — لے پر اس دے پہنچن نالوں اگے حکم وہانا
ہو گیا فوت مدینے اندر باپ نبی سرور دا — جیوں کر امر آیا تقدیروں پاک خدا اکبر دا

ہنجھ برساں عمر تہاڈی باپ رسول ربانے
دار النابغہ اندر اُس دی خویشاں قبر بنائی
خبر دتی آمکے اندر باپ پیارے تائیں
سُن کر حضرت عبدالمطلب رونا درد کما لوں
کل قبیلہ درد فراقوں رو رو ہنجوں بھردا
ہے سی شکم مائی دے اندر پاک رسول گرامی
کرن روایت سرور عالم جدوں یتیمی پالی
سب چیزاں افسوس گذاران سجدے اندر پائیں
کر فریاد خداوندا گے روندی دہرت نمانی
پاک الٰہا شاہنشاہا بے پرواہ سائیاں
جنوں نساں بنایا فضلوں خاتم کل انبیاداں
باجھ دوچھ لکھیا جس دا سب نہیں منصب عالی
لد رسدا دن دنیا آنوں پیارے باپ جنہاندے
باپاں والیاں نوں لکھ ہوون ورثے مان ہزارے
ماواں لکھ پیار کماون خدمت بال اٹھاون
بیشک باپ پیارے سر پر ہوون ظل الٰہی
ماواں جتھے پہنچ نہ سکن پہنچن باپ پیارے
چھوڑ رسدا دن باپ جنہانوں ماواں عاجز اوسن
باپ جنہاندے زندہ ہوون چیزاں گھر بن لیاون
انگل پکڑ لیاندی لڑکے چلیں چانمیں چائیں
طرح طرح فرزنداں کارن سکھ لیاندی ہوندے
جدوں فرشتیاں عرض گذاری پیش خداوند سائیں
ہویا حکم فرشتیاں تائیں خالق دی درگاہوں
فکر نہ کرو حبیب میرے دا نا ہووے ارمانی
باپ نہاں اسیں سلے کارن سبھ سامان بناواں

بعضے کچھ زیادہ آکھن اللہ بہتر جانے
دا لبس آیا دبر پیارا لے کر داغ جدائی
مہیں نہیں اگے ور پیارا ہو گیا دفن اکہائیں
بہت پیارا سی عبداللہ سب فرزنداں نالوں
رو کر حضرت مائی آمنہؓ پیتا جام صبر دا
چھ ماہاں یا تن ماہاں دا رب نوں علم تمامی
بے پرواہی دیکھ ربیدی رونے ملک خدائی
جانوراں حیواناں اندر سوگ پیا ہر جائیں
وچ آسمان فرشتے رو دن پیش جناب ربانی
دے گیا اج حبیب تیرے نوں پیارا باپ جدائیاں
کر دتا اج آپ اسے دا وچ یتیماں ناواں
وارد ہو گئی ظاہر اُس پر ظلم یتیمی والی
کون بنیگا شفقت پدری کردا نال تنہاندے
دل وچ رکھن یتیماں تائیں سہلے مان ولاندے
جد تک باپ نہ سر تے ہوون کس دا زور دکھاون
بال نماون بہتر جاپے بابل دے گھر شاہی
نال پیاندے ماں پتراں نوں ہوندے ڈُڈے سہارے
دیکھ یتیمی فرزنداں دی رو رو نیر چلاون
ماواں باجھ یتیم نمانے کس تھیں منگن جاون
نال محبت سیر کراوے کون یتیماں تائیں
ماواں سنے یتیم نمانے دو نویں دسن رونے
یارب تساں یتیم بنایا دوست اپنے تائیں
بھی سب چیزاں غیب آوازہ سنیاں مرلاہوں
اسیں ہمیشہ حافظ اسلے آپ کراں نگہبانی
دیکھ سکے اسیں دوست اپنا کس منزل پہنچاواں

کجھ نہیں حاجت ہور کسے دی دست ساڈے تائیں
اساں یتیم بنایا اسنوں پاک خدا فرماوے
وچہ یتیمی پاسن جس دم عالم دی سرداری
ویکھن جدوں مراتب اُس دے جانن لوک تمامی
جیکر کدی نہ دست اُس دا ہوندا اللہ والی
رب فرمایا دست ساڈے جو ایہ منزل پائی
اساں یتیم حبیب اپنے نوں ایویں نہیں بنایا
بخشاں اسیں حبیب اپنے توں عالیشان ٹکانے
کرسن رحم یتیماں اوپر ہومن درد پیاروں
پڑھو درود حبیب میرے پر رحمت برکت چاہو
سن کر حکم تمام فرشتے پڑھن لگے صلواتاں
کرن دعائیں حضرت کارن پیش خداوند سائیں
بھیج صلوٰۃ سلام پیغمبر اتوں ہمی نال پیاریں

وچہ یتیمی بخشاں اُسنوں سبھ تھیں اعلےٰ جائیں
تا جو سبھ خلقت نوں اُس دا شان دکھایا جاوے
سبھ تھیں بہت پیارا ساڈا جانے خلقت ساری
بیشک پاسن خدا دے اُسنوں حاصل قرب گرامی
دیندا کون یتیماں تائیں ایڈ مراتب عالی
اس منزل وچہ اگے ناہوں عزت ہور ودھائی
در یتیم ہووے تاجگوچہ پاوے قدر سوایا
برکت اُس دی رحمت پاسن کل یتیم نمانے
جھڑکن دین نہ کول کسینوں ادب نبی دے پاروں
دور کرو سبھ فکر اندیشے صلواتاں پہنچاؤ
اُپر محمدؐ بن عبد اللہ رحمت تے برکاتاں
پڑھدے رہن درود ہمیشہ روز قیامت تائیں
ذکر تولد پاک نبی دا آکھ سنا ہن یاراں

ذکر تاریخ ولادت باسعادت حضور علیہ الصلوٰۃ والسلام و ما یتعلق بہ

شکر الٰہی شکر الٰہی بولاں دلوں زبانوں
ساریاں فضلاں نالوں وڈا فضل کمایں نہ جانا
رات کفر دی عالم اندر جدوں انھیر مچایا
اوہ کوئی گھڑی مبارک آہی بڑی نصیباں والی
کیا اوہ روز خدا دے فضلوں ہو گیا بھاگاں والا
کیا اُس سال مہینے دوہاں شرف حضوروں پایا
کیا اُس امت دے سب جا لی فضلوں بخت جگائے

جس دے فضل اساڈے اُپر باہر حد بیانوں
چمکیا ساڈیاں بھاگاں کارن رہبر نبی پیارا
شمس ہدایت کل دنیا نوں چانن لادن آیا
جس دے وچہ تولد پایا ذات مبارک عالی
جس دے وچہ تشریف لیایا پاک حبیب تعالیٰ
وچہ جہان دے رحمت عالم دنیا اندر آیا
صدق یقینوں حضرت اُپر جو ایمان لیائے

اکھوں دسان تاریخ ولادت حضرت شاہ نبیاں دی
جد تشریف لیاندی جگ وچہ پاک حبیب یگانے
سال بیتالی شاہی کردیاں گذرے اس دے تائیں
وچہ حدیث مبارک حضرت خود فرمان سنایا
حضرت عیسیٰ نوں اس تھیں پہلے چھ سو سال دہانے
ذوالقرنین سکندر ہویا پاک نبی تھیں اگے
ہک ہزار تے اٹھ سو برساں بعد داؤد پیارے
دو ہزار تے اٹھ سو برساں گذریا جد دل زمانہ .
تن ہزار تے اٹھ سو برساں بعد خلیل دہانے
چار ہزار تے چار صدیاں ہور زیادہ سالاں
حضرت آدم کولوں لیکر تیک حبیب الٰہی
نور نبی دا سبھ تھیں اول خالق پاک اوپایا
لیکن مفسر اسدے اندر حکمت ربدی ہوئی
وچہ مقدر لکھی آہی حضرت نوں سرداری
بھیکر اپنے دوست تائیں پہلوں رب بھیجیندا
آپو اپنا حکم شریعت کردے آ کر جاری
جد کوئی نویں شریعت لیکر رب دی طرفوں آیا
کتنے حکم پرانے اگلے کر موقوف ہٹائے
نام اپنے دا کلمہ آ کر دسیا لوکاں تائیں
ایسے کارن پچھے آیا پاک حبیب ربانا .
رسالت طور شریعت دیکر بھیجیا حق تعالےٰ
کل شریعت اگلی پچھلی جتنی آہی رہی
کل کتاباں دا مجموعہ کامل دفتر شاہی
کل رسالت کل شریعت ختم اُسے پر ہوئی
نبیوں ولیت اخیری حاکم بھیجیا ربّ سائیں

جویں محمد بن اسحاق قول ابن عباسؓ لیاندی
شاہ نوشیرواں حاکم عادل آہا اوس زمانے
عدل زمانہ پاک نبی نوں بخشیا خالق سائیں
عادل شاہ دی شاہی اندر اساں تولد پایا
دنیا وچہ تولد پایا جد دل حبیب ربانے
اٹھ سو ہور بیاسی سالاں پتہ کتابوں لگے
دنیا وچہ حبیب اپنے نوں بھیجیا سرجن ہارے
پچھے نبی کلیم اللہ تھیں آیا نبی یگانہ
بعضے ترے سو ستر آکھن اللہ بہتر جانے
نوح نبی تھیں پچھے آیا صاحب کل کمالاں
لوفے ست ہزاراں برساں مدت گذری آہی
کیا حکمت جو سبھ تھیں آخر دنیا اندر آیا
ختم نبوت دا لادرجہ ہور نہ پاوے ، کوئی
کر نبی سی رب حضرت اُپر ختم شریعت ساری
اس تھیں پچھے ہور پیغمبر دنیا وچہ کریندا
جویں تمام رسول خدا دے کر گئے وارد داری
کر تبدیل شریعت اگلی نواں رواج چلایا
کتنے حکم گھٹائے آکے کتنے ہور ودھائے
اگلے پیغمبر دا کلمہ ہو گیا بند اوتھائیں
ناہیں سی حکم شریعت اُس دا رب منسوخ کرانا
اس تھیں پچھے کوئی نہ آوے نویں شریعت والا
کر تکمیل حبیب اپنے نوں بخشی خالق باری
بھیجیا ختم رسولاں تائیں فضلوں پاک الٰہی
جسنوں ودھ گھٹ کر نوالا ہور نہ آوے کوئی
قائم رہسی کلمہ جس دا روز قیامت تائیں

دنیا اندر سرور عالم جد تشریف لیائے
پہلی برکت پاک نبی دی رب ظاہر فرمائی
مار ہلاک کیتا رب اُسنوں لشکر سنے اڈایا
اوسے سال تولد پایا حضرت شاہ جمالاں
بعضے ہور زیادہ اُنہیں کتنے سال بتلاون
پر ٹھیک روایت ایہو اکثر نے فرمائی
روز پنجاہ تے پنج دہاڑے اس تھیں بعد تمامی
دار سوار ربیع الاول چنوں بارہویں آہی
پر مدت حمل نبی دی کہن مورخ سارے
جیکر حج مبارک والا پہلا چن گنیوے
جیکر وچ ربیع الاول نبی تولد پایا
ایس حساب مہینہ پہلا بنے جمادی الثانی
دو دویں قول کتاباں اندر دیکھو کڈھ حوالا
وچ جمادو الثانی حضرت شکم مائی دے آئے
برکت والے چن جہاندی بہت آہی شہدی
اینویں روز جمعہ دا افضل سب روزاں تھیں آیا
کہن مفسر اس وچ آہی حکمت پاک خدا دی
پاک نبی نوں اہناں گلاں دی حاجت ناہی کوئی
تاہاں کنوں ربیع الاول شرف تولد پایا
ایسے دن سردار دو عالم شکم مائی دے گئے
ایسے روز ہویا سی پہلوں نازل وحی الٰہی
ایسے روز خدا دے فضلوں پہنچے وچ مدینے
ایسے دن وچ سرور عالم جنت طرف سدھانے
کرن روایت اس دن اندر حکم خدا فرماوے
وچ عذاباں بجڑے ہر دن جو سبھ او گنہارے

الٹی نشان ظہور نبی دے پہلوں رب وکھائے
ابرہہ کافر کعبے اُپر کیتی جدوں چڑھائی
جیونکر اس دا ذکر تمامی پیچھے آکھ سنائی
بعضے اُس تھیں پچھے آکھن دو ماہ تے دو سالاں
فرق فرق کتاباں اندر راوی خبر سناون
ابرہہ کافر دی رب قہروں جس دن بیخ اُٹھائی
دنیا تے تشریف لیایا پاک حبیب گرامی
بعضے ماہ رمضان بھی آکھن جانے حال الٰہی
نو ماہ پورے سرور عالم اندر شکم گذارے
اس حساباں وچ رمضانے ٹھیک تولد تھیوے
تاں پھر حج مہینے والا ٹھیک حساب نہ آیا
جس ماہ اندر شکم مائی دے آئے نبی حقانی
بہت مشہور ربیع الاول چن ولادت والا
اندر ماہ ربیع الاول رب پیدا فرمائے
ماہ رمضان تے رجب محرم رج مہینے نوری
انہاں وچاں وچ سرور عالم نہیں تولد پایا
مت کوئی آکھے انہاں ماہاں تھیں حضرت برکت پائی
اپنی برکت حضرت والی سبھ تے غالب ہوئی
دار سوار نوں واراں وچوں رب نے بھاگ لگایا
ایسے روز تولد پایا عبداللہ دے جائے
ایسے روز سوار مکے تھیں ہجرت کیتی آہی
مکہ فتح ایسے دن اندر کیتا پاک نبی نے
بہتی عزت اس دن کارن وچ دربار ربانے
قبراں وچ عذاب کسینوں مول دتا جاوے
اٹھویں روز طفیل نبی دی پاون آرام وچارے

اتنی عزت حضرت پاروں اسدن کارن ہوئی
برکت عظمت پاک نبی دا حد شمار نہ کوئی

ذکر اظہار ارہاصات وعجائبات از قسم معجزات آں ذات علیہ الصلوٰۃ در شب ولادت

وار سوار فجر دا ویلا موسم عجیب بہاراں
کھڑ طیا پھل ہدایت والا رحمت دی گلزاراں

سوہنی خوشبو جنت والی اپنے نال لیایا
کل عالم نوں رحمت عالم کرن معطر آیا

سب چیزاں نوں پاک نبی دی خوشی مبارک ہوئی
چوتھے چوداں طبقاں اندر حمد کیے ہر کوئی

وچ آسمان خوشی دے جلسے کردے ملک نورانی
پڑھن صلوتاں حضرت کارن ادیوں ہو قربانی

جنت دے رضواناں تائیں حکم ہویا سرکاروں
کھول دیہو سب در جنت کیے خوشی محبت ہاروں

جنت نوں خوش خبراں گھلیاں فضلوں حق تعالیٰ
دنیا اندر آگیا جینوں رونق بخشن والا

سن کر جنت حمد الٰہی بولیا چائیں چائیں
حاصل ہوئی بہار خوشی دی سب گلزاراں تائیں

برگ برگ تہیں حمد آوازہ شاخاں ادب جھوکایاں
کوثر لہراں مارن لہراں موج خوشی وچ آئیاں

ہو قربان پیاریاں حوراں زینت زیب سجائے
سب غلماں بہشتاں والے خوشیوں دون سوائے

جھنڈا ہیں سردار نبی دی وچ فردوس پیارے
نور شنگارے محل چبارے روشن دسن سارے

عرش معلےٰ فرش دوویں بولن حمد ثنائیں
کہن مبارکباد نبی دی ہکدوجے دے تائیں

نال خوشی دے بیت اللہ پر نور محبت پائیا
اللہ اکبر بول قتابی سجدے دے وچ آئیا

کعبے اندر جتنے آہے بت کفاراں والے
منہ دے ہو کر تختاں اتوں ڈگے سب منہ کالے

کر آواز سنایا کعبے قدرت حق تعالےٰ
آگیا جینوں تیاں کولوں پاک بناون والا

ایسے طور آوازہ غیبوں پہنچ گیا ہر جائیں
بھیج دتا رب دنیا اُپر ختم رسولاں تائیں

کاہن ہور نجومی جیہڑے آہے ہر ہر جائی
آپو اپنیاں ملکاں اندر سب نے خبر سنائی

اوہ محبوب محمد جیہڑا خاتم کل رسولاں
ہوتی خبر ہمیشہ جس دی کل نبیاں مقبولاں

اُوچکا اج دنیا اندر اوہ سردار گرامی
پورے ہو گئے نقلوں اس دے اج نشان تمامی

کعبے کول ہک رہندا آہا راہب مرد سیانا
عیص تاوں تاداں اُس دا صاحب علم سیانا

مکے والیاں نوں اوہ اگے دسدا رہے حوالا
کرے قبول اطاعت اُس دی جتنا عرب تمامی
ملک عجم تے قبضہ کرسی اوہ سردار یگانہ
جد کوئی لڑکا پیدا ہووے خبر کرن اُس تائیں
آخر حضرت سرورِ عالم جدوں تولد پایا
گھر ساڈے اک لڑکا ہویا رحمت فضل غفاروں
دہن لگا یا عبدالمطلبؓ کہیا مبارک تینوں
دسیا نام محمدؐ اُس نوں تاں اس بول سنایا
مدت تھیں میں جس دیاں ایہ خبراں دسدا ساں تساں نوں
تن نشانیاں تہیں میں اس پر دلوں یقین لیایا
وار سوار تولد پایا دوجی ایہو نشانی
تے خاص نشانیاں آسدیاں تنے پوریاں آئیاں
سن خوشخبری نبی دا دادا بولے حمد ثنائیں
کرے بیان نبی دا شاعر جو حسانؓ پیارا
جس دن خیر سیں جنم مبارک پایا نبی الٰہی
اس دن اک یہودا اچانک کوکیا کہت کہائیں
سن فریاداں کوکاں اُس دیاں آیاں لوک لوکایاں
کہن لگا اج جمیا اتھیں احمدؐ نبی پیارا
اگے وچ کتاباں اُس دی آئی خبر تمامی
پوری ہوئی نشانی اُس دی دتی خبر ستارے
لے گیا فکر یہوداں تائیں آپو اپنی جائی
دنیا میں روناں شیطوں عاجز فکر دے وچ دھاتا
جتنے بت زمین دے سن تے آہے بر بر جائیں
ڈگے اندر تھیں ددا سی اک بت موکالا
سال لباں اُس دی خاطر میلا عید بناون

ہے اک شخص تساڈے اندر پیدا ہوون والا
شاہی تختاں والے اسنوں ہوسن پیش سلامی
اُس دے ظاہر ہوون والا ہے نزدیک زمانہ
سن کر حال کہے اوہ راہب ایہ اوہ لڑکا ناہیں
دادے پاک نبی دے اُس نوں جا کر حال سنایا
ایہ گل سن کر راہب جلدی بولیا ادب پیار دل
کیا کجھ نام رکھایا اس دا بول سنائیں مینوں
قسم خدا دی ایہ اوہ لڑکا گھر تیرے وچ آیا
آگیا اوہ محبوب پیارا معلم ہو گیا ساتوں
اول اج ستارا اُسدا اتھیں رب دکھایا
تیجا نام محمدؐ اُس دا روشن دوہیں جہانی
آگیا مالک عرب عجم دا رحمت جھڑیاں لایاں
ابوبکر ہور تیریاں لوکاں خبر دتی ہر جائیں
شعراں اندر پاک نبی دی مدح سناون یارا
ست برساں یا اٹھ برساں دی عمراں اس کی ہی
فجری ویلے سدّ لوا اُس قوم اپنی دے تائیں
پچھیا جا کر اُس دے کولوں تدھ کیوں کوکاں پایاں
وچ اسماناں ظاہر ہویا آس دا اج ستارا
احمدؐ ناں ستارہ چڑھسی صاحب شان گرامی
آگیا بند کراون والا اگلے مذہب سارے
تھوڑے روز رہے ہن ساڈے ہوسی سب صفائی
روندا اٹھدا طرف پہاڑاں چھپیا وچ نمانا
سب ڈگے سر بھرے زمیں تے قدرت خالق سائیں
پوجن والے جاہن آہنوں بہت بزرگی والا
تیہن پوشاکاں زینت تاکاں ندراں دیکھ چڑھاون

جس راتیں سردار دو عالم دنیا اُپر آئے ۔ اُس راتیں چلے پرجن والیاں جا کر درشن پائے
کیا دیکھن اوہ بٹھا کر عاجز اند حال خواری ۔ تحتوں ڈگ زمین تے بودھا نگاں پیا کھلاری
دیکھ حیران تعجب ہوئے کہن لگا سب کوئی ۔ خبر نہیں کیوں ڈگا بٹھا کر بہت بلے دبی ہوئی
نال محبت پکڑ اُٹھایا پھر اولویں کھلوایا ۔ دوجی واری لرزہ کھا کے پھیر زمیں پر آیا
اگے نالوں ہور زیادہ نکر دلے وچ دھانا ۔ کی ہویا اج بٹھا کر تائیں ڈگ ڈگ پوے نمانا
تیجی واری پھیر اُٹھایا پھیر زمیں تے جھڑیا ۔ آخر ڈدھا بٹھا کر کے آسوں پاسوں کڑیا
تا پھر اوسے بٹھا کر وچوں قدرت رب اکبر دی ۔ ایہ آوازہ سنیا انہاں نعمت نبی سرور دی

تُرَدِّدُ دِيْ بِمَوْلُوْدٍ أَضَاءَتْ بِنُوْرِهٖ
جَمِيْعُ فِجَاجِ الْأَرْضِ بِالشَّرْقِ وَالْغَرْبِ

آگیا مینوں ڈھاہنے والا رحمت فضل غفوروں ۔ مشرق مغرب دھرت تمامی روشن جس دے نوروں

وَخَرَّتْ لَهُ الْأَوْثَانُ طُرًّا وَأُرْعِدَتْ
قُلُوْبُ مُلُوْكِ الْأَرْضِ جَمْعًا مِنَ الرُّعْبِ

جھڑ جھڑ پینے بت تمامی نجدی ہیبت مارے ۔ کہا دن خوف دلاں وچ جتنے شاہ زمین دے سارے

ایہ اوصاف رسول اللہ دے بٹھا کر بول سنائے ۔ ایہیں ہور بتیری جائیں رب نشان وکھائے
گنگے ہو گئے شاہ زمیں دے ایسی قدرت ہوئی ۔ اک دن تے اک رات برابر بول نہ سکیا کوئی
کہن معتبر اسلے اندر آیا ایہو اشارا ۔ آگیا حاکم دنیا اندر حق شناون ہارا
ایسا حکم کریسی جاری آ کر وچ جہاناں ۔ جس دے اگے سب شاہاں دیاں ہوسن بند زباناں
بھی اُس راتیں ظاہر ہویا ہور نشان گرامی ۔ موندھے ہو گئے بادشاہاں دے جتنے تخت تمامی
وچ ایران ایرانیاں تائیں سخت ہو نخال دلیا یا ۔ شاہ کسریٰ دا کوٹ خدا نے اوسے رات گرایا
چوداں کنگرے ڈگے اُس تھیں ایسا تخت ڈولانا ۔ دو سو کتنے کوہاں تائیں دور آواز سدہانا
اودہروں تخت کیتا رب محمود ہاراوی ذکر لیا رے ۔ فکر پیا شاہ کسرے تائیں کچھ نہ آوے جا وے
ایہیں دونیں ہور دوقوعے قدرت خالق سائیں ۔ انہاں دناں وچ معلم ہوئے شاہ کسریٰ دیا تائیں
اوّل اُس دے قاضی تائیں رب ایہ خواب وکھائی ۔ کل مجوسی عالماں آ پر سی جس نوں وڈیائی
عربی گھوڑے ملک عرب تھیں تہاں چک لنگھائے ۔ پار ہوئے دریا دجلے تھیں ملک عرب وچ آئی
آ کر ساریاں شہراں اندر کھنڈ گئے اوہ گھوڑے ۔ ایسے اُٹھ آہے اوہ جنہاں پار لنگھا کے چھوڑے

حد ایہ خواب سنی شاہ کسریٰ ہے ہور حیرانی ہوئی
راہب لوکاں کہیا اسنوں فکر نہ کر یہ کوئی

معلوم ہوئی ملک عرب پر کوئی عظیم صدمہ آوے
عربی لوکاں نوں جو اوتھوں کر مغلوب چلاوے

ایہ تعبیر بنا کر اونہاں غلط بیان بنایا
کسریٰ دا دل رکھن کارن اصلی بھید چھپایا

تاجو ہور بک خبر اچانک آ کر کسے سناتی
سچ جھوٹھے تے بدل اٹھے کون چھپاوے بھائی

فارس وچ ہزار ورھے دا سی بک آتش خانہ
اک ملدی لوں ہو گیا اوتھے دہ سو سال زمانہ

دوروں دوروں کافر اس دی پوجا آن کر لیندے
دنیا اندر قہر الہوں دوزخ رہن پوجیندے

اتنی مدت ہیں اوہ آتش بجھنے وچ نہ آئی
جس دن حضرت پیدا ہوئے آپے رب بجھائی

نبی اک شہر مجسم وچ آہا ساوہ نام سداندا
خشک ہویا دریا اوتھوں دارا دی ذکر سناندا

کافر لوک پوجیندے آہے اس دریا دیتا میں
پانی نوں معبود پچھانن مشرک لوک بلائیں

جتنا پانی آہا اس دا مرکنوں رب والی
ہو گیا غرق زمیں دے اندر قدرت رب وکھالی

اتھویں شام ولایت اندر سی بک وگھ پورانا
پانی آیاں اس دے اندر دہ سو سال وہانا

سکا پیا چروکا عاجز رحمت وا ترھایا
کہن سماوہ وادی اس نوں وچ کتاباں آیا

جس دن حضرت پیدا ہوئے رحمت فضل غفار دوں
جاری ہو گیا پانی اس دے برکت حضرت پیار دوں

حد اس طور تمامی خبراں شاہ کسریٰ نے پایاں
نالے کئی مصیبت باتاں گھر اپنے آزمایاں

سد منگائے آسوں پاسوں خبراں دسن والے
کاہن ہور نجومیاں کولوں پچھن لگا عالے

عبد مسیح بک کاہن عالم ملک عرب تہیں آیا
شاہ کسریٰ نے اس دے اگے حال ایہ چا سنایا

کہن لگا اوہ کاہن اگوں شاہ کسریٰ دیتا میں
مینوں اینی لیاقت ناہیں جے تعبیر سناہیں

شام اندر بک ماماں میرا بڈھا بہت پورانا
نام سطیح تساوں جس دا ہے اوہ بڑا سیانا

حکم کر دتا اس دے کولوں پچھ آواں تعبیراں
ہے اوہ بہت تجربے والا کھول دسے تقریراں

جلکے پچھ آ اس دے کولوں شاہ فرمان سنایا
تا پھر عبد مسیح شتابی مامے دے ول آیا

حد اوہ آ کر حاضر ہویا اندر شام دیارے
موت قریب آہا اوہ ماماں بیٹھا گور کنارے

وچ کتاباں حالت اس دی بہت عجیب تساون
چھ سو برساں عمر سطیح دی تو سو بھی فرماون

تن اس دے وچ کو پری ناہیوں ہڈی ہور نگالی
گوشت دی بک لوتھ خدا نے قدرت نال بنائی

ہمن اٹھن چلن سندی نا طاقت اس تائیں
رکھن لوک اٹھا کر جتھے رہندا پیا اتھائیں

جے بک تھاؤں دوجی تھائیں چاہن کتے لیجانا
کپڑے وانگ لپیٹ اکٹھا سر تے پئے اٹھانا

مکے وچ بھی لوکاں اسنوں سنداسی ہک واری
ایتھے ہک پیغمبر کامل ہوسی کسے زمانے
بت پرستی باطل مذہب بند تمام کراسی
عبد مسیح سدا اس دے کولوں پچھن لگا جانے
دیکھ نزع دی حالت اسدی سخت ہویا ارمانی
میں کجھ خبراں پچھن آیا کر کے پینڈے دوردے
ہے افسوس کو ویلے دیلے آن زیارت پائی
جدا اس طور سنائے اس نے عربی شعر پیارے
اجہیں کھول سطیح اس ویلے حرکت اندر آئیا
کہن لگا توں ایسے ویلے آیوں شتر سوارا
شاہ کسریٰ نے بھیجیا ایتھوں کارن جنہاں سوالاں
جدا اوہ باتاں ظاہر ہوون علم نجوم تبادے
قائم کرسی دنیا اندر اوہ جھنڈا اسلامی
دیسی علم عقل دا حاصا اس دے ہتھ الٰہی
ہوسی شروع قرآن تلاوت ہر ہر شہر گرائیں
ہیں نہیں ہونا ناشاہ کسرے ویکھنا آن حوالا
اوہ جو چوداں کنگرے اسدے ڈگے لرزہ کھاندے
چوداں شخص اوہناں دے وچوں ہو کر لیسن شاہی
ہوسی ختم حکومت اگوں قیصر کسرے والی
ایہو بات سناندا ایہی بول سطیح زبانوں
عبد مسیح بھی رخصت ہو کر شاہوں واپس آیا
دسی اسنوں بات تمامی چوداں شاہیاں والی
ایہ گل سن کر شاہ کسرے نوں بہت تسلی ہوئی
چوداں شخص اساڈے وچوں اجے کرن سرداری
اتنی مدت قبضے ساڈے رہسی تخت شہانہ

دیکھیا پاک رسول اللہ دی خبر تمام پیاری
عبد مناف دیوں اولاد وں لگ سی بھاگ گھرانے
سوہنا دین اسلام الٰہی ملکاں تے ورتا سی
تھوڑے سال آہے کجھ اس دے باقی جھگڑا والے
کر افسوس نہایت دوروں بولیا شعر زبانی
ایہہ نہیں امید جہے ہن میں سناں جواب حضوروں
جس دم خبراں دسن والے بیٹھے جھوک لدائی
شعراں وچہ سوال تمامی اس دے گوش گذارے
شعراں اندر اس بھی اگوں لوں جواب سنایا
ہو گیا جدوں تیار اساڈا آخر کوچ نقارا
سن ہیں تینوں انہاں گلاں دا مطلب کھول وسایا
دنیا وچہ خدا دے فضلوں ہک پیغمبر آوے
باطل مذہب جس دے کولوں کہان شکست تمامی
عرب عجم وچہ نوکر اسدے کرن حکومت شاہی
سب شاہاں پر غلبہ اسنوں بخشے خالق سائیں
فارس نہیں جیوں فارسیاں نوں رہسی دلس نگالا
کھول شاداں راز پوشیدہ ہر ایہ وچہ اوہناں دے
بعد اوہناں تھیں راج اوہناں دا کرسی دور الٰہی
دیسی رب محمدیاں نوں تخت حکومت عالی
ہو گئی ختم حیاتی اس دی کیتا کوچ جہانوں
شاہ کسریٰ نوں دسیا آکے جو ہیں سطیح فرمایا
اس تھیں بعد زوال تساں نوں خبر سطیح دسالی
تیرے نیڑے اجے اساں نوں خوف زوال نہ کوئی
بلکہ وچہ تہیں نچھے سارے ہوسن وارو واری
چوداں شاہیاں نچکے ہوسی چرکا اوہ زمانہ

شاہ کسریٰ نوں دل دے اندر ہو گئی بہت دلیری
اس جاتا جو جداں شاہیاں اجے اساڈی شاہی
کرن روایت اس تھیں پچھے ایسی قدرت ہو گئی
جیہڑا تخت سنبھلے اس دا کرن حکومت لگے
چوں سالاں وچ دس اکٹھے رب ایویں ہٹکائے
یزدجرد سی ندس اندر تدوں حکومت والا
کتنی مدت بیٹھا پھریا ہو کے بیلے آراماں۔
رل گیا تخت محمدیاں نوں برکت نبی حضوری
ہور روایت سرور عالم جیدوں تولد پائیا
بیسی اس دریا دے اتے عجب عمارت شاہی
ہوداٹ مثال ہک پل بنا کے کر کے سطح اچیری
عیسیٰ کا تک چڑھی اس راتیں قدرت پاک جباروں
ڈگے ہوئے مکان تمامی لگی ڈھا محلاں
شاہ نوں خبر ہوئی جیو بلے اس بھاری نقصاروں
تے سو سٹھ نجومی کاہن ہور جو ساحر بھارے
کر کے جمع تمامیاں تائیں لگا کہن تہاتوں
آکھو اپنے علم مطابق فکر سبھے دوڑاؤ
امیر اس دن رب نہاندا ایسا ہوش گوایا
پر دم پے گیا عقلاں اتے قدرت نال خدائی
سائب نام نجومی عربی سی ہک وچ انہاں دے
ایسے فکر اندر اوہ راتیں بیٹھا سی ہک جائی
ملک عرب تھیں ظاہر ہویا ہک نوری چمکارا
راتیں ایہ اسرار خدا نے سائب نوں دکھلایا
قدماں اپنیاں دے ول سائب نظر جدوں کرائی
دیکھ ہویا خوشحال نہایت گولا گنبد نورانی

پھر ساڈے وی شاہی کارن مدت اجے تمیری
اک اک شاہی کتنی ہوسی ایہہ گل معلم ناہی
وہ شاہاں دے بیکتن اندر دیر نہ لگی کائی
جلدی مار خدا دا اس نوں دیک لنگھائے اگے
شاہ عثمان دے زمانے تائیں باقی چار مکائے
سنہ اکتی ہجری اندر ماریا اوہ منہ کالا
آخر شہر مرو دے وچ آ کے ماریا اہل اسلاماں
چوداں کنگرے ڈگن والی بابت ہوئی سپوسی
اس راتیں دریا دجلے دا پانی رب چڑھایا
شاہ کسریٰ نے دولت بہتی اس تے خرچی آہی
اس دا پر محل بنایا دولت خرچ بتیری
ڈاہاں پلاں سنے عمارت پاٹ گیا دکھاروں
روہڑ چلے اسباب ہزاراں کی پچھنا اوہ گلاں
پے گیا فکر نہایت اس نوں باہر حد بیانوں
رتبے سن اس کول ہمیشہ سد بلائے سارے
کیوں نقصان ہویا ایہہ ساڈا دسو خبر اساں نوں
جو کجھ علموں معلم ہووے جلدی خبر بتاؤ
بھل گئے سب عقل جنتر کوئی جواب نہ آیا
بند ہوئے سب علم انہاں دے قہر خدا نے لائی
جو اوہ خبر سناندا آہا اکثر ٹھیک سناندے
اچن چیت خدا نے اسنوں قدرت پاک دکھائی
مغرب تھیں تا مشرق تائیں پھیل گیا اوہ سدا
فجر ہوئی تا ہور نظارا خالق پاک دکھایا
سوہنا باغ عجائب سبزی جیہنوں نظری آئی
آ گئی سمجھ دلے وچ ساری جو اسرار نہانی

اگر سبھ نجومیاں تائیں کھول سنائیں حالا
کرسی رب پیغمبر اُس نوں صاحب عظمت عالی
فارسیاں دا ملک تمامی اُس دے قبضے آوے
سائب جدوں نجومیاں تائیں ایہہ سب حال سنایا
بیشک اوسے پیغمبر دی برکت پاک گرامی
ایہہ پرچے بن شاہ کسریٰ نوں اس دی خبر دساں
بہتر ہے جے اُس دے اگے کریئے کوئی بہانہ
کر اتفاق نجومیاں آخر شاہ نوں بول سنایا
معلوم ہویا ساڈے تائیں علموں ایہہ حوالا
غلط حساب ہویا جس ویلے ایہہ بنیاد رکھائی
بے ہن پھیر بناؤ اسنوں اسیں حساب لگاواں
تا پھر سمجھ مہورت شاہ نے کیتی ترت تیاری
ہو گئی جدوں تیار عمارت فرش فروش وچھاوے
ہک دن پھیر اچانک اونویں کانگ غضب دی آئی
شاہ کسریٰ بھی وچے آہا پانی اندر چھڑیا
جان بچا ترت سنبھالی اُس نے کاہن سنجر بلائی
باقی جیہڑے رسنیے آہے سبھنوں آن دبایا
کہیا کہ نال اساڈے کھر دیتی نمک حرامی
کیتی عرض نجومی لوکاں اس وچ جھوٹھ نہ کوئی
اگلے لوگ حساباں جیوں کر پہلے پہلی واری
کراں حساب ہن کوشش کر کے تیری بہتر لالا
قصہ کوتہ جویں نجومیاں پھر اُسنوں فرمایا
اگے ناداں کیتنے حصے دو کت بیت لگائی
جدوں مکان تیار ہی پائی راوی ذکر لیاوے
آخر یک دن ڈر داڈر داد چخ محلیں چڑھیا

ہے یک شاہ عرب دے وچوں ظاہر ہوون والا
جاری کرے حکومت اپنی عرب عجم دا والی
سبھ شاہاں پر شاہی اُس دی آخر غلبہ پاوے
ساریاں کہیا ایویں ہوسی جیوں تساں فرمایا
باطل ہو کر علم اساڈے ہوسن گئے بند تمامی
کر دیسی اوہ قتل اساں نوں سارے مارے جاواں
شاہی اُس دی آل اولاد تے نہیں زمانہ
آپو اپنے علماں اندر فکر اساں دوڑایا
نہیں سی ٹھیک مہورت پہلا اوس عمارت والا
چنگے وار نہ شروع کرائی تائیں رب روڑھائی
دساں ٹھیک مہورت اس دا ساعت نیک تساں نوں
نویں سروں تعمیر کرایا اس نوں دوجی واری
شاہ کسریٰ نے آ کر اوتھے خوشیاں جشن منائے
تاں پھر عمارت ساری ڈھاہ فناہ کرائی
روہڑ یا جاندا غوطے کھاندا آلوکاں نے پھڑیا
وار مہورت دسنے والے کتنے قتل کرائے
غلط مہورت دس کے میرا ناس تساں کر دیا
ہو سب پھانسی لیون جوگے ایتی قتل تمامی
ایہہ کر و معاف اساں نوں جو کجھ غلطی ہوئی
اوسے طور اساڈے تائیں غلطی لگی بھاری
ساعت نیک دہاڑا چنگا ٹھیک مہورت بھالاں
اوس مطابق تیجی واری پھیر محل بنایا
ڈاڈھی پختہ کر کے بیٹھوں پکی ڈاٹ بنائی
جیسی اگلا ڈریا ہویا ویکھن ترول نہ جاوے
قدرت رب دی اگے وانگوں پھر دجلے وچ جھڑیا

ٹوٹے ہو کر کل عمارت پانی اندر آئی ۔ شاہ کسریٰ دے ڈین اندر کسر نہ رہ گئی کائی
ویرے غوطے پانی ہوراں کر دتا ادھ مویا ۔ مندے حال نکالیا لوکاں بُرا حوالا ہویا
جان لُکھے آن آراستہ ہویا جلدی حکم سُنایا ۔ حاضر ہون نجومی سارے بیڑا جنہاں لوڑایا
آن نجومی حاضر ہوئے لگا کہن تنہاں نوں ۔ بس ہن دیر نہ سمجھو کوئی کرساں قتل تسانوں
تن واری ایہ میرے اُپر سخت مصیبت آئی ۔ تے دار تساڈی طرفوں نمک حرامی پائی
جے ہن سچی گل نہ دسو سبہ نوں قتل کراداں ۔ ہاتھیاں اگے سٹ تسانوں لاشاں سب چڑوال
ایہ گل سُن کے سبہ نجومی بول اُٹھے یکباری ۔ سچ پچھو تا خدمت اندر عرض گذاراں ساری
علم نجوم کتاباں ساڈیاں دیون ایہو گواہی ۔ ہے اک مرسلؐ آون والا طرفوں پاک الٰہی
یا اوہ اج کل دُنیا اندر آ گیا آون والا ۔ جس دی پاروں آیہ تساڈے گذریا سخت حوالا
کبھی اُس پاروں شاہی اندر ہوگ زوال تسانوں ۔ ایہ کجھ اپنے علم نجوموں معلوم ہوندا سانوں
ڈر کے اساں تساڈوں اگے نا ایہ بھید جتایا ۔ ہن جد حکم حکم قتل دا آیا کھول بیان سُنایا
کرن روایت شاہ کسریٰ نے خبر جدوں ایہ پائی ۔ ڈھہے تے بنہ عمارت کولوں پھیر دُہول بنائی
دتا چھوڑ نجومیاں تائیں قتل نہ کیتا کوئی ۔ سُن کر خبر رسول اللہ دی دلوں تسلی ہوئی
ایہ سب معجزے پاک نبی دے رب اُس نے کھائے ۔ جس راتیں سردار دو عالم دُنیا اندر آ گئے
پایا قدم مبارک جس دن دوست رب اکبر دے ۔ ڈُکن لگ پئے آمد سیتی ڈر کے کوٹ کفر دے
ہور نشان ہوئے کئی ظاہر رحمت فضل غفار دا ۔ رحمت بھریا عالم سارا رحمت عالم پاروں

مشاہدات والدہ ماجدہ آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

حضرت آمنہ ذکر سناوے پاک نبی دی مائی ۔ دوہاں جہاناں دی جد دولت گھر میرے چہ آئی
وقت ولادت میں اُس راتیں ڈٹھے عجب نظارے ۔ عبدالمطلب کعبے آہا دادا نبی پیارے
پہلوں اک آوازہ مینوں گھر اپنے تھیں آیا ۔ رہی اوہ بھاری عظمت والا مینوں جس ڈرایا
کیا دیکھاں پھر اک پرندہ رنگ سفید نورانی ۔ آ کر جلدی حاضر ہویا قدرت نال ربانی
پر اپنا اُس دل میرے پر پھیریا ادب پیاروں ۔ دور ہویا اوہ خوف تمامی آسدی برکت پاروں
پھر اک شیشہ شربت والا نوروں بھریا ہویا ۔ ڈٹھا کول اپنے میں حاضر بھر کے دھریا ہویا
بکھرسا ٹھایا پیتا اُس نوں طلب جدوں کجھ ہوئی ۔ شہدوں مٹھا شیروں چٹا خوشبو جد نہ کوئی

سے اسرار کھلے اس ویلے پیتا جدوں پیالہ ۔ دور کیتا رب اکھیں اگوں پردہ باطن والا
چیز کسے دا ایرے لگے اوہلا رہیا نہ کوئی ۔ مشرق مغرب سبرت تمامی شیشے وانگوں ہوئی
نظری آئے میرے تائیں تن جھنڈے نورانی ۔ عالی شان بلند نہایت سر تھرن اسمانی
ہک مشرق ہک مغرب اندر رکھیا رکھن ہارے ۔ تیجا جھنڈا بیت اللہ پر لیندا اکھلا جھولارے
اس تھیں پچھے نور پرندے کئی ڈاراں دیاں ڈاراں ۔ گھر میرے وچ آون لگے سوہنے بابجھ شماراں
جنہاں سبز زمرد دسن پر یاقوت آہاندے ۔ منہ تھیں بول پڑھن تسبیحاں تے صلواۃ سناندے
ایسے طور ہک حور جماعت اسماناں تھیں آئی ۔ آدم شکلاں دسن سارے کھٹلے وچ ہوائی
ہتھاں وچ بلوری شیشے خوبی حد نہ کوئی ۔ معلم ہووے جنہاں اندرے جنت دی خوشبوئی
کتنیاں حور زنانیاں آیاں صاحب حسن سنگاراں ۔ دوانہاں وچ معلم ہوون جیوں وڈیاں سرداراں
وڈے اچے قد انہاں دے دسن وانگ کھجوراں ۔ سورج وانگ پوشاکاں چمکن منہ روشن پر نوراں
عبد مناف دیوں اولادوں ہیں اوہ دلوں بنایاں ۔ پر میں بہت تعجب ہوئی جد اوہ نیڑے آیاں
تا پھر ہک انہاں دے وچوں جلدی بول سناندی ۔ تا ڈر نہیں بی ساڈے کولوں اساں مبارک آندی
میں ہاں مریم مائی عیسیٰ دی عمرانے دی جائی ۔ ایہہ ہے آسیہؓ خاتون دوجی نال میرے جو آئی
حکم رب تھیں جنت وچوں آیاں اسیں سلامی ۔ ایہہ سب حوراں تیرے کارن خدمتگار تمامی
جس ویلے پھر سرور عالم پاک تولد پایا ۔ نور دا نور ہویا گھر سارا رحمت چانن لایا
ایسی تیز ہوئی روشنائی پاک نبی دے نوروں ۔ شام زمین دے محل منارے نظری آ گئے دوروں
بھی فرماوے حضرت آمنہؓ مائی شاہ نبیاں دی ۔ دنیا وچ حبیب خدا دے جد تشریف لیاندی
سجدیاں نال خداوند اگے سر سجدے وچ پایا ۔ جیوں دعا فرماوے کوئی ایسا نظری آیا
کیتی پھیر شہادت انگلی حضرتؐ ول اسماناں ۔ پاک شریکوں پاک شریکوں واحد رب جہاناں
ہک روایت سرور عالم دونویں ہتھ اٹھائے ۔ امت کارن مولا اگے عرض سوال سنائے
بھی اس ویلے نازل ہویا بدل ہک اسمانوں ۔ رنگ سفید نہایت سوہنا باہر حد بیانوں
معلم ہوون اس بدل وچ گھوڑے فوج سواراں ۔ کرن کلاماں آپس اندر ادبوں نال پیاراں
اوس بدل وچ میرے کولوں پاک حبیب چھپایا ۔ بھی اس وقت آوازہ مینوں سننے اندر آیا
کہندا اسی کوئی کہنے والا حضرت نوں لیجا ہو ۔ مشرق مغرب کل ملکاں دا جلدی سیر کراہو
حاضر کرو دعا نیاں تائیں پیش حبیب گرامی ۔ آدم جن ملائک وحشی جو مخلوق تمامی

جو انعام تمام رسولاں پائے فضل الٰہوں
کجھیاں کل نبوت والیاں اسنوں کرو حوالے
آس نہیں کچھوں غائب ہو گیا اوہ بدل نورانی
آتن شخص ہوئے پھر حاضر قدرت پاک غفاروں
ہک دے ہتھ نورانی کروا جنت کوثر بھریا
چاندی دا اوہ کروا سوہنا دوروں چمکاں مارے
سبز زمرد تھال تباون چار کناریاں • والا
پھیر اوہ تھال نبی دے اگے آکر انہاں ٹکایا
کعبے دے ول سرور عالم کیتا دست اشارا
اوسے تھال اندر پھر انہاں ادب محبت پاروں
ہک رضوان فرشتہ جیہڑا اکل جنت دا مالی
بعضے آکھن ہک اوہ آہا جبرائیل پیارا
کہن لگے پھر غسلوں پچھے اساں جو غسل کرایا
نہیں تاں اسنوں غسل دیون دی حاجت ناہی کائی
ست واری محبوب بیدا خوشبو نال نوایا
غسلوں بعد نبی سرور دے چھمن قدم پیارے
پھر اوہ شخص تریجا جیہڑا آہا نال انہاندے
کھول رومال نکالی اوس نے وچوں مہر نورانی
کہن مفسر مہر نبوت سی اوہ مہر پیار دی
دامن بیٹھ چھپا کر اوس نے پاک حبیب خدائی
اوس شخصیں پچھے کتنیاں باتاں ایہہ بولی میں سنایا
آخر کل انعام سنا کر تنے شخص پیارے
باقی ذکر کرے پھر حضرت کول میرے جد آیا
آدے بدن مبارک وچوں خوشبو بے شمار دا
ہور ہک شخص اچانک ایویں قدرت سیتی آیا

سبہ محبوب محمد تائیں تحفے ہوئے درگاہوں
ایہہ آواز سنا یا غیبوں کیسے سناون والے
آگیا میرے کول پیارا پاک حبیب حقانی
سورج وانگ جہان دے چہرے سوہنے باجھ شماروں
دوجے کول رومال تریجے تہاں تھال دہریا
رنگ سفید رومال عجائب ریشم قسم پیارے
کل دنیا دا نقشہ فضلوں بھیجیا حق تعالے
کر دلپسند ہک پاسا اس دا دیوں عرض سنایا
ایہو تساڈا قبلہ ہوسی آگیا حکم پیارا
دتا غسل نبی سرور نوں پڑھ صلوٰۃ پیاروں
دوجا خازن کل جنت دا بھیجیا انبیا والی
دوجا میکائیل فرشتہ غسل کراون ہارا
ایہہ سبھ ادب محبت پاروں نور ظہور ودھایا
ہو کر پاک جنابوں آیا اوہ محبوب خدائی
جنت عطر پیارے کولوں لین تبرک آیا
سر چشماں پر بوسے دیون جاون صدقے وارے
جس دے کول رومال بہشتی ریشم قسم تباندے
جلوہ جس دا ڈٹھیں کارن کیا طاقت انسانی
کلمہ طیب لکھیا جس وچ قدرت خالق باری
دوہاں موڈھیاں دے سنہ اندر مہر نبوت لائی
طرح طرح دیاں پاک نبی نوں خوشخبراں فرمایاں
چشماں اُپر بوسہ دے کے رخصت ہو گئے سارے
اگے نالوں حسن زیادہ جتنوں روپ سوایا
کل مکان معطر میرا ہو گیا خوشبو پاروں
منہ حضرت دے اُپر اوس نے اپنا منہ ٹکایا

معلوم ہوون ایسے اُسلے لاڈ پیار ادائیں
میں ہتھی وکھیاں مُنہ حضرت دے چیز کوئی اُس پائی
تا پھر بول زبانی اُس نے کہیا ادب پیار دل
پھر اس سر حضرت دے اُپر روغن عطر لگائیا
غائب ہویا میرے کولوں لے کر چند سوہارا
ایہو دلیلاں کر دی ہیساں پھر اوہ لیکر آیا
حضرت آدمؑ صفی اللہ دل کھڑیا حضرت تائیں
نالے بول سنائی آدمؑ ایہ خوشخبر پیاری
آنیاں باتاں کہکر اُس نے گود میری وچہ پایا
آکھ گیا اوہ جاندی واری ایہ گل حضرت تائیں
جنت وردہ رب دے فضلوں تیریاں تابعداراں
آدم شکل فرشتے ایویں ہک دن آون جاون
ہکناں شکل پرندیاں والی ہوون آن سلامی
باطن پردہ کھول خدا نے شان حبیب دکھایا

جیوں کبوتر چوگاں دیوں بچیاں اپنیاں تائیں
نال اشارے سرور عالم ہور طلب فرمائی
سبھ چیزاں انعام تساڈوں خالق دے سرکاروں
کنگھی پھیر سواریاں زلفاں اکھیں سرمہ پائیا
میں حیران دلیلاں اندر کتول گیا پیارا
کہن لگا میں پاک نبیؐ نوں سیر زمین کرایا
سینے نال لگا کر اُس نے دتیاں بہت دعائیں
اول آخر کل نبیاں دی ہے تینوں سرداری
پھُلوں سوہنا خوشبو بھریا پھر میرے دل آیا
دوہیں جہانیں عزت تینوں منصب اعلیٰ جائیں
پاسن بے فرمان تساڈے قہر خدا دیاں ماراں
کرن زیارت پاک نبیؐ دی خوشخبراں فرماون
حضرت آمنہ اکھیں ڈٹھے جو حالات تمامی
ایہ فرزند پیارا تیرا ایسا اساں بنایا

کتنیاں ہور نشانیاں ایویں شان رسول سُناون
وچہ صحائح ہور مدارج ذکر جیویں کر آون

کرے بیان صفیہ مائی عبدالمطلب جائی
چھ باتاں میں کہیں ڈٹھیاں پاک نبی دی کرشتاول
وقت تولد نور محمدی ایسی چمک دکھائی
دوجا شکم مائی تھیں حضرت جد تشریف لیائیا
دھرے کن شتابی میں پھر سنیاں حضرت تائیں
ترجا جاں پھر سرور عالم سجدے تھیں سر چایا
چوتھا غسل نبی دے کارن جد میں حاضر ہوئی
ظاہر باطن پاکی اُنہوں ہر اک عیب قصوروں
پنجواں جدوں تولد ہویا پاک حبیب الٰہی

میں حاضر ساں سرور عالم جدوں ولادت پائی
اول نور ظہور نبی دا کیا میں کہاں زبانوں
کردی جس ات تمامی دیوے دی روشنائی
نال محبت اوسے ویلے سر سجدے وچہ پایا
اُمتی اُمتی سجدے اندر کرن سوال دعائیں
صاف زبان شہادت کلمہ بول مونہوں فرمایا
ہاتف کہیا نا ہوا دکھی حاجت غسل نہ کوئی
نہاتا دھوتا دوست اپنا بھیجیا اساں حضوروں
نالے ختنے دی کجھ حاجت پاک نبیؐ نوں ناہی

چھیواں ڈُومُوڈھیا نمے سنہ وچہ ڈِٹھی دولت عالی
پھوپھی پاک رسول اللہ دی باتاں آن فرمایاں
فاطمہ ثقفیہ کرے روایت جو عثمانؓ دی جائی
میں اُس راتیں جھکدے ڈِٹھے اسماناں دے تارے
کہن مفسر وچہ اسماناں جو مخلوق تمامی
نام شفا ہک ہور زنانی اوہی ذکر لیا دے
کرے بیان اوہ سرورِ عالم جیدوں تولد پایا
بول آواز کیتا اُس ویلے پاک حبیب پیارے
بھی اُس ویلے نور نبی دے ایسا چانن لایا
اُس چانن وچہ شام ولایت مینوں سبھ وکھائی
لرزہ آ گیا میرے تائیں دیکھ عجیب نظارا
اُس تھیں پچھے کجھی طرفوں چانن نور لگایا
ہک آکھے میں پاک نبیؐ نوں مغرب ملک وکھائے
نالے ابراہیم نبی توں جا دیدار کرائیا
بہت دعائیں دیگر اوس نے کیتیا حضرت تائیں
کہے شفا یہ ساریاں باتاں جیدم اہناں پایاں
رہیاں وقت نبوت تائیں مینوں یاد تمامی

لاتاں کدے مُہر نبوت سکے طیب والی
ایتویں ہور بتیرا خبراں وچہ کتاباں آیاں
دُنیا اندر سرورِ عالم جد کیتی روشنائی
ایتویں جا پہنچے جنہاں آ جھڑ دے سارے
سبھ چیزاں سردار نبیؐ نوں ہویاں جھک سلامی
ماں عبد الرحمٰنؓ ولی دی جو بن عوف سدا دے
میریاں ہتھاں اندر خیریں پیدا ہو کے آیا
یرحمک اللہ یرحمک اللہ غیبوں پئے پکار
مشرق تھیں تا مغرب تائیں جلوہ پاک سدایا
کتنے شہر منور کیتے حضرت دی روشنائی
کجھی طرفوں ظاہر ہویا پھر ہک نور پیارا
آکھے آپ آواز دوہاں تھیں مینوں رب سنایا
دو جا آکھے میں مشرق دے سیر تمام کرائے
نال محبت جا دے اپنے سینے نال لگایا
اول آخر عزت مینوں بخشی خالق سائیں
میں سبھ اپنی کنّیں سنیاں سمجھ دلیوچہ پایاں
تا جو میں ایمان لیاندا ساتھ رسول گرامی

بھی جس راتیں سرورِ عالم دُنیا اندر آئے
عبد المطلب نوں اُس راتیں رب اسرار دکھائے

کرے بیان زبانی اپنی دادا شاہ ابرارؐ
ادھی رات ہوئی جس ویلے کعبہ آن ڈھلانا
ابراہیم مقام دے چالے سجدہ شکر منایا
سجدیوں اُٹھ آوازہ کیتا رب نوں حمد ثنائیں
جتنے بُت آ کر کعبے اندر آہے پوجے جاندے
سبھ تھیں وڈا اُٹھا کر جھبڑا آہا ہبل نکارا

میں اُس راتیں کعبے اندر کرد ا زار پکاراں
اللہ اکبر بول شتابی سجدے وچہ سدھانا
کھڑا ہویا پھر اوسے ویلے میں حیرت وچ آیا
تاں تھیں ہن پاک کریسی مینوں خالق سائیں
ڈِگ پیہا ہاں کتنے کتنے لُٹے ہوئے اہناں دے
منہ دے بھار زمیں دے اُتے جھبڑ پیا وچارا

پھر جس وقت نبی دے دادے سُنیا غیب آوازہ
آمنہ دے گھر پیدا ہویا پاک حبیب سجاواں
کل خلقت دا رہبر ہوسی ہادی جن انساناں
سن آواز نبی دا دادا آیا وچ حیرانی
کرے دلیلاں اٹھیں تے نظر دوالے پا دے
آخر اسے حیرت اندر کعبیوں نکل سدھانا
ڈِٹھا جدوں صفا مروہ نوں دولویں کھلے دلاون
آسوں پاسوں ہون آوانے عبدالمطلب تائیں
گھر تیرے وچ رحمت عالم اج تشریف لیاندی
سن خوشخبر نبی دا دادا گھر حضرت دے آیا
جس حجرے وچ آہا خیرین پاک رسول سوہارا
کتنے ہور پرندے نوری سوہنیاں شکلاں والے
ویکھ اسرار نبی دا دادا بہت تعجب ، کردا
ڈِٹھا پھر دروازے اگے ہور پرندہ نوری
آخر حضرت آمنہ تائیں کر آواز بلایا
آ دروازہ کھولیا جلدی عبدالمطلب تائیں
بجھیا حضرت آمنہ کولوں ویکھ اُس دی پیشانی
تا پھر حضرت آمنہ خاتوں دسیا کل حوالا
او سے دا اوہ جلوہ آہا وچ تیری پیشانی
نور و نور ہویا اج فضلوں تیرا دولت خانے
جو کجھ راتیں ڈِٹھے ہیسن قدرت کنوں نظارے
سُن کر خبر نبی دا دادا بہت خوشی وچ آیا
نویں سروں پھر روشن ہویا عبداللہ دا ناواں
نال محبت آکھن لگا حضرت آمنہ تائیں
کیتی عرض نبی دی مائی میں قربانی جاواں
اے لوکو اج کھولیا رب نے رحمت دا دروازہ
رحمت والے بدل جنہوں کرن ہمیشہ چھاواں
شمس منیر ہدایت والا آ گیا وچ جہاناں
خبرے ایہ کی ظاہر ہوئے اج اسرار نہانی
مت ہووال میں سُفنے اندر دلوں قیاس نا لے
طرف پہاڑ صفا مروہ دے آیا مرد زبانا
کدیں اُڈناہاں کدیں بہناہاں کنبن لرزہ کھاون
اے سردار تمام قریشاں توں کجھ خوف نہ کھائیں
جس دی ہی برکت سب چیزاں تھیں خوشی نہ جھلی جاندی
اگوں ہور اسرار عجیبہ دوروں رب وکھایا
تنبو دا نگوں ڈِٹھا اُس پر ابر سفید پیارا
اُس تنبو دے باہر باہر کرن طواف دوالے
آخر اُس دروازے ڈوڑی آیا ڈردا ڈردا
جان نہ دیوے اندر اُسنوں اوہ دربان حضوری
سن آواز نبی دی مائی جیوں آیا فرمایا
خوشبو نال معطر ہویا آیاں مست ہوائیں
یا آمنہ اج نظر نہ آوے اوہ جلوہ ، نورانی
خیرین اج تولد ہویا سو ہنے جلوے والا
لے گیا اپنے نال تمامی اوہ جلوے نورانی
بھیج دتا رب گھر تیرے وچ اوہ محبوب یگانہ
حضرت آمنہ بول زباناں کھول سنائے سارے
سب لوکاں تھیں بہتر ساڈیں بھاگ خدا نے لایا
کیتا فضل خداوند سچے لکھ لکھ شکر کماواں
کتھے اوہ فرزند پیارا مینوں جلد دکھائیں
تاہیں لے جا اجازت مینوں جیہ میں تساں کہلاں

روک گیا بک روکن والا راتیں میرے تائیں
جد ایہہ عرض سنائی اسنوں پاک نبی دی مائی
کہندا حضرت آمنہ تائیں جوش محبت پیار دل
کھچ آندی تلوار شتابی ہتھاں وچ تمائیں
تا پھر ڈر کے حضرت آمنہ حجرہ ترت دکھایا
صوف سفید نورانی جامہ ریشم قسم پیارا
لے جا ہو تشریف مبارک بیشک اندر جا ہو
جیں دم حجریوں عبدالمطلب قدم اگیرے پایا
صاحب رعب ہیبت نہایت ڈٹھیاں دہشت آوے
بول زباؤں آکھن لگا عبدالمطلب تائیں
بیٹھے اجے ملائک نوری پاس نبی سرور دے
جد تک نوری قوم تمامی پاک جمال نہ پاوے
کجھ نہیں دخل تیرا اس ویلے مت کجھ زور وکھاویں
جد اس طور ڈرایا اسنوں رب دے علک سپاہی
سر پیراں تک کنبن لگا ایسا لرزہ آ گیا
باہر جا کے لوکاں تائیں چلے گل شتابی
دس نہ سکے مول کسینوں جو کجھ حالت بیتی
لے پر وچ کتاب معارج ہور روایت آئی
چھم چھم کے نور مبارک خوشبو حد نہ کائی
پکڑ اٹھایا لے گل لایا خوشیوں دل سوایا
ہتھاں اپر اٹھا کر ادبوں سرور عالم تائیں
آ دربار الٰہی اگے حمداں بول سنایاں
فضلوں بخشش کیتوئی سانوں ایہہ فرزند پیارا
آپے تدھ عنایت کیتا ایہہ محبوب یگانہ
گھر تیرے بندے در تے یارب کراں سوال دعائیں

تن دہاڑے ہور کسے نوں نا فرزند وکھائیں
عبدالمطلب اگے ناؤں کردا طلب سوائی
جلد وکھال نہیں تاں تینوں قتل کراں تلوار دل
آپ مراں یا تینوں ماراں بے دکھلاویں ناہیں
اس حجرے وچ دیکھو جا کے نال ادب فرمایا
جس دے وچ لپیٹ سوایا سوہنا چند سوہارا
دولت سب تساڈی اپنی دیکھو پیار رکھا ہو
آدم شکل فرشتہ اگوں نظر اچانک آ گیا
حجریوں باہر نکل شتابی کڈھ تلوار ڈراوے
جلدی ہو جاؤ واپس ایتھوں اندر مول نہ جائیں
دیکھیں پاک جمال نبی دا ہین زیارت کردے
جد تک نہیں مجال کسیدی پاس نبی دے جاوے
بے حکمت جا کے اگیرے پاویں کویں سلامت جاویں
ہو گئی دور پراناں وچوں جلنی طاقت آہی
بھڑ پئی تیغ ہتھاں دے وچوں ڈر کے ترت رسایا
لے پر منہ تھیں بول نہ سکے قدرت پاک ربانی
بعضے آکھن ست دہاڑے بول کلام نہ کیتی
تن روزاں تھیں پچھے دادے آن زیارت آئی
دیکھ ہویا قربان تمامی تن من فرحت پائی
رحمت والا شجر خدا نے عبداللہ گھر لایا
کعبے دے دروازے اتے آندا چائیں چائیں
لکھ لکھ شکر ہمیشہ تیرا فضلاں والیا سائیاں
نور اکھیں دا چانن دل دا جان جگر دا پیارا
آپے کریں حفاظت اس دی آپ رکھیں خصمانہ
ہر آفت تھیں رکھ بچائیں میرے بیٹے تائیں

فضل تیرے بن ہور وسیلہ نظر نہ آوے میتوں | رکھیں آپ پناہ اپنی وچ ہر کل سپرداں تینوں
شعراں وچ ایہ کل دعائیں دادے بول سنایاں | یک دو شعر مبارک اُسدے لکھ وکھاواں پایاں

اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ الَّذِیْ اَعْطَانْ | ھٰذَا الْغُلَامُ الطَّیِّبُ الْاَرْدَانْ
سب تعریف اس اللہ کو جس نے دیا مجھ کو | یہ پاکیزہ لڑکا خوش قسمت

فَاُعِیْذُہٗ بِالْوَاحِدِ الْمَنَّانْ | مِنْ کُلِّ ذِیْ عَیْبٍ وَّذِیْ نَشَانْ
پس میں اس کو اللہ احسان کرنے والے | کی پناہ میں چھوڑتا ہوں ہر عیب اور برائی سے

منگ دائیاں گھر دی طرفے واپس پھیر لیاندا | حضرت آمنہ نوں آ دتا سرور کل نبیاں دا
کہن لگا یا آمنہ رکھیں اس دا خوب سنبھالا | ہووے گا ایہ بیٹا تیرا اچیاں شاناں والا
بھی فرماون پیدا ہویا جدوں حبیب ربانا | عبدالمطلب نال خوشی دے بہت پکایا کھانا
آٹھ اہنا یک ذبح کرایا گوشت خوب پکایا | کر مہمانی سب لوکاں نوں گھر وچ سد کھوایا
راضی ہوئے قریش تمامی خبر جدوں اوہ پائی | عبداللہ دے گھر وچ فضلوں بوٹی رب لگائی
سن سن خبراں سوں پاسوں آون بہت لوکاں | دادے پاک نبی دے تائیں دیون آن ودھایاں
کہن مبارکباد خوشی ہیں عبدالمطلب تائیں | کل قبیلہ چاچے بابے خوشیوں چا نبل چائیں
ابولہب بھی سنیاں جس دم بہت خوشی وچ آیا | ایہ پر مگروں دشمن ہویا نا ایمان لیایا
جس دم خبریں پیدا ہویا سرور کل نبیاندا | سی یک گولی ابولہب دی راوی ذکر لیاندا
نام ثویبہ سدن اس نوں بہت غریب وچاری | دیکھو کویں غریباں اُپر رحم کرے رب باری
سن کر خبر رسول اللہ دی دوڑی چائیں چائیں | آ خوشخبر سنائی جلدی ابولہب دے تائیں
یا سردار مبارک ہووے کہندی بول زبانوں | گھر عبداللہ لڑکا ہویا سوہنا کل جہانوں
سن خوشخبر ابولہب نے خوشیوں ہتھ اٹھایا | جا آزاد کیتا میں تینوں گولی نوں فرمایا
خبر سنا کر عاجز گولی قید خلاصی پائی | سر صدقہ سردار نبی دا بخشی رب رہائی
تابعداری حب نبی دی ہوگ جنہاں دے تائیں | دوزخ تھیں آزاد انہاں نوں کرسی خالق سائیں
جس دی خبر سناون پاروں ہون غلام آزادی | کویں نہ اس دی امت پاسی رحمت پاک خدا دی
پہلے وز غلام چھوڑائی جس محبوب ربانے | اگوں کویں چھوڑاسی ناہیں اوگنہار نمانے
جتنے مومن کلمہ اس دا پڑھسن صدق پیاروں | سنے پیڑیں خلاصی پاسن دوزخ والی ناروں
خبر سنی جد ابولہب نے پاک نبی سرور دی | کر دتی آزاد خوشی تھیں انہاں ثویبہ بردی

پہلے دن اُس حضرت خاطر اتنا عمل کمایا
کرن روایت ابولہب جاں دُنیا چھوڑ سدھایا
پچھیا شاہ عباسؓ پیارے حال سُنا کجھ مینوں
رو کر آکھوں آکھن لگا جس دن دا مویا
ایہہ جس دن جنم مبارک پایا سرور عالی
جد اوہ روز سوار ہمیشہ ہفتے پچھوں آوے
بھی دو انگلیاں کیتا جیسی بہناں نال اشارا
اوہ دو انگلیاں مُنہ وچ پاواں چوساں دُوہاں تائیں
ایہہ تخفیف عذابوں مینوں صدقہ شاہ ابرارؐ
ہے افسوس رسول اللہ تے میں ایمان نہ آندا
جے اُس ویلے پاک نبیؐ تھیں نا انکار کریندا
تا میں کیتی تابعداری تا ہویا اقراری
بیشک جیہڑے حکم نبیؐ تھیں کرسن لا پرواہی
تابعداراں دے جد درجے نظری انہاں تو آسن
ابولہب توں قدر نبیؐ دا اُس دن معلم ہویا
بجّو روز نبیؐ دی خاطر اُس نے خوشی منائی
ہو ہو روز پرنگت پایا رب اُس دا سرکاروں
جد ایہہ شان لحاظ نبیؐ دا اُس نوں رب دکھایا
اوہ پچھتاوا کم نہ آوے نا کجھ نفع پُچاوے
پکڑ نبیؐ دی تابعداری مومن برخوردارا
اجے حیاتی قائم تیری کر لے نیک کمایاں
ہر اک بدعت شرکاں کولوں رکھیں صاف عقیدا
گھول گھما دیں تن من اپنا سر نبیؐ دے پاروں
باجھوں حکم نبیؐ دے کوئی چیز نہ کریں پیاری
تابعداری باجھ کسینوں نا کوئی چیز چھوڑا وے

بھا دیں مویا کافر ہو کے اجر نہ رتب گوایا
اک دن شاہ عباسؓ ولی نوں سفنے اندر آیا
بعد وفاتوں جا کے کیا کجھ قدر ری مینوں
حال خوار عذاباں اندر ڈاڈھا عاجز ہویا
کیتی میں آزاد ثویبہ خبر سُنا ون والی
برکت حضرت اُس دن مینوں رب آرام دِہادے
جا آزاد ثویبہ مینوں بخشیا میں چھٹکارا
ملے انہاں تھیں پانی مینوں اگ پیاس بجھائیر
جس دی خاطر گولی اپنی بخشی نال پیاراں
ہائے اوہ ویلا ہتھ آوے روندا اتے پچھاندا
کل عذاباں کولوں مینوں رب خلاصی دیندا
لے گئے مینوں دوزخ اندر ابوجہل دیہلی ری
سب ایویں پچھتا سن جس دم پاسن قہر الٰہی
تابعداری پاک نبیؐ دی قدر تدائیں پاسن
جد انکار رسول اللہ دے پکڑ عذابیں ڈبویا
ادبو خوشی برابر اسنوں جا اگے کم نہ آئی
اُس دن رب عذاب گھٹاوے شرم پیندی ہالی دی
تا اُس قدر نبیؐ دا جاتا تا زونا لے پچھتایا
ہوتوں بعد حیاتی والا ویلا ہتھ نہ آوے
پھر ایہہ ویلا ہتھ نہ اوسی نا کوئی چل سی چارا
کالے کریں نہ دفتر اپنے کر کر کے بُریائیاں
ظاہر باطن ہو جا پورا تابعدار نبیؐ دا
ہو جا سب قربان نبیؐ تھیں نا بچ سیں سرکاروں
ایہو محبت پاک نبیؐ دی ایہو تابعداری
اوہو گھڑی مبارک جیہڑی شوہ دے نال وہاوے

جتو گھڑی کی بجھت والی ابولہب پر آئی | اوہو گھڑی خدا نے اُس دی نا صنائع فرمائی
مومن جیہڑے سدا نبی دی کریندن تابعداری | کریں انہاں نوں فضل کرم تہیں نا بخشے ربّ دی
ہے اُمید نبیؐ دا صدقہ رحم خدا فرماسی | کر آزاد جہنم کونوں کولوں جنت وچہ پہنچاسی
بندیاں نال آزاد کرائی جس غلام بیگانی | کریں غلام ہولا وے اپنے اوہ محبوب حقانی
بس ہن ذکر تولد والا ہویا ختم اتھائیں | اگوں ذکر رضاعت والا پڑھ صلوٰۃ سنائیں

ذکر رضاعت و احوال دایہ حلیمہ سعدیہ رضی اللہ تعالیٰ عنہا

ست دہاڑے شیر مائی دا پیتا نبی پیارے | بعضے آکھن ترے دہاڑے علم خدا نوں سارے
اُس تھیں بعد ثوبیہؓ اوپر کرم خدا نے کیتا | مائی تھیں سرور عالم شیر اوسے دا پیتا
اوہا ثوبیہؓ آہی جیہڑی ابولہب دی باندی | فضلوں ہنی رضاعی مائی سرور کل نبیاں دی
حضرت حمزہؓ نوں بھی اگے اس نے گھنج پلائی | نالے چاچا پاک نبی دا نالے اوہ گھنج بھائی
بہت اکرام ثوبیہؓ اُپر کرن رسول الٰہی | جانن ادب ہمیشہ اُسدا جد تک زندہ آہی
کرن روایت حضرت دے گھر جدوں ثوبیہؓ آوے | مائی پاک خدیجہؓ اُس دا ادب بجا لیاوے
بھی حضرت سردار دو عالم شفقت بہت کماون | اپنی جگہ برابر اُس نوں عزت نال بٹھاون
جدوں مدینے ہجرت کیتی کل اُمت دے سائیں | اوتھوں تحفے تے سوغاتاں بھیجن اُسدے تائیں
خیبر فتح ہویا جس ویلے فضل خدا رحمانوں | اُس تھیں بعد ثوبیہؓ مائی کیتا کوچ جہانوں
خبر وفات سنی جد حضرت بہت افسوس کمایا | مکہ فتح ہویا تاں اُس دا حال تمام پچھایا
ہے کوئی اس دیاں خویشاں وچوں یا کوئی خویش پیارا | جس دا اسیں ثوبیہؓ پاروں حق پچھاناں سارا
لوکاں کہیا کوئی نہ اُسدا ہو گئے ختم تمامی | پھر افسوس کیتا اُس ویلے پاک رسول گرامی
روز ستادیہ پاک نبی نوں سی اُس شیر پلایا | اُس تھیں بعد حلیمہؓ دے ول سرور عالم آیا
سی بنی سعد قبیلے وچوں اہیہ حلیمہؓ دائی | سنوں حقیقت جیونکر اُس دی قسمت رب جگائی
مکے دے وچ عادت آہی قوم قریشاں تائیں | جد فرزند کسے دے گھر وچ بخشے خالق سائیں
شیر پلاون کارن اُس دی دائی ہور بناون | آسوں پاسوں پنڈاں وچوں اکثر دایاں آون
جو جو تانے لڑکے ہوون پاس پیاریاں مایاں | پالن شیر پلاون کارن لیجاون اوہ دایاں
گھر اپنے وچ لڑکیاں تائیں پالن شیر پلاون | جان پھر واپس دیون آون بہتی عزت پاون

ہا پیاں پاسوں ملن انہانوں بہت طعام عطائیں
پہلوں بھی اوہ بچیاں خاطر چیزاں رہن بھجیندے
کرکے آس بتیریاں عاجز آون شہر وچالے
کہے حلیمہ پیدا ہویا جدوں حبیب ۲ الٰہی
بھی بنی سعد قبیلہ دستی جتنا آہا سارا
بارش ہویاں ساڈے پاسے کتنی مدت ہوئی
گھر ساڈے ہک ڈاچی آہی شیر پلاون والی
باقی اجڑ بھیڈاں بکریاں اسے حالت ہویاں
بے طعام نہ کھاون کارن جھلکھ ابابیاں آون
کراں تلاشاں جنگل وچوں گھاس جڑاں کدھ کھاواں
ہک دن ایویں جنگل اندر رات اسانوں آئی
اگے سخت آہی کمزوری فاقیاں مار مکائیا
دوجہ بینائی دھرت فلک دی ہوش نہ رہ گئی کوئی
دوجا اس لڑکے دالیوں فکر دلے وچ دہانا
سکا خون بدن بچیں میرا اکر کر صبر دلیری
تے فکر دلیلاں اندر غش آوے غش جاوے
کیا دیکھے ہک شخص اچانک بھیجیا رب دا آیا
کہیا اوہ چشمہ خوشبو بھریا قدرت پاک ربانی
کہن لگا اوہ بندہ رب دا نال محبت مینوں
بدن تیرے وچ برکت ہوسی اس دے پیون پاروں
جدمیں پانی پیتا اس دا ڈاڈھی لذت آئی
کہن لگا میرے کولوں پھر اوہ مرد ربانا
کیتی عرض پچھانا ناہیں مول تساڈا ناہیں
فاقیاں اندر رب بھیجیدا جو تدھ شکر کمایا
آدم شکل بنا کر مینوں بھیجیا خالق باری

ڈاڈھا راضی کرکے ٹورن دایاں بابیاں نائیں
پچھوں بھی انعاماں دیندے عزت سدا کریندے
لے جان نصیباں موجب لڑکے پالن والے
گھر ساڈے وچ فاقے پارون ڈاڈھی تنگی آہی
سب لوکاں دا قحط وبالوں ڈاڈھا تنگ گذارا
مال مویشی سب چیزاں دا حال نہ رہیا کوئی
لسی ماندی ہو کر اوہ بھی دودھوں ہو گئی خالی
دودھ نہ لبھے بیٹھ کسے دے لاغر ہو ہو مویاں
کتنے روز اکٹھے سانوں فاقیاں وچ دہاون
کراں گذارہ اس دے اتے رب دا شکر الاواں
پیدا ہویا لڑکا میرا باہر اوسے جائی
لڑکا جنیا ہور زیادہ زور ضعیفی پایا
دن تے رات نہ معلوم ہووے ایسی حالت ہوئی
خبر نہیں جو کیونکر پلسی ایہہ معصوم نمانا
کتھوں شیر پلاساں اسنوں جد ایہہ حالت میری
اسے راتیں فضل کرم تھیں رب ہک خوب وکھاوے
رحمت دے ہک چشمے اندر مینوں پکڑ وگایا
شیریں چٹا شہدوں مٹھا جس دا ٹھنڈا پانی
پی لے پانی رج کے ایتھوں جتنی حاجت تینوں
دودھوں بھر سی سینہ تیرا رحمت فضل غفاروں
ایویں جاناں طاقت میری ہو گئی دون سوائی
میں ہاں کون پچھانیں مینوں جانے پتہ ٹکانا
تا پھر اگوں آکہن لگا سن تینوں بتلائیں
میں اوہ شکر پیارا تیرا حکم ربے تھیں آیا
وقت مصیبت آکر تینوں دتی مدد یاری

صبر دل شکروں تد حلیمہؓ جیونکر فاقے جالے
دوہاں جہاناں دی سبھ دولت گھر تیرے وچ آسی
مکے اندر پیدا ہویا اک محبوب خدائی
اُس دی برکت ملسن تینوں وافر رزق عطائیں
کہے حلیمہؓ جاندی داری اُس مقبول حضوری
کرے دعا رب حلیمہؓ تیرے اُپر رحمت کرم کماوے
بول دعا اوہ رخصت ہویا میں پائی بیداری
چھاتی شیر برن وچ طاقت ضعف نہ رہیا کوئی
ڈٹھا زناں قبیلے والیاں بچپن لگیاں مینوں
آہا کل دہاڑی تیرا سخت ضعیفی حالا
جو ملے سو تکے ایویں میں کجھ دساں ناہیں
دو دن گذرے سبھ لوکاں نوں غیب آوازہ آیا
اے بنی سعد تساڈے تائیں ہووے خبر تمامی
جو کوئی شیر پلاون کارن عورت اُسنوں آنے
سن خوشخبری بنی سعد نوں حرص دلاں وچ ہوئی
کہے حلیمہؓ جد مکے ول ٹریا ساتھ زنانہ
حارث نام خاوند اپنا اوہ بھی نال رلایا
گھر ساڈے اک ڈاچی آہی ڈاڈھی لستی ماندی
ایسے حالت کھوتا میرا ہے سی لستا ماندہ
لنگ گیا اوہ ساتھ زنانہ ساتھی بہت اگاہاں
رستے اندر آسوں پاسوں اوہ آوازے مینوں
طرح طرح خوشخبراں اینویں پہنچن میرے تائیں
سن آوازے خاوند کولوں پچھیا میں کجھ ا ری
ایہ میرے خاوند تائیں خبر نہ آہی کوئی
اُس نے جاتا شاید اس نوں آفت کسے ڈرایا

اُس دے بدلے نعمت تینوں کرسی رب حوالے
دکھیں گی توں جیونکر تینوں مولا رنگ لگاسی
فضلوں رب کریسی تینوں اُس حضرت دی دائی
ایپر ہور کسے دے اگے نا ایہہ ذکر سنائیں
پھیریا میرے سینے اُپر دست مبارک نوری
ہووے دودھ زیادہ تیرا حسن جمال ودھاوے
ہو گئے دور تمامی دکھڑے قدرت خالق باری
اگے نالوں حالت میری بہت آسودہ ہوئی
دس حلیمہؓ کہاون کارن کیا کجھ لدھا تینوں
اج ایہہ کتھوں ملیا تینوں روپ شاہزادیوالا
آکھ گیا سی آکھن والا کسنے حال سنائیں
سنیاں کل قبیلے ساڈے ہاتف حکم سنایا
ہے اک لڑکا مکے اندر صاحب شان گرامی
گھر اُس دے وچہ نازل ہوسن رحمت فضل ربانے
مکے طرف تیاری کرکے اُٹھ نجنی ہر کوئی
نال اُنہاں دے گھر اپنے تھیں میں بھی ہوئی روانہ
بھی اک چھوٹا بچہ اپنا گودی اندر پایا
پکڑ مہاروں خاوند میرے اوہ بھی نال لباندی
چل نہ سکے رستے اندر پچھے رہ رہ جاندا
میں تے میرا خاوند دوویں رکھدی اسیں پچھاہاں
رکھ تسلی سبھ تھیں بہتر دولت ملسی تینوں
لوں درخت مبارک آکھن قدرت خالق سائیں
سن دامیں کجھ توں بھی غیبوں ایہ آواز پیاری
آکھن لگا اُلٹا مینوں ہیں توں کملی ہوئی
جلدی جلدی ڈر کے اوتھوں قدم اگیرے چایا

میں اٹھاراں پینڈا آہا بنی سعد تہیں سارا
لگی اکھ میری اُس جا گہ رب اسرار وکھایا
ہک جھجی وچ کار چمن دے میوے نال پر دئی
ہور زنانیاں بنی سعد دیاں بیٹھیاں آہس تمامی
ڈِٹھا ہک کھجوروں دانہ گود میری وچ آ گیا
جس ویلے میں کھادا اُسنوں ایسی لذت پائی
دیکھ بشارت جاگی خوابوں لگی آہس دیری
کہے حلیمہؓ اوہ جو لذت چکھی اوس کھجوروں
کتنی مدت رہی مونہیں وچ اوہ لذت خوشبوئی
قصہ کوتہ کتنی اشارے کئی عجیب نظارے
جیوں جیوں مکہ نیڑے آوے ہووے شوق سوایا
ہر ضراوبے سو کیہے ہو کے آ پہنچے وچ مکے
اپر جتنے لڑکے آہے باجھ رسول گرامی
سر پر باپ جنہاں دے آہے خدمت کرنوالے
ہنیں سی زندہ پاک نبیؐ دا سر پر باپ پیارا
دیکھ تونگر دولت والے پچھدا کون غریباں
کیا معلوم کسے نوں آہا قدر نبیؐ سرور دا
ہر کم وچ پوشیدہ ہووے حکمت پاک الٰہی
بعض روایت ایہہ بھی آکھن جد اوہ دائیاں آیاں
حضرت آمنہؓ دے ول سبھے آیاں دادو داری
پچھے نام انہاں دے کہوں پاک نبیؐ دی مائی
جیسی حضرت آمنہؓ تائیں ایہہ فرمان ربانا
قوم قبیلہ بنی سعد دا ابو ذویب دی جائی
جد اوہ دائیاں حاضر ہووں ہووے تساڈا ناں داں
ملے جواب جدوں اس طرفوں خالی واپس جاون

تھک پئے تا اکس ٹکانے کیتا اساں اُتارا
سوہنا باغ کھجوراں والا خوابوں نظری آیا
اس دی چھاویں شوکت شانوں میں ہاں بیٹھی ہی
ملکہ ملکہ سددن مینوں ادبوں ہون سلامی
نال خوشی دے پکڑ اُٹھایا منہ اپنے وچ پایا
شہد اندر بھی شیریں ایسی ہرگز کدی نہ آئی
بیشک کوئی مٹھا میوہ قسمت ہوسی میری
خواب اندر جو میرے تائیں ہوئی بخشش حضوروں
جد تک حضرت رہے اساں گھر تد تک دور نہ ہوئی
رستے وچ حلیمہؓ دائی ڈٹھے بہت پیارے
کرے دعائیں سچے ہووں میرے خواب خدایا
روز سوار ہتیادن بعضے علم خدا نوں پکے
ہور زنانیاں اگدوں آ کر لئے سنبھال تمامی
لے گیاں اوہ پالن کارن آپو آپ سنبھالے
چھوڑ گیاں سبہ ایسے خاطر پاک حبیب سو بارا
کون یتیماں بہار اٹھاوے باجھوں نیک نصیباں
نہیں تاں ہر کوئی پالن کارن جان تصدق کردا
ملنی سی ایہہ دولت اُسنوں جس دی ہی قسمت آہی
اگے لنگھ حلیمہؓ تاں وں کے اندر آئیاں
دے فرزند پیارا ساڈوں سبھناں عرضگذاری
نام حلیمہؓ کوئی نہ دسے جیہڑی آوے دائی
ہوسی نام حلیمہؓ جس نوں دائی تساں بنانا
کر آوازہ ہاتف غیبوں ایہہ سب خبر سنائی
آمنہ خاتوں کہے تساں تھیں ہیں نہ دودھ پلا دال
تاں پھر ہور گھراں دی طرفے کر امید سدھاون

آپ جواب سُنایا سبھنوں پاک نبی دی مائی
کرے بیان حلیمہؓ دائی میں جد مکے آئی
کل میراں دے جو لڑکے دایاں کہن سنایاں
میں حیران ہوئی کوئی لڑکا میرے ہتھ نہ آیا
ویکھ بزرگ اہناں نے لگے کیتا عرض حوالا
پچھیا نام قبیلہ میرا اُس سردار گرامی
ہاں میں سعد قبیلے وچوں نام حلیمہؓ میرا
کہن لگا جس نام حلیمہؓ سعد قبیلے والی
ہے یک لڑکا پوتا میرا اندر حال یتیمی
سُن کر نام یتیمی والا میں پھر عرض گذاری
جیکر اوس اجازت بخشی پاس تساڈے آساں
ایہ گل کر کے خاوند اگے جا میں ذکر سُنایا
کہن لگا توں لے آ جا کے بیشک اُس دیا ئیں
کہے حلیمہؓ خاوند طرفوں جد دل اجازت پائی
کول آیا یک بھانجا میرا لگا کہن اسانوں
ایہ گل سُن کر بھانجے والی میں بھی کجھ ڈولائی
جیکر کدی حلیمہؓ اُس دی خدمت تدھ نہ چاہی
سُن آوازہ دل دے اندر خوب تسلی ہوئی
بول سنایا بھانجے تائیں خبر نہیں کجھ تینوں
کی ہویا جے زندہ ناہیں اس دا باپ پیارا
کل قریشاں دی سرداری حاصل جس دے تائیں
میں نہیں چھڈنا اس لڑکے نوں بول یتیمی یارا دل

ایس سبھتوں عالی دولت ہور کسے نہ پائی
لڑکا مول نہ لبھے کوئی بہت تلاش کرائی
بیٹھیں جھہڑیاں میں بزرگ نالوں لنگدا گبرے آیا
تاجو فضلوں عبدالمطلب مینوں رب ملایا
کرو عنایت لڑکا کوئی شیر پلاون والا
تامیں بول سُنایا اپنا نام نشان تمامی
سُن کر ڈاڈھا راضی ہویا واہ واہ ناواں تیرا
بیشک حلیم سعادت کولوں بول نہ ہوسی خالی
دلیواں اسیں تسانوں جیکر پالو نال حلیمی
جا کر اپنے خاوندا اگے کراں حقیقت ساری
ہو قربان یتیم تساڈا آکے میں لے جاساں
سُن کر خاوند راضی ہویا بہت خوشی وچ آیا
کیوں نہیں اس دی خدمت پاروں رحم کرے رب سائیں
تامیں اتول جاون لگی کر کے آس خدا دی
مفت یتیم پلیسوا ئیں کیہڑا نفع تسانوں
ترت آوازہ ہویا غیبوں قدرت نال ربانی
دوہاں جہاناں اندر تینوں ملے مراد نہ کائی
ایہو لڑکا خواباں والا شک نہ رہیا کوئی
قسم خدا دی اس لڑکے تئیں مول نہ دوئیں طمع ل
سبہ تہیں بہتر دادا اُسدا قدر پچھانن ہارا
انشاءاللہ محنت ساڈی ضائع جاسی ناہیں
قیمت دُر یتیماں عالی ہوندی باجھ شماروں

جیکر ہور کسینوں اس دی کجھ پچھان نہ آئی
سینوں معلم عزت اُس دی جو کجھ رب بنائی

زاں دلبر یگانہ ہر کس خبر نہ دارد | گوہر شناس داند دُرِ یتیم ما را

اُس محبوب یگانے والی ہر کو خبر نہ جانے
جانن دُرِ یتیماں تائیں دُرشناس سیانے

دل وچہ یاد حلیمہؓ تائیں خوابوں سبہ حوالا
آخر عبدالمطلبؓ دے دل آئی چاہیں چائیں
تا پھر اُسنوں ساتھ رلا کے دادے پاک نبیدے
دسیا حضرت آمنہؓ تائیں رب بھیجی ایہ دائی
سُن کر نام نبی دی مائی خوشیوں بول سُنایا
بول مبارک کہیا دزباوں کہیا حلیمہؓ تائیں
باہوں پکڑ حلیمہؓ تائیں نال پیار لیاندا
کہے حلیمہؓ حجرے اندر جد میں جھاتی پائی
چانن ویکھ ڈٹھے وچہ مینوں بڑا تعجب آیا
پچھیا حضرت آمنہؓ کولوں تاں اُس کہیا مینوں
جس دن تھیں ایہ پیدا ہویا روشن نور دلاندا
گھر میرے ایہ شمع محمدی ایسی رب جگائی
دہاں راتیں جلوہ اُس دا آپے چانن لاندا
کہے حلیمہؓ جد میں اگے جا کر حاضر ہوئی
ڈٹھا سبز نہالی اُپر ستیا کل ابراراں
اُپر سفید رومال نورانی ریشم قسم پیارے
برکت بھریا حجرہ سارا خوشبو حد نہ کائی
پکڑ رومال اُٹھایا مُنہ تھیں ڈٹھا چند نورانی
ہتھ پسار اُٹھاون کارن شوق میرے دل آیا
ہوئی خبر نبی سرور نوں جاگ مبارک آئی
کھولے نین مبارک جس دم پاک حبیب حقانی
ویکھ تماشا صدقے ہوئی بہت محبت پاروں

اوہ کیا جانن جنہاں نہ ڈٹھا بھید پیار دیوالا
کیتی عرض عنایت ہووے لڑکا میرے تائیں
حضرت آمنہؓ دے گھر جلدی آندا نال خوشی دے
نام حلیمہ سعد قبیلہ ساری بات سُنائی
ایہو تلاش اساں نوں آہی سبہ مطلب گھر آیا
آ فرزند پیارا اپنا میں تینوں دکھلائیں
جس حجرے وچہ آ خیریں سرور کل نبیاں دا
وانگ شمع دے دور دل مینوں نظر پئی روشنائی
دن ویلے کیوں لڑکے اگے دیوا بال ٹکایا
ایہ سبہ چانن چند میرے دا نظری آیا تینوں
اُس دن تھیں میں نیڑے اسدے دیوا کدی نہ آندا
جس دے ہوندیاں دیوے سندی حاجت رہی نہ کوئی
سورج دی روشنائی اندر کون چراغ جلاندا
سچ مچ اندر ڈٹھا مینوں نظر نہ آیا کوئی
سُتی نیند رستا ہویا شان جویں سرداراں
اُس دے وچوں باہر آون نور کرنوں چمکارے
ہو گیا مغز معطر میرا جد میں نیڑے آئی
ویکھ جمال محبت پاروں میں ہوئی قربانی
نال محبت سینے اُپر نرم جیہا ہتھ لایا
ہس کے اساں غریباں دیوں نظر کردی پائی
نور تجلے ظاہر ہویا جا پہونتا آسمانی
چُم لیا میں بوسہ دے کے نیناں دے وچکاروں

بکڑ اٹھایا گود اپنی وچہ سینے نال لگایا
نال خوشی دے سجے پاسوں شیر نبی نے پیتا
ابن عباسؓ کہندے اس ویلے پاک خداوند سائیں
ہے ہک ہور حلیمہؓ کارن چھوٹا بال آیا نا
کیتا عدل برابر پیدا پاک حبیبؐ سوہارے
جتنی مدت پیتا حضرت شیر حلیمہؓ والا
کھبے پاسوں کدی نہ پیتا شیر حبیبؐ ربانے
رب علیم جتایا اس نوں عزت قدر نبیؐ دا
جیکر سجے پاسوں اسنوں مائی کدی لیاوے
ہور روایت آپ زبانوں کہندے حلیمہؓ دائی
اس تہیں پہلے جتنی مدت شیر پلایا جنیوں
ہندہ قدموں خشک ہمیشہ رکھیا رکھن والے
حضرت نوں بھی کھبا پاسا پہلوں میں دکھلایا
تا میں اپنا سجا پاسا پیش حضورؐ لگایا
دلوں خیال کیتا اس طرفوں جاں کجھ دودھ آسی
ایہہ حضرت جد اس طرفے لباں مبارک لائیں
دودھوں بھریا سینہ سارا برکت ظاہر ہوئی
پیتا شیر ہمیشہ حضرت سجی طرفے والا
کہن مفسر آہی اس وچہ حکمت پاک الٰہی
ایسے کارن تہیں سی پہلوں شیر خدا نے پایا
شیر پلا کے جد دل حلیمہؓ ڈٹھی برکت عالی
حکم کردتا ڈیرے اپنے میں اسنوں لیجاواں
لیجا ہن ہو حضرت آمنہؓ کہیا حلیمہؓ تائیں
... حلیمہؓ دا ... خاوند طرف لیائی
کہیا ابول مبارکباد دی ہوگ حلیمہؓ تینوں

شیر پلاون کارن اول سجے پاسے پائیا
کھبے پاسوں مول نہ پیتا جد میں حاضر کیتا
کر الہام جتائی ایہہ گل سرورؐ عالم تائیں
رکھنا پورا حصہ اس دا حق انصاف کمانا
چھوڑ دتا اک پاسا کارن دیر پیارے
آخر تیک طریقہ ایہو رکھیا نبیؐ تعالے
ایسے طور ادہ دوجا لڑکا ادب نبیؐ دا جانے
سجی طرفوں کدی نہ پیتا اس نے شیر مائی دا
ہرگز مول نہ نیڑے آوے ادب کنوں ہٹ جاوے
جس ویلے میں پاک نبیؐ نوں آکے کھچ پلائی
سجے پاسوں کدی آیا دودھ ہمیشہ مینوں
باراں لڑکے کھبے پاسوں شیر پلا کے پالے
ایہہ اسنوں سرورؐ عالم نامنظور ہی پائیا
جس دے وچوں کدی کسینوں قطرہ دودھ نہ آیا
تا پھر آپے کھبا پاسا خوش منظور ہی پاسی
اوسے وقت ہویا بھریا لا رحمت دہاراں آیاں
سجے کھبے دہاں پاسے کمی نہ رہگئی کوئی
تازہ شیر جنابوں جس وچہ بھیجا حق تعالے
پیدا کون نبیؐ تہیں پہلے کسنوں طاقت آہی
آگیا جس دم پیون والا شیر بھی نالے آیا
حضرت آمنہؓ خاتوں اگے ادبوں ہوئی سوالی
کرے زیارت خاوند میرا جا اسنوں دکھلاواں
لے جا ایہہ فردی واری ساڈوں پھیر ملائیں
دیکھ جمال ہویا ادہ عاشق جدوں زیارت پائی
جاگ پئے اج بخت اساڈے معلوم ہوگیا تینوں

جویں خدا نے ساڈے اُتے کیتا کرم حضوروں
کہے حلیمہ ڈاچی ساڈی پچھڑ کسے نہ کم دی
اتنا شیر دتا اُس اُٹھانوں جس ویلے اوہ چوئی
اگے نالوں خاوند میرا ہور خوشی وچ آیا
نال خوشی دے سُتّے راتیں مائی نیند پیاری
اگے سانوں فاقے پاروں نیندر کدی نہ آئی
دو تن راتیں مکے اندر کیتا خوب گذارا
کھلی اکھ میری اک راتیں رب اسرار دکھایا
سر دے پاس کھلوتا ڈٹھا اِک کوئی شخص گرامی
دیکھ شتابی خاوند تائیں میں اُس تت جگایا
خاوند کہیا چپ حلیمہ نا ایہ بات بلائیں
معلم ہووے ایہ لڑکا ملیا ساڈے تائیں
جس دن دا ایہ پیدا ہویا پے گیا فکر یہوداں
لائق نہیں کسے دے اگے ایسا بھید جتانا
سُن کر بات حلیمہ دائی گنڈھ دلے وچ پائی
جتنے روز رہی وچ مکے حضرت دے گھر جاوے
جو کجھ شان نبی دا ڈٹھا مائی شاہ نیاندی
آخر جدوں حلیمہ دائی گھر دل قصد اُٹھایا
لے پیار پیاری مائی منہ سر چم پیاروں
مڑ مڑ دیون اک دوجے نوں ملن وار دواری
بہت وصیت مائی حضرت دی کری حلیمہ تائیں
ایسے طور نبی دا دادا بہت سپرداں کردا
بھی کجھ نقدی درم وغیرہ کپڑے پہنن والے
کہے حلیمہ کجھ نہیں حاجت رکھو تسیں انہانوں
آخر حضرت عبدالمطلب جدوں رخصت فرمایا

ایسی دولت کسے نہ پائی رحمت فضل غفوروں
تازی ہو گئی اوسے ویلے برکت ذات محمدی
رج گیا اوہ ڈیرا ساڈا ایسی برکت ہوئی
برکت ویکھ رسول اللہ دی ہو گیا دون سوایا
بہت آرام ڈٹھا اُس راتیں برکت نبی غفاروں
ساری راتیں اکھ نہ پٹی جدا وہ رات لنگھائی
اپنی چھاتی نال سواواں پاک حبیب پیارا
چاروں طرف نبی سرور دوں چانن گھیرا پایا
سبز پوشاک مبارک چہرہ نوری شکل تمامی
اوہ اسرار رہا اسّوں اکھیں نال دکھایا
رکھیں بھید دلے وچ سارا کسے نہ حال سنائیں
جس دے آون والا اگے چرچا ہر جائیں
ایسے غم وچ کہا دن ہیون بھاوے نہیں حسوداں
مت کے پا دن خبر یہودی پھیر لوے پچھتانا
اُس بھتیں پیچھے کدی کسے نوں نا کوئی بات سنائی
جا کر حضرت آمنہ تائیں پاک حبیب ملاوے
نال محبت دائی اگے باتاں رہے سناندی
کر دی واری آمنہ تائیں جا فرزند ملایا
ملیا آن پیارا دادا بہت محبت پاروں
دھڑکن لگا چند سوہارا کیتی سفر تیاری
ایہ فرزند پیارا میرا رکھیں خوب ادائیں
نال محبت رکھنا میرا ٹکڑا جان جگر دا
عبدالمطلب دائی تائیں دیندے بخش حوالے
کافی ہکو دولت جیہڑی بخشی تساں اسانوں
رو کر مائی سرور عالم دائی نوں پکڑایا

کرے دعائیں جتول خیریں چلیوں چان میرا
کرنے بیان حلیمہؓ دائی جد میں رخصت پائی
اوسے لاغر گھوتے اُپر آ کیتی اسوارِی
جد حضرت دا قدم مبارک اُس عاجز پر آیا
تن واری بیت اللہ ولوں اوہوں سیس جھکایا
سرورِ عالم میرے اُپر قدم مبارک پایا
ہر عاجز تھیں پرے درجے میں عاجز کم پایا
رحمت عالم شاہ رسولاں مائی آمنہ جایا
بہت ضعیف نمانا لاغر بھکھا تے ترہایا
سبھ تھیں بہتر میرے اُپر کرم خدا فرمایا
کس نوں معلم کس نے میرا آسن آن سوایا
دارہ ہووے میں عاجز تھیں تیرا شکر خدایا
تن واری کر سجدہ اوہوں گردن آتاں اُٹھائی
کہے حلیمہؓ اُس دن گھوتے ایسا جوبن پایا
ایسا تیز کیتا رب اُسنوں برکت شاہ جہاناں
کہن لگا میرے کولوں باقی ساتھ زناں دا
میں آکھاں ایہ اوہا گھوتا ہور نہ آندا کوئی
ایہو گھوتا آوندی واری پچھے رہ رہ جاندا
کہے حلیمہؓ کیا اُس ویلے قدرت رب وکھائی
کہن لگا تسیں غافل زناں کیا معلوم تساں نوں
کیا جانوں تسیں میرے اُپر کیا رب کرم کمایا
مردے نوں رب زندہ کیتا اُسدی برکت یاروں
کوئی نہیں اج برابر میرے صاحب زور سواری
کہے حلیمہؓ رستے اندر اُس دن میرے تائیں
ہوئیوں غنی حلیمہؓ تینوں دولت ملی سوائی
خیروں جاویں خیروں آویں اللہ راکھا تیرا
گودا اُٹھا کر سرور سوہنا اپنے نال لیائی
گیا اُس ویلے ظاہر ہوئی قدرت پاک غفاری
نال خوشی دے لاغر گھوتا ہو گیا دون سوایا
ایہ شکرانہ رب سچے دا جس ایہ کرم کمایا
کل حیواناں نوں اول مینوں بھاگ لگایا
کر منظور جناب ولوں مینوں رب ایہ شان دوایا
سبھ تھیں افضل میرے اُپر رب اسوار کرایا
میں قربان خدا تھیں جس نے رحمت نال رچایا
کل سواریاں تھیں اج میرا درجہ رب ودھایا
ایسا درجہ کسے نہ پایا جو مینوں ہتھ آئیا
پاک حبیب اُٹھاون والا مینوں تدھ بنایا
نازاں نال رواں ہویا سوہنی چال وکھائی
پچھے رہ گیا ساتھ تمامی اگے نکل سدھایا
ہر کوئی دیکھ تعجب ہویا اُسدیاں سوہنیاں چالاں
ہے ایہ اوہا گھوتا تیرا یا کوئی ہور لیایا
کہن زنانیاں اُسکے اندر کیا خوبی اج ہوئی
اج تمام سواریاں نالوں ودھ کے قدم اُٹھاندا
حکم رب تھیں گھوتے میرے بول کلام سنائی
کون اسوار خدا دے فضلوں ملیا اج اسانوں
شاہ رسولاں پشت میری پر قدم مبارک پایا
وچہ ضعیفی طاقت مینوں بخشی ہوئی سرکاروں
شان عظیم دتا اج مینوں فضلوں خالق باری
سبھے کھیتے دو ہاں طرفوں آون غیب ندائیں
سارے ساتھ زنانڑے نالوں تدھ بزرگی پائی

جنگل دے وچہ چرڑے ہوون جتھے مال پیارے
کہن مبارکباد حلیمہؓ واہ درجہ ہتھ پایا
برکت ہوور نبی سرور دی راہ وچہ نظری آئی
جس جا گہ میں آنزاں راہ وچہ بیٹھ آرام گذاراں
سوہنا گھاہ عجائب تازہ سبز بہار لیاوے
جان پھر خیریں گھر میرے وچہ سرور عالم آیا
ہیں بکریاں گھر میرے وچہ دودھوں سکھیاں ہویاں
جو دن آوے بیٹھا انہاں دے دودھ زیادہ تھیوے
باقی لوکاں دے جو آہے مال مویشی سارے
مال میرا جد موٹا ڈٹھن تکھین لوک اساں نوں
مجھ تھیں سب مال اساڈے آون تھکھے ماندے
ہر لوکاں تھیں بکریاں تیریاں دیون دودھ اتلے
کہے حلیمہؓ اجڑ اپنے ساڈے نال رلا ہوئے
تا پھر لوکاں بکریاں اپنیاں ساڈے نال رلائیاں
سب دے مال خدا دے فضلوں ہو گئے دون سوایا
جو بنی سعد قبیلہ آہا عورت مرد تمامی
معلم ہو گیا ہر یک تائیں شان حبیب قہاری
جنوں کجھ بیماری ہووے یا دکھ درد ستاوے
دست مبارک پاک نبیؐ دا بکڑ حلیمہؓ دائی
سُن سُن خبراں حاضر ہوون ہر بیماریاں والے
بنی سعد نوں گھر اپنے وچہ لدّ ہا ویل سیانا
برکت عظمت ویکھ نبی دی لوک ہوون قربانی
جیوں جیوں باطن شان نبی دا سنوں ربّ دکھاوے
کھل گئے دلوں حلیمہؓ تائیں اپنے پت پیارے
ہر دم اپنیاں کہیں گے رکھے چند سو بارا

دیکھ ساڈوں نال محبت دوڑے آون سارے
خیر خلایق نبی محمدؐ گود تیری وچہ آیا
بھوں روایت آپ بانوں کرے حلیمہؓ دائی
خشک زمین ہووے ہریالی برکت شاہ ابراراں
رج رج کھاوے کہو تا میرا رب دا حمد الاوے
سب چیزاں وچہ نظری آوے برکت تیں سوایا
پھر دے سب بھانڈے انہاں جد پیلے بن یاں
صدقہ پاک نبی سرور دا ہر کوئی رج رج ہووے
دِس حال خراب اساں نے بہت ضعیف وچارے
کتوں مال چراون کارن لدھی جو تساں نوں
دن دن اجڑ مال تساڈے موٹے ہوندے جاندے
دس حلیمہؓ کتھوں تیرے ہو گئے بخت سوتے
جتوں چردا مال اساڈا اوسے طرف چرائیے
دودھوں بھریاں موٹیاں ہویاں لگے جد وان چرایا
برکت حضرت کل وستی نوں مولیٰ رنگ لگائے
سب دے دل وچہ حب نبی دی ہوئی آن مقامی
ہر کوئی آکھے اس لڑکے دی ہے ایہ برکت ساری
آکر ترت حلیمہؓ اگے اپنا حال سناوے
پھیرے انہاں نمانیاں اتے ہووے فضل خدائی
برکت حضرت رب انہاں تھیں سد وگ تمامی ٹالے
کرسی کدی علاج دلاوے اود محبوب ربانا
آپ حلیمہؓ خدمت اندر ہر دے ویلے دیوانی
تیوں تیوں حب نبی دی اندر صدقے ہوندی جاوے
اپر خدمت پاک نبی دی پلک مول وسارے
خاوندسنے حلیمہؓ تائیں ایسا نبی پیارا

نال محبت وار ودا ری ہو قربان اٹھاون
چھوڑ اکیلا پاک نبی نوں ہرگز کتے نہ جاون
دور نہ ہوون حضرت کولوں بہت رکھن ہشیاری
کون اکیلی چھڈ کر جاوے ایسی دولت بھاری
دن تے رات محبت اندر ایسے دلوں وکانے
صبر نہ آوے ہول دہاں نوں باجھ حبیب ربانے
لکھے بہاؤالدین مفسر وچ مصباح لیایا
سورت والضحیٰ اندر ایہہ جو حکم نبی نوں آیا

الم یجدک یتیما فاوی ○

کیا نہیں پایا تجھکو (خدا نے) یتیم پھر جاگہ دی اس نے تجھکو ۔

پہلا یتیم نہ پایا تینوں پاک خداوند عالی
پھر اس جگہ عنایت کیتی پرورش پاون والی
اس دے وچ اشارہ ایہ بھی طرفوں حق تعالیٰ
یاد کرایا پاک نبی نوں وقت حلیمہؓ والا
یا محبوب تساڈے اُتے کیتی رحمت میری
وقت یتیمی اساں حلیمہؓ خادم کیتی تیری
نہیں سی اسدی چھاتی اندر شیر ضعیفی حالوں
بخشیا شیر تساڈی خاطر رحمت فضل کماوں
ہو قربان تساڈوں اُس نے گھر وچ جدوں لیاندا
چھوڑ گیا سب تنگی فاقہ کسے نہ ڈٹھا جاندا
جو کجھ برکت گھر آ سکے وچ اساں حضوروں پائی
اوہ سبھ تیری خاطر آہی ہور نہ خاطر "کائی"
مالا مال کیتی سبھ وستی تیرے جاون پاروں
سبھ دے دلوں حب تساڈی میں پائی سرکاروں
جویں حلیمہؓ دے گھر تینوں رکھیا اساں پیارا
ایسیاں ناں زاں اندر ہلدا کون یتیم وچارا
کرن روایت جدوں حلیمہؓ لے گئی حضرت تائیں
ایسا پیار نبی دا اسنوں بخشیا خالق سائیں
دے کر شیر سواد وکھرا اپنا بال ایانا
اپنی چھاتی نال سواوے پاک حبیب ربانا
جب حلیمہؓ میں گھر حضرت قدم جدوں آپایا
گھر میرا خوشبو حضرت دی باغ بہار بنایا
ہیون شیر میرا جس ویلے پاک حبیب الٰہی
لباں مبارک صاف کرن دی حاجت ہوندی ناہی
میرے صاف کرن نہیں پہلے آپے صاف ہو جاون
شیر آلودہ لباں مبارک کدے نہ نظری آون
ہیون شیر ہمیشہ حضرت اپنے وقت ٹکانے
وقتوں اگے نہ کیتی طلب حبیب ربانے
انسے طور پیشاب کرن دا بھی اک وقت ٹھہرایا
بالاں وانگوں کپڑیاں اُپر کدی پیشاب نہ آیا
ہور اک صفت نبی سرور دی وچ مدارج " آئی
اتنا شرم نبی نوں آہا کہے حلیمہؓ دائی
جیکر پڑے حضرت دے وچ فرق کدی آ جاوے
ایدھر اودھر ہو کر مینوں دسے تے سمجھاوے
جیکر کپڑا دیون اندر میں کجھ دیر لگاواں
آپے غیبوں کجیا جاوے پاک حبیب سجاواں

سب لڑکے جد خوابوں اٹھن ہووِن منہ گرمانے ۔۔ لِڈوں بھریاں اکھیں ہووِن دسن حال نمانے

پاک نبیؐ جد جاگن خیریں رحمت فضل ندر دول ۔۔ ہووے صاف مبارک چہرہ روشن بدر منیروں

بک بک دِن وچہ پاک نبیؐ نوں اِتنا رب ودھاوے ۔۔ جتنا اوہ باہور کسے نوں وچہ مہینے آوے

وچہ مہینے سال برابر ودھن نبیؐ گرامی ۔۔ جیوں کر ذکر کتاباں اندر کرن مفسر نامی

دو ماہاں دے رِڑھدے جیہن پاک حبیب الٰہی ۔۔ ترِن ماہاں دے کھلوون اتنی طاقت آہی

چار ماہاں دے سرور عالمؐ چلن پکڑ دیواراں ۔۔ پنج ماہاں دے آپے چلن ٹردے شاہ ابرارؐ

چھیاں مہینیاں دے جد ہوئے جلدی قدم اٹھاون ۔۔ ست ماہاں دے دوڑن بھجن چاہن جتول جاون

اٹھاں ماہاں دے سرور عالم لگے کرن کلاماں ۔۔ پہلی ایہو کلام مبارک کیتی شاہ اکرامؐ

اَللّٰہُ اَکْبَرُ اَللّٰہُ اَکْبَرُ وَالْحَمْدُ لِلّٰہِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ

اللہ بہت بڑا ہے اللہ بہت بڑا ہے اور سب تعریف واسطے اللہ کے ہے جو پالنے والا ہے تمام جہان کا

وَسُبْحَانَ اللّٰہِ بُکْرَۃً وَّاَصِیْلًا

اور پاکی ہے اللہ کے لئے صبح اور شام

کہے حلیمہؓ راتیں جس دم سوندے نبیؐ غفاری ۔۔ ذکر الٰہی دل دے اندر رہے برابر جاری

وچہ محبت پاک ربے دی محواب جیہے تھیندے
ایہ کلمات مبارک مینوں راتیں رہن سنیندے

لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ قَدْ نَامَتِ الْعُیُوْنُ وَالرَّحْمٰنُ

نہیں کوئی معبود (برحق) مگر اللہ پاک سو گئی ہیں آنکھیں اور خدائے رحمان نہیں

لَا تَاْخُذُہٗ سِنَۃٌ وَّلَا نَوْمٌ

آتی اس کو اونگھ اور نہ نیند

جاں کجھ چیزاں پکڑن لگے نال رسیدی یاری ۔۔ پڑھ بسم اللہ پکڑن حضرتؐ جو شئے کرن پیاری

سجے ہتھوں پکڑن نالے ایہی عادت ہوئی ۔۔ کھبے ہتھوں سرور عالمؐ چیز نہ پکڑن کوئی

کھیڈدیاں جد ویکھن حضرتؐ دوجیاں لڑکیاں آل مر ۔۔ تُسّن دور اونہاں دے کولوں نیڑے جاون ناہیں

کرن نصیحت کھیڈدیاں نوں ایہہ کیا تساں بنایا ۔۔ کھیڈن کارن نہیں تسانوں خالق پاک اوپایا

کہے حلیمہؓ چھوٹی عمروں ایہہ سب صفتاں آیاں ۔۔ ہور ہزار عجائب ہاتاں ڈٹھیاں تے ازمایاں

بنی سعد دی وستی اندر سی اک رکھ پرانا ۔۔ مدت تھیں اوہ سکا ہویا خشک کرنگ نمانا

پینگھوں ہکن والی اُس پر آہیں امید نہ کائی
جیسی گود میری دے اندر پاک حبیب سوہارا
برکت حضرت ایسی اُس دن قدرت ظاہر ہوئی
سُسے ویلے شاخاں اُس دیاں سبز پوشاکاں پایاں
سکا رکھ ہویا ہریالا برکت حضرت پاردوں
بھی ہک سعد قبیلے اندر ساہی ہور سوائی
سب لوکاں تھیں گھر اُس دے وچ بہت غریبی آہی
کہے حلیمہ ہک دن اُدوں اوہ مسکین وچاری
جد اس دے گھر سرور عالم قدم مبارک پایا
برکت حضرت اُس تھیں بچے بہت آسودہ ہوئی
ہور روایت آپ زبانوں کرے حلیمہ دائی
اتنی مدت ہر تکلیفوں میتھوں رب بچایا
دو برساں جد عمر مبارک پائی نبی گرامی
گذر گئی سب مدت خیریں شیر پلاون والی
عبدالمطلبؓ آمنہ خاتون ملے محبت پاردوں
دیکھ نہایت راضی ہوون سرور عالم تائیں
دائی دے دل حب نبی دی ایسا کیتا ڈیرا
مرضی میری جے ہن واری پھیر اجازت پاواں
پھر حضرت آمنہ اگے میں ایہ عرض گذاری
گرم ہوا ہے مکے والی خوف میرے دل آوے
لے جاواں میں گھر اپنے وچ رکھاں اُس دیاں تائیں
کہے حلیمہ کتنی واری میں ایہ عرض سنائی
میں منگاں اوہ دیوے ناہیں کتنا وقت وہانا
آخر میریاں منتاں اُپر رحم مائی نوں آیا
ناہیں اوتھوں لے کر حضرت رخصت ہوئی گھر انوں

کہے حلیمہ ہک دن اینویں کول اُس دے میں آئی
بیٹھ گئی اُس رکھ دے ہیٹھاں لے کر نبی پیارا
ہو گیا سبز درخت تمامی دیر نہ لگی کائی
اُدوں تویں بہار لیایاں میوے بہار جھوکایاں
سوہنا میوہ حاضر ہویا خالق دی سرکاروں
ام مسکین تیا دن اسنوں بہت غریب نمانی
کدی نہ ٹلیا تنگی فاقہ عاجز حال تباہی
گود اُٹھا کر گھر اپنے وچ لیگئی نبی غفاری
تنگی فاقہ اُس دا جاندا لنظر نہ آیا
دولت مالوں چیز کسے دی تنگی رہی نہ کائی
جتنی مدت سرور عالم میرے ساتھ لنگھائی
نا کجھ گرمی سردی مینوں اثر کدی پہنچایا
وچھیں اندر چار برس دا جانن لوک تمامی
تکے وچ حلیمہ دائی آندا سرور عالی
گود بٹھایا سرور سوہنا باتاں کرے پیاروں
خیریں آیا اساڈا بولن حمد ثنائیں
کہے حلیمہ وچھڑن آوے پر نہ چاہے دل میرا
ایہ دولت ایہ برکت ساری موڑ گھریں لیجاواں
کجھ دن کارن بخشو مینوں پھیر ایہ چیز پیاری
مت ایہ پھل مبارک میرا گرمی تھیں کرما وے
جاں کجھ خیریں تکڑا ہوسی جاساں چھوڑ ہتائیں
کرے نہیں منظور جدائی پاک نبی دی مائی
مشکل ہو گیا دوہاں دلانوں بہا رہجر دا چانا
لے جاجیوں کر مرضی تیری کرم کنوں فرمایا
قوم نصارے دا ہک ٹولہ راہوں مل پیا سانوں

ویکھ نبی نوں آپس اندر کرن لگے گجھ ماتاں
ڈٹھے نین مبارک آکے پاک نبی سرور دے
پچھن لگے کون ایہ لڑکا صاحب شان گرامی
کہن لگے بس ایہو ہوسی اوہ محبوب تعالا
عین برابر اس دا اس دا حلیہ اکو آیا
جے ایہ لڑکا دیویں سانوں بہت احسان کمائیں
لیجاواں اسیں حبشہ اندر اسنوں ادب پیا رون
کہے حلیمہ ایہ گل سن کے خوف میرے دل آیا
برکت حضرت اوہ بھی آپے بھجگے بس خیالوں
دوجی واری سرور عالم جد میرے گھر آیا
جیوں جیوں خیروں وڈا ہووے پاک حبیب خدا دا
اتنے فضل اساڈے اُتے کیتے خالق باری
جنھوں قوم اساڈی وچوں لوڑ ضرورت کائی
ترن برساں دے ہوئے خیر میں جدوں حبیب الٰہی
دو فرزند حقیقی میرے اجڑ مال چرادن
بھجیا تکدے میرے کولوں پاک حبیب سوہارے
میں کہیا اوہ باہر دونویں مال چرادن جائے
جدا ایہ بات سنی میں اگوں کیتے عذر تیرے
مڑ مڑ جدوں حبیب خدا دے کیتی طلب وڈیری
نہیں چاہندی ساں ڈھیلے اندر باہر بھیجاں تیوار
نجر ہوئی تاں نال محبت سر منہ دال دھوائے
گل پایا گلوبند یمانی لے کر چائیں چائیں
لاہ پرے اوہ گلوبند اساڈا حضرت توڑ وگایا
کجھ نہیں حاجت انہاں گلاندی ہرگز ساڈے تائیں
پکڑ لئی اک سوٹی حضرت ٹرپے ساتھ بھراواں

سوہنی صورت حضرت دیول آکر پایاں جہاناں
مہر نبوت حلیہ سارا ویکھ شناخت کرے دے
تاں میں کھول انہاں اگے کیتا ذکر تمامی
وچ کتاباں اگے جس دا پڑھیا اساں حوالا
مکے اندر پیدا ہویا کل نشان لیائیا
دولت مال کراں سب حاضر جو جو ہوں فرمادیں
برکت پاوے وطن اساڈا اس دی برکت پکڑوں
ہو کر جدا انہاندے کولوں قدم شتابی چایا
پہنچ گئے اسیں گھر اپنے وچہ رحمت فضل کمالوں
اگے نالوں ہور زیادہ یمن خدا نے پایا
جیوں جیوں ساڈے گھر دے اندر برکت نیں زیادا
کل قبیلے اندر سانوں رب بخشی سرداری
آ ہووں محتاج اساڈے برکت نبی خدائی
برکت نالوں گھر ساڈے وچہ ہو گئی بے پرواہی
سارا روز لنگھاون باہر رات پئی گھر آون
اکھے رہن دیہاڑی میرے دونویں وی پیارے
حضرت کہیا میں بھی فجری جاساں نال انہاندے
ایہہ حضرت سن تاہیں عذر رہیا نہ میرے
تاں میں عاجز ہو کر کہیا جیوں کر مرضی تیری
ایہہ جیوں توں راضی ہوویں عذر نہیں کجھ مینوں
کنگھی پھیری سرمہ پایا کپڑے رنگ لوائے
تا جو نظر نہ لاوے کوئی چند مبارک تائیں
میں نہیں پاندا ایسیاں چیزاں بول نبی فرمایا
ہر دشمن تھیں حافظ میرا آپ خداوند سائیں
میں بی تک تک رجاں محمد دل صدقے صدقے جاوا

لڑیا مال چرا دن خبریں اج مالاں دا سائیں
جس دی ہی برکت مال تمامی ملے اساڈے تائیں

کراں دعائیں یارب اس دا آپ ہوویں رکھوالا
خبریں جاوے خبریں آوے سوہنیاں مالاں والا

نال بھراواں جنگل اندر بیٹھی نور پیارا
ایپر گردوں رہیا میتوں نکر دسیے وچ بھالا

سارا روز دلیلاں اندر ہوئے چین لنگھایا
راتیں آملیا جد خبریں صبر ندا ہیں آئیا

پچھی میں فرزنداں کولوں حالت باہر دا لی
کیونکر اج دہاڑی باہر دہپ پیارے جالی

کہن لگے اج اماں اماں ایسی قدرت ہوئی
دہپ گرمی دا ویرجن نوں خطرہ رہیا نہ کوئی

جد اسیں باہر لیگئے اسنوں کرم کیتا رب عالی
آ گئی بدلی سر اس دے پر سایہ کرنے والی

جتوں جاوے ویر پیارا بدلی نال سدہاوے
چھتری وانگوں سر اس دے پر سایہ کیتی جاوے

سارا روز اسے دی چھانویں ہو جانال لنگھایا
سانوں بھی سبب اسدی بار دوں بہت آرام وکھایا

سن کر بات حلیمہؓ کہیا سچ بتاؤ میتوں
بیٹا کہندا قسم خدا دی جھوٹھ نہ آکھاں تینوں

جد فرزنداں قسم اٹھا کر ایہ سب بات سنائی
ہو قربان حلیمہؓ دائی دلوں یقین لیائی

ہر دن فجری نال بھراواں سرور عالم جانے
جو جو معجزہ ویکھن بھائی راتیں آن سنائے

سن سن باتاں دل دے اندر رہے حلیمہؓ پاندی
دردی ماری ہور کسے نوں نا کوئی ذکر سناندی

اپنی جا گہ عورت خاوند خوشیوں دوں سوائے
کرن دعائیں خوشی اساڈی مولیٰ تور چڑھائے

ذکر شق صدر

کرن روایت جان کجھ عرصہ اسے طور وہانا
نال بھراواں باہر نکل گیا حبیب ربانا

ہویا جد دل دوپہراں دیلا کہے حلیمہؓ دائی
آ گیا پت ضمیرہ میرا کر دا حال دہائی

اماں بابل اماں بابل رو رو کرے پکاراں
اٹھو جلدی باہر چلو چھوڑ دیہو کم کاراں

میں پچھیا کی ہویا بیٹا نال تیرے کی بنیاں
کہندا اج قریشی بھائی چک کھڑیا دو جنیاں

خبرے اوہ اسانوں لبھے یا کس پاسوں آئے
لے کر ویر پیارا اساڈا اُپر پہاڑ سدھائے

اوتھے جا کے چیرا انہاں شکم پیارے والا
تائیں اوتھوں دوڑیا جلدی ویکھ مصیبت حالا

خبر نہیں ہن پچھے میں تھیں زندہ ہے یا ناہیں
سن کر بات حلیمہؓ تائیں غش پے گیا تہائیں

جو اس ذفت حلیمہؓ اُپر غم دی حالت بیتی
کون بیان سناوے اس دا جو ہن وچھوڑے کیتی

عورت خاوند دوندے ہوندے گھر تھیں دوڑ سدھانے
آ کر جلدی حاضر ہوئے پاس حبیب ربانے

اُپر پہاڑاں کیلی جائی بیٹھا نبی آہی
ویکھے پیا فلک دی طرفوں پاک حبیب ہمارا
کہے حلیمہؓ جد میں بیٹھا ڈِٹھا وِچ حیرانی
پکڑ اُٹھایا سینے لایا بہت پیار رکھایا
حضرت کہیا خیر تمامی فکر نہ کرتوں کوئی
غیبوں شخص ہوئے تِن ظاہر چِٹیاں کپڑیاں والے
دوجے دے ہتھ تہاں سُنہری برفوں بھریا ہویا
بھایاں وِچوں میرے تائیں اُنہاں پکڑ اُٹھایا
چاک کیتو نے سینہ میرا ناف تلک دُچارو
جو اعضا تمامی میرے آہے اندر والے
برف کنوں اوہ دھو کر سارے لائے پھیر ٹکانے
دے کر چیر نکالیا اُس نے دِل دا نکتہ کالا
ایہو نکتہ رغبت دیندا طرف شیطانی کاراں
ہُن کوئی مُول نہ نیڑے آوے مکر فریب شیطانی
خون سیاہ اوہ کالا نکتہ کڈھ کے باہر وگایا
رکھ دِتا پھر دِل میرے نوں اُلیں اپنی جائی
جو جو چیزاں میری اندر بھریاں اُنہاں پہلیاں زردل
جدوں اوہ دوویں فارغ ہوئے شخص تریجا آیا
بہت تسلی دِتی اُنہاں جاندی وار زبانی
سُن کر بات حلیمہؓ دائی ڈِٹھا شکل نورانی
کہن مفسر ایہو واقعہ ہویا کتنی واری
وِچ کتاباں شق صدر دا بہت بیان لیاون
ایتھے ہیں تفصیل نہ کیتی تھوڑا ذکر سُنایا
تعمیہ کرنہ جیہا ایہ منزل پاک نبی آزمائی
کیہ جانے اوہ کیہ کجھ آہا ایہ اسرار ربانا

جیوں حیران ہووے کوئی بندہ ایسی حالت آہی
جدوں حلیمہؓ حاضر ہوئی ہس پیا نبی پیارا
نال محبت ہو قربانی چم لئی پیشانی
پچھیا حال سُنا میں صدقے کیا کجھ نظری آیا
سُن تہاں میں دستاں تینوں جو ہیں کہانی ہوئی
چاندی دا اک لوٹا سونا اک دے ہتھ وِچالے
نال ادب دے ہتھاں اُپر ہیسی وہریا ہویا
اُپر پہاڑ لیا کے مینوں نال پیار لٹایا
اے پروردہ ہویا مینوں ہرگز چیرن پار دل
اک جنے نے پیٹ میرے تھیں باہر کڈھ نکالے
دِل میرا پھر کڈھیا باہر دوجے مرد سیانے
کہن لگے ایہ دِل وِچ آہا حصہ شیطوں والا
دُور کیتا اساں تیرے کولوں یا سید ابراراں
پاک ہویوں توں ہر وسواسوں اے محبوب حقانی
اُسدے بدلے دِل میرے وِچ نور آہاں کجھ پایا
خوشیوں بھریا سینہ میرا ڈاڈھی لذت پائی
ہُن تک مینوں خوشی اُنہاں دی باہر حد شماروں
سینے تے ہتھ پھیر شتابی چاک تمام ملایا
آخر مینوں بوسہ دے کے چلے گئے آسمانی
شق صدر دی سینے اندر آہی اجے نشانی
شب معراج اندر بھی ہویا کہیا نبی حقانی
زنگا رنگ معارف اُسدے عارف کھول سُناون
وِچ کتاب گنجایش ناہی مجمل طور لیایا
دُر نُوں دِتوں حلیمہؓ دائی جیہنوں خبر نہ کائی
سُن کر حالت شق صدر دی خوف دے وِچ دہا

کرے صلاحیں مکے اندر حضرت نوں لیجاواں　　امن سلامت مال امانت سیاں نوں پہنچاواں
دل نا بھایا ایہ نعمت برکت گھر ساڈے تھیں جاوے　　ایپر بن نقصان ہوون تینہیں خوف اسانوں ڈر دے
خاوند نے بھی اہنویں کہیا فکر پیا ہن بھارا　　لکھ شکرانہ جیکر خیریں جاوے پہنچ پیارا
نالے ہور تمامی لوکاں خبر جدوں ایہ پائی　　کہن لگے پہنچاؤ جلدی دیر نہ کریو کائی
ہو لاچار حلیمہؓ آخر سرورکل نبیاںؐ دا　　کر اسواری مکے اندر دادے پاس لیاندا
گم ہو یاسی شہروں باہر پاک حبیبؐ گرامی　　ایپر میں اوہ اگے چل کے کرساں ذکر تمامی
برساں چار حلیمہؓ دے گھر رہیا نبیؐ پیارا　　گھٹ ددھ بھی فرماون بعضے علم خدا نوں سارا
جد حضرت نوں لیگئی دائی آکر پہلی واری　　بکریاں دس حلیمہؓ دے گھر بہت آہی لاچاری
جاں پھر واپس دیون آئی اتنی رہی نہ کوئی　　برکت حضرت دس بکری تھیں تن سو بکری آہی
اک روایت باؤ یہ بکریاں گھر اسدے وچ آہیاں　　اوہ بھی لاغر عاجز سبھے کم کسے دیاں نا ہیاں
اتنا مال وتا رب اسنوں برکت حضرت پاروں　　بکریاں بھیڈاں شتر وغیرہ ددھ گئی لکھ ہزاروں
جدوں حلیمہؓ مکے اندر حضرت نوں پہنچایا　　کتنا مال نبیؐ دے دادے بخش عطا فرمایا
بھی انعام دتے کجھ وکھرے پاک نبیؐ دی مائی　　بہت محبت عزت سیتی رخصت کیتی دائی
جاندی وار نبیؐ نوں دائی رو رو کے گل لاندی　　مڑ مڑ چمے لاڈ پیاروں تے موہوں فرماندی
میں قربان محبت تیری کدی نہ بھلسی مینوں　　جے رب پھیر ملایا خیریں آکر ملساں تینوں
کرن روایت اس تھیں پچھے جدوں حلیمہؓ دے　　یاداں وانگوں عزت اسدی پاک نبیؐ فرماوے
بہنیں سی اجے نبوت ظاہر پاک نبیؐ فرمائی　　مکے وچ حلیمہؓ دائی پاس نبیؐ دے آئی
ہلسی تدوں خدیجہ کبریٰؓ گھر حضرتؐ سرور دے　　جدوں حلیمہؓ حاضر ہوئی بہت محبت کردے
پچھیا حال احوال تمامی حضرتؐ خلق پیاروں　　کویں گذارہ گھر دے اندر مال مویشی پاروں
کہیا حلیمہؓ تنگ گذارہ حال نہ رہیا کوئی　　قحط وبالوں گھر ساڈے وچہ ڈاڈھی تنگی ہوئی
سنکر بات حبیبؐ خدا دے ایسا کرم کمایا　　چالی بکریاں بخشیاں جلدی بھی شتر دوایا

لے کر مال حلیمہؓ دائی دیندی گئی دعائیں
شالا رہیں سلامت بیٹا روز قیامت تائیں

وفات حضرت آمنہؓ صاحبہ وکفالت حضرت عبدالمطلبؓ برائی آن ذات علیہ الصلوٰۃ والسلام

جدوں حلیمہؓ پاک نبی نوں مکے چھوڑ سدھائی
حضرت آمنہؓ خاتون دے گھر آ ہوئی روشنائی

ام ایمن اک باندی آہی پاک نبیؐ سرور دی
خدمتگار غلام قدیمی باندی اسے گھر دی

عبدالمطلبؓ سونپی اسنوں خدمت پاک نبیؐ دی
فضلوں نبی کہاون والی عالی ذات صفی دی

بعد حلیمہؓ ام ایمنؓ دا کھلا بخت ستارا
جنہوں ملیا سرور سوہنا پاک حبیبؐ پیارا

ہر دم حاضر خدمت اندر بہت پیار کماوے
رکھے خبر حفاظت ساری صدقے صدقے جاوے

جو فرمان سناون حضرت ترت آمنا کردی
دلوں بجاون ہوئی بردی پاک نبیؐ سرور دی

کرن روایت ام ایمن ہمیں آپ مونہوں فرماندی
جتنی مدت میں حضرت دی خدمت ہی کماندی

لدی تریہہ پیاسوں حضرتؐ مینوں حال سنایا
جدڈٹھا تا سرور عالم رجیا نظری آیا

فجری پیلے پانی زمزم پیون رجھ واری
پھر کوئی چیز نہ منگن میں تھیں مول دہاڑی ساری

بہت دفعہ جد روٹی دیلے کہیا ناشتہ کھاواں
حضرت آکہن طلب نہ سانوں لجے نہ ہرگز کھاواں

سارا روز لنگھاون ایویں پاک حبیبؐ الٰہی
کھاون پیون دے ول اتنی رغبت ہوندی ناہی

چھ برساں جد عمر مبارک پائی پاک نبیؐ نے
حضرت آمنہؓ پیکیاں تائیں ملن گئی مدینے

سرور عالم نوں بھی نالے لے گئی ماں پیاری
ام ایمن بھی خدمت اندر ساتھ حبیب غفاری

جدوں مدینے پہنچے جاکے راوی ذکر لیایا
مدت اک مہینہ اوتھے خوشیاں نال لنگھایا

شہروں باہر پاک نبیؐ نوں ام ایمن لیجاوے
جتول حضرت راضی ہوون جاکر سیر کراوے

اک دن کسے یہودی باہر ڈٹھا نبی سہارا
مہر نبوت جلئے ولوں لیا پچھان پیارا

نال اس دے کجھ سنگی آہے لگا کہن تنہاتو
ایہہ لڑکا پیغمبر ہوسی دساں اسیں تسانوں

ویکھو مہر نبوت اس دی صورت سیرت نالے
گل نشان برابر اس دے ختم رسولاں والے

ایہہ گل سن کھڑ روانہ ہویا ام ایمن گھر آئی
آکر حضرت آمنہؓ اگے ساری بات سنائی

سن کرامات نبی دی ملی دی کیتی گھر بن تیاری
مت ایہہ خبر زیادہ پھیلے چرچا ہووے جاری

قوم یہودی دشمن آہے پاک نبی سرور دے
ڈرسے خاطر ماں حضرت دی کیتی ترت تیاری
بیٹے دی نگہبانی کارن اڈیاں دور نگاہیں
جدوں مدینیوں رخصت ہوئی لیکر سرور عالی
ابواء نام آہی اک بستی جدا وہ راہ وچہ آئی
رہی امید نہ بچنے والی ہوش حواس سدہانا
بیہوشی تھیں ماں حضرت دی جاں کجھ ہوش سنبھالی
تک تک صورت پاک نبی دی رو رو ماں پیاری
بھر بھر نیر وچھوڑے والے بلیٹن نین نمانے
اجن چیت غمانڈیاں نیاں نگاں چاہڑن لیایا
وچہ پردیساں ماں پتر اندے لگے پون وچھوڑے
وقت نزع دے ماں حضرت دی اوں رو رہے کے گل لاوے
آگیا حکم اساڈے کارن خالق دی سرکاروں
وچہ پردیس خدا نوں سونپیوں ہوویں رب حوالے
بس توں ساری خلقت دے ول مرسل ہوکر آیا
توں فرزند پیارا میرا اُچیاں شاناں والا
بہت تسلی پاک نبی نوں دیوے ماں پیاری
ہر زندے نوں موت بلاوے اجل پیالہ ہووے
چھوڑ چلی میں دنیا اندر اپنی نیک نشانی
جد تک جگ وچہ جاری رہسی ذکر مبارک تیرا
اتنی بات سنا کر مائی پیتا اجل پیالہ
بیٹھے نیر چلاون حضرت مائی کول سرہانے
دوجی وار یتیمی منزل پائی نبی پیارے
فوت ہوئی جد ماں حضرت دی راوی ذکر لیایا
وچہ ابواء دے قبر مبارک حضرت آمنہ پائی

سن سن خبراں پاک نبی دیاں دلوں عداوت کردے
اُسن سلامت گھر لے جاواں دولت اینی پیاری
دم اپنے دا پتہ نہ کوئی گھڑ پڑے یا ناہیں
ام ایمن بھی نالے آہی خدمت کرنے والی
سخت بیمار ہوئی اس جاگہ پاک نبی دی مائی
کول سرہانے بیٹھا ویکھے پاک حبیب بابا
طرف پیارے بھر کر ڈٹھی نظر محبت والی
آگیا وقت تیاری والا امر جویں سرکاری
سچ نہ ڈٹھا چند سو ہارا ہو پئے کوچ چالے
ڈیں دی جھوک جاتی والی پٹ روڑ ہاون آیاں
کوئی نہیں دارو مرض اجل دا کون قضا نوں موڑے
کرے دعائیں عمر تیری وچہ مولے برکت پاوے
سوندیاں جاون اکھیں میریاں نیند ہمیش دی پاون
ہے افسوس نہ ڈٹھے تیرے روز مراداں والے
آپ خدا نے بھیجیا تینوں دے کر شان سوایا
گھر باہر سب جاگہ تیرا آپ خدا رکھوالا
نال محبت بول سنائی ایہ گل جاندی واری
ہر شے توں پرانی ہوودے ہر کوئی فانی ہوسی
میں مرجاساں تاں بھی میرا رہسی نام جہانی
جد تک نال برابر رہسی روشن ناداں میرا
چھوڑ گئی پردیساں اندر سوہنی صورت والا
دیکھ یتیمی پاک نبی دی رونے ملک ربانے
سب چیزاں نوں درد نبی دا رو رو جن وچارے
رو کر دین آوازہ درد دل جناں دل سنایا
ہجرت پچھے سرور عالم یاراں نوں دکھلائی

ایہ ہے تربت ماں میری دی سارا حال سنایا — اس جاگہ پر چھوڑ اسانوں اپنا ساتھ گوایا
رہیا یتیم اکیلا جس دم سرور کل نبیاں دا — نال محبت ام ایمن نے تکے وچ لیاندا
عبد المطلب سنیاں جس دم حال یتیمی والا — کون بیان سناوے جو کجھ گذریا درد حوالا
رو کل نال لگایا دادے سوہنا نبی پیارا — باقی جتنا خویش قبیلہ صدقے جاوے سارا
عبد المطلب پاک نبی نوں اپنے پاس ٹکایا — بھاوے بہت محبت پاروں عبد اللہ دا جایا
ام ایمن نوں حکم سنایا خدمت کریں تمامی — ہووے نہیں اداس پیارا دُر یتیم گرامی
آپ رہے ہر ویلے حاضر پل پل خبر رکھیندا — نال محبت لاڈ پیاروں چیزاں لے لے دیندا

بیان قحط سالی

ست برساں دا ہویا خیر ہیں جدوں حبیب الٰہی — سب لوکاں نوں بارش باجھوں ڈاڈھی تنگی آہی
اس حالت وچ شان نبی دا خالق پاک وکھایا — مکے دیاں قریشاں تائیں غیب آوازہ آیا
سنو قریشو آون والا ہے نزدیک زمانہ — جدوں تساں وچ ظاہر ہوسی سوہنا نبی یگانہ
اس دی برکت نازل ہوسن رحمت والیاں راں — جو کوئی اس دے تابع ہوسن پاسن فیض ہزاراں
جیکر اج ضرورت ہووے بارش فضل تساتوں — تاں پھر جلد کرو ایہ حیلہ ہاتف کہیا تہاں نوں
ہے اک شخص تساڈے اندر مرد بزرگ وڈیرا — اچا قد کشادہ متھا گورا رنگ چنگیرا
لمیاں پلکاں سوہنے ابرو اچا نک پیارا — اس دے گھر اک چھوٹا لڑکا سوہنا چند تُہارا
اس لڑکے دے اپکڑ وسیلہ آکھو اس دے تائیں — ابو قبیس پہاڑی اُتے منگے ونج دعائیں
باقی لوک تمامی جتنے اس دے نال سداون — وقت دعا دے آمین آمین بول تمام سناون
اپر پہلے جاون نالوں ہر کوئی نہا دے دھووے — کل قریش قبیلیاں وچوں اک اک بندہ ہووے
خوشبو عطر لگاون سارے بیت اللہ ول جاون — کرن طواف اول ستواری باہر پھیر سداون
نام رقیقہ سیفی اک عورت راوی ذکر لیایا — سبھیں اول خوابوں جسنوں ایہ آوازہ آیا
ساکوں خاص بھتیجی سکی دادے نبی گرامی — سن آواز قریشاں اگے کیتا ذکر تمامی
کیتا دلوں قیاس قریشاں سنیاں جدوں حوالا — عبد المطلب ساڈے اندر ایسیاں صفتاں والا
اوسے دے گھر سوہنا لڑکا عبد اللہ دا جایا — آخر عبد المطلب اگے آن سوال سنایا
آیا سردار چلو اج باہر لے فرزند پیارا — ست اس پاروں بارش ہووے سکھ وسے جگ سارا

آپ ہو آپ سناون عرضاں خاطر نبی ربانے
سن سن عرضاں عبدالمطلب کیتی نیت تیاری
بعد طواف نبی دے دادے سبھ نوں نال لیاندا
اگے اگے عبدالمطلب پچھے لوک تمامی
کرن روایت ایسی اس دن قدرت ظاہر ہوئی
لوک تمامی دوڑن بھجن اوہ آہستہ جاندا
جد ول پہاڑ اپر جا پہنچے کر کے صفاں کھلوندے
عبدالمطلب کرے دعائیں پیش خدا اکبر دے
لبھے نہ واپس گھر دی طرفے آیاں مخلوقاتاں
سو ہتھے بدل جبرائیل آئے خاطر ذات محمدی
راوی کہندا اس دن فضلوں اتنی بارش ہوئی
وچہ قریشاں آہے جو جو بڑے اکابر بھارے
کہن مبارکباد تمامی عبدالمطلب تائیں
عالی دولت گھر تیرے وچہ ایہہ فرزند پیارا
ہر کوئی آکھے اس دی خاطر باراں رب برسایاں
اور رقیقہ ہاتف جس نوں سی ایہہ خبر جتائی
عربی اندر شعر سناوے کر کے حمد ربانی
کل حیوان درخت اساڈے سخت آہے ترہائے
جگوں سوہنا چہرہ جس دا رحمت برکت بھریا
رحمت عالم جتھوں جیہوں قدم مبارک پاوے
جد ایہہ برکت پاک نبی دی رب ظاہر فرمائی
اہل کتاب تیافے والے جو کتے وچہ ۲ دن
آکھن عبدالمطلب تائیں ایہہ جو بچڑا تیرا
سن سن خبراں عبدالمطلب بہت پیار کماوے
ابو طالب نے ام ایمن نوں ایہہ وصیت کردا

کرو قبول سوال اساڈا اترسن لوک نمانے
نہا دھو کے خوشبوئیاں لایاں حاضر خلقت ساری
موڈھے اتے اٹھایا ہویا سرور کل نبیاں دا
کھنیں اچانک تھی آوے پاک حبیب گرامی
عبدالمطلب نال برابر پہنچ نہ سکیا کوئی
تاں بھی سبھ کھنیں گئے چالے دادا شاہ نبیاں دا
پکڑ وسیلہ پاک نبی دا رب ول حاضر ہوئے
لوک تمامی سننے والے آمین آمین کر دے
برکت حضرت وسیلے رب گھٹاں برساتاں
چھم چھم آن وسلون لگے بارش فضل کردی
پانی تھیوں ٹویا ٹبا قطرہ نہ آوے کوئی
ویکھ صحابہ شان محمدی صدقے جاون سارے
اس فرزند تیرے دی خاطر سنیہاں رب دعائیں
شالا ہی نصیب ہمیشہ قوم دیا سردا
سوہنی صورت دا سر صدقہ رحمت جھڑیاں لایاں
شعراں وچہ اس طرح نبی دی ہو قربان ثنائی
شکر خدا دا جس نے سانوں فضلوں بھیجیا پانی
سوہنی صورت حاضر ہوئی بارش نیج رچائے
ساڈیاں سختیاں کرماں کارن رب نے پیدا کرنا
او وسیلے رحمت برکت سوہنیاں جھڑیاں لائیاں
دادے دے دل حب نبی دی ہو گئی دون سوائی
ویکھن ول رسول پیار اصفتاں بول سناون
کرسی رب پیغمبر اسنوں ہوسی جد وڈیرا
وچہ محبت پاک نبی دی دم دم ودھدا جاوے
بہت خیال رکھو ہر ویلے اس میرے دلبر دا

ایسا پیارا دادے تائیں پاک حبیب ربانا
جد تک حضرت کول نہ ہووَن مول نہ کھاوے کھانا

ڈھنی شفقت حضرت کارن دِل اُس دے وچ آہی
کُل اولاداں اتنی شفقت ہور کسے پر ناہی

جے کر دادا پاک نبیؐ دا نیند آرام گذارے
ڈردا کوئی جگاوے ناہیں باجھ حبیبؐ پیارے

بھی فرمادن ہر کوئی اُس دا اتنا ادب کماندا
جدوں اکیلا بیٹھا ہووے دادا شاہ نبیاں دا

یا جد ہووے خلوت اندر ساتھ پیاریاں رلاں
اُس مجلس وچ کوئی نہ جاوے باجھوں شاہ اراداں

وچ قریشاں عبدالمطلبؓ صاحب شان گرامی
جو اشراف اکابر اُس دا کردے ادب تمامی

سی ہک اپنی مسند اُس نے خاص بنائی ہوئی
اُس مسند پر ادب لحاظوں ہور نہ بہندا کوئی

عبدالمطلبؓ بیٹھے اُس پر مجلس جد وں لگاوے
ہور کسے نوں طاقت ناہی اس پر قدم ٹکاوے

ابے پر جد تشریف لیاوے پاک حبیب سوہارا
یہ جاوے اُس بستر اُتے دادے کول پیارا

جیکر مجلس بیٹھیں کجھ بندے ادب بزرگی یاروں
اُس بستر تھیں پاک نبیؐ نوں کردے منع پیاروں

عبدالمطلبؓ کہے کر کے قسم تعالے
چھوڑ دیہو ایہ بیٹا میرا وڈیاں شاناں والا

جم جم آوے کول اساڈے مسنداں سوہاوے
ہوسی ایہ سردار تساڈا لوکاں نوں فرماوے

نال پیار پیارا دادا اپنے پاس بٹھاندا
جیوں جیوں ویکھے راضی ہووے صدقے صدقے جاوندا

دو برساں سردار دو عالم دادے پاس نگاہئے
اوہ بھی چھوڑ گیا پھر جگوں اجل سنیہے آئے

وفات حضرت عبدالمطلب وکفالت جناب ابوطالب صاحب برائے آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

اٹھ برساں یا دو گھٹ آہی عمر نبیؐ سرور دی
جدوں تیاری عبدالمطلب کیتی طرف قبر دی

اے سال ہویاں نوشیرواں نالے حاتم طائی
اوہ عادل اوہ سخی بہادر دوہاں کوچ بلائی

زمیجا حضرت عبدالمطلبؓ دنیا چھوڑ سدھانا
جس دا پوتا نبی محمدؐ پاک رسول ربانا

وقت وفات نبیؐ دے دادے سب فرزند بلائے
کول رکھے ایہ بیٹا میرا سبھناں نوں فرمائے

ابولہب حضرت حمزہ شاہ عباسؓ گرامی
ابوطالب سی چوتھا بیٹا حاضر ہوئے تمامی

سب نے خدمت بابل دی وچ ادبوں عرض گذاری
مینوں بخشو مینوں بخشو بولن وارو واری

سبھ قربان محبت اندر کارن نبی پیارے
آخر حضرت عبدالمطلب ایہ فرمان سُناوے
نال محبت چچیا دادے سرور عالم تائیں
سُن کر بات ابوطالب ول آیا نبی سوہارا
اوسے نوں پھر سونپیا دادے پاک حبیب غفاری
کہندا اس فرزند میرے پر شفقت بہت کمائیں
نا اس ڈٹھا باپ پیارا نا رج ڈٹھی مائی
بالم اس دا تے توں دونویں ہک مائی دے جائے
اس کارن میں تیری ہتھیں بانہہ اسدی پکڑائی
اپنی جان برابر اسنوں رکھیں دلوں پیارا
کرسی رب پیغمبر اسنوں شان نبوت پاسی
جیکر ہو سکے تا اس دی پکڑیں تابعداری
ہر ہر ویلے حال اسدے پر شفقت رحم کمانا
آخر خوب وصیت کر کے رب گواہ ٹھہرایا
کہن لگا ہُن میرے تائیں موت سوکھالی ہوئی
اتنا آکھ نبی دے دادے دِتی جان پیاری
عمر مبارک عبدالمطلب یک سو دہ فرماون
گورستان حجون وچ چلے قبر مبارک پائی
سر چُمے پیشانی چُمے بہت کرے دلجوئی
کہن لگا اس ویلے چاچا سرور عالم تائیں
عاشق ہو گیا حضرت اُتے بہت محبت یاروں
گھر اس دے جد سرور عالم قدم مبارک پایا
اس تھیں پہلے گھر اسدے وچ بہت غریبی آہی
جس گھر اندر رحمت عالم خود تشریف لیاوے
ایسا پیار نبی سرور دا ہویا چاچے تائیں

جسنوں بخشو انشاءاللہ خدمت کرساں سارے
جسنوں کرے پسند پیارا اسنوں بخشیا جاوے
کون پسند کریں محبوبا مینوں بات سنائیں
گودے نال ابوطالب دے بیٹھا آن پیارا
ہر یک طرح سپرد وصیت کر گیا جاندی واری
بہت سعادت برکت حاصل ہوسی تیرے تائیں
میں بھی چھڈ چلیا ہن اسنوں لگی ہون جدائی
ساریاں چاچیاں تائیں اسدے تیتھے حق سوائے
بالم ہو کر پالیں اسنوں کریں پیار سچاواں
کسے دیہاڑے ہوسی اس دا خادم عالم سارا
کل خلقت دا اسدے تائیں رب سردار بناسی
کریں قصور نہ خدمت اندر مول نہ چھوڑیں پالی
ایہ فرزند یتیم پیارا دل تھیں نہیں بھولائیں
دست مبارک پاک نبی دا چاچے نوں پکڑایا
اس فرزند پیارے کارن فکر نہ رہیا کوئی
سونپ گیا ابوطالب تائیں سوہنا نبی غفاری
بعضے یک سو دس فرماون دونویں قول لکھاون
گودی نال لگایا چاچے پاک حبیب خدا دی
کیتا مست ابوطالب نوں حضرت دی خوشبوئی
ایسا لڑکا خوشبو بھریا میں کوئی ڈٹھا ناہیں
کھلے بخت ابوطالب دے خالق دی سرکاروں
بہت آسودہ ہو گیا چاچا رزق کشادہ آیا
آیا جد دن حبیب الٰہی آ گئی دولت شاہی
اس گھر اندر رحمت برکت کیوں نہ نالے آوے
جتھوں جاوے پاک نبی نوں کھڑدا نال اداہیں

باہجھ پیارے نبی سوہارے پلک نہ دل جھلیندا
اپنے بستر اُپر راتیں اپنے کول سوادے
سب فرزنداں نالوں اسنوں پیار انتہی دا بانا
جس برتن وچ کھاوے کھانا سرور کل نبیاں دا
جد تک شروع نہ کردا اہلوں پاک حبیب پیارا
جیکر پاک نبی ہتھیں اول کھاون کدی کداہیں
جس کھانے وچ سرور عالم دست مبارک پاندے
برکت ویکھ نبی دی چاچا کہندا کر تعظیماں
اک دن چاچا پاک نبی نوں باہر کتے لیایا
کیتی عرض ابوطالب نے پاس رسول سوہارے
بیٹھ گئے دو زانوں ہو کر حضرت اوسے جا جی
ڈاڈھا ہندا مٹھا چشمہ قدرت پاک ربا جی
نال محبت چاچے تائیں کہندا نبی پیارا
ہر ہر یک پیارا چاچا پیندا آتے فرماندا
کتنے ہور عجیب تماشے چاچے نے ازمائے
جیوں جیوں عظمت شان محمدی چاچا معلم کردا
کرے حفاظت ہر ہر ویلے وچ محبت جیوے
اوسے دے گھر سرور عالم وقت جوانی پایا
جاں پھر کیتا عقد مبارک پاک حبیب خدائی
اپنی ہتھیں پاک نبی نوں خود چاچے پرنایا
دولت مالوں بڑی تونگر مکے دی شہزادی
جاں پھر خبریں پاک نبی دا وقت نبوت آیا
دشمن ہو گیا شہر تمامی سرور عالم بارول
شعب ابوطالب دا تھیں کیتا ذکر تمامی
قصہ کوتاہ جس دم حضرت چاچے دے گھر آیا

ہر مجلس ہر محفل اندر اپنے ساتھ رکھیندا
جے اک ساعت ویکھے ناہیں صبر آرام نہ پاوے
ہر دو ویلے ساتھ نبی دے رل کے کھاوے کھانا
اوسے برتن اندر چاچا نال نبی دے کھاندا
تد تک کوئی نہ کھاوے کھانا جتنا ٹبر سلا
یا پھر جدوں اکیلے کھاون ہر گز رجن ناہیں
جتنے گھر دے بندے ہوندے سب اس تھیں رج جاون
ہوسی ایہہ فرزند پیارا صاحب شان عظیماں
بہت پیاس ابوطالب نوں آکر غلبہ پایا
بہت پیاس لگی ہے مینوں اے فرزند پیارے
کیا اس ویلے پاک نبی دی برکت رب وکھائی
پاک نبی دیاں قدماں ہیٹھوں جلدی پایا پانی
پی لئو پانی رج کے ایتھوں بھیجیا رب غفارا
قسم خدا دی بہت مبارک ہیں توں نور الاندا
جدوں آوے نویں عجائب اسنوں رب وکھاوے
تیوں تیوں ہور پیار زیادہ کرے نبی سرور دا
دن تے رات نبی دی طرفوں غافل کدی نہ ہووے
کاروبار تجارت پیشہ سبھ چاچے سمجھایا
ہو کے وچہ ابوطالب نے شادی آپ کرائی
پہلا حرم خدیجہ کبریٰ رب عطا فرمایا
جس دے نال کرائی چاچے پاک نبی دی شادی
اس ویلے بھی وچ محبت چاچے فرق نہ پایا
پر ابوطالب ترک نہ کیتی پاک نبی دی یار دل
جیوں کر مدد کیتی چاچے ساتھ رسول گرامی
بہت پیار کیتا چاچے باپ جیہیں فرمایا

جس دے گھر وچ اینویں سو کہار ہیا سرور عالی
تجھ تکلیف یتیمی والی نا رب پاک وکھالی

جتنے سال حلیمہؓ دے گھر پاک حبیب گذارے
ماپیاں وانگ برابر آہناں لاڈ وکھائے سارے

اس تھیں بعد پیارے دادے رکھیا بہت پیاروں
بابل تھیں ودھ شفقت اسنوں بخشی سرکاروں

اس تھیں پچھے چاچے دے دل مہر محبت پائی
مردیاں تیک برابر اس نے پوری توڑ نبھائی

بہت مراداں گھر اس دے وچ سرور عالم پایا
بخشی نبوت عالی درجے رب دتیاں وڈیایاں

اَلَمْ یَجِدْکَ یَتِیْمًا آیت جو رب پاک اتاری
ایس دے اندر پاک نبی نوں خبر دتی ایہ ساری

یاد کرو احسان اساڈے کہندا خالق سائیں
ویکھی جویں تسانوں بخشیاں سوہنیاں جائیں

دشمن جو بکو اس سادن ٹھٹھے کرن تسانوں
رکھوں ایہ امیداں آہیاں یا محبوب تہانوں

کس نوں اتنے معلم آہے شان مراتب تیرے
ایہ سبب خاص تساڈے اُپر فضل حضوروں میرے

جس ویلے ساتھ یتیمی اندر پالیو نال پیاراں
اینویں اگوں فضل اساڈے ہوسن بابجھ شماراں

یاد کرو جد وقت یتیمی رہ گئے تسیں اکیلے
بابجھ اساڈے ہور نہ کوئی ساتھ رہیا اس ویلے

کیونکر پھیر ہزاراں خلقاں تابع اساں بنایاں
آپے ہو قربان لوکایاں خدمت اندر آیاں

بعد یتیمی دنیا اندر جیوں کر اساں وڈیائیوں
اینویں اسیں ودھاساں اگوں جل ساڈے آئیں

رنگارنگ تجلی احسان الہی اس آیت وچ آئے
رمزاں نال حبیب اپنے نوں خالق یاد کرائے

اس تھیں بعد تسلی کارن ہور احسان جتایا
دیکھو سورت والضحیٰ اندر جویں خدا فرمایا

وَوَجَدَكَ ضَآلًّا فَهَدٰى ۝

اور پایا تجھ کو بھٹکتا ہوا پھر دی تجھے ہدایت کی

اس آیت وچ فضل کرم تھیں پاک خداوند سائیں
نعمت دینی یاد کرائی سرور عالم تائیں

یعنے جس رستے وچ تینوں رب نے عاشق پایا
اوہو رستہ اصل حقیقی عاشق نوں دکھلایا

ضال کنوں تفسیراں اندر معنے کئی لیاون
ایہ معنے عاشق والے بہت مناسب آون

اوّل اس معنے دی تینوں کر تفصیل سناواں
اس تھیں پچھے دوجے معنے مجمل طور لیاواں

وچ تفسیر عزیزی آیا شاہ صاحب فرمایا
سرور عالم دنیا اندر جد تشریف لیایا

اس ویلے کل دنیا اندر سخت آہی گمراہی
کفروں شرکوں نظری آوے چاروں طرف سیاہی

دین اسلام حقیقی کولوں غافل خلقت ساری
بت پرستی بریاں رسماں گھر گھر آہیاں جاری

چھوٹی عمروں سرور عالم جدوں بلاغت پائی
ویکھن جدوں خلائق تائیں رسماں کفر کریندے
ایہ راجے نبوت والا آہا دور زمانہ
کیتی شروع تلاش تدائیں دین حقیقی والی
کیا کجھ اصلی دین تساڈا کس دے اپر عقیدا
ایہ گل سن کر پاک نبی نوں ہویا شوق کمالاں
جو کجھ حکم جنابوں اس نوں بھیجے خالق باری
کرن تلاشاں سرور عالم اصلی دین اہا کیہے
ایہ کوئی نہ دسن والا آہا اوس زمانے
نا اوہ درج کتاباں اندر اصل حقیقت آہی
جیہڑے لوک سدائندے آہے مذہب ابراہیمی
نام نہاں کجھ ہور انہاں نوں اصلی خبر نہ کوئی
لگا عشق نبی سرور نوں بھالن راہ ربانا
ذکر شغل تسبیحاں اندر شاغل رہن پیاردل
غسل جنابت حج مناسک ہور جو ایسیاں کاراں
ایہ جیونکر طور طریقہ اصل شریعت والا
ہک اکیلے ہو کر حضرت شہروں نکل سدھاون
اکثر غار حرا دے اندر جا کر دے روشنایاں
دن تے رات تلاش اسے وچہ رہندے سرور عالی
ایہو عشق حقیقی والی بیشک نبی نوں آہی
ضال دے معنے طالب عاشق ہے اس جاگہ آیا
جد یعقوب نبی نوں آئی یوسف دی خوشبوئی
انک لفی ضلالک القدیم پتراں بول سنایا
اس جاگہ بھی پاک خدا نے لفظ ضلال لیاندا
بہتا محبت یوسف کارن رکھدا باپ پیارا

کفر شرک دیاں رسماں کولوں ڈاڈھی غیرت آئی
سرور عالم دلوں انہاں نوں بہت برا سمجھیندے
عقل قیاسوں برا انہاں نوں جانے نبی یگانہ
بڈھیاں بڈھیاں لوکاں کولوں پچھن سرور عالی
بڈھے آکھن دین اساڈا ابراہیم نبی دا
ابراہیم پیارے والا اصل طریقہ بھالاں
اوس مطابق کراں خدادی میں بھی فرمانداری
ابراہیم پیارے والی جو ہیں شریعت آہی
نا اوہ یاد کسے نوں آہے اصلی حکم یگانے
جے آہی تاں پڑھ نا سکن پاک حبیب الٰہی
اوہ بھی سب ناواقف عاجز آہے مڈھ قدیمی
وچہ جہالت سب لوکاں نہیں علم شریعت ہوئی
دل وچہ طلب پیارے والی کیتا آن ٹکانا
دم دم درد پیارے والا عشق محبت یاردل
اعتکاف طواف وغیرہ کردے شاہ ابراراں
اس دے کارن طلب ہمیشہ رکھن نبی تعالے
طرف پہاڑاں غاراں اندر جا کر وقت لنگھاون
عشق الٰہی آن سکھایاں گوشے تے تنہایاں
ہین نہ دیوے کول کسے دے بیشک پیارے والی
اسے پاروں ضال نبی نوں کہیا پاک الٰہی
جیونکر سورت یوسف اندر ذکر خدا فرمایا
پتراں نوں اس حال سنایا خوشبو معلم ہوئی
یعنے عشق پرانا تینوں اجے نہ چھوڑ سدھایا
عشق پیار محبت جس دا معنے کیتا جاندا
ہر دم ہٹک دلیوچہ اسنوں ملے کدی پیارا

اینویں دینی بیشک ہمیشہ پاک نبی نوں آہی
لیکن جدوں خدا نے تینوں عاشق صادق پایا
ایہو طلب نبی نوں آہی وقت نبوت تائیں
چالی برساں عمر مبارک پائی جدوں پیارے
غار حرا وچ بیٹھے آہے پاک حبیب غفاری
سبھیں اوّل وحی فرشتے امر کنوں رب سائیں
صورت اندر وضو کرکے پہلوں آپ وکھایا
اِنَّکَ رَسُوْلُ بِالْحَقِّ کہندا بول زبانی
تاج رسالت حکم تساڈوں بھیجیا خالق باری
جیونکر میں ایہ وضو کیتا کرکے تسیں وکھاؤ
سرور عالم وضو کیتا کلمہ بول سنایا
جو اس طور کریسی وضو یا محبوب ربانے
پاک کرے سب دفتر اس دا کرم کنوں غالی
ایہ کجھ اجر ثواب وضو دا یا سید ابرارال
اس تھیں بعد نماز پڑھائی تیں نبی پیارے تائیں
پہلے روز نماز دوگانہ جبرائیل پڑھائی
ماہ رمضان سوار دہاڑے رحمت فضل غفاری
سبھیں اول سورۃ اقرا مالم یعلم تائیں
بعضے کہن مدثر سورۃ پہلیاں کجھ آیا تاں
اس تھیں پچھے حکم کسے دا جیوں جیوں قدر آیا
آوے جاوے پاس نبی دے جبرائیل پیارا
برس تریویہ ۲۳ آوندا رہیا پاک کلام ربانا
سوہنا دین حبیب اپنے نوں کرکامل پہونچایا
روشن راہ ہدایت والا دسیا نال دلیلاں
جیوں کر طور طریقہ سارا عمل عبادت والا

وَوَجَدَکَ ضَآلًّا فَھَدٰی کہیا پاک الٰہی
بخش نبوت سوہنا رشتہ مطلب تے پہونچایا
طالب نوں مطلوب ملایا فضلوں خالق سائیں
آندا تاج نبوت والا جبرائیل پیارے
نازل ہویا وحی ربانا جس دن پہلی واری
وضو دی ترتیب بتائی سرورؐ عالم تائیں
اس تھیں بعد شہادت کلمہ جبرائیل سنایا
توں ہیں سچ رسول خدا دا یا محبوبؐ حقانی
ہوسی کل خلائق اندر دین تساڈا جاری
بھی اس طور شہادت کلمہ مینوں بول سناؤ
تاں پھر جبرائیلؑ پیارے اجر ثواب بتایا
بخشے جاسن اوگن اس دے جتنے نیں لوزالے
ہوگ حرام ہمیشہ اس پر آتش دوزخ والی
فضلوں رب عنایت کرسی نیریاں تاجداراں
کیتا عرض طریقہ ایہو امت نوں سکھلائیں
تاں رلا کے پاک نبی نوں سب ترتیب بتائی
ہویا شروع نزول وحی دا خالق دی سرکاروں
اپنے نبی پیارے کارن بھیجی خالق سائیں
جبرائیل خدا دی طرفوں لے آیا سوغاتاں
حسب ضرورت پاک نبی نوں نازل فرمایا
دوست دے دل دوست دے پیغام لیاون ہا
رحمت بارش نازل ہوئی جویں خداؤں بھا
کل طریقہ اگلا پچھلا دوست نوں سمجھایا
کل احکام شریعت والے دسے کر تفصیلاں
سبھیں بہتر پاک نبی نوں دسیا حق تعالیٰ

جو مقبول زیادہ سبھ تھیں خالق دی سرکارے
اوہو طور طریقہ سارا پایا نبی پیارے

جنہاں گلاں تھیں حاصل ہووے بہتا قرب بانا
نال محبت اوپر انہاں دے دسیا عمل کمانا

ہو جو کم خدا دی طرفوں دور ہٹاون والے
جدا جدا محبوب اپنے نوں خالق پاک دسالے

ہور ہزار معارف باطن باجھوں امر نواہی
حکمت علم خزانے مخفی کھولے پاک الٰہی

بعد نبوت سرور عالم جو جو خوبیاں پایاں
کہن مفسر فہدیٰ ہی اندر اوہ سبھ شامل آیاں

جس گل دے متلاشی آہے پاک حبیب گرامی
بعد نبوت فضل الٰہوں ملی مراد تمامی

جیونکر دل دی مرضی آہی دین حنیفی پایا
سوہنا راہ ہدایت والا لوکاں نوں دکھلایا

دور ہوئی اوہ بھٹک تمامی پہلیاں روزاں والی
جس دے وچہ بیچین ہمیشہ رہندا سرور عالی

کھول دتا اوہ رستہ سوہنا پاک جناب خدا دی
گویا چیز کھڑاتی ہوئی خالق پاک لبھادی

جس دے عشق محبت پاروں ضال خدا فرمایا
اوہ سبھ مطلب حاصل ہویا رب محبوب ملایا

ہیں ایہ معنے بہت مناسب نال ثبوت قرآنی
طالب عاشق تے متلاشی سالک راہ حقانی

دوجے معنے بےخبری دے وچہ تفسیراں آئے
یعنے اپنے دوست تائیں پاک خدا فرمائے

یا محبوب تساڈے اپر جد تک وحی نہ آیا
تد تک راہ شرع تھیں تینوں اساں ناواقف پایا

ناں کجھ علم شریعت والی آہی خبر تساں نوں
ناں معلوم احکام الٰہی کیا کیا ہوسن سانوں

ایویں جیہڑیاں ہور گلاں تھیں تو ناواقف پایوں
بھیج قرآن کتاب نبوت واقف کار بنایوں

وچہ تفسیر کبیر وغیرہ ایہہ تقریر لیائے
بعد نزول وحی دے قدرت رستے کل وکھالے

اُس تھیں اگے حق نبی دے پاک خدا فرمایا
مَا کُنْتَ تَدْرِیْ مَا الْکِتَابُ وَلَا الْاِیْمَانُ جو آیا

یعنے اگے علم کتابوں تینوں خبر نہ کوئی
جاں پھر بھیجیا وحی خدا نے خبر تمامی ہوئی

نال محاورے اہل عرب دے ہور اک معنی آیا
جیونکر فخر الدینؒ بیایا وچہ تفسیر لیایا

ملجاوے جو چیز کسے وچہ ضال اسنوں فرماوے
ضَلَّ الْمَاءُ فِی اللَّبَنِ جیونکر عربی لوک بتاندے

پانی ملیا دودھ دے اندر وچہ گم ہو جاندا
اتے طور حبیب اپنے نوں ضال خدا فرماندا

یعنے گم آہیں توں پہلے اندر قوم کفاراں
کسے نہ معلم شان تساڈا آہا سید ابراراں

کیتنی مدت وچہ انہاں دے رلمل تساں لنگھائی
تھیں سی تیری پیغمبری دی خبر کسینوں کائی

پایا گم خدا نے ساتوں رستہ پھیر دکھایا
اوہ سے قوموں مرسل کر کے رب ممتاز بنایا

روشن کیتا نام تساڈا وچہ تمام لوکایاں
جگ سارے تھیں بہتر تینوں رب دتیاں وڈیایاں

ہور مراد اس آیت اندر اوہ بھی آکھ سنائیں
جنگل وچہ جو رکھا اکیلا دوروں نظری آوے
بھلے چکے راہی پاندھی جس تھیں رستہ پاون
اس آیت وچہ پاک نبی نوں حکم خدا فرمایا
تیرے نال برابر دوجا ہور درخت نہ کوئی
بھلی پوندیاں نوں پھر جیں تھیں رستے اساں وکھائے
دیکھ لیا جس تیرے کولوں سدھا راہ اسلامی
اینویں ہور تیرے معنے وچہ تفسیراں آون
ایہہ پر راہوں بھلن والا دو قسماں پر آئیا
دوجا جس تھیں دنیا والا رستہ گم ہو جاوے
بعض بزرگاں ضالاً پڑھدوں ایہو مراد نکالی
ایہہ پر اوہ گمراہی جیہڑی دور خدا تھیں کردی
جتنے نبی رسول تمامی رب دی طرفوں آئے
جتنی عمر نبوت کولوں پہلے انہاں لنگھائی
جدیاں تھیں پیغمبر رب دے رستے پر آون
جویں نبوت پاون پچھے صالح عمل کماندے
جسنوں نبی بناناہووے فضلوں خالق سائیں
واحدانیت اپنی اللہ دل اُسدے وچہ پاوے
تاجو بعد نبوت اُس پر حرف نہ رکھے کوئی
جیکر نبیاں کولوں ہودن کم جہالت والے
جے اک ذرہ بات کسے دا منکر موقعہ پاون
اسے خاطر رہبر کرکے بھیجیا رب جہاں توں
سرور عالم ختم رسولاں سید کل انساناں
کل دنیا دا ہادی کرکے بھیجیا خالق سائیں
حضرت آدم نالوں اگے جو پیغمبری پاوے

جیوں تفسیر کتاباں وچ جوں معلم میرے تائیں
عرب محاورے اندر اوہ بھی ضال بتایا جاوے
ہتے تمامی معلم ہودن جدا اس دے دل آدن
راہ تما اوہ شجر اکیلا اساں تساں نوں پایا
کل دنیا تھیں وہ کہ تیری صفت یگانہ ہوئی
پہنچ گئے سب منزل اُپر جو تیرے دل آئے
مٹ گئے اسدے اوجھڑ دانے خطرے خوف تمامی
لغت اندر جو راہوں بھلے اسنوں ضال بتاون
اک گمراہ حقیقی جس نے رب دا راہ بھلایا
اوہ بھی راہوں بھلا ہووے ظاہر راہ بھلاوے
چھوٹی عمراں ظاہر راہوں بھلے سرور عالی
اُس گمراہیوں پاک ہمیشہ ذات نبی سر دی
کفروں شرکوں ہریک عیبوں رب معصوم بنائے
اُس دے وچہ بھی ہر بُریائیوں رکھے رب بچائی
شروع کرن تبلیغ تداہیں جدوں نبوت پاون
پہلوں بھی سب اوتویں ہودن نیک خیال انہاندے
مدہ قدمیوں نیک عقیدہ دل دا اُسدے تائیں
قولی فعلی ہر بریائیوں اُس نوں رب بچاوے
کوئی نہ آکھے نال اساڈے کل ایہہ کم کیتوئی
بعد نبوت کویں انہاں توں منن لوک رزالے
اوہو بات پہاڑ بنا کے کر کر طعن سناون
اول آخر کل عیباں تھیں رکھیا پاک تنہا نوں
کل خلقت تھیں افضل اشرف رہبر جمل جہاناں
کون کہے جو راہ حقیقی بھلا اسکے تائیں
اوہ کیوں دنیا اندر آکے رب دا راہ بھلاوے

نور اپنے تھیں پیدا کیتا جس دا نور الٰہی
بلکہ ہر یک عیب قصور وں پاک حبیب گرامی
وچ حدیث مبارک آیا پاک نبیؐ فرمایا
کرن کہانیاں بہو جیڈے رلکے جیہڑے گئے ہین
یا کوئی ہور اکہاڑا ایسا جتھے لوک بناون
دو واری دا ذکر مبارک پاک نبیؐ فرمایا
اک واری کوئی مجلس آہی راگ سرود والی
پچھیا حضرت لوکاں کولوں لوکاں عرض سنایا
جاں کجھ اوتھے ٹھہرے حضرت نیند رغالب ہوئی
ستیاں ستیاں سرور عالم اوہ سبھ رات لنگھائی
دوجی واری بھی ایویں ہویا نیند غلبہ پایا
قبل نبوت ایہ دو باتاں پاک نبیؐ فرمایاں
حضرت کہیا اس تھیں پچھے وقت نبوت تائیں
فضل کرم تھیں آپ جنہاندا رب ہووے رکھوالا
لغو کہانیاں سُنن کنوں بھی جنہوں رب بچاوے
روز ازل تھیں اول جنہوں رب حبیب بنایا
پس حضرت سردار دو عالم اول آخر تائیں
حد تک نہیں سی دنیا اندر شان نبوت پایا
ایہا ہیچی دین مطابق جو کجھ وا قفی ہوئی
ضالا تھیں جو معنے اتھے کفر ضلالت کردا
قبل نبوت پاک نبیؐ نوں جو گمراہ بتاوے
ہاں البتہ ہور اک اتھے راز ہی راز بتاوے
یا اوہ قوم نبیؐ دی خاطر کرے ضلالت کہی
فضل کرم تھیں ساناں ہتھوں راہ اسلام وکھایا
ایہ سبھ تیری خاطر آہی یا مقبول یگانہ

اُس دے نیڑے کیونکر آوے کفر اتے گمراہی
رکھیا رب محفوظ ہمیشہ اندر عمر تمامی
جاہلیت دیاں کماں کولوں میںوں رب بچایا
یا پھر راگ سرود تماشے ہوون جیہڑی تھائیں
ایسی مجلس اندر حضرت لگدے وس نہ جاون
ایہ دونویں وار خدا نے کر کے فضل بچایا
جا لنگھے اتفاقی اوتھوں ذات مبارک عالی
شخص فلانے دی ہے شادی تاں ایہ شغل بنایا
جلسے نہیں اس مجلس دی خبر نہ رہ گئی کائی
مجلس ختم ہوئی جس ویلے جاگ تداہیں آئی
لغو کہانیاں سُننے کولوں خالق پاک بچایا
جیوں تفسیر عزیزی اندر نقل حدیثوں پایاں
پھیر خیال نہ آیا ایسا ہرگز کدی کدائیں
کویں انہاں تھیں ہووے کوئی کم جہالت والا
کفر ضلالت تے گمراہی کیونکر اس ول جاوے
کیونکر پھیر خدا نے اس تھیں رستہ حق بھلایا
ہر عیبوں معصوم ہمیشہ رکھے خالق سائیں
وحدانیت رب دی آپ پورا عمل کمایا
اُس تھیں باہر چالی برساں قدم نہ رکھیا کوئی
کجھ نہیں معلم اسدے تائیں شان نبی سرور دا
حد تک داخل نہ تائب ہووے مومن کویں اسدے اندر
ضال کنوں جے کفر ضلالت معنے کیتا جاوے
یا نبی اللہ قوم تساڈی وسی وچ گمراہی
کڈھیا کفر ضلالت وچوں سدھے رستے لایا
بھلی ہوندیاں بیدیناں نوں بخشیا دین خدا

دوجے ہور سناواں معنے راہوں بھلن والے
عام جویں تفسیراں والے کر دے نقل حوالے

چھوٹی عمراں ہکسے ودی پاک رسول تُہارا
مکے دیاں پہاڑاں اندر بھلی پیا پیارا

اُس حالت وچ رحمت فضلوں رستہ دکھایا
اوہ احسان حبیبؐ اپنے نوں خالق یاد کرایا

کتنے طور کتاباں اندر اوہ مذکور لیاون
سُن ہین آکھ سناواں تینوں جیوں دی فرماون

گم شدن آن ذات علیہ الصلوٰۃ والسلام بحالت طفلگی در کوہ ہائے مکہ وغیرہ بروایات مختلفہ

لکھے بہاؤالدینؒ پیارا وچ مصباح لیاوے
ضالا فہدی دی تفسیروں کر تقریر سناوے

جدوں حلیمہؓ مکے وچوں لے کر حضرتؐ تائیں
گھر اپنے نوں ہوئی روانہ خوشیوں چہ جنگل جائیں

چھاتی اگے سرور سوہنا کیتی شتر سواری
نکی نکی ٹھنڈی ٹھنڈی رگلی وا پیاری

دل وچ خوشی حلیمہؓ تائیں پاک نبیؐ سرور دی
دوجا خوشبو حضرتؐ والی مغز معطر والی

تریجا بدلی سایہ کیتا خاطر نبیؐ ربانے
چوتھا شتر سواری اندر آوے نیند دھکانے

پنجواں سرد ہوا پربت دی عجب بہار بنائی
جھڑ گئی اکھ حلیمہؓ سندی نیند اچانک آئی

گودی وچ رسول پیارا پاک حبیب حقانی
نور نبوت وچ پیشانی چمکے چند نورانی

سوگئی جدوں حلیمہؓ دائی شیطوں موقعہ پایا
نال عداوت شتر دا بل دا پاک نبیؐ ول آیا

کہندا اجے کہ اس لڑکے نوں اج نہ ماریا جاوے
پھر ایہ دیا سمجھ نہ آوے جدوں نبوت پاوے

بعد نبوت سبھ لوکاں نوں دین اسلام سکھاسی
کوئی نہ میرے آکھے لگسی جو اسدے ول جاسی

ہووے تائیں اجے اس دا جھگڑا کل موکاواں
بھلی پاکے جنگل اندر اسنوں مار گواواں

پکڑیا شتر نبیؐ دا آکے دشمن چور موکالے
لے گیا دور ہٹا کے راہوں اوجھڑ بار وچالے

نیندر وچ حلیمہؓ دائی آہی ستی ہوئی
دشمن ہتھ مہار شتر دی اسنوں خبر نہ کائی

کیا اس ویلے حضرتؐ کارن رحمت پھیرا پایا
جبرائیل فرشتے تائیں حکم خدا فرمایا

دستابی جبرائیلا طرف پہاڑے جائیں
یکدم مل آپ مہار شتر دی دشمن دور ہٹائیں

اوجھڑ دے وچ پائی اس نے حضرتؐ دی اسواری
لے آ سدھے رستے اُپر امر کیتا ربّ باری

سنکر حکم فرشتہ جلدی دوڑ نسی دل دیا
بعضے آکھن ہند ولایت جاوڑ گا منہ کالا
کہے بہاؤالدین پیارا دھیا بیٹھ ڈیمنے
امن سلامت رستے اُپر آند انسی ربانا
ہو گئی اسلے سیتہاں سنیاں ایہ سبکا روائی
بعضے آکھن ایہ سب واقعہ ہویا اوندی ری
ایہ زنال روایت جس دی میں ایہ ذکر سنایا

لڑیا پر ابلیسے تائیں دور مکان دگا لیا
بعضے آکھن جلدی آندر رستیا حق تعالی
پکڑی جلد مہار شتر دی جبرائیل امینے
کوئی نہ خبر حلیمہؓ تائیں کیو تکر حال وہانا
مدت پچھوں سرور عالم گدری بات سنائی
جدوں حلیمہؓ دیون آئی پاک حبیب غفاری
جاندی واری دا ایہ واقعہ سبے اس فرمایا

روایت

ہور روایت شام سفر وچ ایہ سب حال دہانا
رات اندھیری رستے اندر شیطوں موقعہ پایا
دور رہے سب قافلے والے جو آہے ہمراہی
جبرائیل خدا دے حکموں خدمت اندر سر آیا
پھر مہار نبی سرور قول قافلے وچ لیاندا
پس ایہ واقعہ گذرن اندر کتنے قول بیان
فرق ایہو جو وقت حلیمہؓ بعضیاں نے فرمایا
بے گر سیر دو جا گہ جدے ایہ گل واقعہ ہوئی
آکھن معتبر جنا لاقبدے جو رب نے فرمایا
جد شیطان بھلاون لگا راہوں کر گمراہی
پکڑ مہار شتر دی جلدی رستے اُپر لیایا

جلدے نال تجارت کارن گیا حبیب ربانا
پکڑ مہاروں شتر نبیؐ دا راہوں دور ہٹایا
بھلی پے گئے اوجھڑ اندر پاک حبیب الٰہی
درمح کیتا شیطان نکارا قہروں مار اوڑایا
نال ہمراہیاں شامل کیتا سرور کل نبیاندا
ایہ اصلی مطلب سچ سب راوی فرماون
بعضے کہن تجارت ویلے ایہ سب حال دہایا
تا بھی حال خداؤں معلم میںنوں علم نہ کوئی
اس دے وچ اشارہ ایہ بھی حضرت کارن آیا
جبرائیل وکیل حضوروں بھیجیا پاک الٰہی
کر مردود خدا کے حکموں دشمن دور ہٹایا

روایت

ہور روایت وچ کتاباں جدوں حلیمہؓ دائی
پہنچی کول مکے دے جس دم راوی ذکر لیاندا
کرے تلاشاں آسوں پاسوں کر کر سند بولا

گھر اپنے تھیں پاک نبی نوں مکے چھوڑن آئی
ہو گیا گم حلیمہؓ کولوں سرور کل نبیاندا
ایہہ پتہ نہ لگے کوئی رووے تے کرلاوے

کہن لگا ہک بڈھا آ کر نندوں حلیمہؓ تائیں
ڈھائیں مار حلیمہؓ اگوں دسیا حال تمامی
اس دا پتا نام محمدؐ عبد اللہ دا جایا
سن ایہہ اسنوں واپس اتھے ہبیاں ڈھون آئی
خبر نہیں اوہ نور اکھیں دا کیہڑی طرف سدھانا
جیکر کدی محمدؐ سوہنا ملے نہ میرے تائیں
سن کر حال کہیا اس بڈھے کر بہتی دلجوئی
چل میں ہک ملاواں تینوں خبراں جانن والا
جے اوہ چاہے موڑ لیائے تیرا پت پیارا
کہیا حلیمہؓ تائیں میں قربان جاواں
بڈھے کہیا ہے اوہ ٹھاکر وڈا بت گرامی
جس کر نام ہبل دا اگیں کہے حلیمہؓ دائی
خبر نہ تینوں کیا اس راہیں بتاں نال وہایا
مودھے ہو کر تھاں اتوں ڈگے بت موکالے
ایہہ گل سن کر بڈھے اگوں سخت کلام نکالی
میں تیری بھلیائی کارن دسی بات بھلیری
چل توں وڈے ٹھاکر اگے تیرا پت لبھاواں
جیکر تیرا پت پیارا ٹھاکر موڑ لبھاوے
کر کر اسدے طور تیرے مکر فریب بہانے
جا کر وڈے ٹھاکر دے دل کرے طواف دوالے
اس نہیں جنہے ٹھاکر اگے عرضاں بول سنانا
قوم قریشاں اُبر تیرے بہت احسان گھنیرے
نام محمدؐ اس عورت نے لڑکا اک گوایا
جد اس بڈھے نام محمدؐ اس تھیں بول سنایا
بھی اس جگہ آہے جتنے دوجے بت تمامی

کیا کجھ نہیں مصیبت تینوں عینوں حال سنائیں
عبد المطلب مکے اندر جو سردار گرامی
کتنی مدت میں اس تائیں پالیا شیر پلایا
مال امانت میرے کولوں گم ہویا اس جائی
اسدے غم وچ ہویا میرا اوہ زرد حال نمانا
ملداں چھال پہاڑوں جل کے مرساں آپ تائیں
نا ہو کجھ دلگیر حلیمہؓ غم نہ کھاویں کوئی
جس توں اس فرزند تیرے دا علم کل حوالا
ملے مراد تمامی تیری دور ہووے غم سارا
کون کوئی اوہ بزرگ ایسا کیا کجھ اس دا ناں وال
ہبل بتاون ناواں جس دا جانے حال تمامی
ہے افسوس ضعیفا تینوں کنگا جن دی مالی
جس راہیں اوہ سرور سوہنا دنیا اندر آئیا
پھر توں ادھا ٹھاکر آکھیں خبراں جانن والے
لگا کہن حلیمہؓ تائیں ہیں توں عقلوں خالی
توں اگوں بیہودہ بولیں بات نہ سنیں میری
بجاویں چپ رہیں توں اوتھے اسیں حال سنا دا
آپے بات میری پر تینوں دلوں عقیدہ آوے
نور و زور حلیمہؓ تائیں لے گیا ٹھاکر خانے
نال محبت سر اس دے پر بوسہ دیس نالے
اے سردارا ساڈے توں ہیں آساں گل پہنچاندا
کوئی سوالی گیا نہ خالی جو آیا در تیرے
کر کے کرم لبھا ہو اسنوں عبد اللہ دا جایا
مودھا ہو کر جھڑیا ٹھاکر دھرتی اپر آیا
سبھ ڈگے سر مودہ زمیں تے سنکر نام گرامی

نالے بول آوازہ کیتا قدرت خالق سائیں
اے بدبختے تدھ آن سنایا سانوں جیونہ ناداں
کردیسی اوہ قتل اساڈے جتنے سب پوجاری
بتاں دا کوئی نام نہ لیسی اسلئے وچہ زمانے
دور کرے اوہ شاہی ساڈی اپنا حکم چلاوے
آپ خداوند رکھا اُس دا حافظ سدا اہیں
جد آواز سنی ایہ بڈھے ڈریا سخت بنانا
سر پیراں تک کنبن لگا عاجز حال ازاں
ہو شرمندہ ٹھاکر خانیوں نٹھا کنڈ ولاندا
کجھ نقصان نہ پیت تیرے نوں رب اُس دا رکھوالا
آخر مولا چار حلیمہؓ روندی تے کرلاندی
کہکہ فلانی میرے کولوں دولت غائب ہوئی
سنکر عبد المطلبؓ تائیں فکر نہایت دا بانا
کر آواز قریشاں تائیں اپنے پاس بولائیا
ہو اسوار چلو سب باہر بھال کریہر جائیں
کہیا قریشاں عذر نہ کوئی یا سردار گرامی
لے کر فوج قریشاں والی پاک نبی دے دادے
طرف پہاڑاں جنگل جاڑاں بھالن ہر ہر جاہی
آخر حضرت عبد المطلبؓ بیت اللہ دل آیا
یا اللہ توں ہر عاجز تے مہر کماون والا
بلدا انہیں محمدؐ سوہنا فضل تیرے بن کنوں
تدھے نام محمد اُس دا کرکے کرم کہایا
ضائع کریں نہ بیٹا میرا یا رب خالق باری
جد اس طور نبی دے دادے بہت دعا فرمائی
تاکر ذکر محمدؐ کارن رب اُس دا رکھوالا

لہن لگے اوہ ٹھاکر سارے ای گل مجھ پرلے تائیں
اسلئے بہتوں ہکدن سارے اسیں ہلاکت پاواں
اوہ کوئی بچہ جس تے اُس دی بکڑی تاجداری
ہو جاسن ویران اساڈے ایہ سب ٹھاکر خانے
اسلئے نام مبارک کولوں خوف اسانوں آوے
اوہ معبود حقیقی اسنوں ضائع کرسی ناہیں
طاقت رہی نہ گل کرن دی خوف دلے وچہ دہانا
بہتوں ڈگا عاصا آسدا ڈر کے دہشت پاروں
اتنی بات حلیمہؓ تائیں کہہ گیا جاندا جاندا
اُس ہان ملا سی تینوں فضلوں حق تعالے
جاکر عبد المطلبؓ اگے خبر تمام سناندی
بہت تلاش کیتی میں ایپر پتہ نہ لگا کوئی
چڑہیا وچ پہاڑ صفا تے ہو غمناک بنانا
ہو گیا گم محمدؐ سوہنا سب نوں حال سناندا
شالا کوئی نہ ملیا ہووے دشمن اسلئے تائیں
جتنوں حکم سناؤ سانوں حاضر اسیں تمامی
چاروں طرف روانہ کیتے کئی اسوار پیادے
ایپر مطلب حل نہ ہویا بہت تلاش کرائی
عاجز ہو کر مولا اگے آن سوال سنایا
فضل کرم تھیں وچھڑیاں دے میل کراون والا
امن سلامت میل شتابی سب توفیقاں تینوں
تدھے میں بڈ بڑیلا بازو اوہ محبوب بنایا
وچہ فراقاں روندی بیٹھی اُسدی ماں پیاری
اسو ویلے ہاتف غیبوں ایہ خوشخبر سنائی
کوئی زیان نہ پہنچن دیوے اسنوں حق تعالیٰ

سن خوشخبری عبدالمطلبؓ کیتی عرض دوبارا
تا ہاتف نے کھول سنایا اس نوں پتہ ٹکانا
اس دی چھاویں بیٹھا ہویا حضرت خوشی خوشائیں
ہوا سوار قبیلے دے دادے اُتول اگ اٹھائی
اوہ بھی نال رلایا اوتھوں دو لویں ہوئے روانہ
کیلے دا اک بوٹا ڈٹھا سوہنا سبز پیارا
دادے دیکھ نبی سرور نوں من انت فرمایا
انا محمد بن عبداللہ حضرتؐ بول سنایا
بھی فرمایا جدمبارک عبدالمطلب میرا
پکڑ اٹھایا سینے لایا بہت پیار کمایا
گھر وچ آکے خوشی منائی صدقہ خیر کمایا
کتنے شتر غریباں تائیں دتے نام ربانے
بہت انعام حلیمہ تائیں دتا نال خوشی دے
کتھوں ملسی میرے تائیں اوہ فرزند پیارا
جنگل وچ تہامہ والے ہے جو رکھو فیلانا
جاؤ جا کے بھال لیاؤ پاک محمد تائیں
ورقہ بن نوفل بھی راہوں اگوں ملیا بھائی
جا پہونچے اُس جنگل اندر جتھے نبی یگانہ
اُسلے بیٹھاں کھیڈے بیٹھے پتراں نال نہایا
پچھنے کون کوئی توں لڑکے نال پیار بُلایا
دسیا نام محمد ہاں میں عبداللہ دا جایا
مطلب کھیا صدقے جاداں میں ہاں دادا تیرا
نال خوشی دے جنگل سارا و سدانظری آیا
کر شکرانہ راہ مولا دے کتنا مال لٹایا
ہو گئے مالا مال تہیرے جو مسکین زمانے
راضی کر کے رخصت کیتی دادی پاک نبی دے

روایت

بھی تفسیر عزیزی اندر ہور روایت آئی
جبرائیلؑ فرشتے تائیں حکم ہویا سرکاروں
سُن کر حکم فرشتہ جلدی نال محبت آیا
دائی نوں ایہہ خبر نہ کوئی کت ول گیا پیارا
آخر جس دم دستی آئی عبدالمطلبؓ تائیں
دیکھ حلیمہ دل دے اندر بہت تعجب ہوئی
وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدٰى اندر ایہہ مطلب بھی
گم ہوئے جد دائی کولوں پاک حبیب خدائی
لے جا سادے دست تائیں دادے کول پیاروں
دست مبارک پکڑ نبی دا گھر اپنے پہنچایا
ڈھونڈھے بھالے کرتے تلاشاں فکر سیا آ بھارا
اگے دادے کول پیارا بیٹھا خوشی خوشائیں
لویں خدا پہنچایا خبریں سمجھ نہ آوی کوئی
پایا گم خدا نے تینوں پھیر گھریں پہنچایا

روایت

بھی ملک ہور روایت ایتھے ذکر مفسر کردے
رنگا رنگ سناون قصے شان نبی سرور دے

یک دن حضرتؐ شہروں باہر آئے طرف پہاڑاں
جاتا اوس یتیم محمدؐ بھکی پے کر آیا
ابوجہل دے پچھے جس دم بیٹھے سرور عالی
پکڑ مہار اٹھاون لگا جداوہ ڈاچی تائیں
شان نبی دا ڈاچی تائیں معلم رب کرایا
ایہہ پر حد تک بیٹھے ناہیں اگے نبی ربانا
جس نوں رب امام بنایا کارن خلقت ساری
کر کر حیلے ترلے کافر لاتھکا ستے واہیں
آخر ابوجہل نوں حضرتؐ ایہ تجویز بتائی
جاں پھر اپنے اگے اس نے حضرتؐ نوں بٹھلایا
نال خوشی دے ناز نیازوں کٹھے ٹوریا چالا
ویکھ تماشا ابوجہل نوں بہت تعجب آئیا
کہن لگا ایہہ بیٹا تیرا ہے کوئی عظمت والا
جنگل دے وچ ڈاچی میری کول اسدے جد آئی
تائیں اسنوں اپنے پچھے کر اسوار بٹھایا
آخر جد میں اگے اپنے چاہڑیا اسدے تائیں
جنے اساڈی ڈاچی جس دا ایڈ لحاظ کماوے
ازلی دشمن پاک نبی دا سی ابوجہل نکارا
چھوٹی عمروں شان نبی دا اسنوں رب دکھایا
دشمن نبی کلیم اللہ دا سی فرعون موکالا
کتنی مدت خادم بن کے خدمت رہیا کریندا
ابوجہل نوں ڈاچی اپنی دسیا ادب نبی دا
طرح طرح اسرار دو ہانتوں خالق پاک دکھالی
واہ سبحان اللہ رب حاکم کیا حکمت دا سائیں
گھر فرعون کلیم اللہ دی پرورش رہیا کریندا

ابوجہل نے پاک نبی نوں ڈٹھا وچ اجاڑاں
نال محبت ڈاچی اتے اپنے مگر چڑھایا
ڈاچی نوں ایہ بات نہ بھائی پچھے بیٹھن والی
ہرگز ڈاچی اٹھے ناہیں بیٹھی رہی اتھائیں
شاہ رسولاں تیرے اتے قدم مبارک پایا
تد تک اس بے ادبی پاروں ناہیں قدم اٹھانا
کس نوں طاقت اگے اسدے کر سکے اسواری
ایہہ پر ڈاچی ہلاں کھاوے قدم اٹھاوے ناہیں
کر اسوار اسانوں اگے تاں چل سی ایہہ بھائی
اٹھ کھلوتی ڈاچی اودوں جلدی قدم اٹھایا
شاہ اسوار اسواری کیتی لگے بھاگ کنگالاں
آکر عبد المطلبؓ اگے سارا حال سنایا
میں حیران ہویا اج اسدا ڈٹھا جیڈوں حوالا
آپے زور دکھاوے میں تہیں بیٹھ گئی اس جائی
ایہہ پر ڈاچی ٹول نہ اٹھی زور بتیرا لا تھیا
آپے ڈاچی اٹھ کھلوتی چلی جائیں جائیں
خبرے کیا کجھ اسدے بنھوں پیش اساڈے آوے
کر اسوار لیاندا جس نے پاک رسول شہارا
ایہہ پر قسمت مندی آہی نا ایمان لیایا
اوسے دے گھر حضرت موسیٰ پالیا حق تعالا
جھولی دے وچ بہکے موسیٰ داہڑی رہیا پٹیندا
تکھے ہو کے بیٹھ نبی تہیں قدر سنبھال پلیندا
ایہہ پر کدیں ہدایت پاون بڑے نصیباں والے
ڈیریاں تہیں آرام دکھایا دوہاں پیار نبھائیں
ابوجہل نے سرور عالم کر اسوار لیاندا

کہن مفسر صفا آکھدے ہی جو رب نے فرمایا ۔ آہیں دو وچہ اشارہ ایہ بھی بہت پوشیدہ آیا
یعنی اپنے دوست تائیں حکم کرے رب عالی ۔ دشمن دے دل اساں تساڈی مہر محبت ڈالی
کم ہودن دی حالت اندر جدوں تساں نوں پایا ۔ اتلی دشمن اساں تساڈا خدمت گار بنایا
کر ساماں سواری والا بھیجا کول تساڈے ۔ بیٹھ گئی اوہ ڈاچی آپنے حکمے نال اساڈے
اساں سوار کرایوں خیریں گئے اساں ٹھایوں ۔ دشمن ہتھوں نال محبت گھر اپنے پہنچایوں
ایہ سبہ فضل اساڈا آیا محبوب گرامی ۔ آپنے اساں تساڈی خاطر جوڑی جوڑ تمامی
آپنے اساں دکھایا رستہ آپنے گھر میں لیاندا ۔ نہیں تا دشمن کوئی تساں نوں گھر جا کے پہنچاندا

روایت

ہور مراد اس آیت اندر راوی رلا بتادے ۔ ہجرت والا وقت نبی نوں خالق یاد کرادے
جدوں قریشاں حضرت کارن کیتا قتل ارادہ ۔ کر منصوبہ مارن کارن دشمن ہوئے آمادہ
حضرت نوں ایہ خبر نہ کوئی مکر فریب کفاروں ۔ نا معلوم جو ہجرت کر کے ٹرجاساں گھر باروں
نا کوئی رستہ پہنچنے والا معلم حضرت تائیں ۔ کیونکر قوم قریشاں والیاں ہوسن دور اینہائیں
فضل کرم تھیں ہجرت والا رستہ رب دکھایا ۔ وچہ مدینے امن سلامت حضرت نوں پہنچایا
بھی فرمادن جد مکے تھیں ٹریا نبی ربانا ۔ رات انھیری خبر نہ کوئی کیہڑے راہوں جانا
اس ویلے بھی حضرت کارن ایسی رحمت ہوئی ۔ رستے اندر کسے طرح دی حرج نہ ڈٹھی کوئی
ساتھی نال صدیق پیارا بخشیا حق تعالےٰ ۔ کیتا رب آسان تمامی راہ مدینے والا

روایت

ہور مراد دکھالیا رب نے رستہ بیت ربی دا ۔ ٹکے وچہ نیایا فضلوں قبلہ پاک نبی دا
پہلوں بیت مقدس دے ول پڑھن نماز سارے ۔ کرن سجود اسے ول حضرت بھی اصحاب پیارے
ڈدھ قدیموں کل نبیاں دا قبلہ اوہا سدائے ۔ حضرت چاہندے سن بیت اللہ قبلہ رب بنادے
وچہ نماز کھلودن جس دم سرور جمل جہاناں ۔ کرن اڈیکاں حکم ربے دا دیکھن ول آسماناں
پس اوہ ویکھن پاک نبی دا بہت خدا نوں بھانا ۔ پڑھو نمازاں بیت اللہ دل آگیا حکم ربانا
ظہر نماز پڑھاندے آہے حضرت وچہ مدینے ۔ ہجرت تھیں پچھے گذرے ہیسن دو تے ست مہینے

وچ نماز ایہ پاک نبی نوں حکم جنابوں آیا ॥ نال جماعت اوسے ویلے حضرت منہ پرتایا
دور کعتاں رہندیاں ہین باقی اجے نمازوں ॥ اوہ دو بیت اللہ دی طرفے پڑھیاں ادب نیازوں
دوستیار ہے گھر اپنے دا فضلوں پاک الٰہی ॥ پوری ہوئی مراد نبی دی جیونکر خواہش آہی

اینویں ہور بتیرے رستے خالق پاک دکھالے
شب معراج وکھائے جیونکر راہ اسماناں والے

سدرے تائیں پاک نبی نوں وحی جدوں پہنچایا ॥ اگوں آپ حبیب اپنے نوں رستہ رب دکھایا
کر دتے آسان خدا نے کل منازل نوری ॥ او ادنیٰ دے گوشے اندر پایا قرب حضوری
اوہ اوہ سیر حبیب اپنے نوں رب نصیب کرائے ॥ جیہڑے اگے کسے نبی نوں خواب خیال نہ آئے

اینویں ہور بھی کئی مراداں وچ تفسیراں آیاں
وَوَجَدَكَ ضَآلًّا فَهَدٰى اندر جو لوکاں فرمایاں

ایہ پہلے معنے جیہڑے عشق محبت والے ॥ سبھیں خوب نکالن شارح بہت عجیب نکالے
مدہ قدیموں ہین حضرت عاشق راہ اسلامی ॥ پس ہدایت کامل اکمل بخشیا رب گرامی
پر اہاں تہیں شاہی رستہ شرع محمدی والا ॥ کل ضلالت دور ہٹاوے جس تہیں حق تعالیٰ
دوست اپنے نوں ربا ایسی سدھی سڑک دکھالی ॥ کل شریعت کل طریقت جس دے اندر آلی
ظاہر باطن سرور عالم جو سبھ منصب پائے ॥ کل مراداں کل مطالب سبھ اسے وچ آئے
ایسے راہوں شان رسالت پائے کل رسولاں ॥ ایسے راہوں ملے ولایت کل ولیاں مقبولاں
ایسے راہوں رحمت بخشش پاوے امت ساری ॥ ایسے راہوں جنت جاون کرن جو تابعداری
ایسی نعمت ایسی دولت دوجی ہور نہ کوئی ॥ کل ہدایت دین نبی دی جس وچ شامل ہوئی
سبھیں دو احسان الٰہی ایہ حضرت پر آیا ॥ بخش ہدایت کامل اکمل رہبر نبی بنایا
اک احسان یتیمی حالوں بخشے منصب عالی ॥ دوجی نعمت یاد کرائی راہ شریعت والی
دوجی نعمت فضل کرم تہیں جو بخشش فرمائی ॥ اس آیت وچ پاک نبی نوں رب اوہ یاد کرائی

وَوَجَدَكَ عَآئِلًا فَاَغْنٰى

اور پایا تجھ کو فقیر پس تجھ کو غنی کر دیا

جد مسکین فقیر تساں نوں اساں جیہا پایا ॥ کر دتا پھر غنی تونگر بے پرواہ بنایا

دو مطلب اس آیت اندر دونویں معنے آئے
اول عائل آکھن اسنوں جو مسکین نمانا
وچ فقیری تے مسکینی خوش ہو کرے گذارا
اَلفَقرُ فَخرِی کہی فرمایا پاک حبیب خدا دی
دوجا عائل آکھن اوسنوں جو ہو وڈ ٹبراس
اوہ بھی صفت نبی سرور نوں بخشی حق تعالے
کتنے حرم مبارک فضلوں بخشے خالق باری
بھی سب خویش قبیلے اپنے جو ایمان لیائے
بجھ انہاں تھیں مومن ہوون جو مسکین نمانے
کل اصحاب انصار مہاجر ہور مجاہد سارے
پس ایہ دونویں باتاں آہیاں اس حبیب غفاری
ایسے خاطر پاک نبی نوں رب عائل فرمایا
یعنے جد ایہ دونویں باتاں ڈٹھیاں اندر تیرے
غنی اندر بھی دونویں مطلب دو نویں معنی آون
اک پر کرکے قید نہ رکھن دولت عاجز نائیں
دوجا غنی اوہ ہووے جنوں لدی بے پرواہی
بھاویں دولت کجھ نہ ہووے تنگی ذرہ نہ جانے
تھوڑی بھاویں بہتی دولت جو درگاہوں لبھے
حرص نہ رکھے دنیا والی تا کجھ فخر پچھانے
تنگی اتے فراخی حالت ہکو جہی نبھاوے
ایہ غنیائی دل دی جنوں بخشے حق تعالے
صبر دلیری مسکیناں تھیں ٹالے کل بلائیں
پس حضرت سردار دو عالم دونویں لتاں پایاں
اول غنی کیتا رب عالم ظاہر دولت مالوں
بعضے آکھن سرور عالم ہکو دولت پائی

لعنت آئے تفسیراں والیاں ذکر جویں فرما...
جیسے پہلے نال نہ ہووے تیجہ صرف ر...
صبر کماوے حمد الاوے جویں رسول بیا...
یعنے حال فقیری اندر ہے ساڈوں وڈیا...
کرے نصیب خداوند عالم ٹبر جیسے تائیں
کیتا رب حبیب اپنے نوں بھارے ٹبر و...
کتنے خدمتگار غلاماں بھی اولاد دیا...
دوہیں جہانیں ساتھ نبی دے خالق پاک رل...
سبھنوں اپنے ٹبر دا گوں سرور عالم جا...
سب پروار نبی سرور دا جتنے مومن پیار...
ہک فقیری تے مسکینی دوجی ٹبر دار...
اُس تھیں بعد فاغنیٰ کہیا غنی کمال...
پس میں غنی بنایا تینوں فضل ہوئے سب میر...
ہک اوہ غنی سداون جیہڑے دولت دنیا پا...
خرچن کھاون للہ دیون کرن فضولی نا...
دل دا غنی بناوے جنوں فضلوں پاک ا...
بے ہووے تاں رکھے ناہیں خرچے نام ربا...
ہر حالت وچ شکر کماوے نالے صبر اٹھاو...
آوے بھاویں جاوے دولت کجھ پرواہ نہ جا...
صبر قناعت نال ہمیشہ رجیا نظر نبی آسودے
دولت والیاں غنیاں نالوں رہندا بہت بھلا
دل دی تنگی مار گھتیندی دولتمنداں تائیں
کیتیاں آپ نصیب جناں نوں رب دو نویں ڈیا...
دوجا ملی فراخی دل دی باہر حد کمال...
دوجی دولت دنیا والی نیڑے مول نہ آئی

تھے کرن بیان نبی دا اینویں ذکر کریندے
ہر جو کجھ دولت نعمت بخشش حضور دی ہوئی
رب فرمایا اساں پیارا دولت مند بنایا
بیکر بجو نعمت باطن رب عطا فرماندا
فقر مقابلے اندر جتھے لفظ غنی دا آوے
اید دولت نوں غنی بناوے دولت ظاہر والی
ظاہر دولت بھی رب بخشی فضل کرم احسانوں
بیشک دولت ہر قسماں دی پائی نبی یگانے
ال البتہ مال خزانے جو حضرت دل آون
لیسا غنی حبیب اپنے نوں کیتا پاک الٰہی
لئی ہزاراں باجھ شماراں آون درم دیناراں
لیسی کرن سخاوت حضرت پاک حبیب خدا دی
جیکر ایسی حالت اندر فاقہ بھی آ جاوے
نال محبت دل حضرت دا بھریا وحدت نوروں
دل اپنے وچہ حب نہ کوئی کارن دنیا فانی
بھیج نہ بھیج دولت دنیا والی قدماں اندر آوے
زر دولت تھیں سرور عالم چت اچھا چایا
سوہاں چاہاں جس نوں رب بخشی سرداری
نال خزانے اگے پچھے ترلے کرن دھنگائے
جیکر آپ کمینی دنیا نظر پسند نہ لیاون
کل عرب دا حاکم جس نوں کر دتا رب عالی
بلکہ نال غنیمت لیتنے سرور عالم پائے
دونویں دولتاں پاک نبی نوں رب عطا فرمایاں
پہلی دولت دنیا والی قدماں اندر آ گئی
جس میں تینوں اتھاں قدماں دا تھوڑا ذکر سناداں

ساری عمراں تنگی فاقے حضرت رہے جھلیندے
اسدا ذکر بیان نہ کوئی نام نشان نہ کوئی
بعد فقیری ہر قسماں دی نعمت نال رجایا
نال فقیری لفظ غنی دا کیوں اللہ فرماندا
خاص تونگر ہووالا او تھے معنے کیتا جاوے
پاک نبی نوں ہر دولت تھیں غنی کیتا رب عالی
نالے غنی بنایا دل دا ودھ تمام جہاں نوں
ظاہر باطن ہر طرح دے بخشے رب خزانے
خرچ کرن سکیتاں ایپر ربدے نام لٹاون
دنیا والی دولت دلوں ہو گئی سبے پرواہی
اوس وقت غریباں تائیں دیون شاہ ایراناں
بہتی داری گھر اپنے وچہ چیز نہ چھوڑن کائی
اس فاقے وچہ پاک نبی نوں دوہنی لذت آئی
حاضر رہندی دولت دوجی ہر دم فضل حضوروں
بہت پسند کرن مسکینی پاک حبیب حقانی
نال محبت نبی پیارا یاراں وچہ ورتاوے
احد پہاڑ قبول نہ کیتا سونا بن کے آیا
ناقص دنیا اس دے اگے سی کی چیز وچاری
ایہہ حضرت آپ انہاں نوں وچہ نگاہ نہ آنے
اس سببوں سرور عالم مفلس نہ ہو جاون
کون کہے جو ملی نہ انہاں نوں دولت دنیا والی
جو اصحاب غریب تمانے دولت نال رجائے
جیونکر وچہ تفسیراں آیاں ہیں نہیں نوں بنایاں
دوجی صبر قناعت والی عالی دولت پائی
جیونکر کیتا غنی خدا نے پاک حبیب سچاداں

ذکر تونگری حضرت خواجہ عالم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

یتیمی پاک نبی نوں ماں پیو چھوڑ سدھانا ۔ رہیا فقیر یتیم اکیلا پاک حبیب ربانا

اس حالت وچہ دادے پہلوں رکھیا نال پیارا ۔ غنیاں تھیں ودھ گھر اسدے بوجھ چتیاں رنج پیارا

دو برساں تک گھر اسدے وچہ رہیا نبی سہارا ۔ کل فرزنداں نالوں اسنوں رکھیا بہت پیارا

غنی کیتا رب اس تھیں پچھے ابوطالب دے کولوں ۔ بہت پیار رکھیا چاچے اپنے پتراں نالوں

کرگیا باپ وصیت اسنوں جیونکر جان پیاری ۔ اُتھیں دوہ پیو نبی دا بخشیا خالق باری

ایسا حب نبی دی کیتا دل اسدے وچہ ڈیرا ۔ نال محبت بول سنایا گھر بار سبھ تیرا

جتنی طاقت چاچے تائیں بخش حضوروں ہوئی ۔ اُسدے اندر پاک نبی تھیں فرق نہ رکھیا کوئی

جاں پھر حضرت پنجیہ برساں عمر مبارک پائی ۔ بوکر حرم خدیجہ کبریٰ عقد نکاح وچہ آئی

بڑی تونگر دولت مالوں آہی اوہ شہزادی ۔ ملکہ عرب بتاون اسنوں ایڈی مہر خدا دی

کتنے لوک وپاری اس تھیں آکر فیض اٹھاون ۔ کرن تجارت اسدے مالوں کاروبار چلاون

کئی غلاماں نوکر چاکر در پر رہن سلامی ۔ بڑے بڑے سوداگر تاجر دعوٰی کرن غلامی

جد حضرت سردار دو عالم عقد کیتا اس تائیں ۔ اوہ سبھ دولت پاک نبی نوں بخش دتی رب سائیں

بعد نکاحوں بول سنایا آپ خدیجہ مائی ۔ بس ہن ساتوں چیز کسیدی طلب نہ رہنی کائی

جتنے کل خزانے آہے دولت دنیا والے ۔ کھول تمامی پاک نبی نوں کیتے نذر حوالے

کہن لگی ایہ ملک تساڈا یا محبوب یگانے ۔ جان سنے قربان تساتھیں جو سبھ دولت خانے

زر زیور اسباب وغیرہ حد شمار نہ کوئی ۔ سنے مکاناں ہر یک دولت ملک نبی دی ہوئی

ایسا غنی حبیب اپنے نوں خالق پاک بنایا ۔ جتنا مال خدیجہؓ والا سبھ قبضے وچہ آیا

مالا مال کیتا سرور نوں ظاہر دولت پاروں ۔ وچہ فقیری ملی امیری خالق دی سرکاروں

دوجی دولت صبر قناعت ہور سخاوت والی ۔ ایہ ہے دولت باطن والی ہر دولت تھیں عالی

ایہ سبھ صفتاں حضرت اندر مڈھ قدیموں آیاں ۔ صابر شاکر سخی بہادر سبھے خوبیاں پایاں

وچہ فقیری سرور عالم صبر کمال کمایا ۔ دولت دنیا مالاں کارن کوئی خیال نہ آیا

جاں پھر رب نے دولت بخشی مال عطا فرمایا ۔ دہریا ہتھ سخاوت اُپر رب دے نام لٹایا

کجھ پیار نہ رکھیا دل وچہ دولت درم دیناروں ۔ بھردا رب دل حضرت دا اپنے شوق پیاروں

جس دل اندر حب الٰہی آپ مکان بناوے　　غیر محبت ناقص دولت اوتھے کوئی نہ سماوے
کرن بیان خدا بخش والی جتنی دولت آہی　　خرچ کیتی سب راہ مولا دے پاک حبیب الٰہی
لعل جواہر سونا چاندی محل مکان پیارے　　سب قربان کیتے راہ اسدے جس نے بخشے سارے
آپ غنی سردار دو عالم جود کرم دے سائیں　　دولت مالوں غنی بنایا کل مسکیناں تائیں
جدا وہ مال خدا بخش والا ہو گیا خرچ تمامی　　اس تھیں پچھے ہور خزانہ کھولیا رب گرامی
بخش دتا صدیقؓ پیارا رحمت فضل کماوں　　کیتا غنی حبیب اپنے نوں ابوبکرؓ دے مالوں
کرن روایت ابوبکر نے جدا ایمان لیاندا　　دلوں بیجانوں ہو گیا باندا سرور کل نبیاں ندا
عشق جھمل ہی شوق جھمل ہی گئی گھٹ چھپاندا　　وچ محبت پاک نبیؐ دے ہو قربان وکاندا
ہو یاد وں عقیدہ ایسا شاہ صدیقؓ ولی دا　　ہیں نالے نہ دولت میری سارا مال نبیؐ دا
گھر بار ہر تن جاناں ہر شے سب حضرت دی ہوئی　　جویں پیارا حکم سناوے عذر مجال نہ کوئی
جتنی دولت حضرت اتوں کر قربان لٹائی　　گھر دے وچ مسکینی باجھوں چیز نہ رکھی کائی
دلوں بیجانوں پاک نبیؐ دا عاشق یار پیارا　　وچ حدیثاں حکم سناوے پاک رسول سہارا
ابوبکر نے ساڈے اُتے بہت احسان کمایا　　ایسا ہور احسان کیدا اہیں ساں پر آیا
کردتی اس بیٹی اپنی عقد اساڈے تائیں　　کر اسوار وکھایاں سانوں ہجرت والیاں جائیں
نال آرام مدینے اندر آسانوں پہنچایا　　وقت مصیبت جدا نہ ہویا پورا ساتھ نبھایا
دولت خرچ بلالؓ پیارا اساڈا عاشق باندا　　کافر تھیں آزاد کرا کے ساڈی خاطر آندا
کتنے بردے کافراں کولوں ہور آزاد کرائے　　حضرت کہیا ابوبکر لے بہت احسان کمائے
کبھی فرمایا نال اساڈے جس احسان کمایا　　اس دا بدلہ دنیا اندر مڑ اساں پہنچایا
اپر ابوبکرؓ دے حق وچ پاک نبیؐ فرماوے　　اس دا بدلہ ساڈے کولوں مول نہ دتا جاوے
روز قیامت آپ خداوند عالی ذات گرامی　　اپنی پاک جنابوں اسنوں دیسی اجر تمامی
ہور حدیث یک وچ کتاباں سن توں یار رہانا　　اہیں جویں فرمان سناوے پاک حبیب ربانا

مَا نَفَعَنِیْ مَالُ اَحَدٍ قَطُّ مَا نَفَعَنِیْ مَالُ اَبِیْ بَکْرٍ

مجھے ہرگز کسی کے مال نے اس قدر نفع نہیں دیا جتنا کہ ابی بکرؓ کے مال نے دیا۔

یعنی اساں کسے دے مالوں اتنا نفع نہ پایا　　جتنا ساڈوں ابوبکرؓ دے مال نفع پونچایا
کرن روایت جس جاں حضرت ایہ فرمان سنایا　　سن کر رو پیا یار پیارا ہنجوں ساون ریا

کہن لگا میں صدقے جاواں عالم دے سردارا
سب احسان تساڈے گھر دا دولت سب تساڈی
مال سنے میں آپ تساڈا یا محبوب یگانے
چہل ہزاراں نقدی درماں وچ عزیزی آیاں
قبل نبوت بھی فرمادن ساتھ رسول الٰہی
نال خدیجہؓ کیتا جس دن عقد نبی سرور نے
دہ سو مہراں نقد سنہری خدمت وچ لیایا
بہت نفیس عجائب کپڑے قیمت وار دوشالے
ایہ سب چیزاں ابوبکرؓ نے دیتیاں آہین لوں
کرن لگا شہزادی تائیں عقد حبیب یگانہ
بھی اس ویلے ابوبکرؓ نے ایسا عمل کمایا
ایہ جس دم دیون لگا تا ایہ بات جتائی
ایہ سب مال تساڈے دادے گھر ساڈے رکھوایا
جدوں محمد بیٹا میرا عمر جوانی پاوے
پس ایہ مال امانت اپنا خیریں آپ سنبھالو
کر اس طور اوہ مال تمامی پیش حضور ٹکایا
کر منظور اوہ کپڑے مہراں پاک حبیب خدائی
ایہ سب ذکر مدارج اندر شیخ معینؒ لیاندا
قبل نبوت ایہ امداداں ابوبکرؓ پہونچایاں
وچ اسلام تمامی دولت رب دے نام لٹائی
کہن مفسر پاک نبی نوں غنی خدا فرمایا
اوّل مال خدیجہؓ والا بخشیا فضل کماؤں
پھر جد حضرت ہجرت کر کے مکیوں گئے مدینے
گھر انصاراں دے وچ آہی جو جو چیز پیاری
اس تھیں مال غنیمت رب حلال بنا دیا

کیا مالیت ابوبکرؓ دی تے خود کون وچارا
باجھ تساڈے یا نبی اللہ کوئی نہیں جہیڑا ساڈی
جان سنے قربان تساتھیں جو سب مال خزانے
پاک نبی دیاں کماں اندر ابوبکرؓ نے لایا ل
بہت محبت ابوبکرؓ دی مدّہ تدبیوں آہی
کتنا مال لیا کر آسدن دِتّا ابوبکرؓ نے
کتنے ہور پوشاں دِتّے زینت زیب سوایا
پنج پنج سو دا اک اک کپڑا کہیا روایت والے
تا جو حضرت شادی اندر زنگت ہوون ماول
نوشہ بن کے جاون اُتوں پہن لباس شہانہ
جتنا مال لیاندا اُس نے اپنے گھروں لیاندا
نال بہانے پاک نبی نوں آنہی عرض سنائی
وقت وفات وصیت کیتی ایہ فرمان سنایا
وقت ضرورت مال امانت اسنوں دِتّا جاوے
شفقت کر وغریباں اُتے نظر کرم دی بھالو
اپنی طرفوں ہک پیسے دا نا احسان جتایا
راضی ہو کر ابوبکرؓ نوں بہت دعا فرمائی
ایسا دوست ابوبکرؓ سی سرور کل نبیاں دا
یاراں غاراں والیاں صفتاں بعد نبوت پایا
سنے مکاناں حضرت اتوں ہر شئے گھول گھمائی
ظاہر طور غنی اندر ایہو اشارا آیا
اس تھیں تیجے غنی بنایا ابوبکر دے مالوں
کتنی مدد مال انصاروں پائی پاک نبی نے
قدر بقدر تمامی لوکاں پیش حضور گذاری
مال جہادوں حضرت تائیں غنی خدا فرمایا

نال کفاراں سرور عالم جنگ جہاد مچاون — مال تمام حلال انہاں دا جو کجھ لٹ لیاون

بہتیں سبھی اگلے نبیاں تائیں ایہ فرمان ربانا — کیتا رب نے منع انہاں نوں مال غنیمت کھانا

ایہہ حکم نبیٔ سرور نوں کیتا رب گرامی — بیشک کھاؤ مال غنیمت پاک حلال تمامی

نال جہاد کفاراں کولوں جو کجھ لٹ لیاؤ — کیتا اساں حلال تساں نوں بیشک ہو تو کھاؤ

جتنے جنگ حبیب خدا دے کیتے نال کفاراں — ہر ہر طرفوں فتح مبارک پائی شاہ ابراراں

وقت فتح دے مال غنیمت جو ہر طرفوں آوے — کر تقسیم حبیب ربانا یاراں وچ ورتاوے

بھی اس ویلے حاضر ہووں جو مسکین نمانے — سبھ نوں حضرت سرور عالم دیون تمام ربانے

اتنے مال غنیمت فضلوں بخشے خالق سائیں — سن اصحاباں غنی بنایا سرور عالم تائیں

پورے کیتے وعدے اپنے پاک جناب الٰہی — جیونکر سورۃ توبہ اندر آیت بھیجی آہی

وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ ۱۰؍۱

اور اگر ڈرو تم فقر سے تو جلدی غنی کر دیگا تم کو اللہ اپنے فضل سے اگر چاہے

جیکر ہووے خوف تساں نوں جے مسکینی والا — جلدی کرسی غنی تساں نوں فضلوں حق تعالیٰ

حق اصحاباں دے ایہ آیت ہیسی رب اتاری — کردا پھر غنی انہاں نوں ساتھ رسول غفاری

سورت فتح اندر یک آیت ہور خدا فرمائی — جس دے وچ غنیمتاں والی صاف بشارت آئی

وَعَدَكُمُ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً کہندا حق تعالیٰ — وعدہ کرے تساں نوں اللہ بہت غنیمتاں والا

جیتوں جاون لٹ لیاون دولت مال خزانے — مال جہاد حلال بنایا فضلوں آپ خدا نے

آون مال اسباب ہزاراں دولت درم نیاراں — دیون ونڈ غریباں تائیں سید کل ابراراں

دونویں صفتاں غنیاں والیاں ظاہر باطن ایاں — دونویں رب حبیب اپنے نوں بخش عطا فرمایاں

اول غنی بنایا ظاہر دولت درم دیناروں — دوجا غنی سخاوت دلدی بخشی باجھ شماروں

ذکر سخاوت و دریادلی حضرت رسول اکرم صلی اللہ علیہ وآلہ واصحابہ وسلم

حضرت انسؓ بیان سنادے صفت رسول الٰہی — زر دولت دے وچ پاک نبی دی ایہو سخاوت آہی

حد بحرین علاقے وچوں مال غنیمت آیا — مسجد اندر سرور عالم اوہ سبھ مال رکھایا

جدوں نمازوں فارغ ہوئے ڈٹھا مال تمامی
جو کوئی آکر حاضر ہوئے دیون نام ربانے
شاہ عباسؓ نبیؐ دا چاچا خدمت اندر آئیا
حضرت کہیا وچھا دو کپڑا چادر انہاں وچھائی
جاں پھر پکڑ اٹھادن لگے جاون وچہ نہ آوے
آخر ہولا چاہ نبیؐ نوں کیتا عرض ندا ہیں
مال اساڈے ہور کسینوں حکم سنایا جاوے
ایہ گل سنکر پاک نبیؐ نوں بہت تعجب آیا
چاچا جی نسیں چادر اندر اتنی دولت پاؤ
تا پھر شاہ عباسؓ پیارے اتنے درم اٹھائے
اینویں ہور تمامی دولت پاک نبیؐ ورتائی
لکھے جلال الدینؒ سیوطی اندر شرح بخاری
لکھ درماں اوہ مال تمامی جو بحرینوں آیا
کردتا تقسیم تمامی پاک حبیب غفاری
ہور روایت شرح شفا وچہ قاضیؒ ذکر لیایا
کھول شتابی ہیں ہزاراں آپ اوہ سبھ درم رکھائے
وچہ نسیم ریاض کتابے ہور روایت آئی
جو جو مال غنیمت اوتھوں پائے نبیؐ گرامی
چھیاں ہزاراں تھیں دو تبارہ قیدی ہو کر آیا
چوہل ہزاراں تھیں وہ بکری وچہ غنیمت آندی
چالی درماں وزن برابر اک اوقیہ آیا
جد ایہ مال غنیمت سارے حضرتؐ جمع کرائے
سی ہک شخص رضاعی چاچا سرور کل نبیاں ندا
حاضر ہو کر خدمت اندر کرن سوال تمامی
ایہیں تساڈے ساک رضاعی ایہدی پار دل سانے

آخر آدرتا دن لگے پاک رسول گرامی
بھیج نہ بھیج آون لے لے جاون لوک غریب نمانے
سانوں بھی کجھ بخشو اس تھیں ادب اکنوں فرمایا
بدھی بنھ عباسؓ پیارے اتنی دولت پائی
اتنا بھار زیادہ ہویا راوی ذکر لیاوے
یا حضرتؐ ایہ بھار اساتھیں چایا جاندا ناہیں
جو ایہ پنڈ اٹھا کر میری گھر ساڈے پہنچاوے
اوہنوں طمع گھٹادن کارن چاچے نوں فرمایا
جتنی آپ اٹھا کر خیز ہیں گھر اپنے لیجاؤ ،،
جتنے آپ اٹھا کر اوتھوں گھر اپنے لے آئے
تا آگے جد باقی اس تھیں چیز نہ رہگئی کائی
ابن ابی شیبہ فرماوے ایہ تقریر پیاری
سرور عالم اسدے وچوں نہ ہک درم بچایا
ایسا غنی حبیبؐ اپنے نوں کیتا خالق باری
نوے ہزاراں درم نبیؐ نوں سی ہک رہی آیا
او سبھے لیے راہ مولا دے سبھ حضرتؐ ورتائے
جنگ ہوازن تھیں جلکے حضرتؐ فتح مبارک پائی
جدا جدا تفصیل انہاندی ہے ایہ درج تمامی
چوی ہزاراں شتر خدا نے لوٹی وچہ دیوایا
چار ہزاراں اوقیہ چاندی آندی گٹ انہاندی
ایہ کجھ مال غنیمت اس دن سرور عالم پایا
چوداں شخص ہوازن طرفوں قاصد ہو کر آئے
نام ابو برقان تہاون اوہ بھی نال لیاندا
کرو محابا اس چاچے دا بامقبول گرامی
کرکے آس وسیلہ اسنوں لے آندا سرکارے

صاحب شرم کریم نہایت جاناں اسیں تُساں نوں
کرو قبول کریمی یارو عرض سوال اساڈا
حضرتؐ کہیا اساں تساڈی بہت اڈیک لگائی
ایپر تسیں نہ پہنچے جلدی دیر لگا کر آئے
پس ہن اسیں تساڈے تائیں خالی نہ پرتاواں
جیکر منگو مال بہایا دیواں مال تساں نوں
کیتی عرض انہاں بہراگوں سن فرمان گرامی
تاں پھر حضرت سرور عالم کرم کتوں فرمایا
دیسی جو حق ہو مطلب دا بخشیا سب تساں نوں
ایہ گل سن انصار مہاجر لوک اکٹھے یکباری
ایہ یک جماعت جیہڑی نویں سپاہیاں والی
مشتغل ہو گئے واپس کر لے اپنی حق انہاں نوں
جتنا جتنا حق تساڈا ہے اس دے پچھ سارا
جو کوئی مال غنیمت اگوں پہل پلا ہیں آہیسی
چھ چھ اوٹھ تساں نوں دلیاں یک یک بدھی دے
نویں نویں اوہ مسلم آہے نویں جماعت ریاری
چھوڑ دتے سب قیدی جیہڑے کر کے قید لیاندے
جو کجھ مال تمامی اس دن موڑ عطا فرمایا
نال روایت ابن فارس دے ایہ کجھ قیمت آئی
ایسا غنی خدا نے کیتا سید کل ابرار
شفقت بھریا رحمت بھریا شرم کرم دا سائیں
فتح حنین ہویا تا حضرت بہت غنیمت پائی
بوسفیان حرب دا بیٹا بڑا بخیل جو نامی
یا حضرتؐ ہن مال غنیمت بہت تساں نوں آیا
وچہ قریشاں لج تساڈی دھم پئی ہر جائیں
موڑ دیہو سب مال غنیمت کر کے کرم اساں نوں
ہوسی اساں نمایاں اُپر بہت احسان تساڈا
کیوں نہیں شاد اساں نوں آ کے کرن سفارش کائی
کر تقسیم اوہ مال تساڈے سیلہ اساں دوانائے
دسو کیہڑی چیز تساں نوں اس اسیں دلاواں
جیکر چاہو قیدی اپنے واپس کراں تہانوں
بہت امید اساں نوں حضرتؐ شفقت کرو تمامی
جتنا حق اساڈا اپنا سب چیزاں پر آیا
باقی جو حقدار تمامی پچھیاں اسیں انہاں نوں
اسیں اساڈے حق تمامی سب دولت سرکاری
مولفتہ القلوب جنہاں نوں کہندے سرور عالی
تاں پھر حضرت نال محبت کیتا حکم تہاں نوں "
قرضے طور اساڈے تائیں اوہ سب دیہو دوبارا
اس دے وچوں سب تساڈا قرض موکایا جاسی
ایہ گل سن سکے راضی ہو گئے اوہ بھی سبھے ہارون
اس خاطر سی بہت نیاندی حضرتؐ نوں دلداری
کبھی سب دولت مال مویشی دتے موڑ انہاں ندے
پنج کروڑاں قیمت ہوئی جد دل حساب لگایا
یک کروڑ زیادہ اس تھیں بعضیاں نے فرمائی
جبدی شفقت نے احساناں ہو گئے غنی ہزاراں
در اپنے تھیں خالی ٹورے کویں سوالیاں تائیں
کرن لگے تقسیم اوہ دولت جد دل حبیب خدائی
آ کر عرض گزارن لگا پیش حضور گرامی
سب سرداراں کنوں تساں نوں رب سردار بنایا
کتنا دولت مند بنایا رب تساڈے تائیں

لگا کرن طمع دیاں باتاں رج دولت پاوی
سن کر باتاں ایہہ حضرت نے حضرت بلال بلایا
پھر اس اپنے بیٹے کارن کیتی عرض دوبارا
اس دا بھی کجھ حصہ بخشو کرو کرم فرمائی
اوہ بھی لے گئے صبر نہ آیا پھیر سوال سنایا
سرور عالم تسو اٹھ اسنوں ہور عطا فرمائے
چار ہزار تے اٹھ سو درماں چاندی ہو گئی ساری
ہو قربان ابوسفیان نے کہیا بول تمامیں
جنگاں وچہ بھی اساں تساں نوں بڑا کرم ازمایا
جویں کریم تساں نوں کیتا فضلوں خالق سائیں
چلا گیا سب چاندی لے کر نالے شتر قطاراں
ایویں ہور رئیس عرب دے جو سردار وڈیرے
سو سو شتر انہاں نوں تائیں بخش عطا فرمایا
نویں نویں جو داخل ہوئے وچہ اسلام تمامی
ایہہ نہیں وددھ انعام انہاں نوں بخشے نبی پیارے
کر دلداری دولت مالوں دینی شوق ودھایا
کفر زمانے نال نبی دے جتیاں جنہاں لڑائیاں
کہندے سن جو پاک نبی نوں بہتوں پئی کنگالی
وڈے وڈے سردارا کار صاحب شان امیراں
کہندے سن مسکین نبی نوں جو ٹولے زرداراں
کیتا غنی حبیب اپنے نوں خالق پاک بنایا
جدوں حنین لڑائی وچوں نبی فراغت پائی
جیہڑی کہلو نے اس گہائی وچہ مال مویشی سارے
پھر دا سی ہک شخص ساتھ رسول تعالے
کر دا ہا بندا اسی اوہ پہلوں سخت عداوت ری

سانوں بھی کجھ حصہ انہیں دے سرکار دلایا
چالی اوقیہ چاندی نالے ہک سو شتر دلایا
نام یزید جو بیٹا میرا عالم دے سردارا
اتنے شتر تے اتنی چاندی پھیر حضرت دلوائی
دوجے پت معاویہ کارن حصہ طلب کرایا
نالے اتنی چاندی بخشی تے حصے آئے
تن سو شتر قطاراں اسنوں بخشیاں نبی بخشایا
قسم خدا دی سخی تساں نوں پایا سدا امیر
صلح اندر بھی اوویں ڈٹھا سخی ہمیشہ پایا
تویں تساں نوں فضل کرم نہیں دیوے نیک جزا
عجب سخاوت عجب سخاوت ڈٹھی شاہ
جویں سہیل جو طلب حارث ایویں ہور بتیرے
حنین ایہہ نو مسلم سارے راوی ذکر
نہیں سی اجے انہاں دے اندر پورا شوق
تا جو وچہ اسلام زیادہ پختے ہوون سارے
مؤلفۃ القلوب اسے تہیں نام انہاں دا
اوہ خلقاں سرور عالم دولت نال رجایا
اوہو اج نبی دے اگے دس کیہے سوال
کرن سوال کہلو نے آکر دیتے ونگ فقیر
اوہ آکر لے جاون سو سو شتر قطار
دوست دشمن جو کوئی آیا خالی نہ پرتایا
اجڑ مالوں سرور عالم گہائی ہک بھر
کہیا وکھاون پاک نبی نوں یار اصحاب
نام اس دا صفوان تباون حیرت آ
کفر زمانے نال نبی دے لڑیا کتنی واری

جنگ حنین تے طائف وچہ بھی کیتیاں اس لڑائیاں
اُس دن حضرت ویکھن لگے صبر اوہ نال پیارے
نال محبت چھپیا اس تھیں کل ہرت نے سائیں
کہن لگا جو ہاں یا حضرت ہنجے لگی مینوں ،
جتنے مال مویشی اس وچہ آہے چرنے والے
ابن شہاب کہے اوہ ساری تن سو بکری آہے
لے کر مال ہویا قربانی کہندا بول زبانوں
دور ہوئے اج شک تمامی خوب تسلی ہوئی
ویر عداوت کفر رانا دل تھیں چھوڑ سدھانا
ویکھ سخاوت پاک نبی دی صفت کمال ثنائی
اُس محبوب جہاندے طرفے نظر کرم دی بھالی
ہور سخاوت پاک نبی دی سنتوں یار سیدا
پاک نبی بھی لشکر اندر آہے وچہ سواری
رستے وچہ سوار کسے دا شتر سواری والا
اُتنا نیڑے پہنچیا آکر وٹہ نہ رہ گئی کا ئی
ساق مبارک حضرت دی نوں جتی اوہ صدمہ آیا
بھی فرمایا دور ہٹاکے اُس شتر نوں بھائی
سُن فرمان شتابی اُس نے دروں شتر ہٹایا
جاں کوئی شخص بلاون آیا ڈریا دوں نمانا
رستے وچہ جو میرے کولوں گل بے ادبی ہوئی
آخر جد اوہ حاضر ہویا پیش جلیب الٰہی
لُطفاں نال محبت اُسنوں ایہ فرمان سنایا
لنگا سی کل ساڈے کولوں چابک تیرے تائیں
ایسی شفقت کیتی اُس پر عالی شفقت والے
لے جا ایہ بدلت تیری کرم کنوں فرمایا

طرح طرح پاک نبی نوں تکلیفاں پہنچایاں
اوہ بھی آوسے کھاتی طرفوں کھلا ٹکا نال اُٹھنے
ایہ صفوان ایہ جنگی بکری کھاتی تیرے تائیں
حضرت کہیا لے لے توہاں میں بخشی تینوں
سنے پہاڑ اوہ مال تمامی کیتا ترت حوالے
جواس روز عنایت اسنوں کیتی نبی الٰہی
بیشک سچ رسول محمد میاں اول بجاؤں
بنیاں ہٹیاں ہجوں اتنی دولت ہور نہ دیندا کوئی
تائب ہو کر خدمت اندر رہنا تے بچھانا
کلمہ پڑھکے مسلم ہویا عالی دولت پائی
ملکی دولت ترت اُنہاں توں عشاق جہاں والی
طائف تھیں جد فتح الیس ہویا لشکر پاک نبی دا
ہور ہزاراں فوج سواراں ساتھ رسول خدا دی
نیڑے ہو گیا پاک نبی دے سنو تمام حوالا
فعل سواروں پاک نبی نوں گھسک بتی آہی
اُس ویلے یک چابک اسنوں پیر لاں تے لگا ئیا
نیڑے نیڑے ہو کر ساڈی پلی تے مدہ دکھائی
دو چار روز ہویا تا اُس نوں حضرت سد بلایا
شاید بدلہ لینے کارن سدے نبی ربانا
اُس دی بابت سد کے مینوں حکم سناسن کوئی
اوہ گل حضرت یاد نہ کیتی جو اُس سوچی آہی
تینوں اج اساں اس خاطر اپنے پاس بلایا
اُس دا بدلہ دیاں تینوں بھی راضی ہو جائیں
اتنی بھیڈاں پے اُسدے کیتیاں بخش حوالے
نالے بہت پیار کمایا خلق کمال دکھایا

دیکھ انصاف ہویا قربانی صدقے صدقے جاوے
ہور اصحابؓ ہک پاک نبیؐ دا ذکر زبانوں کردا
منزل قرن اندر سن جاندے پاک حبیب غفاری
نال ہک پاسے اُسدے آہی دستاں وچ اُن مُسدے جاندے
نیک نصیب ہوندے تقدیروں چابک لگا مینوں
تاں میں اوہنوں خدمت اندر آکھی عرض سناندی
حد منزل صحرا دے اندر رہو پہنچے سرور عالی
نال محبت مینوں دین دُنی دے سائیں
اتنی برکت ہوئی میں اُنہاں بکریاں تاں وں
ایسا غنی حبیب اپنے نوں کیتا سر جنہاں دے
ایسی دولت پاک نبیؐ نوں بخشی پاک الٰہی
طرح طرح دے لاکھ کروڑاں مال غنیمت آون
وقت حنین جو مال تمامی پاک نبیؐ ورتایا

ذکر سخاوت پاک نبیؐ دا کون بیان سناوے
لگا سی ہک چابک مینوں پاک نبیؐ سرور دا
ڈاہڈی قصوہی ایہا آہی حضرت دی اسواری
مارن لگا ڈاہڈی تائیں چابک شاہ نبیاں دا
نال محبت کہیا حضرت چابک لگا تینوں
ہاں یا حضرت صدقے جاواں میں یہ دولت پائی
ونڈیا مال غنیمت سبھ کُل امت دے والی
بکھو ۱۲۰ یہ بکری اُس بدلے بخشی میرے تائیں
کیتا چا رب غنی تونگر بے حساب شمار دِل
ہو گئے غنی ہزاراں جس تھیں لوک غریب وچارے
دنیا دولت جسدے اگے خاک برابر آہی
حضرت کجھ پرواہ نہ رکھن سبھ بیشہ ورتاوِن۔
پنج لکھ درماں قیمت اسدی وچہ ہوا سبب لیایا

ذکر شیمہ رضی اللہ عنہا بنت حلیمہ ہمشیرہ رضاعی حضور صلی اللہ علیہ وآلہ واصحابہ وسلم

کرن روایت سرور عالم جدوں غنیمتاں پائیں
جس جس جگہ محمدی لشکر فتح غنیمت پائے
مرد زناں جو قابو آون کافر مشرک سارے
شیمہؓ نام حلیمہؓ بیٹی حارث دی جو جائی
آکھ رہی اوہ پکڑن ویلے پکڑ لیا تاں میں
میں ہاں بھین رضاعی اسدی جو سردار تساڈا
کر کر منتاں ترلے شیمہؓ ڈاڈھی عاجز ہوئی
شیمہؓ آکھیا جیکر ساتھے نہیں یقین تساں نوں
تاں پھر پاس نبیؐ دے اُنہاں کر اسوار لیاندی
سُن وے ویرا بدر منیرا عالمؐ دے سردارا

بہت زناں لوٹیاں اندر قیدی ہو کر آیاں
وچہ غنیمت پکڑ لیاون اہل عیال انہاندے
دین اسلام سکھاون کارن پیش کرن سرکارے
بھین رضاعی پاک نبیؐ دی اوہ بھی پکڑی آہی
ترس کرو مسکیناں اُتے مینوں پکڑو ناہیں
تھوڑا آہیا حضرت اُتے ہے کجھ حق اساڈا
بول جواب دِتا ون اگوں سانوں خبر نہ کوئی
لے چلو سردار اپنے دل لوے پچھان اساں نوں
آ خدمت وچہ حاضر ہوئی کر فریاد سناندی
میں ہاں تیری بھین رضاعی توں ہیں ویر پیارا

نام حلیمہؓ مائی میری تینوں شیر پلایا
جس نے گود کھڈایا تینوں پالیا بن کے دائی
جس ویلے تدھ گھر ساڈے وچہ قدم مبارک پایا
لے کے نام تیرا ایہہ اک صفتاں تیریاں گاواں
چھوٹی عمر دیاں جد باتاں شیمہؓ یاد کرایاں
لئی پچھان حبیب خدا دے اپنی بھین پیاری
اٹھ کر جلدی چادر اپنی نال پیار وچھائی
پچھیا اس نے ماں پیو والا حال حبیب ربانے
سن کر حضرت سرور عالم بہت افسوس کمایا
جے توں اِتھے رہنا چاہیں ساڈے کول اِمی
جے کر چاہیں واپس جانا واپس بھیجاں تینوں
تاں پھر حضرت کہیا اسنوں جیویں مرضی تیری
مال مویشی دنبے بکرے اجر نال رلائے
کتنے قیدی ہور بہتی نے چھوڑے اسدی یار و
نام بجاد آہا اک خونی لائق قتل سزائیں
اوہنویں مالک عوف دا بیٹا بڑا شریر پورانا
مال اسباب تمامی اسدا قبضے وچ آیا
تاں حکم نبی سرور نے جے اوہ حاضر آوے
آخر جد اوہ ہوگیا حاضر پیش حضور گرامی
بھی تنوں ستر زیادہ اسنوں بخشیا اپنے ماؤں
ایسا راضی کر کے حضرت ٹوریا اسدی تائیں

نال محبت گھر اپنے وچہ کتنے سال رکھایا
دس دی بیٹی قیدن ہو کے کول تیرے اج آئی
برکت تیری ربا سانوں دولت نال رجایا
کریں مروت وانگ بھراواں میں تقربانی جاواں
نال محبت پاک نبی نوں چھم چھم ہنجوں آیاں
آگئی یاد حلیمہؓ والی الفت تے دلداری
اسدے اپر بٹھایا اسنوں شفقت بہت کمائی
شیمہؓ کہیا مدت ہوئے دنیا چھوڑ سدھانے
اسٹھیں تے پچھے شیمہؓ تائیں ایہہ فرمان سنایا
عزت نال رکھیساں تینوں خاطر کراں تمامی
شیمہؓ کہیا حُبّ وطن دی واپس گھر بھیجو مینوں
نال محبت رخصت کیتی دولت بخش بہتیری
بھی اک بردی تے تن بردے بخش عطا فرمائے
رڑے بڑے جو مجرم سارے آہے قوم کفاروں
شیمہؓ جدوں سفارش کیتی چھوڑ دتا اس تائیں
باغی ہو کر پاک نبی تھیں نٹھا پھرے نمانا
شیمہؓ اس دی بخشش کارن عرض سوال سنایا
بخشاں اسیں معافی اسنوں قتل نہ کیتا جاوے
واپس دتا حضرت اسنوں مال اسباب تمامی
ایڈ کریمی شیمہؓ خاطر کیتی کرم کمالوں
مومن ہو کر دلوں بجا نوں نیدی کیتی دعائیں

ذکر دختر حاتم طائی

اسے طور اک ہور روایت نظر پئی گلزاروں
مرد زناں جمع اس جاگہ دے کر کے قید لیاندے

فتح ہویا جد طے قبیلہ رحمت فضل غفاروں
حاتم طائی دی اک بیٹی آہی وچہ انہاندے

نس گیا سی بھائی اُس دا شام ولایت ڈردا
جدوں مدینے داخل ہوئی آکر بند یگانے
رو کر جلدی حاضر ہوئی خدمت وچ نمانی
یا نبی اللہ بابل میرا ہو گیا فوت وچارا
کر احسان رہائی بخشو میں درماندی تائیں
سرور عالم پچھیا اس تھیں کون بھرا ہے تیرا
ایہ گل سن کر اس نوں پاک حبیب خدا کی
اتنا سخن سنا کر اوتھوں حضرت لنگھ سدھائے
کر فریاد سنائی اونویں پھر حاتم دی جائی
تیجے روز جدوں پھر حضرت آ لنگھے اٹھ بول
دتا حکم سپاہیاں تائیں شرم کرم دے سائیں
آپ سخی سردار دو عالم سخیاں قدر پچھانے
جانن قدر سخاوت والا آپ جو عمل کماون
چھوڑ دتی پھر دھی حاتم دی باپ سخی دے پاروں
کرن روایت حضرت اُس پر ایسا کرم کمایا
دے کر مہر انعام تمیرے نال رخصت فرمائی
جا ملی پھر شام ولایت بھائی اپنے تائیں
سن کر صفت نبی سرور دی آیا وچ مدینے
جد ازمایا خلق نبی دا ترت ایمان لیایا
ہو قربان عدی بن حاتم پکڑی تابعداری
جنہاں امیراں اس دروازے آ کر چھاتی پائی
پی کر پیالے وحدت والے جد ہوئے متوالے
وچ غلامی پاک نبی دی جاتی سبھ امیری
وچ فقیری سرور عالم شان امیری پایا
لکھاں مفلس غنی بنائے اوس امیر پیارے

پکڑی گئی اکیلی مگروں ذکر مؤرخ کردا
پایا قدم مبارک اُتول ہک دن نبی یگانے
کر فریاد سنائی اوہوں اپنی درد کہانی
چھوڑ گیا وچ قیداں مینوں میرا وڈا پیارا
کر سی رب احسان تساں پر جو فضلاں دا سائیں
کیتی عرض عدی بن حاتم ویر پیارا میرا
رب نبی تھیں نٹھا ہویا ہے اوہ تیرا بھائی
دو چار روز ہویا تاخیر میں پھر تشریف لیائے
ایسے پھر بھی سرور عالم بات اوہا فرمائی
عرض قبول ہوئی چھڑا اسدی رحمت فضل الٰہوں
باپ اس دا سی سخی بہادر چھوڑ دیہو شتابی ہیں
درجہ شان سخاوت والا شوم بخیل نہ جانے
دوہیں جہانیں رب نبی نوں سخی زیادہ بھاون
سو من سخی چھڑا دے نا ہیں کویں جہنم نار دوں
بخش رہائی اپنے کولوں نواں لباس پہنایا
کتنے بندے نال رلا کے تورڑ وطن پہنچائی
کر تعریف سنایاں اسنوں حضرت دیاں عطائیں
بہت احسان مروت اُس پر کیتا پاک نبی نے
جیونکر اس دا ذکر تمامی پچھے آکھ سنایا
صدقے کیتی حضرت اتوں سٹے والی سرداری
شوخی شیخی شان امیری یاد نہ رہ گئی کائی
لگ گئے قدماں ہیٹھ تمامی شان امیراں والے
لکھ امیری نالوں چنگی جس دربار فقیری
شان امیراں طور فقیراں آخر تیک نبھایا
پارس نال لگے جو آکر سونا ہو گئے سارے

ظاہر باطن اُتے جیہاں دے نظر کرم دی پائی
دین دُنی وچ مُول اُنہاں نوں کمی نہ رہ گئی کائی

رحمت عالم کل عالم دل رحمت ہو کے آیا
وچ امیراں وچ فقیراں رب سردار بنایا

سب صفتاں وچ کامل اکمل اوہ محبوب تُہاڈا
ہو قربان سُناوے نعتاں جیئوں منظور پیارا

نعت

ہمارا احمدؐ ہمارا ہادی نذیر بھی ہے بشیر بھی ہے
وہ کُلی والا شہِ دو عالم امیر بھی ہے فقیر بھی ہے

کہیگا وصف ہی کوئی کیا کہ جب خدا نے ہی کہہ دیا
رؤف بھی ہے رحیم بھی ہے سراج بھی ہے منیر بھی ہے

شفیع محشر قسیم کوثر یہ فخر اس کو خدا نے بخشا
وہ اپنی اُمت کا دو جہاں میں نصیر بھی ہے ظہیر بھی ہے

اُسی کی اُمت ہے خیر اُمت کہ جس نے مانا دل و زبان سے
خدا ہے واحد محمدؐ اک اُس کا بندہ بھی ہے سفیر بھی ہے

تمام دُنیا کو راہ جنت دکھانے آیا بتانے آیا
تھا طالب اُس کی صدا کا ہر اک صغیر بھی ہے کبیر بھی ہے

اُسی کی برکت سے اُسی کی خوشبو سے باغ عالم مہک رہا ہے
اُسی کی نکہت ہر ایک گل میں علیل بھی ہے عبیر بھی ہے

الٰہی بہرِ طفیل احمدؐ غریب منظور کی مرادیں
تو جانتا ہے دلوں کے مطلب علیم بھی ہے خبیر بھی ہے

ایسا سخی خدا دے فضلوں پاک حبیبؐ تعالیٰ
کدی پیار نہ آیا دل وچ دولت دنیا والا

جتنی دولت مال تمامی خدمت اندر آون
گھر اپنے اک درم نہ رکھن سب حضرت ورتاون

بیبے لوک محبت کر کے تحفے نذر ٹکاندے
دونی بخشش عوض اُنہاں دے پاک نبی فرماندے

ترمذی وچ کتاب شمائل کرے بیان حوالا
اک دن کسے لیاندا بھر کے تھال چھوہاریاں والا

نالے عجب چھوہارے آہے رتّے لال پیارے
بھی کجھ نرم عجب خوشبو دے خاطر نبیؐ سوہلے

بہت پسند کرن خوشبو دے پاک حبیب الٰہی
اُس دے قدریوں نال اُنہاں دے بہت محبت آہی

جد اُس حاضر ہو کر اوہناں تحفہ پیش ٹکایا
کر منظور حبیب خدا دے نال پیار رکھایا

سی موجود اوہدوں کجھ زیور حضرت پاس اتھائیں
جو بحرین وچوں سی آیا دے دتا اُس تائیں

کجھ پرواہ نہ پاک نبی نوں زیور دولت والی
رکھن نہ احسان کسے دا ایسی شفقت عالی

مسلم اتے بخاری اندر ہور روایت آئی
حضرت جابرؓ یار نبیؐ دے جیونکر عزت پائی

لے گیا اک دن ہدیہ کر کے شتر سواری والا
تا جو اُس پر کرن سواری پاک حبیب تعالیٰ

ویکھ شتر نوں سرور عالم کیہا خلق پیار دوں
لے جابرؓ ایہہ شتر اساں نوں دیدے قیمت پار دوں

جائز عرض کیتی میں صدقے یا محبوب گرامی
حضرت کہیا پھر بھی توں ایہ دیوے قیمت اسانوں
تاں پھر جابرؓ حکم مطابق قیمت بول سنائی
دے دتی سرکار اسنوں جد دیں بلال پیارے
دیہہ ایہو شتر بھی واپس اسنوں قیمت بھی لیجاوے
رحمتؐ خیر ال سردار دو عالم بخشیاں جابرؓ تائیں
ایہ سب اُس دے آکھن بدلے حضرت کرم کمایا
ہتھوں شتر خریدیا اُس تھیں اپنا مال دیوایا
تے پھیر دعا برکت دی حق اُس دے فرمائی
جس نوں آپ کلام اپنی وچ غنی خدا فرماوے
دُنیا دین تمام خزانے سرورِ عالمؐ پائے
بخشی رب حبیب اپنے نوں ایسی دولت عالی
ایسا غنی رسول اپنے نوں کیتا پاک خدا نے
عام خزانہ حضرت والا ہمہ ملکین ہر جائیں
ایسی دولت دین اپنے دی پاک نبیؐ ورتائی
اس دولت دی خدمت اندر جو ہوئے قربانی
ایہ اوہ دولت جس دے پچھے چھوڑ وطن گھر بار
ایہ اوہ دولت ایہ اوہ نعمت جس دی خلد یا قیمت دل
ایہ اوہ دولت جس دی برکت مال غنیمت پائے
ایہ اوہ دولت جس دی برکت فارس روم نشاں مال
ایہ اوہ دولت جس دی برکت اے احسان کمایا
اس دولت دی خدمت اندر جنہاں قبضے جلے
ایہو دولت جس دے لگے دنیا کل سلامی
ایسی دولت ایہ حضرت نوں بخشی پاک الٰہی
کرن روایت سب حضرت نوں ایسا غنی بنایا

سب ایہ عشر تساڈا اپنا دولت مال تمامی
بول شتابی قیمت اس دی جابر اسیں تسانوں
سید بلالؓ اوہ قیمت ساری حضرت نے دیوائی
دتا حکم غلام اپنے نوں پاک رسول ہمارے
نالے دیہو دعا اساڈی مولا برکت پاوے
قیمت بخشی شتر دیوایا دتیاں نیک دعائیں
سب ایہ عشر تساڈا اپنا جو اس عرض سنایا
پھر اوہ واپس بخشیا اسنوں دوہرا کرم کمایا
کرے بیان احسان نبیؐ دے کسنوں طاقت آہی
دولت بخشش اس دی والا کون بیان سناوے
کہن مفسر وچ فاغنیٰ کل اشارے آئے
کئی ہزاراں غنی تونگر در پر رہن سوالی"
جاری رہن قیامت توڑی جس دے لنگر خانے
روشن کیتا نام خدا دے شرق مغرب تائیں
ہو گئے غنی ہمیشہ کارن ہتھ جنہاں دے آئی
قسم خدا دی وانگ صحاباںؓ تر گئے دو ہیں جہانی
جانا مال لٹائے اپنے پاک نبیؐ دیاں یاراں
رضی اللہ تعالیٰ عنہم سند ملی سرکاروں
ہر میدانوں یار نبیؐ دے کامل فتح لیائے
ہر ملکاں تے قبضہ کیتا حضرت دیاں غلاماں
مسکیناں درویشاں تائیں صاحب تخت بنایا
رل گئے اوسے جگہ اوہناں نوں لقب امیراں والے
کل خزانے ظاہر باطن دعوے کرن غلامی،
دنیا دیاں خزانیاں طرفوں ہو گئی بے پرواہی
اک دن جبرائیل فرشتہ خدمت اندر آیا

بعد سلام خدا دی طرفوں کہندا حضرت تائیں
جے کر کہو پہاڑ بگّے دے یا محبوب پیارے
حضرت کہیا کجھ نہیں حاجت دنیا کارن بھائی
مال اُس دا ایہ جس دے پلّے دوجا مال نہ کوئی
سن کر جبرائیل پیارے کہیا بول تداہیں
دینی دولت نال نبی نوں ایسا رب رجایا
حکم کرے محبوب اپنے نوں پاک خداوند سائیں
دولت دنیا نظر تیری وچ کرنا چیز وکہائی
ڈٹھی جد سلیمان نبیؑ نے دولت دنیا والی
کرپ ہتھ لی منگّا یا رب دیہیوں توں شاہی
پر اساں تساڈے تائیں ایسا غنی بنایا
آپے اساں تسانوں بخشی عالم دی سرداری
ایسا حکم چلایا تیرا یا محبوب تعالے
بن منگے میں بخشی تینوں ہر اک چیز پیاری
دوہیں جہانی شاہی درجہ بخشیا اساں تسانوں
ظاہر باطن اساں تسانوں جیوکر غنی بنایا
بس ایہ آیت رب دے فضلوں ختم ہوئی اس جائی
ہک دوجی بھیں پچھے ایہ جو تنے آیتاں آیاں
تنے آیتاں اس سورت وچ باقی اگوں آون
پہلی نعمت وچ یتیمی جو بخشی رب باری

یا نبی اللہ حکم تسانوں کرے خداوند سائیں
کر دیواں میں تیری خاطر سونا چاندی سارے
دنیا جاگہ اس دی جس دی جاگہ ہور نہ کائی
جمع کرے ایہ دولت جس دی عقل آوارہ ہوئی
ثبتک اللہ ثابت رکھے رب تساڈے تائیں
دنیا نوں کوئی چیز نہ جانن وچ مصالح لیایا
ایسا دل دا غنی بنایا اساں تساڈے تائیں
ایسی دولت ہور کسے نوں نہیں عطا فرمائی
نال محبت ساڈے اگے ہویا آپ سوالی
ایویں حضرت مہتر یوسفؑ شاہی منجی آہی
دولت دنیا طرف تسانوں کدی خیال نہ آیا
کردا کل دنیا اندر حکم تساڈا جاری
کوئی نہ ہوگ تساں تھیں پچھے حکم چلاون والا
ہر دولت تھیں عالی دولت جنت دی سرداری
یا محبوب تساڈے ناتوں کون پیارا سانوں
ایسا درجہ باہجھ تساڈے ہور کسے نہ پایا
دولت بے پرواہی والی جس وچ نعمت آئی
تنے نعمتاں وچ انہاں دے خالق یاد کرایا
شکر گذاری ہر نعمت دی اگلا آپ بتاون
اس آیت وچ دسی رب نے اس دی شکر گذاری

فَاَمَّا الْیَتِیْمَ فَلَا تَقْہَرْ

پس جو یتیم ہو اس کو نہ دبا

پس جو ماں پیو موہا ہووے کوئی یتیم نمانا
کرناں ترس یتیماں اُپر یا محبوب الٰہی

یا نبی اللہ اس دے اُپر غلبہ زور نہ پانا
اول ایہو یتیمی حالت اُپر تساڈے آہی

جس نے گھر زمایا ہووے آپ یتیمی حالا
ہو حیران یتیم نمانا جد کوئی آن کھلووے
ہیں توں کریں پیار یتیماں اے سید سردارا
ہوویں تسانوں اس منزل وچہ کجھ تکلیف نہ آئی
نرم کلاموں رخصت کرنا نرمی نال بولانا
جس گلوں آزردہ خاطر ہون یتیم نمانے
تیز نگاہوں طرف یتیماں کرنا نہیں نظارا
اگے اڑے جڑے کجھ ہوون ال بندوق تہاندے
ماہویاں نوں جلے کوئی تیزی ذرہ وکھاوے
لاتقہر فرمان سنایا تاہیں خالق سائیں
تھوڑا بہت یتیم کسے نوں جو کوئی شخص رنجانے
قہر دا معنے غلبہ زورا بھی سختی فرماون
کہن مفسر لاتقہر وچہ ایہ مطلب سبہ آئے
خاص یتیماں دے حق ہویا ایہ فرمان ربانا
پاک خدا ایہ امر سنایا نبی پیارے تائیں
کجھ نقصان یتیم نہ پاون نا بدنی نہ مالی
جو کوئی چیز انہاندی ہووے نال حفاظت بھرنی
عرب اندر ایہ عادت آہی راوی خبر سناون
بھاویں ہوون خویش پیارے تا بھی نا شرماندے
لاتقہر سردار نبی نوں ہویا حکم ربانا
بھی سبہ اپنی امت تائیں حکم ایہو فرمانا
وچہ قرآن یتیماں دے حق کتنیاں آیتاں آیاں
پڑھ کے حق یتیماں والے چوتھا ویکھ سیپارہ
واپس دیہو یتیماں تائیں جو کجھ مال انہاندا
اپنیاں لال نال انہاندے مال نہ مول رلاؤ

معلم ہووے اسنوں سارا حال یتیماں والا
جانے اوہ سبہ حالت اسدی جیں سر وربتی ہووے
وچہ یتیمی جیو تجربہ نبوں رکھیا اساں پیارا
دیویں تساں سختی کرنی اُپر کیدی کائی
ہر کم اندر نرمی شفقت خلق پیار کمانا
اوہ گل کرنی نہیں اساں پر یا محبوب ربانے
کھاوے متاں شکست انہاندا دل مسکین وچارا
کجہ نہیں ٹھوکر سہنے جوگے نازک قلب انہاندے
تھوڑی گلوں اُپر انہاندے بہار زیادہ آوے
یا محبوب یتیم کسے پر قہر نہ مول کمائیں
اوہ ہووے قہر تمامی اُس عاجز دے بھانے
بھی بیرحمی تے بے ترسی زور آوری تیاون
قولی فعلی ہر سختی تھیں منع خدا فرمائے
کسے طرح بھی مول انہانوں ناہیں کدی ستانا
کیتا حکم وصیت ایہو امت نوں سمجھائیں
رکھیں سدا نمانیاں اُتے نظر محبت والی
کدی انہاندیاں مالاں اندر ناحق تلفی کرنی
کھا جاون سبہ مال یتیماں تھہ جنہانوں آون
نال یتیماں ملے ہویاں ایسا قہر کماندے
ایسا قہر نہ تساں کمانا حق انصاف کمانا
مال مان یتیم کسے دا ہرگز نہیں وبانا
مرشد رب نمانیاں کارن تاکیداں فرمایاں
بھیجیا وچہ نسا سورت دے دب رکوع سارا
چنگے نال نہ مندا بدلہ منع خدا فرمایا
کر بدنیتی مال انہاندے نادر تونا کھاؤ

جیکر ایسا عمل کریسو آکھے سرجن ہارا
مرجاون ماں باپ جنہاندے رہن یتیم وچارے
وچہ سپارے اٹھویں آیا ایہ بھی حکم ربانا
نگراں جیونکر نیک طریقہ اوہ دستور رکھیوے
جیونکر کرے تجارت کوئی مال یتیم لگاوے
جاں پھر بالغ ہووے لڑکا ہوش حواس سنبھالے
جتنی محنت کوشش کرکے فائدہ اس پہنچایا
جیکر غنی ہووے تاں اپنی محنت لیوے نہ کوئی
مال یتیم امانت کرکے جس نوں سونپیا جاوے
جدتک طفل جوان نہ ہووے ہوش سنبھالی ناہیں
جتنا قدر مزدوری ہووے اتنا دیندا جاوے
جدوں جوان ہووے اوہ لڑکا ہوش سنبھال سنبھالے
وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ سب سچا فرماوے
چنگے نال ڈہاوں مندا مول ناجائز آیا
ظلم کھوں جو مال یتیماں کھاون قہر کماون
کھاون آتش دوزخ والی نال عذاب ہزاراں
کرن روایت سرور عالم جد معراج سدھائے
پتھر دے انگیار انہاں توں رب دے ملک کھلاون
جبرائیل کہیا یا حضرت ایہ اوہ لوک مو کالے
رب پنلہ دیوے اس ماروں جو دوزخ لے جاندا
جھڑکو نہیں یتیماں تائیں کہے جناب خدائی
دُعُوا الْكُمْ تَوَلَّدَ مَعْهُودًا کہیا سرجنہاں دے
جو جو بابا ناں نال یتیماں کرنیاں روا نہ آیاں
اتنا قدر یتیماں کارن رب پیار کماوے
بیٹھے سن اصحاباں اندر اک دن شاہ ابرارا

رہسی سراں تساڈیاں اُتے بڑا گناہ ایہ بھارا
ضائع کردیں مال انہاندے نہ لاؤ درکارے
مال یتیم گواون کارن نیڑے مول نہ جانا
جس دے وچہ گناہ نہ ہووے بھی نقصان نہ ہووے
پیدا کرے منافع اس دا اسدے نال رلاوے
رکھن کے مال تمامی اس دا اسدے کرے حوالے
حق محنت دا وچہ شریعت لینا جائز آیا
مفلس تائیں لینی جائز خبر فرانوں ہوئی
کرے نہ مول خیانت اُسدی نہ نقصان پہنچاوے
جدتک خرچ شریعت موجب دیوے اسد تیائیں
کرے بدنیتی جلدی جلدی نا اسراف کماوے
مال گواہاں دے لوے اسنوں جو کجھ باقی ہووے
جیسا مال انہاندا ہووے ایسا دینا جاوے
قہر نہ کردے یتیماں اُتے حکم خدا فرمایا
رب فرماوے ایسے ظالم سب دوزخ وچہ جاون
مال یتیماں کھاون ایسے پیٹ بھرن انگیاراں
دوزخ وچہ کجھ لوک تمانے سڑدے نظری آئے
حضرت پچھیا کون گناہیں ایڈ سزائیں پاون
دنیا وچہ جو مال یتیماں رہے کھاون والے
مال یتیماں کھاون جیہڑے ایسا حال تنہاندا
سخت کلام نہ نال انہاندے کرنی جائز آئی
جد بولو تاں نال انہاندے بولو بول پیارے
لا الٰہ وچہ پاک نبی نوں اوہ سبھے سمجھایا ل
جویں بھاڈ اللہ بن پیارا وچہ تفسیر لیاوے
جویں مجالس کردے آہے نال پیاریاں یاراں

گود مبارک حضرت دی وچ حسنؓ حسینؓ پیارے
کھیڈن بیٹھے لاڈ پیاروں دونویں ویر پیارے

آ گیا اوسے مجلس اندر یک یتیم نمانا
ست برساں دا لڑکا چھوٹا عاجز درد رنجانا

ادبوں پیش نبیؐ سر دردے ہویا آن سلامی
بیٹھ گیا پھر بعد سلاموں پیش حضور گرامیؐ

جس ویلے اس ڈٹھے دونویں حسنؓ حسینؓ پیارے
گود مبارک نانے دی وچ چمکن چند سہائے

کیتا اس وقت نمانے تائیں بات دلے وچ آئی
حاضر ہو گئی چھوڑ گیاں اجل فراق جدائی

کہندا ہائے افسوس اساڈی واہ دا قسمت ہوئی
نانا نانا باپ پیارا میرا رہیا نہ کوئی

جیکر میرا بھی کوئی ہوندا رحمت فضل غفاروں
میں بھی گود انہاں دی اندر بہندا لاڈ پیاروں

بیشک ماپیو والیاں تائیں جدوں یتیم تکیندے
آدن ایہو قیاس انہانوں بھرن اوساس بھریندے

ماپیاں دی وچ گودی کھیڈن پیارے ماپیو والے
کہن یتیم اساڈے تائیں کیہڑا گود بہالے

دیلے کرن محبت شفقت ماپیو والیاں تائیں
کون دلاسا کرے یتیماں باجھ خداوند سائیں

کرن روایت جد اوہ لڑکا حاضر سی اس جائی
آندیاں حضرت ابوبکرؓ نے چار کھجوراں بھائی

نال محبت حضرتؐ اگے آ کر جدوں ٹکایاں
سرور عالم ترن کھجوراں پکڑ اوتھوں ورتایاں

اک کھجور اس لڑکے تائیں بخشے نال پیاراں
اک اک حسنؓ حسینؓ ولی نوں دتی شاہ ابراراں

رہی کھجور تے پچھے اک باقی پاس حبیبؐ ربانے
چا لئی اوہ بھی حضرتؐ اگوں اوس یتیم نمانے

اک کھجور دتی سی اسنوں حضرتؐ آپ پیاروں
دوجی اوس اٹھائی آپے بے تہذیبی یاروں

اس گلوں کجھ حضرتؐ اس ول تیز نگاہ فرمائی
بھی فرمان سنایا اس نوں ادب سکھوے بھائی

اٹھ کے چلا گیا اوہ لڑکا جد اتنا فرمایا
اوسے ویلے وحی حضوروں ایہ فرمان لیایا

فَاَمَّا الْیَتِیْمَ فَلَا تَقْهَرْ فرمایا خالق سائیں
یا محبوب یتیماں اپر نا سختی فرمائیں

ہر حالت وچ نال نہانے کرنی سدا حلیمی
رحمت نظروں اساں تساں نوں پالیا وچ یتیمی

شان نزول اندر ایہ قصہ وچ مصابیح لیایا
بھی بحر المرجان وچ لے شیخ حمیدؒ سنایا

بعضے سند ضعیف بتاون رب نوں معلم حالا
ایہہ ثابت نص حدیثوں حق یتیماں والا

جس گھر اندر دکھ اٹھاوے کوئی یتیم نمانا
اس گھر اپر نازل ہووے قہر عذاب ربانا

سب گھراں تھیں بہتر اوہ گھر پاک نبیؐ فرماوے
جس گھر کوئی یتیم نمانا امن آسائش پاوے

بدتر تمام گھراں دے وچوں جانو اس دے تائیں
جس گھر ماپیو مویا کوئی پاوے دکھ ایذائیں

جو کوئی شخص یتیم کسے پر شفقت رحم کریندا
کھانا کپڑا دے کر اسنوں اپنے کول رکھیندا

وچ حدیثاں اُسدے کارن حکم نبی فرماوے
وچلی انگلی نال سبابے جیونکر رلی ہوئی
ماپیو موئے ننگے تائیں جیہڑا شخص رلیسی
نال پیار یتیم کسے نوں جو کوئی رج کھواوے
جو کوئی اُپر یتیماں کرسی نظر محبت والی
پھیرے ہتھ یتیم کسے نوں سر پر کوئی پیار و
جتنے وال نمامی اُسدے ہتھ ہیٹھاں آون
شخص کسے نے حضرت اگے ہکدن عرض گذاری
دسو کوئی علاج اجیہا سختی رب ونجاوے
دیکھیں جدوں یتیم کسے نوں پھیریں ہتھ پیاری
قدرت شفقت ماپیو مویاں بڑے ثواب دلاوے
وچ یتیماں فضل آکھوں حضرت نوں سرداری
اک دن کوئی یتیم نبی نوں روندا نظری آیا
لینے کس رُوایا عاجز ایہہ یتیم نمانا
بیکس بے دلدار وچارے ہوون ماپیو موئے
ماپیو والے ماپیو اگے جا فریادی ہوون
جد کوئی شخص یتیم کسے نوں ہو بیرحم رواندا
قدرت دے ہتھ آپ انہا نوں خالق آپ اٹھاوے
کوئی نہ ہووے مول جنہاندا ہنجوں پونجن والا
روندے ماپیو موئے تائیں جو کوئی چپ کراوے
قدر یتیماں درد یتیماں لکھے وچ نہ آوے
کُنْتُ فِی الصِّغَرِ یَتِیْمًا کہیا پاک حبیب خدائی
ناپیں نہاں تائیں رنج کوئی پہونچاوے
جوکن جدوں یتیم کسے پر دیکھیں درد حوالا
کرن محبت حضرت یاروں شفقت رحم کماون

روز قیامت نال اساڈے رل کے جنت جاوے
اینویں اُسدے ساڈے اندر وتھ نہ ہوسی کوئی
دوزخ طرفوں خالق اسنوں پردہ آپ کریسی
جنت نعمت دیکر اسنوں خالق پاک رجاوے
رحمت نظروں ویکھے اسنوں پاک خداوند عالی
سر ہر والوں نیکی اسنوں بخش ہووے سرکاروں
اتنیاں اُس دے دفتر اندر نیکیاں لکھیاں جاون
دل میرا ہے سخت زیادہ یا محبوب غفاری
شفقت کریں یتیماں اُپر پاک نبی فرماوے
دل تیرا رب نرم کریسی اسدی برکت یاروں
سر صدقہ سردار نبی دا شرم خدا فرماوے
آپ یتیم یتیماں کارن بہت کرن غمخواری
مَنْ اَبْکٰی هٰذَا الْیَتِیْمَ بول شتاب سنایا
روون جدوں یتیم نمانے کنبے عرش ربانا
اگے زخم انہاندے دل دے ہوون دکھے ہوئے
مولا باجھ یتیم نمانے کس اگے جا روون
جتنے انسو ڈگن اُسدے پاک نبی فرماندا
نال یتیماں ماپیو مویاں ایسا پیار کماوے
پہونچے آپ انہاندیاں ہنجوں فضلوں حق تعالیٰ
جیونکر جنت حاصل کیتا اتنا درجہ پاوے
حال یتیماں اوہ کوئی جانے جس دے نال وہاوے
چھوٹی عمر یتیمی ایہو آپ اساں ازمائی
رکھو بہت خیال انہاں دا پاک نبی فرماوے
یاد کرن سردار نبی دا وقت یتیمی حالا
کر دلداری طاقت ہو تب ہر درد ہنجاون

نال محبت آپ خداوند کرے لحاظ جنہاں دا
سرور عالم نوں بھی ایہو حکم خدا فرمایا
جویں تسانوں وچہ یتیمی کیتیاں اساں عطائیں
پہلی شکر گذاری ایہو حضرت نوں فرمائی
دوجی وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدٰى والا جو احسان ربانا

ہر مومن نوں واجب ہویا کرنا ادب تنہاں دا
نال یتیماں ماپیو مویاں رحم کمانا آیا
اس دے بدلے رحم کماؤ تسیں یتیماں تائیں
دوجی نعمت دی ہن اگوں شکر گذاری آئی
اس دے بدلے اس آیت وچہ دسیا شکر کمانا

وَاَمَّا السَّآئِلَ فَلَا تَنْهَرْ

اور سوالی کو نہ جھڑک

یا محبوب سوالی جو کوئی آن سوال الاوے
جس رستے دا اساں تسانوں طالب سائل پایا
اس نعمت دا شکر یہ لائق تیرے تائیں
جو کوئی طالب سائل ہو کر در تیرے پر آوے
نال یتیم خداوند عالم لَا تَقْهَرْ فرمایا
اس دی وجہ بناون عارف جو تحقیقاں والے
نال یتیم تعلق ہووے مدت بہتی ساری
اپنا مال سنبھالن جوگا جد تک آپ نہ تھیوے
تا پھر ہوری مر کسے وچہ اسنوں کدی ستانا
جد دوں جوان ہووے اوہ پورا ہوش حواس سنبھالے
نال یتیم ہمیشہ کارن لَا تَقْهَرْ فرمایا
سائل نال تعلق ہووے تھوڑی دیر پیارے
کرے سوال سوالی آکر تھوڑی دیر کھلووے
تاہیں لَا تَنْهَرْ اس جاگہ امر کیتا رب عالی
مطلب حاصل ہووے بھاویں نا ہووے اس تائیں
سائل کنوں مراد اس جاگہ عام سوالی آیا
مومن کافر چنگا مندا بھاویں ہووے کوئی

اس توں مول نہ جھڑکیں اسنوں حکم خدا فرماوے
ہرگز جھڑک دتی کوئی مطلب تے پہنچایا
توں بھی کسے سوالی تائیں جھڑک مول ہٹائیں
سخت جواب اسنوں نوں ہویں جدوں سوال سناوے
سائل کارن لَا تَنْهَرْ دا حکم حضور دا آیا
علم قرآن تو عرفانوں پیتے جنہاں پیالے
اس کارن لَا تَقْهَرْ کہیا حق اس دے رب باری
کدی نہ مال اس دے وچہ اسنوں کجھ مقدور تھیوے
ہر حالت وچہ اس دے اُپر دائم رحم کمانا
لین کے مال تمامی اس دا اس دے کرے حوالے
جتنا قدر یتیمی عرصہ رحم کمانا آیا
اس کارن لَا تَنْهَرْ کہیا خالق سرجنہارے
حاجت ملنے ملے وچارا فورا چلدا ہووے
چلدی صدا فقیراں والی جھڑکیں نہیں سوالی
دیکر جھڑک نہ تے تائیں نا شرمندہ پائیں
کر تفصیل خدا نے کوئی خاص نہیں فرمایا
دینی جھڑک سوالی تائیں مول نہ جائز ہوئی

دو قسماں سبہ ہوون سوالی کہن مفسر راوی — یک سوال کرے جو دینی نے دوجا دنیا دی
دینی اوہ جو پچھے آ کر رستہ حق ربانا — دین اسلام قبولن کارن کرے سوال نمانا
یا پھر علم شریعت مسئلہ پچھے کوئی — کرے سوال علم دا جنھوں شوق علم دی ہوئی
طالب علم پچھے کوئی مسئلہ فقہ حدیث قرآنوں — یا کوئی سائل سالک عارف کرے سوال عرفانوں
اینویں ہور جو اسے قسموں کرے سوال کوئی رلی — دینی سائل کہن انہانوں شان انہاندا عالی
بہت مراد اس آیت اندر یعنے ایہو تیاون — جھیڑے ایسے سائل ہوون مول نہ جھڑکے جاون
کیتا حکم حبیب اپنے نوں پاک خدا ذند سائیں — جد کوئی سائل حاضر ہووے جھڑک اسے نہ نائیں
یعنے جدوں ہدایت رستہ پچھن لوک تسانوں — نال محبت دسو حضرت جھڑکو نہیں تہانوں
خلق وکھاؤ رحم کماؤ دین اسلام سکھاؤ — ووجدک ضالا فہدیٰ دا شکر بجا لیاؤ
ابن کثیر ایہو شکریہ اس جاگہ فرمایا — نعمت فہدیٰ ہی ہے اللہ لا تنہر فرمایا
ایہہ وچ تفسیر عزیزی شاہ صاحب فرماوے — فہدیٰ دی دے شکرانے اندر اگلی آیت آوے
یعنے جیہڑی اگوں اوسی آیت جھڑک والی — وچ مقابلے فہدیٰ دے والے وہ بھیجی رب عالی
اس آیت وچ حکم سنایا نبی پیارے تائیں — علم ہدایت والے رستے لوکاں نوں سمجھائیں
ہو جو علم تسانوں بخشے باہر حد بیاناں — کرو بیان اوہ رب اپنے دی نعمت وچ جہاناں
پیرا ایہ جو سائل کارن لا تنہر فرمایا — نعمت خاص فاغنیٰ بدلے ایہ شکریہ آیا
نال یتیم برابر ہووے سائل در در رلانا — تا ہیں بعد یتیموں اس پر کیہا رحم کمانا
جد تک ناگذران اپنی دا فکر معاش مٹاون — کیونکر عمل عبادت کے دل نال تسلی آون
ٹکڑے کارن ہووے دل وچ جتنا فکر جہاتوں — کیونکر علم شریعت سکھنا آوے یاد تہانوں
اس کارن رب شفقت والا اول حکم سنایا — اس تہیں پچھے علم سکھانا حضرت نوں فرمایا
یا نبی اللہ حالت ہووے قابل رحم جنہاندی — نال محبت شفقت اول خدمت کرو تہاندی
اس طرفوں جلد ہوسی دل وچ خاطر جمع تہانوں — پھر احکام شریعت والے کرو بیان انہانوں
ایہ مضمون عزیزی اندر شاہ صاحب فرمایا — شکر احسان فاغنیٰ والا لا تنہر فرمایا
یا نبی اللہ حاضر ہووے جو مسکین سوالی — ہرگز جھڑک نہ دینی اسنوں امر کری رب عالی
ایہ مسکینی صبروں شکروں آپ تساں ازمائی — خبر تساں نوں مسکیناں دی جو کجھ حالت آئی
جس نے گھر ازمایا ہووے خود مسکینی حالا — جانے پورا قدر تمامی اوہ مسکیناں والا

جو مسکین سوالی کوئی پاس تساڈے آوے
یاد کریں احسان اساڈا امر خدا فرماوے

وچہ مسکینی اساں تسانوں بخشی دولت عالی
وس نعمت دا ایہ شکر پیہ جھڑکو نہیں سوالی

دینی یا دنیا دی سائل بھاویں ہووے کوئی
سخت کلامی نال کسیدے ہرگز نہ جائز ہوئی

دینی سائل دی ہیں تے پچھے کر تفصیل سنائی
ہن دنیا دی سائل تینوں آکھ سناواں کھلی

تعریف سائل

ہے دنیا دی سائل عاجز جو مسکین نمانا
نام خدا دے پیسہ ٹکڑا منگے آٹا دانہ

یا پھر جننی کپڑے کارن آن سوال سناوے
یا کوئی ایسی ہور نمانا حاجت منگن آوے

یا ناواقف راہوں بھلا رستے تے پچھے کوئی
یا کوئی مدد منگیں جس تھیں جسنوں طاقت ہوئی

جیوں کوئی بھار اٹھاون والا آکھے بھار چوائیں
یا کوئی بڈھڑا عاجز آکھے مینوں پکڑ اٹھائیں

طاقت والے نوں ناطاقت کم کوئی بتلاوے
اکھیاں والے نوں نابینا کرے سوال بلاوے

اینویں ہور بتیرے عاجز جو معذور وچارے
کرن سوال جدوں ایہ کوئی سائل سمجھو سارے

ہو سکے تاں ہر سائل دی حاجت کریئے پوری
نہیں تاں جھڑک نہ دتی جاوے ہے ایہ امر ضروری

سفر اندر کوئی غنی تونگر خرچوں تنگ ہو جاوے
ایسی حالت اندر اوہ بھی مفلس کہیا جاوے

جیکر اس حالت وچہ اوہ بھی کرے سوال نمانا
چنگے کپڑے تک کے اسنوں ناں شرمندہ پانا

ایسیاں لوکاں کارن اللہ خاص حکم فرماوے
سمجھو اوہ محتاج جہناں دا رستہ روکیا جاوے

یعنے اندر سفر جہناں نوں بن جاوے لاچاری
پلے خرچ کرایہ ناہیں جے اوہ کرن سواری

چلن کولوں عاجز ہوون سفر دوراڈے جانا
یا جیہہ سواری ہوون مشکل ایسا حال وہانا

یا موجود سواری ہووے خرچ نہ رہیا کوئی
یا کوئی ہور ضرورت ایسی آکر حاضر ہوئی

مولا یا جیہہ نہ واقف کوئی ہور انہاں دے حالوں
تنگ نہ ڈٹھا کدی کسے نہیں کردے شرم سوالوں

رب فرماوے حال انہاں دا معلم نہیں جہناں نوں
ابل سوال نہ کرنے پاروں جانن غنی تنہاں نوں

بیٹھے لوک گھراں وچہ ایسے ہون غریب وچارے
دیکھن وچہ آسودہ جاپن جیویں تونگر بھارے

کتنے کتنے ڈھنگ انہاں نوں ناقیاں وچہ دیہاڑن
ایپر باہر سوال کسینوں نا احوال جتاون

کرن گذارہ صبر دے شکر دے گھر دے وچہ نمانے
کدی نہ کہیا مول کسینوں دیہہ کجھ نام ربانے

جے ناچار کسینوں اپنی حاجت کجھ سناون
رکھن وچہ گنجایش کوئی تاں جیں تھیں شرماون

سائل ہوون تاں بھی اپنا بھرم نہ مول گواندے ڈنڈا لے کے جنے کھنے دے مگر نہیں لگی ندے
گلی گلی بے صبراں وانگوں ہو کے پھرن نہ دیندے چمبڑ چمبڑ لوکاں تائیں نہیں سوال کریندے

وَلَا يَسْـَٔلُوْنَ النَّاسَ اِلْحَافًا

اور نہیں مانگتے لوگوں سے لپٹ کر

ہوویں دینی عالم جہاں کسب نہ سکھیا کوئی علم شریعت پڑھنے اندر خرچ جوانی ہوئی
کوئی شغل معاش نہ کوئی جس پر کرن گذارہ منگ نہ سکن مول کسے تھیں تنگ ہو گیا بھارا
منگن پین زیب دیوے دینی عالم تائیں جیکر کرن سوال کسینوں عزت رہندی ناہیں
یا پھر طالب علم مسافر جو در دیس وچارے آون چھوڑ علم دی خاطر جو گھر بار وچارے
ہوویں ابن سبیل مسافر جو محتاج دسیون یا مقروض ہوون جو حاجت قرضوں ماڑے تھیون
ایسے طور جو خویش قریبی یا ہووے ہمسایہ جیکر ہوون غریب اُنہاں دا حق زیادہ آئیا
سائل تھیں بھی ودھ کے ہوون ایہہ حقدار تمامی کر ضرور اُنہاں دی خدمت آکھے رب گرامی
ہر دم بہت تاکید اُنہاں دی رب صاحب فرمائی بھاویں کرن سوال نہ تاں بھی خدمت کرنی آئی
جیکر کرن سوال تاں ہو گیا دوہرا حق اُنہاں دا بچ نہ کرو سوالی تائیں حکم خدا فرماندا
جو کوئی حاجتمند بنانا آن سوال سناوے جیکر پاس ہووے کجھ حاضر اسنوں دِتا جاوے
ہوونسے چاہے سائل طرفوں کنڈ نہ کرے کداہیں بہت نہ دیوے تھوڑا دیوے خالی موڑے ناہیں
جو کجھ دیوے راضی ہو کر نال پیار پھڑاوے دیون لگا جھڑک نہ دیوے متھے وٹ نہ پاوے
جیکر جھڑک سنا کر کوئی چیز کسے نوں دیندا بھاویں جتنا دیوے اسنوں سب برباد کریندا
دنیا سی جو راضی ہووے پاک خداوند سائیں النار بج خدا نوں کیتا جھڑک سوالی تائیں
اس دیون دا اجر نہ کوئی ملے جناب الٰہوں النا جھڑکاں لائق ہویا خالق دی درگاہوں
وقت سوالی سوالی تائیں جو کوئی جھڑک سناسی روز قیامت بخشش کولوں اوہ ویں جھڑکیا جاسی
ہوجاؤ دور اساڈے در تھیں ہوسی حکم رہانا دنیا اندر جھڑک ہٹایا جیہوں مسکین بنانا
نام اساڈا لے کر عاجز کول تیرے جد آیا بیلیے جتنا بھی تدھ اوتھے قدر نہ ساڈا پایا
شرم نہ کیتا نام میرے دا جھڑکیا کبر غروروں جا بے شرماں بھوگ سزائیں ہو جا دور حضوروں
رتی جیزاں غنیں ہر صدقے دا دور ثواب ہو جاوے اول جو کوئی صدقہ دے کے پھر احسان جتاوے
دوجا جو کوئی کرے سخاوت اس نیت دے یاروں تا جو سخی بہادر مینوں آکھن لوک پیاروں

ترجمہ: جو کوئی صدقہ دیکے دکھ ایذا پہونچاوے
ایسا صدقہ اجروں خالی جاوے سبہ ایذا ئیں
لائق ہے جد مومن کوئی صدقہ خیر کماوے
خالص نیت راہ مولا دے دیوے نام ربانے
تا پھر نال دکھاوے اپنا کرے ثواب ازائیں
جیکر کدی دکھاون اندر ایسی نیت ہوئی
اس نیت دکھلا کے دنیا عیب نہ کوئی آیا
بھی فرمایا جیکر چھپ کے دیہو فقیراں تائیں
دیکھن والے نوں سبہ معلم جو کجھ تسیں کماؤ
جو کوئی خالص نیت پاروں صدقہ خیر کماوے
جس نوں چاہے ست سونالوں دونا ہور دیاوے
جتنا بہت پیاروں کوئی دیوے چیز پیاری
ناقص چیز نکمی جو کوئی نام خدا دے دیندا
کھوٹا پیسہ ماڑا کپڑا روٹی لوٹھی ہوئی
"صد افسوس جو مسلمانی دا دعوی کرن زبانوں
جس نے اتنی دولت دیکے شاہو کار بنایا
بے دیون تا اوہ شے دیون جو ناقابل ہوئی
جس دے فضل خزانے وچوں وسیہ مینہ کرم دا
سیسری نے حد کر کر موجاں کیتا ڈھیر ازائیں
ایسے طور تمامی چیزاں جو بیکار ہو جاون
وچہ تند وردگی جوردتی سڑکے ہو گئی کولے
دودھ خراب کیسدا ہو یا یا بلی منہ پایا
جان پچھان جو ایسیاں چیزاں دیوے پیدا پاروں
جیکر اپنی نیت اندر فرق نہ رکھے کوئی
بیشک اپنی طاقت معجب جو خیرات کردا

دیون لگا جھڑک سناوے یا کوئی کم کراوے
کجھ ثواب نہ حاصل ہووے دیون والے تائیں
ہر نقصانوں عیب یانوں اسنوں پاک بناوے
دل وچہ فخر تکبر والا کوئی خیال نہ آوے
کجھ احسان نہ رکھے اس تے دیوے جیلے تائیں
تا جو تنگ کسے دے دلوں ہور بھی دیوے کوئی
لن تنعمل ہی جنگی گل ایہ جائز رب فرمایا
پس اوہ بہتر حق تسلڈے ہوون دور خطائیں
جیہے کرو سخاوت بھاویں لوکانوں دکھلاؤ
بک وائے دا ست سو دانہ رب عطا فرماوے
ہر عنایت اسدی لا انت حساب نہ آوے
اتنے بہت مراتب اسنوں بخشن کرے رب باری
ایسی چیزاں ہوندی اللہ نہیں قبول کریندا
ایسیاں چیزاں دا درگاہوں ملے ثواب کوئی
رب دے نام دیون اوہ چیزاں چھڈ ریاں جہانوں
جد اس دا کوئی قاصد آیا خالی موڑ دکایا
دو ہاں جہاناں) اندر جینوں کرے پسند نہ کوئی
اسلے نام دیون اوہ پیسہ چیڑا کسے کم دا
کرن سخاوت راہ مولا دے دیہو فقیراں تائیں
لگدے دین سوالیاں تائیں پھر احسان جتاون
کر دیوین سوالیاں تائیں سخی بہادر بولے
پھر پھر دور جھونا سارا رب دے نام لٹایا
کجھ ثواب ملے ابنا نہ خالق دی سرکار دل
تھوڑی شے بھی رب سچے نوں نیت پیاری ہوئی
سبہ قبول کرے رب عالم جو کجھ اس تھیں سردا

مومن کا فر جھکھا ماندا جو محتاج نمانا
جیکر کجھ موجود نہ ہووے جداں سوالی آوے
رب فرماوے جو سائل نوں نرم جواب سناندا
تھوڑا اہنادکھ جس نے ہور مصیبت پائی
حاجت مند سوالیاں کارن حکم خدا فرمایا
پاوے خیر نہ پاوے بھاویں رکھے نہیں نہورے
راضی ہو کر جس دے کولوں جاوے کوئی سوالی
جو کوئی ویکھ سوالی تائیں دلوں پیار کریندا
جو مرد و ویوں عاجز ہوون ہتھوں پلیوں خالی
یا جو ابن سبیل مسافر تیکھے آکھ سنائے
ہر حالت وچہ نال انہاندے چاہیے رحم کمانا
ایہو جو مشٹنڈے ڈنڈے ہوون یا بچہ انہاندے
چنگے بھلے خیر میں ہریں دولت طاقت والے
دن نے رات سوال کرن دا ٹھیکہ چایا ہویا
دیسی یا پردیسی کوئی ویکھن جس ہکانے
جدتک چیز نہ دیوے کوئی گھرے دوڑے جاون
سبق ایہو اولاد اپنی نوں چھوٹی عمر پڑھاندے
منگن ویلے شرم نہ کریئے اوچی صدا گجیوے
لیکے بکرا بلئے ادنہوں جس دروازے جائیے
جے بک پنڈ ول جلدی جلدی ہو جاوے اگراہی
نیڑے نیڑے پنڈ تمامی جتنے نظری آون
جدوں نساڈی عمر ہیساں ہین پھیری تے جاندا
پچھیں بنج فلانے پنڈوں حد تین جاوال
جے کر شرم کماناہو وے پئین مول نہ چڑھ مئیے
کم اساڈا منگن پئین اس تھیں نہ شرمائیے

قدر موافق لازم سبہنوں نیک سلوک کمانا
منگ بھانی خلق پیاروں نرمی نال ہٹاوے
اُس دیون تھیں چنگا جیہڑا دیکے دکھ دکھاندا
نا دیندا تا چنگا آہا اُس دیون تھیں بھائی
ہر حالت وچہ اپرانہاندے رحیم کمانا آیا
جھڑکاں نال سوالی تائیں کرکے رنج نہ ٹورے
راضی ہووے اُس دے اُپرے آپ خداوند عالی
انہوں ہے جو نال خدادے حب پیار رکھیندا
یا جو قرضوں تنگ نمانے جانوں اصل سوالی
حاجتمند سوالیاں اندر ایہ سبھ داخل آئے
ہوون ایسے لوک سوالی اُسہر سبھ ربا نا
تا مقروض مریض مسافر نا بھلکیے نا ماندے
جنہوں ویکھیں فقیر کہلووان ہوون زرت حوالے
منگن پئین دا ہر ویلے کسب بنایا ہویا
لیکر سمن پیادیاں وانگوں پوندے مگر دھگانے
شہروں کڈھ کے چھوڑن اسنوں یا گھر چلکے آون
پڑوے اندر چھڈیئے ناہیں لگئے مگر جہاندے
کرکے چپ کہلوئیے ناہیں جد تک خیر نہ ڈیوے
گالیں مندے جھڑکاں کولوں ہرگز خوف نہ کھائیے
دوجے پنڈ لگائیے پھیرا نا کریئے کوتاہی
منگ لئے سبزا کرکے جتنے منگلے جاون
چھ چھ ڈیٹھے منگ اکٹھے تا روٹی آکھاندا
تستے لوگ جگاواں سارے ایسی صدا بولاواں
جے چڑھیئے تالوٹا سوٹا نحرہ اکرکے پھڑیئے
چنگا منداجو کوئی ملے بول سوال سنایئے

اپنی عمر گوائی ساری کر کر کسب گدائی
کتنیاں لوکاں محنت کولوں قسم اٹھائی ہوئی
پنڈ پنڈ پھرن ہک بھوندے سادیاں ناں نیاں والے
بن کے پیر فقیر فریبی ولیوں نکل جاندے
ٹکروں چیلے کم دباون منتاں بول سناون
دیہو شتابی راضی ہو کے جو کجھ پیر آکھیندا
لیکر ناد پھرن ہک بھوندے اسیں ملنگ علی دے
سنکھ وجا کے ناد سنا کے گھر گھر آخر تائی
اینویں ہور ہزار طرح دے پھرن فقیر سوالی
اکر کر جمع سوالوں جنہاں مال حرام بہیڑے
کجھ نہیں حاجت ذکر کرندی پیشن کسب جنہاندا
ایسے لوک سوالی جیہڑے پیشن کسب بناون
ہوون ایہ بے شرم نمانے جھڑکوں رنج نہ ہوندے
گھر اپنے وچ دولت مالوں کمی نہ ہونے کائی
حضرت کہیا جو کوئی بندہ پیشن کسب بناوے
وچ میدان قیامت والے حیدا وہ آن کھلوسی
منہ سے مُنہ چھلیا ہویا وسے نال خواری
بھی فرمایا نال سوالاں جو کوئی مال وداوے
کدی آرام نہ پاون ہرگز پیشن کسب جنہاندا
دُنیا وچ بھی دردر ہکے لعنت تے دھکاراں
دوہاں جہاناں اندر جس دی عزت ہووے ناہیں
ہک ویلے دا حاضر ہووے گھر جس دے وچ کھانا
اس پر آج شریعت نائیں ورلا منّے کوئی
جنہاں پکڑے چوری پیشے ہاڑے مار لیاون
چھوڑ دتی مزدوری محنت کسب سوکھا لا لدھا

پتراں نوں بھی احمق حیلے جمدیاں ٹنڈ پھرائی
ہو لعنت پیشن والی گل وچ پائی ہوئی
گھوڑیاں دے اسوار وچالے حال نمانیاں والے
دیں مریدا دیں مریدا پھرن سوال سناندے
ہے ایہ پیر کرامت والا کر کر مکر ڈراون
نہیں تاں ویکھو ہنے اساڈا بیڑا غرق کراندا
داڑھی مون لنگوٹاں والے دشمن رب نبی دے
کھڑتے چکلولاں والیاں خلقت آن اکائی
کرنا کسب حلال جنہاں نوں موت جواناں والی
محنت کسب حلال کرن دے کیونکر جاون نیڑے
عبد ستار بتیرا اگے کیہا نک تہناں دا
جے سو جھڑکاں دیہو انہانوں پھیون باز نہ آدن
پھر دوجے دن اوہو گویں حاضر آن کھلوندے
جتنے بہت آسودہ ہوون کردے بہت گدائی
یا جو یا بچہ ضرورت حاجت سائل بن کر آدے
ہرگز اس دے چہرے اُتے گوشت ذرہ نہ ہوسی
ڈاڈھی ذلت اندر اسنوں ویکھے خلقت ساری
دوزخ دے انگیاراں سد اپیٹ بھرایا جاوے
بیشک دوہاں جہاناں اندر مندا حال اُنہاں دا
روز قیامت حاضر ہودن قہر خدا دیاں ماراں
ایسے کسب حرام سوالوں دلوں سے رب پناہیں
وچ شریعت جائز اسنوں نہیں سوال الانا
دیکھو دیکھی سب لوکاں دی چھوڑ نہ تی ہوئی
چوری دباڑیوں بچن جیہڑے پیشن کسب بناون
چنگیاں بھلیاں سو من بھایاں پیشن نے اک بدہا

گھر دے اندر سن گندہ مالوں کمی نہ کائی "
ایسے لوک فریبی جیہڑے سائل کہے جاون
یا بیمار ہووے کوئی عاجز خرچوں تنگ نمانا
بہت ثواب بیمار کسینوں جو کوئی پچھن جاندا
حضرت شاہ علیؓ فرماوے ترمذی اندر آئیا
مومن نوں جد مومن کوئی پچھن کارن جاندا
کرن سوال خداوند اگے یارب بارخدایا
اگلے پہر وسنجے تائیں کہن نماشاں تائیں
ہبی ہک باغ بہشتاں اندر سوہنیاں جاں وچ الا
ہجواری بیمار کسے نوں جو کوئی پچھن جاوے
ہور روایت مسلم اندر ابو ہریرہؓ یوں آئی
لے آدمؑ دے بیٹے کہیا نوں اپنا شان بنایا
کبھی جد منگڑا اسنگیا تتھیں کبھی منگیا جد یانی
سن کر عرض گذارے بندہ یارب پاک الٰہی
ذات تیری ہے پاک ہمیشہ ہر عیبوں نقصانوں
توں ہیں پالنہار جہاناں یارب خالق سائیں
سب جگ نوں جو روزی دیکر آپ ہمیشہ پالے
ہر بیماراں نوں جو صحت آپ عطا فرماوے
تاں اس وقت جناب الٰہیوں ہوسی حکم ربانا
پچھن گیوں نہ اس دے تائیں وچ حالت بیماری
جیکر اسنوں پچھن جاندوں پاندوں سانوں اتے تائیں
یاد کریں پھر وقت فلانے اک مسکین نمانا
ساڈا نام سنا کر اس نے آن سوال الایا
نانہہ دتا تاں نام خدا دا پایا آن سوالی
انہویں ویلے فلانا بندہ آئیا سی ترہائیا

پیہ گیا چسکا تیں والا پھر دے مکر بنائی
سائل اوہ جو عاجز ہووَن یا محتاجی یا دن "
وقت ضرورت اس دے تائیں رد سوال الانا
جو کوئی خدمت کرے مریضاں عالی درجہ پاندا
صلی اللہ علیہ وسلم پاک نبیؐ فرمایا
ستر ہزار فرشتہ اسنوں بول دعا فرماندا
رحمت فضلوں بخشیں اسنوں جیہوں ایہہ پچھن آیا
پچھلے پہروں فجری تائیں کردے رہن دعائیں
کرسی آپ عنایت اسنوں فضلوں حق تعالٰی
اتنا اجر ثواب اس کارن پاک نبیؐ فرماوے
روز قیامت حکم سناوے پاک جناب خدائی
میں بیمار ہویا توں میں نوں پچھن مول نہ آیا
نا دتا تدھ مول اسانوں کہے جناب ربانی
ایسیاں باتاں کولوں تینوں دا لمبے پرواہی
سب نوں صحت بخشیں والا فضل کرم احسانوں
کھاون پیون دی کجھ حاجت مول نہ تیرے تائیں
کون اسیں کیہا جیہڑا خدایا اسنوں دیون والے
کیہا اسنوں بیماری آوے کیہا کوئی پچھن آوے
یاد کریں جد بندہ میرا ہویا مریض فلانا
نا جاتا تدھ اسنوں کہیاں علمی خالق باری
اس دلبر پیہا ساڈا اچھا امر کرے رب سائیں
بھکھا مردا تیرے کولوں منگن آیا کھانا
بھکھا گیا حقیر نمانا تینوں شرم نہ آیا
نا تدھ سکڑا دتا اسنوں انہویں ٹوریا خالی
پانی اس نے منگیا میں تھیں تدھ مول پلایا

اُسنوں بھی تدھ اینویں ٹوریا نرس نہ آیا تینوں
ناجاتا تدھ رب نہاں برلہ دلیسی مینوں

ایہہ سبھ میرے عاجز بندے آہے در در رنجانے
کرنی سی تدھ نال نہانڈے شفقت تام ربانے

جیکر توں کجھ شفقت کردوں کہسی پاک الٰہی
اوہ سبھ شفقت نال نہانڈے ساڈی خاطر آہی

ایسا پیار غریباں کارن کرے خداوند عالی
روز قیامت یاد کراوے جو ڈے جنہاں سوالی

قا منے والا حاجت والا جو کوئی سائل آوے
ربّ نارا ض ہووے اُس پر جو کوئی جھڑک بٹھاوے

جدوں سوال سناوے آکر کوئی غریب سوالی
معلم مول نہ ہوندی اُسنوں حالت اگلے والی

مُڑ مُڑ اپنی حاجت کارن بول آواز سناوے
جیوں جیوں دیر لگے اوہ تیوں تیوں زیادہ زور دیاوے

بھکتے عاجز کولوں اکثر ہووے نہیں سہارا
بھاویں بہت ستاوے تاں بھی ہے معذور وچارا

اس حالت بھی سائل تائیں جو کوئی جھڑک نہ دیندا
ہوندا پاک گناہاں کولوں نرمی جدوں کریندا

رخصت کرے سوالی تائیں جو کوئی خلق پیار ول
دونویں درجے حاصل ہوون خالق دی سرکاروں

ہر حالت مسکیناں کارن رحم کمانا آیا
ایہو سبق حبیبؐ اپنے نوں خالق پاک سکھایا

وَاَمَّا السَّآئِلَ فَلَا تَنْهَرْ

اور سوالی کو نہ جھڑک

نا دے جھڑک سوالی تائیں اے محبوب پیارے
جھڑک سناون کم نہ تیرا آکھیا رب جہارے

وچ مصباح دے اس آیت دا شان نزول لیایا
جس کارن ایہہ پاک نبیؐ نوں حکم خدا فرمایا

اک دن شاہ عثمانؓ بازاروں ڈٹھا سیب کاندا
نال محبت حضرتؐ کارن مُل خرید لیاندا

تحفہ کر کے ادب پیاروں پیش حضورؐ لگایا
بڑا عجائب سوہنا میوہ بہت پسند ہی آیا

جدوں ارادہ کھاون کارن کیتا سرور عالی
اوسے وقت اچانک وتوں آگیا اک سوالی

کرے سوال دیہو راہ مولا حاضر چیز پیاری
دیندا تا وہ سیب اوسے نوں پاک حبیب غفاری

مجلس والیاں تائیں دلوں محبت آہی
کھاون خیریں سیب پیارا آپ رسول الٰہی

اُٹھ کر حضرت عثمانؓ پیارا سائل گرد ہا یا
جا کر پھیر سوالی کولوں سیب خرید لیایا

آ دہریا جد حضرتؐ اگے اُس نے دوجی واری
آگیا پھیر سوالی اوہا بخشو چیز پیاری

بخشیا سیب حبیب خدا دے اُسنوں پھیر دوبارا
پھیر اوہ سیب لیایا اس تھیں حضرت علیؓ پیارا

قدرت ربدی حضرتؐ اگے سیب جدوں آدھریا
تیجی واری پھیر سوالی آن آوازہ کریا

پھر اوہ سیب نبیؐ سرور نے دیندا اُس تائیں
اوہو سیب سوالی اوہا لیگیا چائیں چائیں

چوتھی وار لیا نہ اُس نقیں سبب صدیقؓ پیارے
مُڑدوں پھیر سوالی اوسے آن سوال سُنایا
چار دفعہ یا کتنی واری جد ایہہ حال دہایا
سنوں یوں واری کہیا اُسنوں پاک حبیب خدائی
اوسے وقت تدوں ایہہ آیت جبرائیلؑ لیایا
بخشی اساں تساڈے تائیں عالم دی لٹراری
کرے سوال تساں نوں آ کے جو مسکین نمانا
یاد کرو اوہ رات پیاری امر کیتا اک سائیں
لست سو واری ساڈے اگے تساں سوال سُنایا
جدوں تساں بخشانی چاہی اُمت او گنہاری
ساڈی طرفوں اُپر تساڈے ایہہ عنایت ہوئی
بخشاں اسیں تساڈی یاروں اُمت دیاں خطائیں
پاس کسے دے سائل ہو کر جو کوئی عاجز جاوے
اپنے آپ نوں سائل کوئی نہیں کسے ول جاندا
دل کا سید پوچھا اسیں حضوروں ڈھلاں اس گل تائیں
جیکر اوہ کجھ دیوے اُسنوں کرے پیار سچا داں
سائل نوں جس راضی کیتا نیک سلوک کمایا
اویر جس نے جھڑک ہٹایا خالی کوئی سوالی
رنج کرے جو سائل تائیں کردا رنج اسانوں
دولت ساڈی مال اساڈا سائل اسیں بھجیندے
روز قیامت دیون والے پاون جد دل جزائیں
حضرت کہیا تھوڑا ایہنا جو کوئی صدقہ دیندا
بھاویں اک کھجور برابر دیوے مال حلالوں
جس دن گرمی سورج والی سر دے مغز جلاوے
خالص نیت جو کوئی ایتھے صدقہ خیر کماسن

تاں محبت رکھیا آ کر ہیش رسولؐ سوہائے
پھر اوہ سبب جدیث بیانے بخشش عطا فرمایا
سترواری بھی آکھن بعضے بہتر علم ربانا
ہیں توں سائل یا سوداگر ایتھی بات سُنائی
سائل نوں نہ جھڑکو حضرت حکم خدا فرمایا
رحمت کر کے بھیجیا تینوں کارن خلقت ساری
شان تیرے لائق نہیں ایسا سخن سُنانا
جس راتیں معراج کرایا اساں تساڈے تائیں
کر منظور اساں ہر واری خوش راضی فرمایا
لکھاں عاصی اساں تساں نوں بخشے ہر ہر واری
ہر حاجت وچہ دست کولوں فرق نہ رکھیا کوئی
پول تساں سوداگر کہیا ساڈے سائل تائیں
کرنی کجھ حقارت ہرگز سانوں مول نہ بھاوے
آپ اسیں خود بھیجاں اُسنوں پاک خدا فرماندا
جا کر شخص فلانے اگے عرض سوال سُنائیں
کر مقبول اسیں سرکاروں اجر عطا فرماواں
جیہیں اسانوں راضی کیتا اُتنا درجہ پایا
اوہ بھی ساڈی رحمت کولوں دنوں ہسی خالی
اتنا قدر پیارے سانوں بھیجاں اسیں جنہاں نوں
جو نہیں دیندے مسکیناں نوں رہن ہتھ ملیندے
اُس دن جا کہ کوئی نہ لبھسی خوم تحیلا تائیں
سبھے مقبول اُسنوں اللہ آپ قبول کریندا
ملے پہاڑ برابر ہو کے رحمت جل جلالوں
مسکیناں نوں دتا ہویا اُس ویلے کم آوے
رحمت بدل بن کر اوتھے سر پر چھتر جھولاسن

بھکھے عاجز نوں جد کوئی اس طعام کھواندا
بیشک جنت نعمت اسنوں رب عطا فرماندا

جیوں جیوں کسے زیادہ ہووے خالص نیت لوڑی
تیوں تیوں بہت محبت کرکے رحمت پیندی لوڑی

تھوڑی چیز بھی راہ مولا دے جے منظور ہو جاوے
اوہ ہووے ہاں جہاناں اندر بہتیرے بیتے لاوے

خالص عمل کسے دا اللہ ضائع نہیں کریندا
مسکیناں دی خدمت یاروں خالی دیہہ نہ دیندا

جے اوہ چاہے تھوڑے عملوں بخشے لوگ گنہاراں
دوزخ دے وچ جاون والے جنت کرن بہاراں

بیشک خدمت سائل دی تھیں رحم خدا فرماوے
جویں بہاؤالدین پیا اوچہ تفسیر لیاوے

حکایت ۱۳

حضرت ابوبکرؓ دے ویلے سی ہک فاسق کوئی
مرگیا فسق فجوری اندر ختم حیاتی ہوئی

زانی اتے شرابی ظالم لوکاں رہے ستاندا
دیوے دکھ غریباں تائیں سارے عیب کماندا

جس دن اس نے دنیا اتوں بستر جہاں اٹھایا
سفنے اندر ابوبکرؓ نوں رب اوہ شخص وکھایا

بیٹھا تخت بہشتی اُپر سر تے تاج نورانی
سوہنا چہرہ برکت بھریا چندر جویں آسمانی

حاضر کھڑیاں خدمت اندر حوراں خوش خبراں
چاروں طرفے نظری آون جنت باغ بہاراں

ویکھ حوالا ابوبکرؓ نے پچھیا اسدے تائیں
کیا تدھ کیتا عمل عزیزا مینوں گل سنائیں

دنیا وچہ گناہوں تیری بہت آہی مشہوری
کیونکر ہویا تیرے اوپر ایسا کرم حضوری

ایہ گل حسن کرادیوں اس نے بول جواب سنایا
یا حضرت میں ایویں آہا جویں تساں فرمایا

دنیا اندر اپنی طرفوں عیب نہ چھوڑیا کوئی
وچہ گناہاں فسق فجوراں عمر اجائیں ہوئی

اسپر ہک دن میرے اُپر ایسی حالت آئی
لگی بھکھ نہایت مینوں طاقت رہی نہ کائی

جلدی تیار کرائی روٹی اگے رکھیا کھانا
اوسے وقت سوالی اوتوں آگیا ہک نمانا

ترت اٹھا کر روٹی اپنی دے دتی اُس تائیں
اوہ عمل قبولیا میرا فضلوں خالق سائیں

بخش دتے سبھ اوگن میرے اسدی برکت یار دا
روٹی بدلے جنت ملیا خالق دی سرکار دا

اس روٹی بن میرے پلے ہور نہ نیکی کائی
اوہ روٹی سائل والی اج میرے کم آئی

ایہ سبھ دولت نعمت جنت اوسے دیاں جزائیں
جیہڑی آپ نہ کھادی روٹی دتی سائل تائیں

اپنے ملوں سائل تائیں سمجھیا اساں پیارا
ایویں فضل اونہاں پر کرسی فضل کماون ہارا

کجھ پرواہ نہیں اس دے گھر وچ دائم بے پرواہی
جو کوئی بہت پیاریاں چیزاں نام خدا دے دیندا
رب فرماوے کون اسانوں سوہنا قرض چڑھاوے
جو محتاج غریب کسے نوں دیسی نام ربانے
سیں نہ حق کسے دا رکھاں نا کجھ مول دباداں
کجھ نہیں حاجت گھننے کارن ہرگز مول تساڈوں
لکھ نیکی دے بدلے دیساں لکھاں اجر ثوابوں
خرچ کرن جو راہ مولا دے صدقہ خیر کماون
وچ حدیث نبی فرمایا سن توں یار سیانے
ملکیہ حوالا خلقت والا دو نویں کرن دعائیں
اک کہے جو مال سخی دا یا رب آپ ودھائیں
ساراون اوہ ملک ربانے اینویں رہن اکھیندے
سخیاں نوں رب برکت پاوے تے دولت مال ودھاوے
قدرت رب دی شوم ونجاوے جتنے سو کجھ جوڑندے
بھلویں جتنی دولت پاون مال خزانے آدن
جد کوئی سائل حاضر ہووے وردوں کرن پکاراں
کجھ نا کجھ نا کردیاں آخر کجھ نہ رہے انہاں دا
خالی ہتھیں جاون انہوں کر کر جمع خزانے
یا اوہ باشں ہودن اولاداں فسق فجور کماون
اپنی ہتھیں مول کسے نوں کدی نہ دتی پائی
سخی ہمیشہ مال اپنے ہتھیں پاون برخورداری
کرنا قید نہ دولت تائیں بھاوے سخی امیراں
اپنی دولت سمجھن اوہا عارف مرد پیارے
ابراہیم ادہم جو آپے کامل مرد ربانے
آکھن کیا اوہ لوک اساں پر شفقت کرم کماون

لکھوں لکھ نباون والا فضلوں پاک الٰہی
بہت پیارے دے جے اسنوں خالق بخش کریندا
جتنا دیوے اس دے کے ناؤں بہت زیادہ پاوے
جیو نگر دنا قرضا سانوں اینویں دیوں بچھانے
جیں دن ہوگ حساب تمامی تن کے پلے پاوں
جو کجھ دلیسو ذرہ ذرہ یاد حساب اسانوں
عام خزانے پاس اساڈے باہر حد حسابوں
دنیا آخر دو ہیں جہانیں کدی نہ تنگی پاون
ہر فجری دو نازل ہودن نوری ملک ربانے
آکھو آپ سوال سناون پیش خداوند سائیں
دوجا کہے اجاڑ خدایا شوم بخیلاں تائیں
سخی ودھائیں شوم ونجائیں ہیو سوال کریندے
شوماں دے گھر رحمت برکت کدی نہ پھیرا پاوے
دل دی تنگی کدی نہ جاوے بن ہمیشہ سوزدے
کجھ نہیں آیا کجھ نہیں آیا جھر جھر حال ونجاون
کجھ نہیں حاضر کجھ نہیں حاضر ناشکری یاں مارا ان
جاون چھوڑ اٹھائیں سبھ کجھ بد نصیب جنہاں دا
مگر دوں کڈھ نہاندی کہنی موجاں کرن بیگانے
ڈوماں کنجراں بھنڈاں اُپر ضایع مال ونجاون
شوماں کیہیا ڈوہاں کیا برا اوگت گئی کمائی
بد نصیب بخیلاں تائیں غم افسوس خواری
کجھ کھاون کجھ اگوں جو گا بھیجن ہتھ فقیراں
جیہڑی اپنی ہتھیں اتھوں بھیج دتی سرکارے
ویکھن جد دل سوالیاں تائیں سخن کرن من بھانے
اگوں کارن خرچ اساڈا جو آکے لے جاون

کر تکلیف اساڈے تائیں نت آیا کرانئے
دیہو جو کجھ کھلنا اگے ایسیں اٹھالے جانئے

کیسے جنگلے لوک سوالی ہن ادھم فرماندا
بیشک اساں غریباں اُتّے بہت احسان کماندا

سرورِ عالم دے دل کوئی آہے وچ حلوں سوالی
کدی سوال نہ موڑیا اس دا کدی نہ ٹوریا خالی

حضرت جابر کنوں روایت وچ حدیثاں آئی
کدی نہ کسے سوالی تائیں ناں نہ حضرت فرمائی

شاعر نام حسان نبیؐ دا جو مداح اچھا بھلا
کیا اک مدح نبیؐ دی اندر بولے شعر پیارا

مَا قَالَ لَا قَطُّ اِلَّا فِیْ تَشَهُّدِهٖ
لَوْلَا التَّشَهُّدُ لَمْ یُسْمَعْ لَهٗ لَا لَا

نہ رفت لا بہ زبان مبارکش ہرگز
مگر بہ اَشْهَدُ اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰه

یا جہ تشہد کدی نہ حضرت لا ہرگز فرمایا
جے فرمایا تاں اوہ خیریں وچ تشہد آیا

جے نہ کدی تشہد ہوندا کلمہ اشہد والا
لا دا لفظ نہ سن دا کوئی کنوں رسول تعالےٰ

لا الٰہ دے وچہ آیا لا دا لفظ ضروری
اس دے باہجوں لا نہ کہیا ہرگز نبی حضوری

لا دے معنے نہیں تہا دن تینوں آکھ سنائیں
کدی نہ حضرت ناں نہ فرمائی کسے سوالی تائیں

دوجا شاعر عربی والا جو فرزدق سداندا
ایہو شعر دوبارا اس نے ہوری طرح لیاندا

مَا قَالَ لَا قَطُّ اِلَّا فِیْ تَشَهُّدِهٖ
لَوْلَا التَّشَهُّدُ کَانَتْ لَاؤُهٗ نَعَمْ

نہ بولے لا کبھی ہرگز مگر اپنے تشہد میں
تشہد گر نہ ہوتا تو وہ لا ان کا نعم ہوتا

یعنے جیکر وچ تشہد لا دا لفظ نہ آندا
تاں پھر لا بھی پاک نبیؐ دا آہو سمجھیا جاندا

ایسا رحم سوالیاں اُتے حضرت سدا کریندے
کدی نہ کہیا مول کسینوں ایسیں نہیں کجھ دیندے

جیکر چیز کوئی اس ویلے حاضر ہووے ناہیں
تاں بھی قرض اٹھا کر حضرت دیون سائل تائیں

قرض اٹھا کر دیون کولوں جیکوئی منع کریندا
کرن پسند نہ اُسدی توں خبر مفسر دیندا

ہک واری دا ذکر مبارک تسو منڈی اندر آیا
نوے ہزاراں درم اکٹھا حضرت ڈھیر کرایا

دیون لگے لہ مولا دے حبدل حبیب گرامی
فجری تھیں تا پیشی تائیں ہو گئے ختم تمامی

جد کوئی درم رہیا نہ باقی آگیا ہور سوالی
کر شفقت فرمایا اسنوں شرم کرم دے والی

لے لے قرض کسے تھیں جا کے جتنی حاجت تینوں
آپے اسیں ادا کر دیساں جاں رب دیسی مینوں

نام اساڈے قرض لکھائیں اپنا حکم چلائیں
ایہ گل سن کر عمر پیارے کہیا حضرت تائیں

کیوں اتنی تکلیف اٹھاؤ یا محبوب خدائی
طاقت تھیں ودھ ہرج تساں نوں نہیں فرمائی

بھانی نا ایہ بات نبی نوں عمر پیارے والی
سائل دی دل شکنی کرنی چاہن نہ سرور عالی

بیٹھا سی اک پاس نبی ہور کوئی انصاری
بول اٹھا نبی خدمت اندر اس نے عرض گذاری

أَنْفِقْ وَلَا تَخْشَ مِنْ ذِي الْعَرْشِ إِقْلَالًا

دیتے جاؤ اور عرش کے مالک سے محتاج ہونے کا فکر مت کرو

خرچ کریں تے خوف نہ کھائیں تنگی ہوسی مینوں
مالک عرش خزانے والا تھوڑا نہ دیسی تینوں

ایہ گل اس دی پاک نبی نوں لگی بہت پیاری
تو دسیو لیے جس پئے حضرت پاک رسول غفاری

بول زبان مبارک وچوں خوش ہو کے فرمایا
بیشک ایسے طور جناب میں فرمان لیایا

بھیجیا رحم کماون کارن مینوں خالق سائیں
کراں محبت رحم کماواں عاجز لوکاں تائیں

ایسی شفقت عاجزاں کارن حضرت دے دل آہی
رد نہ کرن سوال کسے دا پاک رسول الٰہی

حضرت جابرؓ کرے روایت وچہ کشاف لیاوے
بھی تفسیر حسینی والا نقل جویں فرماوے

سی ہک عورت وقت نبی دے مومن جز کمائی
دوجی ہک یہودن عورت دوہاں شرط لگائی

کہے یہودن حضرت موسیٰؑ آہے سخی زیادہ
مومن آکھے بہتر اس تھیں ساڈا نبی خدا دا

حضرت موسےٰ کرے سخاوت جدوں سوالی آوے
جو دیہی چیز ہووے تاں اسنوں بخش عطا فرماوے

جیکر اپنی حاجت نالوں وافر چیز نہ پاون
تویں اسنوں خوش کر دیون الٹی بات سناون

ایپر ایسا سخی اساڈا سرور کل نبیاں دا
ہر حالت وچہ سائل تائیں ناخالی پرتاندا

بھاویں اپنی حاجت نالوں وافر ہووے ناہیں
لجبہ پرواہ نہ رکھن اپنی دیون سائل تائیں

آخر اس ازمائش کارن اس عورت نے بھائی
بھیج دتا ہک لڑکا اپنا پاس حبیب خدائی

کریں سوال نبی سرور نوں آکھ فرزند سیانے
ماں میری ہک کرتہ منگے بخشو نام ربانے

آن سوال سنایا لڑکے جیوں مائی سکھلایا
سن کر حضرت سرور عالم لڑکے نوں فرمایا

کر گذارہ ہک دو ساعت جا کہو مائی تائیں
نہیں سی پاس نبی دے اس دم کرتہ وافر کوئی
دیساں اسیں تساں نوں کرتہ پھر آ کے لے جائیں
مائی نوں آ دسیا لڑکے جویں حقیقت ہوئی

مائی نے پھر بھیجیا اسنوں جا کے عرض سنائیں
گل اپنے دا کرتہ حضرت دیو ساڈے تائیں

لڑکے نے پھر اوہ نوں آ کر کیتی عرض دوبارا
سن کر جلدی گھر نوں آئے شرم کرم دریائیں
بیٹھ رہے خود گھر دے اندر سرور کل نبیاں دے
کرن اڈیکاں مسجد اندر یار اصحاب پیارے
صبر نہ آوے مجلس تائیں جاجیوں نبی ربانے
تاں اسوں ویلے حضرت کارن آیت وحی لیایا
یعنے ایسا کھولو ناہیں ہتھ سخاوت والا
کرڑنہ دیکر تسیں اکیلے بیٹھ رہے وچ گھر دے
دینی فیض اٹھاون والے جو خدمت وچ آون
ایسا سخی خدا دے فضلوں پاک حبیب یگانہ
اجود الناس حبیب خدا دا کارن خلقت ساری
ہر عاجز تے رحم کماون عالی شفقت یاروں
بھاویں سخت ضرورت والی منگے چیز سوالی
کرے روایت سہل پیارا یار نبی سرور دا
عجب کناری دار اک چادر بہت نفیس پیاری
بھی اوس بی بی خدمت اندر لا دیوں عرض سنائی
نال محبت کوشش کرکے سیتی چائیں چائیں
سی اسوقت ضرورت چادر پاک نبی نوں بھائی
جس ویلے سردار دو عالم چادر لئی دواسے
عبدالرحمن عوف نامہ دا بیٹا جو اصحاب نبی دا
کہن لگا کیا عمدہ چادر یا مقبول حقانی
سن کر حضرت سرور عالم دیر نہ کیتی کائی
چلے گئے جد مجلس وچوں پاک رسول گرامی
کہن لگے ندھ حضرت کولوں چادر منگنی ناہی
معلم سبھی تینوں اگے عادت حضرت والی

کردعنایت کرڑنہ اپنا عالم دے سردارا
گلوں اتار شتابی کرڑنہ بھیجدتا اس تائیں
کڑتے باجھ نہ باہر آون لوکاں تھیں شرماندے
خیر نہیں دیر لگائی پاک حبیب سوہارے
آخر چلے گئے سب گھر نوں ہو لاچار نمانے
لا تبسطہا کل البسط امر خدا فرمایا
ہو لاچار ہو خود جس تھیں آکھیا حق تعالےٰ
باہر لوک زیارت والے گئے اڈیکاں کردے
کر سخاوت ایسی جس تھیں لے آس نہ جاں
مولا بھی فرماوے جس نوں پکڑ وچال میانہ
کل عالم وچ پاک نبی نوں تخیا اندی سرداری
لگدے دس سوال کسے دا ناہوڑن درباروں
اپنے ناالوں بہتر جانن حاجت سائل والی
جویں امام بخاری صاحب ذکر مبارک کردا
یک عورت نے تحفہ کرکے پیش حضور گذاری
ایہ چادر میں حضرت خاطر تھیں آپ بنائی
کراں سوال جو ہیو حضرت آپ تسیں اس تائیں
کر منظور حبیب خدا دے خوش ہو ونگ لگائی
پھر پھر دیکھن راضی ہوون خاطر مجلس والے
بیٹھا سی اس مجلس اندر صاحب نیک عقیدہ
ایہ تسیں بخشو میرے تائیں کیتی عرض زبانی
اوسے ویلے چادر لاکے سائل نوں پھڑائی
لگے کرن ملامت اسنوں باقی لوک تمامی
کیوں جو آپ نبی سرور نوں حاجت اسدی آہی
جد کوئی منگے چیز انہاں تھیں موڑن نہیں الی

اپر اس گلوں کجھ دل وچہ سوچ نہ آئی تینوں ... بول سنایا جلدی جلدی چادر بخشو مینوں
ایہ گل سن کر عبدالرحمن لگا کہن تداہیں ... میں دنیا تے پہنن کارن چادر منگی ناہیں
منزل قبر قیامت والی مشکل باجہ حسابوں ... اس کارن میں حیلہ کیتا ڈر کے خوف عذابوں
جد ایہ چادر سرور عالم اپنے انگ لگائی ... اس ویلے ایہ بات تمامی دل میرے وچہ آئی
جیکر اپنی چادر حضرت بخشن میرے تائیں ... اوڑیوں پکڑ وسیلہ اسنوں اپنا کفن بنائیں
بعد وفا توں ایہ تبرک نال اپنے لے جاواں ... برکت چادر پاک نبی دی رحمت بخشش پاواں
جس کپڑے نوں حضرت اپنا بدن مبارک لایا ... اسدی پاروں کویں نہ ہوسی رحمت فضل سوایا
شکر بات ہوئے سب راضی اوہ گل آکہن والے ... جد اوہ فوت ہویا تا اوہو ملیا کفن دوالے
سرور عالم رحمت عالم شرم کرم دے سائیں ... بخشش تھیں محروم نہ رکھن کسے سوالی تائیں
روضة الواعظین دے اندر ہور اک ذکر لیایا ... مبکیات اندر جیوں لکھیا شیخ معین لیایا
کافر قوم وچوں اک آہی بڈھی عورت کوئی ... لڑکی اس دی حضرت اگے آن سوالن ہوئی
کہن لگی یا حضرت مینوں گھلیا میری مائی ... گھر ساڈے وچہ کھاون کارن چیز نہیں لج کائی
بھیجو نال میرے کوئی بندہ مہر عنایت پاروں ... جیہڑا اہل جوان دوانے لے دیوے بازاروں
سن کر حضرت سرور عالم کیتی آپ تیاری ... ہور کسینوں حکم نہ کیتا پاک حبیب غفاری
نال لیا اس لڑکی تائیں طرف بازار سدھائے ... آپ خرید دتے بازاروں جا کر اسنوں دانے
جد اوہ لڑکی دانے لیکر مائی دے ول آئی ... دوجی واری پھیر شتابی اسنوں گھلیا مائی
حاضر ہوکر خدمت اندر لڑکی عرض گذاری ... یا حضرت بے بڈھی عاجز میری ماں بچاری
چکی پیہ نہ سکے اس تھیں کیتی عرض تسانوں ... آپے تسیں پیا دیہو دانے ہور کسی تھیں سانوں
ایہ گل سن کر سرور عالم ایسا کرم کمایا ... شاہ دو عالم اوہنج دے ول خود تشریف لیایا
جیب کر دانے لے گئے اس تھیں دین دنی دے سائیں ... نال محبت اپنی ہتھیں پیہہ دتے اس تائیں
لے کر آٹا گھروں آئی مائی نوں پکڑایا ... خوشبو بھریا برتن سارا جس برتن وچہ پایا
گنہ کے جدوں پکاون لگی قدرت رب دکھالی ... اندر باہر ہو گئی ساری خوشبو جنت والی
ویکھ تماشا لڑکی کولوں پچھیا ماں پیاری ... کس ایہ آٹا پیہیا ساڈا میں صدقے میں واری
لڑکی کہیا طرف محمد جد میں لے گئی دانے ... اپنی ہتھیں پیہیا آٹا آپ حبیب ربانے
ایہ گل سن کر کہیا بڈھی میں قربانی جاواں ... سچ محمد بھیجیا رب دا پاک رسول سچاواں

جس دے متھوں آٹے اندر رہائی ایہ خوشبوئی
نال غریباں تے مسکیناں جو ایہ رحم کماوے
ہو قربانی پاک نبیؐ دی خدمت اندر آئی
شفقت ویکھ نبیؐ سرور دی کھڑ تمام سدہانا
کرن روایت جس دم حضرت شرم کرم دے سائیں
ایسا پیار خدا نوں آیا کارن نبیؐ پیارے
جا کر آکھ حبیبؐ میرے نوں امر خدا فرمایا
جویں ضعیفاں عاجزاں اُپر شفقت نظر تساڈی
تساں اساڈی راضی کیتی اوہ مسکین وچاری
جس دے ان تسیں شفاعت کرسو یا محبوبؐ اساتوں
دنیا وچہ بھی اساں تساڈا اشان بلند بنایا
جویں تساں اس بڈھڑی کارن اج تکلیف اٹھائی
چار فرشتے اُس دے کارن خادم اساں بنائے
یک فرشتہ چکی ویلے مدد نال کریسی
دوجا آتش بالن کارن بھیجیا ملک نورانی
کرن تمامی خدمت اوہنوں آکھیا خالق سائیں
دنیا وچہ بھی جنت خاتوں عالی منصب پاوے
جبرائیل نبیؐ سرور نوں آ خوشخبر سنائی
جو کوئی حاجتمند کسے دی حاجت پوری کرسی
مومن دی جد مومن بندہ حاجت طلب مٹاوے
تھوڑا بہت کسے دے اُپر جو احسان کریندا
کتنے حصے بہتر اسنوں بدلا رب دلاوے

ہے اوہ بیشک نبیؐ اللہ دا اس وچہ شک نہ کوئی
سچ تمامی دعوے اُس دے جو موہوں فرماوے
کلمہ پڑھکے مسلم ہوئی ترت ایمان لیائی
وحدت نور حقیقی دے وچہ کیتا آن ٹکانا
اوہی متھیں آٹا پیہ کے بھیجیا اڈھی تائیں
بھیجیا جبرائیلؑ فرشتہ خالق سرجنہارے
یا محبوبؐ ایہ عمل تساڈا بہت پسندی آیا
لاکھاں درجے ودھ تساں پر رحمت نظر اساڈی
راضی کرساں اسیں تساڈی عاجز امت پیاری
دوزخ تھیں کڈھ جنت نعمت بخشاں اسیں تساں نوں
محشر وچہ بھی سب نبیاں تھیں پاسو شان سوایا
ایویں اسیں سوکھالی رکھساں فاطمہؓ تیری جائی
دیکر حکم جناب الٰہی انہیں خدمت وچہ پہنچائے
وچہ نیچوڑ دے شاہ حسنؑ نوں دو چاچو نے دیسی
ایہ جو تجھے نوں بال درجی کیتا یا محبوبؐ حقانی
کجھ تکلیف نہ ہوون دیسن جنت خاتوں تائیں
جنت دی سردار رکھاں جلد جنت وچہ جاوے
سن کر حضرت نال محبت بولے حمد خدائی
دنیا آخر فضل الٰہوں دوہیں جہانیں ترسی
کسے اوار حاجت اُس دی پاک نبیؐ فرماوے
اتھے اوتھے بدلا اس دا خالق نہیں رکھیندا
جویں مقاصد صالحین اندر ذکر مبارک آوے

ذکر حسنین شریفین وفات حضرت عبداللہ بن جعفر رضی اللہ تعالیٰ عنہم

حضرت حسن حسینؑ اکواری حج گذارن جاندے
ترجیا ابن جعفر عبداللہ آہا نال اوہناں دے

رستے وچہ جو توشے والا آہا ستر انہاندا
کھاون والی پاس انہاندے چیز نہ رہ گئی کوئی
دوروں نظر پیا اِک کوٹھا اُسدی طرف سدھائے
نیڑے ہو کر تکیا اُس تھیں ہے کجہ حاضر پانی
اُتر تسیں سواریاں توں پانی تساں پلاواں
ایہ گل سن کر اُترے تِنّے اوہ مقبول الٰہی
گھر اُس دی اِک بکری آہی جو کر ترت لیاندی
جی کر دودھ ہوئے سب راضی بڈھی نوں فرمایا
اسیں قریش مدینے وچوں تینوں پتہ بتاواں
حج کنوں جد فارغ ہو کے جاساں اسیں گھرانوں
اندر سفر جویں کر ساڈی خدمت تدھ اُٹھائی
بڈھی عرض کیتا فرزنداں ٹھہرو ذرہ انہائیں
ذبح کیتی جد بکری انہاں گوشت خوب پکایا
کیتی طلب انہاں نوں آہی کھا کر حمد الایا
کیتی عرض تساں فرزندو سفر دوراڈے جانا
وچہ پردیساں کھانے باجھوں مشکل وقت ہودے
آخر نال اٹھایا کھانا جیوں بڈھی فرمایا
آ ڈٹھا اُس گھر دے اندر بکری نظر نہ آئی
آ گئے تن مسافر کوئی حاجی مرد خدائی
سن کر خاوند غصے ہویا لگا کہن تداہیں
جی کر اُس دا دودھ ہمیشہ اپنا قوت بنلاواں
عورت کہیا فکر نہ کر توں رازق حق تعالے
تھوڑا ایہا راہ اُس دے وچہ جو کوئی خرچ کریندا
خرچ کیتی ملیں راہ اسدے وچہ بکری بہت پیاری
قصہ کوتاہ جد دل انہاں نوں مدت کجھ وہانی

پچھے رہ گیا کسے سبب ول راوی ذکر لیاندا
اودھروں بھکھ پیاس نہایت آ کر غالب ہوئی
گیا ڈٹھوں اک بڈھی عورت بیٹھی اوس مکانے
بڈھی کہیا سبھ کجھ حاضر دیسی ذات ربانی
نالے کرو آرام اتھائیں میں قربانی جاواں
بہت تواضع کیتی بڈھی دیکھ مسافر راہی
برتن بھر کے حاضر کیتا خدمت وچہ تہاندی
اے مائی تدھ ساڈے اُتے بہت احسان کمایا
ہن اسیں حج گذارن کارن بیت اللہ نوں جاواں
توں بھی کدی پٹنے اندر ملیں آن اسانوں
انشاء اللہ اس خدمت دی کرساں حق ادائی
ذبح کر وا ایہ بکری کھانا تساں کھوائیں
خدمت دے وچہ حاضر کیتا نال پیار کھوایا
جو ودھیا سو ٹردی واری بڈھی نال چوایا
خبر نہیں جو کد دن تسانوں پیچھے مگروں کھانا
لے جاؤ ایہ نال تمامی کم تساڈے آوے
چلے گئے جد رخصت ہو کے مگروں خاوند آیا
عورت کولوں پچھن لگا تاں اس بات سنائی
کر کے ذبح انہاں نے تائیں میں اوہ سب کھوائی
اسے اُپر گذارہ ساڈا آہا شام صباحیں
دسیں ہن ایسے جنگل اندر کیونکر وقت لنگھاواں
کل خلقت نوں پالن والا رزق دیون والا
ہرگز ضائع کرے نہ اسنوں اجر برابر دیندا
دیسی اسدا بدلا سانوں آپ خداوند باری
کھولیا بخت ستارا فضلوں پاک جناب بانی

دنیا سی اُس بکری والا بدلہ رب جلی نے | عورت خاوند کم کسے نوں نکلے وچ مدینے
ہکدن پیر امام حسنؓ نوں اوہو بڈھی مائی | وچہ پیٹھے پھر دی پھر دی نظر اچانک آئی
ویکھ پچھان امام حسنؓ نے بول آواز سنایا | مائی تساں پچھاتا ساتوں ادب کنوں فرمایا
بڈھڑی کہیا میں پردیسن تول نہ کسے پچھاناں | تاں کوئی اینھے واقف میرا کویں تساں نوں ناں
تاں پھر پیر امام حسنؓ نے دسیا کھول حوالا | نال محبت یاد کرایا اوہ دن بکری والا
بہت احسان اساڈے اُپر تدھ محسن رکھایا | اج ہن اُس دا بدلہ ساتوں دینا واجب آیا
دہ سو بکری اوسے ویلے شاہ حسنؓ منگوائی | گھر اپنے نوں رخصت ویلے بخش عطا فرمائی
اُس نوں پچھے بھیجیا اوسنوں طرف حسینؑ پیارے | دہ سو بکری بخشی اوسنوں شاہ حسینؑ تہارے
پھر حضرت عبداللہ دے گھر بھیجیا اُس تیائیں | دہ سو بکری بخشی اونہاں کرم کیتا رب سائیں
تِن ہزاراں بکری لیکر گھر نوں ہوئے روانہ | عورت خاوند حمد گذارن کرن ادا شکرانہ
عمل سخاوت دا ایہ بدلہ بخشیا ذات خدائی | ہک بکری تھیں تریہ سو بکری خالق پاک دوائی
حاجت وقت کسے دی جو کوئی حاجب طلب مٹاندا | تھوڑی چیز ہووے اوہ بھاویں اجر زیادہ پاندا
راہ مولا دے دیون لگیاں شیطوں بخل کماوے | جے دیسیں تاں جھلیا [illegible] کر کے ڈراوے
رب غفور دے اسیں تساڈی عدہ ایہ فرماواں | جو کجھ دیسو اُس دے بدلے [illegible] برکت پاواں
کجھ نہیں تھوڑا اساڈے گھر وچ امر کرے رب سائیں | جتنا چاہاں اُتنا دیواں دیون والیاں تائیں
تنگی اندر جو ہک پیسہ دیوے مال حلالوں | وقت کشائش تھیں دہ جاوے لکھ خزانیاں ولوں
بھکھے نوں جو رکھیا ٹکڑا دیوے نام ربانے | لاکھاں نعمت ناوں اُس دا قدر زیادہ جانے
وقت پیاس پیاسے تائیں پانی کوئی پلاوے | شربت شیریں بہتر اُس دی قیمت رب دلاوے
سن تیتوں ہک تھوڑا جیہا ہور بیان سناواں | دیون والیاں نوں جیوں بندا خالق پاک سجاواں

حکایت سلطان محمودؒ بادشاہ و احمدؒ بینوا

شاہ محمودؒ جو غزنی والا صاحب نیک عقیدہ | خادم دین رسول اللہ دا عاشق پاک نبی دا
ہکدن سفر کسے نوں کیتیوں اپس آئے واگ اٹھائی | قدرت رب دی لشکر نالوں اُسنوں پئی جدائی
پیچھے رہ گیا آپ اکیلا ساتھی نال نہ کوئی | جنگل وچہ پیاس نہایت آکر غالب ہوئی
رستے اندر ملیا اُسنوں ہک اسوار بچارا | تکیتن لگا اُس دے کولوں شاہ محمود پیارا

کیا کجھ نام تیرا ہے بھائی کس طرفے توں جاندا
احمد بیلنوا اتاں وں میں عاجز دانا داں
آمد تھوڑی خرچ زیادہ تے روزگار نہ کوئی
چاہیا ہاں محمودؒ دوارے عرض سوال الاواں
توں بھی نام بتاویں اپنا حال سناویں مینوں
شاہ فرمایا بیاں میرا نام محمودؒ کہایا
بیٹھی پاس اس دے کجھ پانی اپنے پیون والا
کر بسم اللہ پیتا شاہ نے خوب پیاس بجھائی
پی کر پانی احمد تائیں شاہ فرمان سنائے
آ ملیں توں میرے تائیں جد اس دے دربارے
نالے اپنا چابک اسنوں دتا شاہ نشانی
جیکر ایہو نشانی میری تیرے وچ ہوئی
لے غم ہو کے چلیا آویں تخت جتھے سرکاری
اسے طور محمدی چابک کلمہ پاس جہانے
ہریک تابعداراں کارن پاس ملن سرکاری
جس دے ہتھ نشان محمدی کلمے طیب یاروں
سبھنوں ٹھاں آپ دلاوے پاک حبیب حقانی
سنوں حقیقت چابک دیکے ہو گیا شاہ روانہ
ہے کوئی خاص قریبی شاہ دا اس نے دوں بنایا
دو چار روز ہویا تا اوہ بھی آ وڑیا سرکارے
شاہ دی طرف انبھے ہو کے چلے دل دھیان اٹھایا
بہت ہویا شرمندہ عاجز روو ے تے پچھتائے
کرو معاف جو میرے کولوں گل بے ادبی ہوئی
ہے افسوس جو رب اپنے دی گول پچھان نہ کردے
ساری عمر گذاری اینویں کر کر عیب خطائیں

تا پھر اوہ اسوار بیچارا شاہ نوں کل بول سناندا
بہت غریبی تے مسکینی کیا کجھ آکھ سناواں
ٹبر بہتا کھاون والا ڈاڈھی تنگی ہوئی
شاید اوہ کجھ بخشے مینوں امن آسائش پاواں
کیونکر بھیجیا میرے تائیں کیا حاجت ہی تینوں
پانی دی کجھ حاجت ہینوں ہاں ڈاڈھا ترہایا
شربت نکال دتا اس شاہ نوں سنیاں جلدوں حوالا
غریبی والے شربت نالوں ڈاڈھی لذت آئی
بھلکے جد محمودؒ کچہری آ دربار لگاوے
آساں اسیں سفارش تیری ہووا کم سنوائے
بھلکے نال لیاویں ایہی کیتا حکم زبانی
وچ دربار سپاہی تینوں منع نہ کرسی کائی
چابک ویکھ اساڈا تینوں نا ہوڑن درباری
کرسن خوف نہ مول کسے دا جنت اندر جانے
دیکھ نشانی ہوڑن ناہیں جنت دے درباری
نہیں مجال ہٹاوے کوئی جنت دے دربارون
جیوں اسوار نمانے تائیں دے گیا شاہ نشانی
اے پر اسنوں خبر نہ کوئی ایہو شاہ یگانہ
دے گیا اپنا چابک مینوں بہت احسان کمایا
جتھے تخت شہانہ آہا جا پہنتا دربارے
اوہ ہو چابک دیون والا نظرا چانک آیا
ڈگ پڑے نک زمیں دے اوڈلے شاہ نوں عرض سنائی
ناہیں تساں پچھاتا ناہیں خلق مرنٹ کیتی کوئی
لبھیر احمد دیکھیا اسنوں جا کے روز حشر دے
کویں خدا تھیں شرم نہ آوے بیغرماناں نائیں

دُنیا وِچ اک ادنیٰ شاہوں اتنا اوہ شرمایا
پر اُس اعلیٰ شاہنشاہوں تینوں شرم نہ آیا

کمن روایت جد اس شاہ نوں اتنی عرض سنائی
کرم کرو نے بخشو مینوں جو تقصیر کمائی

شاہ فرمایا تیرے کولوں کجھ تقصیر نہ ہوئی
کی ہویا جے نہیں پچھاتا اس وِچ عیب نہ کوئی

سیتھوں تدمہ ناواقف ہو کے عزت کیتی میری
ٹھنڈا پانی بخشیا مینوں بڑی عنایت تیری

اس احسان تیرے دا بدلہ میں نہیں اُنہ تھیوے
جیکر پانی ہتھ نہ آوے خلقت کیونکر جیوے

دہ سو مُہر خزانے وِچوں اوسی وقت منگائی
نال کمال محبت اونوں بخشش عطا فرمائی

ایسی عزت دیکر شاہ نے ٹوریا احمد تائیں
ہو راضی اسوار بیچارا دیندا اگیا دُعائیں

جس دم گھراں دیکر اسنوں شاہ رخصت فرمایا
ردکر کجھ تھوں اللہ اگے سر سجدے وِچ پائیا

کرے دعائیں یارب سائیں توں ہیں بخشنہارا
کردا عرض دوارے تیرے ایہ عاصی بیچارا

احمد دی میں عزت کیتی خالص للہ یارو
توں محمود بیچارے اُپر کرم کریں سرکاروں

کتنی دیر رہیا وِچ سجدے رو رو نیر چلاندا
بھی ایہ بیت زبانی اپنی کر مناجات سُناندا

مناجات محمودؒ

منم محمود بخشیدم برانما داشت در دُنیا
تو معبودی بہ بخشائی برین نادار در عقبےٰ

میں محمود جو راضی کیتا جگ وِچ اوہ بیچارا
توں معبود قیامت اندر بخشیں ایہ ناکارا

منم عاجز بہ بخشیدم براں ناداشت در خوردم
بہ بخشا بر من اے قادر کہ بخشش را توئی اولےٰ

میں عاجز کم طاقت ہو کے اُس پر کرم کمایا
توں ہیں قادر بخشنہارا مینوں بخشیں خدایا

منم سلطان باعصیان توئی سلطان باغفران
بہ درگاہ آمدم ترساں ز شر نفس بلے معنےٰ

میں ہاں شاہ گناہاں بھریا توں شاہ بخشنہارا
ڈر کے نفس کمینے کولوں ملیا آن دوارا

خداوندا نگہ دارم ز دیدہ اشک میبارم
اُمید عفو مے دارم بدرگاہ تو اے مولےٰ

رکھ نگاہ اس بندے تائیں یارب دوزخ نار دوں
بہت اُمید معافی والی ہے تیرے دربار دوں

ایہ مناجات سنائی شاہ نے پیش خداوند سائیں
ہک پیسہ کوئی اُس زمانے دیندا نام ربانے
اگلے بزرگ راہ مولا دے لکھاں مال لٹاون
دہ سو مہراں سائل تائیں شاہ عطا فرمایاں
کر دھیان اُس سائل اُپر کیا رب کرم کمایا
ایہ کجھ قیمت اُس پانی دی ظاہر رب دیوائی
اینویں جو محتاج کسے دی حاجت ادا کریندا
دنیا وچ جو راضی کرسی کسے سوالی تائیں
کرن روایت راہ مولا دے جو کوئی صدقہ دیندا
پاک کرے رب مال اسدے نوں صدقہ دیون پاروں
تریجا دُکھ بلائیں مرضاں صدقہ دور ہٹاوے
پنجے فائدے روز قیامت اوہ بھی آکھ سناواں
دوجا وقت حساب کتاباں بہت آسانی پاوے
چوتھا پل دوزخ دے اتوں لنگھے بہت سوکھالا
ایہ دس چیزاں حاصل ہوون لک صدقے پاروں
ست چیزوں خیرات صدقہ بہت قبولیا جاندا
دوجا جو کوئی تھوڑے مالوں دیوے نام ربانے
تریجا بہت قبول اوہ صدقہ جس وچ بڑا لاوے
پا پھر جلدوں سوالی کوئی آن سوال گذرے
چوتھا نال خوشی دے دیوے نا کجھ بُرا مناوے
چھیواں اپنے خویشاں وچوں جو محتاج دیوے
ستواں جو کوئی پردے اندر دیندا نام ربانے
اکثر لوک خدا دے بندے جو مقبول یگانے
حاجتمند غریب کسینوں خیر جلد دلاویادن
بعض بزرگاں دی ایہ عادت آوے جدوں سوالی

دہ سو مہراں دیکر جس نے ٹوریا سائل تائیں
حاتم تہیں وڈے اپنے تائیں سخی بہادر جانے
پھر اوہ عاجز ہوون رو رو حال وہنجاون
دیکر سر سجدے وچ پایا بخش خطایاں سایاں
ہک پیالے پانی بدلے دہ سو مہر لیایا
باطن اجر خداؤں معلم جس دی حد نہ کائی
فضل کرم تہیں حاجت اسدی آپ خدا ادا دیندا
روز قیامت راضی اسنوں کرے خداوند سائیں
پنج فوائد دنیا اندر رب اسنوں بخشیندا
دوجا عیب مٹاوے اسدے رحمت فضل غفاروں
چوتھا دل نوں فرحت بخشے پنجواں مال ودھاوے
اول گرمی محشر دی وچ صدقہ کرسی چھاواں
تریجا پلہ نیکیاں والا بھارا ہوندا جاوے
پنجواں رب ودھاوے اسنوں درجہ جنت والا
دوہیں جہانیں امن آسائش خالق دی سرکاروں
اول مال حلال اپنے وچوں جو خیرات کماندا
دوجا غربی قدر موافق حاجت غریباں جانے
دیون دا جد کرے ارادہ جلدی دتا جاوے
جلدی دیوے تا اسدے وچ شیطوں راہ نہ مارے
پنجواں جو کجھ دیوے اُس دا نا احسان جتاوے
اُس دی خدمت کرنے پاروں اجر زیادہ ہووے
ہووے اوہ مقبول زیادہ اللہ بہتر جانے
پردے نال غریباں تائیں دیون اندر خانے
راتیں چل کر آپ انہاں نوں چیزاں دیوے آون
اگوں اٹھ کر آپ شتابی ہوون استقبالی

کرن مصافحہ نال محبت ہتھیں ہتھ ملاون
دانیاں دے وچہ پا کر یعنے مُہراں بخش کریندے
جتنے سخی بہادر ایسے اگے گذر رسد ہا نے
مال ربانا نام ربانے رہن سدا اوزناندے
جو کجھ طاقت بدنی مالی بخش انہانوں ہوئی
خوش ہوون سب دوست جیٹے جد کوئی سائل آوے
کرن دعائیں مولیٰ اگے یارب بار خدایا
جد کوئی حاجتمند نمانا آن آواز سناوے
ہکدن حضرت علیؓ بہادر رووُن بیٹھے بھائی
نال محبت پچھیا حضرت دیر پیارے تائیں
کیتی عرض انہاں یا حضرت ستواں روز دہایا
اس گلوں میں روندا بیٹھا ہو غمناک نمانا
سنکر آپ بھی رو پئے اگوں پاک حبیب خدائی
جد مہمان مسافر کوئی مومن دے گھر آوے
بخشے جاون عیب انہاندے کہا ناجادوں کہوندے
تالیں حج عمرے دا درجہ ہر ہر لقمے یاردوں ،،
سائل تے مہمان جنہاندے گھر تھیں راضی جاون
عمل سخاوت عمر ودہاوے وڈی برکت پاوے
قبر اندر ہیری روشن تھیوے فضل کنوں تے باری
روز قیامت سر پر سایہ سخی محباں تائیں
سخیاں دے منہ روشن دسن وچہ میداں حشر دے
سخیاں دیاں گناہاں اُتے خالق پردہ پاوے
خالص للہ سارے جنہاندے عمل سخاوت ہوسن
کجھ تکلیف نہ پہنچن دیون دوزخ والی ناروں
ہر منزل وچہ رہن سوکھالے عمل سخاوت والے

جو کجھ اسنوں دینا ہووے وچے دتی جاوَن
یعنے مُٹھیاں مسکیناندے پلے بھرن نجھند
جیہڑے ڈھونڈھ غریباں تائیں دیون نام ربانے
اپہر ہرگز ہور کسے نوں نا معلوم کراندے
راہ مولیٰ دے خرچن اندر فرق نہ رکھیا کوئی
جس دن کوئی نہ ملے سوالی مشکل وزدہاوے
کیا تقصیر ہوئی ہے ساتھیں سائل کوئی نہ آیا
ایویں جانن جویں خدادی رحمت پئی بلاوے
سرور عالم ڈٹھا جس دم ڈاڈھی شفقت آئی
کیا موجب ہے رونق والا اساڈی حال نتائیں
گھر میرے مہمان مسافر کوئی نہ ہرگز آیا
کیوں نہیں آئی رحمت ربدی فکر دلے وچہ دہانا
بھی فرمایا خبر اساں نوں جبرائیلؑ سنائی
کئی ہزاراں رحمت برکت اپنے نال لیاوے
اجر ثواب ہزار شہیداں ہر لقمے تھیں پاوے
ملے کہوون والے تائیں خالق دی سرکاروں
بہت ثواب انہاندے کارن پاک نبی فرماون
وقت نزع آسانی ہووے سختی رب ہٹاوے
کرن فرشتے رحمت والے آکے مدد یاری
کرے نصیب حساب یسیر افضلوں خالق سائیں
امن سلامت پل دوزخ تھیں جاسن خوشیاں کردے
کرے ستاری فضل کرم تھیں شرم خدا فرماوے
دوزخ طرف انہاندی کارن نیلکے ڈہال کھلوتے
لنگھ جا جلدی جنت اندر حکم ہوسی سرکاروں
دوہ میں جھجانیں نا سکہ پاون شوم بخیلی ہو کالا

یارا بی ذر کرے روایت سی اک عورت کوئی
مائی صاحب دی اُسنوں جان کوئی چیز پیاری
نال محبت مائی صاحب پچھیا اس دے تائیں
تاں پھر اُس نے کھول سنایا اپنا سبھ حوالا
ایہہ ماں میری سی عاجز شوم بخیل نمانی
اکدن اِیتوں حال اہناندا خوابوں رب دکھایا
ڈاڈھی گرمی محشر اندر خلقت کل تہ آئی
وچہ عذاباں روو ے پیچھے نال دہائی پاوے
دوجی طرفے باپ پیارا کوثر حوض کنارے
بھر بھر جام پیاساں تائیں سبھنیں آپ پلاندا
ماں وچاری وچہ خواری پانی نوں ترساوے
ویکھ حوالا مائی والا رحم میرے دل آیا
اوسے وقت آوازہ ہویا غیرت نال ربانی
سن آواز غضب دا مینوں جاگ اچانک آئی
سبھے سبھوں میں اُس ویلے پانی سی پھڑ ایا
جس تک اوہو حالت میری عورت بول سناوے
ایہہ کجھ قہر الٰہی نازل شوم بخیلاں تائیں
بھاویں جتنے زہد عبادت شوم بخیل کماوے
مومن سخی گناہاں بھریا بخشے حق تعالےٰ
صحت شفا طعام سخی دا کہیا نبی غفاری
سخیاں نوں رب دوست رکھے عمل سخاوت پیارا
نال غریباں تے مسکیناں رلوں پیار جنہاندا
کرن پیار نہ زر دولت دا رب پیار جنہاں نوں
حضرت کہیا جد کوئی مومن صدقہ خیر نکالے
صدقہ رد بلائیں دا پاک نبی فرماوے

حضرت مائی عائشہ اگے آن سوالن ہوئی
کھڑے سبھوں پکڑی اس نے سنوں حقیقت ساری
سبھے سبھوں کیوں نا پکڑی سانوں حال سنائیں
باپ میرا سی دنیا اندر بڑی سخاوت والا
ہو گئے فوت جدوں اوہ دونویں نال قضا بائی
نقشہ سب قیامت والا انہیں اگے آئیسا
کیا ویکھاں جو سخت پیاسوں تڑفے میری مائی
پانی پانی کرے پکاراں پانی ہتھ نہ آوے
ساقیاں وچہ کھلوتا ہویا رحمت ٹھاٹھاں مارے
پکڑ پیالے شربت والے بھر دا تے ورتاندا
باپ پیارا کوثر شربت پیوے اتے پلاوے
لیکر پانی بابل کولوں اسنوں رج پلائیسا
سک جاوے متھہ اس دا جس نے اسنوں تا پانی
سکا متھہ جلادے قہروں طاقت رہی نہ کائی
اوہو متھہ خدا نے میرا غیرت نال سکایا
سبھے سبھوں ہرگز کوئی چیز نہ پکڑی جاوے
جو کوئی مدد کرے تنہاں دی پاوے نال سزائیں
جد تک بخلوں کرے نہ توبہ کدی بہشت نہ جاوے
دوزخ کنوں بچاوے اسنوں عمل سخاوت والا
رستا آنا رلیں طعام بخیلاں نہ رحمت تے بیماری
شامت بخل بخیل نکالے رد ہوون سرکاروں
کل خلقت تھیں ودھ اوہناں دا رب پیار کماندا
رب جنہاں دا دوست ہو گیا پرواہ تنہاں نوں
اس صدقے دی برکت اللہ بہت بلائیں ٹالے
آیا ہویا غضب ربانا صدقے تھیں ہٹ جاوے

حضرت احمد حاجی صاحب ذکر بیان لیاندا
سی ہک چھوٹا لڑکا کوئی نال مائی دے جاندا

آگیا ہک بگھیاڑ اچانک وچہ اجاڑ ٹکانے
پکڑ اٹھایا لڑکا اُس نے سر کر زور دھینگانے

لے بگھیاڑ سدھانا جلدی اُس دا پُت پیارا
روندی رہ گئی ماں نمانی کردی شور کُکارا

جنگل دے وچہ مولا باجھوں محرم حال نہ کوئی
کِسنوں آکھے کون چھڑاوے سخت مصیبت ہوئی

جاں کجھ دُور گئی تا ملیا ہک فقیر نمانا
فاقے پاروں چل نہ سکے عاجز بھکھیا بھانا

کرے سوال اوہ نام خدا دے دیہ مائی کجھ مینوں
کھاواں تے الحمد اللہ آکھاں کراں دعائیں تینوں

کول اُس دے ہک روٹی آہی اپنے کھاون والی
کھول دتی بسم اللہ کر کے منگی جدوں سوالی

جس ویلے اُس روٹی اپنی سائل نوں پکڑائی
اوسے ویلے فضل الٰہوں دبر ٹنگی کائی

لے کر بیٹا واپس آیا اوہ بگھیاڑ نمانا
امن سلامت کول مائی دے اُسنوں چھوڑ سدھانا

کر دو خیال خدا نے صدقہ کیسی چیز بنایا
تاہر دے مُنہ وچوں لڑکا امن سلامت آیا

انہیں جو مسکیناں اُپر شفقت رحم کماوے
ہر آفت تھیں امن سلامت اُسنوں رب بچاوے

ننگے نوں جو کپڑا دیوے جد تک رہے ہنڈاندا
ہر آفت تھیں دیون والا کجھ تکلیف نہ پاندا

بھاویں کون سوالی ہووے جیہڑی حاجت والا
ہر حاجت وچہ پہنچا اُسنوں آکھیا حق تعالیٰ

دولت والے دولت وچوں صدقہ خیر کماون
طاقت والے طاقت اپنی راہ مولا دے لاون

لکھن پڑھن پڑھاون والی دولت ملے جنہاں نوں
جیہڑے علموں عاجز ہوون لکھ پڑھ دین تنہاں نوں

عالم دینی علم پڑھاون وعظ بیان سناون
کرن سخاوت للہ فی اللہ مسئلے حق بتاون

جیہڑی دولت طاقت قوت ملے کسے نوں بھائی
اوہو خرچ خدا دے راہ وچہ اُسنوں کرنی آئی

جس بندے نوں ساریاں چیزاں بخشے خالق سائیں
سبھناں وچوں صدقہ دینا واجب اُسدے تائیں

حکایت ولی اللہ مولانا محمد اشرف صاحب بھیروی رحمۃ اللہ علیہ

بھیرے شہر اندر ہک ہوئے کامل ولی ربانے
نام محمد اشرف صاحب خبراں دُور ٹکانے

علم عمل وچہ کامل اکمل عارف مرد حضوری
ظاہر باطن ہر قسماں دی کرن سخاوت پوری

درس پڑھاون فیض کھنڈاون ظاہر وچہ لوکایاں
باطن نور حقیقی پاروں خلقاں بہت رجایاں

بڑے بڑے شاگرد انہاں دے عالم چنگ چنگیرے
پایا فیض اُنہاں دے درباروں والد ماجد میرے

ایسی شفقت اُپر انہاں دے اوہ حضرت فرماون
ہتی واری نال محبت گھر آ سبق پڑھاون

پڑھیا جہناں انہاندے کولوں ایسا سبق پڑھایا
جیکر نسل انہاندی باقی رکھی خالق سائیں
ایسے کامل ولی اللہ دے اثر ہدایت والے
ہک دن شہروں باہر جیہوں اوہ مقبول ربانے
عید مسیتوں باہر جا کے بیٹھ گئے ہک جائی
کرن مصافحہ خدمت اندر بھج بھج لوک تمامی
نام غلام حسن فرمادن قوموں شیخ پیارا
ہیسی اکثر عادت اُسدی عید پڑھن جلے جاوے
ہاتھی دی اسواری اندر ہوندے وچہ عماری
دیکھ سواری حاضر ہودن لوک غریب نمانے
اُس دن جد اوہ سواری اُسدی شہروں باہر آئی
بیٹھے حضرت اشرفؒ صاحب کسے غلام سنایا
لگا کرن مصافحہ جس دم ہتھیں ہتھ ملائے
دیکھ نہایت غصے ہوئے حضرت اسدے تائیں
ہو کے مرد زنانیاں والا ایہ کی سانگ بنایا
اینویں کہندے تھے اوہنوں اوہ مقبول غفاری
جھبر مُک ولی دی اُس دے تائیں کیتا اثر جیہا
پیر پیادہ ہو کر اوتھوں گھر نوں واپس آیا
کیتا دور لباس شہانہ سادہ کپڑے پائے
بھیجیا ترت غلام اپنے نوں حضرت دیول جائیں
میں نہیں باہر نکلن جوگا پر تقصیر نمانا
لے آؤ تشریف مبارک آپ تسیں بکھاری
کر تجدید نکاح میری دی شفقت کرم کماؤ
جدوں غلام گیا وچہ خدمت پایا نام ربانا
گھر اُسدے تشریف لیائے قدم مبارک پایا

پشتاں تیک انہاندے اندر وحدت نور رچایا
بدعت شرک نہ پڑے آدسی روز قیامت تائیں
سنت تے توحید الہوں جگ گئے متوالے
عید نماز گذارن کارن لے تشریف سدھانے
سن سن خبر آں سوں پاسوں خلق زیارت آئی
آگیا ہک رئیس شہر دا بڑا تونگر نامی ،
بڑے امیر کبیراں وچوں سخی بہادر بھلا
رہندے وچہ غریباں کارن دولت بہت لٹاوے
آسے پاسے ذکر جا کر ہور خلایق ساری
ہر محتاج غریباں تائیں دیندا نام ربانے
جتھے حضرت بیٹھے آہے آئیتا اُس جائی
ہاتھی اتوں اتر شتابی خدمت اندر آیا ،
سونے کنگن ہتھاں اندر نظر ولی نوں آئے
تبھی فرمایا زیور پایا نامرداں جائز ناہیں
دیکھو لوکو کنگن پا کے عید گذارن آئیا
آکر اپنی مسجد اندر عید نماز گذاری
زینت زیب سواری والا یاد نہ کوئی رہیا
سر کے دڑیا گلے کو ٹھے رو رو حال ونجایا
کنگن لاہ کر ہتھاں وچوں مولا درتا سے
بعد سلام اساڈی طرفوں عرض سوال سنائیں
آکر نام خدا دے مینوں دسو راہ ربانا ،
جو کجھ حکم شرع دا ہووے کرداں اساں پر جاری
لوئیں سرول احکام شریعت تے اسلام سکھاؤ
کہن لگے جن فرض اسانوں ہو گیا اُس ول جانا
ہوندا ڈٹھا شیخ پیارا گل دے نال لگایا

نال محبت وعظ نصیحت کر تقریر سنائی
فقراں دا اک تھال لیا کے خدمت وچہ ٹکایا
وے دیو حاجتمنداں تائیں ایہہ سبھ نام ربانے
رہبر کامل اس دے توں ایسی ٹھوکر لائی
عشق محبت پاک نبیؐ دا گوں توں وچہ سمانا
سنے قبائل ہجرت کر کے دولت مال لٹایا
وچہ حرمین مبارک جا کے پایاں عجب سرائیں
ایسی قسمت کھولی اسدی فضلوں خالق باری
دسے جگہ وفات خدا نے بخش عطا فرمائی
بھریں غلام حسن سی اسدا پیاں نام رکھایا
ایہہ سبھ برکت ولی اللہ دی اشرف نام جہاندا
وچہ زبان مبارک البسا مین خدا لے پایا
اس نوں آکھن ولی اللہ دا جس وچہ اینا فیرا
حکم الٰہی دسن کوں ہرگز خوف نہ کھاوے
طمع نہ رکھے مول کسیدا جیہہ خداوند باری
عالم اوہ جو عمل کماوے جگیں فیض کھنڈاوے
ایہہ سبھ صفتاں وچہ انہاندے پایاں پاک الٰہی
تقوے اندر ایسے کامل کیا تعریف سناواں
لگدے دس دور ہٹاون متھیں گھنڈ نورانی
ناکوئی ہور گناہ کسے دا نظر اچانک آوے
بلوا ری کوئی عورت آہی مسجد اگوں جاندی
جس اتھیں دی اس عورت پر نظر پئی سی بھائی
کھہن لگے تدوہ تقوی ساڈا کیناروہ ہزاراں
کتنی مدت اس دے زخموں دکھ کمال اٹھایا
آسنا قدر اتہاں دے دل وچہ دائم خوف ربانا

ایسا اثر ہویا اس تائیں جس دی حد نہ کائی
کجھ نہیں سن دی ہی حاجت سانوں حضرت نے فرمایا
اوس وقت خیرات کیتا مسند فقیر نمانے
مولا بابا جوں چیز کسے دی حب نہ رکھی کائی
چھوڑ وطن گھر بار پیارے طرف مدینے دھانا
چھوڑ مکان پیارے والا پھیر نہ اتھے ول آیا
راہ مولا دے کم ہمیشہ اون غریباں تائیں۔
پاک نبیؐ دی خدمت اندر باقی عمر گذاری
شاہ حسن دے قدماں اندر قبر مبارک پائی
ایسے طور غلامی درجہ بعد وفاتوں پایا
برکت اثر کلام انہاندا ذکر نہ کیتا جاندا
بجو جبر مک تنا کے اسنوں توڑ حضور پوچایا
ہادی بن کے راہ دکھاوے کل امیر فقیراں
غیر شرع دیاں نذر نیازاں ہضم نہ کیتی جاوے
خود ہووے پابند شرع دا کرے شریعت جاری
کر کے طمع خوشامد یاروں حق نہ مول چھپاوے
زہد عبادت علم ولایت ہر شے دا فر آہی
کجھ نکتے بوجہ رہن ہمیشہ میں قربانی جاواں
تاجو اتھیں دسے ناہیں عورت کوئی بیگانی
ہر ناجائز نظراں کولوں خالق پاک بچاوے
نال اتفاق اچانک اس پر پہلی نظر انہاندی
خوف الٰہوں زخمی کر کے اوہ اکھ نزت گوائی
رہن نہ دیواں ایسیں سلامت ہرگز تیرے تائیں
ایہہ اسدا دکھن تحقیق پھیر پسند نہ آیا
سو کھا نہیں تپنا کرنا فقیرا رب دا ولی سدانا

اینویں ہور تیریاں باتاں جینوں باپ سنایاں
صاحب کشف کرامت والے سخی دلیر تماماں
جس ویلے جس حالت اندر آوے کوئی سوالی
طالب علماں علم پڑھاون نال کمال عطائیں
ننگیاں نوں پہناون کپڑے بھکھیاں نوں کھانا
جد کوئی فتوی لکھن لگدے کوشش بہت کماون
جداوہ ٹھیک بتاون سارے لکھن اوپر گواہی
تھوڑا ایہتا جاون کارن جت دل قصد کریندے
بھی کجھ کپڑا انگرلا پیسے پلے بنہ لے جاون
جیکوئی چیز لکھن والا راہوں ملے نمانا
جیکوئی بھلیا کوئی منگا کرے سوال کتھائیں
جس جاگہ کوئی حاجت والا عرض سوال سناوے
اتنا فکر غریباں کارن رہندا سدا انہاں نوں
اینویں ہویا اک بھیرے اندر ہوئے مرد حقانی
بڑے خلیق حلیم نہایت دانشمند سیانے
کرن طبابت للہ فی اللہ حکمت عجب کماندے
دوروں دوروں حاضر ہودن ہو بیمار لوکایاں
جیکر جانن ہے کوئی عاجز بہت غریب نمانا
بہتی وار غریباں اپر ایسا کرم کماون
جداوہ گھر جا کھولن وچوں رقماں ملن تہانوں
جس نوں بھیند نہ معلم ہووے واپس پھیر لیاوے
نال محبت آکھن اسنوں لیجا توہیں بھائی
اینویں بہت سوالیاں تائیں دیون اندر پڑیے
بعضے وقت سوالی جس دم آن سوال الاون
جداوہ چلا وینجے تا محرم نہیں ذکر تائیں

ایہہ پڑھیں ایہہ مشت نمونہ ذکر سنایا بھایاں
کرن سخاوت ہر قسماں دی ہر ویلے ہر حالاں
لگدے وتس سوال کسے دا کدی نہ موڑیا خالی
حاجتمند مریضاں کارن کرن سوال دعائیں
جو کوئی مسئلہ کٹھن آوے وتس حکم ربانا
کتنے صاحب علماں تائیں دل وچ وکھاون
تا ایہہ مہر لگاون اپنی اتنی کوشش آہی
کاغذ قلم دوات ہمیشہ اپنے پاس رکھیندے
جیکوئی راہوں ملے سوالی ایسا کرم کماون
کاغذ قلم دوات اسنوں ہووے نہیں اڑانا
دیر نہ لگے کھانا کپڑا گھروں منگاندیاں تائیں
ویسے جاگہ حاجت پاوے سبھے امید نہ جاوے
قنیاں ہتھیں محتاج نمانے بہاون بہت تہانوں
میاں حسین حکیم جو صاحب طب اندر لاثانی
زاہد عابد عاقل کامل پورے مرد ربانے
ہن تک جاری طبی نسخے وانگ اکسیر انہاندے
مفتی کرن علاج غریباں کولوں دین دوایاں
لوکوں دیون خرچ تمامی جو اس پینا کھانا
ورد وچہ لپیٹن رقماں پڑیاں بنھ پھڑادن
خرچن کھاون دیون دعائیں معلم بھید جہانوں
چلی گئی ایہہ رسم تساڈی آ کر عرض سناوے
ایہہ مسجد تیری قسمت آہی تینوں رب دیوائی
کول جو ہووں تیغین والے تجھ معلوم نہ کردے
کریں معاف فقیر اساں نوں کر شفقت فرماون
جا ایہہ چیز شتابی اوسنوں پرچے نال پھڑائیں

اگرچہ شفاعت کبریٰ حضرت نوں سرداری
ے نورانی جھنڈا لوڑوں لوسے جھولارے
مومن ہتی سرور نوں وعدہ رب فرمایا
محمود مقام نہ ہوسی ہور کسینوں ڈھوئی
شفاعت سرور عالم کارن اوگنہاراں
بھی تھیسی دے دالیجی خلق سائیں
جنت دا دروازہ سید کل ابراراں
شمار عدادی نعمت جو حضرت نے پائی
ماں تے اکراماں سرور عالم پایاں
اپنے پاس تساڈا منصب اساں بنایا
تسانوں عالی درجے بخشے اساں حضور فی
ت کھنوں کرا داس جگہ بہت وچہ فرمادن
طرح ہر نعمت ربدی سرور عالم پائی
احسان حبیب اپنے نوں خالق یاد کرائے
جو یتیمی اندر رحمت فضل کمایا
یا اس نعمت دے بدلے شکر ہو فرمانا
پہنچی اساں تسانوں رکھیا نال پیاراں
ہو مویاں عاجزاں اوپر قہر نظر نہ کرنی
جا جویں فقیری حالوں غنی کمال بنایا
لوئی ملے فقیر نمانا حاجتمند سوالی
نت نہ سوالیاں اوپر رکھنی سدا سدائیں
ر بیچا جویں ایت رستہ کر کے فضل دکھایا
رو ہدایت لوکاں تائیں رب دے حکم سناؤ
ویں تسانوں خبراں دتیاں فضلوں خالق سائیں
ساں تساڈا قلب منور کیتا اپنے نوردں

دوجا کوئی نہ شافع ہوسی کارن خلقت ساری
خاص نشان عنایت ہوسی کارن نبی پیارے
جس دے اندر ہور کسے دا دخل نہ کوئی آیا
مادہ منزل بھی حضرت کارن خاص مقرر ہوئی
ہو دوزخ کھٹیں کہ جنت بھیجن عاصی یا جنہاراں
ہر نعمت پر قبضہ ہوسی سرور عالم تائیں
جنتھیں آپ دلاون درجے مومن تابعداراں
ساریاں نبیاں دی سرداری حضرت کارن آئی
رب فرمایا بول تساڈے ظاہر وچہ لوکایاں
اس منصب نوں ظاہر کرنا پاک خدا فرمایا
ہو واقف کر خلائق تائیں نعمت فضل حضوروں
لکھنے مطلب اس آیت دے وچہ تفسیراں آون
ہر نعمت دا شکر علیحدہ آپو اپنی جائی
تینے قسماں شکر انہاندے جدا جدا فرمائے
تا پیو ماپیوں پرورش کر کے منصب پہنچایا
جو کوئی ہوئے یتیم نمانا اس پر رحم کمانا
کر دیا یتیماں تائیں یا سید ابراراں
اپنی بات یتیمی والی چیت ہمیشہ دھرنی
اسدے بدلے ایہ شکریہ حضرت نوں فرمایا
کر مروت اسدے اوپر امر ستار با عالی
نال حقارت کدی کسے نوں جھڑک ہٹانا ناہیں
اسدا شکر خلائق تائیں وعظ سنانا گویا
راہوں بھلیاں گمراہاں نوں رستہ حق دکھائی
اوویں خبراں تسیں سناؤ بے خبراں تائیں
لوکاں نوں تسیں کرو منور اپنے نور تھیں رل

اساں تساڈیاں کل مطلباں نال فضل پہنچایاں — تسیں کردے من شکر جو نہاندا جو جو نعمتاں دیاں
ہر دولت تہیں اساں تساں نوں دولت بنایا — کرنا شکر تساڈے ذمے پاک خدا فرمایا
ہر نعمت جو اساں تساں نوں بخشش عطا فرمائی — نال محبت کرو ہمیشہ سب دی شکر ادائی
جس قسموں کوئی نعمت اپنی بخشی خالق باری — اوسے قسموں آکھ سنائی اسدی شکر گذاری
ہر نعمت تہیں اعلیٰ نعمت ہے فرقان خزانہ — کرو بیان خلائق اندر ایہ اس دا شکرانہ
سب لوکاں نوں اس دے اوپر کرنا عمل سکھاؤ — جو احکام کلام اللہ دے جدا جدا سمجھاؤ
جو جو عمل پیارے سانوں تجھی جو نہیں پیارے — کھول سنائے اساں تساں نوں ظاہر باطن سارے
تسیں سناؤ لوکاں تائیں یا سید ابراراں — عمل کماون جیہے پاون کرن جو چنگیاں کاراں
جدا جدا سب عمل نتیجے کہہ دیو وچ لوکایاں — بھیڑے جاسن دکھ اٹھاسن جو کرسن بریایاں
ہر برایوں برا عقیدہ کفر شرک گمراہی — ہر نیکی تھیں نیک طریقہ ہے توحید الٰہی
دوہاں دے انجام نتیجے واضح کر سمجھاؤ — رد کو کفر شرک برائیوں وحدت طرف لیاؤ
اگلیاں بے فرماناں اتے پیو جو قہر دہاسے — کھول سناؤ حال انہاں دے یا محبوب ربانے
جویں ہلاک ہویاں اوہ فوجاں بے فرمانی پاروں — ایویں تسیں ہلاکت پاسو ہو والے انکاروں
جیویں کر اساں بچایا فضلوں مومن نیکوکاراں — اوہناں انہاں رحمت ہوئی کھول سناؤ اخباراں
جس کر جبراں ساڈے اوپر جو ایمان لیاسن — دوہیں جہانیں رحمت فضلوں علیہ جیہے پاسن
جنت دوزخ خبر سناؤ کھول تمام حوالے — ایہ دوزخ ایہ جنت جاسن ایسیاں عملاں والے
دوزخ اندر ہوسن جو جو قہر عذاب بلائیں — خبر سناؤ خوب ڈراؤ بے فرماناں تائیں
ایویں جو جو جنت اندر ہوسن گنج بہاراں — دے خوشخبراں آس لگاؤ مومن نیکوکاراں
جو انعام مقرر ہوئے کارن اہل ایماناں — دسو کھول بیان انہاں دا ظاہر وچ جہاناں
ہور حلال حرام تمامی جو سب امر نواہی — کھول سناؤ لوکاں تائیں کل احکام الٰہی
طور طریق عبادت والے جو جو اساں فرمائے — حج زکوۃ نمازاں روزے کھول سنانے آئے
قصہ کوتاہ دین دنی دے جھگڑے سارے ورتارے — کر دو بیان کلام اللہ تہیں آکھیا سرجن ہارے
نعمت عجب کلام الٰہی نعمت تہیں عالی — پڑھ کے خوب سنا محبوبا امر کیتا رب والی
بعضے کہن کلام اللہ دا پڑھنا ہونا پڑھانا — وچ محفل دے حضرت کارن ہے فرمان ربانا
ابن کثیر خطیب وغیرہ ایہو بیان لیاون — پڑھن پڑھاون کرن تلاوت شکر ایہو فرماون

نعمت کنوں مراد نبوت ابن اسحاقؒ بتاوے
ایہو قول مجاہد یاروں وچ تفسیراں آوے

شان نبوت شان رسالت کامل نعمت بھاری
اپنے نبی پیارے تائیں بخشی خالق باری

دیگر نعمت حکم سنایا دوست اپنے تائیں
شان تے کر دو نعمت ساڈی ہر علکیں ہر جائیں

آکھ دیو سب لوکاں تائیں میں ہاں نبی ربانا
معلم ہووے شان تساڈا اینجیراں ان جاناں

اساں تساڈوں مرسل کیتا کارن خلقت ساری
نال محبت دسو سبھنوں اپنی تابعداری

ظاہر کر دو نبوت اپنی کر دعوت اسلامی
صاف سناؤ ہو یہ لوکاں نوں ایہ فرمان گرامی

جے تسیں چاہو پاس خدا دے ہووے تساڈا ناں
پکڑ میری تابعداری جو میں کہاں تساں نوں

جے کر میرے تابع ہو سو پاسو قرب ربانا
میری تابعداری یاجہوں کیسے نہ جنت جانا

میری تابعداری یاروں رب محبوب بناوے
کرے معاف خطائیں آسدیاں جیہڑا میری ول آوے

میں سب اوگنہاراں کارن شافع بن کر آیا
ہر گمراہاں کارن میں نوں رہبر رب بنایا

آکھو لوکاں تساں نوں رستہ حق دکھاواں
جنہاں خدا نوں ملنا ہووے آکھ اسیں ملاواں

کر ناراض روسایا جنہاں خالق پاک سچاواں
آکھ راضی کرنے والا اسیں خالق تباواں

دور ہوئے درباروں جہڑے شامت عمل خطاواں
اساں نوں ملن اسیں انہاں نوں عیب گناہ بخشاواں

جو بیمار دلاں دے ہوون اسیں علاج سکہاواں
اک پل اندر سبھے ورہیاں دیاں نقصان پٹواواں

جنہیں نور جنہاں دے اندر اونہاں نور چڑھاواں
ہوون جو دل انہیر تمامی اسیں شمع جگاواں

کافر مشرک بدعقیاں نوں ایسا سبق پڑھایاں
کفر شرک دی بیخ اٹھاواں ہر من صاف بناواں

من نہیں خدا نوں جہڑے اون اہیں مناواں
جاہل دلائل قائل کرکے باطل شبے اڈاواں

ہر منکر نوں اسیں بلاواں تے پیغام پہنچاواں
مولا یا جہوں ہور کسے دا خوف نہ ہرگز کھاواں

باطل مذہب غیر طریقے کر کے دور ہٹاواں
دین اسلام طریقہ سو بنا ہر اک نوں تبلاواں

جو سب ٹھگ بناوٹ سارے خلقت کوں حق جتلاواں
اک معبود حقیقی اگے سب دے سیس جھکاواں

جنہیں نفع جنہاں دے پوجیاں کر مردود چلاواں
سب دی پوجا ترک کرکے اک رب پوجاواں

ایسا رب دساں میں جہڑا مالک جہاں سرداں
سب دے کہیں رب الاخالق ارض سماواں

جس دے کول تمام خزانے میں قربانی جاواں
اوس پیارے دا دروازہ میں سبھنوں دکھلاواں

بین نماہیں بدخواہ کسے دا نا کچھ جھوٹھ الاواں
کراں نصیحت خیر خواہی تہیں سچی بات سناواں

اپنے کولوں مول کسینوں سیں کجھ فرماواں
جو فرمان حضوروں آوے سو سبھنوں پہنچاواں

آؤ سنو نصیحت لوکو نعمت مفت لٹاواں
میں رحمت کل دنیا کارن سبھ تے رحم کماواں
خویشاں نال سلوک محبت تے الفت سکھلاواں
ویر عناد فساد تساڈے آپ اسیں مٹاواں
دور کراں سبھ بے اتفاقی تے اتفاق کراواں
ہر دشمن تھیں اسیں تساں نوں کر آگاہ ڈراواں
دکھ تساڈے ٹالن کارن میں سبھ زور لگاواں
وچ قبولاں رج کراواں اسیں تساڈا ناواں
اسیں تساڈی بہتری تکاں لے مرتبے ودھاواں
دوزخ قید مصیبت کولوں آپ اسیں بچاواں
خوش گلزاراں باغ بہاراں ایہو ٹھنڈیاں چھاواں
بیشک تابعداراں کارن ہر نعمت ورتاواں
یا محبوب تساں دیو خبراں امر خدا فرماوے
شکر عمل کماون جیہڑے طرف تساڈی آون
تیرے تابعداراں کارن جنت اساں بنایا
ہر نعمت تھیں ملی نعمت تیری تابعداری
سبھ نوں حکم تساں دیو ایہو پکڑن راہ صفائی
جو ہیں تساں نوں اساں حضوروں بخشے منصب عالی
کر اقرار نبوت جیہڑے منن سچ تساں نوں
ہووا کرن یقین تساں پر چھوڑن تابعداری
ہور بیان اس آیت اندر کہن مفسر خالی
نعمت کنوں مراد اس جگہ نعمت تقوی والی
یا سید میں بخشیا تینوں تقوی نعمت بھاری
کر دیاں ایہ نعمت ساڈی شکر ادا فرماؤ
کر پرہیز تمام گناہوں ترک کرن برائیاں

تاہیں کجھ مزدوری منگاں نا کوئی بھار چڑھاواں
اوجھڑ وڑے ل جاندیاں تائیں ہو ڈسلے راہ ملاواں
نال بیگانیاں خلق کمائی ور کو وانگ بھراواں
نال محبت صلح کراکے آپس وچ رساواں
سبھ نوں بھائی بند بنا کے بھایاں ساتھ رلاواں
وچ برکت ڈالن والے منڈے کم سٹاواں
دو میں جہانیں امن آسائش تے آرام دلاواں
پاس خدا دے اسیں تساڈا عزت قرب ودھاواں
وچ عذاباں غرق نہ ہووو آکھا پار چڑھاواں
کل گناہ معاف کرا کے جنت وچ وساواں
لے دیواں میں حور قصوراں تے زیور پہناواں
نور پیالے کوثر والے تینوں آپ پلاواں
جس بھی جنت جا بنائے طرف اساڈی آسدے
ہوون تابعدار تساڈے بہت اسانوں بھاون
منکر بے فرماناں کارن دوزخ قہر تپایا
تیرے صدقے امت ساڈے وست امر کرے رب باری
تاجو بھلا کہن نہ سانوں کسے نہ خبر سنائی
ظاہر کر دو خدا دی نعمت نشان نبوت والی
شکر گذاروں جنت نعمت دیساں اسیں تہانوں
تیرے دشمن ساڈے دشمن پاون سدا خواری
جیوں کشف الاسرار کتابوں آکھے مصباح والے
اپنے نبی پیارے کارن امر کیتا رب عالی
کل پرہیزگاراں دے اندر ہے تیری سرداری
سبھ لوکاں نوں تقوے دستور ربدا خوف سکھاؤ
جنہاں تقوی حاصل کیتا سمجھے خوبیاں پائیاں

وچہ قرآن ایہو تاکیداں آریاں کتنی جائیں
ہور مراد اس نعمت اندر بعضیاں نے فرمائی
مال غنیمت پاک نبی نوں جو بخشے رب باری
یا سید اساں مال جہادوں تینوں غنی بنایا
کر تقسیم اوہ دولت ساڈی ساڈے نام لٹاؤ
کہی سبھ اپنی امت کارن امر ایہو فرماتا
دیکر دولت اسیں جنہاں توں دولت مند بناواں
مسن کر حکم زکوٰۃ اساڈا جو خیرات کماسن
پاک ہوون سبھ مال انہاندے صدقہ دیون ہارن
مال زکوٰۃ نہ دیون جیہڑے لے مکر کری رب سائیں
دنیا وچہ بھی مال انہاندا دشمن رب بناوے
وچہ اسراف گناہاں جیہڑے دولت کرن اڑائیں
کر بے قدری مال ربانا ضائع جنہاں گوایا
کوڈی کوڈی گن کے جیوں ان سبھ حساب لکھیسی
جیکر رب دی مرضی موجب دولت خرچی آہی
لیجا نفع اساڈے کولوں مکر کری رب سائیں
جیکر وچہ اسراف گناہاں دولت بہتی اوڈائی
رب فرماسی جویں اساڈی کیتی نمک حرامی
دنیا اندر تساں اساڈا نعمت قدر نہ پایا
جس نعمت دا دنیا اندر قدر نہ کرسی کوئی
کرسے سوال خداوند اگے یارب بار خدایا
جیکر رب دے حکم مطابق کیتی شکر گذاری
ایسے خاطر پاک نبی تے نازل ہویا حکم ربانا
حکم زکوٰۃ سنا دیہو سبھنوں یا محبوب یگانہ
بعضے کہن نعمت پاروں ہور مراد کبھی آئی

نیک انجام خدا دے فضلوں متقیاں دتا ئیں
جویں حبیب اللہ ہوں ناگوزی کر تفسیر سنائی
اس آیت وچہ حکم سنایا اسدی شکر گذاری
کردا واشکرانہ اس دا جو ہیں فضل کمایا
مسکیناں محتاجاں اُپر کرم کرو درتاؤ
نال محبت راہ مولا دے خرچن مال ربانا
کرن زکوٰۃ ادا اس وچوں حکم اسیں فرماواں
برکت کرساں اسیں جنہاں توں ہور زیادہ پاسن
اگے نقیں دی نعمت دولت بخش کراں انگاروں
کدی نہ برکت حاصل ہوسے مول انہاندے تائیں
آخر دیہ بھی دوزخ بن کر اوہو کہاون آوے
نال خبیثاں نال قیامت پاسن کل سزائیں
معلم کرسن جد دل جنہاں توں دوزخ کہاون آیا
اس دن اعلیٰ حاکم اگے کون جواب کریسی
پاک حساب تمامی تیرا کرسی حکم الٰہی
اک پیسے دا لکھ لکھ پیسہ ملسی بعضیاں تائیں
پیش عدالت دوزخ باہجوں تھاں نہ جھلسی کوئی
اج اس نمک حرامی بدلے چکھیو مزے تمامی
جاؤ اج بے قدراں اندر دوزخ ڈیرا آ پایا
اوہو نعمت دوزخ کھڑسی جلدی دن قیامت ہوئی
اس ناشکرے بندے تیرے میرا قدر نہ پایا
کرسے شفاعت شاکر کارن ہر یک جیہڑی پیاری
ہر نعمت دا شکر کمانا امت نوں فرمانا
کرن سخاوت راہ مولا دے نعمت دا شکرانہ
وقت نمازاں پنجاں والی نعمت رب فرمائی

کیتا حکم حبیب اپنے نوں یا سید ابراراں
خوب پچھان کرائی فضلوں اساں تساں دیتا ئیں
جدا جدا اسہہ وقت نمازاں کر تفصیل سناوے
سستی کرن نہ وقتاں اندر غافل غفلت ماں
حافظوا علی الصلوٰت پاک خدا فرماوے
مومناں اُپر نماز خدا نے وقتی فرض بنائی
قدر نہاں جس غفلت اندر وقت نماز گوایا
وقت نماز پچھانن کارن بہت حدیثاں آیاں
وقت الاول رضوان اللہ وچ حدیث گواہی
جو اول وقت نماز گذارے رب نوں راضی کردا
یعنے جو معذور نماناں آخر وقت گذارے
جسنوں کوئی عذر نہ ہووے نہ کوئی دکھ بیماری
کرنا شکر ہی نعمت رب دا اس لئے قدر نہ پایا
پڑھن نمازاں دل دے ویلے پاک رسول الٰہی
ایہو حکم تمام اُمت نوں وقت نمازاں جانن
وچ چراغ اسلام رسالے میں سب وقت دسالے
بعضے کہن مراداں دو نویں اس نعمت وچ آیاں
بحر علوم اندر ایہ لکھیا وچ مصباح لیاوے
یا سید اساں قبلہ کعبہ تینوں خوب جتایا
جگ سارے تھیں عزت والا پاک مقام پیارا
ایسی نعمت ساڈی طرفوں بخشش تساں نوں ہوئی
اساں تساں نوں قبلہ کعبہ بخشی نعمت بھاری
وقت نمازاں قبلے ویول کرکے منہ کھلوون
جتھے ہوون جتھول ہوون پھیرن مکھ اودائیں
شکر گذارن اس نعمت دا بولن حمد زبانی

اساں تساں نوں وقت نمازاں دسے نال نجاراں
تسیں پچھان کراؤ لوکاں کہیا خالق سائیں
وقت پچھانن فرض ضروری امت نوں سمجھاؤ
نہیں تاں آئندہ مجرم ہوسی جو بے وقت گذارے
خوب حفاظت کرو نمازاں وقت نہ ضائع جاوے
وقت گواون والیاں کارن بہت ملامت آئی
بیشک سست نمازیاں کارن ویل لکھانا آیا
آپ نبی باقی سرور عالم تاکیداں فرمائیاں
اول وقت نماز پڑھن وچ خاص رضا الٰہی
آخر وقت معافی اسدی فرمودہ سرور دا
کرے معاف خداوند اسنوں کہیا نبی پیارے
کرکے تنگ نماز گذارے باہجھ عذر لاچاری
سخت عذاب میرا ناشکراں پاک خدا فرمایا
صفتاں وچ تاخیر کرن دی اکثر عادت آہی
وقت عشا کجھ دیر گذارن استحباب پچھانن
جو کوئی چاہے ویکھے اوس تھیں وقت نماز اسالے
وقت پچھانن قبلہ جانن شرطاں ایہ ٹھہرایاں
نعمت کنوں شناخت قبلہ امر خدا فرماوے
سوہنا گھر بیت اللہ والا بخش عطا فرمایا
برکت اتے ہدایت جس تھیں پاوے عالم سارا
کل دنیا وچ ثانی جس دا ہور مقام نہ کوئی
نہیں تمامی امت اندر کر وا بہتا رہی
اس دا باہجوں ہور کتے دل نا متوجہ ہوون
خوب پچھانن قبلے تائیں سبھناں نوں سمجھائیں
ظاہر باطن کعبے ولوں کرن نہ رو گردانی

طاقت والے حج گذارن کرن طواف دوالے
ہوسن پاک گناہاں کولوں لوک زیارت والے

یا محبوب ایہ نعمت بھاری کارن اہل ایماناں
شان بیان سناؤ اس دا ظاہر وچ جہاناں

ہور مراد اس آیت اندر شیخ حمیدؒ لیایا
اپنے نبی پیارے کارن امر خدا فرمایا

وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ

اور اپنے پروردگار کی نعمت کا شکریہ ا بیان کر

یا نبی اللہ رب اپنے دی نعمت بول سناؤ
کر دو بیان احسان ربانے شکر بجا لیاؤ

پنج قسماں دی نعمت ایتھے ذکر حمیدؒ لیاندا
دہاں راہیں ہر مومن نوں واجب شکر جہاندا

پہلی نعمت اکھیں والی ہر نعمت تھیں عالی
دوجی نعمت ہتھاں والی تریجی پیراں والی

چوتھی نعمت بدن سلامت پنجویں نعمت دولدی
اہر طاقت شکر کرن دی کسے کسے نوں لدی

ایہ پنج نعمت حضرت کارن خالق یاد کرائے
کر دو بیان اہناں دی خوبی ہر کوئی شکر کماوے

کیتے اساں نصیب تساں نوں جتنے نین پیارے
رنگا رنگ دکھاون قدرت جتول کرن نظارے

لکھ کروڑاں قدرت ساڈی وچہ زمین اسماناں
لکھ کرو عجائب چیزاں باہر حد بیاناں

اکھیں والیاں نوں سب قدرت ظاہر اسیں دکھالاں
گھر وچہ بیٹھیاں نال اکھیں دے مکہ گھیر گاس کرداں

ایسی نعمت نین پیارے بخشے اساں حضوروں
یا جیہ زباناں نوں سب چیزاں دی خبر سناون دوروں

جتول تکن مالک کولوں نا کوئی چیز چھپاون
سو ہتی کوہی جو شے دیکھن جلدی خبر سناون

دوست دشمن دیکھ شتابی دسن نین نگینے
بہتر جام جہاں نما تھیں ایہ نوری آئینے

رب فرماوے میں ایہ نعمت مفت عطا فرمائی
یا جیوں شکر عبادت اس دی ہو قیمت کائی

جد کوئی چیز دکھاون اکھیاں بولو حمد ربانا
جس ایہ نعمت بخشی اس دا لائق شکر کمانا

ہر ہر نظروں جیکوئی بندہ حمد کہے لکھ واری
تا بھی ادا نہ ہووے رب دی پوری شکر گذاری

شکر اکھیں دا پاک نبی نوں ایہو خدا فرمایا
خرچ کرو وچہ راہ مولا دے اکھیاں دا سرمایا

جتول اساں اجازت اپنی نہیں تساں فرمائی
اٹھ دل دی تکن کنوں ہمیشہ رکھو نظر بچائی

نعمت چشماں اسے خاطر بخشی تساں نوں بھائی
تا جو ساڈی مرضی باجھوں چیز نہ دیکھو کائی

ایہو ہدایت کر دیہو سب نوں یا پیغمبر عالی
ضائع کرن نہ غفلت اندر نعمت اکھیاں والی

نظر حرام گناہاں کولوں اپنے نین بچاون
نعمت رب دا قدر پچھانن نا احسان بھلاون

لغو کھاڻے ہور تماشے جو شیطانی کاراں
ویکھن لکھیاں نال اساڈی قدرت استاکاری
کرن زیارت پاکاں لوکاں بھی پیو استاداں
ماہیہ دی جو کرے زیارت خدمت ادب کماوے
زن فرزنداں خویشاں بھایاں مومن نیکو کاراں
نال محبت ویکھن جو کوئی دینی عالم تائیں
کعبے دی کوئی کرے زیارت نظر محبت پاوے
اکھیں وچ پڑھے جو مومن پاک کلام الٰہی
نہیں شمار انہیں دی نعمت جو انعام دواوے
کجھ پرواہ نہیں بے پرواہ نوں جو نہیں شکر گذارا
جس نہیں اوہ ناشکری پاروں لئے نہیں مالک
کر دیوے اوہ دور جہاں دی انہیں دی روشنائی
جتھوں جاوے دھکے کھاوے دور کری سب کوئی
ہو لاچار نمانا عاجز آس امید گواوے
دنیا اندر ہون ہزاراں دولت مورچ بہاراں
دوست بیلی خویش پیارے کوہوں لنگھ جاون
خوش رخسار پیاری بیوی لاکھاں روپ سجاوے
کیسی نعمت نین پیارے بخشے خالق سائیں
لاکھاں نعمت اللہ بخشے مورکھ قدر نہ جانے
اکھیاں والے وپرداکم کتنا فضل ربانا
رب غفور ملاوے نعمت ساڈی یا محبوب سنائیں
دوجی نعمت سماں تساں نوں بخشے ہتھ پیارے
نال انہاں دے پکڑن چاہو جو ہر چیز پیاری
جو شئے دور ہٹانی چاہو پکڑ شتاب ہٹاون
جنہے کم زبان نہ دیوے ایہو پکڑن اس جائی

جس تھیں نظر بچاون اپنی ناویکھن تم یاراں
ہر ہر نظروں لکھ لکھ رحمت بدلہ شکر گذاری
شکر کماون رحمت پاون جیوں جین اولاداں
حج برابر ہر یک نظروں اجر خدا نہیں پاوے
نظر محبت طرف یتیماں بخشے اجر ہزاراں
سال ہزار عبادت درجہ بخشے خالق سائیں
جیوں مائی دے پیٹوں جمیاں ایسا ہو کر آوے
دو ہزار اجر ملے اس تائیں نعمت بے پرواہی
ہر نعمت دی شکر گذاری لاکھاں قدر ودھاوے
جے اوہ نعمت واپس لے لئے مول نہ موڑیا جانا
پھر ایہ نعمت ملے نہ اسنوں جے سو کراں مارے
راول ویداں ڈاکٹراں دی واہ نہ چلدی کائی
ہن ایہ نعمت ملے نہ تینوں نہ جتنوں ہوئی
لاکھاں دولت پلے ہووے ہرگز کم نہ آوے
سب کجھ کھس گیا نصیبوں نین گئیوں جد یاراں
کنہے عاجز نوں خبر نہ کوئی جے تو آپ بولاون
کیہڑی خوشی نابینے تائیں جیکر نظر نہ آوے
لاکھاں نعمت باجھ جنہاں دے ہو گئی بدلائیں
جو نعمت دے لئی اس نے آکھی ہوش گنوانے
جو اکھ نہ ہووے جس دی سدن اسنوں کانا
دسیں شکر انہیں دی کرنا اکھیاں والیاں تائیں
ہر دم تابعدار تساڈے امر قبولن ہارے
پکڑ شتابی حاضر کرسے نال نہ کون انکاری
ہر کم اندر مدد دیون ناں کجھ عذر لیاون
نال اشارے ہتھ پیارے کردے کارروائی

کتنی جا گھ گنتے اندر انگلیاں کم آون
کھاون پیون پہنن اندر کتنی مدد دیندے
بھاری نعمت ہتھ پیارے یا محبوب یگانہ
ہتھ اٹھا کر ساڈے اگے کرو ہمیش دعائیں
ساڈے باجھ کسے دے اگے اپنے ہتھ نہ کرنے
ایہو نصیحت سبھ لوکاں نوں ظاہر بول سناؤ
کرن لکھوں جنہاں نال ہتھاں دے کوئی کم کداہیں
جیکر کدی خلاف شرع دے ہووے اوہ کم کرنا
جو کم کرنا کرو ہمیشہ موجب حکم رب دے
حق بیگانہ کھوناہیں ہرگز نال ہتھاں دے
کھاون پیون پہنن کولوں عاجز ہر کاروں
بجو ہتھ نہ ہووے جس دا کیڈ ہلاکت پاوے
دو دو ہتھ تساڈے خادم بخشے اساں تساں نوں
کرو سخاوت نال ہتھاں دے مدد ذخیر کماؤ
پکڑو بہت پیاریاں چیزاں جو منظور اساں نوں
ہور پاک کلام الٰہی پکڑن ادب پیار دل
ایہو ہور جو چنگیاں چیزاں ہتھیں پکڑ اٹھاؤ
تریجی نعمت پیر الوالی وچ تفسیر لیاوے
کیہا ایہ نعمت پیر خدا نے تابعدار بنائے
جیتوں حکم سناوے مالک تول سیر کراون
خدمت اندر حاضر دونویں جیتوں کرو تیاری
جیویں حبیب اپنے نوں خالق دسیا شکر ہتھاں دا
بابنی سند نعمت پیراں بخشی اساں تساں نوں
ثابت قدم رہو راہ رب دے شکر ادا فرماؤ
ساڈی مرضی باجھ کسے ول ہرگز قدم نہ پانا

لکھن پوچن کسب کماون سبھ کجھ ہتھ نباون
کھانا کپڑا جو ہر نعمت حاضر پکڑ کرندے
کرو ادا محبت یاروں ہتھاں دا شکر گذارو
جو منگو سو دیواں فضلوں ایہہ تساڈے تائیں
ہر حاجت وچ غیراں کولوں روک بچایا ہتھ نے
غیر شرع ناجائز کاروں اپنے ہتھ ہٹاؤ
کرو تلاش رزق ربانی اس وچ ہے یا ناہیں
ہرگز بھول نہ نیڑے جانا قہر الٰہوں ڈرنا
ظلم نہ کرنا نال ہتھاں دے ہرگز اپر کسے دے
دیکھ انہاں نوں ل عبرت پکڑو ناہیں ہتھ جنہاں دے
ہر کم دی محتاجی پاون شامت ہتھاں پاروں
گل خلقت وچ دائی ہتھے ٹنڈا اسد یا جاوے
رب فرماوے ساڈی خاطر دور تو تسیں انہاں توں
مدد دیو محتاجاں تائیں راہ ساڈے وچ لاؤ
کبھی جو نعمت حق حلالوں بخشاں ایس تساں نوں
دیکھو بہت مکاناں دینی نعمت باجھ شمار دل
نعمت رب دا شکر کماؤ نا احسان بھولاؤ
رب تبارک شکر انہاں دا حضرت نوں فرماوے
چلنے پھرنے ٹرنے کارن رب عطا فرمائے
عجب سواریاں باجھ کرایوں کر اسوار لیجاون
ریس ریسی چلن دوڑن آون وارو واری
اوسے طور ہمیشہ لازم کرنا شکر انہاں دا
تا جو نال انہاں دے چل کے آو ملو اساں نوں
جیتوں جاؤ نال انہاں دے ساڈی خاطر جاؤ
کرکے ترک میرا دروازہ نہیں کسے در جانا

جد محتاج ہووے کوئی یا بیمار نماتا — طرف ضعیفاں ساڈی خاطر قدم رنجہ فرماتا
ایہو بیان سنا دیہو حضرت اپنی امت تائیں — طرف گناہاں نعمت ساڈی کرن نہ مول ازائیں
بدعت شرک حراماں دے ول ہرگز قدم نہ پاون — جتھوں لگ تماشے ہوون اوتھوں مول نہ جاون
مجلس وعظ نصیحت دے ول جاون نال پیاران — حج جہاد نماز وغیرہ ہور جو چنگیاں کاران
ہر یک چنگے کم دی طرفے رکھن قدم چلائی — محنت کسب حلال دے ول جاون کرن کمائی
طرف غریباں تے مسکیناں ہر عاجز بیماراں — نال محبت چل جاون لین انہاں دیاں ساراں
قدم قدم وچ مرضی ساڈی بھالن سدا سداہیں — جتھوں اسیں راضی ہوواں اوتھوں جاون ناہیں
کرنا شکر ہی اس نعمت دا جہناں قدر نہ پایا — کیا بن سی جد پیراں باہجوں رب محتاج بنایا
ڈنگیاں چالاں غیر اکھاڑے ٹھلیاسن بھر سارے — ٹوہا لگا منڈا ہو کے بیٹھا مکھیاں مارے
چھوڑ دیہو سب بریاں چالاں لٹے قدم نہ پاؤ — نعمت رب دا قدر پچھانوں مالک تھیں شرماؤ
تھیں بھی نعمت صحت بدن دی بڑی غنیمت [illegible] — جس دے نال برابر دوجی ہور نہ نعمت کائی
جیکر اس نعمت دے اندر فرق خداوند پاوے — لکھاں نعمت حاضر ہووے کوئی پسند نہ آوے
پاس مریض بہا کر رکھو طرح طرح دے کھانے — جد تک صحت ملے نہ اونوں زہر برابر جانے
ہے لاچار بیسے آکھے لقمہ کوئی اٹھاوے — ہووے دلا منہ وچ پاوے لذت ذرہ نہ آوے
جیکر ہووے صحت ہووے رحمت فضل خداؤں — ٹکڑا سنا رکھا اکڑا جاپے ودھ پلاؤں
ایہو نشانی صحت والی لکھی سبھ کھاداں — بھکھیہ ڈھیٹھے لون زردے قول ہوداواں
دنیا اندر ہر قسماں دی جتنی عیش تمامی — صحت نال تمامی لذتاں بخشے رب گرامی
جیکر کدی نہ تنگی فاقہ غلبہ آ کر پاوے — صحت بدن ہزاراں نعمت سچ کوئی فرماوے

تنگدستی اگر نہ ہو غالب — تندرستی ہزار نعمت ہے

سرور عالم نوں فرمایا پاک خداوند سائیں — بخشی نعمت صحت بدن دی اساں تساڈے تائیں
کردا ادا شکرانہ اس دا پیغمبر عالی — خوب ساڈیاں کماں اندر نعمت صحت والی
بخشی طاقت تن اپنے دی وچ عبادت لاؤ — کر اظہار ایہو شکرانہ لوکاں نوں سمجھاؤ
نعمت صحت بدن سلامت بخشیا اساں جنہاں نوں — اس نعمت دا شکر گزارن واجب سدا انہاں نوں
کرن عبادت رب اپنے دی صحت قدر پچھانن — سکھ آرام حیاتی والے بڑی غنیمت جانن

جیکر اپنی صحت اندر کریں نہ شکر گذاری
صحت کہیا دکھاں کالس سکھاں وچہ کماؤ
بیشک جو کوئی صحت ویلے ہو ہشیار کماوے
جس نے اپنی مرضوں پہلے ناکچھ مول بنایا
رب فرماوے صحت اندر کر لو یاد اسانوں
عمل ہو یا جو سکھاں اندر ہو قربان کماوے
نعمت عیشیں مراداں اندر ور لے عمل کماون
توبہ اوہ جو ہو نمرے چارے جد ڈیوے کم مارے
لگدے وس نہ جیباں کولوں اپنا آپ بچایا
بس بیاں جو صحت اندر نا چھوڑے مغروری
رب فرماوے شکر کماوَ موج خوشی حد مانوں
ہجویں نعمت بخشی دِلدی فضلوں حق تعالیٰ
بغض عداوت مہر محبت سبھ کجھ دلوں اٹھاوے
غم افسوس اتے دلگیری راحت فرحت شادی
عجز نیازاں فخر تکبر آکڑ تے وڈیایاں
کفر نفاق ایمان ہدایت پاون جتھیں بندے
جو گل اُٹھے دل نہیں آکھے اوہو سبق سکھاوے
سر پیراں تک تابع اُسدے ہر عضو جو سارے
کیہا ایہہ نعمت عجب پیاری بخشی خالق باری
سارے عضو سلامت ہوون دولت دا اٹھ ڈھگے
منہ متھہ سیر زبان اکھیں کن سبھ تحت دلیدے
کل بھیداں دا دل وچ تھائیں رب صندوق بنایا
مومن دے دل اندر بھریا نور ایمان خزانہ
طرح طرح اسرار الٰہی بھی عرفان عطائیں
نبیاں نوں مجذوب لدے اُپر اپنا وحی اتارے

کیہا کرئیے اساں اچانک بھیجدی بیماری
وچہ حیاتی موت اپنی دا توشہ خرچ بناؤ
سکھ ویلے دا کھٹیا ہویا دُکھ ویلے کم آوے
دکھ اٹھاسی پچھوں تاسی جان کوئی صدمہ آیا
تا جو دکھ مصیبت اندر آوے کم تسانوں
نہیں تے وقت مصیبت سہنوں یاد خداوند آوے
جد طاعون پچھے تا اکثر یاد دسیتاں آون
کیہڑے کم اوہ توبہ جیس دم موت شکنجہ چاڑے
ہونا مرد نہ ہوں بچیا کسے نہ ویکھے آیا
جد بیماری پکڑ لوایا تجیا کرسی مزدوری
کرو عبادت صحت اندر نعمت قدر پچھانوں
جسنوں خاص مقام بنایا ہر یک خواہش الا
بیشک دل دی مرضی باجھوں کوئی کم نہ ہووے
سبھ چیزاں دا مظہر ایہو نعمت پاک خدا دی
بخل سخاوت حسد کمایاں اس دے بوجھ آیاں
کل خیال اٹھاوے ایہو کیا چنگے کیا مندے
کل اعضا محتاج اسی دے جو کجھ کر کراوے
دل دریا مرید اموجاں خواہ ڈوبے خواہ تارے
کل اعضاواں اُپر جسنوں رب بخشی سرداری
دِل بےنقش ہووے جس ویلے چنگا کجھ نہ لگے
جو شئی دلوں پسند نہ ہووے نہیں پسند کسیدے
بخش کلام دلیدی کنجی قفل زبان لگایا
رحمت رب دی اُترے جس تے عالی دولت خانہ
کرن نزول دلاں دے اُپر کالی لوکاں تائیں
کشف اتے الہام دے فیض پاون دلی پیارے

سرورِ عالم نوں رب طرفوں ایہو اشارہ آیا
پر اسرار عجائب نعمت باہر حد شماروں
شکر کرو ایہہ نعمت عالی بخشی خالق سائیں
ہر کم اندر حب اساڈی دل وچ رکھی جاوے
ایہو حکم سناوے سب نوں شکر کماون دل دا
جو فرمان خداوند دا ہے سنن حدیث قرآنوں
پڑھن نمازاں عجز نیازاں نال حضور دلیدے
حب عداوت اللہ پاروں رکھن وچ دلاں دے
رب جنہاں نوں دوست رکھے دوست رکھن تنہاں نوں
نیکاں نال پیار دلیدا رکھن نیکی پاروں
کرن محبت مسکیناں دی شفقت نال کماون
طلب حرام گناہاں کولوں دل نوں رکھن خالی
قولی فعلی دین نبی دا جو کم کرن تمامی
کماون ہوون بیٹھن اندر رکھن ایہو ارادہ
بہنا سونا ٹرنا پھرنا سننا ہور سنانا
قصہ کوتاہ سب کماں وچ رب دی حب نہ چھوڑن
عاشق ہو کر نال دلاں دے ساڈا ذکر کماون
ہر دم یاد اساڈی رکھو پاک خدا فرمایا
ایہہ پنج نعمت سدا جنہاں دی جیبھ شکر ادائی
ایہو ہیں ہور ہزاراں نعمت باہر حد شماروں
سُننے کارن کن پیارے بخشش عطا فرمائے
چنگا مندا اسو ہناں کو جیہا جو آواز سُنیندے
اس نعمت دی شکر گزاری رب ایہو فرمائی
وعظ کلام نصیحت یاراں نیک آواز تمامی
جو کو دل اندر رب نوں بھاون دیوں دھوڈاون

قلب منور اساں تساں نوں بخشش عطا فرمایا
پاک مقدس طلب تساڈی کیتا کل سنساروں
ہر دم یاد الٰہی اندر رکھو اسدے تائیں
ساڈے باہجوں دل دے اندر غیر خیال نہ آوے
دل دی محنت کرنے باہجوں اجر نہیں کجھ لبدا
نال محبت گل کماون متن دلوں بچانوں
سہلی وچ نیت دل دی رکھن طرف ربے دے
اینویں ناحق نال کسے دے دُر رہن ضرور جاندے
دشمن جانن نال خدا دے نہیں پیار جنہاں توں
بُریاں نال عداوت رکھن بے فرمانی کاروں
ہر محتاجاں دی دلداری دل اپنے وچ چاہون
طلب حلالوں رہن ہمیشہ خواہش نیکی والی
ہر کم وچ رضا ربانی لوڑن دلوں مدامی
کراں رضا الٰہی کارن ہے ایہہ امر خدا دا
دیکھن حسن ہر کم اندر لوڑن امر ربانا
ہر حالت وچ مولا خاطر دل دی اک نہ موڑن
ساڈے باہجوں ہور کسے ول لئی نہ جاون
ہتھ کاراں دل یاراں اندر رہویں متوالہ آیا
دل کتنیں تھوپے تے بچیں صحت بدن صفائی
کسنوں طاقت کرے اندازہ رحمت فضل غفار دا
ہر آواز پچھانن کارن سخن شناس بنائے
او سیویلے مخبر صادق خبر تمامی دیندے
نال اونہاں دے سنو ہمیشہ جو احکام الٰہی
سنو اذان تے قرآن تلاوت پاک کلام گرامی
راگ سرود بیہودہ باتاں مول نہ سنیاں جاون

ہر واہیات ناجائز باتوں اپنے کن بچاؤ
بولن کارن ایسی نعمت بخشی عجب پیاری
قول بولے کرے کلاماں سخن عجیب سناوے
جد تک اُپر زبان نہ لایئے جیبھ کسے دیاں ایں
منہ مٹھ پیرا اکھیں کن ناساں جو اعضا تمامی
جو جو خدمت ہر عضوے دی آپو آپ نبھاوے
منہ دا کم نہ اکھیں دیون نہ منہ کم اکھیں دا
خوشبو تے بدبو تمامی دَسے نک حوالا
بولن گلاں کرنے کارن رب زبان بنائی
وچ زبان ایہ دونویں خوبیاں پاک خدائے پایاں
اس نعمت دا شکر ہمیشہ بولو حمد ربانا
حمد شکر تسبیحاں ربی نال زبان الاؤ
پڑھو قرآن مجید پیارا نعمت وہاں جاناں
کناں نوں جو حکم سنا بارو کو مہر واہیاتوں
ہر مخلوقوں سوہنی صورت رب انسان بنایا
گنے نہ جاون سر پیراں تک جو انعام ربانے
جنہوں اکو وال سرے دے بخشے رب سائیں
سوہنیاں زلفاں سرے اُتے بخشن زینت عالی
جیکر ہوواکھیاں اتوں پلکاں رب ہٹاوے
منہ دی زینت دند پیارے پا لوہیال بنائے
جیکر دند نہ رہن مونہیں وچ زینت رہے نہ کوئی
جو دند کسے ڈِ منہ تکیں جے رب ودھاوے
اوہ محسن اوہ منعم معطی واحد ذات خدائی
دیکھو نعمت طرح طرح دی عقل عطا فرمایا
گندے پانی نوں میں بخشی کیا تصویر پیاری
ایسے طور زبان اپنی دا شکر بجا لیاؤ
دوکم اسدے ذمے کیتے فضلوں خالق باری
دو جا سبھ چیزاں دی لذت آپو آپ بتا دے
جد تک اس دی لذت اصلی معلوم ہوندے ناہیں
دیکھو دوہری خوبی ایہنوں بخشی ذات گرامی
دوجے تکیں اوہ کم نہ ہوندے جے سوزور لگاوے
ایویں جو کم نک کریندا اکناں تھیں نہیں ہُندا
ایہ خوبی نہیں ہور کسے وچ پائی حق تعالیٰ
چنگی مندی لذت خوبی رب اسنوں سمجھائی
باجھ زباناں ہور کسیتوں نہیں عطا فرمایاں
استغفار درود شریفوں دم دم ورد کمانا
غیبت جھوٹھوں فحش فساد وں اپنی جیبھ بچاؤ
غیر شرع بکواساں کولوں رکھو بند زباناں
ایسے طور زبان بچاؤ ہر ناجائز باتوں
جدا جدا ہر نعمت دے وچ زینت زیب سجایا
دم دم نال ہزاراں نعمت موڑکھ قدر نہ جانے
گنجا گنجا کرکے مارن لوک نمانے تائیں
سوہنیاں پلکاں سہنے ابرو زینت اکھیاں والی
جتنی زینت اکھیاں والی سبھ ایہنیں تھیں جاوے
کھانا کھاون چتھن کارن رب عطا فرماوے
جتنی لذت کھاون والی دور تمامی ہوئی
لکھ کروڑاں دولت خرچے پھر اوہ دند نہ آوے
ہر نعمت بے قیمت جس نے مفت عطا فرمائی
سو چو سمجھو اساں تساں پر کیا احسان کمایا
کل خلقت تھیں سوہنا نقشہ سوہنی صورت ساری

سوہنے کھانے سوہنے مانے سوہنیاں گندر جائیں
مال اسباب عنایت کیتے اساں تساڈے تائیں

بوہیں تساڈی دنیا اندر عزت اساں بنائی
کل مخلوقاں ایسی عزت جہوری کسے نہ پائی

جو کجھ وچہ اسمان زمیناں چیزاں اساں اپایاں
فضلوں سبھ تساڈی خاطر تابعدار بنایاں

جتنے فضل تساڈے اپر کیتے اساں حضوروں
ہوش کرو احسان اساڈے سمجھو عقل شعوروں

کن اکھیں تے سمجھ دلاں دی جو انعام خدائی
روز قیامت پچھی جاسی سبھ دی شکر ادائی

اِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا

تحقیق کان اور آنکھ اور دل ان سب کی بابت پوچھ ہے۔

ہوگ سوال قیامت اندر پیش حضور ربانے
اکھیں کن زبان تساں نوں اساں عطا فرمائے

جو جو نعمت ملی تساں نوں لائی کس ٹکانے
کتھوں کیتا خرچ انہاں توں کیہا کیا عمل کمائے

دل دتا پھر سمجھن کارن ہوش عطا فرمایا
کیا کجھ سمجھیا دل دے اندر کس دا پیار کمایا

بخشے سن ہتھ پیر تساں نوں کر لو نیک کمایاں
حاضر کر دو کیہا و جلدی آپنیاں بھلیایاں

بخش حیاتی صحت بدن دی سکھ آرام وکھایا
کیا کجھ اسدا قدر پچھاتا کیا کجھ شکر کمایا

طاقت قوت زور بدن دا بخشیا اساں تساں نوں
کتھے خرچ کیتی اوہ طاقت دسو جلد اساں نوں

کھاون پیون پہنن کارن جو جو نعمت پائی
کیا کجھ شکر کمایا اسدا حاضر کرو کمائی

ایویں ہر ہر دولت مالوں پچھے سرجنہارا
کیا کجھ راہ مولا دے اندر خرچیا مال پیارا

بدنی مالی جو ہر نعمت بخشی رب گرامی
پیش عدالت سبھ چیزاں دا ہوگ حساب تمامی

ہوسی صاف حساب جنہاں دا شکر گذاری پاروں
ہک نعمت تھیں لاکھاں نعمت بخشے ہو دسر کاروں

دنیا وچہ بھی شکر گذاری نعمت ہور ودھاوے
جیویں کر وچہ کلام اللہ دے وعدے رب فرماوے

لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ

اگر شکر کرو تم زیادہ دوں گا میں تم کو اور اگر ناشکری کرو تو میرا عذاب سخت ہے۔

یعنے جیکر شکر کرو تا دیواں ہور تساں نوں
کراں زیادہ نعمت اپنی لہنیں نہوڑ اساں نوں

ایویں جے ناشکری کر کے نعمت قدر نہ پاؤ
ڈاڈھا سخت عذاب اساڈا ہوش کرو بچ جاؤ

شکر گذاری نعمت بھاری جو جو قدر پچھانے
دو ہیں جہانیں موجاں مانن شاکر مرد ربانے

شکر گذاری بدری کرسی جنت باغ حوالے
ہنیں تاں رب دی رحمت کولوں جاسن دور نکالے

جس دن ناشکرا می باروں آریاں پیش سزائیں
اسدن قیمت معلم ہوسی سبھ ناشکراں تائیں

دنیا اندر نعمت رب دا جو نا قدر پچھانن
رب فرماوے تھوڑے بندے شکر بجا لیاون
جنہاں اساڈی نعمت کہا کے نیتی نمک حرامی
عارفاں آکھن حرف شکر دے تنے رب بنائے
شینوں شاد رہے جو مینوں مومن رب بنایا
کافوں کار شریعت آپر ہر دم عمل کماوے
رے تھیں راضی رہے ہمیشہ نال رضا ربے دی
جس نے انہاں ترین باتاں پورا عمل کمایا
بھی فرماون بھاری نعمت ہر نعمت نہیں عالی
دوجا حضرت نبی محمد بھیجیا رب تعالےٰ
ایہہ دو نعمت رب دی طرفوں خاص عنایت ہوئی
انہاں دوہاں پر سچے دل تھیں جو ایمان لیاون
کل برائیاں کنوں بچاون کل گناہ بخشاون
کفر شرک تھیں دور ہٹاون راہ توحید وکھاون
انہاں دوہاں دی تابعداری امر کیتا رب باری
نال محبت شکر کماؤ ستوں امر انہاں دا
روز قیامت ہر بندے تھیں پچھسی پاک الٰہی
سچیاں خبراں دسن والا بھیجیا نبی پیارا
لیکیا نال اساڈی طرفوں پاک کتاب گرامی
بول سناؤ تساں انہاں دا کیا کجھ شکر کمایا
مومن جیہڑے انہاں دوہاں ملدے تابعدار پیارے
سن کر حکم قرآن نبی دا جو تا عمل کماون
کہے قرآن حبیب یا رب انہاں حکم نہ منیاں میرا
جو سبھ حکم کلام اللہ دے ہیں اوہ کھول سنائے
چھوڑ قرآن بھلائی انہاں میری تابعداری

جد دوزخ دل حاضر ہوون قدر تمامی جانن
بہتے لوک کرن ناشکری سبھ احسان بھلاون
کافر ہو کر دوزخ جاسن نمک حرام تمامی
تناں نوں جد قابو رکھے شاکر ہندوں اسد ہائے
دین اسلام ہدایت رستہ کر کے فضل وکھایا
غیر شرع ناجائز کاروں اپنا آپ بچاوے
ظاہر باطن ہر کم اندر رکھے طلب اسے دی
انویں ہے جو ہر نعمت دا شکر بجا لیایا
پاک قرآن کلام مقدس پاک خداوند عالی
پاک کلام لیاون والا بھی سمجھاون والا
نال جنہاں دے دوجی نعمت ہو نہ رتے کوئی
کل پلیدی کنوں انہاں نوں طیب پاک بناون
تابعدار محباں تائیں مولا نال ملاون
دوزخ تھیں آزاد کراون جنت وچ لیجاون
ایہہ دو چیزاں اساں تساں نوں نعمت بخشی بھاری
سیں نہ ہر گز بخشاں جیہڑے کرسن الٹ تہاندا
دنیا اندر اساں تساں نوں نعمت بخشی آہی
ہر نعمت دی شکر گذاری کھول سناون ہارا
اول آخر خبراں جس وچ بھیجیا اساں گرامی
کیونکر جاتا حکم انہاں دا جو دوہاں فرمایا
فضل اکھوں ساتھ نبی دے جنت جاسن سارے
پیغمبر مانی کنوں انہاں نوں دوویں پکڑ مراون
حضرت کہسن مینوں انہاں نہ جاتا تیرا
باہر کرے کتنے آپ نا ایہہ صدق لیائے
بدعت رسماں شرکاں اندر اپنی عمر گذاری

دنیا امر منی ناہیں جنہاں شریعت تیری
ہیں بیزار انہاں تھیں رب اوہ نہیں منت تیری

نال قرآن رسول پیارے نہیں پیار جنہاں دا
رب فرماسی جنت اندر کجھ نہیں دخل انہاندا

رب رسول قرآن جنہاں تھیں سبھ پرطن بیزاری
کس نوں طاقت کون انہاندی کرے حمایت پالی

سنگل مار چالان کراوے آپ رسول جنہاتوں
کون چھوڑاوے قہر عذابوں دوزخ وچہ گیاتوں

نال زبان قرآن نبی دا سو کوئی ادب کماوے
جدتک امر قبولے ناہیں کویں خلاصی پاوے

بھیجیا امر منادن کارن فضلوں رب انہاتوں
تا جو منوں حکم انہاں دا جو ایہ کہن تساتوں

قولیں فعلیں کرو انہاں دی پوری شکر گذاری
کرو محبت امر قبولو پکڑو تابع داری

بھاری نعمت ایہ دو چیزاں دنیا اوپر پہچانوں
ہوویں بے ادب نہ کرو دلیری قدر انہاں دا جانوں

ہر نعمت دی شکر ادائی انہاں دے ہاں وچہ آئی
جس نے شکر انہاندا کیتا سب دولت اس پائی

باجھ انہاندی تابعداری عمل قبول نہ کوئی
ہر منکر نوں دوزخ باجھوں کسے مکان نہ ڈھوئی

رب فرماوے شکر گذارو امر قبولو میرا
نہیں تاں بے فرمانی بدلے دوزخ ہوسی ڈیرا

ظاہر باطن اساں تسانوں جو نعمت پہنچائی
باجھ عبادت ہر نعمت دی قیمت ہور نہ کائی

وَاَسۡبَغَ عَلَيۡكُمۡ نِعَمَهٗ ظَاهِرَةً وَّبَاطِنَةً

اور پورا کیا (خدا نے) تم پر اپنی نعمتوں ظاہر اور باطن کو

پوری کیتی اساں تساں پر نعمت ظاہر والی
نالے نعمت باطن والی امر کرے رب عالی

ظاہر باطن نعمت رب دی جو سبھ بخشش ہوئی
مولی باجھ شمار انہاں دا ہور نہ جانے کوئی

وچہ بحر المرجان مفسر ذکر بیان لیاوے
نعمت ظاہر نعمت باطن طرح طرح فرماوے

ظاہر نعمت صحت بدن دی بڑی غنیمت آئی
باطن نعمت صحت دلے دی اندر جنہاں صفائی

ظاہر نعمت عمر حیاتی جو دنیا وچہ پاوے
باطن نعمت موت بزرگاں جو رب نال ملاوے

ظاہر نعمت بول زبانوں منے حکم ربانے
باطن نعمت اپر انہاندے لوں عقیدہ آنے

ظاہر نعمت سرور عالم پاک رسول پیارا
باطن نعمت رب تعالے سبھ دا پالن ہارا

ظاہر نعمت راہ شرع دا جسو وچہ سبھ بھلیایاں
باطن راہ طریقت والا بخشے قلب صفایاں

ظاہر نعمت بولن والی رب زبان بنائی
باطن نعمت داد خدائی عقل اتے دانائی

ظاہر نعمت خوشی مراداں جیکر شکر کماوے
باطن نعمت غم دلگیری صبروں اجر دلاوے

ظاہر نعمت علم شرع دا پڑھنا اتے پڑھانا
باطن نعمت باجھ ریادوں خالص عمل کمانا

ظاہر نعمت عشق محبت شوق پیار ربانا
باطن نعمت عارف ہونا گنج عرفانی پانا

ظاہر نعمت نال نفس دے کرنی خوب لڑائی
باطن نعمت ثمرہ اس دا کھلن راہ خدائی

بھی فرماون ماپیو پیارا ظاہر نعمت بھاری
باطن نعمت دنیا اندر نیک اولاد پیاری

ظاہر نعمت دولت دنیا مال حلال تمامی
باطن نعمت فقر غریبی جس دا شان گرامی

ظاہر نعمت بخشی اللہ اکھیاں دی بینائی
باطن نعمت چانن دل دا اندر دی وشنائی

ظاہر نعمت ہر مجلس وچ کرے کلام چنگیری
باطن نعمت بری کلاموں کرنی چپ بھلیری

ظاہر نعمت مومن کارن رب نماز بنائی
وچہ نماز حضور دلے دا باطن نعمت آئی

ظاہر نعمت توبہ کرنی بدعت شرک گناہوں
باطن نعمت ہے مقبولی خالق دی درگاہوں

ظاہر نعمت کلمہ طیب منہ تھیں بول سنانا
باطن کر تصدیق دلے دی اُس پر عمل کمانا

اینویں ہور ہزاراں نعمت باہر حد بیانوں
کس نوں طاقت نعمت رب دی کر کے بیان زبانوں

جتنا کل وجود بندے دا سر پیراں تک آیا
نعمت نال مجسم سارا آکھیں صاحب فرمایا

ہر ہر وال پڑھے تسبیحاں رب دا شکر کماوے
ایہہ بندے غافل تائیں ہرگز سمجھ نہ آوے

جتنی نعمت بندے کارن رب عطا فرمائی
اتنی نعمت کل مخلوقوں ہور کسے نہ پائی

لائق ہے پھر جے کر بندہ بندہ بننا لوڑے
اُس مالک تھیں مکھ نہ موڑے نہ دروازہ چھوڑے

جیونکر اُس نے ظاہر باطن بہتے احسان کمائے
اینویں ظاہر باطن ایہہ بھی رب دا حمد الائے

مالی بدنی ارض سماوی جو انعام ربانے
سبھ دا شکر بجا لیاوے سبھ دا قدر پچھانے

بالوں جانوں دلوں زبانوں اقوالوں افعالوں
ہر ہر طرح خدا دا شاکر ہووے ہر ہر حالوں

جتنی طاقت ہر قسماں دی جتنی قوت پاوے
ساری خرچ کرے راہ رب دے بندہ تدوں کہاوے

یارب دیہہ توفیق شکر دی اپنی پاک جنابوں
نعمت تیری گنی نہ جاوے باہر حد حسابوں

۵ — شکر نعمت ہائے تو چندانکہ نعمت ہائے تو
عذرِ تقصیرات ما چندانکہ تقصیراتِ ما

اتنا شکر خدایا تیرا جتنی نعمت تیری
کراں بیان عنایت تیری کجھ نہیں طاقت میری

میں کمزور اتے ناطاقت پر تقصیر نمانا
کر در گذر سبھے تقصیراں فضلوں پردہ پانا

کمی نہیں درگاہ تیری وچہ کسے خزانے والی
ہر ہر حاجتمنداں کارن تیری بخشش عالی

کرو دعائیں اسیں قبولاں آپ تساں فرمایا
سُن آوازہ فضل کرم دا دوڑ گداگر آیا

پاویں خیر جناب اپنی بھیں یارب پاک تعالیٰ
بن منگے جو لکھاں نعمت بخش عطا فرماوے
بن منگے تدھ بخشیا سانوں نور ایمان خزانہ
بن منگے تدھ کلمہ طیب بخشی نعمت بھاری
بن منگے تدھ بخشیا یارب اپنا نبی پیارا
جیکر کدی نہ ظاہر ہوندا اوہ سرور نبیاں دا
جیکر کدی نہ ظاہر ہوندا اوہ رہبر خلقاں دا
جیکر کدی نہ ملدا سانوں اوہ محبوب دلاندا
جیکر کدی نہ ہادی بن کے اوہ شفقت فرماندا
جیکر کدی نہ اوہ حکم رباتے سانوں کھول سناندا
جیکر اوہ تعلیم نہ اپنی جگ اندر ورتاندا
جیکر نا اوہ ساڈے تائیں اپنے ساتھ رلاندا
جیکر نا اوہ رحمت عالم سانوں بخشیا جاندا
کون وسیلہ بن کے ساڈے عیب معاف کراندا
آگیا ساڈیاں کرماں کارن اوہ محبوب تعالیٰ
نال محبت جہنو سانوں اگوں گر تبلایا
جتنے مذہب گندے آہے بھی گندے ور تارے
سب بھیں پاک طریقہ جہنو دین اسلام سکھلایا
ظاہر باطن دین دنی دی جوہر نعمت پائی
لکھ لکھ شکر خدایا تیرا لکھ لکھ حمد ثنائیں
بن منگے تدھ رحمت عالم سانوں آپ ملایا
جویں عنایت کیتا سانوں اوہ محبوب غفاری
عمل کرائیں اُسدے اپر جو اُس نے فرمایا
بخشش کریں اولاد میری نوں ایہو طرق مدامی
صالحہ نوں کر صالحہ یارب صدقہ نبی حضوری

در تیرے بھیں خالی جاوے کدی نہ منگن والا
نہیں اُمید منگن تجیاں خالی موڑ ہٹاوے
تو ڑ چڑھائیں ساتھ نبھائیں تُدھے نوں خصمانہ
کریں نصیب ہمیشہ ایہو لولاں دی واری
کل پلیدیاں کولوں سانوں پاک بناونہارا
چوداں طبق زمین اسمانوں کوئی ظہور نہ پاندا
کفر شرک بُریاں کولوں سانوں کون بچاندا
کون پیالے وحدت والے سانوں آن پلاندا
کل ہدایت والے رستے سانوں کدی دکھاندا
کون حلال حرام اسانوں جدا جدا سمجھاندا
جو ہڑیاں ناوں بدتر ہوندا بیشک حال اساندا
باجھوں نبیاں کون اسانوں مولیٰ نال ملاندا
کون شفاعت کردا ساڈی کون گناہ بخشاندا
دوزخیاں نوں جنت والیاں آساں کون لگاندا
پکڑ لیا جس ہتھ کرم تہیں اساں غریباں والا
کل جنجالاں بُریاں کولوں کر کے کرم بچایا
جھوٹے رب خدا دے ماڑے مگروں لاہ سارے
کل مراداں دیون والا جہنو رب ملایا
سب طفیل اُسے دا صدقہ ہور نہ خوبی کائی
بن منگے جس ایسی نعمت بخشی ساڈے تائیں
بخش محبت کامل اُس دی فضلوں بار خدایا
تویں جنابوں بخشیں اسدی پوری تابعداری
دور ہٹائیں اُسدے کولوں جس تہیں اوس ہٹایا
تابعدار محب نبی دے ہوون عمر تمامی
بخشش کریں منظور احمد نوں احمد دی منظوری

ہوون نیک حیاتی والے نیک مراداں والے
بچو میرا بیٹا یارب بچو بیٹی میری
چھوٹی بیٹی نام سلیمہ ہور خدا نے گھلی
در تیرے تھیں منگن والا خالی کدی نہ رہیا
جس پر فضل کمایا لوڑیں بیج کرم دیاں ٹاہلاں
کجھ پرواہ نہیں تیرے تائیں جو توں آپ دوا ہویں
عبدالرشید رضاعی بیٹا ماں نے عمر ہیاری
کر برکت اولاد میری وچ برکت والیا سائیاں
آپ رکھیں اتفاق ہمیشہ وچ رضاعی بھائیاں
چھوٹی عمرے انہاں دوہاں یاں مائیں لدھیاں
دونویں مویاں ماواں والے شرم حیاواں والے
ہاں فضل دے چرچک تائیں رکھیں باپ نہاندے
دفع کریں سب دشمن دوتی حاسد دور ہٹائیں
دئیں پناہ ہر سختی کولوں ہر دوذی شیطانوں
بخشیں رزق کشادہ جیہڑا کم ہمیشہ آوے
ہر حاجت ہر غرض اساڈی فضلوں آپ مٹائیں
دیویں دولت صبر شکر دی تنگی کدی نہ پاواں
دین دنی دیاں کل مراداں جو سب حاجت مینوں
جو کجھ بہتر حق اساڈے سب کجھ کرن عطائیں
سارے علم خدایا تینوں ظاہر باطن والے
ہوویں سلامت عفو تمامی بخشش اساڈی ہوئے
بن منگے مدھ لکھاں نعمت بخشش عطا فرمائی
توں رحمان رحیم ہمیشہ یارب پاک تعالے
نہیں سوال دلاون والی تیری ذات گرامی
جو کوئی بے فرمانی تیری لکھاں رہے کماندا
مومن کافر نعمت کھاون سب تیرے در بار دل

دونویں نیک نہاداں والے نیک اولاداں والے
دوہاں اُپر ہووے دائم نظر عنایت تیری
ہوون سلامت ہر تکلیفوں دائم رہیے سو کھلی
جیکر بچو نیک کریں تاں ہووے لکھاں جیہا
اک بوٹی تھیں باغ بنا دیں کر دیویں گلزاراں
مسکیناں نوں رنگ لگادیں لکھوں لکھ بنادیں
دین دنی وچ بخشیں سبھ نوں دولت برخورداری
جیکر نیک ہووے تاں فضلوں کل مراداں پایاں
کدی بیماریاں ویراں اندر ہوون نہیں خدایاں
فضلوں داخل جنت اندر کریں نہاندیاں مائیں
در تعلیم نبی دا صدقہ رکھیں سدا سکھالے
رحمت سائے سر دے اتوں دور نہ کریں دوہاندے
میں تھیں بھی اولاد میری تھیں ٹالیں کل بلائیں
ہر تکلیفوں آپ بچائیں فضل کرم احساناں
ایسا رزق نہ دیویں جیہڑا ایں تھیں دور ہٹاوے
اپنے باجھوں ہور کسے دا نا محتاج بنائیں
ہر حالت وچہ دلوں زباناں تیرا احمد الاواں۔
کریں نصیب سنے فرزنداں سب توفیقاں تینوں
جو نہیں بہتر اسدے کولوں کرکے کرم بچائیں
توں ہاں حافظ ناصر ہوویں ہر ویلے ہر جائے
توں ہیں ہمیشہ رکھیں ساڈے نین پراں نروئے
منگن لگیاں دیون لگیاں تینوں دیر نہ کائی
اسیں ہمیشہ منگن والے توں ہیں دیون والا
در تیرے تھیں مطلب پاون حاجتمند تمامی
حد تیرے ول حاضر ہووے توں نہیں دور ہٹاندا
بندہ نہ کریں کسے دی روزی بے فرمانی یار دل

کُل رحیمی کُل کریمی ختم تیرے پر ہوئی ۔ قسم تُسّے دی در تیرے جیہا ہور نہ داتا کوئی
پورا حق ربوبیت دا تساں ادا فرمایا ۔ اساتوں حق عبودیت دا ذرہ خیال نہ آیا
تساں اساتوں خوش کرنے وچہ کسر چھوڑی کائی ۔ ساڈے کولوں ذرہ نہ ہوئی تیری شکر ادائی
کر کر بدیاں دفتر اپنا کر دتا سبہ کالا ۔ جگ سارے وچہ میرے جیہا کوئی نہیں عیباں والا
دور کیتا سب خلقت مینوں یارب خالق سائیں ۔ ایپر اپنے فضل کرم تھیں ناتوں دور ہٹائیں
تیرے باہجوں دنیا اندر محرم حال نہ کوئی ۔ جیکر توں بھی دور کریں تا کسے مکان نہ ڈھوئی
اپنے پیدا کرنے والی لاج تمامی تینوں ۔ توں راضی تا ہور کسے دی کجہ پرواہ نہ مینوں
کریں طفیل حبیب اپنے دے شرم خداوندسایاں ۔ پکڑیں نہیں نمانے تائیں دیکھ پہاڑ خطایاں
باہجہ خطاؤں میرے پلے ہور نہ نیکی کائی ۔ کھوٹی جنس اکٹھی کر کے نقدی عمر گوائی
کوئی نہ عمل عبادت والا جو مقبول کراواں ۔ دفتر بھریا نال گناہاں اوہ تیں تھیں بخشاواں
کراں سوال معافی کارن صدقہ نبی تیرے دا ۔ جویں علیہ الرحمۃ سعدی لکھیا حال کیدا

۵ | بر درِ کعبہ سائلے دیدم ۔ کہ ہمیں گفت و مے گرستی خوش

کعبے دے دروازے اُتے ڈٹھا اک سوالی ۔ روو ے نالے عرض سناوے پیش خداوند عالی

مَن نہ گویم کہ طاعتم بپذیر ۔ قلمِ عفو بر گناہم کش

میں نہیں کہندا طاعت میری کریں قبول خدایا ۔ پھیریں میریاں عیباں اُتے قلم معافی والا
ایہو سوال گناواں میں بھی او گنہارا مو کالا ۔ فضلوں پاک کریں سبہ میرا دفتر عیباں والا
طاعت ہووے تا میں آکھاں کریں قبول او میری ۔ مینوں محض ہمیشہ یارب آس فضل دی تیری
نا کجہ کھٹیا نہ کجہ وٹیا کجہ بدہا سے پلے ۔ منزل بھاری اجل تیاری سارے کم کوللے
طرف تیری منہ ڈھوون جوگا کجہ نہیں میں منہ کالا ۔ لے پر فضل تیرے دا تکیہ آس ودہاون والا
لکھ لکھ شکر خدایا تیرا لکھ لکھ حمد ثنائیں ۔ رحمت تھیں بے آس نہ کیتا اوگنہاران تائیں
جیکر اپنی رحمت والی تا توں آس لگا ندا ۔ میرے جیہا چور مو کالا کس دروازے جاندا
آپے اپنی بخشش والا توں وعدہ فرمایا ۔ میں بخشاں سبہ اوگن آسد جو میرے دل آیا
کبھی فرمایا ہر تائب دی توبہ اسیں قبولاں ۔ رحمت تھیں مجھولاں تائیں لکیاں وچہ مقبولاں

کبھی فرمایا آپ جنابوں سچے وعدے میرے
ہو شرمندہ آپے آیا جیہڑی تیرے در دا،
بھاویں عیب کروڑاں میرے باہر حد شماروں
کر اقرار گناہوں جیہڑا در تیرے پر آوے
جگ سارے دیاں عیباں نالوں جس دی بخشش عالی
بخشنہار دا بخشش منگے عاجز اوگن ہارا
اس دروازے تے میں آیا کرن سوال دعائیں
جے لکھ گندے دفتر میرے عیب قصور خطائیں
صاف کریں سبھ دفتر میرے بدیاں دور ہٹائیں
وقت نزع دے کلمہ طیب ساتھ بنا دیں میرا
کھول حجاب نقاب نورانی پاوے جھات کرم دی
مشکل ویلا جد دنیا تھیں لگے ہون جدائی
اس حالت وچ شیطوں دشمن لاکھاں مکر کماوے
فضلوں آپ کریں توں یاری طاقت بخشیں مینوں
کریں سوکھا لا میرے اوپر اوہ دم سختی والا
قبر حشر بھی ہر منزل وچ جو جو مشکل جائیں
پاک کلام تیری دا صدقہ چاہاں رحمت تیری
جیہوں تفسیر بناون اندر فضلوں کیتی یاری
جے کجھ بے علمی یاروں غلطی میتھوں ہوئی
کل عیباں تے پردہ پادیں بخش والیا سائیاں
کریں خوار نہ محشر اندر او گنہارے تائیں
وقت حساباں پیش عدالت جدوں بلایا جاواں
بجبر وانہیں تیرتیائیں جے توں کرم کماویں
عدل تیرے تھیں جنت والی کوئی امید نہ مینوں
بخشیں ساتھ حبیب اپنے دا ہر منزل ہر جائیں

سن خوشخبراں عاصی مجرم آڈگا در تیرے
پھر آیاں نوں در اپنے تھیں دور نہیں کوئی کردا
تاہیں لکھ امیداں مینوں تیری رحمت پاروں
نہیں امید جو جیہڑا اس کارن بخشش دے لگاوے
کیا پرواہ جو بخشیا جاوے ہک مسکین سوالی
کریں خوار نہ عیباں بدلے ایہہ بدکار نکارا
جسنوں کوئی نہیں آکھن والا نا بخشو اس تائیں
کافی بخو بندا نہا توں رحمت دے دریا دل
کرکے صاف گناہاں کولوں نال ایمان چلائیں
بکڑا لوے ہتھ اس منزل وچ شفیع پیارا تیرا
ادلوں ویکھ ہو داں قربانی پاک جمال محمدی
باجھوں فضل تیرے اسو یلے اوہ نہ چلے کائی
جد تک تیرا ساتھ نہ ہووے اس تھیں کون بچاوے
لے ایمان سلامت اپنا جا کر رلاں تینوں
کوثر جام بنا کر مینوں بخشیں اجل پیالہ
سرصدقہ سردار نبی دا سبھ آسان بنائیں
کل عذابوں سورت دا الضحیٰ ڈھال بنادیں میری
ایویں کریں قبول جنابوں ایہہ تصنیف بیاری
آپ معاف کریں توں فضلوں عیب پکڑ نہ کوئی
کر ستاری نظر غفاری آپ بخشیں برائیاں
طرح بیان شفیع دا صدقہ شرم کرم فرمائیں
فضل تیرے تھیں ایہہ صحیفہ وچ دربار سناواں
کر منظور نکارے تائیں بخشش حکم سناویں
فضل تیرے پر لکھ امیداں تھوڑ نہیں کوئی تینوں
آسدیاں خدمتگاراں اندر کرکے حشر اٹھائیں

عمر صغیر دں بہت محبت میرے نال کماندے
بخش صغیرے ہور کبیرے کل قصور تہاندے

بہت دناں تھیں نال انہاندے مجلس رج نہ ہوئی
یارب خیریں ملنے والا وقت لیاویں کوئی

جو ہن محبت میری یارب دنیا وچ انہانوں
جنت وچ بھی بکدے تھیں دو رنہ کریں اسانوں

یار غلام حسین پیارے جویں بھلایا مینوں
تیویں بھلادیں وگن اسدے جتنے معلم تینوں

یاد کراویں عاجز اسنوں اپنے کرم کمالوں
لکھ بھیجے اخبار اسانوں اپنی جہنگ سیالوں

وچ پناہ نکیاں دوست میرا شاہ محمد دبھا
یارب وچ پناہ تیری دے رہے ہمیشہ ریہا

انہیں ہور جو دوست میرے معلم تیرا تائیں
سارے باغ بہشتاں اندر کولو کولی سائیں

رل مل سیر کراں گلزاریں بولاں حمد صلوٰتاں
نال محبت بکدے دیاں ہوون خوش ملاقاتاں

وچ دربار اکٹھے ہو کر جاواں دوست سارے
بخشیں آپ یارت اپنی صدقہ نبی پیارے

چھاپن جو تصنیفاں میریاں بھی جیہڑے چھپواون
جتنی کوشش کرن زیادہ اتنی رحمت پاون

یارب پاک حبیبؐ اپنے بھیج صلوٰۃ سلاماں
آل سنے اصحاباں یاراں کل ازواج غلاماں

جتنے تابعدار نبی دے عورت مرد تمامی
سب تے صدقہ پاک نبیؐ دا رحمت بھیج مدامی

باقی جتنے مومن مسلم اول آخر تائیں
سب تے ایہی بخشش والی نظر جناب وں پائیں

آپ کریں منظور خدایا میریاں زار پکاراں
بخش پسند ہر زمانے تائیں صدقہ شہ ابراراں

خاتمہ بالخیر

ملک غلام محمد صاحب تاجر کتب پیارا
وچ لاہور دکان جنہاندی خوش ورتے ورتارا

نال کسے دے ویر نہ اس دا ہر دیناں صفائی
نیک مزاج طبیعت سادہ ناکوئی وڈیائی

یاراں دا دہ یار پیارا نیک سلوکاں والا
ماشاللہ خلق محبت یاردں دائم رہے سرکیالا

پنج فرزند دتے رب اس نوں رحمت فضل کمالوں
پنجے ہوون نیک زیادہ بکدوجے دے نالوں

پنجے ہون حیاتاں والے نیک ستاریاں والے
پنجے وحدت ربدی والے پیون شوق پیالے

پنجے پنج نمازاں اُپر قائم رہن مدامی
پنجے برکت پنج تنہاندی پان مراد تمامی

پنجے نال اتفاق ہمیشہ ورتن یار خدایا
جیو نکر پنجاں انگلیاں وچہ توں اتفاق بنایا

دل محمد وڈا بیٹا کم دو کان چلاندا
نکا بیٹا دین محمد بخشیا خالق سائیں
ہور صادق علی پیارا بھتیجا سر جہنارے
جو ہن محبت باپ اپناندا میرے نال کماندا
کئی کتاباں میرے کولوں گئے اس بنوایاں
ایہ تفسیر بھی لکھن کارن اوسے نے فرمایا
کون کمینہ میں ناکارا عاجز پر تقصیراں
ایہ سب فضل اوسے دا ہویا اوسے نوں وڈیائی
اوسے نے سبھ طاقت بخشی اوسے کیتی یاری
کر منظور جنابوں اوسے ہے اس نوں ورتانا
جتنی سمجھ لیاقت مینوں بخش حضوروں ہوئی
جے تقدیروں کسے طرح دی ہوگئی بھل کتھائیں
اوسے نوں ہے شرم تمامی صفت ستاری پارو
بندے نوں کجھ عیب کسے دا جیکر نظری آوے
جیکر بہت احسان کرے تاں پھل ہور نہ لاوے
واہ سبحان اللہ رب عالم کیا ستار پیارا
جتنے عیب قصور اساڈے معلم اسد تیائیں
جتنے عیب قصور اساڈے مالک رب ہے بجھیندا
جے کوئی ہو عیب کسیدا اگے پردہ پاوے
نال خوشامد منے لوندے جو اوہ کم کردسالے
لاکھاں عیب چھپاوے اللہ لاکھاں پیے تا وی بجھے
جے اوہ ساڈیاں عیباں اُپر آپ پردے پاندا
لکھ شکر جو ہویا ایہ بھی فضل کمال رب دا
دوجا ہنیں کسے دی روزی وس کسیدے پائی
جیکوئی ایسا کم ربانا خلقت دے وس ہوندا

دوجا بے ساہ دا محمد حسن مدرسے جاندا
نام محمد شفیع بولاون اُنھیں جو ملتے تائیں
یارب اپنے فضل کرم تھیں کریں مبارک سارے
ایہو بنا دکھلاویں اس نوں کوئی دکھ انہاندا
چھاپے وچ چھپایاں لوکاں بہت پسندی آیاں
میں قربان خدا تھیں جس نے عاجز نوں وڈیایا
کیا طاقت کیا قوت مینوں کد لکھیاں تفسیراں
دوست دی فرمائش میتھوں جس ایہ ختم کرائی
عاجز تھیں تصنیف کرائی ایہ تفسیر پیا کری
اُسے میریاں عیباں اُتے فضلوں پردہ پانا
مولا جائے میں اس اندر فرق نہ رہیا کوئی
آپ معاف کریسی فضلوں شرم کرم دا سائیں
بخشن والا بخشن والا کوئی نہیں باجھ غفاروں
دوجی پھل لاکے اُنوں ستھا نوچ دکھاوے
ایپر جتنا اکھیں ویکھے مول نہ جبر پا جاوے
لاکھاں عیب اساڈے ویکھے پھر بھی بخشن ہارا
دوتیاں نوں جے معلم ہوون جلکے مرن تہائیں
جیکر ہور بجھیندا کوئی پلک جیون دیندا
ساری عمر لحاظ اُسدے تھیں گل نہ کیتی جاوے
اجے نہ جاوے خوف دلے دا ات چا بھید نکالے
بندہ غافل اجے نہ سمجھے تاں اس تھیں شرماوے
آپس اندر راکد وچے نوں ہر کوئی وڈھ وڈھ کھاندا
نہیں جتایا مول کسے نوں باطن چال کسیدا
موت حیاتی عزت ذلت اپنے وس ٹھہرائی
غیرتیاں دے گھر وچ کتھوں عمر سیاپا پوندا

جو کجھ حاسد کرنا چاہندے سو کجھ آپ کریندے
جے نا اپنے قبضے اندر روزی رب رکھیندا
جیکر عمر حیاتی اللہ لوکاں دے وس پاندا
جیکر آپ نہ ہوندا اللہ عزت بخشن والا
جیکر ویریاں دے ہتھ ہوندا جنت بخش کرانا
جیکر باطن عیب اساڈے رکھ دا رب چھپائی
جیکر دوتیاں دے وس ہوندا عقل عطا فرمانا
جیکر رب کتاباں میریاں خود مقبول نہ کردا
جیکر کدی نہ کردا میری آپ خدا منظوری
شکر خدا دا جس نے میرا جگ میں نام دھمایا
ہن بھاویں کوئی غلطیاں میریاں لا کھاں پیا نکالے
کھول دتے رب آپ جنابوں نین جہناں دے لدے
وچوں مرضاں ہور انہاں نوں ہور سناون بچڑاں
کجھ نہیں بندا انہاں گلاں تھیں لکھ کرن بدخواہی
حاسد حسد کمائے رہ گئے جلنا تدھ بکمانا
جو تصنیفاں میریاں اُپر ناحق عیب رکھیندے
تھوڑے نقص نکالن پاروں ہر ارمان جنہاں نوں
دیکھن نہ تصنیف اپنی نوں کیا کجھ اساں بنایا
سچ فرماون عیب بیگانہ جلدی پکڑیا جاوے
جیکر نقص انہاں دے میں بھی پھول کتاب وکھالاں
جاون بھل غریباں تائیں اپنے شعر بنانے
ایپر امر الٰہی مینوں نہیں اجازت دیندا
لَا تَجَسَّسُوا حکم سنایا پاک خدا اندر سائیں
جیکر عیب کسے دا دیکھو اُس پر پردہ پاؤ نا
کرو خوار نہ لوکاں اندر کرکے طعن جفائیں

اپنی مرضی باہجھ کسے نوں لین آرام نہ دیندے
لقمہ اک غریب کسینوں کوئی نہ کھاون دیندا
دوتی غیرتیاں تھیں بچکر کون سلامت جاندا
حاسد تے بدخواہاں اندر رہندا کون سوکھالا
تاں پھر اساں غریباں کارن آہا کون ٹھکانا
او گنہار پلید جیہا توں نظر نہ جھلدی کوئی
کر دیندے سب بند چروکا میرا شعر بنانا
کیوں اس قدر مخالف میرا حسدوں جل جل مردا
ہوندی کویں پلید جیہاندی ملکاں تے مشہوری
دنیا اندر ہور کسے نے نہیں پلید رسدایا
لیگئے سبقت فضل الٰہوں سبقت لینے والے
حاسد لکھ کرن تجویزاں اوہ پلٹے نہیں ملدے
ٹہنی انگوں کیوہ نہ سکن بہہ وچ بندے ٹیڑاں
کیا پرواہ کسے دی حد تک شامل فضل الٰہی
دوجی واری دنیا اندر کسے نہیں پھر آنا
بیشک ترلا کرن تمامی ٹکراں ہن مرندے
ہور نکالن ہور نکالن کوئی نہیں منع نہاتوں
دوجے اُپر طعن کرن دا عقل شتابی آیا
شیشے باہجوں منہ اپنے دی کالک نظر نہ آوے
کوئی نہ لبھے گنے والا دوخت اجیہا پاواں
پھیر نہ پکڑن نقص کسے دا کرکے حسد نمانے
دوجا ہر دم باز الہٰل دا سرتے کھلا تکیندا
کرو تلاش نہ عیب کسے دے پھولو نہیں خطائیں
یا پھر اوہنوں وانگ بھراواں نیک طرح سمجھاؤ
رب نہ کرے خوار تساں نوں کجھ قصور خطائیں

مومن نوں جد مومن بندہ کجے پردہ پاوے
عاجز نوں بھی آس اوسے دی ہور نہ تکیہ کوئی
جو کجھ حق کسے دے اندر دوہ گھٹ لفظ الایا
اگوں ایہہ توفیق نہ دیویں طعن کسے پر لاواں
وچ بیہوشی تے بے سمجھی عمر ہوئی چوتالی
خبر نہیں ہن کیہڑے ویلے آوے اجل پیالہ
گور نمانی ہر ہر ویلے کر کر واز بلاوے
نال کسے دے ویر کما کے کیا کھٹنا کیا کھانا
کجھ کسے نوں کہنے والیا رب بجیسی تینوں
کر لے یاد خداوند تائیں چھوڑ نکمے جھیڑے
منگ پناہ فساداں کولوں ہر ہر عیب گناہوں
چھوڑ نہ اپنے ستھا نوں چوں پلو شرم کرم دا
طرح طرح دیاں دنیا اندر گھلیاں آن ہوائیں
اودھروں ڈاکے دھاڑے والیاں چھٹیاں آن ہنیراں
ہر طرفوں طوفان وبالاں آکڑ کار نکالے
خبر نہیں کیہ دنیا اُپر حالت آون والی
ایہہ سب قہر نشان الٰہی کارن لے فرماناں
جیکر بد اعمالیاں کولوں خلقت باز نہ آئی
کجھ پرواہ ناہیں خالق تائیں جے سبھ خلق مٹاوے
اوہ جبار توانا حاکم غالب رب تعالیٰ
دھرت فلک سب قبضے اسدا ہور شریک نہ کوئی
جو اوہ چاہے کرے الٰہی واحد پاک یگانہ
تھوڑیاں روزاں اندر اس نے کیا کیا رنگ وکھائے
وسدے شہر لوریا تے اگلے کر دکھلائے خالی
جاں پھر آنا شکر ہی اسدی حدوں لنگھ سدھائی

روز قیامت اسلئے کولوں شرم خدا فرماوے
اگلی کرے معاف الٰہی جو کجھ غلطی ہوئی
ہیں توبہ لکھ واری اس تھیں کریں معاف خدایا
پچھلے عیب معاف کراواں کر توبہ بخشاواں
ویلے سر کجھ عقل نہ آیا چر کی ہوش سنبھالی
ہے کوئی باقی یا نہیں باقی سانس حیاتی والا
دو گھڑیاں سوہاگن جیہڑی شوہ دیاں نال دہاوے
جن جن نفس بیگانے ایویں اپنا وقت گوانا
جونا بجن فکر انہاں دا کیا تینوں کیہ مینوں
تینوں ہن تک یاد کھیڑے مہلت آگئی نیڑے
تا کر ظلم خلائق اُتے ڈر جا قہر الٰہوں
کر لے کجھ احسان کسے تے کی بھروسا دم دا
جنگ تے مار قحط زمانے نیتے طاعون وبائیں
ناحق خون فساداں تے بد ہالک شریراں
گذر گئے اوہ دنیا اُتوں روز آراماں والے
ایہہ طوفان وبال اٹھے نہیں زوالوں خالی
ایہہ سمجھ نہیں ناداناں جھلاں انساناں
شک نہیں جے سب دی اللہ قہروں کرے صفائی
بریاں قوماں دور ہٹا کے چنگی قوم لیاوے
کوئی نہیں آسنوں ہوڑن والا کوئی نہیں منگن والا
واحد مالک واحد مالک وحدت ثابت ہوئی
وس دا عالم یک پل اندر کر سکے ویرانہ
اُجڑے جنگل سبے بسانڈے کر آباد وسائے
جنگل دے وچ منگل لائے قدرت قادر والی
طرح طرح دی آفت قہروں تخم اٹھاون آئی

جو طاعون بیماری بہتو بھیجی ہر ہر جائیں
شہر گرائیں ہر ہر تھائیں آ کر رولیاں پائیاں
نس نس بھجن چھوڑ گھراتوں ملن وچ اجاڑاں
سوہنے محل مکان تمامی غالب قیمت والے
ایہہ سبھ اپنی قدرت کامل رب جبار دکھائی
جیکر قہروں پکڑن کارن حکم اسیں فرماواں
لے وارنٹ پیادہ ساڈا جس دروازے جاوے
طاقت ناہیں چوہے جتنی آکڑ دوہ سنیطا نوں
بہتو زحمت بھیجی اللہ کتنی مدت ہوئی
جد آوے نا حکم انہوں لکھیاں پور کھپاوے
فَفِرُّوا اِلَی اللّٰہ رب فرماوے نسو طرف اساڈی
کہے قرآن خداول نسو منوں حکم ربانے
کہے قرآن خداول نسو بہتو عمل چنگیرے
کہے قرآن گناہوں نسو توبہ دے در آ دوڑو
نس وچھ طبیب انہانوں نیڑے کوئی نہ جاوے
ایہہ بیماری آفت بھاری ہے کوئی قہر الٰہی
خاص علاج جو کامل اسدا اتوں لوک نہ جاون
جاون نہ جو مشرق مغرب سارا ملک ربانا
جتھے جاؤ جتھے ہووو چھپو جیہڑی جائیں
موتوں کوئی بچا نہ سکے نہ کوئی آن چھڑاوے
ایہہ سبھ بیفرمانیاں پاروں شامت نازل ہوئی
توبہ کرو خداول دوڑو چھوڑو کبر دلیری
وار سوار نے رجب مہینہ موسم ہاڑ ادھالا
تے سبکدے سنے دا ہے جتنے ہور اکارے
جو کوئی ایس میری نوں پڑھکے نفع اٹھاوے

کر دتا بے چین اسے نے ساری خلقت تائیں
چوہے ڈٹھیاں مغروراندیاں نیندریاں اڈ گیاں
شیر دکھالی چوہے الی آن چلایاں دہاڑاں
سبھ دے وچوں چوہے بوراں کر بیدخل نکالے
ساڈے اگے مول کسے دی پیش نہ جاوے کائی
نکے جہے نوں سبھ دے اُپر کر غالب دکھلاواں
بڑے بڑے مغروراں کولوں سبھ گھر بار چھڑاوے
کس شیخی تے بیفرمانی پکڑی بے فرمانی
ہن تک کسے سیانے تائیں سمجھ نہ آئی کوئی
نس بھجن باہجہ کسے نوں کجھ ہتھ وات نہ آوے
توبہ دے در آیاں کارن رحمت نہیں دوراڈی
نس لوک گھراں تھیں ڈر کے ملن ہور ٹکانے
آلٹے لوک خدا تھیں نس جاون پرے پرے
نس لوک طبیباں دیول ساتوں کویں بچاؤ
ڈر دے وتن آپ نگانے موتوں کون بچاوے
سنے طبیباں ہور مریضاں سبھ دی کرے تباہی
نس بھجن کر تجویزاں ہدیون باز نہ آون
رب فرماوے ساڈے ملکوں باہر کسے نہ جانا
جے سو کوٹھاں اندر ہووو وڑکے موت اناہیں
ایہہ بیفرماناں والی موت نہ رب وکھاوے
بچی توبہ باہجوں اس دا ہور علاج نہ کوئی
آخر سبھ بھراواں کارن ایہہ نصیحت میری
ختم کتاب گرامی میں تھیں فضلوں حق تعالے
ہک ہزاروں اُپر تیجھو ہجری سن پیارے
کرے دعا مصنف اس دا تاں ایمان سند ہاوے

ہور جو لکھنے پڑھنے والے سنن سناون والے | چھاپن ہور چھپاون والے عمل کماون والے

سب دے اُپر رحمت اپنی کرے خداوند سائیں
سنے پیلنے پیر فقیر ہمیشہ پاون جنت جائیں

توبہ نامہ

گناہ گارم سیاہ کارم الٰہی توبہ الٰہی توبہ
تمام عمرم گناہ کردم الٰہی توبہ الٰہی توبہ
بہ حرص دنیائے دوں دویدم ز راہ نیا فتش جنوں خریدم
تنم بہ عصیان خراب دختہ دلم بہ فسق و فجور بستہ
ز راہ گمراہی و تباہی برہ تپا ھم تو یا الٰہی
نہ زہد ورع نہ اتقائے نہ علم دارم بجز ریائے
چہ جام غفلت چشید غافل کہ جز ندامت نگشت حاصل
بعید ماندم ز راست را ہے فتادہ در چاہ رو سیاہے

بہ بارگاہ تو شرمسارم الٰہی توبہ الٰہی توبہ
بسا ذلیل و بسا خوارم الٰہی توبہ الٰہی توبہ
بہ کار دین تو نہ بکارم الٰہی توبہ الٰہی توبہ
بہ نفس امارہ بیقرارم الٰہی توبہ الٰہی توبہ
بجز تو جائے پناہ ندارم الٰہی توبہ الٰہی توبہ
فقط ز کرمت امیدوارم الٰہی توبہ الٰہی توبہ
ز پا تا سر زیاں کارم الٰہی توبہ الٰہی توبہ
بہ حبل رحمت تو انتظارم الٰہی توبہ الٰہی توبہ

پیلنے پیر رجیب و پُر خطایم بغیر فضل تو ناسزایم
بہ تعلم عفو تو خواستگارم الٰہی توبہ الٰہی توبہ

تاریخ تصنیف کتاب ہذا از مولنا مولوی سراج الدین صاحب خوشنویس ماسٹر علیشی وال ضلع جہلم مدظلہ

با اللہ توں خالق مالک قادر قدرت والا
مولوی دلپذیر اُتے کر رحمت بے حسابوں
کر کر کوشش ملکاں اندر جس نے فیض کھنڈایا

سچا نبی محمد تیرا عالی شان نرالا
دین دنی دی حاجت اسدی پوری کریں جنابوں
شعر اس دے نفیس عاماں خاصاں نفع زیادہ پایا

اگے بھی تصنیف اُنہاندی ایہی رنگ برنگی ... بہت پسند ہوئی جگ اندر ہکدوجی تھیں چنگی

چھوٹی بھاویں موٹی کوئی جیڈوں کتاب بناون ... وانگ شیرینی نال محبت لوک اُنہوں لیجاون

پڑھ پڑھ شوقوں عمل کریندے نیک نصیباں والے ... اندر خانے جل جل مردے حاسد لوک مو کالے

ہین ایہ سب تصنیفاں تاں وں وڈھ کتاب بنائی ... گمراہاں دے راہ دسن نوں کیتی نیک کمائی

والضحیٰ دی سورت جیہڑی سطراں چار تمامی ... ایہ تفسیر تمام اوسے دی لکھی شاعر نامی

رنگو رنگ مسائل پائے کیا تعریف کچھیوے ... پڑھدیاں ہوندیاں خوبی اسدی آپے ظاہر تھیوے

ڈھا جیڈوں سراج ایہ نسخہ ہویا پسند زیادہ ... سنہ تصنیف دے لکھن کارن کیتا فکر زیادہ

اوسے ملہم غیبی میتوں فضل کنوں رحمانی ... کہن لگا جا آکھ مباں وہ ہے نسخہ لاثانی
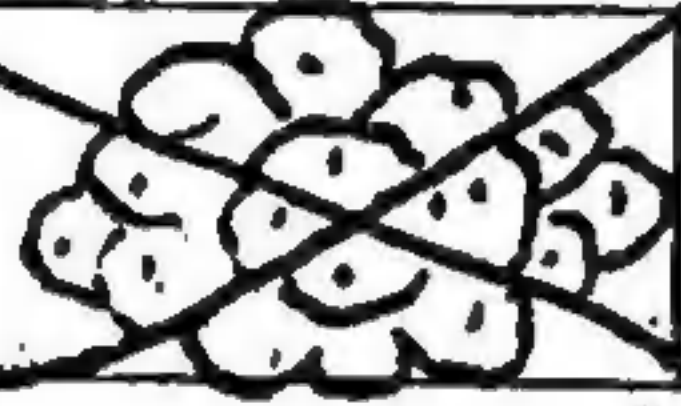
نال محبت دوجی واری ہوئیں پھیر سوالی
پھر بھی جلدی آکھ سنائیں وہ تاریخ نکالی

۱۳۲۲ھ

مکمل قرۃ الواعظین

یعنی

اردو ترجمہ درۃ الناصحین
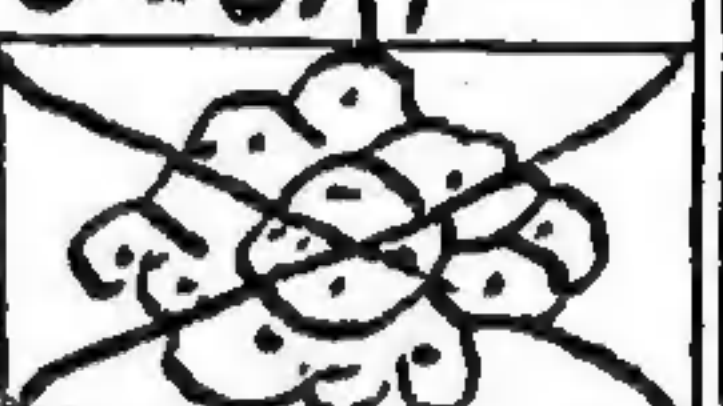
اصل کتاب عربی نصف صفحہ میں ہے اور نصف صفحہ میں اس کا اردو ترجمہ بامحاورہ سلیس اردو زبان میں عام فہم ہے وعظ و پند کے سلسلہ میں اکثر کتب دیکھی گئی ہیں۔ مگر یہ کتاب اپنی طرز میں بالکل نئی ہے مؤلف نے قرآن مجید کی بیشتر آیات کی تفسیر علے الترتیب نہایت خوبی اور متانت کے ساتھ معتدل اور متداول تفاسیر سے ہر ایک آیات کے متعلق احادیث نبویہ اور صحابہ کرام کے دل آویز اقوال کثرت سے درج ہیں

ملنے کا پتہ۔ حاجی ملک غلام محمد تاجر کتب اینڈ سنز بازار کشمیری لاہور

مکمل
پنجابی قصص المحسنین منظوم المعروف گلزار یوسف علیہ السلام

من تصنیف لطیف جناب مولانا مولوی محمد ازہر صاحب حنفی ساکن بھیرہ ضلع شاہ پور پنجاب یہ کتاب لاجواب یعنی مکمل قصص المحسنین منظوم بزبان پنجابی - ان تمام کتابوں سے مکمل اور احسن ہے اس سے پہلے مختلف اصحاب نے شائع کیں سب سے بڑھ کر خوبی اس در بے بہا بے بہا میں ہے کہ مصنف علامہ دہر نے کمال شوق اور درد سے اس دردناک قصہ کو اور بھی درد انگیز اور رقت آمیز بنانے کیلئے سونے پر سہاگہ کا کام کیا ہے یعنی حضرت یوسف علیہ السلام کے مبارک حالات کے مطابق - اولیائے رضوان اللہ علیہم کی حکایات تمثیلات و دیگر مسایل خلاف مذہب حنفیہ کے جوابات بھی جابجا توضیح کے ساتھ درج کر دیے ہیں جس سے شائقین کو کسی اور کتاب کی ورق گردانی کی ضرورت نہیں رہتی - اس کو ہمہ صفت موصوف بنانے کے لئے خاکسار مشتہر (ملک غلام محمد) نے مصنف سے تمام حقوق کاپی رائٹ حسب منشائے ایکٹ نمبر ۲۵ سنہ ۱۸۴۷ء حاصل کر کے رجسٹری کر کے اپنے نام کرا لی ہے - اور بڑی کوشش و بصرف زر کثیر خاص مصنف کی کے ساتھ نہایت عمدہ چھپوائی گئی ہے - قیمت دو روپے آٹھ آنے مجلد دو روپے باراں آنے بغیر جلد دو روپے آٹھ آنے - علاوہ محصول ڈاک

المشتہران

ملک غلام محمد اینڈ سنز تاجران کتب بازار کشمیری لاہور

الٰہی غنچہ امید بکشا

مکمل اکرام محمدیؐ منظوم پنجابی

سستی کتابیں منگانے کا پتہ

ملک غلام محمد اینڈ سنز تاجران کتب

کشمیری بازار لاہور

فہرست مفت